

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

JODIE KING

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

Hollow Hellion© 2024 Jodie King Tüm hakları saklıdır.

Bu kitapta anlatılan karakterler ve olaylar tamamen hayal ürünüdür. İsimler, karakterler, ortamlar ve olaylar ya yazarın hayal gücü tarafından yaratılmış ya da kurgusal olarak kullanılmıştır. Yaşayan ya da ölmüş bir kişi, olay ya da yerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Bir kitap incelemesindeki kısa alıntılar dışında, bu kitabın hiçbir bölümü yazarın yazılı izni olmadan fotokopi, kayıt veya herhangi bir bilgi depolama ve toplama sistemi de dahil olmak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yöntemle çoğaltılamaz veya çoğaltılamaz.

Yazar ve kitapları hakkında daha fazla bilgi için bağlantı ağacını ziyaret edebilirsiniz: <https://www.jodiekingauthor.com/hollow-hellion>

Tetikleyici Uyarılar

TÜM 44 için LÜTFEN web sitemi buradan ziyaret edin:

<https://www.jodiekingauthor.com/hollow-hellion>

veya web siteme yönlendirilmek için bu QR

kodunu tarayın.

Yazarların Notu: Bu uyarılar tüm çıplaklığıyla ortadadır; bu kitabı okuyup okumamak artık sizin seçiminizdir. Lütfen her bir uyarıyı ciddiye alın ve ötesine geçin. **Akıl sağlığınız önemlidir.**

Çalma Listesi

Straitjackets & Roses - Diggy Graves Circus
Psycho - Diggy Graves
Cradles - Sub Urban Jaws
- Uyku Simgesi
Deathbeds - Bring Me The Horizon
Huzurun Ölümü - Kötü Kehanetler Beni
Bırakma - Roniit
Alkaline - Sleep Token
Secrets - Nomyn ve Angelicca
Heathens - Twenty-One Pilots Joker
- Dax
Kontrol - Bryce Savage

Bir palyaço tarafından becerilmenin nasıl bir şey olduğunu hiç merak ettiniz mi?

...Ve hayır, eski sevgilinden bahsetmiyorum.

Oddity Carnival & Cirque'e Hoş Geldiniz

Bu çarpık hikaye senin için..

**Ahlaki değerlerinizi kapıda bırakın, çünkü bunu yapmazsanız,
Cehennem onları sizden alacak ve sizi iyi Küçük Dolly'si gibi alacaktır.**

Karanlık ormanda hızla koşarken, ağaçlar ve dikenli çalılar vızıldayarak yanımdan geçiyor, tenimi ve geceliğimi kesiyor. Yağmur sıcaktan kızarmış tenime yağıyor ve ayaklarım sert, çamurlu toprağı yırtıyor.

Nefes alışım düzensiz, soğuk hava ciğerlerimi deliyor. Silah sesleri ve köpek havlamaları arkamdan yaklaşıyor. Kaçmak için can havliyle koşuyorum, çünkü yakalanırsam ikinci kez canlı çıkamayacağımı biliyorum. Bu benim özgürlük için tek umudum.

Arkamda onu duymadığımda aniden duruyorum ve çamurda kayıyorum. "Arabella?" Bağırarak ayağı kalkıyorum, gözlerim karanlıkta çılgınca etrafı tarıyor.

"Sadece koş, ayrılmamız gerek! Tek yol bu!" O bağılıyor ama sesinin nereden geldiğini anlayamıyorum.

"Hayır," diye bağıyorum, gözlerimi sıkarak kapatıyorum, enerjisizlikten kafam karışıyor.

"Lütfen!" Yalvarıyor. "Sadece git ve arkana bakma! Hemen arkanda olacağım, söz veriyorum!"

Onu bulmak için etrafımda dönüyorum. "Seni bırakamam, Ara!"

Hıçkırarak ağlıyorum. "Evet, bırakabilirsin! Şimdi git!"

Adamların bize yaklaştığını duyuyorum ve koşuyorum. Omzumun üzerinden geriye baktığımda, onun gölgeli figürünün karanlık tarafından yutularak uzaklara sürüklendiğini görüyorum. İçimden bir çığlık kopuyor ama bir saniye bile durmadan koşabildiğim kadar hızlı koşmaya devam ediyorum. Bir yerlerde yeniden bir araya geleceğimizi umarak.

NOIR

Yıkık dökük bir benzin istasyonundan çıkarken, ılık ve sert rüzgârın uzun sarı saçlarımı şakacı bir şekilde karıştırdığını hissediyorum. Önümde uzanan devasa kumlu araziye tararken parlak güneş tenimi yakıyor ve bir sonraki durağımızın neresi olması gerektiğini düşünüyorum.

Eli sağ tarafımdaki erkekler tuvaletinden çıkıp görüş alanıma girdiğinde aramızdaki mesafeyi kapatıyor ve güneş gözlüklerinin kenarlarından bana bakıyor. Üzerinde yıpranmış, yırtık pırtık bir kot pantolonla eşleştirilmiş beyaz bir atlet var ve sarı saçları dans ediyor, kendini ayarlarken etrafımızdaki fırtınalı kaosu yansıtıyor.

Ona yaklaştığında, yeni aldığım soğuk su şişelerinden birini uzatıyorum. Kabul ediyor ama onu güneş gözlüklerini tamamen kaldırırken yakalıyorum, bakışları kirli pencereye kayıyor. Merakla yaklaşıyorum, güneş gözlüklerimi yüzümden çıkarıp sirk yazan yıpranmış postere bakıyorum, soluk harfler beni içine çekiyor.

Tuhaflık Karnavalı ve Sirki. Dansçılar ve olağanüstü yetenekler aranıyor.

Yeşil gözleri bir kez daha benimkilerle buluştuğunda kaşlarını kaldırarak ne düşündüğünü merak etmemi sağlıyor.

"Adresi yaz, Noir."

"Ne?" diye cevap verirken kaşlarım şaşkınlıkla çatıldı.

"Katılıp katılamayacağımızı görmeliyiz."

Odağımı postere çevirdiğimde onun da gözlerinin takip ettiğini fark ediyorum. "Ama Neden?" Merakımı uyandırarak sordum.

Başını çevirip tekrar bana bakmadan önce omuzlarını silkiyor. "Bu bir karnaval, belki orada çalışabilirim ama sen dans edebilirsin, değil mi? Seni sirke alabilirler."

Zihnim hayatın kaygısız hissettirdiği zamanlara geri dönüyor ve dans yoluyla kısa süreli kaçışımın anısı yeniden su yüzüne çıkarak bana anneme verdiğim ve yerine getirilmeyen sözü hatırlatıyor. Dans, jimnastik ve hava ipekleri bir zamanlar bana gerçekten yaşadığımı hissettirmişti, ancak o heyecanın bir zerresini bile hissetmeyeli çok uzun zaman oldu. Yıllar geçti ama yine de bu becerilerin hala kim olduğumun dokusuna dokunmuş olabileceğini merak etmekten kendimi alamıyorum.

Eli belime dolanıyor, beni uzun gövdesine yaklaştırıyor ama ben uzakta kalıyorum, bakışlarım sirk görüntüsüne sabitlenmiş, düşüncede kaybolmuş.

"Sadece kısa süreli olabilir, böylece kendi yerimizi almak için biraz para kazanabiliriz. Motellerden bıkmadın mı? Kamyondan?" diyor, sözleri baştan çıkarıcıydı.

Gözlerimi dikkatle onunkilere dikiyorum, yüz hatlarını inceliyorum ve içinde bulunduğum koşullarda tek bir yere yerleşmemin akıllıca olup olmadığını düşünüyorum ama o devam ediyor. "Gerçekten bu işi olabileceğini düşünüyorum ve eminim ki senin neler yapabildiğini gördüklerinde beni de işe alacaklardır."

Mağlup bir iç çekişle başımı sallarken avuç içim göğsünde geziniyor. "Yıllardır dans etmedim, E, ve dans edip edemeyeceğimden emin değilim."

Alnımdan öperek sözümü kesiyor ve alnıma doğru mırıldanırken gözlerim kısılıyor: "Kendine güven Noir. Nasıl hareket edebildiğini gördüm."

Geri çekildiğinde dudaklarında bir sırıtış, bir kaşını kaldırmış. Başımı iki yana sallayarak kıkırdıyorum ama içimdeki tedirginlik hissinden kurtulamıyorum.

"Hadi tatlım, eğleneli olabilir."

Sonunda isteksizliğimi bir kenara bırakıp çantamı omzumdan almadan önce afişe bir kez daha bakıyorum. Fermuarını açıp küçük karalama defterimi ve kalemimi alıyorum ve poster ile defter arasında gidip gelerek aceleyle adresi not alıyorum. Kalemimi kapattığım anda E elimi tutuyor ve tereddüt etmeden beni kamyonete geri götürüyor.

HOLLOW HELLION

Arabayı sürerken elimi gösterge paneline atıp bir harita çıkarıyorum ve karnavalın yerini saptamaya çalışıyorum. Rüzgâr yanımdaki açık pencereden saçlarımı savuruyor ama gözlerimi kısarak haritayı tarıyorum, ta ki uğursuz bir şey gözüme çarpana kadar. Ormanlık alanla çevrili geniş, ıssız bir alan göze çarpıyor, açıklığı ürkütücü bir şekilde garip bir şekli andırıyor.

Şaşkınlıkla haritayı Eli'ye doğru çevirip garip işareti gösteriyorum. "Bu sana bir kafatası gibi mi görünüyor?"

Haritaya bakmak için gözlerini kısa bir süreliğine yoldan ayırıyor, önündeki yola yeniden odaklanmadan önce yumuşak bir kıkırdama çıkarıyor. "Evet, öyle," diye sırtarak cevap veriyor. "Sakin bana bunun o berbat sirklerden biri olduğunu söyleme."

Haritayı kucağıma koyarken kaşlarım çatıldı. "Karmakarışık sirkler mi?" Tekrarlıyorum, ses tonum şüpheli.

"Evet, biliyor musun?" diye iç geçiriyor, koltuğunda daha da çöküyor. "Garip ve korkunç eylemler yaptıkları yer."

Gülüyorum, yanımdaki pencereden dışarı bakıyorum. "Bebeğim, belki de çok fazla televizyon izliyorsundur," diye takılıyorum başımı sallayarak.

Eli'ye bunu söylemenin koca bir yalan olduğunu biliyorum. Bu dünyanın karanlık yüzünü ilk elden gördüm, zalim acısını defalarca hissettim ve kesinlikle hiçbir şey beni şaşırtmıyor. Gençliğimde, Amerika'daki en kötü niyetli adamlardan biri tarafından kuşatıldım ve bu da beni saklanmaya itti. Hatırladığım kadarıyla

Yıllarca tek başıma dolaştım, bir yerde yatıp kalktım ya da otostop çektim. Eli beni dört ay önce bir yol kenarında tek başıma ve kırık dökük bir halde buldu. Neler olduğunu ya da neden o durumda olduğumu hâlâ tam olarak bilmiyorum. Kaçtığım güne ve sekiz ay sonrasına dair anılarım en iyi ihtimalle puslu.

Eli o zamandan beri benim dayanağım oldu, başka kimsem yokken yanımda oldu. Ayrıldığımdan beri içeri girmesine izin verdiğim tek kişi o ve ikimiz de geçmişimizden yaralar taşıyoruz; o iyileşmekte olan bir eroin bağımlısı ve ben de kendime zarar vermekle mücadele ettim. Birbirimizin arkadaşlığında garip bir şekilde huzur bulduk, berbat geçmişlerimizden bir sığınak. Ama aşk? Kavramakta zorlandığım bir kavram. Bunu yapabileceğimden bile emin değilim.

Eli'nin hayatımda olmasından duyduğum memnuniyete rağmen aramızda bir engel var; geçmişim hakkında konuşmaktan çekinmemden kaynaklanan bir engel. Tamamen açılmak ve içimde gizlenen karanlığı göstermek benim için zor. Belki de ona karşı romantik bir aşk engelleyen şey bu ya da bana şey hissettirmemesi olabilir. Evet, eksik de olsa cinsel bir ilişkimiz var ama bana göre hepsi bu: arkadaşlık. Sanırım daha çok çıkarları olan arkadaşlar gibi, iki insan yalnız hayatları boyunca birbirlerinin arkadaşlığında bir tür huzur buluyor.

Hiç söylememiş olsa da Eli'nin beni seviyor olabileceğini biliyorum ve bunun farkına varmak kalbime ağır geliyor. Benim kadar hasarlı birine aşık olmamalı. Ruhumu yaralayan yaralar derinlere uzanıyor, meraklı gözlerden saklanıyor, güvenecek birine olan umutsuz ihtiyacıma rağmen asla paylaşılmıyor. Güven sorunları gölgeler gibi üzerime yapışıyor ve gerçek benliğimi kimseye göstermemi neredeyse imkânsız hale getiriyor.

Kim olduğum hakkındaki gerçeği açıklamak beni savunmasız bırakacak, sadece yargılanmaya ve reddedilmeye değil, ölüme de maruz bırakacaktı. Hayatımda hiçbir şey basit olmadı ve ben basit olmaktan çok uzağım. Bu yüzden dehşet verici sırlarımı kilit altında tutuyor, kendimi birinin çok yakınıma girmesine izin vermenin acısından koruyorum. Bu yalnız bir varoluş, ama nasıl kontrol edeceğimi bildiğim tek şey bu.

Kız kardeşim Arabella'nın acısı, amansız bir kaşıntı, iyileşmeyi reddeden açık bir yara gibi beni pençeliyor. Onun dışarıda kaybolmuş ve yalnız olduğu düşüncesi canımı yakıyor. O, sahip olduğum tek aileydi ve kimse yanımda değilken yanımda olan tek kişiydi. Birlikte koştuk ama yol boyunca bir yerlerde birbirimizden koptuk. O günden beri hala hayatta olmasını umuyorum ama olmayabileceği düşüncesi beni çok üzüyor.

deliliğe sürükledi. Onu gizlice beni tüketti, onu bulmak için umutsuzca Amerika Birleşik Devletleri'nin her köşesini keşfetmeye çalışırken beni deliliğin eşiğine getirdi ve kız kardeşime ne olduğunu öğrenene kadar, asla kapanış bulacağımı sanmıyorum.

Burada otururken, onu düşünmek bile kalbimin çılgınca bir ritimle göğsüme çarpmasına neden oluyor. Avuçlarım nemleniyor, zihnim onun yağmurlu rüzgârda uçuşan uzun, siyah saçlarının ve içimi gören delici mavi gözlerinin anısıyla dönüyor. Sakinleşmek için çaresizce, içgüdüsel gösterge panelinin içinde saklanan haplarıma uzanıyorum ve titreyen ellerimle başımı arkaya yatırıp, taşmakla tehdit eden endişeyi bastırmak umuduyla yutmadan önce ağzıma birkaç tane atıyorum.

İlaç etkisini gösterdiğinde ağır bir iç çekişle arkama yaslanıyorum, gerginlik yavaş yavaş azalıyor. Göz ucuyla Eli'nin bakışlarını yakalıyorum ama kendimi onunla buluşmaya zorlayamıyorum, onun yerine elinin benimkine kayan sıcaklığına odaklanıyorum.

"İyi misin?" diye soruyor, sesi nazik.

Başımı arkaya yaslayarak ona bakıyorum ve yumuşak bir gülümseme sunuyorum. "Ben iyiyim," diye onu rahatlatıyorum. "Artık çok uzakta değiliz ve hava kararana kadar oraya varmış oluruz."

Başımı endişeyle salladıktan sonra odağını tekrar yola çeviriyor ve düşüncelerim Eli'nin beni ilk bulduğu zamana kayıyor. Çaresizce ihtiyacım olan yardımı almak için hiç vakit kaybetmedi, beni can simidi gibi hissettiren ilaçları yazan bir doktora götürdü. Haplar beni uyuşturuyor ve nefes almamı sağlayarak kısa bir mola veriyor.

Yine de, etkinliklerine rağmen, kendimi hala kendime acı çektirmek için doyumsuz bir dürtüyle savaşıırken buluyorum. Bu, özellikle depresyon anlarında mücadele ettiğim sapkın bir dürtü. Acı benim için sadece güzel bir his değil; bir dikkat dağıtıcı, zihnimdeki amansız acıdan bir kaçış aracı. Çelişkili bir sığınak, içimdeki kaostan hem kurtuluş hem de huzur sunuyor, akıl sağlığımı pençeleyen dürtüleri susturuyor.

İlk gençlik yıllarımdan beri kendime zarar verme arzusu içindeydim. Yaşadıklarımı görmezden gelerek acıyı ana odağım haline getirdim ve bu duyguyu takıntı haline getirdim. Her şey yeterince masum bir şekilde, alışkanlıklarla başladı.

Başka bir şeye erişimim olmadığı için saçımı yolmak ya da derimi çimdiklemek gibi... Ancak Chicago'yu geride bıraktıktan sonra bir şekilde jiletin kenarıyla rahatlardım.

Gözlerim Eli'nin kolundaki yara izlerini takip ederken, benimkilerden ne kadar farklı olduklarını fark ediyorum. Bunlar benim ön kollarımı ve uyluk içlerimi mahveden sivri kesikler değil; bunun yerine, bir zamanlar damarlarını delen zehirli iğnelerin kalıntıları olan kırmızı noktalar. Onunla ilk tanıştığım da, bağımlılıktan kurtulma yolculuğunda büyük bir adım olan reçeteli metadon kullanıyordu ve onu eroin enjekte ederken hiç görmemiş olsam da, yoksunluğun bedelini ve ilaçlarının etkilerini gördüm. Bu yüzden onu asla yargılamadım, Eli mücadeleleri konusunda her zaman açık oldu ve bu da aramızda bir anlayış bağı oluşturdu, karşılığında ben ona karşı tamamen dürüst olmasam bile.

Kendimize bir daha asla bu tür yıkıcı yollarla zarar vermemek için bir anlaşma yaptık ve şu ana kadar ikimiz de sözümüze sadık kaldık.

NOIR

Bir süre yol aldıktan sonra, ben Eli'yi rota boyunca yönlendirirken kendimizi ormanlık alanla çevrili buluyoruz. Batmakta olan güneş sık ormana gölgeler düşürerek önümüzde uzanan yolu karartıyor ve o da farları yakarak yolumuzu aydınlatıyor.

"Bir sonraki sağa dön Eli," diye talimat veriyorum, yakın olduğumuzu bildiğimden ve o da bunu yaptığında, gözlerimiz üzerinde "Oddity Karnavalı ve Sirki'ne Hoş Geldiniz" yazan bir tabelaya takılıyor: "*Oddity Carnival & Cirque'e hoş geldiniz. Burada geçireceğiniz zaman korkunç olsun, tabii sağ çıkabilirsiniz.*"

Bu ürpertici mesaj karşısında tüylerim diken diken oluyor ve kısa bir an için bakışlarımız buluşuyor, ta ki Eli alçak sesle kıkırdayıp başını eğlenerek sallayana kadar. "Bu ne lan?"

Dikkatini ilerideki dar yola veriyor ve bizi karnavalın kalbine doğru yönlendiriyor. Ağaçların arasından çıkıp yolumuza devam ederken hava aniden değişiyor ve gökyüzü karararak grinin bir tonuna dönüşüyor. Manzaranın üzerine kasvet çöküyor, parlak gün kasvetli bir atmosferde kayboluyor.

Kısa mesafede büyük girişi görüyorum ve uzun, çivili çitin üzerinden sarkan titrek ışıklarla esintide dalgalanan soluk, yırtık pankartlarla süslü bir kemerden geçiyoruz. Önümüzde uzanan patika yollar, dış yüzeyleri soyulmuş boş stantlar ve bakımsız atraksiyonlarla kaplı.

"Kapalı gibi görünüyor," diyor Eli yanımda.

Etrafıma bakarken haklı gibi görünüyor; hiçbir yaşam belirtisi yok ve şaşkınlığım artıyor. Parmağımla yolun kenarını işaret ederek onu kenara çekmeye çağırıyorum. "Burada biri olmalı E. Kapılar açık, değil mi?"

Araba durur durmaz emniyet kemerimi çözüp kapı koluna uzanıyorum ama kalçamdaki eli beni durduruyor. Yüzümü ona dönüyorum ve bana sertçe hitap ediyor. "Üzerine bir kazak giy."

Gözleri kollarımdaki yara izlerine takılıyor ve gözlerindeki yargılamadan dolayı içimde bir öfke dalgası oluşuyor. Bazıları için iğrenç olduklarını bilsem de, onlar benim bir parçam ve içimde bulduğum gücün bir kanıtı.

Dişlerimi gıcırdatarak arka koltuktaki kapüşonuma uzanıyorum, izleri gizlemek için üzerime geçiriyorum ve yanımdaki Eli da aynı şeyi yapıyor, sanki benim hareketlerimi taklit ediyormuş gibi kendi kapüşonunun içine giriyor.

"Bunu yapmak istediğine emin misin?" Ses tonum tereddüt dolu, soruyorum. "Hadi ama Noir. O kadar da kötü değil. Ayrıca, alıştıktan sonra eğlenceli olacak. ona."

Mağlup bir iç çekişle yanımdaki kapıyı açıyorum. Arabadan iner inmez yumuşak bir klik sesiyle kapıyı kapatıyorum ve gözlerim ürkütücü çevreyi tarıyor. Devasa karnaval dışarıdan normal görünse de, eskiyen eğlencelere rağmen havada fark edilir bir ağırlık, bir huzursuzluk hissi var. Sanki bir şeyler yolunda gitmiyor, sanki uğursuz ruhlar gölgelerde pusuya yatmış gibi.

"Sirk nerede acaba?"

Eli'in sesi arkamdaki sessizliği bozduğuunda sıçramama neden oluyor ve avucumu hızla atan kalbime çarpıyorum. İri elleri omuzlarımı buluyor, beni sakinleştirmeye çalışıyor ama ona dönmeden önce bir hareketle omuz silkiyorum.

Genelde bu kadar ürkek değilimdir; genelde hiçbir şey beni rahatsız etmez. Korku yabancı bir duygu, katmanlarımla altında kaybettiğim bir duygu ve heyecan, korku ya da cinsel uyarılma olsun, uzun zamandır hiçbir şey hissetmedim; beni gerçekten rahatsız eden tek şey depresyon. Sadece bu yer, tedirgin edici atmosfer; içimde anlam veremediğim bir şeyleri harekete geçiriyor. Ama öğrendiğim bir şey varsa, o da korkularınızla yüzleşmenin onları yok etmenin tek yolu olduğuudur ve gözlerimin önünde kırmızı bayraklar dalgalansa bile geri dönmeyeceğim.

Eli'nin bakışları yüzümde takılı kalırken, dudakları konuşacakmış gibi aralanıyor ama ani bir enerji patlamasıyla elini tutuyorum ve tek kelime etmesini beklemeden onu arkamdan çekiyorum. Önden gidiyorum, her adımda nabzım hızlanıyor ve bakışlarım ayaklarımla izini takip ediyor, kaldırımdaki büyük çatlaklardan çıkan yabancı otları fark ediyorum, doğa bir zamanlar kendisine ait olan alanı geri alıyor.

Büyük su birikintilerinden kaçarken, düşüncelerimde kaybolmuş bir halde başımı kaldırıyorum ama onu görür görmez aniden duruyorum. Eli irkilerek sırtıma çarpıyor ama benim dikkatim uzakta yükselen sirke odaklanıyor. Gri bulutların altındaki devasa silueti, etrafındaki manzaranın üzerinde karanlık yaratıyor. Soğuk rüzgâr çevredeki ağaçların arasından fısıldıyor, ama her zamanki şeker kokusunu taşımak yerine, tenimin yüzeyine dağılan bir ısırik getiriyor.

Bir zamanlar canlı kırmızı ve beyaz çizgileri şimdi soluk ve yırtık pırtık olan, tepesindeki bayraklar uğursuzca dalgalanan sirk çadırı heybetli ve ürkütücü duruyor. Çadırın ve karnavalın kenarında, direktten direğe uzanan parıldayan ışıklar rahatlık getirmeli, ama bunun yerine titriyor ve kararıyorlar. Beni başka bir yöne koşmaya iten huzursuz edici bir güç var, ama aynı zamanda beni daha yakına çeken garip bir manyetik çekimle de savaşıyor. Eli'nin elini daha sıkı tutuyorum ve ilerlemeye devam ediyorum, ilgim korkuma ağır basıyor.

Çadırın heybetli girişine yaklaştıkça, her adımda daha da büyüyor, bizi küçültüyor gibi görünüyor ve tam eşiğe ulaşmak üzereyken, arkamızdan gelen derin bir erkek sesi duyuyoruz ve durmamıza neden oluyor.

"Hey!"

Aramızdaki mesafeyi kapattığını görmek için arkamızı dönüyoruz. Soluk mavi bir tulum ve kirli beyaz bir atlet giymiş yaşlı bir adam. Bakışları ben ve Eli arasında gidip geliyor, yaşlı yüzüne bir kaş çatma ifadesi yerleşmiş. "Şu anda ziyaretçilere kapalıyız, bu da izinsiz girdiğiniz anlamına geliyor."

Hem Eli hem de ben aynı anda kaşlarımızı kaldırıp hızlı bir göz teması kuruyoruz. Gerginliği kırmak için sahte neşeli tavrımdan bir dokunuş yaparak ilk konuşan ben . "Üzgünüm efendim. Biz ziyaretçi değiliz. Bir poster gördükten sonra iş için buradayız."

Birdenbire geniş, ürkütücü bir sırtışı bürünerek neredeyse dişsiz ama kahverengi bir gülümsemeyi ortaya çıkarır. Ağır bir elle Eli'nin sırtına birkaç kez tokat atıyor, gücü neredeyse onu sarmaya yetiyor. "Peki, neden öyle söylemedin? Seni hemen Madam'a götüreceğim!"

Kısa, kirli parmaklarıyla Eli'nin kolunun üst kısmına yapışırken, şaşırtıcı bir güçle onu benden uzaklaştırıyor. Gözlerim açılıyor ve hiç tereddüt etmeden onları sirkin içinde takip ediyorum.

HOLLOW HELLION

Çadırın girişinden içeri adımımızı atar atmaz tüylerim diken diken oluyor. İçerideki hava, eski ahşap ve çürüyen kumaş gibi küflü bir koku ile yoğun. Alan loş bir şekilde aydınlatılmış, tek ışık yıpranmış kırmızı halının üzerinde ürpertici bir parıltı saçan titrek fenerlerden geliyor.

İçeriye doğru ilerlerken, karanlık etrafımıza baskı yapıyor gibi görünüyor, bizi boğucu bir kucaklamayla sarıyor, bu da beni huzursuz ve gergin hissettiriyor, sanki havanın kendisi şeytani enerjiyle yaşıyormuş gibi. Ben Eli ve yaşlı adamın arkasından giderken, üzerimizdeki kumaş kalınlaşıyor. Yaşlı adam kırmızı, kadife bir perdeyi geri çekerek arkasındaki gizli odayı ortaya çıkarıyor ve benimle Eli'nin arasına bakarken gözleri kötücül bir parıltıyla parlıyor.

Geri adım atarak odaya girmemizi işaret ediyor ve Eli önce tereddütlü bir adım atıyor, ben arkasından yakından takip ederken hareketleri temkinli.

Küçük odaya girer girmez gözlerim siyah, kraliyet kırmızısı ve altın rengi kumaşlarla kaplı çevreyi inceliyor. Güçlü

Tütsü ve mumlar duyularıma saldırıyor, bana bir tür cadı koyunu hatırlatıyor.

Bakışlarım duvarları kaplayan, ısıltılı kristaller ve gizemli süslerle bezenmiş meşe çekmeceli sandıklara takılıyor. Sanki gizli bir aleme, sihir ve gizemin çarpıştığı bir yere girmişiz gibi.

"Madam, ziyaretçilerimiz var!"

Yaşlı adamın sesi arkamdan , Eli durduğunda odanın ortasında büyük bir masa görmek için etrafından dolanıyorum. Masanın arkasında gözüme çarpan ısıltılı bir perde başka bir odaya açılıyor.

İçeride ne olduğunu tam olarak kavrayamadan bir figür beliriyor ve hızla geri çekiliyor. Yaşlı bir kadın perdeden içeri adım atıyor, varlığı dikkat çekiyor.

Ellili yaşlarında olduğunu tahmin ettiğim olgun bir kadın olmasına rağmen, inkar edilemez bir güzelliğe sahip. Griye çalan uzun siyah saçları sırtından aşağı dökülüyor ve zarif yüz hatlarını çerçeveleyiyor. Üzerinde vintage görünümlü, altın rengi girdap desenleri olan uzun kırmızı bir elbise var.

Koyu renk gözleri Eli ile benim aramda gidip geliyor, masanın üzerindeki kül tablasında duran yanmamış sigaraya uzanırken ifadesi okunmuyor. Siyah sigara ağızlığını dudaklarının arasına sıkıştırıyor, bileğinin bir hareketiyle söndürmeden önce ucunu bir kibritle tutuşturuyor.

Derin bir nefes havaya bir duman bulutu salıyor, tütün kokusu tütsünün baş döndürücü aromasına karışıyor. Masanın etrafında dönerken bakışları benimkilerle kilitleniyor, gözlerinde sessiz bir yoğunluk var. Önümde durup, sanki yüzeyin altında gizli bir şey arıyormuş gibi yüzümü tarıyor, sonra narin bir dokunuşla uzanıp parmaklarını saçımın birkaç teline doluyor.

"Ne istiyorsun?" diye soruyor, sesi sakın.

Bakışlarını sabit tutarak, başka yöne bakma dürtüsüyle savaşıyorum. Gözbebeklerinde bir merak titreşimi var ya da belki daha karanlık bir şey. Başını yana eğdiğinde gözleri hafifçe kısılıyor. "Lütfen zamanımı boşa harcamayın, ben çok meşgul bir kadıyım."

Yanıt olarak bir kaşımı kaldırıp derin bir nefes sonra başımı sallıyorum. "İş için buradayız."

Çenesini şüpheyle kaldırıyor, gözleri yanımdaki Eli'ye kayıyor ve incelemesi onun üzerinde kalıyor. "İkinizin de yetenekleri mi var?"

Eli cevap vermeden önce durumun kontrolünü ele alarak cevap veriyorum. "Ben biliyorum." Kendime güvenerek söylüyorum.

Koyu kahverengi gözleri benimkilerle buluşup vücudumda gezinirken küçük bir adım geri atıyor. Sigarasından bir nefes daha çekiyor, duman etrafını sarıyor.

"Dans ediyor musun?" diye soruyor kaşlarını kaldırıp çenesini dikleştirerek.

Başımı hafifçe sallıyorum, sonra Eli'ye bakıyor ve içim burkuluyor. "Peki ya sen? Hangi yetenekleri sunabilirsin?"

Yan gözle bakıyorum ve Eli'nin küçük bir baş sallamasıyla açıklamaya çalışıyorum. "Beni sirkte işe alırsanız, o da karnavalda çalışabilir ya da en azından bir şeyler yapmayı öğrenebilir diye düşündük. Kalacak ve çalışacak bir yere ihtiyacımız var."

Alaycı bir ses çıkardı, gözleri benimkilere kaydı. "Tatlım, bu işler böyle yürümüyor. Benim çılgın dünyama bir şey katamayacak insanları burada barındırmam. Burada yaşayan herkes Cirque'te çalışmak zorundadır ve ben yabancıları barındırmam."

Sessiz kalıyorum, çenem bastırılmış geriliyor ve o beni başından savıyor. Ama nedense onun bu hareketine uymak yerine yerimde duruyorum ve o uzaklaşmaya çalışırken bu kadar kolay gitmeyi reddediyorum.

"Çok şey kaçırıyorsunuz hanımefendi," diyorum cesurca.

Bir anda durdu ve omzunun üzerinden bana yan gözle baktı. Havadaki gerginliği hissederek sırtımı dikleştiriyorum. "Buradaki bütün piliçlerle dans edebilirim."

Yüzünü tamamen bana dönmeden önce dudaklarında geniş bir gülümseme yayılıyor. "Bu duyduğum bir meydan okuma mı?" diye eğlenerek cevap veriyor.

Bir adım daha atarken kara gözleri muziplikle parıldıyor, hareketleri zarif. "Mesele şu ki bu herhangi bir sirk değil. Sadece dans etmek değil. Hayatınızın en güzel zamanını geçirmiyorsunuz. Bu aşırı bir korku. Korkuya yer yok."

Yolunda durduğunda, gözleri Eli'ye sabitlendiğinde küçümseme ile parlıyor, devam ederken ondan sessiz bir yargı yayılıyor. "Cesaretin olmayabilir ve hayran olduğum cesaretini hissedebiliyorum ama şuradaki güzel yavru köpeğinden kokusunu alabiliyorum," diye devam ederken tekrar bana bakıyor. "ve Hollow'lar onu canlı canlı yiyecek. Zayıflıklara yerimiz yok."

Eli yanımda konuşarak buna layık olduğunu kanıtlamaya çalışıyor. "Yanıliyorsun. Buraya gelmek benim önerimdi. Buradan korkmuyorum."

Ona bakıyor, küçümseyici bir gülümsemeyle karşılık vermeye hazır, ama ben sözünü kesiyorum. "Sana neler yapabileceğimi göstereyim, sonra karar verirsin."

Dudakları ince bir çizgiye dönüşüyor, gözleri sessizlik içinde benimkileri tarıyor. Aniden, E'nin üst kolumdaki tutuşu sıkılaşıyor, Madam'ın incelemesi altında rahatsız edici bir şekilde kayarken eklemeleri soluyor.

"Belki de buradan gitmeliyiz; burada istenmediğimiz çok açık," diye mırıldanıyor, sesi ancak fısıltıyı aşılıyor ve endişesini ele veriyor.

Kaşlarım şaşkınlıkla çatılıyor, dilimin ucunda bir argüman oluşuyor. Şimdi kendimi kanıtlamayı, neler yapabileceğimi göstermeyi her zamankinden daha çok istiyorum ama ben itiraz edemeden hanımefendinin yumuşak kıkırdaması araya giriyor ve dikkatimizi tekrar ona çekiyor.

"Evet, gidin. Siz ikiniz buraya ait değilsiniz," diyor elini sallayarak, sesi kesin.

"Bundan emin misin?" Gözlerimde karanlıkla söylüyorum.

Aramızda geçen bir anlık sessiz, yoğun bakışmadan sonra nihayet bilmiş bir sırıtışla cevap veriyor. "Peki. Seni burada istediğime beni ikna etmek için beş dakikam var."

Derin bir nefes alarak yanımdaki Eli'ye bir bakış atıyorum, o da küçük bir sırıtış atıyor. Kadın yanımdan geçip kapıya doğru ilerlediğinde, içimde çalkalanan endişeye rağmen önümde ne varsa onunla yüzleşmeye kararlı bir şekilde kendimi hazırlayıp onu takip ediyorum.

HOLLOW HELLION

Boş sirk çadırının devasa genişliğine adım attığımızda, kumaşın yumuşak hışırtısı ve yukarıdaki ahşap kirişlerin gıcirtısı dışında ortalık sessiz. Etrafıma bir göz atıyorum, yükseklerde, canlı renkleriyle havada asılı duran ipekleri fark ediyorum. Sanatçıların varlığı olmadan, unutulmuş kurdeleler gibi görünüyorlar ve birinin onlara yeniden hayat vermesini sabırla bekliyorlar.

"Billy, ne yapacağını biliyorsun," diye talimat veriyor Madam, gözleri benimle giden yaşlı adam arasında gidip geliyor ve sonunda bana takılıyor. "Sen

soyunmam gerek" diye ekliyor.

Eli'nin iri gözlü bakışlarıyla kısa bir süreliğine karşılaştığımda, başını sallayarak yapmamam için sözsüz bir yalvarışta bulunuyor, ki bu da yine kafamı karıştırıyor çünkü bu en başta onun fikriydi.

Onu görmezden gelerek dikkatimi tekrar bayana veriyorum ve başımı sallayarak onaylıyorum çünkü kapüşonlu bir tişört ve kot pantolonla dans etmenin bana yakışmayacağını biliyorum. Sadece siyah külotum ve spor sütyenim kalana kadar kat kat soyunmaya başlıyorum. Başımı ve kollarımı kaldırıyorum, uzun sarı saçlarımı başımın üstünde dağınık bir topuz haline getiriyorum.

Onun önünde dururken, olası yargılamalara rağmen yara izleriyle dolu bedenimi cesurca ortaya koyuyorum. Bakışları lekelere takılıyor, ancak gözlerinde inceleme yerine onay seziyorum.

Bakışlarımız nihayet buluştuğunda bana gülümsüyor. "Sen mükemmelsin," diye teminat veriyor. "Şimdi ne yapabileceğini görelim."

Billy yakınlardaki büyük bir gümüş kasnağı indirirken ben sahnenin üzerinde sallanan ipeklere bakıyorum ama kafam karışıyor ve Madam'a dönüyorum, "Peki ya güvenlik ağı?"

Cevap vermeden önce bana hınzırca sırtıyor. "Hayatım, biz burada güvenlik uygulamıyoruz."

Arkasını dönüp yakındaki bir koltuğa doğru adım atmadan önce ifadesi ciddileşiyor. Gözlerimi ondan ayırmadan önce hâlâ şaşkın görünen Eli'ye bakıyorum ve sahneye çıkan dik basamakları çıkarken kendimi zihinsel olarak hazırlıyorum.

Platforma ulaştığımda gerginlik ve beklenti içimde , adrenalinin tanıdık telaşı şüpheyle karışıyor. En son böyle dans edişimin üzerinden çok uzun yıllar geçti ve sadece bir zamanlar sahip olduğum ritim ve zarafete hâlâ sahip olduğumu umabilirim. Derin bir nefes alıyorum, endişelerimi bir kenara itiyorum ve elimdeki göreve odaklanıyorum. Ona nasıl biri olduğumu göstermenin zamanı geldi.

Çember ulaşabileceğim bir yere geldiğinde onu sıkıca kavriyorum, parmak uçlarımdaki tanıdık doku pürüzsüz. Üzerine tünüyorum, diğer tarafını tutmadan önce bacak bacak üstüne atıyorum. Omuzlarımı dikleştiriyorum ve sabırla işaretimi bekleyen Billy'ye bakıyorum. Hazır olduğumu belirtmek için başımı salladığımda müzik canlanıyor, titreşen bas sesleri havayı dolduruyor ve sirk çadırının devasa alanında yankılanıyor.

Billy nazik bir çekişle ipi çekmeye başlıyor ve beni havaya doğru itiyor. İçimde bir telaşın aktığını hissediyorum, bu his uzun zamandır kayıp bir arkadaş gibi beni yıkıyor. Burası ait olduğum yer, yerden yüksekte, yerçekimi ve gerçekliğin zincirlerinden kurtulmuşum.

En yüksek noktaya ulaştığımda ve bas alçaldığında, tereddüt etmeden çemberdeki tutuşumu bırakıyorum, kendimi serbest düşüşe teslim ederek geriye doğru düşmeme izin veriyorum. Çember dizlerimin arkasında kilitleniyor ve vücudumu döndürüyorum, hızla dönerken kollarım zarifçe sallanıyor. Bir güç patlamasıyla vücudumu yukarı doğru iterek bir kez daha çembere uzanıyorum ve müziğin temposu bana rehberlik ederken dizlerimle tutunarak kendimi tekrar tekrar çemberin içinden geçiriyorum.

Tekrar düşünüyorum, ama bu sefer ellerimle çemberi yakalıyorum, altından sarkıyorum, bedenim dönüyor ve bacaklarımı ayırıyorum. Onları zahmetsiz bir beceriyle döndürüyorum ve her dönüşte bir özgürlük hissinin üzerimden akıp gittiğini hissediyorum, kendimi dansın içinde kaybederken dünyanın yükü kayboluyor.

Yavaşlıyorum, kendimi üstümdeki çemberin altında sallıyorum, gözlerim uzakta yukarıdaki kırıktan sarkan ipeğe sabitleniyor ve bedenimi ileri geri ittikçe hız beni daha da yükseğe taşıyor. Salınacağımın zirvesine ulaşır ulaşmaz derin bir nefes alarak kendimi serbest bırakma anına hazırlıyorum. Sonra, korkusuzca bir hamleyle çemberi bırakıyorum ve havada bir kuş gibi uçuyorum. Mükemmel bir zamanlamayla uzanıp ipeği yakalıyorum, durduğumda kumaş ellerimin etrafını sarıyor.

Asılırken, pürüzsüz malzemenin beni sardığını hissederek onu bacaklarımın etrafına sıkıca sarıyorum. Kıvrılıp dönerek karmaşık desenler yaratıyor, etrafımda bir güzellik ağı örüyor. İpek sıkıca yerine oturduğunda dans etmeye başlıyorum, havada dönüp dururken hareketlerim zahmetsizce güzelleşiyor. Kumaş ağırlığımı destekleyerek her hareketi kolaylıkla yapmamı sağlıyor.

Müziğin sona erdiğini duyar duymaz, anı yakalıyorum ve son perde için ipeği vücuduma sıkıca sarıyorum. İçimde bir heyecan duygusu oluşuyor ve bu performansı unutulmaz kılmak için irademi körüklüyor. Müzik sessizliğe büründüğünde, ipek üzerindeki tutuşumu bırakıyorum ve vücudumun yana doğru dönüp çözülmesine izin veriyorum. Hızla dönüyorum, alçalırken kollarım üstümde uzanıyor, kumaş beni bir kasırga gibi döndürüyor, sonunda dibe ayaklarımın üzerine iniyorum.

Göğsüm kabarıyor, soğukkanlılığımı yeniden kazanmak için mücadele ederken her nefesim bir mücadele. Gözlerim yavaşça Madam ve Eli'ye odaklanıyor, yüz ifadeleri kendi baş dönmemi yansıtıyor.

Aramızda bir sessizlik oluyor, ama sonra ikisi birden ayağa kalkıyor ve ellerini birbirine vurarak alkışlıyorlar. İçimi bir rahatlama kaplıyor, Madam'ın gözüne girdiğimi fark ettiğimde omuzlarım gevşiyor. Kısa basamakları tırmanıyor, hala alkışlarken yaklaşıyor ve bana ulaştığında kollarımın üst kısımlarını sıkıca kavıyor.

"Sen muhteşemsin." Kocaman bir gülümsemeyle söylüyor.

İpeğe yapışıyorum, yumuşak dokusunun elimi sardığını hissediyorum. "Yıllardır dans etmedim, bu yüzden daha fazla antrenman yapmam gerekebilir," diye itiraf ediyorum ağır nefesler alarak.

Bakışlarım onunla buluşuyor ve dilimin ucuna gelen soruyu sormadan önce yutkunuyorum. "Yani bu işe alındığım anlamına mı geliyor?"

Bana dönmeden önce hâlâ oturmakta olan Eli'ye bakarken yüzü düşüyor. "Öylesiniz, evet, ama ne yazık ki sizi işe alamam-"

"Eğer o benimle olmazsa, ben de burada gösteri yapmayacağım. Belki başka bir sirk ikimizi de alır." Sözünü sertçe kestim.

Yüzsüzlüğüm karşısında kaşlarını kaldırıyor ve ben onun yanından geçerken beni izliyor. "Beni izlemeye zaman ayırdığınız için teşekkür ederim, Madam."

"Bekle." Kelimeyi şak diye söylüyor.

Sırtımı ona döndüğümde dudaklarımda sinsî bir gülümseme yayılıyor. İfadem ciddileşince ona dönüyorum ve o da çenesini sıkıca sabitleyerek aramızdaki küçük boşluğu kapatıyor.

Yüz hatlarımı tarıyor ve sonunda başını sallayarak beni onaylıyor. "Tamam, ama-" Gözleri belli bir mesafeden Eli'a kayıyor, ses tonu kararlı bir şekilde devam ediyor. "Burada ona nasıl davranılacağından ben sorumlu tutulmayacağım. Kendini kanıtlamak ve çalışma şeklimize hızla adapte olmak zorunda kalacak."

Onun sözlerini düşünürken, içimi bir kafa karışıklığı kaplıyor. Anlamalarını tam olarak kavrayamayabilirim ama bir şey çok açık: Kim olursa olsun, kimsenin Eli'ye zorbalık yapmasına izin vermeyeceğim. Ona karşı romantik bir aşk hissetmesem de, ihtiyacı olmadığı ve kimsenin göstermediği bir zamanda bana nezaket gösterdiği için ona minnet borçluyum.

Madam aniden döner ve Billy'ye doğru bağırır. "Billy, onları boş çift römorklardan birine götür."

Bakışları benimkilere kilitleniyor ve bana tekrar hitap ederken alnımda boncuk boncuk terler oluşuyor. "Birkaç gün içinde beni görmeye gel; sirki açacağımız tarihleri açıklayacağım. Şimdilik yerleşin. Bir sonraki gösteri bu hafta sonu, yani eğitimin hemen başlayacak. Güzel çocuğa gelince, geçimini sağlamak için ona yapacak bir şeyler bulacağım."

Başımı salladım ve gülümsedim. "Teşekkür ederim, Madam."

"Adın ne senin?" Soru sormak için başını yana eğiyor. "Noir."

Çenemi kaldırarak cevap veriyorum.

Yaşlanan yüzüne kocaman bir gülümseme yayılıyor. "Kesinlikle mükemmel. Buraya çok iyi uyum sağlayacaksın, Noir."

Bakışlarını benden kaçırarak yanımdan geçip gidiyor ve ben de çadırdan çıkana kadar onun hareketlerini izliyorum.

Dikkatimi Eli'a çevirdiğimde onu Billy'nin yanında, kıyafetlerimi kucağına almış beni beklerken buluyorum. Memnuniyet duygusuyla elimdeki ipeği bırakıp onlara doğru ilerliyorum, giyinmek ve nerede kalacağımızı görmek için sabırsızlanıyorum.

HOLLOW HELLION

Dışarı çıktığımızda hava kararmış, berrak gökyüzünde yıldızlar parlıyor. Kendimizi sirkin arka tarafında, göz alabildiğine dağılmış karavanlardan oluşan geniş bir manzarayla çevrili bulduğumuzda önümdeki manzarayı seyreliyorum. Bu topluluk içinde çalışmak ve yaşamak zorunda olan insanların sayısının ne kadar çok olduğunu gösteriyor.

Karavandan karavana geçerken ışıklar küçük ampuller gibi sarkıyor ve yanlarından geçerken birkaç kişiden davetsiz misafirmişiz gibi şüpheli bakışlar alıyoruz.

Billy aniden durdu, eliyle büyük beyaz bir karavanın kapısını kavradı ve sessiz bir hareket yaptıktan sonra kenara çekilerek içeri girmemize izin verdi. Eli önden giderek eşiği geçmeden önce bana kısa bir bakış atıyor, ben de onun arkasından gidiyorum, o ışıkları yakıyor ve içeriyi yumuşak, davetkâr bir ışıltıyla dolduruyor.

Rahat oturma odasına bakıyorum, sol taraftaki küçük mutfakıyla beyaz ve krem rengi iç mekana hayranlıkla bakıyorum. Billy kapıyı arkamızdan kapatırken yeni evimizi incelemeye devam ediyorum, içimde bir heyecan oluşuyor. Mükemmel olmayabilir, ama uğraşmak zorunda kaldığımız kamyon ve motellere göre büyük bir gelişme. İçimi bir heyecan kaplarken, daha fazlasını görmek hevesle etrafımda dönüyorum. Dar bir koridorda hızla ilerliyorum, ilerledikçe kapıları açıyorum ve en uçtaki kapıya ulaştığımda onu açıyorum.

Işığın düğmesini çeviriyorum ve yatak odasının ortasında çift kişilik bir yatak, birbiriyle uyumlu iki komodin ve çift kişilik bir gardırop olduğunu fark ediyorum. Yüzüme bir sırıtış yayılıyor ve havaya sıçrayıp bir çocuk gibi yatağın üzerinde zıplamak için ileri atılıyorum. Eli odaya girdiğinde yaylı şiltenin üzerine düşüyorum, derin bir nefes alıp altımdaki yumuşaklığın rahatlığının tadını çıkarırken hafifçe zıplıyorum.

"Sonunda kalacak bir yerimiz olduğuna inanabiliyor musun, E?"

Sessiz kaldığında kaşlarımın arasında bir kırıksıklık oluşuyor ve dirseklerimin üzerinde doğrulup onun yoğun bakışlarını sorgulayan bir bakışla karşılıyorum.

Odanın içinde volta atmaya başlamadan önce çenesi hafifçe geriliyor. "Sorun değil sanırım, ama neden beni dinlemedin Noir?"

Tamamen doğrulup onu dikkatle izliyorum. "Ne?" Ses tonum şaşkınlık dolu, soruyorum.

"O sirkte neredeyse çırılçıplaktın. Yara izlerin-" İçimde bir savunma duygusu kabarıyor ve yataktan ayağa fırlıyorum.

"Eski pardon? Kendi yaralarını unuttun mu? Ne zamandan beri yargılamaya başladın? Ne oluyor, E?" Öfkeden kuduruyorum.

Bana dönmeden önce yenik bir iç geçiriyor, gözlerimiz sessiz bir savaşta kilitlenirken ifadesi nötr kalıyor. O anda kafama dank ediyor ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum, davranışının ardındaki nedeni biliyorum.

"Bu diğer erkeklerle mi ilgili? Bir sirk dansçısının nasıl giyindiğinin farkındasın, değil mi? Şimdi kıskançlık yapmanın sırası değil E, buraya gelmek senin fikrindi!"

Gözleri hafifliyor, elleri omuzlarımı bulana kadar bir adım öne çıkıyor. "Tabii ki hayır. Sadece senin için endişeleniyorum, hepsi bu." Yumuşakça söylüyor.

Yüz hatlarını inceliyorum, hâlâ sinirliyim çünkü haklı olduğumu biliyorum.

Dik duruyor, parmağı ve başparmağıyla gözlerini ovuşturmadan önce ağır bir hareketle omuzlarımı serbest bırakıyor.

"Bak, sadece uzun bir gün oldu. Kamyonu alacağım, ilaçlarımı alacağım ve biraz uyuyacağım."

O uzaklaşırken sessiz kalıyorum, odadan çıkana kadar bakışlarım onu takip ediyor. Karavanın kapısının açılıp kapanma sesi yankılanıyor ve içimde hayal kırıklığı ve kafa karışıklığının bir karışımını hissederek gergin bir nefes alıyorum.

Ne oluyor be? Bize kalacak bir yer ayarladım, karnımızın doyacağından emin oldum ve tam da onun istediği gibi para kazanma fırsatı buldum ve o böyle mi davranıyor? Umarım sadece yorgundur, çünkü bu hiç onun yapacağı bir şey değil. Eli'n yaralarımın görünmesiyle hiçbir zaman bir sorunu olmamıştı, öyleyse bu ani değişiklik neden?

NOIR

Oturma odasında yalnız başıma, duvara monte edilmiş küçük televizyonu izleyerek zaman geçiriyorum. Eli, kamyonu almaktan döndüğünde bana tek bir kelime bile etmeden, söylediği gibi yatmaya gitti.

Saat gece yarısını geçmiş olmasına rağmen, huzursuz enerjim uyumama izin vermiyor. Zihnimi boşaltmak için temiz havaya ihtiyaç duymaya başlayınca koltuktan kalkıp siyah kapüşonlu tişörtümü üzerime geçiriyorum ve siyah, yüksek topuklu Converse'lerimi giyiyorum. Hazır olur olmaz kapıya yaklaşıyorum ve yavaşça çekerek açıyorum, gecenin serin havasına adım atıyorum, serinlik bacaklarımdaki açıkta kalan tene çarpıyor.

Ses çıkarmamaya çalışarak kapıyı arkamdan usulca kapattıktan sonra, yırtık pırtık mavi şortumu aşağı doğru çekştirerek düzeltiyorum. Karavan parkını keşfetmeye hazır bir şekilde etrafıma bakındıktan sonra ileriye doğru adım atmaya başlıyorum. Küçük evlerin arasındaki dar boşluklardan geçiyorum, gözlerim etrafı tarıyor

Karanlık çevrede herhangi bir yaşam belirtisi ararken birden karavanların birinden çıkan genç bir kadın görüyorum.

Bakışlarımız buluştuğunda adımlarım yavaşlıyor ve aramızda sessiz bir alışveriş oluyor. Parlak pembe uçlu uzun, siyah saçlarıyla dikkat çekiyor ve kıvrımlı vücudu dar, hepsi bir arada siyah tulumuyla belirginleşiyor.

Bir süre öylece baktıktan sonra ifadesi geniş, neşeli bir gülümsemeye dönüşüyor ve şakacı bir tavırla bana doğru zıplamaya başlıyor. O yaklaştıkça içimde temkinle karışık bir merak duygusu oluşuyor. Bir sıçrayışla önümde durduğunda, bakışlarım hafifçe genişliyor ve pembe göz lensleri taktığını fark ediyorum.

"Hey! Burada ne yapıyorsun güzelim? Burada olmamalısın." Kocaman bir sırıtışla soruyor.

Kapüşonumu başımın üzerine çekiyorum ve cevap verirken uzun sarı saçlarımın önüme dökülmesine izin veriyorum. "Burada yeniyim."

Gülümsemesi daha da yayılırken heyecandan nefesi kesiliyor. "Vay anasını! Yeni bir dansçı mısın?"

Başımı sallar sallamaz kolumu tutuyor, kendi kolunu benimkiyle birleştiriyor ve dokunuşuyla titreşen canlı enerjisini hissediyorum. Beni öne doğru çekiyor, sonra neşeyle yanımda zıplıyor.

"Herkesle tanışmalısın!"

Onun uzun adımlarına ayak uydurmaya çalışırken tökezliyorum, "Herkes mi?" Cevap veriyorum.

"Evet! Hepimiz çoğu gece yarısından sonra ormandaki kamp ateşinde buluşuyoruz." Eğiliyor, aniden sessizleşiyor ama gülümsemesini koruyor. "Yani, genç grup. Büyükler çok sıkıcı."

Sirk ve karnavalı çevreleyen sık ormana girmeye başladığımızda, Eli'nin karavanda uyuduğunu ve herkesle tanışma fırsatını kaçırdığını düşünmeden edemiyorum ama kendime, bu düzenli bir şey olursa bize katılması için daha fazla şans olacağını söylüyorum.

Karanlığın derinliklerine doğru ilerlerken uzaktaki bir ışığın parıltısı gözüme çarpıyor, bizi yakınlaştırıyor ve yanımdaki kız beni sorulara boğuyor. "Peki, adın ne ve hangi dansı yapıyorsun?"

"Benim adım Noir ve dansla ilgili hemen her şeyi yaparım." Cevap veriyorum.

Ona bakmak için dönüyorum ve meraklı bakışları çoktan bana sabitlenmiş, yüzüme yakın, dudaklarında hala ürkütücü geniş bir gülümseme var. Konuşmamıza devam ederken, tavırlarında daha fazlası olduğu hissinden kurtulamıyorum ve kafasının iyi olup olmadığını ya da bunun sadece onun tuhaf kişiliği olup olmadığını merak etmeye başlıyorum.

"Adın ne ve ne iş yapıyorsun?" diye sordum.

Bu sözleri söylediğimde kendinden geçmiş gibi görünüyor ve ikimiz de ileriye bakıyoruz, kamp ateşi daha da yakınlaşıyor. "Ben Blush. Ateş soluyan bir dansçıyım." Gururla cevap veriyor.

Ona kocaman gözlerle bakıyorum, yaptığı işe anında hayran oluyorum. "Vay canına, seni iş başında görmek için sabırsızlanıyorum. Bunu nasıl yaptığını öğrenmeyi çok isterim."

Kolumu biraz daha sıkarak kendi tarafına doğru çekiyor. "Belki bir gün sana öğretirim, Noir."

Açıklığa adım attığımızda, grup arasındaki konuşmalar yavaş yavaş sessizliğe gömülüyor ve tüm gözler bize çevriliyor. Kamp ateşi genç erkek ve kadınların yüzlerinde titrek bir parıltı yaratıyor, bazıları hala yüz boyalarıyla süslü, bazıları ise benim gibi çıplak. Her birinin kıyafet tarzında kendine özgü bir kişilik var ve karanlık bakışları bana kilitleniyor, ifadeleri şaşkınlıktan meraka kadar değişiyor.

Blush atmosferdeki ani değişimden etkilenmemiş görünüyor ve neşeli bir tavırla gruba geldiğimi duyurmaya karar veriyor.

"Millet, bu Noir. Burada yeni bir dansçı."

Tam konuşmak üzereyken uzaktan gelen motosiklet sesi o anı kesiyor. Blush aniden kolumdan tutup beni kamp ateşinin etrafına çekiyor, orada beni yakındaki bir ağaç gövdesine oturtuyor ve hareketlerindeki çabukluk yaklaşan gürültüyle ilgili gergin hissetmeme neden oluyor.

Yaklaştıkça gürleyen kükreme daha da artıyor ve altımızdaki zemine titreşimler gönderiyor. Üç arazi motosikleti de havada süzülene kadar önüme bakıyorum. Kamp ateşinin tehlikeli bir şekilde yakınına indiklerinde irkiliyorum ama sürücüler motorlarını agresif bir şekilde deviriyor, hızla etrafımızda dönerken şeytani kahkahaları ormanda yankılanıyor. Çamur ve yapraklar havaya savruluyor, kaotik bir dansla etrafımızda dönüyor. Yüzlerini görmeye çalışıyorum ama hızları onları bulanıklaştırıyor, kimliklerini gizliyor ve zihnimi bulandırıyor.

Motosikletler sonunda lastiklerinin patinajıyla aniden durduklarında, motorları durur durmaz her biri farklı renkte olan motosikletleri seyre . Biri canlı kırmızı, diğeri neon yeşili, üçüncüsü ise siyah ve beyaz renkte parıldıyor. Sürücüler gizli kalıyor; yüz hatları gölgelerle gizlenmiş, ama varlıkları etrafımızda ağır bir şekilde beliriyor, omurgamdan aşağı bir ürperti gönderen bir karanlık, tehlike ve öngörülemezlik havası yayıyor. İçlerinden biri motosikletinden inip arkasını dönene kadar bakışlarımı üçlünün üzerinde tutuyorum.

"*The Hollow's*" diye mırıldanıyor Blush arkamdan kulağıma.

Başının üstündeki bukleli sarı saçları, delici yeşil spiral lensleri dikkatimi çekiyor ve dudaklarında kocaman muzip bir gülümseme var. Rengârenk dövmeleler açıkta kalan tenine dağılmış durumda ve üzerinde sadece eşofmanla eşleştirilmiş siyah bir atlet olduğu için sıkı fiziğini rahatlıkla görebiliyorum. Yüzünün yan taraflarındaki ürkütücü girdaplar onun tedirgin edici havasını daha da artırıyor.

"*Hollow Soul'un yeşil gözleri var.*" Allık fısıldar.

İkinci motorcu bir sigara yakarak arkasını döner. Spiral gözleri, siyah kapüşonunun altında kısmen gizlenmiş koyu kahverengi, dalgalı saçlarıyla uyumlu parlak bir kırmızı. Yüz boyası gözlerinin etrafında kararıyor ve dudaklarının üzerinde ve yanaklarında çaprazlama duran dikişleri fark ediyorum. Burnundaki hızma loş ışıktaki parlıyor ve dövmeleleri vücudunu baştan aşağı kaplamış gibi görünüyor. Soul'a hiç benzemiyor; onda çok daha karanlık bir şeyler var ama yine de ikisi de tuhaf bir şekilde yakışıklı.

"*Hollow Wrath'ın kırmızı gözleri var.*"

Aralarındaki üçüncü figürü gözlemliyorum, sırtı bize dönük olmasına rağmen üçlünün arasındaki varlığına çekildiğimi hissediyorum. Siyah, dar ve yırtık kot pantolon giymiş, deri ceketinin kapüşonunu yukarı çekmiş, uzun boylu, yapılı vücudu bu mesafeden bile belli oluyor.

Blush'a fısıldamak için eğildim, merakım beni yenmeye başlamıştı. "Ortadaki kim?"

Yan tarafa dönüp sakın hareketlerle bir sigara alıyor ve ben yan profilinin detaylarına bakıyorum: siyah, gevşekçe kıvrılmış saçları ay ışığında parlıyor, kapüşonunun önünden çıkıntı yapıyor, neredeyse gözlerini kapatıyor ve çenesi keskin. Siyah yüz boyası sadece elmacık kemiklerini belirginleştiriyor, burnunu kapatıyor ve gözlerini karartıyor.

Yanakları. Ağzının köşelerinden yanağına kadar uzanan bir dikiş tasarımı ve dudağının sol alt tarafında bir piercing vardır.

Bize doğru kısa bir bakış atmak için başını çevirdiğinde, beni fark eder etmez iki adım atıyor ve nefesimin boğazımda engel olamıyorum. Beyaz ve siyah, parlayan spiral gözleri karanlığı ve beni delip geçiyor, neredeyse hipnotik bir çekicilikle kilitlenmiş gibi görünüyor.

İçimi bir ürperti kaplıyor, kollarımdaki tüyler diken diken oluyor ve kendimi bir an için onun yakışıklılığından etkilenmiş buluyorum, zar zor görebilsem bile; tüm bu boyaların altında ne kadar yakışıklı olduğunu ancak hayal edebiliyorum.

Blush tereddütle kulağıma konuşuyor, *"Bu Hollow Hellion; Hollow'ların elebaşı. Onlara başka yerlerde gözüpek derler."*

Soul aniden bana doğru hevesle adım atıyor ve dikkatimi çekiyor, "Taze am!" diye kıkırdıyor, yaklaşımı yırtıcı ve içimde gerginliğin artmasına neden oluyor.

Durumu tam olarak kavrayıp kendimi savunamadan, bir el ensesine yapışıp onu zorla geri çektiği anda aniden durdu. Bakışlarım saldırgan hareketi takip ediyor, ta ki Hellion onun üzerinde hakimiyet kurarak ortaya çıkana kadar.

Soul, Hellion'un sert bakışları altında kendini aceleyle ayarlayarak geriye doğru tökezlerken, nabzımın hala attığını hissedebiliyorum, her şeye rağmen içimde bazı hisler olması gerektiğini bana bildiriyor.

Hellion aniden başını hızla çeviriyor, parlayan gözleri sinir bozucu bir şekilde benimkilere dikiliyor. Bana doğru geliyor, her adımı hesaplanmış, ağır çizmelerinin altında dallar kırılıyor, yine de bakışlarını tutuyorum, şeytani titreşiminin etrafında herhangi bir zayıflığımı görmesine izin vermeyi reddediyorum. Durduğunda, yavaşça önümde çömeliyor ve sessizlik havada asılı kalıyor, herkes sessizleşiyor.

Yüzündeki boyanın bazı özelliklerini gizlemesine ve gözlerini karartarak bir kafatası gibi içi boş göstermesine rağmen, inkar edilemez bir çekiciliği var ve beni istemsizce karanlığına çekiyor.

Şimdi göz hizasındayız, ikimiz de birbirimizin yüz hatlarını analiz ediyoruz, aramızdaki küçük boşlukta garip bir bağlantı çatırdıyor. Onun spiral çizen temasları nereye baktığını algılamamı zorlaştırıyor, ama benimkiler cesurca aşağıya, güçlü göğsünün hatlarına doğru iz sürüyor, kasların dalgalanmasını fark ediyor

fermuarı açık kapüşonunun altında. Bronz teninden keskin çenesine doğru kıvrıla kıvrıla ilerleyen dövmelerle süslü gömleksiz gövdesinin görüntüsü hem büyüleyici hem de tehditkâr.

Başı aşağı doğru eğilmeye başladığında gözlerinin nereye hareket ettiğinin farkına varıyorum, minyon bedenimin üzerinde sıcak bir yol izliyor, hareket ettikleri her yer karıncalanıyor. Görüşü, acımın kanıtlarının kesiklerle kazındığı çıplak uyluklarıma yerleşiyor.

İçgüdüsel olarak ellerimle onları kapattığımda beni zayıf olarak göremiyor, gözleri benimkilerle buluşmak için yukarı doğru kayıyor. Hızlı bir hareketle ve hiçbir uyarıda bulunmadan bir bıçak çıkardı ve keskin ucunu çenemin altına yerleştirdi. Karşılık olarak bıçağı hafifçe kaldırıyorum ve adrenalın damarlarımda dolaşıp endişe verici bir hızla pompalanırken bile, ona siktirip gitmesini söylemeye hazır bir şekilde gözlerimi onunkilere dikiyorum.

"Kahretsin, lütfen yapma-" Blush'ın paniklemiş sesi yoğunluğu kesiyor ve bu durumda bir tür ciddiyet olması gerektiğini fark etmemi sağlıyor.

Gözleri Blush'a kayıyor ve Blush tereddüt etmeden ona itaat ederek başka tarafa bakarken sözleri arka planda kayboluyor.

"Cehennem bir oyuncak buldu." Soul'un hiper sesi solumdan dayanılmaz bir enerjiyle geliyor.

Saçmalıklarından bıkmış bir halde Hellion'un kolunu güçlü bir hareketle savuruyorum, keskin bıçağının ucu derimi sıyrıyor ama acı beni korkutmuyor.

"Ben kimsenin küçük oyuncağı değilim." Hayal kırıklığı içinde dişlerimi gıcırdatarak ona kaşlarımı çatıyorum. Sert bakışlarıma karşılık veriyor, başını ifadesiz bir şekilde yana eğiyor.

Sonra cesur duruşum karşısında çenesini kaldırıyor, belli ki beni merak ediyor, Gözleri boğazımın önünden akan kan damlasını dikkatle takip etmeden önce.

Arka planda Soul'un tehditkâr kahkahaları arasında Hellion'un hipnotik gözleri bir kez daha benimkilere dönüyor. "Ben ne olmanı istersem o olacaksın Dolly." diyor sakince ve ilk kez konuşuyor.

Derin sesinden tehdit sızıyor, kelimeler delinmiş dilinden beni öldürmeye hazır güçlü bir zehir gibi yuvarlanıyor. O sakince ayağa kalkarken dişlerim sinirden birbirine çarpıyor ama bakışlarımı kamp ateşinin alevlerine odaklayarak ona bir daha bakmayı reddediyorum.

Göz ucuyla Hollow'ların kendi aralarında konuştuklarını, ara sıra bana doğru bakışlar attıklarını görüyorum. Sonunda, kamp ateşinin diğer tarafında, karşımızda duruyorlar. Soul, Wrath'la konuşmaya çalışıyor ama dikkatim tekrar Hellion'a çekiliyor, yoğun gözleri zaten benim üzerimde ve bana çeşitli duygular hissettiriyor. Korku, heyecan, merak... Ama hepsi de içimde bir şeyleri en lezzetli şekilde harekete geçiriyor gibi görünüyor ve birbirimizin yoğun bakışlarını tutuyoruz, ateş aramızda dans ediyor.

"Cehennem seni bekliyor, Noir." Blush yanımda konuşuyor, beni etkisi altına aldığı büyüü bozuyor ve sonunda dikkatimi ondan uzaklaştırıyor. Sigarasını yakarken çenemi kaldırıp tekrar ona bakıyorum. "O bunu unutabilir," diye iddia ediyorum, sesim değişmeden. "İlgilenmiyorum."

Yanımda çılgınca başını sallıyor, "Hayır, anlamıyorsun. Cehennem bunu yapmaz ve eğer yaptıysa, şimdi endişelenmenin tam zamanı." Yan gözle ona bakıyorum, sesindeki korkuyu seziyorum, "O lanet olası bir deli."

Gözlerimi deviriyorum, onun açıkça deli olduğunu biliyorum; hepsi öyle, bunu iliklerime kadar hissedebiliyorum, ama çok daha kötülerıyla uğraştım, bundan neredeyse eminim. Karşılaştığım canavarlarla kıyaslandığında o hiçbir şey.

"Biriyle görüşüyorum ve o da burada," diye mırıldanıyorum, Eli'ı durumdan kaçmak için bir bahane olarak kullanıyorum, teknik olarak erkek arkadaşım olmasa bile.

Yanımda yüksek sesle soluyor, "Nasıl dövüşüleceğini biliyor mu? Öldürmeyi?" diye soruyor, eli şok içinde ağzına gidiyor.

Pembe bakışlarındaki paniği fark edince kaşlarım şaşkınlıkla çatıldı ve kıkırdayarak başımı salladım: "Eli öyle biri değildir."

"Öyle olması gerekiyor, hem de hemen," diye tersliyor. Sözlerinin ciddiyeti karşısında yüzüm düşüyor, çenem geriliyor, savunmaya geçiyorum ve Hellion'a bakıyorum, artık bunun büyük bir sorun olacağını biliyorum.

HOLLOW HELLION

Blush'ı tanıdıktan bir süre sonra kütükten kalkıyorum ve oturmaya devam ederken ona son bir kez bakıyorum. "Birkaç gün sonra görüşür müyüz?" Karavanıma dönmeye hazır bir şekilde soruyorum.

"O zaman görüşürüz, Noir." diye yanıtlıyor büyük, sıcak bir gülümsemeyle.

Başımla küçük bir selam veriyorum, sonra dönüp kamp ateşinin etrafından dolanıyorum, karanlık ormana girip karavanımızın sıcaklığına doğru ilerleyene kadar gözler beni takip ediyor.

Uzaktan gelen kahkaha ve sohbet sesleri arkamda kayboluyor, düşüncelerim bu gece olan her şeyle birlikte dönüyor. Bunu yapabilirsin, Noir. Seni korkutmalarına ve gözünü korkutmalarına izin verme.

İlerlerken gecenin serin havası kollarımı kendime dolamama neden oluyor ve her adımda altımdaki yol sonsuza kadar uzuyor gibi görünüyor. Yolun ortasına geldiğimde içime bir tedirginlik çöküyor, ama odağımı uzaktaki sirkin silüetinde tutmaya çalışıyorum.

Birden arkamdaki keskin bir çatırtı sessizliği delip geçiyor ve aniden durmama neden oluyor. Konuşmalarımın içinde dönüyorum, gözlerim herhangi bir hareket belirtisi için gölgeleri tarıyor. Üstümdeki yaprakların hafif esintiyle kıpırdanan hışırtısı dışında orman sessiz. İçimi bir his kaplıyor, sanki ağaçların arasında bir varlık gizleniyor, her hareketimi izliyor ve ben bunun o olduğunu şimdiden biliyorum. *Beni takip ediyor.*

"Beni takip etmeyi bırak sürüngen!" Diye bağırdım.

Sessizlikle karşılaştığımda gözlerimi deviriyorum, üst kollarımı sıkıca kavriyorum ve karavan parkına doğru devam etmek için arkamı dönüyorum. İlerlerken her adımım hızlanıyor, bir aciliyet duygusu beni ileriye itiyor, tüm zaman boyunca izleniyor olmanın tedirgin edici hissinden kaçmaya hevesliyim.

Nihayet ormandan çıktığımda, benimkini bulana kadar karavanların arasından hızla ilerliyorum. Kapının dışında durup, arkamdaki alanı taramak için bir dakikamı ayırıyorum ve ondan herhangi bir iz arıyorum. Hiçbir iz bulamayınca gergin bir nefes alıp kapıyı açıyorum.

HELL

Karavanın kapısı arkasından usulca kapanırken karanlıktan çıkıyorum, cesur davranışına rağmen bana karşı savunmasızlığı içimde çarpık bir ihtiyaç duygusu uyandırıyor. Bir sonraki hamlemi düşünürken, orada durup kapıya sabitleniyorum.

Şimdi içeri girip onu iradesi dışında anlamsızca becermeli miyim, yoksa çarpık oyunlar mı oynamalıyım? Bu küçük bebek kolay bir zafer olmayabilir, ama o fethetmeye hevesli olduğum bir meydan okuma. Ona ödülüm olarak sahip olma düşüncesi beni daha önce karşılaştığım hiçbir şeye benzemiyor.

Onu parçalamak için duyduğum mide bulandırıcı arzu, onu ilk gördüğüm andan itibaren beni dayanılmaz bir güç gibi tüketti, onu küçük oyuncağımdan başka bir şeye indirgemeye, zevk almaya, incitmeye, dengesiz zihnimin gelebilecek her şekilde hükmetmeye itti. Her lifim

onu sadece benim olması için eğmek, onun üzerinde sahip olabileceğim güçten zevk almak istiyor.

Sıkılmış bir çeneyle cebimden bir sigara çıkarıp dudaklarımın arasında ısıtarak kendimi psikotik ve korkunç bir şey yapmaktan alıkoymaya çalışıyorum. Sigarayı bir kibritle yaktıktan sonra derin bir nefes çekiyorum, eylem planımı tasarlarırken duman etrafımda dönüyor.

Karavanın içinde bir ışık düğmesinin yandığını fark ettiğim anda dikkatim keskinleşiyor ve ileriye doğru amaçlı adımlar atmama neden oluyor. Pencereye yaklaştığımda duştan akan suyun sesini duyabiliyorum. İçeriye baktığımda, onu hemen küçük alanda görüyorum, kapüşonunu çıkarırken sırtı bana dönük.

Yumuşak, dalgalı sarı saçları sırtından aşağı dökülüyor, omurgasının kıvrımlarını çerçevesiyor ve kıcının tepesine kadar uzanıyor. Siyah spor sütyenini vücudundan yukarı doğru çekip, şımarık göğüslerinin kıvrımını ve serbest kaldıklarında hafifçe zıplamalarını ortaya çıkarırken gözlerim oyalanıyor. Onun görüntüsü, özdenetim eksikliğimi çözmekle tehdit ediyor, onu kırmak için içeri girme dürtüsüne boyun eğmem için beni baştan çıkarıyor. Kot şortunu çıkarmak için hareket ettiğinde, kendimi normal bir erkeğin yapması gerektiği gibi gözlerimi ayıramazken buluyorum, çünkü bu yanlış, ama ben normal değilim, bu yüzden avını takip eden bir avcı gibi ona sabit kalıyorum.

Şortunu ve külotunu yuvarlak kıcının üzerinde sürüklüyor, kalçalarını bir yandan diğer yana sallıyor ve hafifçe eğiliyor, kumaş ayak bileklerine inene kadar bana şeftali yanaklarının mükemmel bir görüntüsünü sunuyor. Öne doğru bir adım attığında, avucunu suyun altında tutarak sıcaklığı kontrol ediyor ve bu hareket bana açıkta kalan vücudunun yandan görünümünü sunuyor.

Spreyin altına girip yüzünü bana döndüğünde içimde bağımlılığa varan bir yoğunluk dalgalanıyor. Büyüyen sikim dar kotumun içinde aniden genişliyor, kumaşı zorluyor, düşük, istemsiz bir hırıltı benden kaçarken piercinglerim yakalanıyor ve daha rahat olmak için kendimi ayarlamam gerekiyor.

Yaptığı her hareket büyüleyici, çıplak vücudunun her santimini içime çekmeye zorluyor, açlıkla manzarayı seyrediyorum ve çılgın içgüdülerim istediğimi almam için bana bağılıyor.

İlk dikkatimi çeken iri memeleri oluyor ve beni şaşırtıyor, her iki küçük pembe meme ucunda da gümüş piercingler var. Onun bakışları

İçimde daha önce hiç hissetmediğim bir şehvet akıyor, kendimi daha fazla durdurmamı zorlaştırıyor, dil delicimin onlarla çarpıştığında çıkaracağı sesi ve onları ısırsam benim için ne kadar yüksek sesle ağlayacağını hayal ediyorum.

Su ipeksi teninden aşağı akarken, parmaklarını saçlarında gezdirirken başını arkaya yatırıyor ve kollarını yukarı kaldırıyor. Bakışlarım açgözlülükle düz karnından aşağı inmeye devam ediyor, nemle parlayan mükemmel amına inene kadar suyun yolunu izliyor. Aletimdeki ağrı şiddetleniyor ve dişlerimi sıkarak hissettiğim ezici arzuyu bastırmak için işe yaramaz bir girişimle ucunu sıkıyorum. *Lanet olsun, kontrolümü kaybediyorum.*

Bronz tenine çizilmiş merdivenler gibi ön kollarını ve iç uyluklarını süsleyen kesik izlerini analiz ediyorum. Orada rağmen, onu daha da güzelleştiriyorlar.

En azından benim için acı çektirmenin çarpık bir tatmini var, ama saplantınızın bu duygudan zevk aldığını fark ettiğinizde daha da sarhoş edici oluyor. Buz mavisi gözlerine bakar bakmaz içimde sahiplenici bir açlık ateşlendi, ama bakışlarım vücudundaki güzel yara izlerinin hatlarını takip ettiği anda onun benim olması gerektiğini anladım.

Sağ taraftaki hareket aniden gözüme çarpıyor ve bakışlarım daralıyor; duş alanına boxer'ını bacaklarından aşağı indirmiş bir adam giriyor. Bu manzara karşısında içimdeki öfke kabarıyor, adam duşta ona katılırken içim gazapla yanıyor. Sırtı bana dönükken onu köşeye sıkıştırıyor, boğazına yaklaşıp öpüyor, sonra da onu kaldırıp sırtını fayanslara yaslıyor.

Aletini kızın içine soktuğunda anlıyorum çünkü yumuşak, dolgun dudakları ayrılıyor. Adam onu becermeye devam ederken, boş boş bakıyor, neredeyse bir hayalin içinde kayboluyor, ta ki parmakları adamın elini kalçasının altından çekene kadar. Nazik bir dokunuşla elini kaldırıyor ve duymak için zorlandığım sözler fısıldıyor.

Elini boğazına koyuyor ve adam başını kaldırıyor, gözleri sessiz bir alışverişte kilitleniyor. Küçük bir kafa sallıyor, sonra elini kalçasının arkasına götürüyor, onu daha yükseğe kaldırıyor ve hakimiyet için yalvarışlarını görmezden geliyor.

Onu sadece öfkemin alevlerini körükleyen bir yumuşaklıkla becermeye devam ediyor. Şiddet yok, acı yok - sadece fayanslara karşı sıkıcı, zavallı bir sikiş, Küçük Dolly'min umutsuzca arzuladığı zevkten yoksun. Görebiliyorum

Gözlerinden okunuyor; zevk almıyor, ihtiyacı olanı veremiyor. Çığlıklar, inlemeler, hatta göz kırpmalar bile yok, sadece onun acınası lanet performansının sessiz bir kabullenışı var.

Birkaç dakika sonra nihayet bittiğinde, kendini aşağı indiriyor ve ben onu tatmin olmamış, onu boşaltamayan orospu çocuğu tarafından ihanete uğramış görünce sinirden kuduruyorum. İkisi de birbirlerine bakmadan önce adamın sikine doğru bakıyorlar. Kız ona güven verici bir gülümseme veriyor ve sonra kafama dank ediyor; adam onun için sert bile değil. *Bu amcık kör mü? Ne oluyor lan?*

Başını aşağı eğip dudaklarını dudaklarıyla yakalıyor ve ayrıldıklarında ona başka bir gülümseme sunuyor, ama bu yalan ve boşlukla dolu.

Duş almaya başladığında, gözleri aniden neredeyse manyetik bir çekimle benimkileri yakalıyor. Karın kaslarının gerildiğini, gözlerinin açıldığını fark ediyorum, ama tepkisine rağmen sigaramı rahatça dudaklarıma götürüp derin bir nefes çekiyorum, duşta sefil bir şekilde becerilmesini izlerken beni yakalamış olmasına aldırımıyorum.

Çıglık at, küçük bebek ve ben de içeri girip onu öldüreyim, sen de benim için daha yüksek sesle çıglık at.

Ne yazık ki benim çarpık oyunlarımdan hoşlanmıyor; bunun yerine, bakışları benimkini hiçbir duygu titreşimi olmadan tutuyor, ancak göğsünün hafifçe yükselip alçalması, içinde kıpırdayan korkuya ihanet ediyor, gözlerimde gizlenen tehlikeye karşı doğal bir tepki.

Bir süre birbirlerine yoğun bir şekilde baktıktan sonra, yavaşça arkasını dönüp sabuna uzanırken çenesi sıkıntıyla geriliyor ve sırtı bana dönük bir şekilde kendini yıkamaya başlıyor, bana kıcının mükemmel kıvrımını gösteriyor.

Cesur, cesur kız.

Zihnimde dönüp duran ölümcül düşüncelere rağmen birkaç dakika daha kalıp onları izliyorum, bu da onu rahatsız ediyor. Meraklı bakışları omzunun üzerinden bir kez daha benimkileri bulduğunda dişlerim sıkılıyor ve isteksizce uzaklaşmaya karar verip onları boş maskaralıklarıyla baş başa bırakıyorum.

HOLLOW HELLION

Ormana girdikten sonra, botlarım altlarındaki kırılğan yaprakların üzerinde çtırdıyarak daha derine devam ediyorum. Sigaramdan derin bir nefes çektikten sonra bir kenara fırlatıyorum, bu ani öfkenin bir kısmını dindirme ihtiyacı hissediyorum ve mükemmel bir çözümüm var.

Bir kadının onu ilk gördüğüm andan itibaren beni etkisi altına alması daha önce hiç olmamıştı. Saplantılı bir kişiliğim var ama insanları umutsuzca istediğim için değil. İnsanları incitmek, belki, ama asla böyle değil.

Ağaçların arasında bir açıklığa vardığımda, küçük tarlanın ortasına gelene kadar iz sürüyorum ve burada durup yerdeki gizli kapıya bakıyorum. Etrafa hızlıca bir göz atıp yalnızlığımı onayladıktan sonra eğilip küçük kolları kavriyorum ve çekip açarak yeraltı odamın girişini ortaya çıkarıyorum.

Merdivenlerden inmeye başlıyorum, aşağıya ulaştığımda karanlık beni içine çekiyor. Aşağıdaki odalardan birine doğru ilerlerken küflü, toprak kokusu çok tanıdık geliyor. Kapüşonumu başımdan sıyrıp kapının kolunu itiyorum ve içeri giriyorum.

İçeri girer girmez, gözlerim hemen ona takılıyor, tam olarak bıraktığım yere; inşa ettiğim işkence makinesine sıkıca sabitlenmiş.

Loşlukta yürürken zincirler uğursuz süsler gibi tavandan sarkıyor. Üstünde, tek bir ampul hastalıklı bir ışıkla parlayarak onu infazın merkezine dönüştürüyor. Makineye karşı çılgınca çırpınışları ve çığlıkları dikkatimi çekiyor ve bakışlarımı ona sabitliyorum.

Metal bir kafes başını çevreliyor, vidalar tehditkâr bir şekilde gözlerini ve şakaklarını hedef alıyor, kan çanağına dönmüş gözleri kelepçelerle açık tutuluyor. Bileklerinden sandalyenin kollarına zincirlenmiş, her parmağı iğrenç aygıtla bağlanmış.

Çaresiz çığlıklarına rağmen, dehşeti beni etkilemiyor. Normal bir zihniyete sahip biri için korkunç bir sahne, ancak sayısız kez düzenlediğim bir sahne ve artık buna karşı hissizleştim. Gölgeler Topluluğu'nun bir üyesi olarak, zalimliğimle, iğrenç yöntemlerimle tanınırım. Bu kurbanlar, acıya olan açlığını besleyen ve içimdeki karanlığı besleyen piyonlardan başka bir şey değil.

Hiç vakit kaybetmeden sağımda duran ve doğrudan ona doğrultulmuş küçük kameraya yöneliyorum. Üstteki düğmeye bastığımda çığlıkları aniden kesiliyor, kırmızı ışık yanıp sönmeye başlıyor.

Şimdi canlı olarak kaydediliyor, müvekkilim bu korkunç sahneyi izliyor, ben de onun karşısındaki arka duvarın yanında sakın bir yere oturuyorum. Gözleri kameraya takılıyor ve kendisine vuran kişinin şu anda kendisini izlediğini fark ediyor. Tahmin edildiği gibi, son sözü söylemek için umutsuzca bağırmaya başlıyor ve öfkesi taşıyor, ama dürüst olalım, söylediği hiçbir şey mümkün olan en acımasız şekilde öldürülmek üzere olduğu gerçeğini değiştirmeyecek. Aynı rutini daha önce pek çok kez duyduğum için rahatsız olmayan bir iç çekiyorum.

Sonunda sağ tarafımdaki düğmeye basıp işkence makinesini çalıştırıyorum. Kollarımı kolçakların üzerine koyarak sandalyeye yerleşiyorum, bacaklarımı iki yana açıyorum. Kaçmak için çırpınırken bakışlarım ona kilitleniyor ve makinenin metalik şingirtıları odanın içinde yankılanıyor.

Ses bana neredeyse huzur veriyor, yakında ölecek olmanın bir senfonisi. Her bir hassas tıklamayla makine harekete geçiyor, parmaklarını yukarı kaldırıyor ve sınırlarına kadar geriyor. Vidalar aynı anda dönerek açıkta kalan gözlerine ve şakaklarına yaklaşıyor. Kelepçeler tarafından zorla açılan kan çanağı gözleri, herhangi bir merhamet belirtisi aramak için çılgınca dalgalanıyor.

Yarattığım şeye hayran olmamak elde değil. Her hareketi hesaplanmış, maksimum psikolojik ve fiziksel işkence uygulamak için tasarlanmış.

Çırpındıkça damarları bağlara doğru kabarıyor, kasları geriliyor ama kaçış yok. Hiç olmadı. Vidalar yaklaşıyor ve ben anın tadını çıkarıyorum, çektiği acının bekleyişi karanlık bir heyecan gibi içime akıyor. Parmakları acımasızca geriye doğru bükülürken, kemiklerinin kırıldığını duyuyorum, her bir çatlak makinenin etkinliğinin mide bulandırıcı bir hatırlatıcısı. Vidalar gözbebeklerine girip dönerken, acı dolu çığlıkları artıyor, havayı çiğ bir ıstırapla deliyor. Diğer vidalar şakaklarına girerken gözlerinden kan fışkırıyor ve korkunç bir manzara oluşturuyor.

Makinenin finali, artık güvenli bir şekilde kelepçelendiği için başlıyor ve kafes yavaşça dönerek başını doğal olmayan bir açıya zorluyor. Boynunun gittikçe daha fazla bükülmesini dikkatle izliyorum. Odadaki gerilim zirve yapıyor, hava onun çektiği acılar ve çığlıklarıyla doluyor, sonra aniden, boynu ve makine durduğunda son bir çırpınıyla kesiliyor, amacı yerine getirilmiş oluyor.

Ağır gözlerimi kapatıp derin derin içime çekiyorum, karanlık bir memnuniyet çöküyor üzerime. Ölümünden sonraki sessizlik neredeyse kutsal ve başımı arkaya atarak arkamdaki duvara yaslanmasına izin veriyorum.

Olayın keyfini tamamen çıkardıktan sonra elimi kaldırıp kamera düğmesine vurarak canlı yayını kapatıyorum. Oturduğum yerden kalkıp sandalyenin kollarını kavrayarak kendimi ayağa kaldırıyorum ve dönüp odadan çıkmadan önce onun şekilsiz, cansız bedenine son bir kez bakıyorum.

Kısa koridorda yürürken, başka bir çelik kapıyı iterek açıyorum ve gözlerim hemen duvara monte edilmiş, kurbanlarımın fotoğraflarıyla süslü büyük panoda oluyor - her biri aldığım bir canı temsil eden sayısız yüz bana bakıyor. Kot pantolonumun cebinden bir fotoğraf çıkarıp panoya yaklaşıyorum ve en sonuncusunu diğerlerinin arasında hak ettiği yere sabitliyorum.

Geri çekilip gözlerimi hepsinin üzerinde gezdiriyorum, her bir görüntü onları nasıl öldürdüğüme dair farklı bir hikâye anlatıyor, ama yüzler denizinin ortasında bir tanesi öne çıkıyor, varlığı içime batan bir diken gibi.

İçimde kabaran bir öfkeyle fotoğrafı panodan yırtıp parmak uçlarımın arasında tutarak aşağıya bakıyorum. Başını hafifçe aşağı eğmiş olan kadının uzun siyah saçları fotoğraftaki yüz hatlarının çoğunu gizliyor. Sinir bozucu çünkü devam etmek için çok az şey sunuyor. Elimdeki tek fotoğrafı bu ama bana mavi gözlü olduğu söylendi. Kuzenim Haze'in katili olarak benden kaçan tek kişi o. Ve öldüreceğim tek kadın da o olacak. *Harley*.

NOIR

Oturma odasında dinleniyorum ve saat geç oldu. Birkaç gündür buradayız, yarın ikimiz de başlamadan önce yerleşiyoruz. Eli bugün yerel bir markete gitti ve bizim için bazı temel ihtiyaçları aldı. Geldiğimiz ilk gecedan beri daha az gergin görünüyor ama ben haplarımı bulmakta sorun yaşıyorum. E'nin kamyonetinden kaybolmuş gibiydiler. Onlar olmadan içimde tam bir endişe oluşmasının an meselesi olduğunu biliyorum, bu yüzden bu karavanın rahatlığının tadını çıkarmaya çalışıyorum, sonunda kalacak bir yerimiz olmasının keyfini çıkarıyorum.

Yakında bir doktor bulmam gerektiğini biliyorum. Belki bu konuda Madam'la konuşabilirim. Yatakta uykuya dalmayı neredeyse imkansız buluyorum, rutinim karmakarışık. Görünüşe göre vücudum sandalyede uyumak konusunda çok rahatlamış ve haplarıma duyduğum özlemin etkileri beni geceleri ayakta tutuyor.

Yanağımı rahat kanepeye yaslıyorum, kalın battaniyeyi çeneme kadar çekerken zihnim hızla çalışıyor. Bu gece etrafımdaki hava soğuk, ama karanlık karavanda titreşen yumuşak ışıltıyla televizyon izlemeye devam ediyorum. Tam uykuya dalmak üzereyken pencereden bir şey gözüme çarpıyor ve kalbim küt küt atmaya başlıyor; parlayan, spiral çizen küreleri bana bakarken ensemdeki tüyler diken diken oluyor. Uğursuz bir şekilde duruyor, silueti sabit, yine de ani bir hareket yapmıyorum.

Tanıştığımız gecedan beri Hellion'la yüzleşmedim ve beni lanet olası duşta bir sürüngen gibi izleyerek mahremiyetimi ihlal etmeye devam etti, ama dün gece yine buraya geldi ve ben uyuyana kadar dışarıdan beni izledi.

Adam aklını kaçırmış durumda, bana olan saplantısı rahatsız edici bir oyuna dönüştü. Benimle daha yeni tanıştı ama çoktan vahşi sınırları aştı. Onu banyo penceresinin dışında gördüğüm an hiç eğlenmedim. Tepki vermek için çok geçti; beni çoktan çırlıçplak görmüştü. Gözlerinde çığlık atmamı ve paniklememi bekleyen sessiz bir umut vardı ama çok geçmeden benim öyle biri olmadığımı anlayacaktı. Çıplak görölmekten duyduğum utancın kalıntılarını uzun zamandır üzerimden atmıştım. Bunu yaparak beni yıkabileceğine gerçekten inanıyor muydu? Eminim o anda benim, bulaştığı diğer kızlara benzemediğimi öğrenmiştir ama sanırım tüm bu durum işleri çok daha kötü hale getirdi. Hellion'un ne kadarını gördüğünden endişeleniyorum. E'nin beni sikmesini izledi mi? Boğazımı tutmasını istediğimi ve reddettiğimi gördü mü? Sikeyim. Bence gördü.

Eli ile ilk tanıştığımda aramızda cinsel bir şey yoktu. Bana hiçbir şey yapmam için baskı yapmadı ve arabasına ilk bindiğimde, yolculuğunda yanında götürmekte sakınca görmediği zombileşmiş bir kabuktan başka bir şey değildim. Birkaç hafta ya da belki aylar boyunca arabada ve hatta motellerde sürekli birbirimizle birlikte olduktan sonra, bir şey diğerine yol açtı ve birlikte uyumaya başladık - ama sık sık değil. Aramızda çılgın bir bağ ya da vahşi bir seks yoktu.

Dürüst olmak gerekirse, istediğim bu değildi. Seks benim için hiçbir şey; gerçekten umurumda değil, ama bunun muhtemelen onunla hiçbir zaman bir bağ hissetmediğim için olduğunu bilecek kadar akıllıyım. Cinsel bir ilişki içinde duyguların ve sevginin olmasının ne kadar harika olduğunu ancak hayal edebilirim, ama benim için bunu henüz deneyimlemedim ve bunun benim için asla gerçekleşmeyeceğinden endişeleniyorum çünkü ben tuhafım ve bunu kavrayamıyorum.

Eli neredeyse hiç sertleşmiyor ve baskın değil ve sanırım bazen beni topraklamak için bunu arzuluyorum. Acı ve boyun eğme isteğim görmezden gelinemeyecek kadar büyük; bedenim bana herhangi bir şeyi hissedebilmek ya da ondan zevk alabilmek için ona ihtiyacım olduğunu haykırıyor ama kendi şartlarımla. O kişiye gerçekten güvenmem gerekecek.

Eli ile yakınlığımız neredeyse aceleye gelmiş gibiydi, tutkulu bir bağdan ziyade içine düştüğümüz basit bir rutindi. O zamanlar takdir ettiğim nazik biriydi, ancak aylar sonra bile devam etti ve bu, seks yaptığımızda ihtiyacım olan şeyin boş olduğu anlamına geliyordu. Karanlık arzularımı karşılayabilecek birine, acı ve zevkin karışımını anlayabilecek birine, beni gerçekten canlı hissettirebilecek birine ihtiyacım var. Çünkü benim istediğim bu. Yaşadığımı hissetmek.

Eli'nin yumuşaklığı ve benim kendi duygusal kopukluğum aramızda geçemediğim bir köprü oluşturdu. Kendimi daha fazlasını isterken buluyorum - daha fazla yoğunluk, daha fazla baskınlık, beni tatmin olmuş ve belki biraz da utanmış hissettirecek daha fazla çığ, filtrelenmemiş sert sikiş. Eli bu konuda kötü olduğundan değil; sadece cinsel ihtiyaçlarımız hiç uyuşmuyor, bu utanç verici çünkü o iyi bir insan.

Düşüncelerim Hellion'a ve arkamı dönüp onu orada dikilirken gördüğümde gözlerinin nasıl öfkeyle parıldadığına dönüyor. Bunu yüzünden anlayabiliyordum, çok kızgındı; kesinlikle baskın bir erkekti ve ben de onun oyununu oynayacak kadar aptaldım ve gözlerinin üzerimde yarattığı garip bir his vardı. Kendi akıl sağlığımı sorgulamama neden olan bir his.

Ben de onun kadar çılgın mıyım, çünkü derinlerde bir yerde ben de bu işin içinde miyim? Neden bunu durdurmak için hiçbir şey yapmıyorum? Neden Madam'ın ofisine gidip altın çocuğunun beni ürküttüğünü söylemiyorum? Neden uyurken beni izlemesine izin veriyorum? Onun tehlikesinden itiraf etmek istediğimden daha fazla etkilenip etkilenmediğimi kendime sormaya başlıyorum.

Onun bu tuhaf davranışını eğlendirmemeye çalışıyorum çünkü bu adamın iliklerime kadar işlediği ürperti ve korku daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemiyor ama en azından bana uyuşukluktan başka bir şey hissettiriyor. Daha önce hiçbir erkek bana bu kadar farklı duygular hissettirmemişti.

Sadece pencereden bakıyor, başka hiçbir şey yapmıyor ve ben her zaman bu manyağın aklından ne geçtiğini merak ediyorum. İçeri girip bana zarar vermek mi istiyor? Benimle ilgili fanteziler mi kuruyor? Siktir, tabii ki öyle.

Tanrım, Madam'dan buraya perde koymasını istemeliyim. Geceleri dışarıda pusuya yatıp o ürkütücü gözlerle beni takip ettiği düşüncesi tüylerimi diken diken ediyor ama yine de buna izin veriyorum.

Televizyona konsantre olmaya çalışırken, onun baskın karanlık varlığını görmezden gelmek imkânsız. Vücudumdaki her kas sımsıkı sarılmış, her içgüdü bana kaçmamı, saklanmamı, burada yatıp korkmuyormuşum gibi davranmaktan başka bir şey yapmamı haykırıyor.

Derin bir nefes alıyorum ve kendimi hareketsiz kalmaya, bakışlarımı sabit tutmaya zorluyorum. Beni ne kadar derinden tedirgin ettiğini bilmesine izin vermeyeceğim.

Sonunda yorgunluğumun ağırlığı korkumu bastırıyor ve göz kapaklarım ağırlaşıyor. Biraz dinlenmem gerektiğini biliyorum ama o beni izlerken gözlerimi kapatma düşüncesi neredeyse dayanılmaz. Yine de pencereye son bir kez meydan okuyan bir bakış atarak kendimi kanepenin daha derinlerine bırakıyorum, battaniyeyi sıkıca üzerime çekiyorum ve Hellion'un dikkatli bakışları altında yeniden uyumaya hazır oluyorum.

İki yıl önce.

Sert, tozlu zeminde top gibi kıvrılmış, üzerimde sadece ince beyaz bir gecelikle titriyorum. Dondurucu soğuk tenimi ısıyor ve tahtalarla çevrili penceredeki küçük bir çatlaktan içeri bakan parlak aya, uzaktan üzerime vuran ışık huzmesine bakıyorum. Şaşkınlık içinde, parmağımın ucunu yavaşça ahşap zemine çiziyor, annemin ben küçükken bana söylediği bir şarkıyı sessizce mırıldanıyorum. O hayattayken. Vücudum titriyor, susuz geçen günlerin ve aç geçen bir haftanın etkisiyle yavaş yavaş iflas ediyor. Başka şeyler düşünmeye çalışırken kuru ve acıyan gözlerimden bir damla yaş süzölmeye çalışıyor ama tüm anılarımın yerini karanlık almış.

Koridorun aşağısından yaklaşan ağır ayak seslerini duyunca doğrulmaya başlıyorum, dizlerimin üzerine çöktüğümde bileğimdeki kelepçe takırdıyor. Başımı eğik tutuyorum, ani yükselme yüzünden görüşümde yıldızlar oluşuyor. Kapı gıcırdayarak açılıyor ama bakışlarıyla karşılaşmıyorum, varlığı o kadar iğrenç ki kusasım geliyor. Ağır adımları bana doğru ilerliyor, her adımı hesaplanmış, kalbim göğsümde çarpıyor. Benden çok uzakta durmuyor ve aniden yere su döküyor, hem de bolca. İçgüdüsel olarak, ellerim ve dizlerim üzerinde ileri doğru koşuyorum, nem için çaresizim.

Ben su birikintisine ulaştığımda o da içine giriyor, ayakkabıları çamura bulanmış, suya karışıyor. Duruyorum, vücudum titriyor, gözlerim irileşiyor. Başımı çılgınca sallıyorum, gözyaşlarım akmak için mücadele ediyor, akmak istiyorlar ama akamıyorlar. Nefes nefese kalmaya başlıyorum, içimde öfke dönüyor ve hızla ayağa kalkıyorum, zihnim neredeyse kararıyor. Çığlık atıyorum, zayıf yumruklarımınla ona saldırıyorum, takım elbiseli göğsüne vuruyorum, her vuruş onun sağlam gövdesine karşı hiçbir şey yapmıyor.

Elini geri çekiyor ve yüzüme sert bir darbe indiriyor. Dönüp yüzüstü yere düşüyorum, bilincim gidip geliyor. Beni sırtüstü çevirip bacaklarımın arasına diz çöküyor. Fermuarının aşağı indiğini belli belirsiz duyarken, sert sözleri kulaklarıma ulaşıyor, "Tıpkı amcık annen gibi, asla öğrenmeyen pis bir orospu."

Odaya giren bir çift ayak sesi daha duyuyorum, başımın yanında duruyorlar. "Suyu çok mu istiyor?" Kai üstümden alay ediyor.

Birden başıma bir toz torbası geçiriliyor, ipi boğazımı sıkıyor. Panik beni ele geçiriyor ve içgüdüsel olarak onu koparmaya çalışıyorum, ancak Kyro ipi elinin etrafına sarak beni hapsediyor. Su yavaşça yüzüme dökülmeye başlıyor, torbadan sızıyor ve beni boğuyor. Boğuluyor ve öksürüyorum, hava almak için çırpınırken bedenim sarsılıyor. Kyro'nun varlığı kalçalarımın arasında beliriyor, çaresizliğimden tam anlamıyla faydalanmaya hazırlanırken olacakların karanlık bir vaadi.

Görüşüm kayboluyor, sözlerinin ağırlığı onun bedeni kadar ağır bir şekilde bastırıyor ve karanlığa kayıyorum, bu tüketen uçurumdaki tek ışık olan annemin ninnisinin anısına tutunuyorum.

Şimdiki zaman...

Ertesi sabah ve burada çalıştığımız ilk gün. Saçlarımı aceleyle dağınık bir topuz yaparken, yatak odasının duvarındaki aynada kendime bir bakış atıyorum ve Eli arkamda hareket ediyor, tonda fiziğinin üzerine beyaz bir yelek çekiyor.

Zihnim son birkaç geceye, Hellion'un kafa karıştırıcı yöntemlerine ve davetsiz misafirliğine geri dönüyor. Üzerinde durmamaya çalışıyorum ama huzursuzluk bir gölge gibi üzerime çöküyor. Onun öngörülemezliği Eli'ı tehlikeye atabilecek tehdit ve onun Hellion'un oyunlarında ikincil hasar olmasına izin vermeyi reddediyorum. Yaptıklarının yanına kâr kalmasına izin veremem. Onunla yüzleşmeli ve bu her ne haltsa kapatmalıyım.

Saçımı yapmayı bitirdiğimde kapı çalınıyor ve sabah rutinimiz bölünüyor. Eli ve ben ona dönüp kısa bir bakış attıktan sonra o kapıyı açmak için uzaklaşıyor ve ben de arkasından onu takip ediyorum. Eli kapıyı açtığında, Blush elinde iki büyük poşetle, kulaktan kulağa yayılan bir gülümsemeyle orada duruyor.

"Hey!" diyor neşeyle.

Blush'ın gülümsemesine karşılık veriyorum ama içeri girmek için hamle yaptığında Eli elini uzatarak yolunu kesiyor ve yüzü düşüyor.

"Sizi tanıyor muyuz?" Ona sertçe sorar.

Gözleri benimkilere kayıyor, sessizce yol göstermemi istiyor ve ben de ona zaten tanıştığımızı söylememesi için başımı hafifçe sallıyorum. Eli'ye dönüyor, kaşları merakla kalkıyor. "Ben Blush. Noir için buradayım; ona Madam için bazı kostümler göstermek için."

Kadın giysi torbalarını kaldırır ama Eli cevap veremedi Billy belirir, bakışları Eli'ye sabitlenmiştir ve başıyla yaptığı ince bir hareketle konuşur. "Benimle gel, evlat."

Eli'nin gözleri bir an benimkilere takılıyor ve Blush'ın yanından geçip gitmeden önce ona güven verici bir gülümseme sunuyorum. Gözden kaybolduğunda ona karavana girmesini işaret ediyorum ama o başını bir kez sallıyor. "Hayır, Noir. Madam'ın odasına gidiyoruz. Seni görmek istiyor."

Dışarı çıkıp karavanı arkamdan kilitledikten önce başımı sallayarak cevap veriyorum. Sirke doğru ilerlerken, artık gündüz olduğu için etrafıma bir göz atıyorum. Hava soğuk ve gökyüzü bulutlu, gri tonlarla örtülü. Böyle bir günde siyah eşofmanımın sıcaklığına minnettarım.

"Geçen gece dışarıda olduğunu erkek arkadaşına söylemedin, değil mi?"

Soruyu sorarken yanımdaki Blush'a bakıyorum ve elindeki ağır çantalardan birini almak için uzanıyorum. devirerek bakışlarımı öne çeviriyorum ve omzumun üzerinden atarak cevap veriyorum: "Karmaşık bir durum ve o benim erkek arkadaşım değil. Biz sadece-"

Sözlerimi bitirirken göz ucuyla beni sessizce izlediğini görüyorum ama bakışlarına karşılık vermemeyi seçiyorum ve sessiz kalmaya devam edince konuyu değiştiriyor: "Geçen gece Cehennem seni takip etti. Sana bir şey söyledi mi?"

Gözlerimiz kilitleniyor, ne yaptığını düşünürken dudaklarım ince bir çizgi halinde geriliyor.

Gözleri açılıyor, "Oh, kahretsin. Ne yaptı?" diye ağzından kaçırıyor, dudaklarından bir nefes kaçıyor.

Sözlerimi sinirlenerek ısırmadan önce gergin bir nefes verdim. "O tuhaf herif o gece beni duşta tesadüfen izlemeye karar verdi, sonra da iki gece üst üste oturma odamın penceresinden beni izlemeye devam etti."

Dudaklarından küçük bir kıkırdama kaçıyor ve ben şaşkınlıkla ona bakıyorum, sonra yüzü tekrar düşüyor, gözlerinde özür dileyen bir bakış.

Onu tararken kaşlarım çatılıyor. "Bunun normal bir davranış olmadığını biliyorsun, değil mi Blush?" Şaşkınlığım yüzüme vurmuş bir halde soruyorum.

Şakacı bir sırıtışla kaşlarını kaldırıyor: "Bebeğim, burada hiçbir şeyin ya da hiç kimsenin 'normal' olmadığını öğreneceksin. Ne de olsa burası Tuhaflik Karnavalı ve Sirki. Eyaletlerdeki en korkunç gösteri olarak tanınıyor."

Sirkten çok uzakta olmayan devasa, parlak siyah iki katlı bir karavan dikkatimi çekiyor. Yüzeyinde kalın kırmızı harflerle "The Hollow's" yazıyor ve yanında spiral gözleri olan uğursuz beyaz bir kafatası var. Boyutları tekerlekli küçük bir malikâne işlevi görebilir.

"Orada mı yaşıyorlar?" Merakım sesime yansıyor soruyorum.

Bakışlarımı takip ediyor ve cevap vermeden önce başını sallıyor. "Evet, hepsi." "Sadece üç kişi mi var?"

"Dört tane vardı, ama Hollow Haze-" Duraklıyor, bana bakıyor ve gözlerimde güven arıyor. Tatmin olmuş görüldüğünde, eğildi. "Bir süre önce öldürüldü. Hell'in kuzeniydi," diyor, sesi zar zor duyuluyor. O devam ederken kaşlarım şaşkınlıkla kalkıyor. " konu hakkında konuşmuyoruz. Çocuklar için hassas bir konu."

Bir an duraksıyorum, şu anda beni takip eden psikopat hakkında daha fazla bilgi edinme düşüncesi merakımı uyandırıyor. "Bana Hellion'dan bahset. Burada neyle uğraşıyorum?"

Başlamadan önce derin bir nefes alır. "Cehennem soğuk, garip bir şekilde sakın, hesaplı ama yine de tam olarak akli başında değil, ama endişelenmen gereken kişi Hellion. Sen sadece Cehennem'le tanıştın."

Ona bakarken yüzümde şaşkın bir ifade belirliyor.

"Az önce ondan iki kişi olarak mı bahsettin?"

Dudaklarında belli belirsiz ama şeytani bir eğlence olduğunu düşündürecek kadar hafıf bir tebessümle cevap veriyor: "Ben de aynen öyle yaptım. Onun bir karakteri var ve neyle karşı karşıya olduğunuzu bilmeniz gerekiyor. Sonunda Hellion'la karşılaştığınızda Tanrı yardımcınız olsun. Kapılarınızı ve pencerelerinizi kilitleyin."

"Peki, onun Hellion olduğunu nereden bilebilirim?" Ben de karşılık verdim.

"Oh, . Bu mekandaki tüm atmosfer yüklü."

Tedirgin edici ifşaatlar içimi burkuyor, tüm bunlardan ne anlam çıkarmam gerektiği konusunda beni kararsız bırakıyor ve bakışlarımı öne kaydırarak devam etmesine izin veriyorum. "Neyse ki Hellion, düşündüğün kadar çok ortaya çıkmıyor, çoğunlukla Karanlık Gece'de serbest kalıyor, ama o zaman bile Cehennem seni dehşete . Seni uyarıyorum Noir."

Derin ve titrek bir nefes alıyorum, "Peki siz hareket ediyor musunuz?" Cevabın evet olmasını umarak soruyorum ama ne yazık ki başını sallıyor. "Pek sık değil. Bazen doğru fiyata talep edilirse farklı eyaletlerde küçük özel gösteriler yapıyoruz ama çoğu zaman burada kalıyoruz çünkü Karanlık Gece eğlencelerimiz burada inşa ediliyor ve bu arazi bize ait. Burası koruma altında."

Tam Karanlık Gece'nin ne olduğunu soracaktım ki, ana çadırdan bangır bangır yükselen müzikle aniden sirke varıyoruz, aklımdaki sorular bulanıklaşıyor ve Blush önden giderek Madam'ın odasına giden yolu gösteriyor.

HOLLOW HELLION

İçeri girdiğimizde içeride kimse yok ama mumlar ve tütsüler yanıyor. Arka tarafa doğru ilerlediğimizde, başka bir odaya açılan şeffaf, ışıltılı bir perdeden geçiyoruz.

Gözlerim büyük bir aynaya sahip, parlak ışıkların çevrelediği büyük bir makyaj masasını görüyor. Düzgünce yerleştirilmiş raflarda bir dizi renkli kostüm ve peruk sergileniyor. Bir tarafta zengin kırmızı ve altın rengi pelüş koltuklar var.

Ben aval aval bakarken, Blush'ın coşkulu sesi transımı bozuyor. "Tamam, hadi başlayalım. Madam birazdan burada olacak ve sizi hazır görmek isteyecektir."

Onu hevesle kostüm raflarına kadar takip ediyorum ve kendimi yeniden küçük bir çocuk gibi hissediyorum, Cadılar Bayramı için kostüm giyme oyunu oynuyorum. Benim için parçalar seçerken kıkırdamadan edemiyorum ve bana siyah file taytlar giydirmeye başlıyor, bunları kısa, tuhaf bir tütü ve diz boyu, bağcıklı, platformlu botlarla eşleştiriyor.

Devam ederek, siyah beyaz çizgili bir korseyi etrafıma sarıyor, belimi sıkıştırmak ve kıvrımlarımı belirginleştirmek için arkasını sıkıyor. Göğüslerim çok yukarı itildikleri için neredeyse firfırlı süslemenin üzerinden dökülmekle tehdit ediyor.

Sonunda beni makyaj masasının önüne oturttu ve saçlarımı kestikten sonra başıma şık siyah bir peruk taktı. "Acaba Madam size kendi lens setinizi verecek mi ve verirse ne renk olacak?" Merakla soruyor.

O arkamda durmuş, yüz hatlarımı belirginleştiren siyah saçaklı peruğumu düzeltirken aynada kendime bakıyorum. Işıktaki parıldayan şeftali rengi lenslerine bakana kadar cevap vermiyorum. "Hepiniz lens mi kullanıyorsunuz?"

Yansımda bana bakıyor ve küçük bir baş sallama hareketi yapıyor. "Sadece Karanlık Gece'de çalışan bizler. Bence siyah gözler sana yakıştırdı, çünkü adınla mükemmel bir uyum sağlardı."

"Lanet olası lensleri takmıyor. Güzel gözleri mavi kalıyor," diye araya giren ani ve derin bir erkek sesi ikimizi de irkiliyor ve omuzlarımızın üzerinden hızlıca bir bakış atmamıza neden oluyor.

Bakışlarım odanın diğer tarafındaki duvara gelişigüzel yaslanmış Hellion'a kilitleniyor. Gömleksiz vücudunu, bronz teninin her santimetresinde canlı gölgeler gibi kıvranan siyah dövmelerin uğursuz girdaplarını gördüğümde yutkunuyorum. Siyah, dar kot pantolonu kalçalarından aşağıya sarkıyor, boyalı karın kaslarının yontulmuş hatlarını ve aşağıya doğru inen büyüleyici V'yi sağlıyor, gözlerimi karşı konulmaz bir çekişle kendine çekiyor.

Sıkı antrenman nedeniyle vücudunda parlayan tere rağmen, yüzünde her zamanki unutulmaz şaheseri var. Siyah-beyaz sarmal lensleri hâlâ yerinde dururken başını hafifçe çeviriyor ve bana yontulmuş çene hattını gösteriyor. Şimdi onu ışıktaki görüyorum ve kendimi

Korkutucu rolünün altında gerçekte neye benzediğini merak ediyorum. Gerçek gözleri ne renk? Açık ya da belki saçları gibi koyu.

"Defol git buradan." Yüzü yana dönükken Blush'a doğru buz gibi bir sesle talepte bulunur.

Tereddüt etmeden gitmek için dönüyor ve ben de hızla tabureden kalkıyorum, onu durdurmak için bileğini tutma savaşıyorum ama onunla yalnız kalma düşüncesinin beni ne kadar tedirgin ettiğini görmesini istemediğim için buna karşı çıkmaya karar veriyorum. Beni zayıf olarak göremez çünkü öyle değilim. Ayrıca, bu konuyu bir an önce kapatmak için iyi bir fırsat olabilir.

O aceleyle odadan çıkarken Hellion'un bakışları benimkilere kilitleniyor ve aynaya dönmeden önce ona bir bakış fırlatıyorum. Arkamdan attığı her adım göğsümde bir gerginlik yaratıyor. Sırtımda ölümcül bir gölge gibi beliren karanlık varlığını ve sıcaklığını hissettiğimde, ona bakmak istemeyerek yüzümü yana çeviriyorum.

Hızla çarpan kalbimi sakinleştirmeye çalışırken, göz ucuyla ona bir bakış atıyorum, ancak başını aşağı doğru eğdiğini, lenslerinin göğüslerimin kıvrımına yerleşene kadar köprücük kemiğimde istenmeyen bir yol izlediğini görüyorum. Sinirleniyorum ve bakışlarımı ileri doğru çeviriyorum, gözleri karşımızdaki aynada benimkilerle buluştuğunda başımı yana eğiyorum.

"Asla sahip olamayacağın şeylere bakmayı seviyor ?" Kararlı bir şekilde iddia ediyorum.

Yanıt olarak çenesini kaldırıyor ve ben de kaşlarımı kaldırarak karşılık veriyorum. "Her ne düşünüyorsan, unut gitsin. Geçen gece sapıklık yapıp beni duşta izlemeye karar verdiğinde biriyle görüştüğümü açıkça gördün."

Çenesi tekrar esneyerek sinirlendiğini gösteriyor ama tek kelime etmiyor. Bunu takip eden ağır sessizlikte arkama uzanıyor, peruğumu bir avuç yakalıyor ve yana fırlatmadan önce kafamdan koparıyor. Sırtımdan aşağı dökülüp yüzümü çerçeveleyene kadar dalgali sarı saçlarımı serbest bırakırken göz teması kuruyoruz.

"Kendini olduğun gibi tut. Sen mükemmelsin ve ekstra saçmalıklara ihtiyacın yok," diye emrediyor, sesi otorite taşıyor.

Onun iltifatıyla içimde garip bir his çalkalanıyor, beni daha da sinirlendiriyor çünkü bunu hissetmek istemiyorum ve bunun sadece bir akıl oyunu olduğunu biliyorum. Onunla yüzleşmek için döndüğümde, göğüslerimi onun sert karın kaslarına bastırılmış buluyorum. Başımı arkaya eğip onun yüksek figürüyle kafa kafaya veriyorum ve ona sertçe bakıyorum.

"Yağcılıkla benimle hiçbir yere varamazsın, Hellion," diye karşılık veriyorum, sesim meydan okumayla karışık.

"Onu giymeyeceksin." Yüzünü benimkine doğru indiriyor, sözleri ısıyor, bana içinde yaşayan canavarın tadını veriyor.

Aletin çıkıntısı bana sıkıca bastırana kadar yavaş bir adım atarken keskin bir şekilde nefes alıyorum, lensleri odaklanıyor ve avuçlarımı arkamdaki makyaj masasına yerleştiriyorum, biraz mesafe yaratmak için geriye doğru eğiliyorum.

"Ayrıca bana Cehennem de güzel kız, çünkü henüz Hellion'la tanışmadın, ama inan bana yakında tanışacaksın," diye ekliyor, sesi tüyler ürpertici bir vaatle dolu. "Ve o an geldiğinde, onun lanet adını sadece çığlık atarken söyleyeceksin."

Onun bu cesur varsayımı karşısında kaşlarımı kaldırıyor, sakın kalmaya çalışıyorum, ta ki o aniden keskin bıçağıyla saçlarımı usulca gözlerimden uzaklaştırana kadar. "Bu seni korkutuyor mu, Küçük Dolly? Bizden korkuyor musun?" diye alay ediyor, sesi karanlık bir niyetle dolu.

Tavrımı ayarlayarak hafifçe sırtıyorum, bakışlarımın onun güçlü göğsünden bir kez daha onunkiyile buluşana kadar takip etmesine izin veriyorum, saçmalıklarına katılmaya hazırım ve ağzımı onunkine yaklaştırıyorum, girdaplı derinliklerine dalıyorum. "Hayır, cehennem. Sen beni korkutmuyorsun, Hellion da korkutmayacak," diye baştan çıkarıcı bir şekilde fısıldıyorum kirpiklerimi kırıştırarak. "Karşılaştığım erkeklere kıyasla ikiniz de kocaman, pofuduk aylarsınız."

Alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırıyor, yüzüzlüğümü düşünürken gözleri soğuk bir mesafeyle yüz hatlarımın üzerinde geziniyor.

"Cesur sözler," diye mırıldanıyor. "Ama oyunlarım başladığında gerçekten ne kadar cesur olduğunu görelim, Noir."

Sonra ani bir hareketle yüzünü hızla benimkine doğru yaklaştırıyor, bıçağının keskin kenarı boğazımı sıyrıyor. Bu hareket beni hazırlıksız yakaladı ve tıslarken başımı geriye eğmek zorunda kaldım, "Çünkü öyle olacaksın. Seninle oynamaya başlamadım bile." Gözlerim çılgınca onunkileri tarıyor, kendimi bir sonraki acımasız sözlerine hazırlıyorum. "Aletin de gevşek."

İçimdeki öfke alevleniyor, kaşlarım birbirine çarpıyor ve zehirli uyarımı yapmadan önce kaşlarımı çatıyorum. "E'ye zarar verirsen burada tehlikede olacak tek kişi sen olacaksın."

Cevap verirken yüzünde dans eden eğlenceyi görüyorum. "Bu bir tehdit miydi?"

Ona sertçe bakarken çenem geriliyor. "Evet, öyleydi. Seni boynundan bıçaklayacağım. Buradaki herkesi korkutabilirsin ama beni değil."

Bakışları bir kez daha göğsümde sıcak bir yol izliyor. "Kahretsin, benimle cinayetden bahsetmene bayılıyorum," diye nefes alıyor, dudaklarının kenarlarında şeytani bir sırıtış beliriyor.

Hiçbir uyarıda bulunmadan ense kökümü morartıcı bir şekilde kavırıyor ve bıçağını boğazıma daha sert bastırarak homurdanıyor: "Bunun yerine seni bir kulağından diğerine kesip soğuk ve ölü amını sikmeme ne dersin?" Nefes alış verişim düzensizleşiyor. Dehşet saçmaya devam ederken içime saldığı korkuyu artık saklayamıyorum. "Ben ona yeniden hayat vermeye çalışırken Dolly'm kaskatı bir cesetten başka bir şey olmayacak."

İri gözlerim ona sabitlenmiş, karşımdaki bu mutlak manyağı görünce panik damarlarımda dolaşüyor, ta ki o tekrar yer değiştirene ve Cehennem'i mi yoksa Hellion'u mu ya da her ikisini birden mi yaşadığımı merak etmeye başlayana kadar.

Bıçağını tutmam için beni zorluyor, bıçağı boğazına dayayıp çenesini kaldırırken beni mengene gibi kavırıyor. "Aslında, hiçbir şey yokmuş gibi cinayetden bahsetmek istediğine göre, lanet olası boğazımı kes, cesur kız. Sana ve ona yaptıklarımı durdurmanın tek yolu bu."

Hala ona karşı savaşıırken, umutsuzca güvenimin parçalarına tutunarak kendimi toparlamayı başarıyorum. "Seni dengesiz psikopat. Yanlış kızla uğraşıyorsun."

"Neyle uğraştığımı çok iyi biliyorum Noir. Seni ilk gördüğüm gecedan beri biliyordum. Sen de en az benim kadar kafayı yemişsin. Ve seni izlememe izin verdiğin her gece bunu doğruladı." Derin bir nefes alarak gözlerimi kısıyorum ve sessiz kalıyorum ama o ısrar ediyor. "Seni doğru düzgün beceremiyor bile. Tam bir utanç kaynağı."

Savunmaya . "O iyi bir insan, senin aksine. Kıskanmış gibisin," diye karşılık veriyorum, kelimelerim keskin.

"Evet, evet kıskanıyorum. Hak etmediği halde benim olana el sürme lüksüne sahip olduğu için kendimi katil gibi hissediyorum."

Yüzüm şaşkınlıktan allak bullak oldu. "Senin mi?" Alay ediyorum.

Gözlerimin içine ciddiyetle bakarken eli enseme sıklaşıyor. "Evet. Benim," diye sahiplenici bir şekilde homurdanıyor, "benim" deyişi içimi titretiyor.

Başımı bir kez sallıyorum, o devam ederken bu adama inanmakta güçlük çekiyorum. "Güzel, senin gibi kızların boşalmasını ya da arzulanmasını sağlamıyor."

Suçlamasına kaşlarımı çatıyorum. "Benim gibi kızlar mı?"

Bıçağı hâlâ boynundayken yüzünü benimkine yaklaştırıyor ve sesi tehditkâr bir mırıltıya dönüşüyor.

"Evet, senin gibi kızlar. Şehvetin karanlığında çiçek açmış gibi görünen güzel ama kırık tipler. Yumuşak bir inilti yerine boğazlarından kopan bir çığlığı deneyimlemek isterler. Nazik, sevgi dolu bir dokunuş yerine acının ısırlığını hissetmek için can atarlar. Yavaş ve acınası bir sevişmeye katlanmaktansa, artık dayanamayacak hale gelene kadar boğulurken duş duvarına şiddetle vidalanmak için doymak bir açlığa sahiptirler."

Sözleri karnıma bir yumruk gibi indi, çiğ ve garip bir şekilde doğru. İnkâr etmeye çalıştığım, karanlığı arzulayan çarpık yanımda yankılanıyorlar. Her ne kadar onunla savaşmak, söylediği kişi olmadığımı iddia etmek istesem de, bir parçam onun haklı olduğunu biliyor.

Kendimi toparladığımda derin bir nefes alıyorum. "Yani bu senin için düzenli bir şey, öyle mi? Bunu başka kızlara da mı yapıyorsun?" Şüphelerim artmış bir şekilde soruyorum.

Yanıt olarak başını bir kez sallıyor, spiral gözleri benimkilere kilitleniyor. "Hayır, Noir. Hayatım boyunca seni bulmaya çalıştım."

Lanet olsun, buna bir son verilmeli. Doğru şeyleri söylüyor. Söyleyiş tarzı içimde çoktan yok olduğunu sandığım, yüzeye çıkabileceğini bile bilmediğim şeyleri harekete geçiriyor.

Karışıklık.

Korku.

Uyarılma mı?

Bu kadar sıkık biri hakkında nasıl böyle hissedebilirim? Kaçmaya çalıştığım her şey onda var. Yine de ne yazık ki Cehennem'de beni kendine çeken bir şeyler var ve onun da bunu hissettiği çok açık. Sanki aramızda tehlikeli, berbat bir manyetik çekim var ve ben buna tüm gücümle karşı koymaya çalışıyorum.

Belki de haplar yüzündendir; evet, öyle olmalı. Kendimi hissetmiyorum. Kontrol bende değil.

Taktik değiştirmeye karar verdim, tavrımı değiştirdim ve genişçe gülümsedim. "Cehennem ilk görüşte aşkı buldu. Ne kadar tatlı," diye alay ediyorum, üzerimdeki etkisini göstermemeye çalışarak.

Elini saçlarımın arkasına doğru kaydırıyor, bir avuç tutuyor ve zorla geri çekiyor, dudaklarımdan bir tıslama çıkaran alaycı bir acı veriyor. Bıçağı nefes boruma saplanıp hâkimiyetini ilan ederken, içimden hem acı hem de hastalıklı bir zevk titremesi geçiyor.

Acımdan zevk alıyor gibi görünerek yüzünü eğiyor, cevabını hırıldayarak söylerken burnunu çenemde dikkatlice gezdiriyor. "Aşk mı? Hayır, Noir. Senin için sahip olduğum şey çok daha yoğun ve derinden rahatsız edici. Her türlü aşkı gölgede bırakan, ardında sadece karanlığın unutulmaz lekesini bırakan bir şey."

Başını kaldırarak dudakları dudaklarıma değiyor, içime bir elektrik çarpması gönderiyor ve dişlerini acımasızca sıkıyor. "Saplantı."

Duraklıyoruz, ben burnumdan solurken havada yoğun bir gerilim var. Dudakları hafifçe dudaklarıma değiyor ve içimde çarpık bir özlemi ateşliyor. Bunun ağırlığına teslim olarak, ağır göz kapaklarım istemsizce kapanıyor, "Ama beni tanımıyorsun bile." Bulanık bir sesle fısıldıyorum.

Yanıt verirken dumanlı nefesi benimkine karışıyor: "Kim olduğunu bilmeme gerek yok Noir. Seni bir kez gördüğümde, geçmişinle ilgili her şeyin kaybolacağını biliyordum. Geleceğin, kaderin, hepsi artık benim." Sesi kısık ama vaat dolu. "Onlar bana ait. Bildiğim tek Noir bu, şekillendirdiğimiz Noir. Ve bu süreçte, o benim itaatkâr küçük fahişem olacak."

Aman Tanrım.

Sözleri keskin bir bıçak gibi içimi oyuyor, meydan okumamı söküp alıyor. Kendimi açıkta ve savunmasız hissediyorum, sanki sırf yapabileceğini bildiği için her hecede kimliğimin katmanlarını soyuyormuş gibi. Ses tonunda tehlikeli bir yan var, beni hem korkutan hem de meraklandırıan bir hakimiyet ve kontrol yemini. Bir yanımda onun itaatkâr oyuncağından başka bir şey olamayacağım düşüncesiyle savaşmak istiyor, ama bir yanımda da onun gücüne teslim olma düşüncesiyle rahatsız edici bir şekilde tahrik oluyor.

Bıçağını yavaşça boğazımın önünden aşağıya, göğüslerimin kıvrımına doğru ilerletiyor ve her geçen an bir tehdide dönüşüyor, kesilme olasılığı havada asılı kalıyor. Cinsel gerilim katılaşıyor ve beni zehirli havasında boğuyor. Kalbimin göğsüme çarptığını hissederek, dudaklarımızı alaycı bir şekilde birbirimizin üzerinde gezdiriyoruz, sanki arzularımıza teslim olma olasılığıyla oynuyorlarmış gibi.

"Güzel vücudunu parçalara ayıracağım, Küçük Dolly, sahip olduğun her yarayı benim yapacağım. Ve ben bunu yaparken sen de sertçe boşalacaksın," diye yemin ediyor.

Sikeyim.

Tam beni öpmek için eğildiğinde, arkasından bir kadının gırtlaklı açılarak gergin atmosferi bozuyor. İkimiz de duraklıyoruz, dudaklar hala birbirine değiyor ve gözlerim hızla açılarak onunkilere kilitleniyor. Hayal kırıklığını gösteren agresif bir şekilde hırlamadan önce spiralleşen küreleri benimkileri arıyor. "Defol git anne."

Tam tekrar eğilmek üzereyken, kadın aniden sesini ona doğru yükseltir. "Cehennem!"

Gerçeğe dönüp ne yaptığımı anlayınca dişlerim sıkılıyor ama o bana sadece hafif bir şeytani dudak büküşü yapıyor, isteksizce geri çekilip saçımı bırakmadan önce neredeyse beni yakaladığını biliyor.

Bıçağını göğsümden çekerek bana çok ihtiyaç duyduğum nefes alma alanını sağlıyor ve ben de kendimi düzelterip kıyafetimi ayarlıyorum. Sakince arkasını dönüyor ve bana güçlü, dövmeli sırtını gösteriyor.

Bakışlarım Madam'ınkilerle buluşuyor ve onun meraklı bir ifadeyle beni izlediğini, gözlerinin ikimiz arasında gidip geldiğini görüyorum. Hell duvara yaslanmış bana bakarken, Madam'ın yaklaşımı dikkatimi çekiyor.

"Şu haline bak. İnanılmaz!" diye soluk soluğa bağırıyor.

Beni tepeden tırnağa tarıyor, geniş bir gülümseme yüzünü aydınlatıyor ve kendime bakmama neden oluyor. "Çok fazla değil mi?" Kendimi bilinçli hissederek soruyorum.

"Oh, sevgilim. Burada hiçbir şey çok fazla değildir." Başını kapıya doğru eğerek odadan çıkmamı işaret ediyor. "Şimdi bakalım içinde dans edebilecek misin?"

Onu geçmeden önce garip bir şekilde başımı sallıyorum, odadan çıkıp ana çadıra doğru ilerlemeden önce Hell'e hızlıca bir bakış atıyorum.

HELL

Noir'ın odadan çıkışını izledikten sonra bakışlarım Madam'ınkilere kayıyor ve onun şüpheli bakışlarını fark ediyorum. Sözümlü kesmesinden dolayı içim içimi yese de yüz ifademi nötr tutuyorum.

Onu takip etmem için yaptığı sessiz hareketi hissettiğimde, Dolly'nin alaycı saçmalıkları yüzünden taşaklarımdaki dayanılmaz ağrıyı hissederek bir hırıltıyla kendimi duvardan uzaklaştırıyorum.

Çadıra girdiğimizde, her zamanki hareketli sahneye bakıyorum: hava ipekleri ve trapez üzerinde antrenman yapan dansçılar, alevleri döndüren ateş dansçıları ve üzerinde antrenman yapan Soul ile dönen ölüm çarkı. Titreşen müziğin ötesinde, dışarıda bir sonraki performansımız için antrenman yapan Wrath'ın bisikletinin uzaktan gelen kükremesi duyuluyor.

Blush'a yaklaşan Noir bir an dikkatimi çekiyor ama Madam'ın bileğime dolanan eli beni getiriyor. Bu istenmeyen dokunuş karşısında ona sert bir bakış fırlatıyorum ama o sadece beni çekerek ön sıraya oturtuyor. Koltuğa yerleşirken derin bir iç çekiyorum, bacaklarımı iki yana açarak arkama yaslanıyorum ve kendimi istenmeyen derse hazırlıyorum.

"Onu rahat bırakmanı istiyorum, Hell." Tahmin edildiği gibi emrediyor.

Kaşımı kaldırıyorum, neredeyse beni yeniden sertleştirecek şekilde gerinirken gözlerimi Noir'a dikiyorum, sonra sigaramı almak için kotumun cebine uzanıyorum.

Bir tanesini yakıp dudaklarımın arasına aldığımda, kelimelerim boğuk bir şekilde cevap veriyorum. "Yapamam. Ben ona ayarlandım."

Bir şeye karar verdiğimi söylediğimde dürtülerimi kontrol edemeyeceğimi bilen Madam koltuğunda kayarak bana bakıyor ve çenemin tedirginlikle gerildiğini hissediyorum.

"Ciddiyim, Hell. Ondan hoşlanıyorum ve yaptığı işte çok iyi. Buraya mükemmel bir şekilde uyum sağlıyor ve senin onunla çarpık oyunlarını oynamana ihtiyacım yok," diyor sakın bir şekilde beni dizginlemeye çalışarak. Gözlerim onunkilere kayıyor, sözleri karşısında yüzümde bir parça şaşkınlık belirliyor ve o devam ediyor. "Ayrıca, bir erkekle geldi. Zayıf bir adam, ama yine de bir adam. "

O zavallı amcığı düşündükçe dişlerim birbirine vuruyor, varlığımın her zerresi içimde biriken öldürücü kelimeleri serbest bırakma dürtüsüne direniyor.

"Sikimde olduğunu nereden çıkardın?" Tersledim.

Yanıt verirken gözlerini Noir'a çeviriyor. "Yine de onda bir gariplik var, Hell. Gereken özelliklere sahip olduğunu sanmıyorum. Karanlık Gece'de kaçmaya çalışacağından neredeyse eminim."

Sigaramdan uzun bir nefes çekiyorum, Noir ipeğe tırmanırken ona bakıyorum, o bu kadar akıcı hareket ettikçe ona olan takıntım artıyor. Altımda kolayca koparabileceğim narin bir şey gibi eğiliyor. Vücudundan çıkarabileceğim sesler -ister zevk çığlıkları ister tam bir ıstırap olsun- orkestrasyonunu yapmak için çaresiz kaldığım bir senfoni.

Burun deliklerimden duman çıkararak cevap veriyorum. "Onu bu gece için kilitleyeceğiz. Sorun çözüldü."

Benimkine benzer bir merakla Dolly'ye baktığını fark ediyorum. Madam'ı görmek alışılmadık bir durum; genellikle sadece Gölge'nin sosyetesinden gelenleri işe alır. Dışarıdan gelenleri kabul ettiğini hiç görmedim.

kendilerini neyin içine soktuklarının farkında değiller, sadece karnavalsa, ama asla Karanlık Gece değil.

Çoğumuz, kimsenin bahsetmeye cesaret edemediği gizli bir yeraltı dünyası olan korku ve şiddet dünyasına hapsolmuş Gölgeler Topluluğu'ndan geldik. Orada çocuklar uğursuz bir travma ve kontrol ağı içinde şekillendirilir. Yetiştirilme tarzımla, başkaları başka suç yollarını seçerken ben öldürmenin heyecanını saplantı haline getirdim. Her ölüm içimde bir adrenalın patlaması gibi dalgalanıyor ve kaotik zihnime huzursuz edici bir huzur getiriyor. Madam'a giden yolu henüz on üç yaşındayken, annem öldükten sonra buldum. Evcilleştirilemesem de, bir kalbim olmasa da, onunla aramda annemle aramdaki güçlü bir bağ var. Kardeşlerim Soul ve Wrath ile olan bağma benziyor.

"İkisini de işe aldığın anda onları neyin içine soktuğunu biliyordun anne. Artık onlar da bu işin içindeler ve ölüm dışında bir çıkış yolu yok, tıpkı buradaki herkes için olduğu gibi." Ona kuralları hatırlatarak kararlı bir şekilde söyledim.

Sessizliğini koruyor, hala Noir'a bakıyor ve sonunda trans halinde cevap verene kadar ben de onu takip ediyorum. "Biliyorum. Ama ona bir baksana, inanılmaz biri."

"Onun bizim kızımız olmasını istiyorum."

Madam şimdi bana sertçe bakıyor, "Peki ya Pearl? O yıllardır The Hollow'un sevgilisi."

Öne doğru oturuyorum, sigaramı bacaklarımın arasına bırakıyorum ve siyah çizmelerimle damgalıyorum. "İşler değişiyor amına koyayım," diye devam ederken gözlerimi ona doğru çeviriyorum. "Dediğin gibi, o iyi."

"Biliyorum, ama-"

"Bu oluyor anne."

"Ama Karanlık Gece için hazır değil, hazırlıklı olması gerekiyor."

Ellerimi kalçalarımın altına koyup ayağa kalkmaya hazırlanırken, zarif bir güzel gibi dönen Dolly'ye bakıyorum. "Bunun için endişelenme. Onun için planlarım var. İşim bittiğinde Karanlık Gece için fazlasıyla hazır olacak."

Ayağa kalkıp uzaklaşırken Madam fısıldayarak bana tekrar ne yapmam gerektiğini söylemeye çalışıyor ama ben onun saçmalıklarını duymazdan gelip doğrudan ölüm çarkına yöneliyorum. Çark dönerken gözlerim Noir'da sabit kalıyor, Soul dönen halkalardan birinin içinde ustaca dönüyor ve çılgın zihnim ona nasıl eziyet edeceğime dair fikirlerle dolup taşıyor.

Soul yer seviyesine yaklaştığında sıçrayıp kenarı yakalıyorum ve çemberine dūřmeden önce dönerken kendimi zahmetsizce tekerleğin üzerine çekiyorum.

O ileriye doğru adım atarken ben de geriye doğru yürüyorum ve Dolly'ye doğru başımı sallıyorum. "Yak onu."

Yaramaz bir gülümsemeye bürünmeden önce ona doğru bakıyor, zalim bir orospu çocuğu gibi ortalığı kasıp kavurmaya hazır. Dönen halkamız tekrar yer seviyesine yaklaşır yaklaşmaz aşağı atlıyor ve kolaylıkla yere iniyor. Ben tekerleği yavaşlatarak geriye doğru yürümeye devam ederken, kumaşının altında durana kadar ona doğru yönelmesini izliyorum. Bir gaz çakmağı çıkarıyor ve alevi tutuştururken kızın donup kaldığını, iri gözlerle ona baktığını görüyorum. Onun paniğini görmek nefes kesici; artık saklamaya çalışmıyor. Tam olarak neyi temsil ettiğimizi anlaması gerekiyor.

Sonunda alevi kumaşa yerleştirmeden önce yeşil gözleri kötü niyetle parlıyor. Kumaş tutuştuğunda bakışlarım Dolly'nin üzerinde kalıyor, o ise alevleri söndürmek için acınası bir çabayla kumaşı sallıyor ama ateş sadece büyüyor ve daha da yükseliyor.

Soul sırtarak geri çekiliyor ve kız ona kaşlarını çatarak baktıktan sonra gözlerini kısıarak bana doğru bakıyor. Ulaşabileceği başka bir kumaş görüyor, sallanıyor ve onu kapıp yanan kumaşı bırakıyor. Ama Soul'un işi bitmedi; yeni kumaşın ucunu da yakıyor. Yine de oyunu oynamaya devam ediyor, birinden diğerine sıçrıyor, istikrarlı bir şekilde bana doğru ilerliyor, tam da onu istediğim yere.

Elindeki malzeme bitip sonuncusuna tutunduğunda Soul onu da yakmak için harekete geçiyor. Aramızda asılı bir çembere bakıyor, sonra kısa bir süre benimle göz göze geliyor. Güçlü bacaklarımı kullanarak yana doğru adım atarak dönen halkayı daha da yavaşlatıyorum.

Alevler yaklaşırken son bir sıçrayış yapıyor, çemberi yakalıyor ve altından sarkıyor. Kendini yukarı çekerken, üzerine tünemeden önce kıçına bakıyorum. Nefes almaya çalışırken kaşlarını kaldırarak bana bakıyor. Dudaklarımda küçük bir tebessüm belirliyor; o kazandığını sanıyor ama benim oyunum henüz bitmedi.

Eşofmanımın cebini karıştırıp bıçağımı çıkarıyorum. Siyah bıçağı çıkarıp üzerine işlenmiş beyaz girdaplara ve 'CEHENNEM' yazan kırmızı harflere hayranlıkla bakıyorum.

Çemberi tutan ipi. Bir kez daha gözlerinin içine bakıyorum, tam olarak ne yapmak üzere olduğumu anladığımda göz bebeklerinin büyüdüğünü görüyorum.

Hiçbir uyarıda bulunmadan kolumu kuvvetle savurup bıçağı ona doğru salıyorum. Bıçak ipi hassas bir şekilde kesiyor ve çember düşüyor, yere doğru düşerken dudaklarından dehşet dolu bir çığlık kaçıyor. Hızla yukarı uzanıyorum, eğilmeden önce halkamın tepesini kavıyorum.

Beni geçerken kolumu uzatıp onu sırtının küçük kısmından yakalıyorum. Kollarını omuzlarıma doluyor, önümde ayaklarının üzerinde durana kadar onu içeri çekerken minik bedeni titriyor.

"Seni piç, ikiniz de beni öldürebilirdiniz!" Öfkeyle bağırır.

Şimdi bana bakıyor, nefesini tutmaya çalışırken bana öfkeli bir bakış fırlatıyor, bu beni sadece eğlendiriyor, ancak bunu göstermiyorum.

Yüzümü onunkine yaklaştırıyorum, soğuk bir şekilde cevap verirken mavi bakışlarını inceliyorum. "Ölüm bile seni benden alamaz, güzel kız." Gözlerini daha da kısıyor, beni bir kez daha reddetmeye hazır, ama ben devam ediyorum. "Ayrıca, ben senin kışını kurtardım."

Şimdi cevap verirken kaşlarını meydan okurcasına kaldırıyor. "Peki ne istiyorsun? Bunu yapan sen olduğun halde bir teşekkür mü?"

Eğilip ellerimi kalçalarının arkasından geçiriyorum, parmaklarımı file çoraplarının arasından geçiriyorum ve hırlarken vücudunun bana karşı sertleştiğini hissediyorum. "Bu güzel olurdu, değil mi? Ama içimden bir ses benim inatçı Küçük Dolly'min o kadar da iyi davranmayacağını söylüyor."

Kalçalarındaki tutuşumu sıkılaştırarak onu hızlı bir hareketle kaldırıyorum ve bacaklarını belime dolamaya zorluyorum. Ellerini göğsüme koyuyor, geri itmeye ve kurtulmaya çalışıyor, ama ona söyleneni yapacak.

"Ne halt ediyorsun?" diye homurdanıyor sıkılmış dişlerinin arasından. "Ne sikim istersem," diye boş boş cevap veriyorum, umurumda bile değil.

Elimden kurtulmaya çalışıyor, ama gücüm karşısında başarısız olunca, yüzünü yana çevirerek bir hayal kırıklığı homurtusu çıkarıyor ve ben de onu kızdırmaya devam ediyorum. "Bitti mi?"

Beni görmezden geliyor, tuhaf flört girişimlerle eğlenmiyor. İleri doğru adım atmaya başladığımda, tekerlek yavaşça dönüyor. Bakışlarımdan kaçınırken güzel yan profiline odaklanıyorum ve sonra gözlerim onun kabarıklığına düşüyor

Göğüsler. Vahşi zihnim onlara hayranlıkla bakarken her türlü iğrenç şeyi düşünmeye başlıyor.

O mükemmel göğüsleri.

Delikli aletimin her santimini sürerken zıpladıklarını görmeliyim.

Taşaklarımı onun ağzına bırakırken, vücudunu döllerimle boyayana kadar sikimi onların arasında salladığımda sıcaklığı hissetmeliyim.

Onları agresif bir şekilde yakalamak için can atıyorum, daracık göt deliğini açılıp rahatlamak için titreşene kadar şiddetle becerirken onları kaldıraç olarak kullanıyorum.

Onları emmek ve ısırarak istiyorum, bir yandan da tüm elimi amının içinde döndürerek, benim için boşalana kadar onu deliliğin eşiğine getirmek istiyorum.

Kahretsin, beni deli ediyor.

Attığım her adımda, amının sıcaklığını karın kaslarımda hissediyorum. Kıcını kabaca kavradığımda boğazımdan alçak bir hırıltı kaçıyor, kontrol duygum kayıyor ve nemli kumaşı tenimde hissedene kadar onu daha yakına çekiyorum.

Bacaklarını daha da açmaya zorlandığında bana sert bir bakış fırlattı, ses tonu açık bir uyarı niteliğindeydi: "Yemin ederim, eğer yapmazsan-"

"Islak küçük amını hissedebiliyorum, Noir." Sözümlü kesiyorum, kot pantolonumun içinde şişen sikimin verdiği hisle gözlerim kararıyor. Daha fazla etkileşimden kaçınarak tekrar başka tarafa bakmadan önce yanaklarının pembeleştiğini fark ediyorum.

Sırıtarak onu korkutmaya devam ediyorum, rahatsızlığının her saniyesinin tadını çıkarıyorum, "Söyle bana, Topal Dick sana dokunmadan seni ıslatabilir mi? Aslında cevap verme. Yapamayacağından adım gibi eminim."

Gözleri benimkilere kayıyor, yüzünü benimkilere yaklaştırırken gözlerini kısıyor ve otoritesini göstermeye çalışıyor. "Neden benim seks hayatım hakkında konuşmayı bırakıp kendine bir seks hayatı edinmiyorsun, ucube?" diye acı bir şekilde karşılık veriyor.

"Bir tane var, şu anda sırlıslık amını karın kaslarıma sürüyor ve bu beni çok sertleştiriyor."

Sakin cevabım karşısında gözlerini deviriyor ama yüzünü çevirmeden önce dudaklarında beliren küçük gülümsemeyi yakalıyorum, gizlemeye çalışıyor ama içten içe benim psikopatlığımdan hoşlandığını biliyorum.

"Kandırılıyorsun, Cehennem. Bana dokunmana asla izin vermeyeceğim ve ben de sana asla dokunmayacağım," diyor ama sesi yalanlarla dolu.

"İyi ki konu sen olunca rıza umurunda değil. Korkunç şeyler yapmak istememe neden oluyorsun." Buz gibi sözler dudaklarımdan dökülür dökülmez gözleri benimkilere kayıyor ama ben soğukkanlı bir ifade takınıyorum.

Ne söylememi istiyor? O izin verene kadar iyi bir çocuk gibi sabırla bekleyeceğimi mi? Evet. Sikeyim. Haklısın. Onun için sertleşemeyen bir adama olan sadakatinin maskesini görüyorum. Küçük itirazlarına rağmen beni çevreleyen tehlikeleri arzuladığını biliyorum. Kendi isteğiyle teslim olup dizlerinin üzerine çökmesi an meselesi ama bunu yapmazsa onu zorlayacağım. Lanet sabrım şimdiden tükeniyor.

"Tecavüzcüler midemi bulandırıyor ve bu sizin hakkınızda çok şey söylüyor," diyor kaşlarını çatarak.

İtirafına karşılık verirken kaşlarımı kaldırıyorum. "Sana tecavüz etmeme gerek yok, Noir. Aletimi geri iteceksin, her şeyimi almaya çalışacaksın. İstedğin kadar inkâr edebilirsin."

Açık sözlülüğüm karşısında sırtıyor, başını sallıyor ama ben çok ciddiylim. Onu izlerken, yüz hatlarını hayranlıkla inceliyorum.

"Ne oluyor lan. Dürüst olmak gerekirse, algınız çarpık," diye cevap veriyor sonunda, eğlencesiyle savaşımaya çalışarak.

"Benimle ilgili her şey çarpık, yine de ıslak külotuna bakılırsa seni tatmin ettiği açık."

Gözlerimin içine bakıyor, şimdi ifadesiz, düşünceli, ta ki aniden sağımıza bakana kadar. Bakışlarımı isteksizce onun güzel yüzünden ayırıyorum ve görüş açısını takip etmek için başımı çeviriyorum, ancak girişte duran ve bize bakan Topal Dick'i fark ediyorum.

Beklendiği gibi, bacaklarını açıyor ve vücudumdan aşağı kayarak ayaklarının üzerine düşüyor. Direksiyonu durdurduğumda, yüzünde sert bir ifadeyle Dolly'ye bakıyor ve o orospu çocuğunu öldürme arzumu körüklüyor. Elimi eşofmanımın içine sokup bıçağımı çıkarıp kafasına saplamak istiyorum bıçağın orada olmadığını fark ediyorum.

Aniden arkasını döndü ve Dolly'nin bana bakmasına neden olan bir hışımla dışarı çıktı. "Beni rahat bırak, Hell. Seni istemiyorum." Soğukkanlılıkla söylediği bu söz çenemin sinirlenerek gerilmesine neden oluyor, onu kontrol etme ihtiyacı buz gibi damarlarıma sızıyor.

Halkamız yeterince alçak olduğunda üzerine oturuyor ve aşağı atlıyor. Blush ve kızların yanına dönüp tekrar antrenman yapmaya hazırlanırken her hareketini izliyorum.

NOIR

Saatler süren sıkı bir antrenmandan sonra ter içinde kaldım, vücudum yorgunluktan zonkluyor ve kendimi hiç iyi hissetmiyorum. Kendimi sınırlara kadar zorladım, performans için küçük bir rutini mükemmelleştirmek bedenim ya da zihnim için kolay olmadı.

Çadır artık neredeyse boş, dışarıda karanlık çöküyor. Blush geri çekilirken dikkatle beni izliyor, pembe bakışları hayranlık yansıtıyor. "Bugün iyi iş çıkardın, Noir. Doğuştan yeteneklisin."

Küçük bir gülümsemeyle onu takip ediyorum ve çadırdan çıkarken, şu anda Soul ve Wrath ile birlikte olan Hell'e bakıyorum. Ben tamamen gözden kaybolana kadar gözlerimiz kısa bir süre buluşuyor.

Blush ve ben çıkışa doğru yönelirken, müzik ve çılgık sesleri kulaklarıma ulaşıyor ve kaşlarımın çatılmasına neden oluyor.

"Bekle, karnaval açık mı?" Çıkışa yaklaşıırken soruyorum.

"Evet, çoğunlukla haftanın her günü halka açık. Cirque Cumartesi geceleri geç saatlere kadar açık, ancak Dark Night ayda bir kez ve halkın gözünden uzakta, özel bir etkinlik."

Dışarıdaki hareketli atmosfere yaklaşıırken yanımdaki kıza meraklı bir bakış fırlatıyorum. "Karanlık Gece nedir? Bana hâlâ anlatılmadı."

Blush yanımda konuşurken karnaval atmosferi hem heyecan verici hem de ürpertici. "Peki, bunu düşün ama artı yüz korku."

Çadırın çıkışında durduğumuzda etrafa bakıyorum ve korku karnavalının canlanmakta olduğunu görüyorum. Tüm oyuncaklar artık hareket halinde.

-Hız treni rayları boyunca kükrüyor, binicilerin çığlıkları havayı dolduruyor ve devasa dönme dolap yavaşça dönerken parıldayan ışıklarla dolu.

İşçiler ziyaretçilerin üzerine atlıyor, şekilsiz maskeleri kalabalıktan çığlıklar yükselmesine neden oluyor. Düzenbazlar bıçak ve ateşle cüretkâr hareketler sergileyerek herkesin dikkatini çeker. Gizli köşelerden kahkahalar yankılanır ve karanlıkta gözleri kötü niyetle parlayan gölgeli figürler gizlenir. Çarpık eğlence stantları, dengesiz oyuncaklar, maskeler ve sahte kopmuş uzuvlardan oluşan hediyeler sunarak ürkütücü atmosfere katkıda bulunur.

Bir adam yanımdan ağır ağır geçip gittiğinde gözlerim açılıyor ve her hareketini takip ediyorum. Korkutucu korkuluk torbasının kafasını gizlediğini, kanlı bir baltanın arkasından sürüklendiğini, bıçağın betona çarparken çıkardığı keskin sesin havayı delip geçtiğini gözlemliyorum.

Yakınlarda, uzun kızıl saçlı, ürkütücü bir palyaço gibi giyinmiş genç bir kadın kıkırdıyor ve dikenli tellere sarılı bir beyzbol sopasını tehlikeli bir şekilde etraftakilere doğru sallayarak insan denizinin içinden neşeyle atlıyor.

Gözlerim Blush'a kayıyor ve o tehditkâr bir sırıtışla devam ediyor. "Karanlık Gece'nin ne hakkında olduğu ile karşılaştırıldığında bu uysal. Sirk, karnaval, cam labirent ve ölüm odaları açık."

Kafam tamamen karışmış bir şekilde başımı sallıyorum. "Ölüm odaları da ne demek? Neredeler?"

Başıyla devasa dönme dolabı işaret ediyor. "Tekerleğin arkasında saklı. Şu anda kapalı, yoksa size gösterirdim ama eminim önümüzdeki hafta göreceksiniz."

"İlk bölüme cevap vermedin-"

"Hey, burada birlikte olduğun adam bu değil mi?"

Sözümü keser kesmez başımı hızla çeviriyorum ve Eli'nin oyuncaklardan birinin yanında durup onu çalıştırdığını görene kadar kalabalık alanı tarıyorum.

Genç bir kızla konuştuğunu fark ediyorum ve kaşlarım . "Kim o?" Blush'a bakmadan önce soruyorum, o da cevap verirken başını yana eğiyor. "Adı Stephanie; buraya sık sık gelir. Buraya kafayı takmış durumda ve her hafta sonu ziyaret ediyor."

Tekrar onlara doğru bakmadan önce başımı sallıyorum ama adamın eğilip kızın saçlarını dikkatlice kulağının arkasına sıkıştırdığını gördüğümde içime garip bir his yerleşiyor. Önümdeki manzara etrafta dolaşan canavarlardan daha rahatsız edici ve hissettiğim kesinlikle kıskançlık değil. Bu daha derin bir şey, bir uyarı gibi hissettiren bir şey.

Başımı yana eğiyorum, "Kaç yaşında lan ?" "Hmm...

On yedi civarı sanırım."

Kaşlarım kalkıyor ve kanım kaynıyor, ama tepki veremediğim şunları duyuyorum

Madam'ın sesi arkamdaydı. "Çok fazla şey yapmanı istemiyorum Noir. Küçük performansın ve tanıtımından sonra gösterinin tadını çıkarmalısın."

Zihnimde dönen şiddetli düşüncelerden kaçmak için çaresizce dönüp ona bakıyorum. Küçük bir baş selamı veriyorum ve o devam ediyor. "Biraz dinlen. Bugün çok çalıştın."

Aklıma bir şey gelmeden önce ona yarım bir gülümseme veriyorum. "Karavanımız için yedek perdeniz olduğunu sanmıyorum, değil mi?"

Gözleri benimkilere dönmeden önce Blush'a kısa bir bakış atıyor. "Elbette. Billy'yi çağırayım da biraz taksın."

HOLLOW HELLION

Akşamın geç saatleri ve banyo aynasının önünde duruyorum; ağlamaklı gözlerimde ölü bir bakışla kendime bakıyorum. Bu gece, ilaç almamış olmanın tüm etkilerini hissediyorum. Acı çekiyorum. Ruh halim o kadar düşük ki depresyondan çıkmayı neredeyse imkansız buluyorum. Eli burada değil burada tek başıma olmak beni delirtiyor ama aynı zamanda tek başıma olmam gerektiğini de biliyorum.

Göz kırpmamla yanağımdan bir damla yaş süzülürken, duşta asılı duran usturaya hızlıca bir göz atıyorum. Bakışlarım öylece kalıyor ve zihnim, içimde yaşayan acının bir kısmını dindirmek için kendime zarar vermemi haykırıyor. Gözlerimi sıkıp kenara bakarak kendimi durdurmaya çalışıyorum.

Dizlerimin üzerine çöktüğümde geçmiş hayatımın görüntüleri gözlerimin önünden geçiyor. Ayaklarımı fayanslara vuruyorum, kendimi en yakın köşeye itiyorum, zihnimde tekrar tekrar onun sesini duyarken kulaklarımı kapatıyorum, korkunç şeyler fısıldıyor.

Kyro. Üvey babam. Annem öldüğü andan ben kaçana kadar beni taciz eden adam. Ergenliğimin sonlarında gün ışığını ya da dış dünyayı görmemem için beni zincire vuran adam. Sırf yapabildiği için benimle ilgili her şeyi yok eden adam ve başka kimsem olmadığını biliyordu. Gelip beni onun zulmünden kurtaracak kimse yoktu çünkü kimse varlığımdan bile haberdar değildi. Arabella dışında tabii ki.

Anılar geri geliyor, her biri ruhumun derinliklerini kesen yakıcı bir bıçak gibi. Şeytani kahkahaları, kaba ellerinin vücudumdaki hissi ve beni tuttuğu odanın boğucu karanlığı. Umutsuzluk ve çaresizlik duygusu beni bütünüyle yutuyor gibiydi. Şimdi bile, aylar sonra, sesi hala kafamda yankılanıyor, yaşadığım travmanın sürekli bir hatırlatıcısı.

Gürültüyü bastırmaya çalışarak ileri geri sallanıyorum, ama durmak bilmiyor. Geçmişin ağırlığı beni eziyor, nefes almamı zorlaştırıyor. Çığlık atmak istiyorum ama kimsenin beni bu şeytanlardan kurtaramayacağını biliyorum. Onlar artık benim bir parçam, içimin derinliklerine gömülmüş, acımdan besleniyorlar. Teslim olamam. Kazanmasına izin vermeyeceğim. Ondan kurtulmak için çok yol kat ettim ve çok mücadele ettim ve onun anısının beni yok etmesine izin vermeyi reddediyorum.

Yavaşça gözlerimi açıyorum, hızla atan kalbimi sakinleştirmek için kendimi derin nefes almaya zorluyorum. Şu ana ve kontrol edebildiğim şeylere odaklanıyorum. Onun bildiğinden daha güçlüyüm, benim bile bildiğimden daha güçlüyüm.

Aniden karavanın kapısının açılıp kapandığını duyduğumda, Eli'nin evde olduğunu bildiğim için hızla gözlerimi siliyorum. Kendimi toparlayıp siyah eşofmanımı giydikten sonra banyonun kapısını yavaşça açıyorum ve mutfığa doğru ilerliyorum.

İçeri girdiğimde sırtı bana dönük, yemek hazırlamakla meşguldü. Varlığını hissederek bana yan gözle bakıyor ve ben de kahve cezvesine gidiyorum.

Kendime büyük bir kupa doldurarak sessizliği bozmaya karar veriyorum, havada zaten yoğun olan gerginliği hissediyorum. "Karnavaldaki ilk akşamın nasıldı?"

Hemen cevap vermiyor, sadece sebzeleri doğramaya devam ediyor ve bıçağın kesme tahtasına çarpma sesi odayı dolduruyor, aramızdaki huzursuz sessizliği güçlendiriyor.

Bir süre sonra nihayet konuşuyor, ses tonu her zamanki sıcaklığından yoksun. "Evet, güzel."

Onu dikkatle izlerken kahvemden bir yudum alıyorum, sıcaklık içime yayılıyor.

"Seni rahatsız eden o genç kız kimdi?" Onu kızla ilk gördüğümde hissettiğim tedirginlikten sonra onu yoklamaya çalışarak soruyorum. Acaba bu geceki düşüşümü tetikleyen şey bu muydu?

Sebzeleri kesmeyi hemen bırakıyor ve sorumu düşünmek için duraklıyor. "Bacaklarını sardığını gördüğüm o adam kimdi?" soruma soruyla karşılık veriyor, sesi keskin.

Kupayı yanımdaki tezgâha çarpmadan önce dişlerimi sıkıyorum, "Onunla çalışıyorum, E. Bu Hellion, The Hollow's'un elebaşı burada. Onunla çok çalışacağım. O bir müşteri değil." Isırarak karşılık veriyorum.

Ona ve muhtemelen kendime yalan söylediğimi biliyorum. Hell birlikte çalıştığım birinden daha fazlası olmaya başladı. Benim sapığım ve başımın belası olmaya başladı.

Eli birden yüzüme baktı, ikna olmadığı belliydi, "Gerçekten mi? Bana sadece iş gibi görünmedi. Elleri kıcının her yerindeydi," diyerek kaşlarını kaldırıp beni suçluyor.

O arkasını döndüğünde derin bir nefes alıyorum, yaşadığım geceden sonra öfkemi kontrol altında tutmaya çalışıyorum.

"O kız da öyle. Kaç yaşındaydı?" Başımı yana eğdim, sorum şüpheyile doluydu.

Birden sinirleniyor, sesi köpüren bir öfkeyle doluyor. "Siktir git, Noir."

Gözlerimi kısıyorum, onu daha dikkatli tarıyorum ve içimdeki huzursuzluk artarak bastırmaya devam ediyorum. "Artık genç kızlardan mı hoşlanıyorsun?"

Aniden dönüp bıçağı bana doğrultuyor ve vücudum geriliyor. Gözleri soğuk, kelimeleri ısırırken dişleri kenetlenmiş. "Siktir git dedim!"

İçimdeki kargaşayı maskeleyerek ona boş boş bakıyorum. Bu tepki Eli'a hiç yakışmıyor. Genelde çok nazik ve tatlıdır, ama şimdi sanki bir yabancıya bakıyormuşum gibi görünüyor. Birbirimizi sadece dört aydır tanıyoruz, bir kamyonu hapsolmuş durumdayız ama birlikte yaşarken gerçekten böyle biri mi? Buraya geldiğimizden beri tüm tavırları değişti.

Sessizlik uzuyor, ağır ve rahatsız edici, yine de duygularımı açıkça ifade etmem gerektiğini biliyorum, "Merak etme E, bana bağlı değilsin. Ne istersen yapabilirsin." Soğukkanlılıkla söylüyorum.

Bir adım öne çıkıyorum, karanlık bakışlarım değişmiyor. "Ama bir şeyi açıklığa kavuşturayım. Eğer reşit olmadığını öğrenirsem, taşaklarını koparır ve gözlerini onlarla değiştiririm."

Sesim sabit, ona bana aynı nezaketi gösterdiğinden beri hiç görmediği bir yanımı gösteriyorum. "Çocuk istismarcılarını sevmem," diyorum sıkılmış dişlerimin arasından.

Elindeki bıçağı aldırmadan eğilip tezgahtan doğranmış çiğ bir havuç alıp ağzıma atarken bana bakıyor, gözleri benimkileri tarıyor. Ben geri çekilirken o arkasını dönüp bana sırtını gösteriyor.

Havucu çiğniyorum, gözlerimi kapatıyorum, iç huzurumu geri kazanmaya, beni boğmakla tehdit eden geçmişin gölgelerini uzaklaştırmaya çalışıyorum. Oda gergin, sessizlik bunaltıcı.

Gözlerimi bir kez daha açtığımda onu bir süre daha izliyorum, sonra dönüp yatak odasına yöneliyorum. Kapıyı arkamdan kapattığımda, yatağı gitmeden önce düşüncelerimi toparlamak için bir anlığına kapıya yaslanıyorum.

NOIR

Saat gece yarısını çoktan geçti ve ben yatağında uzanmış, karanlık tavana bakıyorum. Eli yanımda horluyor, gürültülü ve evcilleşmemiş, uyumayı imkansız hale getiriyor. Zihnim geçmiş, bugünü, Eli'ı ve geleceği düşünerek çalkalanıyor.

Sonsuzluk gibi gelen bir süreden sonra yorganı yavaşça geri çekip doğruluyorum ve bacaklarımı yatağın kenarından sarkıtıyorum. Eli'yi uyandırmadan sessizce yatak odasından çıkıp oturma odasına gidiyorum. Kapüşonlu tişörtümü ve spor ayakkabılarımı giydikten sonra kapıya yöneliyorum.

Karavanımdan dışarı adımımı attığımda, soğuk gece buzdan bir pelerin gibi etrafımı sarıyor. Kapıyı yavaşça arkamdan kapatıyorum, kapüşonumu başıma geçiriyorum ve ellerimi ısınmak için ceplerimin derinliklerine sokuyorum. Kendimi hazır hissettiğimde, keşfetmeye hevesli bir şekilde ana karnavala doğru ilerliyorum.

Sis kalın ve yoğun, ayaklarımın altındaki zemini görmemi engelliyor ve karavanların labirentinde yolumu bulduğumda, The Hollow'un karavanına yaklaştığımı fark ederek hızımı yavaşlatıyorum. O yönden derinden gelen erkek sesleri duyuyorum ve durup kendimi bir karavana yashıyorum. Dikkatlice köşeden bakıyorum ve üçünün de -Cehennem, Soul ve Gazap-konuştuğunu görüyorum, Soul bisikletinin üzerine tünemiş.

Zihnim onların etrafından dolaşmanın bir yolunu bulmaya çalışırken aniden Cehennem'in etrafında dönüyor. Kalbim göğsümde gümbür gümbür atarken başımı gölgelerin içine doğru geri çekip kendimi karavana yashıyorum. Beni nasıl fark etti?

Soul'un sesinin mırıltıları devam ediyor ama Hell'in keskin içgüdülerini sinirlerimi gergin tutuyor. Küçük bir göz atma riskini daha göze alıyorum, anında parlayan gözlerinin etrafı taradığını görüyorum, tam olarak bana bakmıyor ama içime bir titreme gönderecek kadar yakın.

Ardından gelen sessizlik, Soul'un daha yüksek sesle konuştuğunu duyana kadar sağır edici bir hal alıyor. "Ne hissediyorsun, Cehennem?"

Hell'in gözleri aramaya devam ediyor, duruşu gergin, her an saldırmaya hazır bir yırtıcı gibi kıvrılmış.

Bir süre sonra nihayet cevap verir. "Hiçbir şey."

Soul'un kaydığını fark ediyorum, bisikletten inmiş, kendi duyuları artık Cehennem'inkiler kadar gelişmiş. Gözleri etrafa dalıyor, her gölgeyi ve ışık titreşimini analiz ediyor. "Emin misin?"

Hell cevap veremeden, uzaktan belli belirsiz bir ses -metalik bir çınlama-gecenin içinde yankılanıyor ve tüm dikkatlerini benden uzaklaştırıyor. Bu küçük bir dikkat dağıtıcı ama yeterli ve ben de bu andan yararlanarak karavanın yan tarafına doğru ilerliyorum. Karavanların arasındaki patikalardan geçip başka bir rota izledikten sonra nihayet kendimi karnaval alanının kenarında buluyorum.

Sis inceliyor ve nefesimi tutarak duraklıyorum. Dönme dolabın uğultusu ve rollercoaster'ın ara sıra çıkardığı gıcırtilar dışında sessizlik ağır basıyor. Bir zamanlar neşe ve çığlıklarla dolu bir yer olan karnaval şimdi lanetli bir çorak arazi gibi geliyor.

Daha derine doğru yürürken, gıcırdayan ve inleyen büyük, ürkütücü bir atlıkarıncanın yanından yavaşça geçiyorum, ama bu çocukluk anılarının neşeli yolculuğu değil; genellikle üzerine oturacağınız sevimli yaratıklar yerine, iskelet atları var. Onların

Boş göz çukurları ve açık ağızları, sonsuz bir azap içinde hapsolmuş, dairesel yollarında sonsuza dek dörtümla koşuyorlarmış izlenimi veriyor.

Rayları paslanmış ve bükülmüş rollercoaster'ın ve kabinleri soğuk esintide hafifçe sallanan, boş ve terk edilmiş dönme dolabın yanından geçerek devam ediyorum. Kocaman bir tabela görüyorum: Cam Labirent, ama onu geçiyorum, tekerleğin arkasındaki ölüm odalarına doğru ilerliyorum, ani korkumun kenarda sallandığını hissediyorum.

Zihnim bulanıklaşıyor, içimden bana geri dönmem, karavanımın güvenliğine geri dönmem için bağılıyor ama . İlerliyorum, en çok da Ölüm Odası hakkında bir şeyler öğrenmek istiyorum. Bu yer hakkında kasıtlı olarak karanlıkta tutulduğuma dair bir his var içimde. İnsanlar bana Karanlık Gece'nin ne olduğunu söylemiyor, sorularından kaçınıyorlar, bu yüzden bu gece bazı cevaplar almayı planlıyorum.

HOLLOW HELLTON

Direksiyona geçtiğimde, kendimi ağır bir zincirle kilitlenmiş uzun bir metal çitle karşı karşıya buluyorum. Parmaklıkların arasından bakıp arkasındaki alanı tararken parmak uçlarım soğuktan titriyor. Sis burada daha yoğun, hava neredeyse boğucu, ama uzakta, ormanın kenarındaki ağaçlar tarafından kısmen örtülmüş, devasa, siyah bir bina fark ediyorum. Üzerinde parmaklıklar olan karartılmış pencereleriyle duruyor.

Bina bir uyarı havası veriyor ve etrafını saran ağaçlar sanki onu korumaya ya da belki de davetsiz misafirleri korkutmaya çalışıyormuş gibi eğilmiş görünüyor. Ormanın kendisi ölümcül bir sessizlik içinde, cırcır böceklerinin olağan gece sesleri yok, sanki doğa bile bu yerde kıpırdamaya korkuyor.

Birden, çitin arkasından, binanın yanından bir figür gözüme çarpıyor ve midem bulanıyor, ensemdeki tüyler diken diken oluyor. Gözlerimi kısıyorum, yüzümü soğuk metal parmaklıklara yaklaştırıyorum, loş ışıktaki daha net görebilmek için zorlanıyorum.

Sonra o olduğunu görüyorum. Hatları silikti, karanlık tarafından gizlenmişti, ama açıktı. *Arabella*. Koyu renk saçları ay ışığında parlıyor ve sanki izlendiğini biliyormuş gibi yavaşça, neredeyse temkinli bir şekilde hareket ediyor, ama gözleri önündeki bir şeye sabitlenmiş. Bana değil.

Varlığımdan habersiz görünüyör ve içime korkunç bir şey yerleşiyor. Nefes alışım hızlanıyor, göğsüm sıkışıyor, ta ki o aniden binanın içine dalana kadar. Aklım başımda değılken sıçrayıp çitin tepesine tutunuyorum ve elimden geldiğince hızlı bir şekilde tırmanıyorum, metal her hareketimde yüksek sesle tıngırdıyor. Binaya doğru koşmadan önce diğer taraftan aşağı iniyorum.

Girişe geldiğimde duraksıyorum, nefesim kesiliyor, elim soğuk kapı kolunu kavıyor. Arkama bakıyorum, yarı yarıya orada birini görmeyi umuyorum, ama alan ıssız. Son bir derin nefes alarak kapıyı çekip açıyorum ve ağır kapı arkamdan gıcırdayarak içeri giriyorum.

HOLLOW HELLTON

İçeride hava küflü, ağır bir çürüme kokusu var, o kadar güçlü ki kendimi savurmamak için burnumu kolumla kapatmak zorunda kalıyorum. Siyah duvarlarda gölgeler beliriyor, tepedeki loş kırmızı ışıkların her titreşiminde dönüp duruyor. Kalın, gümüş zincirler alçaktan sarkıyor ve ben onları yolumdan çekmeye çalışarak yürürken şingırdıyor. Binanın derinliklerine doğru ilerlerken ayak seslerim yumuşak bir şekilde yankılanıyor, gözlerim Arabella'dan herhangi bir iz bulmak için her köşeyi tarıyor.

Zincirlerden oluşan koridoru geçtikten sonra ileride hafif bir hışırtı duyuyorum ve nabzım hızlanarak donup kalıyorum. Arabella'nın silueti uzun koridorun en ucunda beliriyor, sırtı bana dönük. Bir an hareketsiz duruyor, sonra yavaşça başını çeviriyor, boş gözleri benimkilerle buluşuyor. Omurgamdan aşağı bir ürperti akıyor, ama kendimi ilerlemeye zorluyorum, ona ulaşmak istiyorum.

"Arabella? Burada ne işin var? İyi misin?" Titreyen bir nefesle mırıldandım.

Ben yaklaştıkça yüz ifadesi değişiyor -korkutucu bir şeyin titreşimi- ve ağzını kocaman bir kara delik gibi açıyor, sonra da içimi delip geçen tiz bir çığlık atıyor.

Ses daha önce duyduğum hiçbir şeye benzemiyor, kan donduran bir feryat binanın içinde yankılanıyor, duvarlarda yankılanıyor. Anında ellerimi kulaklarıma götürüyorum, içlerindeki acı dayanılmaz, dizlerimin üzerine çöküyorum. Çığlık devam ediyor, duyularıma amansız bir saldırı, görüşümü bulanıklaştırıyor ve başımın zonklamasına neden oluyor. Kırmızı ışıklar titremeye başlıyor ve Arabella'nın yüzü

Acı ve öfke dolu çarpık bir maske takmış, gözleri kocaman açılmış ve benimkilere kilitlenmişti.

Başımdaki basınç artarken dik durmak için mücadele ediyorum. Kalbim göğsümde öfkeyle çarpıyor, ama acının sersemliğiyle ona doğru sürünmeye, onu evcilleştirmeye çalışıyorum, hareketlerim durgun.

Tam bir an daha dayanamayacağımı düşünürken ıgık aniden kesiliyor ve sessizlik çöküyor, öyle ani ki ne yapacağımı şaşıyorum. Dizlerimin üzerinde nefes nefese kalıyorum, ellerim hâlâ kulaklarımda.

Yavaşça indiriyorum, hızla göz kırpiyorum ama bulanık görüşümde Arabella'nın gittiğini hemen fark ediyorum. Koridor önümde uzanıyor, boş, zincirler arkamda sallanıyor ve kendimi ayağı kaldırıyorum, sendeleyerek ilerlerken titriyorum, hala onu bulmaya kararlıyım. Onu tekrar kaybedemem.

Bacaklarım yorgunluktan ağırlaşıyor ve destek almak için serin duvarlara yaslanmak zorunda kalıyorum. Dengemi korumak için mücadele ederken gözyaşlarım yanaklarımdan süzölüyor, ama bir köşeyi döndüğümde onu bir kez daha görüyorum, sağ tarafındaki bir kapının yanında duruyor.

Kristal mavisi gözleri duygusuzca benimkilere bakıyor. İleri doğru titrek bir adım atıyorum ama ben daha yeterince yaklaşmadan kapıdan içeri dalıp gürültüyle kapıyı çarparak kapatıyor. Koşarak kapıyı açıyorum, zihnim çaresizlikle dolu, ama eşiğı geçer geçmez, aniden kendimi bir kenardan öne doğru eğilmiş hissediyorum, aşağıdaki boşluğu neredeyse hiç fark etmiyorum.

Düşüğümü hissettiğimde dehşet kaplıyor içimi ama güçlü bir el kapüşonumun arkasını hızla kavrayarak beni uçurumun üzerinde asılı tutuyor. Boş zeminde asılı kalırken nefesim boğazımda düğümleniyor, geniş gözlerim aşağıdaki ölümcül dikenleri tararken Converse'im kapının alt kenarını sıkıca kavırıyor.

Bir tuzakla ölüme ne kadar yakın olduğumun farkına varmamla güvenli bir yere çekilmem bir oldu. Beni bıraktıklarında geriye doğru tökezledim ve bir duvara yaslandım.

Birden ışıklar kesildi ve beni karanlığa gömdü. Nefes alışım hızlanıyor ve kulaklarımdaki çınlama dışında duyabildiğim tek ses haline geliyor. Paniğe kapıldım ve koşmaya başladım, yüksek sesle duvarlara çarpıyordum.

ayak sesleri beni arkamdan kovalıyor. Korku ılıklarım binanın içinde yankılanıyor, ta ki ileride bir çift kırmızı, dönen göz görene kadar.

Hiperventilasyon geçirerek topuklarımın üzerinde dönüyorum, ancak bir çift yeşil, girdaplı kürenin daha görüyorum. Tekrar kouyorum, ellerim çılgınca bir çıkış arayııyla duvarları kazıyor. Erkeklerin ürkütücü kahkahaları etrafımı sarıyor, daha yüksek sesle, daha tehditkâr bir şekilde büyüyor.

Birden sert bir şeye çarpıyorum ve çarpmanın etkisiyle geriye doğru sendeliyorum, ama tepki veremedin güçlü bir omuza kaldırılıyorum. Beni taırlarken çığlık atıp tekme atıyorum, hala panik modundayım, ama lo kırmızı ışıklı bir odaya girene kadar mcadelemden etkilenmemiş görünüyorlar.

HOLLOW HELLION

Sırtımda bir gümbürtüyle sert bir yüzeye indiriliyorum, çarpmanın etkisiyle havasız kalıyorum. Grm açıldığında, Cehennem'in sert bakışlarıyla üzerimde belirlediğini görüyorum. Ben tahta bir masanın üzerine uzanırken, o bacaklarımın arasına yerlemi, ellerini baımın yanında birletirmi. Korkmu yüz ifademi merakla inceledikten sonra yüzünü benimkine doğru indiriyor ve hızlı bir nefes alıyorum.

"Burada tek başına ne halt ediyorsun Dolly?" Sözlerini ısırarak soruyor.

Başımı bir kez sallıyorum, Arabella'yı gördüğümü ona söylemek istemiyorum çünkü bunun berbat bir halüsinasyon olduğu açık.

"Neden beni böyle korkutuyordunuz?" Nefesimi toplamaya çalışarak söylüyorum.

Başını yana eğdi, "Ne?"

Korkumun Ruh ve Gazap'ı da hayal etmeme neden olup olmadığını merak ederek sessiz kalıyorum.

"Neredeyse kendini ldrtyordun Noir ve otomatik ııklar kesildiğinde canını kurtarmak için katın."

Konuyu hızla değitiriyorum, odağı savunmasız anımdan uzaklatırıyorum, sarmal bedenimi gevetmeye çalışıyorum. "Sadece merak ettim. Burası neresi?"

Başımı kaldırıp etrafıma bakıyorum ve çevreyi inceliyorum. Tek bir kırmızı ampulün aydınlattığı, duvarlardan ve tavandan sivri uçların çıktığı, ortasında bir masa bulunan küçük, siyah bir oda. Cehennem'in tepemdeki varlığı, her ne kadar tüylerimi diken diken etse de tuhaf bir şekilde rahatlatıcı geliyor.

"Tam olarak adı bu. Ölüm odaları." Cevap veriyor. Ona bakıyorum, gözlerini araştırıyorum, "Siz burada insanları mı öldürüyorsunuz?" "Burada kendilerini öldürüyorlar. Bu yüzden ölüm tuzakları var."

Bakışlarım dudaklarına düşüyor. "Yine çarpık algıların parlıyor, Cehennem."

Birden iri elleriyle belimin küçük kısmını kavlıyor ve kasıklarım onunkine değene kadar beni masanın daha da aşağısına çekiyor.

"Peki benim çarpık algım olmasaydı ne yapardın Noir? Seni benim gibi düşünmesem ya da izlemesem küçücük bedenim o sivri uçlara çakılırdı." Devam ederken bakışları açlıkla bedenimde geziniyor. "Yine de buradaki hiçbir şey senin burada benimle yalnız olman kadar tehlikeli değil." Nefes alışım hızlanıyor, bedenim geriliyor ve sözlerinin ağırlığı içime çöküyor. "Seni kurtarmam sıradan bir olay haline gelmeye başladı, sence de öyle değil mi Dolly? Artık karşılığında bir bok talep ediyorum."

"İlki senin hatandı, o yüzden sayılmaz."

Kelimeleri hızlıca söylediğimde, siyah boyalı ağzı küçük bir sırtıyla seğiriyor ve cevap vermeden önce gözlerini tekrar kabaran göğsüme indiriyor. "Belki değil, ama bu kesinlikle sayılır ve borcumu tahsil etmeye hazırım."

"Yani beni sadece kalbinin iyiliği için kurtarmadın, öyle mi?" Bir can simidi umuduyla soruyorum.

Sorum üzerine bir kaşını kaldırdı. "İyilik mi? Kalp? İkisi de bende yok, güzel kız. Ya tamamen boşum ya da karanlıkla dolup taşıyorum. Bu gece hangisine sahip olduğuma sen karar vereceksin."

Sertçe yutkunuyorum, "Bana dokunmana asla izin vermeyeceğimi söylemiştim."

Gözleri tedirgin edici bir şekilde benimkilere kayıyor ve içimde çelişkili duyguların girdabını hissedebiliyorum.

"Hayır, elimden gelse sana dokunmam." Sakince cevap verir.

Yüzüme yakın mırıldanmadan önce şaşkınlık hissediyorum. "Benim önümde kendini boşaltacaksın. Ben de bunu istiyorum. I

gerçekten parçalanırken neye benzediğini görmek istiyorum."

Edepsiz sözleri havada asılı kalırken kendimi sersemlemiş buluyorum, dudaklarım şaşkınlıkla hafifçe aralanıyor. Dönen lenslerinin derinliklerine bakarken, zevk söz konusu olduğunda içimde var olan boşluğu hatırlıyorum. Travma geçmişiyle şekillenmiş bir boşluk bu. E'nin asla dolduramadığı bir boşluk. İlaçlarla mücadelesi de yardımcı olmuyor.

Gerçek şu ki, ben de nadiren kendim yaparak rahatlıyorum. Hayatımda zevk diye bir şey yok, hiçbir zaman gerçek anlamda deneyimlemediğim unutulmaz bir anı. Uzun zaman önce benden çalındı, ama şimdi Cehennem'in ateşli bakışları üzerimde vahşice dururken, neredeyse kendi arzularımın gerçekliğiyle -ya da eksikliğiyle- yüzleşmek istiyorum. Saatlerce yapay penisimle amımı ovuşturabilir ya da sikebilirim ve orgazm olmayabilirim, bu da utanç verici. Eğer bu onun önünde gerçekleşirse küçük düşerim.

"Ama burası..." Bu gece yaşadıklarımın sonra aklımın başımda olmadığını bildiğimden, bundan kurtulmak için her şeyi söylüyorum.

Ağzını tehlikeli bir şekilde benimkine yaklaştırıyor, beni kesiyor ve içindeki cinsel hüsranı gösteren bir saldırganlıkla dişlerini sıkıyor. "Ya yaparsın ya da ben . Kukunun damladığını ve tatmin olduğunu bilene kadar buradan ayrılmaya izin vermeyeceğim."

Boğazımda oluşan yumruyu yutkularak bastırıyorum ama o daha fazla beklemiyor. Eşofmanımın kemerini kavırıyor ve Converse'im tarafından sıkıştırılmış ayak bileklerime gelene kadar bacaklarımdan aşağı çekiyor.

"Lanet olsun, bekle." Eşofmanımı tamamen çıkarmaya devam ediyor ama gözleri benimkilerde kalıyor. "Bir daha bana bu şekilde son kez yaklaşıyorsun. İzleme ve takip etme saçmalığı sona eriyor. Lanet olası eziyet ve garip davranışlar sona erecek. Bu saplantı sona erecek. Seni istemiyorum."

Çenesi geriliyor, soğuk sözlerimden duyduğu hoşnutsuzluğu belli ediyor ama ben ciddiğim. Buraya bunun için gelmedim. Amacım çalışıp gitmekti, psikopat bir manyakla cinsel bir ilişkiye girmek değil.

Gözleri vücudumda geziniyor, sonra benimkilerle buluşuyor ve sonunda konuşmadan önce gözlerinde sessiz bir meydan okuma var. "O zaman tadını çıkarsam iyi olur. Çırılçıplak soyun."

Cevap vermeden önce başımı bir kez sallıyorum.

"Ne?" "Soyun. Soyun. Soyun. Çıplak. Noir."

Buz gibi ses tonu baskınlık dolu, bana söyleneni yapmazsam yine kendisinin yapacağına dair sessiz bir tehdit, ki sanırım bunu istiyor; tam kontrol istiyor gibi görünüyor, ama benim de kontrole ihtiyacım olduğunu biliyorum.

Emir aramızda asılı kalıyor, paylaştığımız garip bağın yanı sıra gerilimle de yüklü. Doğrulmadan önce derin bir nefes alıyorum, sonra kapüşonumun fermuarını aşağı çekiyorum. Omuz silkip çıkardıktan sonra beyaz bluzuma geçiyorum, çıplak göğüslerim serbest kalana kadar başımın üzerinde yükseltiyorum.

Vahşi bakışlarını üzerimde hissedebiliyorum, hareketlerimi analiz ediyor ve etimi ısıyor, yine de gözlerinin içine bakmayı reddediyorum. Kendimi kaldırıyorum, siyah külotumu bacaklarımdan aşağı sürüklüyorum ve sadece Converse'imın içinde olduğum ve kıyafetlerim yere düştüğü anda oda sessizliğe gömülüyor. Beni daha önce çıplak gördüğünü bilmeme rağmen içimi bir utanç dalgası kaplıyor, ama bu sefer karavanımın güvenliğinde değilim, bu yüzden içgüdüsel olarak kendimi kollarımla örtüyorum, kendimi açıkta ve savunmasız hissediyorum.

Birden Hell belimden tutuyor, beni kabaca hırpalıyor ve zahmetsizce küçük masanın ortasında dizlerimin üzerine çöktürüyor, beni tam istediği gibi konumlandırıyor.

Eğiliyor, bir parmağıyla külotumu nazıkçe alıyor ve göz hizasına kadar kaldırıyor, kucağıma atmadan önce yakından inceliyor.

"Onları amının içine sok. Bakalım ne kadar ıslatabiliyorsun." O talep ediyor.

Ona boş gözlerle bakıyorum, sınırlarımı zorladığını hemen hissediyorum ama aşağılamasına nasıl tepki vereceğimden emin değilim.

"Şimdi, Noir! Kendimi daha fazla tutmayacağım; onları senin lanet amının içine sokacağım."

Güçlü sesi ölü sessizliğindeki binada yankılanırken vücudum geriliyor ve külotuma bakmadan önce gözlerim kısa süreliğine kapanıyor.

Onları tereddütle kucağımdan alıp avucumun içine alıyorum. Titreyen parmaklarımla onları kalçalarımın arasına indiriyorum ve tamamen içime girene kadar yavaş yavaş içime sokuyorum.

"Şimdi kendine dokun. Benim yanımda utangaçlık yok, güzel kız." "Vücudun çok güzel." diye emrediyor.

Başımı eğik tutuyorum, masanın etrafında yavaşça yürürken botlarının sert zemine vuruşunu duyuyorum, çıplak bedenimin her santimini

tüm açılardan. Küçük oda gerginlikle dolu, açgözlü bakışları altında tenim . Parmaklarımı kıvrımlarımın arasından geçirip klitorisime dokunduğum anda, bunu takip etmesi gereken his her zamanki gibi yok oluyor. Aşağı doğru itiyorum, tomurcuğumu ovuyorum, ondan biraz his almaya çalışıyorum. Dairesel hareket tanıdık geliyor ama bana gerçek bir zevk vermiyor. Gözlerimi sımsıkı tutuyorum, elimden geldiğince odaklanıyorum, kendimi bir şey kazanmaya, herhangi bir şey kazanmaya isteklendiriyorum, böylece bu iş bitebilir.

Kötücül varlığı üzerimde beliriyor, anın baskısını artıran karanlık ve yoğun bir enerji, muhtemelen becerdiği diğer kızlara benzemediğimi, tuhaf olduğumu hissedip hissetmediğini merak etmeme neden oluyor. Düşüncelerim dönüyor, endişem zirve yapıyor ve bu lanet duruma hiç yardımcı olmuyor.

Bir süre sonra ellerim ağrımaya başlıyor ve klitorisim zonkluyor ama doğru şekilde değil. Tam önümde durduğunu duyuyorum ve bıçağının çıkardığı ses kalbimin yerinden fırlamasına neden oluyor. Soğuk metali çenemin altına yerleştirerek beni başımı kaldırmaya zorluyor ve gözlerim içgüdüsel olarak onunkilerle buluşuyor.

"Zevk almak için mücadele ediyorsun, Dolly."

Sözleri bana bir ton tuğla gibi çarptı, acısı onun bıçağından bile daha keskindi. Onun bilebileceğinden çok daha fazla acıtıyor. Hareketlerim donuyor ve bıçağı geri çektiğinde başımı tekrar eğiyorum, göz temasından kaçınıyorum, bedenim aşağılanmışlıktan o kadar kaskatı kesilmiş ki lanet kapıdan kaçmaya hazır.

Tekrar etrafımda dolaşıyor ve arkamda durduğunda aniden elini bacaklarımın arasına koyarak gerilmelerine neden oluyor. Diğer kolu göğüslerimin altından geçerek beni ona ve masanın kenarına yaklaştırıyor. Kalbim hızla çarpıyor, nefes alışım hızlanıyor, kontrolü elinde tutarken beni güçlü bir şekilde kavıyor.

"Şimdi amını ovala," diye hırlayarak emrediyor, nefesi kulağıma sıcak geliyor.

"Ama-"

Elini yüzümden çekip kabaca yüzümü tutuyor ve beni ona bakmaya zorluyor.

Dönen gözleri karanlıkla dolu ve dişlerini sıkıyor. "Sana söyleneni yap, yoksa senin yerine ben yaparım ve inan bana Noir, durmayacağım. Sen daha fazla dayanamayana kadar o lanet O'ları daracak amından çıkarmaya devam edeceğim."

Sesi dürüstlükle dolu, yüzümü o kadar sıkı kavrıy r ki neredeyse acı veriyor, ama beni olduğum yere mıhlıyor ve kendimi itaat ederken buluyorum.

Klitorisimi tekrar okşamaya başladığımda, gözleri yüz hatlarımı tarıyor ve avucunu boğazıma indiriyor, ne kadar sert kavradığıyla neredeyse nefesimi çalıyor. Dudakları tıpkı bu sabah olduğu gibi benimkilerin üzerinde geziniyor, ama bu kez, burada teslim olmamı engelleyecek kimse yok. Kimse beni onun kötücül kucağından kurtarmaya gelmiyor.

Başını yana eğerek, delikli dilini ayrılmış dudaklarımın kenarına yerleştiriyor, alaycı bir şekilde dudaklarımın üzerinde gezdiriyor ve anında amımın duvarları külotumun etrafında sıkılıyor, içimde bir elektrik dalgası yükseliyor. Boynumdaki tutuşu sıkılaşıyor, yasak samimiyet tüketmeye başlıyor, beni şehvet ve tehlike girdabının derinliklerine çekiyor.

Beni tekrar yalamaya çalışır çalışmaz, kaçınılmaz olanı yapıyorum ve dilini dudaklarımın arasında yakalıyorum, kendimi durduramadığım için sertçe emiyorum, bu da anında ondan canavarca bir hırıltı çıkarıyor.

Hay sikeyim.

Bıraktığım anda ağızlarımız birleşiyor ve dillerimiz çarpışıyor. İçimde fırtınalar koparan bağlantı tüm bedenimi ateşe veriyor ve kendimi daha sert okşamaya başlıyorum. Ağzımı açlıkla yutuyor, parmakları çeneme giriyor, beni sabitliyor ve dilimin üzerindeki delicisinin her hareketiyle daha derine iniyor, her köşeyi tatmaya  alışıyor.

Tütün ve saldırganlığın karışımından oluşan kokusu sarhoş edici ama eli göğsümden aşağı kayarak hatlarımı çizdiğinde i ğ d sel olarak uzanıp bileğini kavrıyorum ve istediğinden fazlasını almasına izin vermiyorum.

"ederim Dolly, eğer iyi bir sürtük olmaya başlamazsan..." Dudaklarıma karşı öfkeyle hırılıyor ve elimi savuruyor.

Öfkeli uyarısını takiben eli göğsüme iniyor, sıkı, morartıcı bir sıkma yapıyor, bu his lezzetli bir acı veriyor ve kaşlarımın kırışmasına neden oluyor. Başparmağı çıkıntılı, delikli meme ucumun üzerinde gezinirken dudaklarıma doğru hırılıyor, sonra elini benimkini kavrayana kadar indiriyor. Elini tomurcuğumdan çekip parmaklarımı ağzına götürüyor ve klitorisimin hemen üzerindeki uçları emiyor, onları benim için ıslatırken göz teması kuruyor. O bunu yaparken ağır gözlerle izliyorum, bu hareket beni  ıldırtıyor.

Lanet olsun. Bu adam.

Elimi bacaklarımın arasına koyuyor ve parmaklarını benimkilerin üzerine bastırarak ağrıyan tomurcuğuma daha fazla baskı uyguluyor ve hareketlerimi yönlendiriyor.

Onun ıslaklığını klitorisimde hissettiğimde, serbest bırakılmam ve için umutsuz olmaya başlıyorum. Gözlerimi kapalı tutarken zihnimi beni almasına dair kirli düşüncelerle ve tam da onu daha fazla isteyemeyeceğimi düşündüğümde, bıçağının soğuk çeliğinin iç uyluğumdan aşağıya doğru sürüklendiğini, beni kızdırdığını ve tehdit ettiğini hissediyorum. Bu gece hissettiklerim ve bu sabah bana söyledikleri aklıma geliyor, beni becerirken kesme olasılığı beni tahrik ediyor ve fanteziler duyularımı tüketmeye başlıyor.

"Kahretsin, kes beni, Cehennem." Talep ediyorum, mırıldanmam nefes nefese.

Tereddüt etmeden yavaşça derimi kesiyor, bir sızı ve ardından kanımın ılık bir damlası uyluğumdan aşağı akıyor. Acı, adrenalin ve arzunun getirdiği telaşın arasında zar zor fark ediliyor ve dudaklarımdan sürükleyici bir inilti çıkarıyor.

"Yine." Gözlerimi devirerek nefes nefese kaldım.

Yanına bir kesik daha atmaya devam ediyor, bu sefer daha sert ve keskin, duyumdan inlememe neden oluyor. Klitorisime sürtünmesi damarlarıma zevk dalgaları göndermeye başlıyor ve yaptığı şeyin mümkün olan en berbat şekilde işe yaradığını bilen vücudum titriyor.

Beni işaretlemeye devam ederken, içimde kabaran coşku dalgalarına binerek çılgın zihniyetime teslim oluyorum. Bıçağı masanın üzerine bıraktıktan sonra, eli acıyan yaralarımın üzerinde sahiplenici bir güçle geziniyor ve kanı tenime bulaştırıyor. Göğsümü tekrar kavrayıp etimi kanla boyadığında, acımasızca sıkıyor ve inlemelerim dudaklarına karşı çaresiz çığlıklara dönüşüyor.

Bana ne kadar sert davranırsa, ben de o kadar yıkımın eşiğine geliyorum. Vahşi bir açlıkla dişlerini alt dudağıma öyle sert batırıyor ki benden bir çığlık kopuyor, çığ bir mutluluk sesi. Serbest bıraktığında, dilini tekrar ağzıma sokmadan önce çektiği kanı yalıyor.

Beni tüketirken, parmakları ve başparmağı açtığı yaraların üzerine sertçe bastırıyor, acı ve tatmin arasındaki sınır bulanıklaşıyor.

Unutulmak. Kendimi her ikimizin de ellerine binerken buluyorum, hayatımın en güçlü doruk noktasıyla tamamen tüketilene kadar kalçalarımı çarpan kalbimle aynı ritimde sallıyorum.

Boğazımdan bir çığlık kopuyor, amım ve vücudum orgazmımın gücüyle sarsılıyor, başımı geriye atıyorum, omurgam sanki bir varlık benden kaçmaya çalışıyormuş gibi içe doğru bükülürken göğsüne çarpıyorum. Eli boğazımın etrafında güçleniyor, beni ona karşı topraklarken, diğeriyle beni zonklayan klitorisimi ovmaya devam etmeye zorluyor ve beni aşırı hıza itiyor.

"İşte benim iyi Küçük Dolly'm. İçinde olduğunu biliyordum," diye homurdanıyor, ses tonunda memnuniyet açıkça görülüyor.

Kafayı bulduktan sonra yavaşlıyoruz, nefesim düzene giriyor ve terli, kanla nemlenmiş bedenim güçlü bir şekilde gevşiyor. Hala içimde olan külotumu nazikçe sıkıştırana kadar arkamdan uzandığını hissediyorum ve yavaşça onları dışarı çekiyor.

Onları aldığında, bir adım geri çekilip Converse'imın üzerinden geçirmeden önce boğazımı serbest bırakıyor. Islak kumaş çıplak bacaklarımla buluştuğunda, onları bana giydirmeye devam edebilmesi için kendimi kaldırıyorum. Onları kalçalarımın doğru keskin bir çırpıda bırakmadan önce kıcımın çatlağına kadar sıkıştırıyor.

Hiçbir uyarıda bulunmadan saçlarımdan bir tutam tutup geriye doğru çekerek tıslamama neden oldu ve nihayet ağır gözlerimi açtığımda kendimi Cehennem'le sessiz bir bakışa kilitlenmiş buldum, bakışlarımız kelimelerin yetersiz kaldığı yerlerde çok şey anlatıyordu.

Yavaşça ağzını benimkine yaklaştırdı, nefesi ayrılmış dudaklarıma karşı ılıktı, "Şimdi ona geri dön, az önce benim için yaptığın günahkâr pisliği giy. Her adımın sana bu gece seni nasıl aşağıladığımı ve bunun her pis saniyesinden nasıl zevk aldığını hatırlatsın."

Suçluluk duygusuyla içim burkuluyor ama gözlerimi süzüp vücudumun ön kısmını bir kez daha taramadan önce bunu belli etmiyorum.

"Sen mükemmelsin, Noir. Her bir parçan. Sakın aksini düşünme," diyor, sözleri samimi ve çiğ.

Garip bir his az önce hissettiğim suçluluk duygusunun önüne geçiyor ama aramızdaki delice bağ hiç bu kadar net olmamış olsa da ifadesiz kalmaya devam ediyorum. Keskin çenesi gözle görülür bir şekilde geriliyor, tavrı ayartıldığını gösteriyor

Beni aniden serbest bırakmadan önce anlaştığımızdan daha fazlasını almak için, sıcaklığı vücudumdan dağılıyor.

Gözlerim kapanıyor, sonra kendime bakıyorum, kalçalarımın onun dilimleriyle süslendiğini fark ediyorum. Hell'i aramak için başımı çevirdiğimde, onun gittiğini, gecenin içinde bir hayalet gibi kaybolduğunu ve ahlaksız anımızın ardından beni yalnız bıraktığını görüyorum.

Çatık kaşlarla ona sesleniyorum, "Cehennem mi?" Sesim boş binada yankılanıyor ama yanıt yok.

Bir an aynı pozisyonda oturup neden bu kadar çabuk gittiğini merak ederken, düşüncelerim bunu başaran ilk erkek olduğuna dönene kadar tenimde kalan yakıcı dokunuşunu hala hissedebiliyorum. Durumu yönlendirme şeklini sevdim, ama aynı zamanda zevkimin tüm kontrolünü bana bıraktı.

Cehennem gerçekten canlandığı canavar mı? Kötülüğü soluyor ama ruhuma bağlanan güzel bir karanlık yayıyor. Neden bunun sonun başlangıcı olduğunu ve aramızdaki şeyin durmayacağını hissediyorum? Benden her bir şey almak istediğinde kendimi parçalıyor gibi hissediyorum. Ne pahasına olursa olsun ondan uzak durmalı ya da tamamen ayrılmalıyım. Sırf bana hiç bilmediğim şeyleri hissettiren tek erkek o olduğu için ona bağlanamam.

Ayrıca E hakkında ne yapacağımı bulmam ve bu gece olanları anlamlandırmam gerekiyor. Belki de ilaçlarımı almamak Arabella'yı gördüğümde psikotik bir halüsinasyona neden oldu, onu ne kadar özlediğimi ve burada, bir tür berbat ölüm karnavalında olduğumu ve artık onu aramadığımı hatırlatan iç burkan bir şey. Belki de burada hiç bulunmamam gerektiğinin bir işaretidir.

Bir süre yalnız kaldıktan sonra kıyafetlerimi toplayıp giyiniyorum ve burada tekrar tek başıma olacağım düşüncesiyle içime bir huzursuzluk çöktüğünü hissediyorum.

Sonunda ölüm odalarından çıkarak karavana doğru ilerliyorum; her adımda gecenin karmaşası, külotumun ıslaklığı ve etime kazınmış yaraların verdiği rahatsızlık beni aşağı çekiyor.

HELL

Eve gittiğinden emin olduktan sonra gölgelerin arasında bekleyip karavanına girişini izliyorum. Kapı arkasından kapandığında çenem geriliyor ve bir süre daha oyalanıyorum, gözlerim kaybolduğu noktaya sabitleniyor.

Sonunda arkamı dönüp kendi karavanıma doğru ilerliyorum ve deri ceketimin cebine uzanıyorum. Bir sigara çıkarıp yakıyorum ve sakinleştirici, zehirli dumanı ciğerlerime çekiyorum.

Elimdeki kanının parlak kırmızı lekesine hayranlıkla bakarken, bu manzara ağrıyan sikimin dar kotuma doğru seğirmesine neden oluyor, kontrolümü kaybetmeye ne kadar yaklaştığımı düşündükçe çıldırıyor. Gitmek zorundaydım ama daha işim bitmedi. Bu geceden sonra, Dolly'im

şeytanlar ve fanteziler tahmin edildiği gibi. Artık beni ona neyin çektiğini biliyorum ve onun lanet karanlığını arzuluyorum.

Her ne kadar o anda ona güç verdiğim için kontrolün kendisinde olduğunu düşünse de, bunun tam tersi doğrudur. Beni uzaklaştırmak için verdiği mücadele, sadece onu daha fazla istediğime dair yanılsamamı körüklüyor. Onu altıma alsam, küçük bedeni zayıflasa ve her isteğime cevap verse, uyandırabileceğim hislerin derinliğini hayal edin. Ona hem zevk hem de acı verme, sınırlarının sınırlarını keşfetme düşüncesi, lanet olası taşaklarımın zonklamasına neden oluyor. Ona hastalıklı arzularımın boyutlarını göstermek, karanlık bir coşku yolculuğunda ona rehberlik etmek istiyorum.

Oynadığımız her sadist oyunda, onun ne kadar güzel olduğunu düşündüğümü bilmesini istiyorum, onu sınır tanımayan ortak ahlaksızlık dünyamızın derinliklerine çekiyorum.

Benden onu kesmemi istediğinde, ben onu zorlamadan kötü fantezilerime tamamen teslim olması ve kendini bana ifşa etme şekli ona olan saplantımı derinleştirdi. Onu tamamen çıplak ve savunmasız görmeme izin vererek beni şaşırttı. Bir kavga bekliyordum, ama bunun yerine, bu duygudan zevk alıyor gibiydi. Komutlarıma tereddüt etmeden itaat ederken gözleri arzuyla parlıyordu.

Bakışlarımın altında teninin kızarması, nefesindeki hafif titreme -Noir aşağılanmayı ve kontrol edilmeyi arzuluyordu. Titreyen vücudunun anısı ve kalçalarını sallarken açgözlü amının ellerimize çarpışını hissetme şeklim aklımda çılgınca dolaşıyor. Çılgılık attıktan sonra nefes alışının düzensizleşmesi, gözlerinin başının arkasına kayması, külotunun sıırılsıklam olması ve kalçalarından damlayan kanın görüntüsü sapkın düşüncelerimi işgal ediyor.

Hay sikeyim. Ondan her şeyi almak için hiçbir şeyden vazgeçmeyeceğim.

Onu kırmak istiyorum.

Onu da kendim gibi delirtmek istiyorum.

Karavanıma geri dönerken, bunun bitmekten çok uzak olduğunu fark ettim. Evet, onu rahat bırakacağımı gönülsüzce kabul ettim ama yalan söyledim. Sırf istediğimi elde etmek için o kadar çok yalan söyledim ki. Noir için işler çok daha kötüye gitmek üzere. Bu bağ, ona karşı duyduğum bu açlık, beni olduğumdan daha da fazla delirtiyor ve kendimi durduramıyorum.

Artık onun içindeki karanlığın tadına baktığıma göre, geri dönüşü yok, hepsini istiyorum; hepsini görmek istiyorum. İçimde doyumsuz bir şeyi ateşledi ve ona tamamen sahip olana kadar, kelimenin her anlamıyla benim olana kadar, onu almak zorunda kalsam bile dinlenmeyeceğim.

HELLW HELLW

Karavanımıza girerken tanıdık siyah duvarlara ve zemine bakıyorum. Wrath'ın yatak odası alt katta, Soul'un ki ve benimki ise üst katta. Küçük mutfak alanından geçerken deri ceketimi çıkarıp dikkatsizce bir sandalyenin üzerine atıyorum. Karavanın arka tarafındaki Wrath'ın odasına doğru devam ediyorum ama kapısının hafif aralık olduğunu fark ediyorum. Yaklaştığımda avucumla itiyorum ve içeri giriyorum, ancak önümdeki manzarayı gördüğümde duruyorum.

Wrath gömleksiz, sadece siyah kot pantolon giymiş, önünde genç bir kadın asılı halde durmaktadır. Kadının bilekleri tavana sabitlenmiş zincirlerle yukarı doğru zincirlenmiş. Solgun, çıplak ve kıpırtısız bedeni başını eğmiş asılı duruyor, uzun siyah saçları yüzünü gizliyor. Teninin her santimini kaplayan küçük, karmaşık yazılar, bu mesafeden okuyamadığım siyah harflerle yazılmış. Gazap elinde bir kalem tutuyor ve dikkatlice vücudundaki işaretlere eklemeler yapıyor.

Varlığımı kabul edip omzunun üzerinden bana bakmak için döndüğünde, kırmızı spiral kontakları benimkilerle buluşuyor.

Tanrım, bu da ne böyle?

Söz konusu o olduğunda her zamanki inançsızlık ve kafa karışıklığı karışımını hissediyorum, Wrath'ın deliliğinin sınır tanımadığını her zaman biliyordum ve şu anda her zamankinden daha dengesiz görünüyor. Muhtemelen şimdiye kadar tanıştığım en psikotik insan ve bu da bir şey söylüyor. Wrath'ın seçici mutizmi var ve sadece zaman zaman benimle ve Soul ile konuşuyor; diğer herkes ondan tamamen sessizlik alıyor. Bildiğim kadarıyla.

Onu uzaktan dikkatle izlerken bana boş gözlerle bakıyor ve başımı sallıyorum, "Öldü mü lan?" Gerçekten merak ederek soruyorum.

Konuşmuyor, sanki varlığımın tam içinden bakıyormuş gibi bana bakıyor ve dişlerim gıcırdıyor. "Bunu konuşmuştuk, Wrath. Neden bu boku yapmaya devam ediyorsun?"

Omzunu kaldırıyor, "Asla kendilerine söyleneni yapmazlar." Sonunda açıklıyor, ne kadar dehşet verici olduğunu hiç umursamadan.

Onunla tartışma isteğime karşı koyuyorum çünkü yargılayamayacağımı biliyorum. Sonuçta hepimiz kendi rahatsız edici yöntemlerimizle berbat durumdayız, ama bazen kardeşlerimin benden daha dengesiz olduğunu düşünüyorum ya da belki de bu sadece benim kendi ahlaksızlığımın ne kadar ileri gittiğini inkar etmemdir. Elimden geldiğince onları kontrol altında tutmaya çalışıyorum, yoksa her şeyi bir edebilirler. Her birimizin nasıl bu hale geldiğimize, buraya nasıl geldiğimize dair kendi çarpık hikayemiz var ve hiçbiri güzel değil, ama bizi bağlayan karanlığa rağmen, biz hala lanet bir aileyiz. Travma bağımız derinlere uzanıyor ve aramızda kopmaz bir bağ oluşturuyor. Haze öldürüldüğünden beri onları her zamankinden daha yakın tutuyorum ve bazen onları da kaybedebileceğimi düşünerek geceleri uykularım kaçıyor.

Ne diyeceğimi bilemeden sessiz kaldığımda, arkasını dönüp kızın üzerine yazmaya devam ediyor ve sonunda geri çekilip onu deliliğiyle baş başa bırakmadan önce birkaç saniye daha izliyorum.

HOLLOW HELLION

Mutfağa girdiğimde Soul'un karavana adım attığını görüyorum, yeşil dönen lensleri benimkilere takılıyor ve duraklıyor. Masadaki sandalyeye yığılıyorum, başımı arkaya atıyorum ve gözlerimi kapatıyorum. Karşımdaki sandalyenin sürtünme sesini duyuyorum ve oturduğunu görmek için başımı kaldırıyorum. Siyah ve neon yeşili yarım maskesini indiriyor, boyalı burnunu ve dudaklarını ortaya çıkarıyor, gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor. Kukuletasını geri çekerken, dirseklerini masaya dayamadan önce parmaklarını dalgalı sarı saçlarının tepesinde gezdiriyor.

"Bu sefer ne yaptı böyle?" diye soruyor, beni tetikleyenin Wrath olduğunu bilerek.

Gecenin ağırlığının üzerime çöktüğünü hissederek uzun bir nefes verdim. "Her zamanki şeyler."

Sandalyesinde geriye doğru çöktü ve bana şüpheyle baktı. "Nereye gittin lan sen?"

Sessiz kalıp ona bakıyorum ve bir süre sonra dudaklarına kocaman bir sırıtış yayılıyor. "Hissettiğin oydu, değil mi?"

İçimi çekiyorum ve yüzümü başka yöne çeviriyorum, cevap verirken çenem geriliyor. "Lanet olası ölüm odalarındaydı ve neredeyse kendini öldürtüyordu."

Bir kaşını kaldırıyor, sırtışı azalıyor. "Başka bir şey var mı?" diye soruyor, bilgi almak için.

Açıkça cevap vermeden önce kaşlarını kaldırmasını taklit ediyorum. "Ne istiyorsun, seni sapık? Tüm lanet detayları mı?"

Yüksek sesli, şeytani bir kıkırdamayla başını geriye atıyor ve ben ifadesiz bir şekilde onu izliyorum. Ruh, içindeki parti diyebileceğiniz şeydir. Enerji dolu ve lanet bir tehdit, ama kimse ismine aldanmamalı. Bu onun bir ruhu olduğu anlamına gelmez; o aslında ruhsuzdur. İçinde hayat varmış gibi davranabilir, ama içi hepimiz gibi ölüdür. Sadece bu çılgın, lanet karakteriyle bunu nasıl saklayacağını biliyor.

Sonunda gülmeyi bıraktığında başını öne eğiyor, çenesini kaldırırken yüzünde hâlâ bir sırıtma var. "Yani sana amını mı verdi?"

Cevap vermeden önce başımı bir kez sallıyorum, "Karanlık Gece'yi bekliyorum."

Gülümsemesi genişliyor, yeşil gözlerinde uğursuz bir parıltı var. "Seni suçlamıyorum, Hell. O ateşli küçük şey bu kadar güzel görüldüğü için parçalanmayı hak ediyor."

O eğilip sesini alçaltınca dişlerim birbirine çarpıyor. "Paylaşmak istemediğine emin misin? Yani, bu süreçte onu öldürebiliriz ama kardeşim, buna degecek, değil mi?"

"Onu rahat bırak, Soul. O benim." Homurdanıyorum.

Tekrar koltuğuna çökmeden önce dudakları bir gülümsemeye seğiriyor. "Kahretsin, bu da ne, cehennem mi? Aşk mı? Sonunda o kapkara ruhunda bir şeyler mi hissediyorsun?"

Gözlerimi dikip ona sertçe bakıyorum. "Bundan daha iyisini biliyorsun. Kapa şu lanet çeneni."

Oturduğu yerden kalkmadan önce ellerini alaycı bir teslimiyetle havaya kaldırıyor. Buzdolabına yönelip birkaç soğuk bira alırken her hareketini izliyorum. Biralari dişleriyle kırarak açıyor ve birini önümdeki masaya koyduktan sonra tekrar oturuyor. Bir süre biraya bakıyorum, elimde tutuyorum ve yavaşça çeviriyorum ama içmiyorum.

Soul konuşana kadar Noir'in kanı tekrar dikkatimi çekiyor. "bir adam var, değil mi?" Gözlerimi onunkilere çeviriyorum, hâlâ soğuk

Elimde bir şişe, sessiz kalıyorum, o da devam ediyor. "Billy bugün bana eski bir eroin bağımlısı olduğunu söyledi. Derisinde izler görmüş."

Zihnim dönmeye başlıyor, ona çok odaklandığım için duşta birlikte olduklarını fark etmemiş olmam gerektiğini fark ediyorum.

"Onu kendin gördün mü?" Merakımı uyandırarak sordum.

Soul omzunu silkiyor. "Sayılır. Onu bu gece karnavalda çalışırken fark ettim. Bir başparmak gibi göze batıyor. Buraya ait değil."

Birasından bir yudum daha alıp başını arkaya yatırıyor. "Eşcinsel mi? "Soruyorum.

Kelimeler ağzımdan çıkar çıkmaz gözleri hemen benimkilere kayıyor ve elindeki şişeyi masaya çarpıyor. Derin bir nefes alıyorum, arkama yaslanıyorum ve hissetmek üzere olduğum öfkeyi bekliyorum.

"Ne oluyor lan?" Tersledi.

Rahatça cevap vermeden önce ifadesiz kalıyorum. "Peki, mi?"

Çenesi geriliyor ve gözleri öfkeyle parlıyor. "Nereden bilebilirdim ki?"

Çenemi kapalı tutmam gerektiğini bildiğimden kenara bakarken gözlerimi devirmemeye çalışıyorum. Soul biseksüel ama erkek kısmını tamamen inkâr ediyor. Ne yaptığı benim umurumda değil, Wrath'ın da değil, bu yüzden neden her bahsettiğimizde böyle davrandığını anlamıyorum.

"Ne yani, bir erkeğin ne zaman sikilmek istediğini bana söyleyen sihirli bir koku alma duyum olduğunu mu sanıyorsun?" Alaycı bir ses çıkarmadan önce tedirgin bir tonda ısıırıyor.

Ellerini masanın üzerine koyup ayağa kalkmaya hazırlanırken seçtiği kelimelerle eğlenmemeye çalışıyorum. "Hem neden umursuyorsun ki?" Ses tonu değişti, öfkenin yerini ilgi aldı.

Cevap verirken ona bakıyorum, "O orospu çocuğu onun için sertleşemez."

Birasını masadan kapmadan önce geniş omuzlarını silkiyor.

"O zaman adam kesinlikle eşcinsel çünkü kız çok güzel bir amcık, ya da sistemindeki tüm o uyuşturucular olabilir. Bu bok bir adamın aletine her türlü şeyi yapabilir."

Mantıklı geldiği için küçük bir baş sallama hareketi yapıyorum. Eğildi, sesi sakinleşti, "Asıl soru , madem bu kadar iyisin neden onu hala öldürmedin?"

Bu hatuna mı takıldın?"

Bir an düşünüyorum ve sessizce nedenlerimi sorguluyorum, ama sessiz kalıyorum ve bir kez daha dik durmadan önce gözlerimi tarıyor.

"Onu bana bırak. O küçük amcığın neyin peşinde olduğunu öğreneceğim." Beni düşüncelerimle baş başa bırakarak uzaklaşmadan önce kocaman bir sırtıyla göz kırpmıyor. Soul bunu çözecektir, eli her türlü tehlikeli işe bulaşmıştır, çok zekidir ve bilgisayar korsanlığı becerileri en üst seviyededir.

Topal Dick'i neden öldürmediğimi biliyorum; bunun eğlencesi yok. Hâlâ onu eğlendirirken her türlü hastalıklı arzuma teslim olmasını istiyorum. Beni düşündüğünü bilerek eve, onun yanına gitmesi fikri hoşuma gidiyor ama gerçekler gerçektir, Noir ne olursa olsun benimdir ve kimsenin onunla ilgili planlarımı bozmasına izin vermeyeceğim. Er ya da geç, sadece yoluma çıkacak ve oyunlarımı oynamayı bitirdikten sonra, bana ne kadar ait olduğunu göstermek için onu memnuniyetle onun önünde öldüreceğim.

Bir süre birama bakıp içmedikten sonra ayağa kalkıp odama gidiyorum.

HOLLOW HELLION

Üst kata çıktığımda, koridorun en ucundaki yatak odama doğru yürüyorum. Simsiyah kapıyı iterek açıyorum ve içeri giriyorum. Etrafa göz gezdirirken, odanın ortasında duran yuvarlak yatağımı görüyorum. Siyah çarşaf ve yastıklar dağınık bir şekilde üzerine serilmiş. Siyah kumaş bir gölgelik gibi iki yandan aşağıya sarkıyor ve altlarında saklı zincirleri ve prangaları gizliyor. Duvarları ve zemini tamamen siyah olan odanın tavanı aynalı ve yatağın üzerinde tek bir kırmızı ampul var. Buradaki tek pencere aynı şekilde karartılmış. Karanlıktan zevk alıyorum.

Kapıyı arkamdan tekmeleyerek kapatıyorum ve yatağa doğru adım atarak yaylı şiltenin ucuna oturuyorum. Öne doğru eğilerek kollarımı dizlerimin üzerine koyuyorum ve ellerime bakıyorum, onları boyayan ve akıntılara sızan kana bakıyorum. Onun görüntülerini aklımdan çıkaramıyorum. O benim içimde yaşıyor.

Başımı kaldırdığımda, benden çok uzakta olmayan yerde bir kumaş parçası fark ediyorum. Aklıma bir fikir gelene kadar dalgınca elimdeki kanı silmeden önce uzanıp onu alıyorum. Yatağımın başucuna dönüp bakıyorum.

masaya doğru ilerliyorum. Yeterince yaklaşıncı çekmeceyi açıp dikiş takımımı alıyorum. Yatağı oturup kumaşı dikmeye başlıyorum, ellerim bilmiş bir hassasiyetle hareket ediyor ve her dikiş beni ona yaklaştırıyor, onu hayal ettikçe bir ritüel haline geliyor. Beni ilk gördüğünde yüzündeki korku ifadesi, ikimizin de istediğı şeye bu kadar çabuk teslim olması, bana bir şeyler hissettiriyor. Daha önce hissetmediğim şeyler. Bu lanet duyguya bağımlıyım.

Annem öldüğünde Tuhafılık Karnavalı'nda olduğumdan beri, bu süreçte insanlara zarar vermek anlamına gelse bile hayatta her zaman istediğimi aldım. Ben kiralık bir işkenceci katilim. İnsanlar öldürebileceğim en acımasız yöntemler için bana gelirler. Gölge'nin cemiyetine katıldığımızda bir yemin ettik. Ruhlarımızı şeytana sattık, karşılığında travma ve boş kalplerden başka bir şey almadık. Ben olmak için tasarlandığım canavarım, yine de Dolly'nin içimde yaşayan kötülüğü görmesine rağmen benden bir şeyler isteyen biri olduğunu hissediyorum ve bu benim çılgın zihnime bir şeyler yapıyor.

Onu izlememe, ona dokunmama ve onu kontrol etmeme izin veriyor. Kolaylıkla hayır diyebilir ve bunu büyük bir mesele haline getirebilir. Muhtemelen bu beni durdurmazdı, ama benim sapkın saçmalıklarımın hoşlandığı için bunu söylemek istemediğini bilmek, sadece ondan almaktan bile daha heyecan verici. Dolly farklı. Başyapıtımı diktikten bir süre sonra, onun henüz tam olarak anlamadığı şekillerde nasıl benim olduğunu düşünüyorum ve ona saplantımın derinliklerini göstermeye kararlıyım.

Bitirdiğimde, yumuşak nesneyi elime alıp çalışmamı inceliyorum. Küçük bir hediye ama büyük bir önem taşıyor. Onun benim için ne olduğunu hatırlatıyor - benim mükemmel küçük oyuncağım. Yatağımın başucuna dikkatlice yerleştiriyorum, doğru zaman geldiğinde ona vermeye hazır, dengesiz sevgimin bir sembolü. Yatağıma uzanıyorum, bir bacağım sarkıyor ve kolumu başımın arkasına koyup ileriye bakıyorum.

Düşüncelerim pislik içinde dönmeye başlıyor ve pantolonumun düğmesini açıp fermuarı aşağı çekiyorum. Pantolonumdaki zinciri elimin etrafına sarmadan önce büyüyen, ağır horozumu rahatlatma arayışıyla serbest bırakıyorum. Metal soğuk ve pürüzlü, tutuşuma sert bir kenar ekliyor.

Aletimi sıkıca tutuyorum, ilk başta yavaşça mastürbasyon yapıyorum ve zincir ekstra sürtünme ekliyor, duyularımı artıracak şekilde cildime sürtünüyor. Onu zincirlenmiş, çaresiz ve yok etmek için benim olduğumu hayal ederken gözlerim kapanıyor. Onu şiddetle becerdiğimi, çılgınlıklarının zincirle karıştığını hayal ediyorum.

zincir şakırtılarının sesi. Görüntü, birikmiş cinsel hayal kırıklığımı dindiriyor ve ben sertleşirken zincir piercinglerime çarpıyor, elim daha hızlı hareket ediyor. Nefes alışım hızlanıyor, sikim genişledikçe düzensiz ve sık bir hal alıyor. Sonunda patladığımda, nabız gibi atan sikimi daha sert sıkıp her damlası için kendimi sağarken sıcak dölleri elimden aşağı sızıyor. Ağır nefes alıyorum, gözlerimi yavaşça tekrar açıp tavana boş boş bakarken göğsüm yükselip alçalıyor.

Zincirin yumuşak bir çınlamasıyla tutuşumu bırakıyorum, elim dölle yapış yapış oluyor, ama temizlemek için hiçbir girişimde bulunmuyorum, bunun yerine uzanıyorum, yumuşak oyuncağı ıslak elimle kaldırıyorum ve karnımın üzerine yerleştiriyorum, kokumu üzerinde bırakıyorum. Gözlerim kapanıyor, bir dahaki sefere boşaldığımda bunun sadece onu kafatasımla becerdiğim olacağını düşünüyorum.

NOIR

Hell'i son gördüğümünden bu yana birkaç gün geçti ve sirkteki ilk gecem ve duygularım karmakarışık. Onu yakıcı bir yoğunlukla arzuluyorum. Beni incitmesini ve becermesini, yanlış olduğunu bilsem de içimdeki bu acıyı serbest bırakmasını istiyorum. Savunduğum her şeye karşı çıkıyor, E'ye haksızlık ediyor ve bunun için kendimi çok suçlu hissediyorum ama elimde değil. Tüm paramparça parçalarımı güzel bir şahesere dönüştürüyormuş gibi hissediyorum ve bu çarpık bir his çünkü beni iyileşme yolumdan geri sürüklüyor, sanırım.

Ona teslim olup savunmasızlığımı ortaya koyduğumda, diğer kızlar gibi olmadığımı gördü ama yine de beni istedi. O anda bana yardım etti.

Bıçağı acımı dindirdi ve garip bir şekilde doğru hissettirdi çünkü kendime zarar vermiyordum, bu yüzden kendimden nefret edemezdim.

Onun zevki bana daha önce hiç hissetmediğim bir şey verdi, coşku hissetme yeteneğine sahip olduğumu fark etmemi sağladı. Onun varlığı ve sözleri, bende yanlış olduğuna inandığım her şeyin onun gözünde asla yanlış olamayacağını hissettirdi.

Belki de haklıdır; belki ben de en az onun kadar kafayı yemiş durumdayım ve bana hissettirdiği her şeye rağmen, ona beni rahat bırakmasını söyleyerek doğru kararı verdiğimi biliyorum. Cehennem benim için iyi değil, bazen öyleymiş gibi görünse bile. Kandırıldım. O beni düzeltemez, kendisi de bozuk.

Bir tür mahremiyet yaratmak için karavana birkaç perde koydum, ancak bu adamı hiçbir şeyin durduramayacağına dair garip bir his var içimde. Söylediği gibi, takıntılı ve bunu kastettiğinden şüphem yok.

Sirk için hazırlanırken aynanın karşısına geçip yüzümü siyah makyajla boyayarak kendimi kırık bir bebeğe dönüştürüyorum ki Cehennem'in bana verdiği isim düşünüldüğünde bu ironik bir durum. Çizgili gözlerimden çatlaklar yayılıyor ve geniş bir gülümseme yanılsaması yaratmak için dudaklarımın köşesinden yanaklarıma uzanan dikişler yapıyorum. Bir gözümün altına iki küçük kırmızı kalp ekliyorum ve sarı saçlarımı gevşek dalgalar halinde kıvrıyorum.

Zamanım azaldığı için kıyafetimi giymeyi düşünürken, yansımda arkamdan Eli'nin girdiğini fark ediyorum. Tıraş losyonu havada uçuşurken arkamı dönüp ona bakıyorum. Tartışmamızı ve saatler sonra Hell'e ne yaptığımı düşündükçe suçluluk duygusu içimi kaplıyor. Ona gerçeği söylemek ya da kulağa ne kadar boktan gelse de bunu geçmişe gömmek arasında sıkışıp kaldım.

E. ile kavga etmek istemiyorum. En kötü zamanlarımda bana sahip çıktı ve şimdi sırf geçmişim yüzünden onu haksız yere iğrenç bir şeyle suçlamışım gibi hissediyorum. Ama Hell ve benim aramda olanlardan sonra, E. ile benim aramda bir gelecek olmadığı hissinden kurtulamıyorum. O harika bir arkadaş oldu ama kendime karşı dürüst gerekiyor. Daha fazlası olabileceğine inanmasına izin veremem, çünkü öyle olsaydı Cehennem'e bu kadar kolay teslim olmazdım. E aklıma bile gelmedi ya da beni durdurmadı ve bu acı gerçek. Aramızdaki şeyler sakinleştiğinde, o konuşmayı yapma zamanının geldiğini biliyorum.

Mokasen ayakkabılarını giyerken onu bir aşağı bir yukarı süzüyorum. "Sirke geliyor musun?" Umutlu bir ses tonuyla soruyorum.

Bana bakmadan mavi gömleğini siyah pantolonunun içine sokuyor. "Hayır," diye soğuk bir şekilde cevap veriyor.

Kaşlarımı kaldırıyorum, kapüşonumu üzerime daha sıkı geçiriyorum ve kollarımı kavuşturuyorum. "Peki, nereye gidiyorsun?"

Bana arkasını dönüyor ve kapıya doğru yürümeden önce kamyonetinin anahtarlarını topluyor. "Bir bara gidiyorum. Bir içkiye ihtiyacım var," diye cevap veriyor, sesi hâlâ mesafeli.

Dudaklarım düz bir çizgi oluşturuyor, bu gece beni sahnede görmek istemediği için biraz hayal kırıklığına uğramış hissediyorum ve bir şeyler söylemeye karar veriyorum. "Gösteriyi izlemek isteyeceğini düşünmüştüm. Bu gece ilk kez dans ediyorum."

Eşikte durdu, sırtı bana dönüktü ve gözlerini ileriye dikmişti. "Bunu neden yapayım ki? Birbirimize bağlı değiliz, değil mi?" diye karşılık veriyor, sözleri acı dolu.

Çenem geriliyor ve gözlerimi kaçırıyorum ama göz ucuyla omzunun üzerinden bana baktığını fark ediyorum. "İyi geceler, Noir. İyi şanslar."

Bununla birlikte uzaklaşıyor ve karavanın kapısının açılıp kapandığını duyduğumda derin bir nefes alarak gözlerimi kapatıyorum.

Sonunda aynaya bakmak için arkamı döndüğümde irkiliyorum, taş kesilmiş bir çığlık neredeyse benden kaçarken geriye doğru sıçırıyor. Arabella'nın yansıması, kanla kaplı, ağzı sessiz bir çığlığa dönüşmüş, geniş, ürkütücü gözlerle bana bakıyor. Göz açıp kapayınca kadar ortadan kayboluyor ve beni dehşet içinde bırakıyor, kalbim kaburgalarımın vuran bir davul gibi çarpıyor, kendi yansıma bakarken akıl sağlığımı sorguluyorum.

"Zayıf," diye sol alaycı bir şekilde fısıldaması topuklarımın üzerinde dönmeme neden oluyor, nefesim çıldırıyor.

Orada öylece duruyorum, her nefes alışımında geri dönecek diye endişeleniyorum ama dönmüyor. Gergin bir nefesle hızlıca kostümümü buluyorum ve çantama koymak için aceleyle oturma odasına gidiyorum.

HOLLOW HEART

Karavandan çıkıp soğuk geceye adımımı attığımda sırt çantamı omzuma atıyor ve sirke doğru ilerliyorum. Esinti tenimi ısıyor, kemiklerimi donduruyor ve bir ürperti omurgamdan yukarı doğru süzülüyor. Tek bir yağmur damlası yüzüme sıçırıyor ve yeni yapılmış makyajımı ve saçlarımı korumak için kapüşonumu başımın üzerine çekerek hayal kırıklığı içinde homurdanıyorum.

Sirke yaklaştıkça, hevesli kalabalığın uzaktan gelen mırıltısı artıyor, ışıkların parıltısı karanlığı deliyor ve patlamış mısır kokusu burun deliklerimi dolduruyor. Hedefime odaklanıyorum: içeri girmek, hazırlanmak, performansımı sergilemek ve lanet olasıca oradan ayrılmak. The Hollows'un karavanının yanından geçerken, motorlarının gürültüsü geceyi yarıyor. Bakışlarımı ileride sabit tutuyorum, nabzım hızla atıyor çünkü onlar olduğunu biliyorum ama varlıklarını kabul etmeyi reddediyorum.

Sirke yaklaştıkça, Soul ve Wrath'in motorlarıyla vızır vızır ilerleyişlerini izliyorum, arka lambaları gecenin içindeki ateş böcekleri gibi titriyor. Hell'in motorunun uğultusu yavaşça yanıma yaklaşıyor ve ona dikkat etmemeye çalışıyorum, gözlerimi ileriye sabitliyorum, ama gözümün ucuyla onun benim hızlı adımlarımla eşleştiğini görüyorum, motoru beni korkutmak için agresif bir şekilde devirleniyor. Ses geceyi deliyor ama ben etkilenmiyorum.

"Bırakmamı ister misin?" diye bağılıyor kükreyen motorunun üzerinden.

Ona kısa bir bakış atıyorum, gözlerimiz spiral lenslerinin arasından kilitleniyor ve başımı küçük, sessiz bir şekilde sallayarak bir kez daha ileri bakıyorum, adımlarım durmuyor. Beni takip etmeye devam ediyor ve çadırın arka girişine ulaştığımda, içeri süzölüp gölgelerin arasında gözden kaybolurken gözlerinin sırtımı yaktığını hissedebiliyorum.

HOLLOW HELLION

Gösteriden önce onunla konuşmayı umarak doğruca Madam'ın odasına yürüyorum. Karanlık Gece hakkında sorularım var, bilmediğim şeyler var ve neden karanlıkta tutulduğumdan emin değilim, ama hayal kırıklığım artıyor. Hell, insanların Ölüm Odası'nda kendilerini öldürdüğünden bahsetti ve karşı karşıya olduğum durum nedeniyle buna verdiğim tepki normal bir insanın vereceği tepki değildi.

Beni genellikle hiçbir şey şaşırtmaz ve ölüm beni korkutmaz, ama beni korkutan şey, ölüm tuzakları gibi, yüzleşmeden önce neyle karşı karşıya olduğumu bilmemektir. Cehalet, ölme düşüncesinden daha korkutucudur.

Hell ve ben aramızdaki bu sapkın ilişkiye kapılmış, amımın içine tıkılmış lanet olası külotumun üzerine boşalana kadar onun elini sürmekle meşgul olduğumuzdan, ona o lanet yerin ne olduğunu ve neden var olduğunu sorma şansım olmadı. Elbette ona şimdi de sorabilirdim ama bu onunla tekrar iletişime geçmek anlamına gelirdi. Her seferinde

Onun yanındayken, duvarlarım sanki bir depremle yıkılıyormuş gibi parçalanıyor ve bir daha asla görünmüyor. Bu adam tehlikeli, sadece bedenim için değil, zihnim için de.

İçeri girer girmez onu masasının arkasında otururken görüyorum, dudaklarından bir sigara sarkıyor, başı tarot kartlarının üzerine eğilmiş. Odanın ortasında durup boğazımı temizliyorum ama başını kaldırıp bakmıyor.

"Ne istiyorsun, Noir? Hazırlanıyor olmalısın. Yirmi dakikadan az bir süre sonra sahneye çıkacaksın," diyor küçümseyerek.

Cehaletine duyduğum öfkeyi dizginlemeye çalışarak derin bir nefes alıyorum. "Karanlık Gece," diye bağıyorum.

Duraklıyor, tarot kartını havada tutuyor, dikkati hafifçe kayıyor. "Bu da ne böyle Madam? Ben de bunun bir parçası mıyım?" Gözlerim ona kilitlenmiş, daha fazla reddedilmeyi reddederek talep ediyorum.

Bir süre düşünüyor, kart hala parmaklarının arasında asılı duruyor, sonunda gözleri benimkilerle buluşuyor ve başını yana eğiyor, dudaklarında bir gülümseme kıvrılıyor.

"Elbette öylesin canım. En iyi oyuncularımın hepsi öyledir," diye cevap veriyor, sesi tatlı ama uğursuz bir tonla. Nedenini tam olarak kestiremesem de kalbimin aniden göğsüme çarptığını hissederek sessiz kalıyorum.

"Neden soruyorsun, Noir?"

"Ölüm Odaları," diye ağzımdan geçiriyorum, "Bana burada böyle bir yer olduğunu söylemediğin için dün gece neredeyse kendimi öldürtüyordum." Parmağımla suçlayıcı bir şekilde onu işaret ediyorum. "Patronum olarak bana neyle karşı karşıya olduğumu söylemek senin görevin," diye öfkeleniyorum, ses tonum öfkeyle keskinleşiyor.

Kartı masanın üzerine bırakırken koyu renk gözlerini benimkilere kilitliyor, seçtiğim kelimeler karşısında çenesi geriliyor. Ellerini tahtaya koyup sandalyesinden kalkarken her hareketini izliyorum. Büyük masasının etrafında sakince yürüyor, kırmızı elbisesi önümde durana kadar arkasında iz bırakıyor.

Göz hizasında birbirimizin gözlerinin içine bakıyoruz ve onun gözleri benim yüz hatlarımı tarıyor. "Neyle karşı karşıya olduğunu biliyorsun, değil mi?" diye soruyor sakince ve ben sessiz kalıyorum, gözlerim irileşiyor, göğsüm sıkışıyor, kontrolümü kaybetmekle tehdit ediyorum. "Hell'le tanıştığın anda bunu biliyordun."

Uzanıp usulca saçımdan bir tutam alıyor. "Buraya ait olmadığını düşünseydim burada çalışmana izin vermezdim, Noir."

Dokunuşundan geri çekiliyorum, kendimi sakinleştirmeye çalışırken yüzüm yana dönüyor. "Bunu neden yapıyorsun?" Ona tekrar bakmadan önce soruyorum. "Neden insanları öldürüyorsun?" Sesim alçak ve merak dolu. "Masumlar mı?"

Gözleri kısılıyor, benimkileri tarıyor ama birden omzumun üzerinden bakıyor. Arkamda duran Hell'i görmek için yan tarafa bakıyorum, karanlık varlığı omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor. Hırlayarak Madam'a son bir bakış attıktan sonra arkamı dönüp Hell'in yanından geçerek doğruca soyunma odalarına gidiyorum.

HOLLOW HELL'İN

İçeri girdiğimde, parlak ışıklarla çevrili bir dizi ayna gözüme çarpıyor. Bir grup kız etrafa dağılmış, hazırlıklarıyla meşgul. İçimde kopan fırtınayı dindirmeye çalışarak hızla oraya doğru ilerliyorum ve bir aynaya yaklaştığımda Blush beni fark ederek oturduğu yerden kalkıyor.

"Noir?" diyor endişeli bir ses tonuyla, ama ben ona sadece küçük bir gülümseme veriyorum, çantamı yanındaki masaya bırakıyorum ve soyunmaya başlıyorum.

"Nasıl hissediyorsun?" diye merakla soruyor ama gözlerine bakmaktan kaçınıyorum. Küçük bir baş hareketiyle üstümdekileri çıkarmaya ve kostümümü giymeye devam ediyorum. Tüm kızların gözlerini üzerimde hissediyorum, sanki davetsiz bir misafirmişim gibi, ama görmezden geliyorum; birçoğuyla henüz tanışmadım bile.

Korsemi etrafıma sararken aniden bir kız öne çıkıyor, gözleri bembeyaz, uzun siyah saçları bronz teninin üzerine dökülüyor. Beyazlar giymiş: dar bir korse ve bir tütü, benim siyah kıyafetlerimin tam tersi.

Kollarını meydan okurcasına göğsünde kavuştururken, "Bakın kim gelmiş, yeni Hollow'un kızı," diye alay ediyor. Arkasında üç kız daha onun duruşunu taklit ederek ona katılıyor. Onun bakışlarıyla karşılaşmadan önce arkamda kimsenin olmadığını emin olmak için hızla etrafıma bakıyorum.

"Benimle mi konuşuyordun?" Cevap veriyorum, ses tonum soğuk, ama korse şeridini kavrayışım sıkılaşıyor.

"Tabii ki seninle konuşuyordum! Kafanı o kadar mı boyadın ki birinin seninle konuştuğunu bile anlayamıyorsun? Siktiğimin hava kafası," dedi.

sözleri cam kırıkları gibi havayı keserken, köleleri de arkasından kıkırdıyor.

Dişlerim gıcırıyor, bu saçmalık için havamda değilim, ama Blush'ın yanımda sakın bir adım attığını fark ediyorum, kız da bunu anlıyor.

"Bir yabancı için hain mi olmak istiyorsun, Blush?" diye alay ediyor ama ben geri adım atmayı reddediyorum.

"Sen neden bahsediyorsun? Delirdin mi sen? Geri çekil ve işine bak," diye karşılık veriyorum.

Birdenbire bana doğru adım atıyor ve içgüdülerim devreye girerek burun buruna gelene kadar onunla buluşmak için ilerlemeye zorluyor beni. Son zamanlarda olanlardan sonra öfkeyle köpürerek yerimde duruyorum.

"Sana yeni bir tane vermeden önce suratımdan siktir olup gitmeni öneririm," diye homurdandım, "uğraşmak istediğin kişi ben değilim."

Birden korsemim kurdelesini geri çekildi ve sert bir göğüsle çarpıştım. Başımı eğiyorum, o olduğunu biliyor, aurasından yayılan dayanılmaz öfkeyi hissediyorum.

Kız konuştuğunda, arkamdaki Hell'e kaşlarımı çatarak ona bakıyorum. "Bunu kabullenmemi mi istiyorsun, Hell? İşimi çalmasını mı? Ben yıllardır Hollow'un kızıyım!"

Neden bahsettiğini sormak için ağzımı bile açmadan, derin sesi sırtımda titreşiyor. "Senin işini o çalmadı Pearl. Ben ." Bu açıklama karşısında yüzü düştü. "Hollow'un kızı olmasını isteyen bendim."

Kaşlarım şaşkınlıkla çatıldı, "Ne yaptın?" Nefes alıp veriyorum, gözlerim arkamdaki adama kayıyor ama o sert bakışlarını Pearl'de sabit tutuyor.

"Benimle tartışacak mısın?" diye kıza doğru yöneliyor ve kızın cevap olarak küçük bir baş sallamasıyla kollarını teslimiyet içinde yanına bıraktığını görüyorum.

"Güzel, şimdi siktir olup gidin ve çalışın." Etrafına bakınıyor, kara gözleri ben hariç buradaki her bir kızla buluşuyor, "Şimdi!" diye bağılıyor agresif bir şekilde ve hepimizin vücudunun gerilmesine neden oluyor.

Blush da dahil olmak üzere soyunma odasından karınca gibi kaçışırlar ve sadece ben ve Hell baş başa kaldığımızda, kurdelemi onun elinden çekip alıyorum ve yüzümü

bir ayna. "Yardıma ihtiyacım yok," diye mırıldanıyorum, gözleriyle buluşmayı reddediyorum, ama gözlerinin üzerimde gezindiğini hissedebiliyorum.

Korsemi sıkamak için uzanıyorum ama yardım almadan mücadele ediyorum ve göz ucuyla onun tam arkamda durana kadar yaklaştığını fark ediyorum. Aniden elini sert bir itişle sırtıma bastırıyor ve beni avuçlarımı makyaj masasına dayayarak kendimi desteklemeye zorluyor.

"Yardıma ihtiyacım olmadığını söyledim!" diye bağıyorum, ama o beni görmezden geliyor, kurdeleleri dövmele yumruklarının etrafına sarıyor ve kasıklarını kıcıma . Hızlı ve güçlü bir çekişle onları o kadar sıkıyor ki inliyorum, hava ciğerlerimi terk ediyor.

"Kapa çeneni ve sana yardım etmeme izin ver, inatçı Küçük Dolly," diyor. Başım aşağı eğikken, kendi gücünün farkında olmadığı belli olan korseyi sıkmaya devam ediyor.

"Bunu kastetmemiştim, genel olarak demek istemiştim. Onunla başa çıkabilirim..." Sığ nefeslerle idare ediyorum. "Ayrıca, buradaki bu gizlilik de neyin nesı? Neden kimse bana bir şey söylemiyor?"

"Onunla başa çıkabileceğinden hiç şüphem yok, güzel kız. Ben sadece ona gerçekleri söylüyordum."

"Bir şekilde yeni Hollow'un kızı olduğumu mu?" diye cevap verirken dişlerim gıcırıyor.

"Bu doğru." "Neden?"

"Çünkü sen ondan daha iyisin ve çünkü ben öyle söyledim," dedi. açıkça cevaplar.

Gözlerimi deviriyorum, "Bu haksızlık, Hell."

"Hayat adil değil, Noir." Bu ifadeye itiraz etmiyorum çünkü o kesinlikle haklı.

"Peki tam olarak ne bilmek istiyorsun?" diye soruyor, kurdeleyi bir kez daha sıkıca çekerken sesi keskin. "Sanırım derinlerde bir yerde bizim ve buranın ne bok olduğunu tam olarak biliyorsun," diye devam etmeden önce kısa bir ara veriyor. "İçine girdiğinizde Oddity'nin ne olduğu bir sır değil, ama bu geceki gösteri sadece normallığın bir serabı. Yüzeyin altında yatan gerçekleri gizliyor."

Korse kaburgalarımın battığı için irkiliyorum. "Bu da ne demek oluyor, Hell? Bunun neden normal olduğunu düşündüğünüzü bilmek istiyorum. Neden hepiniz sirkte başka bir günmüş gibi davranıyorsunuz, oysa bu açıkça büyük bir maskaralık."

Kurdeleleri tutuşu hafifçe gevşiyor ama yoğunluğu azalmıyor. "Normal mi? Burada normal olan hiçbir şey yok Dolly. Gölgede yaşıyoruz, kargaşanın içinde geliyoruz. Buradaki her sanatçının bir hikâyesi, bu çarpık gösterinin bir parçası olmak için bir nedeni var ve çoğumuz için tek bildiğimiz bu."

"Peki senin hikayen ne, Hell?" Aynadaki bakışlarını yakalamak için başımı hafifçe çevirerek meydan okuyorum. "Neden buradasın?"

Girdap gözleri kararıyor ve düğümü atmaya devam etmeden önce bir süre düşünüyor. "Sebeplerim kendime ait" diyor, sesi alçak, "Ama hiçbir şeyin ya da kimsenin seni incitmesine izin vermeyeceğim Noir."

Sözlerinin verdiği rahatsız edici sıcaklığı gizlemeye çalışarak alay ediyorum. "Senin korumana ihtiyacım yok, Hell.

Cevaplara ihtiyacım var."

"Onları alacaksın," diye yanıtlıyor korseyi son bir kez daha sıkarak. "Ama onları kazanmak zorundasınız. Burada güven verilmez, kazanılır."

Aynada bir kez daha onun bakışlarıyla karşılaşıyorum. "Peki nasıl kazanacağım?"

Duraklıyor, spiral gözleri yansımada benimkilerle buluşmak için yukarı kayıyor, "Hayatta kalarak. Buraya ait olduğunu, burası sana ne getirirse getirsin üstesinden gelebileceğini göstererek."

Derin bir nefes alıyorum, ses tonum sertleşiyor, "Peki ya sadece gitmek istersem?"

Kelimeleri söyler söylemez aniden beni döndürüp yüzünü ona çeviriyor ve beni sabit tutmak için boğazımı yakalıyor. Başımı arkaya yatırarak başparmağının ucuyla alt dudağıma bastırıyor, yüzü o kadar yakın ki dumanlı nefesini tenimde hissedebiliyorum. Hem onun yakınlığından hem de korsenin ciğerlerimi sıkıca kavramasından dolayı nefes almakta zorlandığımda panik yükseliyor.

Bakışları benimkileri delip geçiyor, çenesi gerginleşiyor. "Yapamazsın," diye emrediyor, öngörülemez tavrına kıyasla sesi tüyler ürpertici derecede sakin. "Bir kez Karanlık Gece'nin bir parçası ilan edildin mi, artık çıkış yolu yok." O devam ederken şaşkınlıkla ona bakıyorum. "Tuhaflik artık sana sahip, Noir. Buradan ayrılmanın tek yolu, tıpkı geri kalanımız gibi bir ceset torbasının içinde olman."

Bakışlarım şokla genişliyor ama yerini hemen öfke alıyor: "Kimse bana sahip değil."

Dudaklarında tehlikeli bir alay seğirmesi yayılıyor, "Ah, benim Küçük Dolly'm, bu gerçekten çok uzak."

Gözlerimi devirirken, kendimi masanın üzerine itiyorum ve boğazımı serbest bırakıyor ama kalçalarımın arasında duruyor, varlığı ezici.

"Rüyalarında, cehennemde, belki." Mırıldanıyorum.

Beni dikkatle izleyen ve her an yeniden saldırmaya hazır bakışlarını görmezden gelerek, makyaj masasından çantamı alıp siyah tütümü ve filelerimi çıkarıyorum. Tütüyü kalçalarımın sabitlenene kadar vücudumdan aşağı kaydırıyorum, sonra kot pantolonumu bacaklarımdan aşağı çekiyorum.

Ayak bileklerime ulaşır ulaşmaz, içime bir sarsıntı gönderen bir saldırganlıkla onları çekip çıkarıyor. Öne doğru bir adım atıyor, kalçalarımın arkasından tutuyor, beni kendine doğru çekiyor ve hayvani bir hüsrana bacaklarımı beline doluyor. Bir elimle göğsüne bastırırken diğer elimle arkama yaslanmak zorunda kalıyorum. Sıcak avuç içleri uyluklarımdan arkasına doğru ilerliyor, tenim dokunuşuyla tutuşuyor ve spiral temasları dudaklarıma kilitleniyor.

"Bu akşamki yüz boyası seçimini fark etmediğimi mi sanıyorsun, Noir?" O da kabul ediyor. "Seni yok edene kadar sikimle dalga geçmeye mi çalışıyorsun? Sanırım beni itiraf etmek istediğinden daha çok istiyorsun."

Alay ediyorum ve başka tarafa bakıyorum, "Evet doğru. Kafan daha fazla ."

Yüzünü boynumun yanına indirdiğinde, elleri çıplak kalçalarıma uzanıyor ve onları sıkı, acı verici bir şekilde sıktığında, amımdaki zonklamayı tekrar hissediyorum.

"Küçük amcığın geçen gece sert bir şekilde boşaldı ve sen hâlâ her zamanki gibi hüsrana mı uğradın? Dolly'm benden daha fazla zevk ve acı mı istiyor?" diye soruyor boğazında bir hırıltıyla.

Evet! İçimden çığlık atıyorum. Yine de onu kışkırtmamam gerektiğini bildiğim için sessiz kalıyorum. Saf uyarılma ve korkudan aldığım her nefeste göğsüm kabarıyor ama sonunda geri çekiliyor, karanlık gözlerimiz anında buluşuyor.

Ayağa kalkıyor, masadan file tayıtı alıyor, sonra bacaklarımdan arasına çömeliyor. Tayıtı ayağıma geçirilişini merakla izliyorum ama ayak bileğimdeki yara izlerini fark edince duraklıyor ve paniğe kapılıyorum.

"Ne yapıyorsun?" Nefes vermeyi başarıyorum, sesim zar zor duyuluyor ama bu onun uzun süren düşüncelerinden uzaklaşmasını sağlıyor.

"Dediğim gibi, ne istersem onu yaparım ve ne istersem onu alırım," diye sakince cevap veriyor, hınzır bakışları pürüzsüz bacaklarımdan yukarı yükselen ağların hareketine sabitlenmiş.

"Büyük kötü canavar umutsuzca istediği amı alamadığında nasıl hissettiğini merak ediyorum," diye alay ediyorum.

Duruyor, gözleri benimkilere doğru kayıyor, gözlerinde uğursuz bir aura var ve o anda sözlerime pişman oluyorum.

Hiçbir uyarıda bulunmadan, elleriyle dizlerimi agresif bir şekilde birbirinden ayırıyor. Ben onu durduramadan başını eğiyor ve delikli dili iç bacaklarımdaki taze dilimlerin üzerinde sertçe gezinerek beni arkamdan konuştuğum için cezalandırıyor.

Gözlerim yuvarlanıyor ve acıdan yüksek sesle inliyorum, elim anında onu durdurmak için acınası bir girişimle siyah, yumuşak saçlarına yapışıyor, ama o evcilleşmemiş hareketlerinde ısrar ediyor, yaraları emiyor ve büyük bir rahatsızlık vermek için onları ısıtıyor. Çekirdeğime doğru yaklaşıyor ve ben ihtiyaçla nabız atmaya başlıyorum.

Ani bir hareketle yüzünü külotumun içine daldırıyor ve agresif bir şekilde beni kumaşın içinden yutuyor. Başım geriye düşüyor, boğazımdan yüksek sesli bir nefes yırtılıyor ve bacaklarım yoğun ihlalden dolayı istemsizce titriyor. Vahşi bir canavarın etimi parçalaması gibi amımın dudaklarını vahşice kemirirken, dilinin ve delicinin birlikte çalışmasının sıcaklığı beni ateşe veriyor. Elleri iç kalçalarımın doğru ilerleyip beni daha da açarken saçlarını tutuşum sıkılaşıyor ve parmaklarını kesiklerime sokarak duyularımı elektriklendiren acı ve zevkin lezzetli bir karışımına neden oluyor.

Ağzı şişmiş, ağrıyan tomurcuğumu algılıyor ve narin dantelin arasından emmeye başlıyor, tüm varlığımı tüketen ateşli bir hissi ateşliyor.

Tanrım, lütfen gelme. Lanet külotunun içinden seni yerken boşalma. Lütfen lanet olsun! Kendime yalvarıyorum, sahip olduğum her şeye tutunuyorum.

Hiperventilasyona başlıyorum, içimde ezici bir mutluluk hissi oluşuyor. Kontrol edemiyorum, ağzı çok yetenekli.

Çok vahşi.

O çok iyi.

Siktir, boşalacağım!

Aniden durduğunda, başımı öne eğiyorum, genişlemiş gözlerle başının arkasına bakıyorum, nefesim çılgınca, klitorisim dünyayı sarsan bir doruktan diliyle bir fiske uzakta.

"Görünüşe göre umutsuzca istediğim am sahibine ihanet ediyor," diye mırıldanıyor zonklayan çekirdeğimin üzerinde, sesi kopuk.

Sersemlemiş halimde aniden ayağa kalkıyor, parmakları yaralarımı deşiyor, tıslamama neden olan sarhoş edici acıyı artırırken, diğer eli saçlarımın arkasına gizlice giriyor ve zorla geri çekiyor.

Sonra dudaklarını dudaklarıma bastırıyor. "Sakın. Asla," diye homurdanıyor, hayal kırıklığı hissediliyor, "Kontrolün sende olduğunu düşünme, güzel kız." Parmak uçları dilimlerimi sıyırıp kaşlarımı çatarken burnumdan soluyorum. "Burada kontrolü elinde tutan tek kişi benim. Öyle olmasaydım, seni gördüğüm andan itibaren sahip olduğun her bir dar deliği şiddetle sikerdim."

Sertçe yutkunuyorum, o devam ederken bedenim serbest kalmak için titriyor. "Bu konuda söz hakkın yok. Sen benim küçük oyuncağımsın, benim lanet oyunumsun ve seninle oynamaya devam edeceğim, istediğimi alma zamanının karar verene kadar seni kızdırmaya devam edeceğim."

Başını sinir bozucu bir şekilde yana yatırıyor, ağır ağır nefes alıyor, "Umurumda değil," diye ısırtıyor şiddetle, "kaç kere hayır dediğin umurumda değil. Benim olacaksın ve bunu sen de biliyorsun."

Aniden beni sertçe bırakıyor ve başımı kaldırdığımda geriye doğru bir adım atıyor, dar kot pantolonunun içindeki sert aletini ayarlıyor ve gözlerimiz sessiz bir savaşta kilitlenmeden önce hareketi izliyorum. Bakışları geniş, neredeyse çılgınca, aramızda olacakların tehditkâr bir vaadi.

Sonunda bana sırtını dönüp kapıya yöneldiğinde, içimde bir savunma ve cinsel reddetme dalgası oluşuyor.

"Beni yalnız bırakacağını söylemiştin, Cehennem!" Arkasından bağırıyorum, öfkeli sesim boş soyunma odasında yankılanıyor.

Beni tamamen görmezden geliyor, çıkarken adımlarını hiç bozmuyor ve kapı arkasından kapanarak beni bilerek orgazmın eşiğinde bırakıyor. Hayal kırıklığına uğramış bir hırıltı çıkarıyorum, masadan zıplıyorum ve ellerim titreyerek balık ağlarımı titreyen bacaklarımdan yukarı çekiyorum, sonra da dizlerime kadar uzanan platformlu siyah botlarımı giyiyorum.

Zihnim cehenneme akıyor, bedenim bana ihanet ediyor, aklım ve ruhum uzak durmam için çılgılık atmasına rağmen onun için çaresizim. Onun için zayıf olduğumu biliyor, tıpkı onun benim için olduğu gibi ve şimdi bu durumdan sonuna kadar yararlanıyor. Ona karşı duyduğum çekim dayanılmaz, vücudumu arzu ve korkuyla ağrıtıyor, ölümcül bir karışım.

"Sadece bir kez daha Noir," diye fısıldıyor her seferinde, ama zihnim beni cehennemin beni geri dönüşü olmayan bir yere, asla kaçamayacağım gerçek bir cehenneme sürükleyeceği konusunda uyarıyor, ama işin en garip yanı, kaçmak istemeyebileceğimden endişeleniyorum. Onun cehennem ateşinin sıcaklığında rahatlayabilir, onun çılgın dünyasında yerimi bulabilir ve her emrine isteyerek itaat edebilirim.

Derinlerde, görmezden gelemediğim bir his var: Hell'in dengesiz davranışlarına rağmen, her şeye rağmen ona güvenmeye başlıyorum. Ona acımla, zevkimle ve güvenliğimle güveniyorum ve burası korkutucu bir yer.

O benimle alay ederken, beni memnun ederken ya da canımı yakarken, tüm içsel acılarımı bulanıklaştırarak bana bir süreliğine nefes aldırıyor. Onun çarpık oyunları ve karanlığı bir şekilde tıpkı ilaçlarımın yaptığı gibi düşüncelerimin tahribatından uzaklaşmamı sağlıyor. Sanki beni sarmal zihnimden nasıl çekip çıkaracağını ve şimdiki zamanda nasıl topraklayacağını çok iyi biliyor, şimdiki zaman onun deliliğiyle dolu olsa bile. Belki de bunun nedeni, ne yazık ki karşılaştığım diğer erkeklerin aksine, asla olduğundan başka bir şeymiş gibi davranmamasıdır. Tanıştığımız ilk andan itibaren gerçek benliğini gösterdi ve eylemlerinin kargaşası sırasında bile garip bir tutarlılık var, çok fazla değişiyormuş gibi hissettirse bile, her şeye rağmen ona güvenebileceğimi hissettiriyor.

Pencereden beni uyurken izlediğinde kendimi güvende hissetmem, vücudumun onun dokunuşuna verdiği tepki, bana olan takıntısı - bunların hepsi içimde bir şeyleri harekete geçiriyor ve hayatımda ilk kez *arzulandığımı* hissediyorum.

Bunun tamamen cinsel bir şey olabileceğini açıkça ifade ettiğini biliyorum; konuşma ve beni hırpalama biçimi, hayatımı sikip atmak istediğini söylüyor, ama takıntısında daha fazlası var. Mesele sadece bana sahip olmak ve herkes gibi beni kullanmak değil; o benim her şeyimi istiyor. Ona ya da bir başkasına bağlanmayı göze alamam; bu herkes için çok tehlikeli.

Lanet olsun, bu zehirli. Yine de buradayım, her gün onunla birlikte bu yerde sıkışıp kalıyorum, irademin her geçen saniye zayıfladığını hissediyorum ve kırılmamın ve Cehennem'in kötü yollarına teslim olmamın sadece bir zaman meselesi olduğunu biliyorum. Sadece korkuyorum

onun tatlı ahlaksızlığının her saniyesinden ne kadar zevk alacağımı. Cehennemin tadını bir kez aldıktan sonra, hiçbir masumiyete geri dönüş olmayacağından . Resmen yozlaşmış .

Bağcıkları bağladıktan sonra nihayet performansımı sergilemek ve bu akşamki gösteriyi izlemek üzere ana çadıra doğru yola çıkıyorum.

HOLLOW HELLION

Trapez platformunda kalabalığın üzerinde tünerken gece beklentiyle dolup taşıyor. Sirkin büyük tepesi etrafımda beliriyor, duman kokusu hafif ter ve korku kokusuyla karışıyor. Madam'ın sesi hoparlörlerden çadıra doğru yükseliyor ve gösterimi tanıtıyor. "Bayanlar ve baylar, kendinizi rüyalarınıza girecek yepyeni ve tüyler ürpertici bir performansa hazırlayın! Karşınızda Noir, kırık bebeğimiz!"

Müzik başlıyor ve platformdan atlamadan önce derin bir nefes alıyorum, vücudum havada zarifçe yaylanıyor. Trapez çubuğunu yakaladığımda seyircilerin nefesi kesiliyor. İleri geri sallanarak ivme kazanıyorum, her biri bir öncekinden daha yüksek ve daha hızlı, gözler her hareketime yapışmış.

Barı bırakarak süzülüyorum ve kirişlerden sarkan bir çift kırmızı hava ipini kavramak için uzanıyorum. İpler bileklerimin etrafında dönüyor ve kaslarımın gerildiğini hissederek tırmanmaya başlıyorum. İpler uzuvlarımı sararken canlanıyor gibi görünüyor ve çadırın zirvesine ulaştığımda spot ışığı her hareketimi takip ediyor. Bir an baş aşağı asılı kaldım, saçlarım hafif bir şelale gibi çağlıyordu. Ani bir enerji patlamasıyla inişe geçiyorum, dönerek ve dönerek ipeklerden aşağıya bir hareket bulanıklığı içinde iniyorum.

Siyah ve kırmızıdan oluşan bir görüntü yaratıyorlar, ancak yere yaklaştığımda aniden duruyorum, yerden sadece birkaç santim yukarıda asılı kalıyorum. Çadır karanlığa gömülüyor ve bir kalp atışı boyunca her şey hareketsiz kalıyor. Sonra etrafımda bir ateş çemberi tutuşuyor, alevler çılgınca dans ediyor.

Parmaklarımın bir hareketiyle alevler yükseliyor, ateş her komutumu takip ediyor, sonra bir kez dönmeye başlıyorum. Alevler derimi yalıyor ama ben etkilenmiyorum, cehennemin ortasında cüretkâr taklalar ve dönüşler yaparken cehennemin efendisi gibi davranıyorum.

Performansım doruk noktasına ulaştığında ipekleri bırakıyorum ve yanan halkanın ortasına iniyorum. Kollarımı kaldırdığımda alevler daha da yükseliyor.

Ateş sönene kadar göğsüm kabarıyor, yerde sadece soluk bir parıltı kalıyor. Derin bir selam veriyorum, gözlerim ön sıradakilerle buluşuyor ve ayağa kalktığımda Madam'ın sesi hoparlörden bir kez daha yükseliyor.

"Bayanlar ve baylar, kırık bebeğimiz Noir için bir alkış!"

Kalabalık kükrüyor, alkışları çadırda yankılanıyor ve tam zirveye ulaştığında, aniden üstümden kırmızı boya salınıyor, üzerime sıçırıyor ve neredeyse beni hazırlıksız yakalıyor. Kıp kırmızı sıvı vücudumdan akıyor, terimle karışıyor ve makyajımı lekeleyerek kan yanılması yaratıyor. Orada öylece duruyorum, sırlıklam olmuşum, boya saçlarımdan ve tütümden damlıyor, ayaklarımdan dibinde kıp kırmızı bir nehir gibi birikiyor.

Gözlerim seyircilerle bir kez daha buluştu, dudaklarımda ürpertici bir gülümseme belirdi ve kendimi düzeltmek için soyunma odalarına dönmeden önce son bir kez yavaşça selam verdim.

HOLLOW HELLION

Elimden geldiğince yıkandıktan ve üstümü değiştirdikten sonra kalabalığın içinde Madam'ın yanında ön sırada bir yer buluyorum.

Beni onaylarcasına başını salladı, "İyi iş çıkardın Noir. Tahmin ettiğim gibi kalabalık seni sevdi."

"Teşekkür ederim," diye cevap veriyorum, sesim kısık bir şekilde koltuğuma yerleşip gösterinin geri kalanını izlemeye hazır oluyorum.

Blush ve birkaç kız daha sahneye çıkıyor, kostümleri spot ışıkları altında parlıyor. Zarafetle hareket ediyor, beni hayrete düşüren ateş soluma ve yeme hareketleri yapıyorlar. Alevler etraflarında dans ediyor ve seyirciler Blush kalabalığa o kadar yakın bir ateş püskürtene kadar onları huşu içinde izliyor ki, neredeyse canlı canlı yanarak geriye doğru eğilmek zorunda kalıyorlar.

Sırada daha önce hiç görmediğim, ürkütücü görünümlü bir palyaço gibi giyinmiş, elinde uzun, parıldayan bir kılıçla kendinden emin bir şekilde arenanın ortasına doğru yürüyen bir adam var. Ağzını açıyor ve kılıcı yavaşça boğazından aşağı kaydırıyor. Çadır sessiz, tüm gözler ona sabitlenmiş ve her şey midemin düğümlenmesine neden oluyor, ama kolaylıkla kılıcı geri çekiyor ve bir yay alıyor.

Ardından, bir çift sakar palyaço tökezleyerek ringe giriyor ve makyajları lekeli ve gözleri boş bir şekilde diğeriyle buluşuyor. Keskin bıçaklarla hokkabazlık yapıyorlar,

Hareketleri çılgınca, biri kayana kadar beni koltuğumun kenarında tutuyor, bıçak havayı kesiyor ve diğerinin koluna gömölüyor. Kan fişkırıyor ve kalabalıktan dehşet dolu çığlıklar yükseliyor ama yaralı palyaço sadece tiz bir kıkırdama çıkartıyor, bıçağı çekip çıkartıyor ve hiçbir şey olmamış gibi gösterisine devam ediyor. *Ne oluyor lan?*

Kızlardan biri dışarı çıkarılıp diğer iki palyaço tarafından zorla bir ıkrığa bağlandığında adırındaki gerilim artar. Spot ışığı kızın üzerine odaklanır ve muhtemelen sahte olan endişeli yüzünü aydınlatır. Kılıcı yutan adam şimdi bir dizi balta tutuyor; ifadesi duygusuz ve tekerlek hızla dönmeye başladığında, baltaları kıza doğru fırlatarak ayak parmaklarımin kıvrılmasına neden oluyor. Her biri tehlikeli bir şekilde yakınına düşüyor ama neyse ki ona değmiyor. Kalabalık da tıpkı benim gibi her atışta nefesini tutuyor, ancak gösteri sonunda bittiğinde nefes veriyor.

Madam'a yaklaşıp fısıldıyorum: "Tüm bunları yaparken nasıl bu kadar sakin kalmayı başarıyorlar merak ediyorum."

Madam belli belirsiz gülümsüyor, gözleri ringden hiç ayrılmıyor. "Yıllar süren pratik, güven ve bolca delilik. Burada başarılı olmak için belli bir tür insan gerekir, sevgilim."

Ring temizlendiğinde, karanlık, devasa bir figür gölgelerden içeri girer, attığı her adım altında zeminin gümlemesine neden olur. Vücudu korkunç yara izleri ve dikişlerle doludur ve ringe götürölürken ayak bileklerinin etrafındaki zincirler şingırdar, siyah gözleri öfkeyle kaynar. Zincirin diğer ucunda Cehennem var ve onu kontrol etmek için güçlü, dövmele kollarını sıkıca sarmış durumda.

Bakışlarım onun zincirlenmiş ayak bileklerinde takılı kaldığında, içimi bir hüznün kaplıyor ve bir zamanlar benim de aynı şekilde zincirlendiğime dair üzücü anılarım canlanıyor.

Madam dikkatimi çekerek eğildi, "O Cehennem'in hayvanı. Canavar."

Başımı çevirirken kaşlarım çatıldı, "Evcil hayvan mı?" Ürpererek cevap veriyorum. İleriye bakmadan önce küçük bir baş selamı veriyor, "Bu yerde onu kontrol edebilen tek kişi o."

Sirk yöneticisinin sesi hoparlörlerden yükseliyor, "Canavar'a gözlerinizle ziyafet çekin! Burada onu evcilleştirecek kadar cesur kim var?"

Ön sıradan bir gönüllü seçiliyor, titreyen yaşlı bir adam isteksizce öne çıkıyor ve Canavar kükrüyor, ses çadırın içinde titreşiyor, vücudumu geriyor. Adamın eline bir kırbaç tutuşturuluyor, yüzü korkudan soluyor ve aptalca bir kontrol sağlama çabasıyla kırbacı bir kez şaklatıyor.

Canavar ileri atılır, zincirleri kopar ve Cehennem'i ileri doğru sürükler, gözleri cinayetle yanmaktadır. Işıklar aniden yanıp söner, ardından çadır tamamen zifiri karanlığa gömülür. Ardından gelen çığlıklar delici, kan dondurucu bir acının sesi, ama ışıklar tekrar yandığında, halka tamamen boş ve ağzım şaşkınlıkla açık kalıyor.

Tüm performansları izlerken, Oddity'deki kendi yerimi düşünmeden edemiyorum. Tehlike, heyecan, ölümle sürekli dans - hepsi harika, ama bu yerde kapana kısılmış olma düşüncesinin karanlık bir hissi var, ayrıca Blush'ın bu geceki performansın Karanlık Gece kadar bile korkunç olmayacağına dair sözleri içimi kemiriyor. Bundan daha korkunç ne olabilir ki?

Diğer birkaç gösteriden sonra son gösterinin yaklaştığını hissediyorum ve havadaki beklenti elektrikleniyor; The Hollow's motokros motosikletleriyle sahneye çıkmak üzere. Işıklar sönüyor ve kalabalığın üzerine bir sessizlik çöküyor.

Aniden motorların gürültüsü çadırı dolduruyor, bir fırtına gibi yankılanıyor ve spot ışıkları Hollow'ları göstermek için dönüyor, kasksız ve güvenlikten yoksunlar ama ben daha azını beklemiyordum. Boyalı yüzleri ve spiralli kontakları tehditle parlıyor ve her biri gömleksiz, yırtık, dövme ciltlerini ortaya çıkarıyor; hepsi birbirine benziyor ama birbirinden çok farklı. Motosikletlerini deviriyorlar, motorları serbest bırakılmaya hazır kafesteki canavarlar gibi hırlıyor.

Hazır olduklarında, Hollow'lar inanılmaz bir hızla ringin etrafında bir o yana bir bu yana savrulurlar. Ölümcül rampa numaraları yapıyorlar, havaya yükseliyorlar, dönüyorlar ve ateşten halkaların içinden taklalar atıyorlar. Sıcaklık oturduğum yerden bile yoğun ve her sıçrayışta mükemmel bir şekilde yere iniyorlar.

Sırada Hollow'ların ölüme meydan okumak için kullandıkları devasa döner yapı olan ölüm çarkı var. Çarkın dikey duvarları boyunca hızla ilerliyorlar ve bu da çarkın gittikçe daha hızlı dönmesine neden oluyor. Nefesimi tutuyorum, gerilim neredeyse dayanılmaz. Yanlış bir hareket, lanet olası bir kayma ve her şey bitebilirdi, ama Hollow'lar yanıldığımı kanıtlıyor.

Ardından, üzerinde kurukafa logosu bulunan dev bir metal küre olan ölüm kubbesi tavandan aşağı iner. Hollow'lar kubbenin içine girer, motorları kapalı alanda daha da yüksek sesle kükrer. Kırmızı ışıklar çılgınca yanıp sönerken ve kubbe titreşirken baş döndürücü bir gösteride çaprazlama yollar çizerek içeride daire çizerler ve birbirlerini zar zor ıskalarlar.

Aniden, ölüm kubbesinin ortasının altından, bağlı ve savunmasız bir şekilde yükselen Pearl. Gözleri korku ve meydan okuma dolu, motosikletler etrafında hızla dönerken vücudu kaskatı kesilmiş. Motorlarının gürültüsü kulakları sağır ediyor ve Pearl'ün kaosu ortasındaki görüntüsü gerilimi daha da artırıyor.

Hollow'lar acımasız gösterilerine devam eder, onun etrafında korkunç bir mükemmellikle dolanırlar. Gösterinin sonuna gelindiğinde, Hollow'lar finallerine başlar ve kubbe, ısı ve ışığın neredeyse kör edici olduğu bir ateş çemberi içinde kalır. Ardından, başladığı kadar hızlı bir şekilde sona erer ve ışıklar kesilir, ateş söner ve motorlar durur, arkalarında bir sessizlik bırakırlar.

Işıklar tekrar açıldığında, The Hollow's ve Pearl artık orada değildir, geriye kalan tek şey toz ve dumandır.

Seyirciler patlıyor ve ben de yüzümde kocaman bir gülümsemeyle kendimi alkış tutarken buluyorum. Performansımı ve bu gece izlediğim herkesi düşündüğümde, bu çılgın dünyanın bir parçası olduğum için içimde küçük bir gurur hissediyorum.

HELL

Dolly'nin dolabında durmuş, onu izlememi engellemek için perdeleri kapatmaya karar verdiğinden beri sabırsızlıkla eve dönmesini bekliyorum. Yağmur karavanın üzerine sertçe yağıyor ve pencerelere vuruyor. Limp Dick'in bu gece burada olmadığını biliyorum, bu yüzden gösteriden sonra içeri girdim.

Dikkatle dinlerken, sonunda kapının açıldığını duyana kadar duyularım yüksek alarmda. İnce panjurların arasından bakıyorum ve onun içeri girişini izliyorum. Uzun sarı saçları sırlıslam olmuş ve performansından dolayı kıızıla çalan bir renk almış. Yüzündeki kırık dolly boyası yanaklarından aşağı süzülüyor ve delici mavi gözlerini karartıyor, ama bu dağınık haliyle bile hala büyüleyici bir manzara.

Duraksıyor, yatağın üzerine bıraktığım siyah güle odaklanmış, kafası karışmış. Kaşları birbirine çarpıyor, hızla ona doğru yürüyor. Sonunda durdu

yatağa uzanır, bir süre daha çiçeğe bakmaya devam eder ve sonunda onu kaldırmak için eğilir, ama bunu yapar yapmaz bir tıslamayla çiçeği düşürür, dudakları acıyla kıvrılır.

İğnelenmiş parmağına bakarken hafifçe sırtıyorum, şimdi bir kan baloncuğu oluşuyor ve onu ağzına götürüp küçük yarayı emmeden önce usulca homurdanıyor.

Onun tepkisini görmek, acı ve şaşkınlığın karışımı, içimde karanlık bir şeyleri harekete geçiriyor. Her hareketini gözlemlemeye devam ediyorum, anın tadını çıkarıyorum, artık varlığımın ve oynamaya niyetlendiğim oyunların tamamen farkında olduğunu biliyorum. Hızla arkasını dönüp karavana doğru koşuyor, muhtemelen hala burada olup olmadığını, saklanıp saklanmadığını görmeye çalışıyor, ama yatak odasına döndüğünde, gittiğimi düşündüğü açık.

Gözlerini hala gülden ayırmadan, dar deri ceketini kollarından aşağıya çekiyor ve dar siyah kot pantolonuna geçmeden önce bir tarafa atıyor. Düğmelerini açtıktan sonra bacaklarından aşağı çekiyor, ıslak kumaş teninden sıyrılıyor ve kalçalarındaki yaralarını sızlarken yüzünü buruşturuyor.

İçinden çıktıktan sonra tüm dikkatimi vücuduna veriyorum. Şimdi siyah külot giymiş, ipleri kıvrımlı kalçalarının üzerinde duruyor ve siyah, kırılmış bir tişört göğüs uçlarının hemen altına oturarak göğüslerinin kıvrımlarının büyüleyici bir görüntüsünü sunuyor. Kendimi ona saldırmaktan, onu bu savunmasız haliyle ele geçirmekten alıkoymak zorundayım.

Küçük komodine yöneliyor, anlayamadığım şeyler mırıldanıyor ama öfkesini hissedebiliyorum. Çılgın gözlerim vücudunun her yerinde geziniyor, şeftali gibi kıçının yuvarlaklığı ve attığı her adımda nasıl sallandığı, ta ki bir çekmeceyi açıp bir paket makyaj mendili çıkarıp yatağın üzerine atana kadar. Sonra tekrar içeriye bakıyor, düşünüyor ve sonunda başka bir şey çıkarmak için uzanıyor. Siyah, orta boy bir dildoyu başımı bir kez sallıyorum, görüntüsü içimde bir şeyleri harekete geçiriyor, kıskançlık ve sahiplenmenin bir karışımı.

Merakla ona bakarken, küçük eli etrafını daha sıkı sarıyor, sonunda onunla kendini becermeye karar veriyor ve yatağa fırlatıyor. Islak kot pantolonumun içinde sikim acıyla zonkluyor; onun gözümün önünde kendini becermesini izlememe imkân yok.

Avuçlarım terliyor, sıkıca yumruk oluyor ve bacağım titremeye başlıyor, o yatağın sonuna doğru adım atarken kontrolüm dağılıyor. Eğiliyor, durmadan önce sürünerek yukarı çıkıyor ve kendini dört ayak üzerinde konumlandırarak yapay penisine uzanıyor. Bana mükemmel bir manzara sunuyor, ki bu onun ve benim için talihsiz bir durum.

Plastik aleti açtığında sabrım tükeniyor, titreşimlerin sesi havada dalgalanıyor ve benim ağır nefes alışımına birleşiyor. Etrafıma uzanıyor, parmağını kık yanaklarının arasına sıkışmış külotunun ipinin altından geçirip bir tarafa çekiyor. Boğazıma tırmanan hırıltıyı bastırmak zorundayım, zonklama şiddetlenirken elim hemen sikimi kavıyor.

Biraz daha dayan, Hell. Kendime söylüyorum.

Yanağını yatağın üzerine koyuyor, sadece kıcı havada, amının içine kaydırmadan önce titreşimlerle klitorisini alay ederek başlıyor. Birkaç kez itiyor ama tatmin olmamış görünüyor, sonra neredeyse yaşama isteğini kıracak bir şey yapıyor. Oyunağı göt deliğine götürüyor ve gözlerim istemsizce kapanıyor, alnım hafifçe dolap kapısına dayanıyor, çenem geriliyor. Beni bu kadar delirttiği için onu cezalandırmama saniyeler kaldı.

Sonunda gözlerimi açtığımda, onu küçük pembe halkasına sokarken görüyorum, kaşları birbirine kenetlenmiş ve dar deliğini santim santim genişletirken ağzı açık kalıyor.

Lanet olsun. Kendimi durduramıyorum. İçimde oluşan dayanılmaz acıyı dindirmek için sertleşmiş sikimi kotumun üzerinden okşamaya başladım.

Yapay penis tamamen içeri girdiğinde, parmaklarını tabanın etrafında kısıtır, sansasyona uyum sağlamak için bir an bekler, sonra hazır olduğunda kendini becermeye başlar, itme kuvvetleri düzensizleşir, oyunağı derinlerine sürer ve inlemelerinin tatlı melodisi havayı doldurur.

Diğer eliyle bacaklarının arasına uzanıyor, aynı anda çılgınca klitorisini ovuyor, gözleri sımsıkı kapalı ve bir nefesle sonunda zevkinin içinde kayboluyor.

"Oh, kahretsin," diye haykırıyor.

Aletimin üzerindeki vuruşlarım hızlanıyor, elim sertliğimin kıvrımında onun itişleriyle aynı ritimde kabaca hareket ediyor, neredeyse

böylece daha iyi kavrayabilirim ve gerekirse dolap kapısından çıkabilirim.

Nefes alış verişi hızlandıkça benimki de mükemmel bir senkronizasyonla artıyor, neredeyse patlamaya hazır, ta ki aniden beni tamamen durduran bir çığlık atana kadar. "Oh evet, cehennem, aynen böyle!"

Kanım tutuşuyor, gözlerim açılıyor ve sonunda kendimi kaybediyorum.

Bir an bile düşünmeden kapıyı ve onun orgazmını yarıda kestim. Orada durmuş nefes almaya çalışıyorum, eldivenli ellerim tam bir manyak gibi açılıp kapanıyor.

Anında irkildi, bacakları titreyerek yataktan fırladı ve dildosu kıcından düşerek bir gümbürtüyle yere yığıldı. Nefes alış verişi düzensiz, aldığı her nefeste göğsü kabarıyor, benimkiyle eşleşiyor ve güzel mavi gözleri dehşetle büyüyor. Öne doğru küçük bir adım atıyorum, bu da onun kendini pencereye yaklaştırmasına neden oluyor.

"Koş, koş, koş, küçük bebek. kadar hızlı koş. Çünkü seni yakalarsam, her emrime itaat etmeni sağlarım," diye ısııyorum, zehirli kafiye dilimden dökülüyor.

Bıçağımın bir hareketiyle tereddüt etmeden kapıya doğru fırladı. İsmimi nasıl inlettiğini düşünerek duraklıyorum. Karavanın kapısının açılma sesi kulaklarıma ulaştığında, odağımı yerde yatan yapay penisine çeviriyorum. , kaldırırken parmaklarım sıkıca etrafına dolanıyor, sonra sakince kapıya doğru adım atıyorum, onu takip etmeye hazırım.

NDİR

Yarı çıplak ve sağanak yağmura maruz kalmış bir halde karavandan çıkarken, çıplak ayaklarım çamurlu zeminde kayarak karavanın etrafında dolanırken yağmurun ağırlığını kızarmış tenimde hissediyorum. Her adımda çamur ve sivri dallar ayaklarımı yırtıyor ama çaresizlikten devam ediyorum. Daha derinlere daldıkça ormanın karanlığı beni yutuyor, kalbim her soğuk nefeste göğsümde çarpıyor ve panik boğazımı pençeliyor, ne pahasına olursa olsun ondan kaçmam gerektiğini biliyorum. Neden bunu duymak zorundaydı ki? Dolabımda ne işi vardı? Bu olabilecek en kötü senaryo ve onun çılgın tavırları bana artık geri dönüş olmadığını gösterdi. O resmen çözüldü ve ben de onun avı oldum.

Omzumun üzerinden bir bakış attığımda, gölgeli figürünün sakince arkamdan geldiğini görüyorum, bıçağı loş ışıktaki tehditkâr bir şekilde parlıyor, kapüşonu başının üzerine çekilmiş.

Birden ayağımın kaydığını hissediyorum ve bir gümbürtüyle yere çakılıyorum. Küçük giysilerimi ıslatan çamuru görmezden gelip ayağa kalkıyorum ve ondan uzaklaşmak için çılgınca bir çabayla ilerliyorum, içten içe ondan kaçamayacağımı bilsem bile, denemeye değer.

Çaresizlikten doğan cesur bir hareketle durup yüzümü ona dönüyorum, parlayan gözleri karanlığı deliyor, sanki bana doğru yaklaşıırken süzülüyorlar.

Etrafımı çılgınca araştırırken kalbim hızla çarpıyor, ta ki yakınlarda sağlam bir ağaç görüp devasa gövdesinin arkasına atlayana kadar. Tırmanmaya başlıyorum, parmaklarım ve ayak parmaklarım kaygan kabuğa tutunmakta zorlanıyor, ancak zorluğa rağmen pes etmeyi reddediyorum, yukarıdaki dala yaklaşıyorum.

Tam ona uzanırken, yaklaşma seslerini duyuyorum, ağır botları çalılırların üzerinde çıtırdıyor, ama son bir adrenalin patlamasıyla, bacağıma çarpan rüzgarını hissederken kendimi kolun üzerine kaldırıyorum. Korku dolu bir ciyaklamayla tam zamanında kendimi güvene alıyorum.

Dalın üzerinde dik durup ona bakıyorum, korku damarlarımda dolaşırken kalbim göğsümde çarpıyor. Yağmur ve boya ile çizilmiş yüzü, içime bir ürperti gönderen unutulmaz bir aura yayıyor.

Bir an için gözlerimiz gergin bir şekilde kilitleniyor, söylenmemiş tehditlerin ağırlığı aramızda asılı kalıyor. Sonra sessizliği bozarak parmaklarıyla bir işaret yapıyor. "Aşağı gel, Noir. Sana cehennemin neye benzediğini göstereceğim," diye alay ediyor.

Başımı meydan okurcasına sallıyorum, kendimi dalın üzerinde çömelmiş bir pozisyona alıyorum ve ona yaklaşması için meydan okuyan bir bakış fırlatıyorum.

"Beni rahat bırak, Hell. Bırakacağın konusunda anlaşıştık!" Bağırıyorum, sesim soğuktan titriyor.

Yanıt verirken başını hafifçe aşağı eğip yüzünü kapüşonunun altında gölgelendirirken gözleri hınzırca parlıyor.

"Ya aşağı inersin ya da yukarı tırmanır ve-" sesi kesiliyor, tehdidi havada kara bir bulut gibi bırakıyor ve bıçağın ucunu sert gövdeye dayıyor, kendi yarattığı çarpık bir melodiyi söyleyerek ağacın etrafında dikkatlice dönerken bıçağı yüzey boyunca sürüklüyor.

"Noir ve Hell, bir ağacın içinde sikişiyorlar. F-U-C-K-I-N-G," diye alay ediyor, dudakları kötü niyetli bir sırıtışla kıvrılıyor.

Gözlerim hayal kırıklığıyla dönüyor, çenem gergin, ondan kaçma isteği damarlarımda dolaşiyor. Net bir şekilde düşünmeden bekliyorum ve köşeyi dönerek görüş alanıma girer girmez, ellerim içgüdüsel olarak dala tutunarak hızla aşağıya iniyorum. Bacaklarımı güçlü bir şekilde savurduğumda, ayaklarım onun güçlü göğsüne çarpıyor, çarpmanın etkisiyle bir an için sersemliyor ve geriye doğru bir adım atıyor. Yine de etkilenmedi ve bileğimi hızla kavradı, tutuşu acımasız ve güçlüydü. Bacağımı çılgınca sallıyorum, umutsuzca tutunuyorum, parmaklarım ıslanmış tahtaya doğru kayıyor.

Beni aniden çekip yere düşürmeden önce yüzüne sinsî bir sırıtma yayılıyor, beni yankılanan bir gümbürtüyle yere düşürüyor ve sırtımdan acı fişkırıyor, ciğerlerimdeki rüzgarı dışarı atıyor.

Aklımı başıma toplamaya çalışırken çarpmanın etkisiyle inliyorum ama daha neler olduğunu anlayamadan çamurlu toprakta sürüklendiğimi hissediyorum. Gözlerim dehşet içinde büyüyor, ellerim toprağı tırmalıyor, bir şeylere tutunmaya çalışıyor.

"Cehennem!" Bağırıyorum, sesim umutsuz bir yakarış, heceler aciliyetle titriyor.

Acımasızca çekilirken orman zeminindeki enkaz vücuduma yapışıyor, onu durdurma çabalarım sadece sakın adımlarıyla karşılanıyor. Korkudan nefesim kesilirken, kurtulmak için çılgınca bir çabayla çırpınmaya ve tekmelemeye başlıyorum, ama o umursamıyor, kutsal takibine devam ederken bakışları ileriye doğru sabitleniyor.

"Aptal, aptal küçük Dolly," diye alay ediyor, sesi karanlıkla sırlıslıkla. "Gerçekten kaderinden kaçabileceğini mi sandın?"

Birden ormandaki bir açıklıktan çıkıyoruz, zemin çamurdan çimenlere dönüşüyor. Üstümdeki ağaçlar seyreliyor, yağmurun tüm gücüyle beni ıslatmasına ve soğuk tenimdeki çamurun bir kısmını yıkamasına izin veriyor.

Hell sonunda durdu, bacağımı sıkıca kavramaya devam ederken bana doğru döndü. Kapüşonunu geri çekiyor, girdap gözleri vücudumu tarıyor, başı bir tarafa eğik.

"Ama beni istemiyorsun, öyle mi?" diye keskin havaya karşı nefes alıyor.

İç çekiyorum ve yüzümü yana çeviriyorum, artık onun adını inlediğimi kesinlikle duyduğunu biliyorum, ama gözümün ucuyla cebine uzandığını fark ediyorum. Siyah dildomu çıkardığında dikkatim tekrar ona yöneliyor.

Merakla inceliyor, konuşurken gözleri benzer şeklin uzunluğunu izliyor, ses tonundan çarpık bir eğlence damlıyor, "Seni duydum Dolly. Göt deliğini deldiğimi hayal ediyordun." O devam ederken dudaklarım ince bir çizgiye dönüşüyor. "Ama bu küçük şey benim sikime hiç benzemiyor. Belki boyutunu iki katına çıkarıp on üç piercing ekleyebilirim."

İtirafı karşısında çenem düştü, gözlerim büyüdü, sonra yüzümü buruşturdum, tek kelimesine bile inanmadım, "Evet, doğru." Alay ettim.

Gözlerini benimkilere diyor, ifadesiz ve soğuk, doğruyu söyleyip söylemediğini merak etmeme neden oluyor. Hiçbir uyarıda bulunmadan bacağımı bırakıyor, eğiliyor ve bileğimi hızla kavrayarak beni ayağa kaldırıyor. Önüm onunkine çarpıyor, ama kaçmaya çalışarak dönüyorum, ancak saçımı tutup beni geri çekmeden önce bir adım uzaklaşabiliyorum.

Beni kendisiyle yüzleşmeye zorlarken, bedenimi onunkine bastırırken ve bana küçük oyuncağı gibi davranırken kafa derimden acı fişkırıyor. Beni sıkıca kavırıyor ve ben de deri ceketinin yakalarına tutunarak kendimi sabitlemeye ve kontrolü yeniden kazanmaya çalışıyorum.

"Pis sürtük. benim canavar sikimin seni becermesini, plastik siki bile götüne alamıyorsun." Saçlarımı daha da geriye çekiyor, ağzı benimkinden birkaç santim uzakta. "Beni sana ne kadar ruhsuz olabileceğimi göstermek zorunda bırakma Noir," diye hırlıyor, nefesi dudaklarımın üzerinde sıcak ve titriyor, kontrolünü kaybetmenin eşiğinde sallanıyor.

Cevap vermeden önce zorlukla yutkunuyorum, tüm vücudum soğukluk ve panikten titriyor, "Adını söylemedim, Hell." İtiraz ediyorum.

Şimdi dudaklarıma karşı acımasızca tıslıyor, dişleri hayal kırıklığıyla ortaya çıkıyor, "Hayır, çığlık attın, güzel kız. Çığlık attın ve neredeyse boşalıyordun."

Dilini çenemden dudaklarıma doğru yalıyor ve fısıldamadan önce beni tadıyor: "Kıçının sikilmesini istiyor musun Noir? Hala ne kadar zonkluyorsun?"

Ciğerlerime hava almak için mücadele ediyorum, kelimelerimi kaybediyorum, yüzüme yağmur yağıyor, tüm bu durum beni kaskatı kesiyor. Evcilleşmemiş bir hırıltıyla aniden saçlarımı aşağı doğru çekerek beni önünde dizlerimin üzerine çökmeye zorluyor.

"Dizlerinin üzerine çök ve beni yala," diye emrediyor, ses tonu reddetmeye yer bırakmıyor.

Çamurlu çimlere battıklarında, dildomu yere bırakıyor ve yüzümdeki boya gözlerimi yakmaya başlıyor, gözyaşlarımdan dolayı renkler . Yoğun bakışları altında soğukkanlılığımı korumaya çalışarak ona bakıyorum. Boştaki eliyle kemerini hızla çözerken, tokasının ve zincirinin metalik şingirtisi nemli gece havasında yankılanıyor.

"Bakalım sikimin ne kadarını o sürtük boğazından aşağı indirebileceksin?" sözleri karanlık bir arzuyla doludur.

Beni bağladıktan sonra zincirinin bir ucunu kot pantolonundan çıkarıp boğazıma sıkıca doluyor ve tenimi sıkıştıran sert bir çekişle yumruğunun etrafına sararak ondan kaçamayacağımdan emin oluyor. Sonra fermuarını indiriyor ve ben kendimi hayır derken bulamıyorum. Kelime boğazımda sürünüyor, serbest bırakılmak için yalvarıyor ama gelmiyor. Bunun yerine, içimde dönen beklenti ve korkuyla bekliyorum, kafa karıştırıcı bir zihin durumu, ama boyutu ve piercingleri hakkında doğruyu söyleyip söylemediğini görmek için biraz merak ediyorum.

Elini siyah boxer'ının içine gömüyor ve sonunda sikini dışarı çıkarıyor, gözlerim hemen ona kilitleniyor.

Lanet olsun. Yalan söylemiyordun.

Aleti etkileyici ve kalın. Boyundan aşağıya doğru dalgalanan damarlar ne kadar sert olduğunu gösteriyor, bu da benim için onun uyarılmışlığının açık bir görüntüsü, ama asıl dikkatimi çeken piercingler. Parıldayan metal çivilerden oluşan bir merdiven

Şaftının altından ve üstünden geçiyor, her biri nefesimi kesecek şekilde ışığı yakalıyor.

Kendini yavaşça okşamaya başlıyor, derisi geri çekilerek ucundan geçen iki gümüş topu ortaya çıkarıyor. Döl karışımıyla parlıyorlar ve istemsizce ağzımın sulandığını hissetmekten kendimi alamıyorum. Bu adam sadece uzunluğu ve çevresi bakımından yetenekli değil, açıkça Şeytan tarafından kutsanmış, ama aynı zamanda bu yılanı silahlandırmaya da mı karar verdi? Bu cüretkârlık şok edici.

Dudaklarıma vurduğunda, ağırlığı ve kuvveti neredeyse dudaklarımı yarıyor ve irkiliyorum, transımdan çıkıyorum. Ucunu dudaklarımın üzerinde gezdiriyor ve kayganlığı dudaklarımı kaplıyor, havada sallanan bir talep onu içime almam için beni zorluyor.

"O dolgun dudaklarını benim için ayır Dolly," diye emrediyor, sesi açıklık taşıyor, "Onları zorla açıp yine de yapmadan önce seni kafatasıyla becermeme izin ver."

Dudaklarımı nasıl ayırmayı planladığını düşünürken kaşlarımın arasında bir çatık oluşuyor. Başımı çılginca sallıyorum, ama ona kelimelerle meydan okuyamadan kendini içeri itiyor, piercingleri dişlerime çarpıyor ve beni hazırlıksız yakalıyor.

Hızlı bir vuruşla anında boğazımın arkasına dalıyor ve ağzımı mutlak sınırına kadar geriyor. İçgüdüsel olarak ıslak kotunu kavıyorum, her iki eldivenli eliyle saçlarımı tutarken sakinliğimi yeniden kazanmaya çalışıyorum, aletini boğazımın arkasına yerleştirirken beni sabitliyor.

Midem kabarıyor, tekrar tekrar boğulurken isyan etmekle tehdit ediyor. Gözyaşları görüşümü bulanıklaştırıyor, her göz kırpışımında yanaklarımdan aşağı akıyor ve üstümden homurdanırken çarpık bir tatmin duygusuyla gözlerini kapatıyor, "Benim için gözyaşı döktüğünde çok güzel oluyorsun." Kararmış gözleriyle bir kez daha bana bakıyor, nefessiz ama yoğun sesiyle işkencesine devam ediyor: "Ağla, ağla, ağla güzel kız. Benim tarafımdan aşağılanmaktan ne kadar nefret ettiğini göster bana. Sikimi gırtlığına kadar soktuğum için benden ne kadar nefret ettiğini göreyim." Durmuyor, her öğürmede bademciklerim kasılırken sadist zevki açıkça görülüyor.

Sonunda yavaşça geri çekiliyor ve piercingleri dilimin üzerinde ve ağzımın çatısında iz bırakarak ciğerlerime biraz oksijen çekmek için kısa bir şans sunuyor.

Ancak bu erteleme kısa sürdü.

Ucuna ulaşır ulaşmaz, kuvvetle boğazıma geri dalıyor. Agresif hiç acımıyor, sanki tüm sikini boğazıma sokmayı hedefliyor. Bu neredeyse işe yaramaz bir görev, cüssesi bunu fiziksel olarak imkansız kılıyor, yine de yılmadan devam ediyor.

"Her santimetremi yutmayı öğreneceksin Noir," diye dikte ediyor, sesi baskınlıkla kaynıyor. "Sahip olduğun her küçük delik, tüm beni ve sadece beni alacak şekilde yeniden şekillendirilecek."

Eldivenli elleri başımın arkasında düzleşiyor, yüzümü acımasızca sikmeye başlarken beni yerimde tutuyor. Her tokmak sertti, nefes boruma amansız bir güçle çarpıyordu. Hiç böyle bir vahşet yaşamamıştım, yoğunluktan bayılacakmışım gibi hissediyordum.

Görüşüm kararmaya başlıyor, çenem paramparça olacaktı gibi ağrıyor. Tükürük gerilmiş ağzıma doluyor, gözlerimden yaşlar akarken çenemden aşağı süzülüyor ve geri çekilmeye çalışıyorum, yumruklarım onun kalçalarına doğru sıkıca kıvrılıyor, ama o beni sıkıca yerinde tutuyor, bana karşı hiçbir merhamet göstermiyor ve hiçbir hoşgörü sunmuyor.

Bir süre sonra üstümde nefesi ağırlaşıyor, aleti her geçen saniye şişiyor ve sonunda bir eliyle saçlarımı geriye doğru çekerek hızlı bir hareketle çekiliyor.

Nefes nefese, sikini çekip çıkarıyor ve yüzüme boşalıyor, kalın sıvı soğuk tenimi ısıtıyor ve kaplıyor. Gözleri bir anlığına kapanırken bulanık bir görüşle izliyorum, yeniden odaklanıp bana bakmadan önce memnuniyetinden duruşunda hafif bir sallanma oluyor.

Bana ifadesiz bir şekilde bakarken, sikinin ucunu karıncalanan, şişmiş dudaklarıma sürüyor, bu onun hâkimiyetinin ve benim teslimiyetimin acımasız bir hatırlatıcısı. İkimiz de ağır ağır nefes alıyoruz, aramızdaki gerginlik havada çatırdıyor ve bir eliyle saçlarımı serbest bırakırken, diğeri yüzüme hareket ediyor. "Şu haline bak, benim küçük güzel fahişem gibi döllerime bulanmışsın," diye hınzırca sırtıyor ve eldivenli parmaklarıyla sularını tenime bulaştırıyor.

"Dilini dışarı çıkar, Dolly," diye emrediyor ve ben tereddütle itaat ediyorum, kendimi açıkta ve savunmasız hissediyorum, ağızları nasıl açmaya zorlayacağını bildiğini biliyorum. "Daha geniş." Dilimi daha da dışarı itiyorum, ağzımı iyice açıyorum.

Tükürüğünü toplamadan önce itaatimden duyduğu memnuniyetle homurdanıyor ve dilime çarpana kadar dudaklarından pırıl pırıl bir ip halinde düşmesine izin veriyor. Dilim tükürüğüyle kaplanana kadar bu iğrenç eylemi tekrar tekrar yapıyor, her damla onun üzerimdeki kontrolünün bir işareti gibi geliyor.

Sonra eğilerek, "Tükürüğümü yut!" diye emretti. Tükürükle dolu dilimi isteksizce ağzıma götürüp yutarken, üzerimde bir alçalma dalgası hissederek onun parlayan bakışlarına kilitleniyorum.

"Ne kadar iyi bir sürtük," dişleri dudaklarımda sıkılıyor. "İyi sürtükler istediklerini alırlar. Sıra sende."

Dudakları dudaklarıma değdiğinde zincirini çözüyor ve saçlarımı çekiştirerek beni ayağa kaldırıyor. Kolunu sırtımın alt kısmına sıkıca sararak beni kendine yaklaştırıyor, sıcaklığı uyuşmuş bedenimle tam bir tezat oluşturuyor ve neredeyse ona sarılmak istiyorum. Soğuk iliklerime kadar işlerken içimde bir titreme oluyor ve aniden bıçağının havayı yararak çıkardığı metalik ses sessizliği yararak donup kalmama neden oluyor.

Hızlı bir hareketle kolunu savurup bıçağı fırlatıyor ve bıçak yakındaki bir ağacın gövdesine saplanınca sersemlemiş bir halde başımı çeviriyorum. Kafam karışmış bir halde iri gözlerimi onunkilerle buluşturmak için kaldırıyorum ve gözyaşlarıyla lekelenmiş yüzümde geziniyorlar. Tuhaf bir nezaketle, tenime yapışan nemli saç tellerini oynatıyor.

Sonra yüzümü yakaladı, çenemi sıkıca kavradı, ifadesi hayal kırıklığıyla gerildi, "Sür onu." Sesi havayı bir kırbaç gibi kesiyor, gözleri şiddetle yanıyor.

Gözlerim daha da açılıyor ama ben daha fazla itiraz edemeden dudaklarını dudaklarıma bastırıyor, öpücüğü saldırgan, dili benimkiyle iç içe geçiyor. Beni geriye doğru yönlendirirken, her adım onun iradesine teslim olmak gibi geliyor, dokunuşu onu durdurmak istememe rağmen içimde bir ateşi tutuşturuyor.

"Daracık göt deliğinle üzerinde zıpla," diye mırıldanıyor dudaklarımdan arasından düşmanca bir tonla. "Uzat onu ve alabildiğin kadar derine al."

Yüzümü ani bir güçle itiyor ve çıplak ayaklarımdan altındaki kaygan zeminde geriye doğru tökezliyorum. Dengemi bulduktan sonra geriye doğru yürümeye devam ediyorum ama yırtıcı adımlarla beni takip ediyor. Bunu fırsat bilerek kaçmak için dönmeye çalışıyorum ama külotumu kavrayan eli beni geri çekiyor ve önümdeki ağaca çarpıyorum. Elleri beni sıkıştırıyor.

yanagımı keskin ağaç kabuğuna sertçe bastırdı.

Nefesim kesik kesik geliyor, kalbim göğüs kafesime şiddetle çarpıyor, yerinden tehdit ediyor ve göz ucuyla parmağının ucunu ısırıldığını, yumuşak bir gümbürtüyle yere düşmeden önce deri eldiveni çıkardığını görüyorum.

"Lanet bir velet olmaya devam ediyorsun, Noir. Sahip olduğumuz şeyle savaşmaya devam ediyorsun ve inan bana bu hoşuma gidiyor. Ama eğer sana söyleneni yapmaya başlamazsan, sana son derece affedilmez şeyler yapacağım. Şu anda uysal davranıyorum" diye homurdanıyor.

Cesur bir hareketle, eli arkadan kalçalarımın arasına iniyor, kabaca ve sahiplenerek, parmakları amımı örten kumaşın üzerinde geziniyor, her yerimi hissetmeyi hedefliyor.

Vücudum bu müdahaleyle geriliyor, içimde garip bir korku ve uyarılma karışımı dolaşıyor, ama ilk direncime rağmen kendimi onun dokunuşuna boyun eğerken buluyorum, kıcıımı geriye itip ona daha iyi erişim sağlarken bacaklarım yavaş yavaş gevşiyor.

Kıç yanaklarımın arasına sıkışmış külotumun ipini zorla koparıyor, parçalıyor ve tereddüt etmeden iki uzun, soğuk parmağını amımın derinliklerine sokuyor, gümüş halkaları duvarlarım boyunca kazınıyor, beni acımasız bir itişle geriyor. Çığlık atıyorum, ani istiladan dolayı parmak uçlarımda yükseliyorum, ama parmaklarını agresif bir şekilde tekrar tekrar içime sokmadan önce saçlarımı geri çekiyor, hırıltısı onu almam için açık bir uyarı.

Onları büküp kıvrarak daha derine sarıyor, amımı gevşetmeye çalışıyor ve bacaklarımın titremesine neden oluyor. Bu yoğun his içimde ham bir arzuyu ateşliyor ve çığlıklarım artıyor, acı ve ezici zevkin bir karışımı.

"Ne kadar dar bir amcık. Elimin tamamını içine sokmayı çok isterdim," diye hırılıyor sıkılmış dişlerinin arasından çiğ bir arzuyla kulağıma doğru, "Seni uzatayım da sikimin her santimini kolaylıkla alabilesin."

Kirli ağzı damarlarımı alevlendiriyor ve doruk noktamın içimde endişe verici bir hızla yükseldiğini hissedebiliyorum, daha önce hiç yaşamadığım hızlı bir his.

Parmaklarını içimden çıkarmaya başlar başlamaz, uçlarını duvarlarımdan aşağı sıyırp tekrar içeri sokmadan önce, haykırıyorum, orgazmım

İçime bir tsunami gibi çarpıyor ve boşalmam bacaklarımdan aşağı akıyor ve eli, sıcak ve kaygan.

Vücudum kasılırken, parmaklarını son bir kez daha içime sokuyor, ben coşkudan inene kadar amımın onların etrafında kasılmasını hissetmek istiyor.

Gözlerim kapalı, nefesimi tutmaya çalışırken, başparmağı büzüşmüş deliğime bastırıyor ve göğsündeki gümbürtü beni hala bıçağını sikmeye zorlayacağını gösteriyor.

Aniden parmaklarını içimden çekip çıkarıyor, menimi göt deliğime bulaştırdıktan sonra boynumdaki kavramasını sıkılaştırıyor ve benden manevra yapmamı istiyor. Titreyen bacaklarımla, beni döndürene kadar ağacın etrafında isteksizce onu takip ediyorum ve bıçağının soğuk sapını hissediyorum, kıcıma doğru hafif bir yukarı açıyla nişan alıyor.

Yüzünü benimkine yaklaştırdığında, gözleri ağırlaşmış bakışlarımı ararken vahşileşiyor. Eğilerek kıcımin yanaklarını kavriyor, onları birbirinden ayırıyor ve sırlıklam olmuş deri ceketine yapışıyorum, vücudunu benimkine doğru iterken parmaklarım ıslak malzemeyi kazıyor ve bıçağını almamı sağlıyor.

Hafifçe yer değiştiriyorum, amıma kaymasını ya da beni kesmesini önlemek için sapın ortalandığından emin oluyorum. Her hareketimde yavaşça içime giriyor, soğuk, sert yüzeyi doğal olmayan bir izinsiz giriş ve kaşlarım birbirine yapışıyor, aynı anda bir nefes kaçarken ağzım açık kalıyor. Şekli tuhaf, içimde tamamen yersiz, ama istikrarlı bir şekilde devam ediyor, sapın her oyulmuş çıkıntısı yasak duvarlarıma daldırıp aşağı doğru kayarken beni geriyor.

Soğuk çelik bıçağın kenarını hissettiğim anda göğsüne doğru iterek onu durduruyorum ve bir an için bu garip hisse alışmaya çalışıyorum ama elleri kıcımda sıkılaşıyor, parmakları etime batıyor, güç alıyor ve alışmam için bana çok az zaman veriyor.

Birdenbire beni ucuna kadar kaydırıldı ve neredeyse bıçağa ulaşacak şekilde beni zorla tekrar aşağı itti.

"Hepsini sikeyim dedim," diye homurdanıyor.

Bu his, kontrolüm dışında dudaklarına karşı utanç verici, yüksek sesli bir inilti çıkarıyor ve tutuşu kalçalarıma doğru hareket ediyor, daha sıkı hale geliyor, itişlerimi daha düzensiz ve agresif hale getirmeye yönlendiriyor. Gözleri yüzümü tarıyor ve

ağır bakışlarım ve ayrılmış dudaklarım. Dönen gözlerinde kendimi kaybettikçe, kendimi ona daha fazla teslim olmuş buluyorum ve titreyen ellerimle, parmak uçlarımı tenine yapışan ıslak, siyah atletinin altından geçirerek onları indiriyorum. Tereddütle avuçlarımı sert karın kaslarının üzerine koyuyorum, kendimi durduramıyorum. Onu hissetmem gerekiyor. Bunun çok yanlış olduğunu bilmeme rağmen onun inanılmaz vücuduna dokunmam gerekiyor. Parmak uçlarımın altındaki güçlü kaslar her harekette dalgalanıyor, sağlam ve sıkı.

"Bana dokunuyorsun, Dolly."

Şehvet çılgınlığının içinde kaybolmuş gözlerim öyle sersemlemiş ki kapanıyor. "Siktir, biliyorum," diye nefes nefese fısıldıyorum. "ama elimde değil."

Ellerimi daha da yukarı kaldırıyorum, göğüs kaslarının üzerinde gezdiriyorum, kaslarının sert hatlarını hissediyorum ve meme ucu piercingi avucumun üzerinde kayıyor, soğuk metal cildinden yayılan sıcaklığa tezat oluşturuyor ve titrememe neden oluyor.

Beni daha yakına çekerken kalçalarımı sıkıca kavıyor. "Yapamayacağını biliyorum. Sen benimsin güzel kız ve senin için geri dönüş yok. Bizim için." Sözleri karşısında ürperiyorum, ağırlığı damarlarıma işliyor.

Ellerim dövmeli vücudunu keşfetmeye devam ediyor, her kıvrımı izliyor ve hala içimde olan sapa rağmen, rahatsızlık inkar edilemez bir zevkle karışıyor ve beni çok daha fazlasını arzulatıyor. Bu karanlık, karşı konulmaz bağdan kaçış olmadığını bilerek, beni ele geçiren duygu fırtınasına teslim olarak ona doğru eğiliyorum.

Ellerinden biri vücudumun ön kısmında yılan gibi kıvrılırken dudaklarımı yakalıyor ve ben de kabul ediyorum, dillerimiz vahşi ve yiyip bitiren bir öpücükle birleşiyor. Göğsümü sıkıca tutup acımasızca sıkıldığında, dudaklarına karşı tıslıyorum.

Bıçağını kendi irademle becerdiğim için artık beni kontrol etmesine gerek olmadığını anladığında, diğer eli yırtık külotumun bel bandına kayıyor. Parmaklarının uçları anında am dudaklarımın arasından geçerek hassas klitorisimi buluyor.

Beni kuvvetle ovarak zevkimi artırıyor ve bir kez daha zirveye yaklaştığımı hissediyorum. Dokunuşunun yoğunluğu ezici ve inlemelerim daha yüksek sesle büyüyor, öpücüğümüz derinleştikçe ondan kaçan ilkel seslerle karışıyor.

"Evet, aynen böyle. Çok yaklaştım, Hell. Sakın durma." İnliyorum, şüphesiz duymak istediği kelimeleri duymasına izin veriyorum, ama dudaklarıma karşı acımasız bir hırıltıyla, aniden üç parmağını sırlıslıkam deliğime uyarı yapmadan sokuyor.

Kimin duyduğunu umursamadan yüksek sesle bir çığlık attım ve diğer eli uyluğumun arkasına yapıştı, kalçasına kaldırdı ve damlayan amımın daha da derinlerine inmesine izin verdi. Şimdi her iki deliğim de doluydu, biliyorum ki uçurumun kenarına itilmek için ihtiyacım olan her şey olacak.

Çılgınca öpüşürken, parmaklarını ve bıçağı umutsuz, hayvani sıçramalarla beceriyorum ve yoğunluk hızla artıyor, vücudum çabayla titriyor. İçimde patlamak üzere olan saatli bir bomba gibi doruğa ulaştığımı hissederken, nefeslerim onun dudaklarına karşı düzensiz ve çılgınca hale geliyor. Gözlerim geri yuvarlanıyor, zevk o kadar yoğun ki acıyla sınırlanıyor.

"Kahretsin, boşalacağım!" diye bağıriyorum.

Boğazımı ani bir mengene gibi kavrayarak beni öne doğru itiyor, bıçak acımasız bir çekişle kıkımdan kopuyor. Tökezliyorum, onun gücü beni itiyor, ta ki ellerim ve dizlerim üzerine, aşağıdaki çamurlu zemine düşene kadar.

Eliyle sırtıma bastırıyor ve arkamda diz çökerken beni yüzüstü çökmeye zorluyor. Bıçağın sapının keskin acısı, ihlal edilmiş kıkımını bir kez daha deliyor ve onu içimin derinliklerine iterken dudaklarımdan bir çığlık çıkarıyor. Aynı anda, üç parmağını da ıslak amıma geri sokuyor, saldırı durdurulamaz ve vahşi, serbest bırakılmış çılgın bir canavar gibi.

Her iki deliğimi de bir kez daha dayanılmaz bir güçle sikmeye başladığında, kalçalarım titriyor ama mide bulandırıcı saldırısının vahşetine rağmen kontrolü işe yarıyor. Birkaç dakika içinde, zevk şiddetli bir fırtına gibi içimde patlıyor, parmaklarım çamuru pençeliyor, boğazımdan bir çığlık kopuyor ve sessiz ormanın karanlığında yankılanıyor.

Orgazmımın ortasında parmaklarını ve bıçağı hızla geri çekiyor, sadece parmakları ve başparmaklarıyla beni birbirinden ayırıyor, yüzü damlayan amıma dalıyor. Dili yırtıcı bir açlıkla dışarı fırlıyor, şiddetli bir güçle titreşen çekirdeğimi parçalıyor.

Beni terk eden her evcilleşmemiş inilti ile coşkuyu artırıyor, delici alayları ve uzman hassasiyetiyle işkence ediyor. Hareketleri acımasız, dilini bana doğru düzleştirmeden önce bir hırıltıyla bana ziyafet çekiyor.

şışmış etimi yukarıya, göt deliğime doğru kaydırmadan önce, boşalmamı topluyor ve orada yemeye devam ediyor.

Kalın dilini açıklıklarımın her birine o kadar derinlemesine sokuyor ki, iç duvarlarımı tatmak için geriliyor ve çaresiz kalıyor, içimde deliciliğini hissedebiliyorum. Gözlerim kapanıyor, göz kapaklarımın arkasında oluşan lekeleri görmeye başlıyorum, düzensiz nefeslerimi sabitlemeye çalışırken sığınacak bir yer arıyorum, tamamen hareketsiz olduğum için bana ne isterse yapmasına izin veriyorum.

Deliklerimi saatlerce acımasızca kemirdikten sonra, tadıma doyamadan geri çekiliyor, dokunuşunun yokluğu beni tuhaf bir şekilde yoksun bırakıyor ve daha fazlasına ihtiyaç duymama neden oluyor.

İri eliyle kığımın yan tarafına indirdiği sert bir şaplak beni bulanık halimden çıkarıyor ve dudaklarımdan acı dolu bir irkilmenin çıkmasına neden oluyor. Eğildi, parmakları ıslak saçlarıma dolanırken beni dikleştirdi, bitkin bedenim onun sert göğsüne yığıldı.

Başımı omzuna yasladığımda, burnunu boynumun kıvrımları boyunca yavaşça gezdirirken ılık nefesinin tenimin üzerinde gezindiğini hissediyorum. Elleri aynı anda yukarı doğru ilerliyor, vücudumun ön kısmının kıvrımlarında geziniyor, ta ki göğüslerimin kabarıklığına doğru sıkıca bastırana kadar. Piercingli meme uçlarımla oynuyor, daha fazla çekemeyinceye kadar çekmeden önce onları parmaklarının arasına alıyor.

Dişleri çenemi sıyırırken gövdesinden alçak, ilkel bir hırıltı yükseliyor ve içimde anlamakta zorlandığım ama inkâr edemediğim bir duygu kasırgasını ateşliyor.

Kulağıma konuştuğunda hâlâ sersemlemiş durumdayım ama gözlerim yavaşça açılıyor. "Seni eve götürmek ve bütün gece küçük oyuncağım olarak kullanmak istiyorum ama Hellion Karanlık Gece'de üzerine salınacak Dolly."

Uyarısı içimi ürpertiyor ve bu rahatsız edici gerçeği düşünürken Hellion ile Cehennem arasındaki fark netleşiyor. Cehennem, tüm vahşiliğine rağmen yine de çarpık bir tutku biçimine sahip, şu anda olduğu gibi tehlikeye rağmen beni içine çeken karanlık bir cazibesi var, ama Hellion... Yüzeyin altında gizlenen uğursuz bir şey var. Cehennem'in sarhoş edici hâkimiyetinin ardından, onun karakteriyle yüzleşme düşüncesi beni endişelendiriyor ve kafamı karıştırıyor.

Yorgun ve soğuktan donmuş halimle bana dokunabildiği kadar dokunduktan sonra, beni sıcak tutmak için deri ceketini silkip üzerime geçirdiğini hissediyorum. Yer değiştirdiğinde beni zahmetsizce kollarına alıyor ve ben daha ne olduğunu anlamadan beni karavanıma geri götürüyor.

HELL

Noir'ı karavanına geri götürdüğümde, aniden kollarımdan sıyrılıp ayaklarının üzerine düşüyor. Merakla yatak odasına doğru hızlanmasını izliyorum ve yavaşça arkasından takip ediyorum. İçeri girdiğimde sırtı bana dönüktü, ceketimi yatağın üzerine atıp giyecek bir şeyler bulmak için gardırobunu karıştırmaya başladı ama bana gitmemi söylemedi.

Ceketime uzanıyorum, cebimden bir sigara çıkarıp paketinden bir tane ısırmadan önce dikkatle izleyerek orada dururken ceketimi giyiyorum. Çırılçıplak soyunuyor, artık yanımda hiç utanmıyor ve sigaranın ucunu yakarken kaşlarımı kaldırıyorum. Çakmağın klik sesiyle arkasını dönüp çırılçıplak bana bakıyor ve ben homurdanıyorum.

"Burada olmaz!" diye bağıyor, panik içinde.

Uzun bir nefes daha çekerken soğuk gözlerim onunkilere kayıyor, duman burun deliklerimden kıvrılıyor ve muhtemelen Topal Dick tarafından konulmuş aptal kurallarını görmezden geliyorum çünkü benim için hiçbir şey ifade etmiyorlar.

İstedigini yapmayacağımı bildiği için gözlerini deviriyor ve ben de bol siyah bir kapüşonlu sweatshirt ve ona uygun bir kot pantolon giyip deri platform çizmelerle tamamlarken onu izlemeye devam ediyorum. Saçlarını dağınık bir şekilde topuz yaptığında, ne halt ettiğini merak etmeye başlıyorum.

"Bir yere mi gidiyorsun?" Sonunda ses tonum soğuk bir şekilde soruyorum. Aynaya bakmayı bitirene kadar cevap vermiyor ve sonra bana dönüyor. Adımlarını ileriye doğru atarken, gözlerim onun güzel vücudunu tarıyor.

"Beni Canavar'la tanıştıracak mısın?" diye soruyor, sesi sabit.

Sorusu karşısında hazırlıksız yakalandım ama biraz düşündükten sonra başımı hafifçe sallayarak "İnsanlardan hoşlanmıyor" dedim. Dürüstçe cevap veriyorum.

Dolgun dudakları bir gülümsemeye dönüşüyor. "Sen de öyle."

Onu oraya götürmenin güvenli olmadığını bildiğim için iç çekiyorum ve başka tarafa bakıyorum. Eğer parmaklıkları kırarsa, kızım ölür ve Dolly'mi benden aldığı için onu öldürmek zorunda kalırım.

"Lütfen," diye yalvarıyor nazikçe, küçük ellerini göğsüme koyarak beni etkilemeye çalışıyor. Gözlerine bakıyorum, onu tetiklemeden bunu aşmanın bir yolunu bulmaya çalışıyorum.

Derin nefes alıyorum, kendimi olacaklara hazırlıyorum. "Eğer seni alırsam, beni dinlemen gerek," diyorum kararlı bir şekilde. "Eğer tekmelemeye başlarsa, hemen gitmen gerek. Bir kahraman gibi davranmaya çalışıp onu alt edebileceğini düşünme, çünkü inan bana, yapamazsın."

Gözleri hafifçe açılıyor ama başını sallıyor. "Anlıyorum," diye fısıldıyor.

"Hayır, bilmiyorsun," diye homurdanıyorum, elini göğsümden çekip tutuyorum. "Bu lanet bir oyun değil, Noir. Yanlış bir hareket yaparsan her şey biter."

Sertçe yutkunuyor, yüzünde hala kararlılık var. "Yanlış bir hareket yapmayacağım," diye söz veriyor.

Fikrini değiştiremeyeceğimi bildiğim için sinirli bir şekilde iç çekiyorum ve beni takip etmesi için başımla bir işaret yapıyorum.

HOLLOW HELLION

Onun tutulduğu yere doğru yürürken yağmur üzerimize yağmaya devam ediyor ve Noir merakı sesinden belli olarak yanımda ilerliyor. "Onun hikayesi ne? Hep burada mıydı?"

Yan gözle ona bakıyorum, platformlu botlarıyla bile benden ne kadar kısa olduğunu fark ediyorum. İleriye bakarak küçük bir baş sallama hareketi yapıyorum. "Hayır, yaklaşık altı yıl önce başka bir eyaletteki başka bir sirke aitti," diye açıklıyorum. "Ama olası bir ortak korku gösterisini planlamak için iş ziyaretine gittiğimde, orada gösteri sırasında ne kadar kötü muamele gördüğünü gördüm. Bu beni çok kızdırdı." Dikkatle dinliyor, mavi gözleri ilgiyle irileşiyor ve ben devam ediyorum, "Onlarla çalışmak yerine, tüm mekânı yaktım ve onu aldım."

Ağzı şaşkınlıkla hafifçe aralanıyor, zihninde sorular dönüp duruyor, "Yani onu kurtardın mı?"

Kıs kıs gülüyorum, o gecenin anısı hala canlı. "Ben kahraman falan değilim güzel kız, eğer duymak istediğın buysa. Ben baştan aşağı kötü adamım. Burada daha iyi durumda ama hâlâ etrafındaki herkes ve kendisi için bir tehlike."

Anlayışla başını sallıyor. "Ve şimdi onu kilit altında mı tutuyorsun?"

"Herkesi güvende tutmanın tek yolu bu," diye cevap veriyorum, sesim sert. "O lanet olası bir saatli bomba ve eğer serbest kalırsa..." Cümlemi tamamlamıyorum, tehdidin aramızda asılı kalmasına izin veriyorum.

Sessizce yürümeye devam ediyoruz ve onun tutulduğu yere yaklaşırken Noir'in gözlerindeki gerginliği görebiliyorum, ama kararını vermiş ve artık geri dönüş yok.

HOLLOW HELLION

Karavan parkının eteklerindeki çelik kapıya geldiğimizde anahtarı çıkarıp asma kilidi açıyorum ve cebime yerleştiriyorum. Kapıyı çekip açmadan önce ağır zinciri çekip gürültüyle yere düşmesine izin veriyorum. Önce ben giriyorum, mumlarla aydınlatılmış alan görmeyi zorlaştırıyor. Noir'in üzerine eğilerek yüzümü onunkine yaklaştırdım.

kapının koluna uzanıp kapıyı arkamızdan çarparak kapatıyorum. Aramızdaki yakınlıktan dolayı bana küçük, utangaç bir gülümseme veriyor ve ben arkamı dönmeden önce bakışlarım kısa bir süreliğine dudaklarına kayıyor.

Ayak samanla kaplı zeminde ve o solumuzdaki parmaklıkların arkasından görüne kadar ilerliyoruz. Derme çatma "yatak odasında" oturmuş, köşede yere çökmüş, en sevdiği şey olan kitap okuyor. Beni fark ettiğinde, varlığımdan etkilenmemiş bir şekilde başını kaldırıyor ama Noir arkamda belirir belirmez ayağa fırlıyor ve korkutucu bir hızla parmaklıklara doğru koşmaya başlıyor.

"Lanet ," diye mırıldandım, ne biliyordum.

Parmaklıklara çarparak onları göçertiyor, tüm bina çarpmanın etkisiyle sarsılıyor. Sağır edici bir kükreme çıkarırken yukarıdaki çatlaklardan aşağı toz yağıyor, kararmış dişleri korkunç bir yüz ifadesiyle ortaya çıkıyor. Nefesinin gücü Noir'in saçlarını geriye savuruyor, ondan yayılan ham güç ve öfke karşısında yüzü beyazlıyor.

Koruyucu bir duruşla onunla parmaklıkların arasına giriyorum, tekrar parmaklıklara çarparken bakışlarım onun vahşi gözlerine kilitleniyor.

"Sakin ol, M," diyorum, kaosa rağmen sesim sabit. "O iyi."

Birden Noir etrafımda dolaşarak tekrar görüş alanına giriyor ve yüzü düşüyor. "İyi misin?" diye soruyor, derin ve hırçın sesi şimdi garip bir şekilde onun tarafından merak ediliyor. Titreyen elini uzatıyor, yavaşça ona doğru ilerliyor, gözleri sabit ve odaklanmış.

Nazikçe "Çok güzelsin" diyene kadar onu durdurmaya hazırım.

Tepkisini görmek için gözlerim M'ye kayıyor ve hiç de beklediğim gibi değil. Artık Noir'ı incitmek istediğine dair hiçbir belirti göstermiyor ki bu şok edici. O yaklaşmaya devam ederken gözleri kilitleniyor, birbirlerinden büyüleniyorlar. Yeterince yaklaştığında, eli parmaklıkların arasından süzülüyor ve ben daha ne olduğunu anlamadan avucunu hafifçe adamın derin yara izi olan yanağına koyuyor. M'nin gözleri şaşkınlıkla açılıyor, öfkesi kadının dokunuşuyla dağılıyor gibi görünüyor ve göğsünden alçak, gürleyen bir mırıltı titreşerek onun eline doğru eğiliyor.

Noir'in korkusu, yüzünü yumuşak bir şekilde okşarken yerini merak dolu bir ifadeye bırakıyor. "Sen bir canavar değilsin," diye fısıldıyor, sesi titreyerek. "Sen sadece... Yanlış anlaşılmışsın."

M'nin gözlerini kapatıp nazik temasın tadını çıkarmasını şaşkınlıkla izliyorum. Sanki bir an için, içindeki canavar onun dokunuşuyla evcilleşiyor. İnanamıyorum.

Gördüğüm şey. Onu Madam'la bile böyle görmemiştim. Cesareti, nezaketi, ona bir şeyler yapıyor. Bana da bir şeyler yapıyor.

HOLLOW HELLION

İşimiz bittiğinde odadan çıkıyoruz ve arkamdan kapıyı kilitliyorum. Arkamı döndüğümde Noir'ın gözleri çoktan benimkilere dikilmişti ve ben de sigaramı dudaklarımın arasına yerleştirdim, kapüşonumu yağmurdan korumak için başıma çektim, hâlâ bunu nasıl başardığına şaşırılmış durumdayım.

Karavanına geri dönerken sessizce yanımda konuşuyor: "Belki onu sirke daha yakın yaşayabileceği ve özgürlüğüne sahip olabileceği kadar eğitebiliriz."

"Biz mi?" Soğukkanlılıkla soruyorum, ona bakmıyorum, ses tonumdaki şüphecilik belli oluyor.

"Evet, biz. Sanırım bana güveniyor ve kesinlikle size de güveniyor."

Sigaramdan uzun bir nefes çektim. "Bu kadar basit olduğunu mu sanıyorsun?" Nefes verirken söylüyorum. "O tehlikeli, Noir."

"Hepimiz öyle değil miyiz?" diye mırıldanıyor.

Karavanının yanında durduğumuzda birbirimize dönüyoruz ve o devam ediyor. "Hepimizin şeytanları var, Hell. Sadece bazıları diğerlerinden daha görünür. Belki o tehlikeli ama sen de öylesin. Ben de öyleyim. Hepimizin içinde bir karanlık var."

Sözleri üzerine kaşlarım kalkıyor. "Tehlikeli değilsin, güzel kız," diye homurdanıyorum ve o benimle karavanın arasına sıkışana kadar arayı kapatıyorum. İri bedenim onunkine bastırıldığında keskin bir nefes alıyor ve yüzümü onunkine yaklaştırıyorum, başını geriye eğerek bakışlarımı karşılıyor. "Sen benim nazik Küçük Dolly'msin."

Soğuk ellerimi ıslak kapüşonunun altından geçirip çıplak belini kabaca kavramadan önce sigaramı bir fiskeyle uzaklaştırıyorum ve dudaklarıma doğru bir nefes veriyor, dokunuşumla teni ürperiyor.

"Sen değil misin?"

"Hayır," diye fısıldıyor, ağır gözleri kapanıyor.

İnatçılığı karşısında dişlerimi dudaklarına geçirerek tıslıyorum.

"Küçük. Sikik. Yalancı."

Dilimi boğazından aşağıya doğru daldırıyorum ve bu sefer hoş karşılıyor. Kolunu omuzlarıma doluyor ve bir iniltiyle ağzımı yutarken beni daha da yakınımaya çekiyor. Cehennemim ateşini tattıktan sonra, şimdi benim cehennemimin tüm öfkesini arzuladığı açık. Kendimi sıkıca ona doğru ittiğimde aletim sertleşiyor ve bana tam olarak ne yaptığını ona gösteriyorum.

Ellerim yukarıya doğru süzülüyor, sütyensiz göğüslerini sert bir şekilde kavıyor ve bana doğru eğiliyor, dudaklarından baştan çıkarıcı bir nefes kaçıyor, ta ki aniden arkamızdan bir erkek gırtlığı açılana kadar.

Duraklıyor, göğsümü itmeden önce gözleri fal taşı gibi açılıyor. Homurdanıyorum, başparmağımı ıslak dudaklarıma silerek başımı eğiyorum ve bir adım geri çekiliyorum.

"Yani ben bir gece için gidiyorum ve sen şimdiden bir sonraki sakin üstüne mi atlıyorsun?" Topal Dick sarhoş bir şekilde arkamdan Noir'a bağlıyor.

Etrafımda dolanıp ellerini teslimiyetle uzatırken içim cız ediyor. "Hayır... Ben..." diye kekeleyerek itiraz ediyor.

Elindeki bira şişesini aniden fırlatıyor, kafasını bir santimle kıl payı kaçırıyor ve karavana çarparak kırılıyor, ben de kendimi kaybedip dönüyorum. Öfkeli gözlerim ona dikildi ve ben olduğum için irkilmiş görünüyordu. Damarlarımda endişe verici bir hızla cinayet dolaşüyor ve Noir beni durduramadan yumruğumu geri çekip tek bir balyoz yumruğuyla suratına indiriyorum. Burnuyla temas ettiğim anda bayıldı, kaskatı kesildi ve yüksek bir gümbürtüyle ıslak çimlerin üzerine düştü.

"Cehennem!" Noir çığlık atıyor ama ona ulaşmak için yanımdan geçerken hızla uzanıp boğazını yakalıyorum ve onu karavana sıkıştırıyorum. Öfkeyle nefes alıp veriyorum ve yüzümü onunkine yaklaştırıp boynunu sıkıyorum.

"Ne yapıyorsun lan sen?" Acımasızca bağırdım. "Onu öldüreceğim!" Bana geniş gözlerle bakıyor ve ben devam ediyorum. "Seni böyle mi incitiyor?"

Başını telaşla sallıyor, "Hayır, o asla... Genelde böyle değildir. Sarhoştur. Bizi öpüşürken gördü. O..."

Yüksek sesle homurdanarak sözünü kestim. "Ne olmuş yani," diye sesimi yükseltiyorum. "Sana zarar vermesine izin verilmediğini bilmesi gerekiyordu!"

Buz mavisi gözlerinde dönen savunmayı görüyorum. "Ama buna iznin var, değil mi?" diye soruyor, kaşları öfkeyle çatılıyor.

Boynunu biraz daha sıkıyorum, sesim ölümcül bir fısıltıya dönüşüyor. "Evet. Evet, öyleyim. Bütün mesele bu, Dolly."

Meydan okurcasına kıs kıs gülüyor. "Yani, beni ormanda dizlerimin üstüne çökmeye zorlamana, boğazımda penisinle beni neredeyse boğmana ya da belki kıcıma bir bıçak sokmana izin var mı? Hm? Bu bokun acıtmadığını mı sanıyordun, Hell?" Onun eylemlerini bana çevirerek mazur göstermeye çalışıyor.

Daha yakına eğildim, nefesim kulağına değiyordu. "Fark şu ki, sen canını yakmamı istiyorsun. Bunu arzuluyorsun. O bunu anlamıyor ama ben anlıyorum."

Bakışlarıyla buluşmak için geri çekildiğimde, yüzünün sözlerimle düştüğünü fark ediyorum ve anı yakalıyorum. "Ve seni asla kötü niyetle ya da lanet olası bir öfkeyle incitmem. Sana asla kasıtlı olarak zarar vermem. Gözyaşı dökmene izin verilen tek zaman, acı ve zevkimin çok yoğun olduğu zamanlardır. Bu dünyada benden başka hiç kimse, ama hiç kimse senin güzel bedenine ya da ruhuna zarar veremez. Sen bile."

Başını bir kez sallıyor, yüz hatlarına inançsızlık kazınmış. "Sen aklını kaçırmışsın."

Çenem geriliyor ve daha da yaklaşıyorum. "Yeni mi fark ediyorsun Noir? Çünkü tanıştığımız günden beri deli olduğumun bir sır olduğunu sanmıyorum."

Topal Dick arkamda kıpırdanıyor, kendine geliyor ve Dolly omzumun üzerinden bakmaya çalışıyor, ama yüzünü tutuyorum, yanaklarını sıkıyorum, dudaklarımı onunkilere bastırırken onu dönen gözlerime bakmaya zorluyorum.

"Ya onu bırakırsın ya da onu öldürürüm," diye .

Gözleri şok içinde genişledi. "Ne?"

"Beni duyduğun amına koyayım."

Başını bir kez sallar. "Yapamam. Kimse yanımda değilken o benim yanımdaydı," diye itiraf ediyor.

Gözlerinin derinliklerine bakıyorum, tutuşum sıkılaşıyor. "Ve şimdi ben varım.

Getir. Kurtul. Ondan. Ondan."

Gözleri nemden parlıyor. "Senden nefret ediyorum," diye boğuluyor.

"Bana bilmediğim bir şey söyle." diye cevap verirken gözlerimi devirmemeye çalışıyorum. "Herkesi ve her şeyi kontrol edemezsin, Hell."

Ağzımı kulağına yaklaştırdım, "İzle beni."

Noir ve ben bir süre yoğun göz temasını sürdürürken, sakinleşmeye başlıyor gibi görünüyor, sanki içinde isteksiz bir kabullenme kıpırdanıyor. Topal Dick tökezleyerek yanımızdan geçip karavana doğru ilerlediğinde, gözleri onu takip etmek için kayıyor, ama ben hemen yüzünü tekrar benimkine çevirerek odaklanmasını sağlıyorum. "Evime geri dön. Seni burada istemiyorum."

Küçük bir baş sallamadan önce bakışlarımı tarıyor ve onu serbest bırakmak için bileğimi çekiyor. "İyi olacağım," diye mırıldanıyor. "Lütfen bunu bana bırak, Hell."

Homurdanıyorum ve elimi bırakarak kenara bakıyorum, ama o parmak uçlarına basarak yanağıma nazik bir öpücük konduruyor. "Beni asla hafife alma. Artık kimin bana zarar verebileceğini ben söyleyeceğim" diye fısıldıyor kulağıma. Sözleri karşısında şaşkınlıkla başımı hızla çeviriyorum, gözlerimiz birleşiyor ve o ifadesiz bir şekilde devam ediyor, "Yakında görüşeceğiz, eminim."

Yanımdan geçip gidiyor ve ben olduğum yerde kalakalıyorum, içimde bir savaş yaşıyorum; bu işi kendi başına halletmesine izin mi versem yoksa onu kaçırp eve mi götürsem diye.

NOİR

Karavana girdiğimde kapıyı yavaşça arkamdan kapatıyorum, gözlerim kapalı derin bir nefes alıyorum. Eli'nin mutfakta olduğunu duyuyorum, hareketleri dengesiz. Kendimi toparlayarak ona doğru yöneliyorum ve mutfığa adımımı attığımda onu hemen fark ediyorum. Tezgâha yaslanmış, kanlı burnuna bir mendil bastırıyor ve Cehennem'in ona yaptıklarından sonra iyi olmadığını bildiğim için suçluluk duygusu omurgamdan yukarı doğru süzülüyor.

"E? İyi misin?" Cevabı bilmeme rağmen sesim yumuşak ve endişeli, nazikçe soruyorum.

Sessizliğini koruyor, burnundan sürekli kan damlıyor. Bir adım öne çıktım, "Dur, yardım edeyim..."

Bana bakmadan dik duruyor ve yanımdan geçip gidiyor.

"Beni rahat bırak Noir," diye tersliyor.

İçgüdüsel olarak yan çizdim, "Ama..." Sözlerimi tamamlayamadan yatak odasına dalıyor, kapı çarparak kapanıyor ve patlama sesi karavanda yankılanıyor, beni orada öylece bırakıyor, suçluluk ve endişe içimde çalkalanıyor.

Ağır bir iç geçirdim, yenilmiş hissediyordum ve her iki adamın da nereden geldiğini bildiğim için kafam karışmıştı. Eli gördükleri yüzünden kızgındı ve bu haklı bir ama bana şişe fırlatması haklı değildi. Hell sadece koruma moduna geçti ki bu da haklı. Lanet olsun, kendimi bu karmaşadan kurtarmalıyım. Ne yapıyorum ben?

Kanepeye doğru yürüyüp oturuyorum ve botlarımı ve kot pantolonumu yavaşça çıkarıp üzerimde sadece büyük boy kapüşonumu ve çoraplarımı bırakıyorum. Aklım yarın Eli ile nasıl konuşacağıma dair düşüncelerle dolup taşıyor ve gözlerim perdelerin arkasına gizlenmiş pencereye kayıyor.

Ayağa kalkıyorum ve perdeyi yavaşça kenara çekmeden önce ona doğru ilerliyorum. Dışarıdaki gece zifiri karanlık ve onun girdap gibi dönen gözleri yok, göğsümde içi boş bir sızı bırakıyor.

Arkamı dönerek kanepeye geri dönüyorum, yanımda kalın bir battaniye sürüklüyorum. Top gibi kıvrılıyorum, başımı kolçağa dayıyorum ve dakikalar saatler gibi geliyor, düşüncelerim durulmayı reddediyor. Sonra pencerenin yanında bir şey gözüme çarpıyor ve dikkatlice başımı kaldırıyorum, onu orada durmuş sigara içerken görüyorum.

Garip bir sakinlik dalgası üzerime çöküyor ve başımı geriye yaslayıp camın ardından onunla göz teması kurmaya devam ediyorum. Uzaktan da olsa varlığı beklenmedik bir rahatlık veriyor, bir zamanlar beni izlediğinde hissettiklerimden çok farklı. Vücudumdaki gerginlik azalırken, sonunda uykuya dalıyorum, Cehennem'in beni izlediğini, geceleri ölümcül koruyucum olduğunu biliyorum.

NOIR

Her şey olup biteli birkaç gün oldu ve Eli hâlâ bana sessiz davranıyor. Öfkesi anlaşılabilir ama biz yetişkin insanlarız. Bu konuyu konuşabilmemiz gerektiğine inanıyorum. Bugün Blush'ı ziyaret etmeyi planlıyorum. Saçımı boyayacak ve birkaç gün içinde hızla yaklaşacak olan Karanlık Gece'de beni nelerin beklediğine dair bazı yanıtlar almayı umuyorum.

İçten içe, bunun hoş bir şey olmayacağını biliyorum ve gerçekten kötü bir şey olduğuna inanıyorum, ancak masumların öldüğü düşüncesi beni rahatsız ediyor ve umarım durum böyle değildir. Çarpık bir şekilde, umarım bunu hak ediyorlardır çünkü bu, hazmetmeyi daha kolay hale getirebilir. Bu eylemlerin ve cinayetlerin işlenme şekli ve Hellion'la yüzleşmek beni tedirgin ediyor ve neden hâlâ kaçmadığıma dair hiçbir fikrim yok. Beni burada tutan ne? Neden bu insanlara ve atmosfere bu kadar bağlıyım?

Garip bir şekilde, burası bir ev gibi hissettirmeye başlıyor. Darmadağın bir ev ama yine de bir yuva. Annem öldükten sonra yıllarca katlanmak zorunda kaldığım şeyden daha fazla bir yuva.

Yatağın ucuna oturup botlarımı giyerken Eli aniden odaya giriyor ve ben başımı kaldırıp gözlerinin etrafındaki morlukları fark ediyorum ama o yine de benden kaçarak gardıroba yöneliyor. Ben botlarımı bağlarken ve o ceketini giyerken bakışlarımı ondan ayırmıyorum.

"Bu gece çalışıyor musun?" Yüzüncü denemeden sonra buzları kırmayı umarak soruyorum ama beni görmezden gelmeye devam ediyor.

"Benden kaçmaya devam edebilirsin ama bu hiçbir şeyi değiştirmeyecek," diyorum, sesime hayal kırıklığı karışıyor. "Konuşmamız gerek Eli."

Bir an duruyor, eli gardırobun kolunda duruyor ve omuzlarındaki gerginliği görebiliyorum, ama sonra sanki hiç konuşmamışım gibi devam ediyor, kıyafetlerini karıştırıyor.

Ayağa kalkıyorum, odayı geçip onun arkasında duruyorum. "E, lütfen. Bunun ikimize de faydası yok. Kızgın olduğunu anlıyorum ama beni dışlamak çocukça."

Sonunda dönüp bana bakıyor, gözleri sert ve incinmişlikle öfkenin karışımıyla dolu. "Ne söylememi istiyorsun, Noir? Her şeyin yolunda olduğunu mu? Çünkü değilim. Beni tehlikeye attın ve bu her şeyi mahvediyor."

Haklı olduğunu bildiğim için sertçe yutkunuyorum. "Biliyorum ve üzgünüm ama bu konuda konuşmazsak ilerleyemeyiz."

Başını sallayarak sertçe nefes veriyor. "Şimdi de palyaçolarla mı ilgileniyorsun?
Bu işimizin bittiği anlamına mı geliyor?"

Başımı yana eğiyorum. "Söyleyeceğim hiçbir şey gördüklerini açıklamayacak ya da haklı çıkarmayacak ama sana karşı dürüst olacağım çünkü gerçeği hak ediyorsun."

Eli orada duruyor, kollarını göğsünde kavuşturmuş, nihayet söyleyeceklerimi dinlemeye hazır, ben de iç çekerek kenara çekiliyorum. "Ona karşı koyamıyorum," diye itiraf ediyorum, neredeyse açıkça.

Yüksek sesle alay ediyor, "Ne oluyor , Noir!"

Gözlerim onunkilere dönüyor ve küçük bir omuz silkme hareketi yapıyorum. "Tekrar söylüyorum, sadece dürüst davranıyorum. Harika bir arkadaş oldun ama..."

"Arkadaş mı?" diye bağıyor. "Lanet bir arkadaş mı? Aylardır birlikteyiz ve sevişiyoruz. Sorun yaşadığım için mi?" Elindekine bakıyor

Gözlerini benimkilere çevirmeden önce kasıklarına baktı.

Başımı sallıyorum, kaşlarım birbirine çarpıyor. "Hayır, tabii ki hayır. Sadece sana karşı hiçbir zaman romantik bir bağ hissetmedim, E."

Dürüstlüğü yüzünün düşmesine neden oluyor. "Beni kullandın,"

nefes alıyor. Başımı tekrar sallıyorum. "Hayır, ben..."

"Neydim ben? Sadece zaman geçirmek için mi? Bu da ne, Noir. Kimsen yokken ben senin yanındaydım. Bensiz ölebilirdin!"

Bunu söylediği gerçeğinden nefret ederek gözlerimi kısıyorum. Bunun doğru olduğunu düşünse de, ben yine de hayatta kalmanın bir yolunu bulurdum çünkü ben buyum, ama tartışmak istemediğim için bir kenara itiyorum.

"Benim için yaptığın her şeyi takdir ediyorum ve arkadaş kalmak istiyorum ama artık böyle olmamamızın en iyisi olduğunu düşünüyorum. Sana daha fazla boş umut vermeyeceğim. Her ne idiysek, artık sona erdi."

Yumruklarını sıkıyor ve bana doğru hışımla geliyor, ama ben yerimde duruyorum ve tamamen benim alanıma girdiğinde, o öfkenin sınırında kaynakken ben ona boş boş bakıyorum. Gözlerindeki yoğunluk yanıyor ve öfkesinin sıcaklığının ondan yayıldığını hissedebiliyorum.

Gergin bir sessizlikten sonra başımı bir kez sallıyorum. "Seni öldürecek," diyorum usulca, sesim ancak fısıltıyı aşıyor. "Beni tehdit ederken çok ama çok dikkatli olmalısın. Eğer kendini kontrol edemiyorsan, o zaman burayı tamamen terk etmeni öneririm çünkü bu şekilde karşıma çıktığını öğrenirse, onu durduramam."

Gözleri inançsızlıkla parlıyor ve bir adım geri atıyor, yumrukları hâlâ titriyor. "Beni öldürmesine izin mi vereceksin?" diye soluk soluğa bağılıyor.

Bakışlarını sabit tutuyorum. "Eğer bu saçmalığı yapmaya devam edersen, evet. Seni ondan korumayacağım. Seni kendimden bile korumayacağım."

Yüzü hayal kırıklığıyla buruşuyor. "Onu bana tercih mi ediyorsun?"

"Ben kendimi seçiyorum E," diye cevap veriyorum kararlılıkla. "Ve sen de kendini seçmelisin. Bu lanet olası bir oyun değil. Neyin daha önemli olduğuna karar vermelisin: gururun mu yoksa hayatın mı?"

Yüzü asık bir şekilde bana bakıyor ve sonra yenik bir şekilde iç çekiyor. "Peki," diye mırıldandı. "Ama kendini yok ettiğinde yanında olmamı bekleme, çünkü edeceksin ve o sana yardım etmeyecek. Seni sadece kukun için kullanıyor."

Çenem geriliyor, ama incindiği için kötü davrandığını bilecek kadar zekiyim ve onu suçlayamam, şu anda oldukça duygusuz davranıyorum, ama gerçeği bilmesi gerekiyor.

"Bence Madam'dan size başka bir karavan vermesini istemelisiniz," diye öneriyorum.

Başını geri çekiyor, yüzü . "Sikeyim hayır. Ben kalıyorum. Bizi bu karmaşaya sokan senken nereye gideceğimi dikte edemezsin."

İçimi çekip kenara bakıyorum ve başka bir şey söylemeden yanımdan geçip kapıyı arkasından çarparak çıkıyor. Orada öylece duruyorum, gidişinin yankıları odanın içinde çınlıyor. Derin bir nefes alarak kendimi dengelemeye çalışıyorum. Karavandaki atmosfer artık ağır geliyor ve etrafıma baktığımda tanıdık çevre aniden rahatsız hissettiriyor. Arkamı dönüp kapıdan çıkıyorum ve Blush'ın karavanına doğru ilerliyorum.

HOLLOW HELLION

Serin gece esintisi bana çarpıyor, az önce geride bıraktığım hararetli gerginlikle tam bir tezat oluşturuyor ve ayaklarımın altındaki zemin düzensiz hissediyor, her adım beni kararlarımın gerçekliğine daha fazla bağlıyor. Bu benim cehennemi seçişim mi? Yoksa bu sadece sonunda kendime karşı dürüst olmam ve Cehennem'in uyandırma çağrısı olması mı?

Kapısına vardığımda kolumu kaldırıyorum ve parmak eklemlerimi cama vuruyorum. Bir an sonra kapı açılıyor ve Blush'ın siyah bir bluz ve yüksek belli deri pantolon giymiş, güzel yüzünde kocaman bir gülümsemeyle orada durduğunu görüyorum.

"Hey, kızım!" diye coşkuyla selamlıyor.

Gülümseyerek karşılık veriyorum ve o kenara çekilip içeri girmeme izin verirken iki kısa adım atıyorum. Karavanının içi hemen dikkatimi çekiyor. "Vay canına, burası inanılmaz bir yer," diye soluk soluğa kalıyorum, şık siyah ve pembe dekora bakarken.

Blush arkamdan kıkırdıyor. "Teşekkürler. İstedğim gibi olması biraz zamanımı aldı."

Yanımdan geçerken başımı sallıyorum, onu yatak odasına kadar takip etmemi işaret ediyor ve içeri girdiğimizde benimkine kıyasla ne kadar büyük olduğunu fark ediyorum. Makyaj masasına oturmamı öneriyor, ben de deri ceketimi kollarımdan aşağı indiriyorum.

oturmadan önce. Allık omuzlarıma bir havlu yerleştiriyor ve boyayı hazırlamaya başlıyor.

"Senin doğuştan sarışın olmadığını düşünmüşümdür hep. Koyu renk kaşların bunu ele veriyor," diyor ve gözleri aynada benimkilerle buluşuyor. "Neden boyattın? Yani, sana yakışıyor ama bahse girerim siyah saçla harika görünüyorsundur."

Kyro tarafından daha az fark edilebilmesi için nasıl boyadığımı düşünüyorum ve sanırım şimdiye kadar işe yaradı.

Omuzlarımı silkiyorum. "Sadece bir değişiklik istedim," diye yalan söylüyorum, sıradan görünmeye çalışarak.

Başını sallıyor, daha fazla ısrar etmiyor. "İşimiz bittiğinde çok güzel görüneceksin."

Boyayı sürmeye başladığında, o sohbetimize devam ederken ben de rahatlatıcı atmosferin içinde gevşiyorum. "Peki, sana neler oluyor?" diye soruyor.

Ağır bir iç geçirdim, "Eli beni ve Cehennem'i yakaladı..."

Sözümü yarıda kesiyorum, gözlerim aynada onunkilerle buluşuyor ve şaşkınlıkla açılıyor. "Sikişmek mi?" diyor, cümlemi bitirmeye çalışarak.

Başımı salladım. "O kadar değil ama E'yi incitecek kadar." "Ama o senin erkek arkadaşın değil, değil mi?"

Küçük bir baş sallama hareketi yapıyorum. "Öyle değil ama kimse yanımda değilken ve ben çok kötü bir durumdayken o benim yanımdaydı."

Blush derin bir nefes vererek gözlerini devirmeden önce birkaç kez başını sallıyor. "Ah, travma bağı," diyor bilerek.

"Evet," diye kabul ediyorum, sözlerinin ağırlığı çöküyor. "Sanırım öyle."

Elleri saçlarımda gezinirken biraz daha boya sürüyor. "Bu zor, biliyorsun. Bu bağlar çok gerçek ve derin hissettirebilir ama sallantılı bir zemin üzerine inşa edilmişlerdir."

Başımı sallayarak onaylıyorum. "Biliyorum. Tüm aşmak çok zor."

Blush bana sempatik bir gülümseme veriyor. "Her zaman öyledir Noir, ama sen güçlüsün ve bunu atlatacaksın. Sadece önce kendine iyi baktığından emin ol. Siktirin gidin."

Sözleri kaşlarımı çatmama neden oluyor ve özel hayatına dair merak uyandırıyor. "Erkek arkadaşın var mı?"

Küçük burnunu tiksintiyle kıvrıyor. "Tabii ki hayır. Ben amcık yerim," diyor açıkça ve kaşlarının şaşkınlıkla havaya kalkmasına neden oluyor. Bir kahkaha atarak başını geriye atıyor ve ben de onunla birlikte gülüyorum.

"Merak etme, güvendesin ama bunun tek nedeni Cehennem'in seni önce yakalaması," diye dalga geçerek aynadan bana göz kırpmıyor ve o devam ederken bir kahkaha daha atarak başımı sallıyorum. "Bunu söylerken, bu gezegende uğruna seve seve dizlerimin üzerine çökeceğim tek bir adam var."

"Kim?" Merakla başımı yana eğerek soruyorum.

Pembe gözlerinde muzip bir ışıltıyla daha da yaklaşıyor.

"Gazap," diye fısıldıyor.

Gözlerimi kırptırıyorum, cevap verirken şaşıyorum. "Gazap mı?"

Allık başını sallıyor, yüzünde hülyalı bir ifade var. "O... başka bir şey. Hani tehlikeli olduklarını bilirsin ama yine de ona doğru çekilirsin ya? Bazı şeyler duydum. Korkunç şeyler, ama bir kız hayal kurabilir. Görünüşe göre, kız kıza ilişkiye de giriyor." "Kahretsin, o arkadan kıcıımı sikerken ben de onun önünde am yemeyi çok isterdim."

Dudaklarımı gülümseyerek içe doğru yuvarlıyorum, "Tanrım, Blush." Kıkırdıyorum.

Bana kocaman bir sırtıtma ve omuz silkme hareketi yapıyor. "Asla gerçekleşmeyeceğini bilsem de, bir kız hayal kurabilir, değil mi?"

Kaşlarımı kaldırıyorum, "Neden hiç olmuyor?"

Açıklamadan önce uzun bir nefes alıyor, "Onun tehlikeli olduğunu söylediğimde yalan söylemiyorum Noir. O cehennemden bile beter. Hayatımı tehlikeye atmış olurum ve ben kendi hayatımı daha çok seviyorum."

"Ama senin ilgilendiğini biliyor mu?"

Omuzlarını tekrar kaldırıyor. "Bilmiyorum, o dilsiz ve konuşmuyor, bu yüzden ona hiç yaklaşmadım ve flört etmedim, eğer kastettiğiniz buysa."

Saçımı örttükten sonra siyah lateks eldivenlerini çıkarıyor. "Bize bir içki hazırlayacağım. Sanırım ikimiz de bir ya da iki tane içebiliriz."

Küçük mutfak alanına yöneldiğinde, söylediklerini düşünmek için bir an ayırıyorum. Gazap, cehennemden bile daha tehlikeli. Daha tehlikeli birini hayal etmek zor, yine de buradayız, bu konuda çok rahat konuşuyoruz ve sanki tüm bu delilik normalmiş gibi.

Blush elinde ağzına kadar canlı, neon pembe bir kokteyllle dolu iki bardakla dönüyor. "İşte," diyor kocaman bir gülümsemeyle ve bana bir tane uzatıyor. "Hayatta kalmak için

katil erkekler ya da kadınlar ve hikayeyi anlatmak için yaşamak."

Kıkırdıyorum ve kadehimi onunkiyle tokuşturuyorum. "Bunun şerefine."

Bir yudum alıyoruz, tatlı alkol boğazımı güzelce yakıyor ve ben konuşmaya devam ediyorum. "Yani ona yakınlaşmayı hiç denemedin mi?"

Blush başını sallar. "Hayır. Dediğim gibi, hayatıma değer veriyorum. Ayrıca, 'uzak dur' diye bağırın çılgın bir aurası var. Ama bu bir kızın hayal kurmasını engellemez."

Başımı sallıyorum, söylediğimden daha fazlasını anlıyorum. Kırmızı bayraklarda, yasak olan şeylerde sarhoş edici bir şey var. Cehennem de aynı cazibeye sahip ve daha iyi bir yargıya rağmen, bir pervanenin aleve çekilmesi gibi ona çekiliyorum, özellikle de şimdi ellerini her yerimde tuttu, bana tam olarak ne kadar baskın olabileceğini ve vücuduma neler yapabileceğini gösterdi.

"Peki, Karanlık Gece için planın nedir?" Konuyu değiştirerek soruyorum.

Gözlerini kısıyor ve buradaki diğer herkes gibi onun da bana Karanlık Gece'nin ne hakkında olduğunu tüm ayrıntılarıyla anlatmayacağını hemen anlıyorum. Sanki bana anlatıyorlar, ama sadece şifreli olarak, beni koltuğumun ucunda tutuyorlar, böylece gerçekten ne bekleyeceğimi bilmiyorum.

"Her zamanki şeyler," diye gizemli bir şekilde cevap veriyor.

İç çekiyorum, içimde tanıdık bir hayal kırıklığı hissi kıpırdanıyor. "Evet, anladım," diye mırıldanıyorum.

Allık aniden parlıyor. "Hey, bundan sonra birkaç saatliğine karnavala gitmeliyiz!"

Gözlerim aynada onunkilerle buluşuyor ve bunu düşünüyorum. Neden gidip bu gece eğlenmiyorum? Belki de buna ihtiyaç var. Dikkat dağıtmak ve tüm bu saçmalıklara bir ara vermek için... Bu yüzden gülümseyerek başımı sallıyorum. "Elbette, hadi yapalım."

Topal Dick'in konuşlandığı yeri işaret ederek. "Soul oraya gelecek ve bizim aramızda uyuşturucu sattığın için seni dövecek."

Adam benden yanımda duran Soul'a karanlık bir kıkırdamayla bakarken gözleri açılıyor. "Merak etme, sana çok sert vurmayacağım," diye güvence veriyor Soul, elini adamın omzuna birkaç kez vurarak.

Ziyaretçi birkaç saniye düşündü, aramızda endişeyle bakıştı ve ben kotuma uzanıp elli dolar çıkardım ve ona uzattım. "Al bakalım."

İsteksizce parayı alıp arkasını dönmeden önce derin bir nefes alıyor. Topal Dick'e doğru yürürken onu yakından izliyorum ve Soul beni kolumdan dürtüyor, ben de ona yan gözle bakıyorum.

"Neyin peşindesin?" diye soruyor, dudaklarında şeytani bir sırıtiş yayılıyor.

"O adama vurduğunuzda, onu kaldırın ve dışarıya kadar eşlik edin," diye cevap veriyorum. "Ama Bunu yapmadan önce, Topal Dick'e tokadı ver ve ona Madam."

Kıs kıs gülererek kendini bisikletten uzaklaştırır. "Anladım."

Soul adımlarını sabit tutarak yaklaşır ve onlara ulaştığı anda adamın çenesine sert bir yumruk indirir. Adam tökezledikten sonra Soul onu yakasından tutarak yere düşmesini engelliyor.

"Bu boku burada satarak ne halt ediyorsun?" Soul homurdanıyor, sesi dikkat çekecek kadar yüksek. Ziyaretçinin eline uzanarak eroin ve iğneleri çekip çıkarıyor, sonra da onları Topal Dick'e doğru itiyor.

"Bu pisliği Madam'a götürün" diye emrediyor.

Topal Dick şaşkın görünüyor ama ilaçları alıyor, gözleri Soul ve ziyaretçi arasında gidip geliyor.

"Ee, tamam," diye kekeliyor.

Arkamı dönüp diğer tarafa bakıyorum ve o yeni bulduğu hazinesine bakarken ben de kapüşonumun arkasından bakıyorum. Etrafına göz gezdiriyor, izleyen var mı diye bakıyor ve kimsenin dikkatini çekmediğine kanaat getirince gizlice cebine sokuyor. *Aptal amcık.*

Omuzlarındaki gerginliği buradan hissedebiliyorum. Gergin ama alışkanlığının çekiciliği karşı koyamayacağı kadar güçlü. Lanet bir tuzağa doğru yürüdüğünün farkında değil ve bu cehalet ona bu geceye mal olacak. Küçük Dolly'm için korkunç planlarım var.

Tezgâhın üzerinden atlayıp kalabalığa karışarak gözden kaybolmasını izliyorum ve güçlü bir nefes alarak tekrar karnavala dönüyorum. Bu gece, canlı renkler ve dehşet çığlıkları, Karanlık Gece'de yakında ortaya çıkacak olan karanlığın sadece bir cephesi ve sonunda aletimi Noir'in derinliklerine nasıl sokacağımı düşünüyorum. Onun her santimini benden başka herhangi bir erkek için onu yok edeceğimi.

Birdenbire tanıdık kokusu yaklaşıyor ve soluma bakmadan önce havayı kokluyorum. Onu hemen fark ediyorum, Blush'ın yanında yürüyor, duruşunda hafif bir sallantı var.

Sarhoş amına koyayım.

Yakından izliyorum ve yanımdan geçerken kısa bir göz teması kuruyor, ilerlemeye devam edip karnavala girmeden önce pembe dudaklarında küçük bir gülümseme oynuyor.

Dar siyah kotunun içindeki mükemmel, yuvarlak kışına bakarken, onu arkadan becerirken yumuşak yanaklarının kalçalarımnda nasıl zıplayacağını hayal ederken boğazımdan alçak bir hırıltı kaçıyor. Sarı saçları hemen üzerinde sallanıyor, ayak sesleriyle aynı ritimde yaylanıyor. Birkaç kez arkasına bakıyor, onu yoğun bir şekilde izlediğimi biliyor ve bunun heyecanını seviyor.

İzmariti fırlatıp atıyorum, gözlerim onun her hareketine kilitleniyor ve Blush'ın söylediği bir şeye gülerken başını geriye atıyor, sesi kaygısız. Bu benim hastalıklı zihnimdeki karanlık, düşünceli düşüncelerin tam tersi, ama her şeyi çok daha tahrik edici yapan da bu. Neyin geldiğini bilmiyor. Onu kendi dünyama ne kadar sıkı ve Karanlık Gece'de onu ne kadar kötü becereceğimi ve bunun her saniyesinden zevk alacağımı bilmiyor.

Birdenbire cebimdeki telefonum çalıyor ve elimi cebime atıp aşağı bakıyorum, ekranda onun adının yanıp söndüğünü fark ediyorum. Haftalardır ondan haber almadığımı bildiğim için homurdanıyorum ama telefonu açıp kulağıma götürüyorum ve derin, hırçın sesini duymak için sessizce bekliyorum.

"Onu gördüğümüzü düşünüyoruz," diyor gelişigüzel bir şekilde.

Dik duruyorum, dikkatim dağılıyor ve arkamı dönüyorum, gözlerim kalabalığı tarıyor. "Nereye? Şimdi oraya gidebilirim," diyorum, onu elime almak için sabırsızlanıyorum.

"Bence onaylanana kadar beklemeliyiz," diye karşılık veriyor ve ben hayal kırıklığı içinde homurdanıyorum. "Merak etme, ondan payını alacaksın ama onu bana getireceğini biliyorsun, değil mi?"

Cebimden bir sigara daha çıkarıp dudaklarımın arasına yerleştiriyorum. "Onu bir kez elime geçirdiğimde kendimi durdurabileceğimden emin değilim," diye dürüstçe cevap veriyorum, kelimelerim sigara tarafından boğuluyor.

"Anlaşma bu değildi, Hell. Ben onu bulacağım, sen de gidip onu alacaksın, o yüzden plana sadık kal." Bununla birlikte, telefonu kapattı ve beni sersemletti.

Sigaramdan uzun bir nefes çekiyorum, Haze'in anıları zihnimi doldururken duman yüzümün etrafında kıvrılıyor. Onun vahşi cinayeti hâlâ aklımdan çıkmıyor. Her şeyi değiştiren aramayı ve ardından gelen korkunç manzarayı hatırlıyorum. Benim için bile dehşet vericiydi. Mutfakta boğazı bir palayla kesilmiş, siki ve taşakları tıklıtmıştı. Bu vahşi bir nefret eylemiydi -tipik bir kadın öldürme yöntemi, ama hala cevaplarım yok. Belki de yanlış kadına çattı. Kim bilir? Tek bildiğim ailesini siktiği idi.

Haze burada yaşamıyordu; burası ile memleketi arasında gidip geliyor, genellikle yazları altı hafta kadar burada çalışıyordu. Çok yakındık - pratikte kardeş gibiydik ve bana çok benziyordu; birlikte çok eğlenirdik. Onun ölümü bir boşluk yarattı ve amcam dışında ailevi anlamda yine yalnız kaldım.

Annem kanserden ölmeden önce nihayet bana babamın adını söyledi, ancak diğer ailemi ararken altı ay boyunca koruyucu aileye yerleştirildim. Babamın kardeşi olan bir amca buldular ama ilk başta beni yanına almayı reddetti. Sonunda kabul etti ama bir şartı vardı: Gölge Cemiyeti'ne katılmam gerekiyordu. O zamanlar çocukken evlatlık sisteminden kaçmak için çaresizdim, bu yüzden kabul ettim, içine girdiğim karanlığın farkında değildim. Asker ya da uyuşturucu satıcısı olacağımı sanıyordum, kiralık katil değil.

Eğitim acımasızdı. Taciz, işkence ve cinsel saldırılar rutindi, bizi kırmak ve deli, acımasız katiller olarak yeniden inşa etmek içindi. Bir kez girdiğinizde çıkmanın bir yolu yoktu ve bu çarpık hayatı normal olarak kabul etmeye şartlandırılmıştık. Gölgeler'in yozlaşmış sistemlerine normal bir hayatı hak edecek kadar katkıda bulunup bulunmadığıma karar verecekleri yeniden yargılamaya kadar iki yılım daha var. Ama şimdi normal olan ne? O kadar derinden çarpıldım ki düzgün, normal bir hayat fikri bana imkansız geliyor. Beynim

kızardı, ruhum büküldü. Artık normalim bu. Annemle olan eski hayatımın tozu sadece toz, artık var olmayan bir geçmişin gölgeleri.

NOIR

Blush'la kahkahalar ve içkilerle dolu bir gecenin ardından karavanıma döndüğümde kendimi daha hafiflemiş ve rahatlamış hissediyorum. Kapının kilidini açarak kendi kendime gülümsüyorum, yaşadığım eğlence için minnettarım.

Kapıyı arkamdan kilitlediğimde içerideki karanlık beni karşılıyor ve ceketimi omuzlarımdan silkerek doğruca yatak odasına gidiyorum. Ay ışığı panjurların arasından süzülüp Eli'nin yataktaki figürünü aydınlatıyor; sırtı bana dönük, her zamanki gibi ağır ağır horluyor. Bu gece onun varlığı umurumda değil, sadece yatağın rahatlığına ihtiyacım var. Uzun, bol tişörtümü ve külotumu çıkararak, sarhoş bir şekilde sessiz olmaya çalışıyorum, yorganı yavaşça geri çekip altına giriyorum.

Alkolün etkisiyle oda hafifçe dönerken sırtüstü uzanıp tavana bakıyorum. Gece derinleşirken, düşüncelerim cehenneme geri dönüyor ve

Bu gece bana olan ateşli bakışlarını hatırlıyorum. Beni izleme şekli, sanki içimi görebiliyordu, esrarengiz gözleriyle tüm kıyafetlerimi soyuyordu. Tanrım, beni becermesi için sabırsızlanıyorum. Amımın derinliklerinde nasıl hissedeceğini düşündüm. Ne kadar zevk ve acıyı ateşleyebileceğimizi. Oh, beni o lanet ormanda yaptığı gibi almasıyla her şey nasıl da değişti. İçimde durdurulamaz bir şey yarattı.

Gecenin sessizliğinde, Eli'nin horultuları odayı doldururken, kendimi fantezilerimin çekimine bırakırken buluyorum ve Cehennem'in dokunuşunu, ellerini vücudumda, dudaklarını dudaklarımda hayal ediyorum. Bedenlerimizin sarmaş dolaş olduğu düşüncesi içime bir sıcaklık dalgası gönderiyor.

Birden soğuk bir havanın açıkta kalan bacağıma çarptığını hissediyorum ve sersemlemiş gözlerim yavaşça açılıyor. Dönen, parlayan gözler benimkilerle buluşuyor, uğursuz bir şekilde üzerimde geziniyor ve kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor ama tepki veremediğim ağzımın üzerine bir şey yapışıyor. Eli boğazımı sararken, başım istemsizce geriye eğiliyor ve dudaklarımı bantladığını fark ediyorum.

"Kapat. Kapa çeneni. Siktir. Kapa çeneni," diye fısıldıyor yüzüme yakın, sert ve tehditkâr bir sesle. Kalbim göğsümde çarpıyor, her atış rahatsız edici durumu çılgınca hatırlatıyor ve Eli'nin hemen yanımda uyuması durumu daha da gerginleştiriyor. Hell'in boğazımdaki tutuşu gevşiyor ve başımı kaldırıp onun uzun, gölgeli figürünün yatağın ucuna doğru ilerleyişini izliyorum.

Uzanıp bacaklarımı tutuyor, beni yavaşça yataktan aşağı sürüklemeye başlarken dokunuşu sertleşiyor ve panik içimde dalgalanıyor, bedenim sertleşiyor. Zihnim onu nasıl durdurabileceğimi anlamaya çalışıyor. Beni daha da çekerken çarşaf lar hışırdıyor ama ağzımdaki bant çıkarabileceğim her türlü sesi bastırıyor. Ona yaklaştığımda Eli'ye bakıyorum, ama neyse ki hâlâ mışıl mışıl uyuyor, horlamaları kesilmiyor, yine de Cehennem'in neler yapabileceği düşüncesi beni dehşete düşürüyor. Bunun Eli'nin hemen yanında gerçekleşmesi fikri çok yanlış. Cehennem'in varlığı bunaltıcı; gözleri, koşullar ne olursa olsun benimle ilişkiye girmeye niyetli olduğunu açıkça belli eden bir yoğunlukla yanıyor.

İri gözlerim onun sakın bir şekilde deri ceketini çıkarışını, ardından kapüşonunu başının üzerine kaldırışını ve her iki eşyayı da yere atışını izlerken oda elektriksel bir gerilimle doluyor.

Ay ışığı panjurların arasından süzülüp adamın yırtık vücuduna vuruyor. Sarmal dövmeleri her hareketinde kıvranıyor gibi görünüyor ve

Kıvrıcık, siyah saçlarını parmaklarıyla karıştırıyor ve parlayan bakışlarını gölgeleyecek kadar dökülmesine izin veriyor.

Bir adım öne çıkıp gözlerini gözlerime kilitlediğinde göğsüm endişe ve inkar edilemez bir tahrikin garip bir karışımıyla kabarıyor. Ellerini dizlerimin üzerine koyuyor ve dizlerimin arasında yumuşakça diz çökmeden önce onları birbirinden ayırıyor.

Başımı sallayarak protesto etmek için elimi uzatıyorum ama Hell elimi yakalıyor ve sıkıca kavrayarak yatağa sabitliyor. Daha da yaklaşıyor, vücudu benimkinin üzerine bastırıyor ve nefes alışım hızlanıyor, ondan yayılan ısı, benimkine kıyasla ağırlığı ve büyüklüğü amımı ateşe veriyor. Elimde değil.

Kulağıma değen sıcak nefesiyle, kalçalarını esnetirken büyüyen siki göbeğime sıkıca bastırıyor ve içgüdüsel olarak bacaklarım onun etrafında kilitlenerek onu daha da yakına çekiyor.

Tehlikeli bir fısıltıyla, "Eğer o güzel dudaklarından bir gıcırtı bile kaçarsa, ben senin daracık amcığına tecavüz edip vahşileştirirken onu uyandırırsan, onu öldürürüm ve yine de senin güzel vücuduna zarar veririm, ama onun yerine, dökülen kanının havuzunda," diyor.

Başımı hızla çeviriyorum, başını benimkiyle buluşmak için kaldırdığında gözlerim açılıyor. Yavaşça ayağa kalkmadan önce sakın bakışlarının panik içindeki yüzümü taradığını hissediyorum.

HELL

Uyarımı yaptıktan sonra dizlerimin üzerine oturup gömleğini toplayarak vücudundan yukarıya ve başının üzerine kaldırıyorum. Mükemmel göğüslerinin hareketle zıplamasını, meme ucu piercinglerinin ışıktan parlamasını izliyorum. Daha sonra külotunun iplerine geçerek pürüzsüz bacaklarından aşağıya doğru çekiyorum.

Ciddi olduğumu bildiği için razı oluyor, yüzündeki panik ifadesi beni daha da tahrik ediyor. Sığ nefes alıyor ve gözleri kocaman açılmış, sanki var olmayan bir kaçış arıyormuş gibi benimle arkamdaki kapı arasında gidip geliyor.

Tamamen çıplak kaldığında, güzel vücudunu, her kıvrımını ve her ayrıntısını hayranlıkla seyretmek için bir an duruyorum. Sonra meme ucunu ağzıma alıyorum. Burnundan derin bir nefes alıyor; piercing'inin benimkiyle buluştuğu o küçük tıngırtı. Vücudu titreyerek karşılık veriyor, ben emerken ve kabaca çekiştirirken daha yakın olmak için sırtını eğiyor, dişlerimi metalin üzerinde sıkıyor ve tekrar tamamen tüketmeden önce geri sürüklüyor. Her iki memesini de vahşice okşarken, elimi kalçalarının arasına kaydırıyorum.

Bu geceki amacım rahatsız edici bir oyun, aklımdan çıkaramadığım bir şey ve bunu başaracağım. Beni Karanlık Gece'ye götürmesi için sadistçe bir hazırlık ve ben bunu yaparken, bir şekilde, Topal Dick'in yaşamasını istiyorsa sessiz kalmak zorunda kalacak.

Parmaklarım kaygan am dudaklarının arasından kayıyor, anında klitorisini buluyor ve dairesel hareketlerle sertçe ovmaya başlıyorum, dokunuşum acımasız. Bacakları içgüdüsel olarak etrafımda sıkılaşıyor, ancak onları sert bir itme ile uzaklaştırıyorum, onları benim için geniş açık tutmasını talep ediyorum.

Başımı kaldırıyorum, dudaklarım memelerini tahrip etmekten karıncalanıyor ve ağzımı banda yaklaşıtıyorum.

"Bana ne kadar direnirsen, onu uyandırıp sana neler yaptığımı izletmek için beni o kadar kışkırtacaksın," diye mırıldandım, sesim sessiz, sert bir tehditti. "Şimdi iyi bir Küçük Dolly ol ve ne kadar şiddetli olursa olsun o lanet bacaklarını benim için açmaya devam et."

Gözleri korkuyla büyüyor ama başını sallıyor, havadaki yoğun uyarılma kokusu onun bu çarpık boka ne kadar derinden bağlı olduğunu gösteriyor.

Kendimi vücudundan aşağı indiriyorum, dişlerimi karnına batırarak acı eşiğini test ediyorum. Keskin nefesleri ve inlemeleri, kendimi bacaklarının arasına yerleştirene kadar devam ettiğimde kötü arzumu körüklüyor. Ellerim aşağıya doğru

Uyluklarının iç kısmına, yumuşak etine bastırıyor, saldırmadan önce parmaklarım derisini kazıyor, yüzümü içine daldırıyorum.

Amını şiddetle yalayıp yutuyorum, ilkel bir açlıkla tadına bakıyorum. Bu güzel amcığın içinde boğulabilir ve mutlu bir adam olarak yere yığılabilirdim. Vücudu kıvranıyor, sırtı kamburlaşıyor, memelerinin kıvrımı loş ışıktaki gölgeler bırakıyor, sert meme uçları yukarı bakıyor. Acımasızım, onu gıcırdatmak için elimden geleni yapıyorum ama Dolly'm pes etmiyor. Şişmiş klitorisini ısıyorum, kemiriyorum, ondan sessiz acı ve zevk çılgınlıkları alıyorum, ama henüz boşalmasını yemiyorum; bunu saklıyorum. Yapmak üzere olduğum şey için sırlıslık olmasına ihtiyacım var.

Vahşiliğimi azaltmaya çalışarak başımı itmeye başladığında, bileklerini tutup kalçalarına sabitliyorum, onu bana karşı açık ve savunmasız kalmaya zorluyorum. Daha da sertleşiyorum, dilim ve dişlerim senkronize bir şekilde çalışıyor ve sonunda zirveye ulaşıyor. Vücudunun kenetlenmesini izlerken gözlerim yukarı doğru kayıyor, güçlü orgazmı bastırma çabaları neredeyse imkânsız.

Topal Dick yanında gelişen sahneden habersiz, kafası dumanlı bir şekilde uyumaya devam ediyor. Bu arada ben de Noir'in mükemmel amcığıyla ziyafet çekiyorum, ona kimin sahip olduğuna şüphe bırakmayan bir yoğunlukla onu tüketiyorum.

Bileklerinden birini bırakıp ikisini de tek elimle kavıyorum. Aletim kotuma o kadar sert bastırıyor ki, rahatlamak için fermuarımı aşağı çekmem gerekiyor, elimi boxer'ımın içine sokup çıkarıyorum, güm güm atıyor, damlıyor ve ihtiyaçtan ağırlaşıyor. İçimde uyandırdığı uyarılmayı kontrol edemeyerek mastürbasyon yapmaya başlıyorum.

Aletime ısrarlı vuruşlar yapmaya devam ederken onu tekrar boşaltıyorum. İkinci yüksekliğinden inerken, başımı kaldırıyorum ve bir kez daha bacaklarının arasında diz çöküyorum. Bileklerini tutmaya devam ederek, dizlerimi iç uyluklarına bastırıncaya kadar karıştırıyorum ve bir sonraki şey için onları açık tutuyorum.

Bir kez daha eğilip memelerine saldırırken, bir yandan da sikimi hassas klitorisine doğru hızla sallarken geriliyor. Sonunda, amını hedefleyerek sıcak spermimi fişkırtana kadar. Alnımı göğsüne bastırıyorum, tüm vücudum karıncalanırken ağır nefes alıyorum.

İşim bittiğinde kendimi tekrar boxer'ımın içine sokup yukarı kaldırıyorum. Kollarını kaldırıyorum, bileklerini başının üzerinde sabitliyorum, dizlerim acımasızca iç uyluklarına bastırıyor, dudaklarım koli bandına yaklaşıyor. Buğulu gözlerine bakıyorum, ruhu ve onuru kırılmış ama henüz paramparça olmamış.

Bu daha başlangıç. Mücadelesinin sadece onu kontrol etme, onu tamamen kırma ihtiyacımı körüklediğini öğrenecek ve sonunda tamamen ve tamamen teslim olduğunda, ancak o zaman tatmin olacağım. O zamana kadar, iğrenç oyunlarım devam edecek.

Elimi bir kez daha bacaklarının arasına götürüyorum, sıırıslıklam olmuş kedi deliğinin damladığını hissediyorum. İki parmağımı hızla içine sokuyorum ve onları olabildiğince derine sokarken koli bandına karşı bir inilti kaçıyor,

sonra bir parmak daha
ekliyorum, ve *bir tane*
daha,

Sonra *başparmağım*.

Gözleri açılıyor, nefes alış veriş i ç ılgınca bir hal alıyor, tıpkı söylediğim gibi tüm elimi içine sokmak üzere olduğumu fark ediyor. Başını sallıyor, ama bileklerini serbest bırakıyorum, boğazını tutup sıkıyorum, sessizce almasını emrediyorum.

Beklediğim gibi beni içine sığdırmak için mücadele ediyor, amc ığ ı çok dar, ama vazgeçmiyorum. Bunu yapmak için kayganlaştırıcıya ihtiyacım olduğunu bildiğimden, boğazını serbest bırakıyorum ve kot pantolonumun cebinden bıçağımı çıkarıyorum. Başını kaldırdığında bıçağı avucuma bastırıyorum, kanım amına ve döl havuzuma akana kadar derin ve hızlı bir şekilde kesiyorum. Parmaklarımı sıkarak daha fazlasını çıkarmaya çalışıyorum ve sonra elimi kendi kanım ve dölümün karışımında yuvarlıyorum.

Bana sanki tamamen deliymişim gibi kocaman gözlerle bakıyor ve , biliyorum.

Şimdi elim hazır, parmaklarımı ve başparmağımı bir kez daha içeri bastırıyorum, üst eklemlerimin beşi de onun içinde olana kadar amının gerildiğini hissediyorum. Başını arkaya eğmiş, ben yavaşça döndürüp iterken gözlerini sıkıca kapatmış.

Onu santim santim sonuna kadar uzatıyorum, ama o beni durdurmuyor, sadece çarşaf ı ellerinin arasına alıyor, nefesini tutuyor ve sonunda küçük am deliğ i bileğimin etrafında sıkıca kenetleniyor, amc ığ ı

Elimi bütünüyle yuttu. Burnundan tuttuğu titrek nefesi dışarı veriyor, her nefes alıp verişinde göğsü kabarıyor.

Elimin büyüklüğüne uyum sağlamasına izin veriyorum çünkü bu muhtemelen şimdiye kadar hissettiğim ve gördüğüm en ateşli şey olmasına ve agresif bir şekilde içine girmeyi çok istememe rağmen, onu tamamen parçalamak istemiyorum. Bu amcığı hâlâ Karanlık Gece için dikişsiz ve iç hasarsız istiyorum.

İçindeki kaslar etrafımda kenetlenerek saldırıma direniyor ve ben de üzerine eğilerek ağzımı onunkine yaklaştırıyorum. "Rahatlaman gerek yoksa parçalara ayrılacaksın," diye sessizce homurdanıyorum.

Alnımı onunkine bastırıyorum, elimi yavaşça çevirip içine doğru iterken göz temasını sürdürüyorum. Aşağı uzanıp bileğimi sıkıca kavıyor, vücudundaki gerginlik çok açık, her kası acı ve zevk karışımıyla gergin.

"Gözlerini benden ayırma," diye emrediyorum dudaklarına karşı. "Bana odaklan.

Elimin her santimini içinde hisset ve bunu ne kadar iyi karşıladığını gör."

Titreyerek nefes alıyor, ben onu yönlendirmeye çalışırken gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor. O anın gücü çok heyecan verici ve vücudu teslim olmaya başlıyor, emirlerime uydukça gerginliği yavaş yavaş azalıyor.

Teslim olduğunu hissedebiliyorum, beni daha derine kabul ederken duvarları hafifçe gevşiyor. "İşte bu," diye övüyorum nefes nefese. "İşte benim iyi Küçük Dolly'm."

Sonunda, kontrolü kaybetmeye başladığımda elimin daha hızlı hareket ettiğini ve onun hoşuna giden bir ritimle döndüğünü görüyorum. Vücudunun bana verdiği tepkiyi görmek ve hissetmek, sırlıslıkla amının elimi ve bileğimin bir kısmını tekrar tekrar alması, beni tekrar kaya gibi sertleştirdi ve aynı anda onun kış deliğini becermek için cazip geliyor.

Elimi her daha derine soktuğumda biraz daha gevşiyor, evcilleşmemiş istilama boyun eğiyor. Avucumdaki derin yara acıyor, ortak dölümüzün ıslaklığı ve kanım her hareketi pürüzsüz ve akıcı hale getiriyor. Nefes alışım onunkiyile eşleşerek düzensizleşiyor, ortak karanlık sadist zevkimiz odayı dolduruyor.

Kalçaları daha güvenle kalkmaya başlıyor, itişlerimi karşılıyor, eli kolumu sıkıyor ve ben onaylayarak homurdanıyorum. "Siktir," diye mırıldandım, benim

sesi şehvetle kalınlaşmıştı. "Hepsini al, seni küçük sürtük. Yumruğumu ne kadar çok istediğini göster bana."

Koli bandına karşı inliyor, kendini kaybederken gözleri geri kayıyor. Yanına uzandım, eğildim, boştaki elim onu açık tutmak için kalçasına uzandı ve kavradı, yumruğumu artan bir güçle ona sokup çıkarırken, benim için çığlık atmasını sağlamaya çalıştım ama tek duyduğum odada yankılanan amının ıslak sesleri.

Memelerinin çıplak göğsümde zıpladığını hissederek, dilimle meme uçlarından biriyle alay etmeden önce aşağıya bakıyorum. Vücudu yataktan kalkıyor, serbest kalmanın peşinde koşarken sırtı eğiliyor, nefes alış verışı daha da çılgınlaşıyor. Amcığının içindeki basıncın arttığını, kaslarının elimin etrafında nasıl sıkılıp çırpındığını hissedebiliyorum. Zevke teslim oluşunu, vücudunun altımda kıvranışını görmek benim için neredeyse çok fazla.

Son bir güçle onu uçurumun kenarına itiyorum.

Vücudu kasılıyor, mutluluk bir dalga gibi üzerine çöküyor. Elimle onu becermeye devam ediyorum, orgazmını olabildiğince uzatıyorum, etrafımda parçalanırken her spazmı ve kasılmayı hissediyorum.

Meme ucunu bırakıyorum, başımı kaldırıp ona bakıyorum, umutsuzca atmak istediği çığlığı dizginlediğini görüyorum ve bu ona daha çok hayran olmamı sağlıyor. İrade gücü var. Her zamanki gibi inatçı bir Küçük Dolly.

Yavaş yavaş doruk noktasından aşağı inerken, elim içeride yavaşlıyor ve sonunda onu yavaşça dışarı çıkarıyorum. Elimle seğiren ıslak amını sahiplenerek ovuyorum, sanki her zaman umutsuzca istediğim bir ödülü kazanmışım gibi ona bakıyorum.

"O kadar mükemmelsin ki," diye törpüledim. "Bunun için yaratılmışsın, benim için yaratılmışsın."

Orgazm sersemliği içinde, parmaklarını uzun saçlarımin arkasında gezdiriyor, bir an paylaşırken gözlerime bakıyor, sonra ayağa kalkıyorum, yataktan kalkıyorum.

Ben kapüşonumu ve ceketimi toplarken o da aceleyle tişörtünü giyiyor ve yüzümü ona döndüğümde çoktan yatağın kenarına oturmuş, hala kafası yerinde olmayan Topal Dick'e bir bakış atıyor ve bu durumdan dolayı kafası karışmış görünüyor.

Önünde diz çökerek dikkatini tekrar bana çektim ve gözlerim çekmediği bandına takıldı, sessizce benden bir şey yapmamı bekliyordu.

çıkarmasına izin verdim. Elimi kaldırıyorum, bandın kenarını sıkıştırıyorum ve ani bir acıyla keskin bir tıslama çıkararak sıyrıyorum.

İç cebimden bir şey kısa bir süre yere bakarken dudaklarımda bir gülümseme beliriyor. Bir an elimde tutup tuhaf özelliklerini gözden geçiriyorum: siyah dikişli çapraz gözleri, ona uygun minik bir düğme burnu, krem rengi iplik saç örgüsü ve küçük pembe elbisesiyle çılgın bir peluş bebek. Bakışlarımı onunkilere çevirdiğimde, yumuşak oyuncağa dikkatle bakıyor, yüz ifadesi merak ve hayranlık karışımı. Oyuncağı ona uzattığımda dikkatle kabul ediyor ve avuçlarının arasına alıyor. Kucağında tutarken başparmakları sert kumaşına bastırıyor, gözleri benimkilerle buluştuğunda cam gibi oluyor.

"Bu senin için, Küçük Dolly'm," diye mırıldanıyorum.

Başını hafifçe sallıyor, hediyeği sessizce kabul ediyor, anlamının ağırlığını özümserken duyguları yüzünde oynuyor.

"Başardın mı?" diye fısıldıyor alt dudağı titreyerek.

Karşılığında küçük bir baş selamı veriyorum ve o da atılıyor, dudakları benimkilere çarpıyor ve beni hazırlıksız yakalıyor. Dilini ağzıma sokarken kollarını boynumun arkasına doluyor, anında benimkiyle birleşiyor ve ben hırlayarak ellerimi gömleğinin altından kalçalarının yanlarına doğru kaydırıyorum.

Duygusal bir tip değilim ve Dolly ne kadar sapkın olduğumu çok iyi biliyor ama onu istediğimi anlamasını istiyorum. Eğer bu küçük parçalarımı ortaya çıkarmak, onun güzel yüzündeki o bakışı tekrar görebilmem anlamına geliyorsa - az önce lanet olası omurgamda bir titreme yaratan bakış - o zaman yapacağım. Şimdi onu memnun ettiğimde, incittiğimde ve aşağıladığımda aldığım aynı sarhoş edici telaş. Sahip olduğu her duyguya, verdiği her tepkiye tamamen bağımlıyım.

NOIR

Sabah uyandığımda günün aydınlığı panjurların arasından süzülüyor. Ağırlaşan gözlerimi yavaş yavaş açıyorum, başım zonkluyor, akşamdan kalma bir halim var. Başımı kaldırıp etrafıma bakıyorum, ta ki E'nin hala yanımda, dün geceki pozisyonunda, yüzü bana dönük olduğunu görene kadar. Sırt üstü yuvarlanıp, dün gece Cehennem'in beni bedenimin kaldırabileceğini bilmediğim şekillerde nasıl ele geçirdiğini tekrarlarken başım yastığa gömülüyor.

Çocukluğumda ve yirmili yaşlarımın başında yaşadığım onca şeyden sonra, Cehennem, bedenime kendi kontrolü altında bu kutsal olmayan şeyleri yapmasına isteyerek izin verebileceğim tek erkek. Hiçbir erkek hem bedenimi hem de ruhumu istemedi. E hariç, ama aynı şey değil. Cehennem bu açıdan çok daha üstün.

Yanımda bir şey hissettiğimde yorganın altına bakıyorum ve benim için yaptığı mini bebeği görüyorum. Gözlerim hafifliyor ve onu yavaşça kaldırıyorum, tuhaf görünüşünün her santimini analiz ediyorum, bana ne kadar benzediğini fark ediyorum. Böyle şeyler, bunu benim için yaptığını bilmek, gölgeli kalbime yoğun bir rahatlık getiriyor.

Bunu bana verdiğinde gözyaşlarına boğulmak üzere olduğumu bilmiyordu. Bunun ne kadar anlamlı olduğunu asla anlayamayacak. Bırakın böyle anlamlı bir şeyi, bana en son ne zaman bir şey verildiğini bile hatırlamıyorumÇocukken yılın hangi günü ya da saati olduğunu çoğu zaman bilmezdim. Doğum günleri ve Noeller hiç yoktu; annem öldükten sonra hediyeler de ortadan kayboldu. O yüzden bu minik bebek benim için dünyalara bedel.

Onu karnıma yatırıp, kollarını en sevdiği oyuncağı olan küçük bir kız gibi hareket ettirerek uzanıyorum, yanağımdan bir damla gözyaşı süzülüyor. Bir süre düşüncelere dalmışken kendimi yarını, Karanlık Gece'yi ve sonunda her şeyle nasıl yüzleşeceğimi düşünürken buluyorum. Durum üzerinde bir tür kontrol sahibi olmak istediğime dair çarpık bir his var içimde. Oyun oynamak istiyorum. Yani bu gece, Hellion beni ele geçirmeden onu ele geçirmenin bir yolunu bulacağım, çünkü ben de oyun oynayabilirim, değil mi?

Onu alt ettiğim, bir anlığına da olsa üstünlüğü elimde tutabildiğim senaryoları gözümde canlandırıyorum. Beni hafife aldığını anladığında yüzündeki ifadeyi hayal ediyorum. Her birine buraya ait olduğumu göstermek istiyorum. Bu sadece fiziksel bir eylem değil, aynı zamanda kendime zayıf olmadığımı ve herhangi bir erkeğin içindeki karanlığa karşı durabileceğimi ve onunla kafa kafaya çarpışabileceğimi kanıtlamakla da ilgili. Bu güçle ilgili değil; bu hayatta kalmakla, geçmişimin kaosunda kaybolan bir parçamı geri kazanmakla ilgili.

Eğer Cehennem'e ve hatta Hellion'a tamamen güveneceksem, o zaman böyle olması gerekiyor. Her şeyle kendi şartlarımla yüzleşmeliyim. Lanet bir kurban olmayacağım; hesaba katılması gereken bir güç olacağım.

Eli aniden yanımda kıpırdanıyor ve mini bebeği hızla yorganın altına saklıyorum. Yanağımdaki gözyaşını silerek başlıyorum. O inleyerek sırt üstü dönüyor ve ben yatak başlığına yaslanırken, kendimi garip hissederek ona yan gözle bakıyorum. Başını çevirip bana kısa bir bakış attıktan sonra tekrar başka bir yöne bakıyor.

"Yatağa mı geldin?" diye soruyor, sesi hırçın.

Yorganı üzerimden atıyorum. "Evet," diye cevap veriyorum ayağa kalkmadan önce. Yatağın etrafında dolaşıyorum, duştan sonra giymek için temiz kıyafetler bulmak amacıyla gardıroba yöneldiğimde gözleri her hareketimi takip ediyor. Dolabı karıştırırken ona yan gözle bakıyorum ve o da bir iniltiyle doğruluyor, akşamdan kalma görünüyor.

"Dün gece seni karnavalda görmedim. İşe gitmedin mi?" Ses tonumu rahat tutmaya çalışarak soruyorum.

Eli şakaklarını ovuşturuyor ve iç çekiyor, "Evet, yaptım ama her zamankinden erken bitirdim." Beni incelerken gözleri hafifçe kısılıyor. "Peki ya sen? Zor bir gece geçirmişe benziyorsun."

Bakışlarından kaçınarak bir gömlek ve kot pantolon çıkardım. "Blush ve ben biraz eğlenmeye karar verdik ve karnavala gittik. Her şeye bir ara vermem gerekiyordu," diyorum, daha fazla üstelememesini umarak.

Yorganı üzerinden atıyor ve ben göz temasından kaçınıyorum, aklım dün gece Hell'le yaşadıklarım ve kendimi ne kadar huzursuz hissettiğimde. Yatağın etrafında aniden nefesinin kesildiğini duyuyorum ve etrafımda dönüyorum.

"Bu kan da ne böyle?" diye haykırıyor, gözleri lekeye kilitlenmiş - Cehennem'in kanı ve bizim kurumuş döllerimizin karışımı.

Paniğe kapıldım. Bunu neden dün gece düşünmedim ki? Daha yakından incelemek için eğilip çarşafı kaldırıyor ve ben de öne doğru fırlayıp çarşafı elinden çekip almadan önce irkiliyorum. "Ne olduğunu biliyorsun Eli," diyorum utançtan yanaklarım yanarken.

Gözleri kısa bir süre benimkilerle buluştuktan sonra üzerimdeki uzun tişörtün altına gizlenmiş çıplak kalçalarım düşüyor. Dün gece temizlenmişim ama onun bakışlarını hissedebiliyorum. Ayağa kalkmadan önce bakışları sertleşiyor ama kolunda bir şey gözüme çarpıyor. *Kırmızı bir nokta.*

Elimi uzattım ama hızla geri çekildi ve iri gözlerim onunkilere kaydı, sonra da kaşlarımı çatarak daraldı.

"Ama kendini yok edecek olan benim, değil mi?" Tam olarak ne olduğunu bilerek tıslıyorum.

Alay ediyor, uzaklaşmadan önce bana el sallıyor. "Senin zamanın geliyor, Noir," diye bağıyor, odadan çıkarken uyarı havada asılı kalıyor. Kapıya boş boş bakıyorum, şaşkınlık ve hayal kırıklığı içimde çalkalanıyor, ama içgüdülerim onun yanında olmam gerektiğini haykırıyor, özellikle de böyle olması benim hatamsa, belki de bir yardım çığlığıdır. Birini tutmaya devam edemem

Çoğu gün kendimi zar zor taşıırken, özellikle de artık ilaçlarım olmadan. Kendime öncelik vermeye başlamalıyım.

HOLLOW HELLION

Eli bu gece yine dışarıdayken, kendi araştırmamı yapmaya karar veriyorum ve karavanların arasına girip çıkarken, Hollow'un karavanına doğru sessiz bir şekilde ilerliyorum. Karavan önümde beliriyor, silueti karanlıkta unutulmaz boyalı kafatası dışında zar zor fark ediliyor.

Durduktan sonra boş bir karavanın arkasından bakarak onun gelmesini bekliyorum ve bir süre sonra nihayet ön kapının açıldığını görüyorum. Hell dışarı çıkıyor, kapıyı arkasından kapatıyor ve bir sigara yakıyor, kapüşonunu başına çekmeden önce kısa bir parlama boyalı yüzünü aydınlatıyor.

Hazır olduğunda yürümeye başlıyor ve ben de o beni geçene kadar yavaş yavaş gölgelerin içine doğru geri çekiliyorum. Onu takip ederken, gecenin içindeki bir ninja gibi sesimi çıkarmıyorum, dikkatli bir mesafeyi korurken nefesimi tutuyorum. Bir amaç duygusuyla hareket ediyor, uzun boylu, yapılı figürü loş ışığı bir hayalet gibi kesiyor.

Beni izlemediği zamanlarda ne yapıyor? Bilmek istiyorum. Gerçekten neyle karşı karşıya olduğumu bilmem gerek.

Ormana girdiğimizde yavaşlıyorum ama sigarasının parıltısı bana yol gösteren bir fener görevi görüyor. Bir açıklığa doğru yürüdüğünde, bir ağaç gövdesinin arkasında duruyorum, eğilip etrafına bakıyorum. Bıçağını sürdüğüm gece burada olduğumuzu fark ettiğimde kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor. Küçük tarlada ilerlerken parlak dolunay ona ışık saçıyor. Tam ortada durduğunda kaşlarım şaşkınlıkla birbirine çarpıyor.

Eğilip iki eliyle bir şeyi kavırıyor ve sigarasını dudaklarının arasına sıkıştırıyor. Yere gizlenmiş iki kapıyı açtığında şok oluyorum.

Ne oluyor lan? Yeraltına giden gizli bir giriş mi?

Sigarasından son bir nefes çekerek bir an hareketsiz durur, köz parlar, sonra sigarasını fırlatır ve nemli çimlerin üzerine yumuşak bir tıslamayla düşene kadar havada süzülmesini izler.

Tereddüt etmeden karanlığa doğru alçalıyor, gözden kayboluyor ve ben donup kalıyorum, zihnim hızla çalışıyor, ama bunu yapacak kadar aptal değilim.

Onu takip et. Bekleyeceğim ve o gittiğinde aşağıya ineceğim.

Sonsuza kadar bekleyecekmişim gibi geliyor, soğuk ve kirli zeminde oturuyorum, gövdenin arkasına saklanıyorum ama çimenlerin üzerinde çitirdayan ağır ayak seslerini duyduğumda vücudum geriliyor ve o beni tamamen geçene kadar kıpırdamadan duruyorum. Bu garip çünkü nerede olursam olayım genellikle varlığımı hissediyor. Belki de aklında bir şeyler vardır. Muhtemelen Karanlık Gece.

Ortalık sakinleşince yavaşça ayağa kalkıyorum, uzun süre aynı pozisyonda durmaktan kaslarım tutulmuş. Ağacın etrafında temkinli bir şekilde ilerliyorum, Cehennem'in gerçekten gittiğinden emin olmak için gözlerim her yöne dalıyor ve yalnız olduğumdan emin olur olmaz gizli kapıya doğru ilerliyorum. Yaklaşırken kalbim göğsümde çarpıyor ve onlara ulaştığımda bir an için aşağıya bakıyorum, sonra eğilip parmaklarımı soğuk kulplara doluyorum. Menteşeleri gecenin karanlığında hafifçe inleyerek birbirinden ayırıyorum ve zifiri karanlığa inen bir dizi dik basamağı ortaya çıkarıyorum. Küflü, nemli bir koku yükseliyor ve hava tenimle buluştuğunda daha soğuk geliyor. Tereddüt ediyorum, aşağıda herhangi bir hareket belirtisi var mı diye dinliyorum ama tek duyduğum esintideki yaprakların belli belirsiz hışırtısı.

Kapıların kenarlarını kavıyorum ve uçuruma doğru inmeye başlıyorum. Kendimi sabitlediğimde duvarlar sertleşiyor ve merdivenler daralarak beni yavaş ve temkinli hareket etmeye zorluyor. Gözlerim yavaş yavaş loş ışığa alışıyor ve birkaç kapısı olan bir geçit görüyorum. Dikkatlice ilerlerken etrafıma bakıyorum, duyularım artıyor, geçtiğim her kapının koluna basıyorum ama bir tanesine ulaşip usulca açılana kadar hepsi kilitli.

İçeri adımımı attığımda loş ışık otomatik olarak canlanıyor ve omurgamdan aşağıya doğru bir ürperti hissediyorum. Uzun, kalın zincirler alçakta, paslı ve ağır bir şekilde asılı duruyor ve cereyanla birlikte hafifçe şingirdiyor. Duvarlarda metal üniteler sıralanıyor, her biri koyu lekelerle kaplı ve üzerlerinde garip, uğursuz görünümlü aletler duruyor.

Odanın ortasında metal bir cerrah masası duruyor ve masaya bağlayıcılar . Havada yoğun bir demir kokusu ve başka bir şey, çok daha uğursuz bir şey var. Bir adım daha yaklaşıyorum, gözlerim odanın her köşesine dalıyor, Cehennem'in burayı ne için kullandığını anlamaya çalışıyorum.

Bakışlarım masanın üzerinde, Cehennem'in buraya birini getirdiğini, onu bağladığını ve muhtemelen canını yaktığını hayal ediyorum. Bu düşünce midemi bulandırıyor ama gözlerimi ayıramıyorum. 'in burada ne sakladığını anlamaya, bilmeye ihtiyacım var.

Derin bir nefes alarak uzanıp zincirlerden birine dokunuyorum ve parmaklarımın altında soğuk, sert dokusunu hissediyorum.

Burada uzun süre kalamayacağımı çünkü geri dönebileceğini bildiğimden, odanın arka tarafına dizilmiş ünitelere doğru koşuyorum ve dikkatli ama hızlı hareketlerle her birini tek tek çekiyorum, her çekmecede bir dizi silah ve cihaz ortaya çıkıyor, sonunda bir ilaç çekmecesine rastlıyorum ve duruyorum. Gözlerim özenle etiketlenmiş şişeleri tarıyor, zihnim çok iyi tanıdığım bir isme yerleşene kadar fikirlerle kıvılcımlanıyor: *Etorphine*.

İlaçların yanından hızla temiz, kullanılmamış bir iğne alıyorum ve şırıngaya en küçük dozda sıvı çekiyorum. İğnenin kapağını dikkatlice kapatıp cebime saklıyorum, diğer her şeyin bozulmadığından ve yerinde durduğundan emin oluyorum. Sonra arkamı dönüp sessizce odadan çıkıyorum ve kapıyı yumuşak bir klik sesiyle arkamdan kapatıyorum.

NOIR

Bu gece o gece ve ben sinir ve beklentinin karışımıyla hazırlanıyorum. İçimde sürekli bir endişe dalgası dalgalanıyor, ama buna bir heyecan da eşlik ediyor. Sanki çok uzun zamandır bu anı, umutsuzca ihtiyaç duyduğum cevapları bekliyormuşum gibi geliyor. Kıyafetlerimi giyerken aynadaki yansımama bakıyorum ve dönüşmüş halimi görüyorum.

Bu gece, her zamanki kostümümden tamamen farklı giyindim. Bu sabah sirkin soyunma odalarına gizlice girdim ve beni Hellion'a fark ettirmeyecek bir şey aradım. Beni avlamaya çalıştığında onu atlatacak bir şey.

Siyah diz üstü çizmeler bacaklarıma tam oturuyor, beyaz file çoraplarla eşleşiyor, dantel süslemesi siyah ve kırmızı fırırlı küçük beyaz tütümün hemen altına oturuyor. Eşleşen bir korse belimi sarıyor, kıvrımlarımı şekillendiriyor ve

Saçımı topuz yaptım, gevşek kırmızı bukleler yüz hatlarımı çerçeveleyiyor. Makyajım her zamanki kırık bebek görünümümde ama bu gece, kılığımı tamamlamak için çukur gözlerin ve kırmızı dudakların etrafında siyah çatlaklar olan beyaz bir porselen bebek maskesi taktım. Uzun, parmaksız, ipek, beyaz eldivenler kollarımdaki yara izlerini gizliyor.

Kıyafetlerimle işim bittiğinde, çaldığım göz lenslerini kaldırıyorum - tıpkı Cehennem'inki gibi siyah ve beyaz girdaplar. Dudaklarımda bir sırtış beliriyor, sonra onları her iki gözüme yerleştirmek için uğraşıyorum, ama ısrarla sonunda mavi göz bebeklerime oturuyorlar ve bakışlarımı korkunç bir şeye dönüştürüyorlar.

Hazır ve tanınmaz haldeyken derin bir nefes alıyorum ve kendimi olacıklara hazırlıyorum. İşte bu, beklediğim gece, her şeyin değişeceği gece.

Aynaya bir kez daha baktıktan sonra arkamı dönüp başucu dolabına yöneliyorum. Çekmeceyi açıp, iğneyi bulana kadar her şeyi bir kenara itiyorum ve kaldırıp botumun içine sokuyorum. Yolda yataktan maskemi alıp ön kapıya yöneliyorum.

Tam ona ulaştığımda düşün çalıştığını duyuyorum, Eli'nin orada olduğunu biliyorum ve aklımdan bir düşünce geçiyor: Bu gece ne yapacak? Çalışacak mı? Tüm bu olanları da izleyecek mi? Umarım izlemiyordur. Bunu iyi idare edebileceğinden emin değilim. Kapı koluna basıp karavandan çıkıyorum ve kapıyı arkamdan kapatıyorum.

Gece havası sıcak tenime çarparak beni anında canlandırıyor. Maskemi kaldırıp yüzüme sabitlemeden önce aşağıya bakıyorum. Sonra, uzaktaki devasa sirk ve karnavalın parlak ışıklarına doğru yürüyorum.

THE HOLLOW HELLION

The Hollow'un karavanının yanından geçtikten sonra park ürkütücü bir şekilde sessizleşiyor, sanki herkes çoktan içeri girmiş gibi ve saat neredeyse on bir olmasına rağmen geç kalıp kalmadığımı merak etmeye başlıyorum. Hayır, geç kalmış olamam. Madam o saati söylemişti.

Çadırın arka girişinden geçerken müzik kulaklarımda çınlıyor, ışıklar kumaştaki çatlaklardan sızıyor, büyük bir kalabalık çoktan arenanın içine girmiş. Tam içeri girerken mikrofonda Madam'ın sesini duyuyorum ve eşikte duruyorum.

"Bayanlar ve baylar, korkunun sadece bir his değil, iliklerinize kadar işleyen ve son nefesinize kadar süren bir dehşet olduğu Karanlık Gece'ye hoş geldiniz. Burada ölüm sadece bir tehdit değil; bir deneyim, ruhunuza musallat olacak ve sizi sahiplenecek ürkütücü bir gösteri."

Girişin etrafına bakıyorum, seyirciler koltuklarının ucunda, ama bunların her zamanki ziyaretçiler olmadığını hemen fark ediyorum. Lüks kıyafetler giymiş kadın ve erkekler, takım elbiseler ve şık elbiselerden oluşan bir deniz ve gözlerim bu tuhaf kalabalığın üzerinde gezinirken kaşlarım şaşkınlıktan çatlıyor.

Madam sahnenin ortasında kan kırmızısı bir elbiseyle duruyor, spot ışıkları üzerine vuruyor ve çadırdaki herkesin dikkatini üzerine çekiyor.

"Bu gece," diye devam ediyor, "düşünülemez olana, dehşetin güzelliğine tanık olacaksınız. Sizlere, yaşam ve ölüm arasındaki çizginin her an kesilmeye hazır bir ipten başka bir şey olmadığı, eşi benzeri olmayan bir performans sunuyoruz."

Madam kollarını neredeyse zarif bir şekilde kaldırır. "Unutmayın, sevgili konuklarımız," diyor ürpertici bir gülümsemeyle, "geri dönüş yok. Karanlık Gece diyarına girdiğinizde, her çığlığın, her damla ter ve kanın bize ait olduğu uğursuz senfonimizin bir parçası olursunuz. Şu andan itibaren, ağımıza dolanmış bir şekilde yaşam mücadelesi veriyorsunuz." Kalabalık gülüyor ama onun sözleriyle mideme korkunç bir şey yerleşiyor.

Dikkatli bir şekilde arka tarafta, kimseye yakın olmayan bir koltuğa kayıyorum, bana bu gece gösteri yapmayacağım ve sadece izleyici olacağım söylendiği için gösteriyi izlemeye hazırım. Işıklar daha da kararıyor, sonra çadır karanlığa gömülüyor. Bir spot ışığı karanlığı deldiğinde, yukarıdan indirilmekte olan bir kafesi aydınlatıyor. Başımı kaldırıp baktığımda içeride sıkışıp kalmış bir figür görüyorum, yüzü korku dolu ve kafes yere ulaştığında çaresizce merhamet dileyen yakarışları yankılanıyor.

Tuhaf kostümler giymiş sanatçılar gölgelerin arasından giriyor, her biri bir öncekinden daha korkunç. Yüzü boyalı kurukafalı bir adam alevli bıçaklarla hokkabazlık yaparken, yırtık pırtık, hayaletimsi bir elbise giymiş bir kadın vücudunu tozlu zeminde imkansız şekillerde döndürüyor ve uzun ayaklıklar üzerinde, elinde uzun, siyah bir kırbaç tutan korkunç bir palyaço ona doğru sürünüyor. Her biri daha önce hiç görmediğim tuhaf, akıldan çıkmayacak şekilde hareket ediyor.

Kadın sürünerek kafesin parmaklıklarına yaklaşıyor, kolları ve bacakları bir yılan gibi parmaklıklara dolanıyor ve adama doğru eğiliyor, soğuk gece havasına karşı sıcak nefesi görünüyor. Kadın aniden tiz ve ürpertici bir kahkaha atıp adamın yüzüne bir sıvı fırlatmadan önce adamın gözleri dehşetle irileşiyor. Adam anında kan donduran bir çığlık atıyor, çaresizce yüzünü silmeye çalışıyor ama ellerini uzaklaştırdığında sıvının eridiğini görüyorum. Artık kör olduğu için kafese çarparak kaçmaya çalışırken nefesimi tutuyorum, gözlerim kocaman açılıyor.

Kalabalık sadist bir eğlenceyle kahkahalara boğulur ve diğer iki sanatçı öne çıkar. Onu sertçe kırbaçlarlar, her kırbaç darbesi kan akıtırken, alevli bıçaklar etine fırlatılır ve mide bulandırıcı gümbürtülerle saplanır. Çığlıkları dehşet vericidir ama bu çığlıklar seyircilerin keyfini daha da artırmaktadır.

İzledikçe midem bulanıyor, durumun gerçekliği içime işliyor. Bu sadece bir gösteri değil; bu bir işkence ritüeli, eğlence kılıfına bürünmüş bir insan acısı gösterisi. En güzel kıyafetlerini giymiş seyirciler, şimdi her şey anlam kazanıyor. Bu herkes için değil; bu, ürkütücü olanı arzulayanlar, başkalarının acısından ve ölümünden zevk alanlar için.

Haykırışları sönerken, vücudu hayata zar zor tutunurken, kalabalık ayağa kalkıyor, alkışlıyor ve tezahürat yapıyor. Az önce yaşanan dehşetin tam tersi, neşe dolu bir ses duyuluyor ve ben oturduğum yerde kalıyorum, nabzım kulaklarımda atıyor, gözlerimi korkunç sahneden ayıramıyorum.

Gece ilerledikçe, boyumdan büyük bir işe kalkıştığım hissinden kurtulamıyorum. Buranın karanlığı hayal edebileceğimden çok daha tehlikeli.

Her biri bir öncekinden daha şok edici olan, insanların bağlandığı ve herkesin önünde öldürüldüğü birçok gösteri izliyorum. Geçen geceki gösterilerin aksine, her biri ölümle sonuçlanıyor. Çıkırıktaki bir kadın baltayla öldürülüyor, çığlıkları kahkahalarla bastırılıyor. İnsanlar ateş püskürtenler tarafından diri diri yakılıyor, ardından yerde yatan kızarmış ete dönüşene kadar acı içinde koşturmaları için serbest bırakılıyor.

Hollow'un değil, ölüm kubbesinin içinde bisikletli adamlar geziniyor ve ortada duran kadın Pearl değil ve bisikletleri onun etrafında dönerken, ortada bir insan kalıntısı yığınının başka bir şey kalmayana kadar palalarla veya elektrikli testerelerle parçalara ayırıyorlar. Burası çok acımasız.

Bir adam yüksekteki ipin üzerine çıkmaya zorlanıyor ve ben sessizce onun güvenliği için dua ediyorum, bu gece tanık olduğum her şeye rağmen bir şekilde diğer tarafa geçmesini umuyorum, ancak platformdaki palyaço şeytani bir kıkırdamayla ipi kasten sallıyor ve adamı bir sıçramayla yere düşürüyor, vücudu parçalanıyor, bağırsakları her yere uçuşuyor.

Gözlerimi kapatıp burnumdan derin bir nefes alarak yüzümü başka tarafa çeviriyorum. İçimde yükselen can havliyle kaçma isteğine rağmen yerimden kıpırdamıyor, buranın beni ele geçirmesine izin vermemeye çalışıyorum ve Hellion'un ne zaman geleceğini merak etmekten kendimi alamıyorum. Nasıl bir rol oynayacak?

Sonsuza kadar sürecekmış gibi gelen bir sürenin ardından, her şey bitiyor gibi görünüyor ve kafam karışıyor. Tam Hellion'u bir kez daha merak etmeye başlamışken, Hollow'lar nihayet perdelerin arasından çıkıyor.

Yüzleri siyah maskelerle kısmen gizlenmiş, alt kısımlarında göz kontaklarının renklerinde girdaplar var ve ellerinde aletler var. Onların arkasında, aralarında Blush ve Pearl'ün de bulunduğu, ellerinde meşaleler ve alev silahları tutan, kimlikleri tamamen ürkütücü maskelerle gizlenmiş, ancak saçları nedeniyle benim için fark edilebilir olan bir dizi kız giriyor.

Madam bir kez daha sahnenin ortasına geçiyor, Hollow'lar ve kızlar seyircilerle yüzleşirken onun etrafında dönüyorlar. Sırtışı genişliyor, gözleri kararıyor. "Umarım gösteriyi keyifli bulmuşsunuzdur?" diye soruyor, sesi ürpertici bir ton taşıyor. "Ama şimdi, Karanlık Gece'nin büyük finaline geldik," diyerek elleriyle kalabalığı işaret ediyor.

"Bu son perde hepimizin tanık olmanızı istediği bir perde. Kahkahalarınızın, konuşmalarınızın ve nefesinizin sonunu işaret ediyor." Sözleri kara bir bulut gibi asılı duruyor, daha fazla sanatçı ringe girerken mırıltılar çadırın etrafında dönüyor, bir dizi silah taşıyorlar, ifadeleri ciddi.

"Görüyorsunuz, Tuhaflik her zaman bir amaca hizmet etti, ama bunu biliyorsunuz," diye devam ediyor Madam, sesi her kelimeyle daha da uğursuzlaşıyor. "Her biriniz buraya bir sebep için geldiniz. Hor gördüğünüz birinin ölümüyle eğlenmek için, ama hiç kendi günahlarınızı ve o kara biletin size neden verildiğini düşündünüz mü?" Madam'ın sözleri iliklerime kadar işlerken kalabalığın üzerine sağır edici bir sessizlik çöküyor. "Bu son eylem, aldatılmanıza bir misillemedir, sevgililerim. Bu son eylem her birinizin hayatına mal olacak. Karanlık Gece'de kimse kaçamaz. Siz bile!"

Bunu fark edince gözlerim açılıyor ama Madam mikrofona yüksek sesle ve tehditkâr bir şekilde kıkırdayıp başını geriye attığında, kalabalık da aptalca bir şekilde onunla birlikte kahkahalara boğuluyor.

Yavaşça ayağa kalkıyorum, nabzım hızla atıyor, kalabalığa yaklaşan sanatçıları . Madam'ın kahkahaları kesilir kesilmez silahlar serbest bırakılıyor. Gerçeği anladıklarında atmosfer bir anda neşeden ölümcül bir hale dönüşüyor: bu bir gösteri değil; lanet olası bir katliam.

İnsanlar diri diri yakılırken ve kafataslarına bıçaklar saplanırken, çivi tabancaları ateşleniyor ve kaos patlak veriyor. Herkes kaçmaya çalışıyor, bana doğru geliyor, koltukların üzerinden atlıyor, yanımdaki çıkışa ulaşmak için çaresizce çabalıyor. Gözlerim Hellion'a kayıyor ve onun gözlerinin çoktan benimkilere dikilmiş olduğunu görüyorum. Nefesim boğazımda düğümleniyor, vücudum kaskatı kesiliyor, mutlak çılgınlığın ortasında beni nasıl fark ettiğini merak ediyorum. Gözleri geniş ve çılgınca bakıyor, geniş göğsü her nefes alışında sanki saldıracakmış gibi genişliyor ve tamamen hareketsiz duruyor. Bunu onda görebiliyorum. Bu gece o Hellion; beni mahvedeceğine ve bunun her iğrenç saniyesinden zevk alacağına dair en ufak bir şüphe yok.

Kalabalık bana yaklaştıkça, yanımdaki çıkışa yönelerek kaçıyorum. Karnavalı hedefleyerek, planıma sadık kalmaya çalışarak geçitten aşağı doğru koşuyorum. Çılgınca çığlıklar ve ağır ayak sesleri arkamda yankılanıyor ama dışarı çıkar çıkmaz kalabalık etrafımı sararak beni ana çıkışa doğru itiyor.

Kurtulmaya ve çekişten çıkmaya çalışıyorum ama yüzlerce paniklemiş insanın arasında sıkışıp kalıyorum. İleriye baktığımda uzun, çivili kapıların kilitli olduğunu görüyorum, kocaman bir tabelada koyu kırmızı boyalı kelimelerle "**Çıkış yok**" yazıyor.

Sonunda durabildiğimde, kalabalık umutsuzca kapıdan geçmeye çalışarak ilerlemeye devam ediyor ve nefes almakta zorlanan hepsini izlerken kalbim hızla çarpıyor.

Aşağıya bakıyorum, çatlak zemine saçılmış siyah sirk biletlerini fark ediyorum ve başımı kaldırdığımda diğer tarafta daha fazla karnaval sanatçısı görüyorum. Ne yaptıklarını görmek için parmak uçlarımda ilerliyorum ve gördüğümde kalbim tamamen duruyor - karşılık vermek için silah dağıtıyorlar.

Bu ne lan?

Kalabalık silahlanırken, kendimi savunacak hiçbir şeyim olmadığı için endişeleniyorum, ama yine de bu kötü gösterinin bir parçası olarak giyinmişim, lanet bir hedefim. Gök gürültüsü ve şimşek aniden havada çıtırdıyor, şiddetli yağmur yağıyor. Göğsümde panik yükseliyor, etrafımın sarıldığını hissediyorum.

delilik ve şiddetle, bu geceden nasıl sağ çıkacağımı merak ediyorum.

Motosikletlerin arkamdan yaklaştığını duyar duymaz topuklarımın üzerinde dönüyorum ve nihayet sirkten çıkan, silahlı ve daha fazla kan dökmeye hazır göstericileri görüyorum. Hollow köşeyi döndüğünde, Hellion'un beni henüz görmediğini umarak hızla koşuyorum. Kalabalık dağılıyor ve insanlar dövüşmeye başlıyor. Kargaşanın içine girip çıkıyorum, sanki bir savaş alanındaymışım gibi, sirkten etrafından dolaşıp karavan parkına geri dönmeye çalışıyorum, ama gittiğim her yol kapalı.

Elinde testere olan bir adam aniden önüme fırlıyor ve aniden durmama neden oluyor, topuklarım ıslak zeminde kayıyor. Orta yaşlı, gri saçlı, takım elbise giymiş ve dudaklarını yalıyor. "Selam güzelim, kayıp mı oldun?" diye homurdanıyor, gözleri cinayetle parlıyor.

O bir adım ileri atarken ben bir adım geri atıyorum ve sonra beni parçalara ayırmak için hamle yapıyor. Geriye doğru eğilip yan adım atıyorum, bıçaktan kıl payı kurtuluyorum ama hiçbir uyarı olmadan bir bıçak başımın yanından vızıldayarak geçiyor ve acımasızca gözüne saplanıyor. Yere düşüp elektrikli testereyi bıraktığında genişleyen bakışlarım ona kilitleniyor ama testere bacağı keserek koşmaya devam ediyor.

Omzumun üzerinden bir bakış atıyorum ve gözlerim anında Hellion'unkilerle çarpışıyor. Bisikletinin üzerinde belli bir mesafede oturmuş, dikkatle beni izliyor. Etrafındaki kaos bulanıklaşıyor, sanki dünya sadece ikimize daralıyor. Onun dönen gözbebeklerindeki karanlığı gördüğümde şiddetli, kana bulanmış karnaval arka planda kayboluyor.

Maskemi çıkarıp kendiminkini ortaya çıkarmak için yere fırlatıyorum ama tepkisini göremeden bir kadın çılgılık atarak bana doğru saldırıyor, elindeki baltayı havaya kaldırıyor. Hiç düşünmeden eğilip yakınımnda duran ağır motorlu testereyi kapıyorum ve etrafımda dönerken sivri bıçağı ileri doğru itip kadının karnına saplıyorum. Bağırsakları yere dökülürken çılgılığı testerenin gürültüsüne karışıyor. Nefesimi tutarken kanının ılık püskürmesinin yüzüme, kollarıma ve göğsüme çarptığını hissediyorum.

Yere düşüyor ve benim iri gözlerim karnavalın öbür ucundaki Hellion'unkilerle bir kez daha buluşuyor. Elinde bir bıçak tutuyor ve ona fırlatmak için hazırlanıyor. Bakışları benimkilere kayıyor ve dudaklarında şeytani bir sırıtma beliriyor.

Sessiz mesajını anlıyorum: geçen gece söylediği gibi beni sadece incitebilir, ama yine de karakteri dahilinde olsa bile beni kendi çarpık yöntemiyle koruyacaktır. Varlığı hem korkutucu hem de garip bir şekilde güven verici, paylaştığımız garip bağın bir hatırlatıcısı. Yüzü aniden düştüğünde ve bıçağını kapattığında kalbim yerinden fırlıyor ve testereyi bırakıyorum.

Motorunu devirmeye başlıyor ve ben de olabildiğince hızlı koşarak etrafımda dönüyorum. Motosikletinin sesi her adımda daha da yaklaşıyor, ta ki yanımdan hızla geçip yolumu kesene kadar. Gözlerim Cam Labirent tabelasına takılana kadar ondan kaçmanın bir yolunu bulmak için çılgınca etrafıma bakınıyorum. Hellion bisikletinden uzaklaşırken ben tekrar fırlıyorum, kapıyı çekiyor ve bilinmeyen binanın içine doğru ilerliyorum.

NOIR

Giriş kapısı arkamdan kapanıyor ve aydınlık bir labirent gibi uzayıp giden camların içine dalıyorum. Önümde, umutsuzca bir çıkış yolu bulmaya çalışan diğer insanları belli belirsiz görüyorum. Aşağıya baktığımda ayaklarımın dibinde kalın bir kan denizi olduğunu fark ediyorum, şaşkınlık bir anlığına beni felç ediyor ama uzun süre öylece duramayacağımı biliyorum; Hellion hemen arkamda.

Labirentin içinde koşmaya başlıyorum, ağır botlarım her adımda yere inerken bacaklarımdan kan fışkırıyor. Kalın cam panellere çarpıyorum, darbe tüm bedenimi acıtıyor. Aynalı duvarlar ve tavanlar nerede olduğumu ya da nereye gitmem gerektiğini anlamamı zorlaştırıyor. Dar geçitlerden geçerken yerdeki kan daha da yoğunlaşıyor, havayı demir ve ölüm kokusu dolduruyor ve tüm bunların nereden geldiğini merak etmeye başlıyorum.

Giriş kapısının arkamdan kapandığını duyar duymaz kafamı çeviriyorum ve çok uzakta olmayan Hellion'un içeri girdiğini görüyorum. Birden binanın içinden çılglık çılgılığa bir siren sesi geliyor ve ellerimi kulaklarıma götürüyorum. Siren durduğunda ışıklar kırmızıya dönüyor.

Bu da neydi böyle?

Hellion bir kez daha dikkatimi çekiyor, sakın bir şekilde labirentte geziniyor, rotayı mükemmel bir şekilde biliyor, tirbuşon gözleri benimkilere sabitlenmiş, çenesi gergin.

Sikeyim.

Hiçbir uyarı olmadan cam duvarlar hareket etmeye başlıyor, bazıları diğerlerinden çok daha hızlı hareket ediyor ve içimi bir panik dalgası kaplıyor. Bir kadının çılgılığını duyar duymaz o yöne bakıyorum ve onun can havliyle koştuğunu, bir cam panelin endişe verici bir hızla içinde bulunduğu koridoru süpürdüğünü görüyorum. Gidecek hiçbir yeri kalmayan kadını gürültülü bir çatırtıyla duvara çarpıp dümdüz ediyor.

Vay anasını. Tam bir ölüm bulmacası.

Cansız bedeninin cama çarpmış ve ezilmiş görüntüsü tüylerimi diken diken ediyor ama bunu düşünecek zamanım yok. Hareket etmeliyim, hem de hemen.

Hellion'un derin sesi bana ulaşıyor, alçak ve alaycı. "Kaçmak seni benden ya da bu yerden kurtarmayacak, benim güzel küçük Dolly'm. Bunu ben tasarladım ve seni yakalayacağım."

Burayı o mu tasarladı? Bu da ne böyle?

Sözleri içimi titretirken, yanından geçerken duvarlardan ateş çıkması gibi diğer tuzakları fark ediyorum ve bu ölümcül engelli parkurdan geçmektense Hellion'la yüzleşmenin daha iyi olup olmadığını düşünerek yavaşlamaya başlıyorum.

Arkamdan gelen ani bir ses beni düşüncelerimden koparıyor. Bir cam parçası korkutucu bir hızla bana doğru ilerliyor, koşuyorum ama ayaklarım kana bulanmış zeminde kayıyor ve duvara çarpana kadar önümdeki geçitte savruluyorum. Tam zamanında kendimi sağımdaki başka bir geçide atıyorum ve duvara çarpan camdan kıl payı kurtuluyorum. Nefes alıyorum, kalbim güm güm atıyor, Hellion'un benden sadece bir geçit ötede olduğunu ve labirentte sakince ilerlediğini görene kadar korku içinde sıkışıp kalıyorum.

Ayağa kalkmaya çalışıyorum ama o fırsatı değerlendirerek koşmaya başlıyor ve ben de kıyafetlerimi sıırılsıklam eden kanın üzerinde tökezliyorum. Onun ağır sesini duyduğumda

Tam arkamdan ayak sesleri geliyor, yüksek sesle, taş kesilmiş bir çığlık atıyorum, ama beni yakalayamadan o da kayıyor, yere çakılıyor ama bacağımlı tutmadan önce değil, sert bir gümbürtüyle benim de düşmeme neden oluyor, yüzüme ve cama kan sıçrıyor. Beni kendisine doğru çekerken dönüyorum, tekmeliyor ve ırpınıyorum ama o sadece hınzırca bir kıkırdama çıkartıyor.

Bacaklarımlı arasına yerleşip belimden tutarak beni zorla kendine yaklaştırırken çenesi aniden sinirlenerek geriliyor, hareketleri hızlı ve zahmetsiz. Ona yumruklarımlı savuruyorum, onunla dövüşmeye kararlıyım ama o kanlı eliyle boğazımlı kavırıyor, sıkıca sıkarak nefes yolumu kapatıyor. Ttmm altından uzanıp kırmızı külotumu çekiştiriyor ve agresif bir şekilde bacaklarımdan aşağı yırtıyor. Farkına varıyorum - beni burada, başkalarının kanı ve bağırsaklarıyla dolu bir havuzda taciz edecek. Kahretsin, hiç vakit kaybetmiyor.

"Cehennem!" Boğazım düğümlenerek bağırmaya çalışıyorum.

Beni görmezden gelerek, başını eğip delikli dilini açıkta kalan amıma doğru kaydırmadan önce bacaklarımlı iyice ayırmaya zorluyor. Yüksek sesli bir nefes alıyorum, sırlıklam olmuş, kanlı ellerim iki yanımdaki camları bulup can havliyle kavrarken başım geriye düşüyor.

Beni yle bir şiddetle ve öyle bir güçle yiyor ki, dilinin her hareketinde kanın üzerinde yukarı doğru kaymaya başlıyorum. Yüzü ılgın bir hayvan gibi amımlı boğuyor, ağzı klitorisimde tam da sevdiğim şekilde mucizeler yaratıyor. Ondan her uzaklaştığımda, kalalarımlı tutuyor ve bir hırıltıyla beni agresif bir şekilde geri çekiyor, amım yüzüne çarpıyor.

Evcilleşmemiş inlemelerim cam labirentin içinden akıyor, dehşet dolu ılıklara, hareket eden camlara ve kanla kayganlaşmış zeminde koşan ayak seslerine karışıyor. Tüm bu senaryo, böyle bir yerde ve ölen insanların arasında bu kadar lezzetli bir şekilde yenmek çok çılgınca, ama içimden geçen yadsınamaz heyecana engel olamıyorum. Dilinin çıkardığı ıslak sesler, salgıladığım her damla meniylı yalayıp yutuyor ve hareketlerinin sertliği beni hızla uçurumun kenarına sürüklüyor.

Vücudum geriliyor, kalçalarım kontrolsüzce ağzına doğru çarpıyor. Doruk noktamın içimde şiştiğini hissedebiliyorum, ılıklarımlı daha da aresizleşiyor ve hırıltıları içimde titreşirken kalalarımlı sıkıca kavırıyor. Beni coşkunun eşiğine getiriyor ve son bir güçlü hamleyle

Dilim, milyonlarca parçaya ayrılıyor. Orgazmım yoğun ve ezici bir şekilde içimden geçiyor ve çığlıklarım labirent boyunca yankılanıyor.

Aniden, siren labirent boyunca tekrar çığlık atıyor, beni orgazmın ortasında korkutuyor ve uyarıda bulunmadan Hellion kalçalarımı kavırıyor, beni kuvvetle itiyor ve arkamdaki bir duvara çarpma kadar kanlı geçit boyunca kaymama neden oluyor. Çarpmanın etkisiyle inleyerek doğruldum ve onu hâlâ biraz ötede dizlerinin üzerinde gördüm. Yukarıdan gelen bir ses dikkatimi çekiyor ve başımı kaldırdığımda cam bir bölmenin hızla aşağıya indiğini görüyorum. Dikey olarak yere iniyor, yere neredeyse hiç değmiyor, beni Hellion'dan ayırıyor ve eğer bilmeseydi beni nasıl ikiye bölebileceğini düşünüyorum.

İri gözlerim onunkilerle buluşuyor ve o ağır ağır nefes alıyor, çenesi gergin. Bu gece daha bitmedi ama artık üstünlüğün bende olduğunu fark ediyorum ve bir an için camın ardından birbirimize bakıyoruz, aramızda yoğun bir cinsel gerilim var. Gözleri hayal kırıklığı ve arzuyla yanıyor ve biliyorum ki o da tıpkı benim gibi bir sonraki hamlesini planlıyor.

Bundan faydalanarak ayağa kalkıp etrafımı tarıyorum ama Hellion'un ayağa kalkarken göz ucuyla sakın tavrı dikkatimi çekiyor. Yüzümü tamamen ona dönüyorum ve o da bir adım öne çıkıyor. Büyük, sert aleti artık dışarıda, kanlı eli yavaşça kendini okşarken etrafına sıkıca sarılmış.

"Bana ne yaptığını görüyor musun, Küçük Dolly? Senin için o kadar sertleştim ki." diye inliyor, boynunu bir yandan diğer yana kırarken gözleri geriye kayıyor, sikinin üzerindeki hareketleri bir saniye bile durmuyor. *Lanet olsun.*

Elini bardağın üzerine koyuyor, çıplak göğsüne ve yüzüne kan bulaştırıyor, gözleri uzak bir bakışla benimkilere kilitleniyor. Yavaşça, delikli dilini bardağın üzerine koyuyor ve kalçalarımı sıkacak şekilde baştan çıkarıcı bir şekilde yukarı doğru yalıyor. Yüzüne geniş bir gülümseme yayılıyor, daha önce hiç görmediğim bir gülümseme; dehşet verici.

"Benden tekrar kaçmak için yaklaşık beş saniyen var, güzel kız," diye homurdanıyor, yüzü aniden ciddi bir ifadeye bürünüyor. "Bir dahaki sefere seni elime geçirdiğimde, seni öyle sert ve öyle insanlık dışı bir şekilde becereceğim ki, kucağımdan canlı çıkamayabilirsin."

Tehditkâr bir kahkaha atarak yumruğunu kalın cama vurduğu anda kaslarım geriliyor ve cam hafifçe çatlıyor. Gözlerim açılıyor ve dönüp labirentte koşmaya başlıyorum, yol boyunca vücut parçalarının üzerinden geçiyorum.

Arkamda, camın kırılma sesini duyuyorum, Hellion bariyeri zorluyor ve panik içinde dalgalanıyor, odaklanmamı sürdürmek için savaşıyorum, ama hareket etmeye devam etmeliyim, bir çıkış yolu bulmalıyım.

Duvarlardan çıkan alevlerden kaçıyorum, hareket eden camlardan kıl payı kurtuluyorum ama sonunda ileride soluk bir ışık görüyorum; olası bir çıkış. Kendimi daha fazla zorluyorum, bacaklarım çabayla yanıyor ve son bir enerji patlamasıyla kapıdan içeri dalıp labirentin dışında yere yuvarlanıyorum.

Tökezleyerek ayağa kalkıyorum, nefesim kesik kesik geliyor. Yağmur üzerime yağıyor, gökyüzünde şimşekler çakıyor ve çatırdıyor, sırlıslıkla vücudumdaki kanı temizliyor ama o korkunç labirentten kaçarken sadece kısa bir soluklanma hissediyorum. Hellion aletini içime sokup beni parçalayana kadar durmayacak ama benim bir adım önde olmam gerekiyor. Onu, onun için planladığım yere götürmeliyim.

İleriye doğru koşarken etrafıma bakıyorum, çitleri geçerken ölüm odalarından gelen çığlıkları duyuyorum ve karnavalın parlak ışıklarına doğru ilerlemeye devam ediyorum. İçinden geçerken, cesetler her yere saçılmış, bazı eğlenceler alev almış. Sanki garip bir savaş alanındaymışım gibi hissediyorum, ama artık burada neredeyse hiç kimse savaşmıyor. Etrafımı görmezden gelmeye çalışıyorum, karavan parkına ulaşmak için sirkin etrafında koşuyorum.

İçeri girdiğimde uzaktan bir motosiklet sesi duyuyorum ve onun geldiğini hemen anlıyorum. O yaklaştıkça, ıslanmış çim ve çakılların üzerinde tökezliyorum, umutsuzca ormana ulaşmak istiyorum, vücudum enerjiden yoksun. Ormanlık alan beni sarmaladığında Hellion'un motosikleti hız kazanıyor, o da benim gibi ağaçların arasından vızıldayarak geçiyor ve sonunda gizli bodrumunun açıklığına varıyorum. *Sadece birkaç adım ileride.*

Durana kadar tarlayı geçiyorum, nefesimi tutarken kapıların üzerinde asılı kalıyorum. Hellion'un ormandan çıkmasını beklerken soğuk yağmur sıcak tenime yağıyor ve çıktığında bisikleti havada uçuyor. Yere iniyor, ıslanmış çimlerin üzerinde belli bir mesafeden kayarken gözleri benimkilerle kilitleniyor, sonra attan iniyor, ikimiz de nefes nefese kalıyoruz ve bir süre birbirimize bakıyoruz.

Bir sonraki hamlemi beklediğini bildiğimden, eğilip kapıları açmadan önce ona kocaman bir gülümseme veriyorum. Karanlığa dalıp dün gece girdiğim odaya doğru koşarken çamurun üzerinde koşan ağır ayak seslerini duyuyorum. Kapıyı kapattığımda loş ışık titreyerek canlanıyor, sonra zıplıyorum

arkasındaki küçük bir ünitenin üzerine çıkıp beni takip etmesini bekliyorum. Çabucak botuma girip iğneyi aldım ve kapağını açtım.

Kapıyı kırarak içeri giriyor, irkilmeme neden oluyor ama içeri adımını attığında çığlık atıyorum ve havada süzülüyorum. Etrafında dönüyor, zıplamamın ortasında boğazımı yakalıyor ve başını yana eğiyor, görünüşe göre maskaralıklarımın dolayısı kafası karışmış. Beni yerden tutarken, ayaklarım yere değmiyor bile ve boğazımdaki tutuşu sıkılaşıyor, neredeyse canımı çıkarıyor.

Kolumu kaldırmadan önce tehditkâr bir şekilde gülümsüyorum ve hiçbir uyarıda bulunmadan onu boynunun yan tarafından bıçaklıyorum. Beni bıraktığı anda şırıngaya tam zamanında basıyorum ve nefes nefese yere düşüyorum. İğne önümde yere düşerken başımı kaldırıp Hellion'un geriye doğru sendeleyip cerrahın masasına yığılmasını izliyorum.

Dikkatle ayağa kalkarak gözlerimi ona kilitliyorum, spiral gözleri şaşkınlık ve öfke karışımıyla benimkilerle buluşuyor. Elleri boğazına doğru uzanıyor, damarlarında dolaşan güçlü uyuşturucuya karşı mücadele ediyor.

Direnmesine rağmen göz kapakları ağırlaşıyor ve ben temkinli bir adım atarak bir parmağımı dudaklarıma bastırıyorum, "Şşşt." Daha yakına eğilerek usulca fısıldıyorum. "Uyandığında, ikimizi de çok iyi hissettireceğim."

HELL

"Cehennem mi yoksa Hellion mu?" Yumuşak ses zihnimde yankılanıyor.

Birden küçük, sıcak ellerin göğsümden yukarı kaydığını, bir başparmağın meme ucumdaki piercing ile oynadığını hissediyorum ve Dolly'nin üzerime çıktığını görmek için gözlerimi açıyorum. İçgüdüsel olarak ileri atılıyorum ama hareketlerim şiddetle kısıtlanıyor. Sakin gözlerle bana bakıyor ve ben aşağıya bakınca kollarımın zincirlerle sarılı olduğunu görüyorum, deri kayışlar beni yeraltı odamdaki destekli cerrah masasına bağlıyor.

"Özür dilerim, Hellion," diye fısıldıyor ve gözlerim yanan bir öfkeyle onunkilere kayıyor. "Anlıyorsun, değil mi?"

Çenem gergin, öfkeyle kayıyor. Onu beceremem, ellerimi süremem, zarar veremem. Bu küçük minx üstünlüğü ele geçirdi ve

Çelişki içimi parçalıyor; bir yanım ondan nefret etmek istiyor ama bir yanım da onun bu cüretine hayranlık duymaktan kendini alamıyor.

"Hiç kimse," diye hırlıyorum dişlerimi sıkarak, "bana bunu yapmaya cesaret edemez, Noir."

Gülümsüyor ama bu gülümseme belirsizlikle dolu. "Biliyorum," diye yanıtlıyor. "Bu yüzden bunu yapmak zorundaydım."

Bir kaşımı kaldırıyorum. "Sonuçlarıyla yüzleşmeye hazır olduğuna emin misin?" Gözlerimi kısarak soruyorum, herhangi bir kırılganlık kokusu alıyorum. Alt dudağını dişlerinin arasına sıkıştırıp düşünürken, spiral çizen gözleri benimkilere bakıyor ve benimkileri yansıtıyor.

"O iğneyi boynuna sapladığım anda neyle karşı karşıya olduğumu biliyordum, Hellion," diyor kendinden emin bir şekilde. Derin bir nefes alıyorum, bu senaryonun her saniyesinden nefret ediyorum ama o umursamadan devam ediyor. "Önce istediğimi aldıktan sonra senin tam kontrolünü hissetmeye hazırım."

Başımı yana eğiyorum, "Peki bu?"

Çenesini kaldırıyor, parmakları korsesinin önündeki kancaları buluyor. "Bunu ilk kez yaptığımızda kontrolün bende olmasını istiyorum," diye cevap veriyor, gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor. "Sadece bu an için bile olsa tamamen benim olmanı istiyorum."

Zincirleri çekiyorum, deri kayışlar tenimi ısıyor.

Parmakları kancaları teker teker çözmeye devam ediyor, yumuşak tenini ve göğüslerinin kıvrımlarını daha fazla ortaya çıkarıyor. Kaslarım şişiyor, tüm içgüdülerim serbest kalmak ve hâkimiyetimi geri almak için çılgılık atıyor, tüm liflerim kontrolü arzuluyor ama işte buradayım, ona yaptığım gibi zincirlenmiş durumdayım. Beklemeye zorlanıyorum, hissetmeye zorlanıyorum, onun kontrolü ele almasını kabul etmeye zorlanıyorum. Onun gözlerinde kendimin bir yansımasına tanık olmak zorundayım, sahip olduğum aynı karanlık dürtüler, bu da kafamı karıştırıyor, çünkü onun bu tarafını hiç görmedim.

"Nasıl bir şey olduğunu hissetmek istiyorum," diye mırıldanıyor, korsesini açarak her iki mükemmel memesini de ortaya çıkarıyor. "Seni merhametime bırakmak. Senin kadar ben de almak istiyorum."

Ateşle oynuyor ve bunu ikimiz de biliyoruz çünkü bu bağlardan kurtulduğumda işi bitecek. Kontrol edilemez olacağım. Durdurulamaz olacağım. Siktir, kazara onu öldürebilirim bile.

Elleri karın kaslarımın üzerinde geziniyor, dokunuşu içimde ilkel bir açlığı ateşliyor.
Oda, çatırdayan tehlikeli bir enerjiyle yüklü.

"O koca sikine bineceğim Hellion," diye baştan çıkarıcı bir şekilde mırıldanıyor ve beni sıcak amının altında bir anda sertleştiriyor. "İçime boşalana kadar her bir santimini," diye devam ediyor kalçalarını bana doğru savururken ve dişlerim birbirine sürtünüyor, karanlık bakışlarım onun güzel figüründe geziniyor.

Kot pantolonumun düğmesine uzanıp fermuarı , gözleri harekete sabitlenmiş. Fermuarı indirdikten sonra tamamen soyunmaya başlıyor, tütüsünü vücudundan yukarı çekip yere atıyor ve üzerinde sadece kana bulanmış çorapları ve çizmeleri kalıyor. Saçlarını topuzundan kurtararak aşağıya doğru akmasına ve yüzünü çerçevelemesine izin verdiğinde, onun tarafından büyüleniyorum.

Gözlerini benimkilere kilitleyerek elini boxerımın içine sokuyor, parmakları zonklayan sikimin etrafını sarıyor ve içime bir sarsıntı gönderiyor. Beni serbest bırakıyor, göz temasını kesip sikime bakıyor, hazır ola geçiyor, sıcak amını üzerimde hissetmeyi ne kadar istediğimi ona gösteriyor. Lanet öfkeme ihanet ediyor.

Beni aşağı yukarı pompalamaya başladığında bacaklarım bu hissin etkisiyle geriliyor, yumruklarım sıkılıyor ve göz teması hiç kesilmiyor, bakışlarında sessiz bir meydan okuma var. Elini sikimden çekmeden diğer elini yalıyor, sonra amına götürüyor ve aynı anda hem ıslanıp hem de hazır hale geliyor.

Beni daha sert sarsıyor, tutuşu sıkı ve talepkâr, ve ben inliyorum, gözlerim yavaş yavaş kapanıyor. Bu zevk tam bir işkence ve elimde olmadan ona teslim oluyorum.

"Siktir," diye mırıldandım, kara gözlerim onunkilere kilitlenmişti. "Seni yok edeceğim, seni küçük sürtük, umarım bunu biliyorsundur."

Kalçalarını sallayarak kendini üstümde konumlandırıyor, ıslak amcığı sikimin delikli ucuyla alay ediyor. Yavaşça alçalıyor, kendini santim santim üzerime bırakıyor. Islak, sıkı amcığının etrafımda gerildiğini hissedebiliyorum, bu his beni deliliğin sınırına sürüklüyor.

Yüzündeki ifadeden beni almak için mücadele ettiğini anlıyorum, vücudu bedenimi kabul etmek için savaşıyor ve bu da beni daha da tahrik ediyor. Geçen gece yumruğumu amına sokmuş olmama rağmen, şimdi beni almakta hâlâ zorlanıyor. Zor bir gece geçirecek.

"Tanrım, çok büyüksün," diye inliyor, gözleri dalgalanarak kapanıyor.

Sersemlemiş gözlerini açtığında, henüz şaftımın yarısına bile gelmemişken, benden daha fazlasını almak için kendini zorlarken yüzündeki gerginliği görebiliyorum.

"Siktir," diye nefes alıyor, sesi titriyor. "Beni çok fazla geriyorsun."

Beni tamamen çıldırttığı için hareketlerinin yavaşlığını kontrol edemeyerek kalçalarımı yukarı doğru savuruyorum, sikim amına girebildiğim kadar derin giriyor. Yüksek sesle bir çığlık atıyor, kendini sabitlerken avuç içleri göğsüme çarpıyor. Gözlerim yavaş yavaş kapanıyor, onun içine gömülmenin ve karanlık damarlarımda bir tür kontrole sahip olmanın memnuniyeti vızılıyor.

Gözlerimi tekrar açtığımda, başını öne eğmiş, uzun sarı saçları yüzünü kapatmış, acıyla derin derin nefes alırken göğsümün üzerinde dalgalanırken görüyorum onu.

"Şimdi bana bin, açgözlü Küçük Dolly, alt yarımı bağlamayacak kadar aptal olduğun için seni anlamsızca becermeden önce," diye homurdanıyorum.

Yavaşça başını kaldırıyor, gözleri benimkilerle buluştuğunda kocaman oluyor. "Kıçımın içine sığmana imkân yok, Hellion."

Dudaklarımda küçük, sinsi bir gülümseme beliriyor. "Güzel. Öyle olmasını istemiyorum ama bunu başaracağız güzel kız."

Genişlemiş gözleri benimkilere sabitlenmiş halde arkasına yaslanıyor ve bakışlarım aşağıya doğru kayarak aletimin tamamen içine gömüldüğünü görüyor. Kaybolan sikimin görüntüsü nabzımın ham, hayvani bir arzuyla atmasına neden oluyor. Gözlerimi onun gergin amcığına kilitliyorum, yavaşça uzunluğumu yükseltirken, arkasında bir ıslaklık izi bırakıyor ve yumuşak, sıcak duvarları piercinglerime sürtünürken, ayak parmaklarım kıvrılıyor.

Lanet olsun, bu dar amcığı çok sert sikeceğim.

Gözleri ağırlaşıyor, göğüsleri aşağıya doğru her itişte zıplıyor ve beni içinde tutmanın şehvetiyle kaybolurken inlemeleri evcilleştirilemez hale geliyor. Nefesim hızlanıyor ve kendimi zincirlerimi çekerken buluyorum, o beni sert ve hızlı bir şekilde sürerken kurtulmak için çaresizim. Karıncalanmalar vücudumu sarıyor, her sinir sürtünme, sıcaklık ve gerginlikle elektrikleniyor. Bağlantımız.

Vücudunun nasıl hareket ettiğini izliyorum, yüz ifadeleri zevkle çarpılıyor ve kalçalarının her yükselişinde ve düşüşünde, amı bana çarpıyor, tenlerimiz birbirine çarpıyor, kapalı alanda yankılanıyor. Kendimi hissedebiliyorum

Rahim ağzına vuruyor, onu sınırlarına kadar zorluyorum, ama söz verdiği gibi hepsini alıyor. Çığlıkları daha yüksek, daha acil hale geliyor ve doruğa ulaştığını hissedebiliyorum, amı daha ıslak, daha gevşek hale geliyor.

Daha fazla kaldıraç için bileklerine ve ellerine zincirler sararak yukarı uzandığında, bana çarpmadan önce uzunluğumun ucuna kadar yükseliyor ve dudaklarımdan gırtlaktan bir inilti çıkıyor. Onu hissetmek ve görmek çok fazla; kendimi şimdiden inşa ettiğimi hissedebiliyorum.

Sonunda patladığında, boğazından bir çığlık kopuyor, başı coşkuyla geriye atılıyor. Etrafımda güçlü bir kavramayla sarsılan amının hissi benim de serbest kalmam için yeterli ve derin, ilkel bir hırıltıyla sıcak spermimi onun derinliklerine fırlatıyorum.

Aletimin kabarması ve nabzından tekrar inliyor, ama itişlerine devam ediyor, beni her damla için sağmaya kararlı, ikimizi de aşırı hıza itiyor ve bacaklarım seğirirken gözlerim yuvarlanıyor.

İşini bitirdiğinde zincirleri bırakıyor, ikimiz de gevşerken onun minik bedeni benimkinin üzerine düşüyor. Nefes almakta zorlanırken göğüslerimiz kabarıyor, sıcaklığı içime sızıyor, beni yaşadığımız ham anın sonrasına bağlıyor, ama geçici istenmeyen teslimiyete rağmen, zihnim serbest kaldığımda ona yapacağım aşağılayıcı, iğrenç şeylerin düşünceleriyle yarışmaya başlıyor. Her karanlık fantezi, her sapkın arzu - bunların çoğunu yaşayacak.

"Şimdi beni serbest bırak," diye ısırıyorum sıkılmış dişlerimin arasından.

Oturmaya başlıyor, terli teni benimkinden ayrılıyor. Farkına vardıkça ısıltılı gözleri dehşet dolu bakışlarla açılıyor - beni bu şekilde zincirleyerek ve açgözlü bir fahişe gibi istediğini alarak çizgiyi aştı. Ve bu yüzden korkmalı. Beni sonsuza dek kilitli tutsa iyi olur çünkü serbest kalırsam, Küçük Dolly'm onunla işim bittiğinde asla eskisi gibi olmayacak.

"Merak etme Noir," diye mırıldanıyorum tehditkâr bir şekilde, gözlerinin gevşemesini izleyerek. "En azından yaşamana izin vereceğim, ama zar zor."

Bakışları tekrar genişliyor ve başımı ve bedenimi hızla kaldırıp tüm gücümle zincirlere karşı direniyorum. Sonunda bağlardan biri kopana ve kolum serbest kalıp zincir gevşeyene kadar yüksek sesle kükrüyorum.

Çığlık atıyor, panikle üzerimden atlıyor ama kolumu kurtarır kurtarmaz uzanıp saçının arkasını tam zamanında yakalıyorum. Onu çekene kadar çekiyorum

Sırtım göğsüme yaslanıyor ve kolumu boğazına dolayarak onu kendime yakın tutuyorum. Başımı eğip panik içindeki yan profiline bakıyorum.

"Uslu bir kız ol ve diğerini çöz," diye hırılıyorum kulağına karşı. Küçük odanın içinde bir hareket duyana kadar her nefeste göğsü kabarıyor ve sesi tanıyarak derin bir nefes alıyorum.

"O da neydi öyle?" diye fısıldıyor, sesi korkudan titriyor.

Başımı kaldırıp arkama baktığımda kurbanlarımdan birinin çarşafın altında kıpırdadığını ve ilaç komasından uyandığını görüyorum. Bilekleri ve ayak bilekleri bağlı ama gerekirse Noir'a karşı savaşmasını engelleyecek kadar değil. Kendimi ikinci kayış ve zincirden kolayca kurtarabilecek olmama rağmen, onu daha da korkutmaya karar veriyorum.

Ona bakıyorum, sesim tedirgin edici derecede sakin. "Kurbanım uyanıyor." Nefesi tamamen kesiliyor, iniltileri ve hareketleri artıyor. "Beni serbest bırakmak için on saniyeden az vaktin var, yoksa ikimizi de öldürür, Küçük Dolly."

Tereddütle ve titreyerek ellerini kaldırıyor.

"Bir," diye fısıldıyorum.

Elleri kolumdaki kayışı buluyor, parmakları titriyor. "İki."

Daha hızlı çalışıyor, arkamdaki adamın hareketleri daha da artıyor.

"Üç."

Kayış gevşer gevşemez kolumu kurtarıyorum ama oturup vücudumu döndürürken onu boynundan tutmaya devam ediyorum. Cerrahın masasından indiğimde, masanın sonuna gelene kadar onu geriye doğru yürütüyorum. Elimi ensesine koyarak onu zorla masaya doğru eğiyorum.

"Hellion..." diye bağırdı, sesi korku ve panikle doluydu.

Daha fazla kendimi tutamayarak, tüm bu durum beni tekrar sertleştiriyor, aşağı uzanıyorum, tek bir güçlü vuruşla döl dolu amının içine geri kaymadan önce ağır şaftımı tutuyorum. Çılgılık atarak parmak uçlarına kadar yükseldi. Saçlarının üstünden tutup başını kaldırıyorum ve onu dirseklerinin üzerine kaldırmaya zorluyorum. Ona yavaş ve sert hamleler yapmaya başladığımda gözlerim ağırlaşıyor, sikimin ıslak amcığı tarafından tekrar tekrar yutulmasını izliyorum.

İnlemeleri giderek artıyor, hazzın içinde kayboluyor ama odanın diğer ucundan gelen bir hareket dikkatimi çeker çekmez gözlerim o yöne kayıyor ve onun ayağa kalkmaya çalıştığını görüyorum.

Onun da ayağa kalktığını gördüğünde, nefes alış veriş çığınca artıyor. Birkaç saniye boyunca onu sikmemi izlemesine izin veriyorum, gözleri şaşkınlıktan irileşiyor, sonra kot pantolonumun cebini karıştırıp bıçağını çıkarıyorum.

Kendini kurtaracak bir şey arayarak etrafını değerlendiriyor ve Dolly'yi saçlarından tutarak ayağa kaldırıyorum, sırtı bir tokatla önüme çarpıyor, dudaklarından bir tıslama çıkıyor. Avucumu boğazının ön kısmına sarıp onu kendime yakın tutarken, başımı aşağı eğip burnumu hırıldayarak yanağının kenarından geçiriyorum. İçinden bir ürperti geçiyor, amı sikimi kavırıyor.

Bıçağını çıkardım ve kulağına fısıldamadan önce elinde tutmaya zorladım, "Öldür onu."

"Ne?"

"Öldür onu," diye tekrarlıyorum, bu sefer daha güçlü bir şekilde.

Başımı kaldırdığımda Noir'in titreyen parmakları bıçağımın etrafını sarıyor ve ikimiz de adamın ünitelerden birine sırtını dayayıp bir alete uzanmaya çalıştığını gözlemliyoruz.

"Ama ya ıskalarsam?" diye fısıldıyor, sesi belirsizlikle kırılıyor. "O zaman sen ıskalarsın, ve biz boku yeriz," Ben yalan söylerim. Bunun hiçbir yolu yok.

Orospu çocuğu ben odadayken ikimizi de öldürecek, ama biliyorum ki Dolly ona aşıladığım korkuyu seviyor. Korkunun kıyısında yaşamayı en az benim kadar seviyor. Birbirimiz için yaratılmışız. O benim ikiz alevim.

Her geçen saniye amcığı etrafımda daha da ıslanıyor, döllerimiz taşaklarımdan aşağı damlıyor ve nefesleri ağırlaşıyor. Kendini kurtarmaya başladığında, onun dehşete düşmüş yan profiline bakıyorum.

"Ne ? Yap . Artık bizim bir parçamızsın."

Elleri serbest kalır kalmaz genişçe gülümsüyor ve Noir'in kolu kalktığı anda bir kaşımı kaldırıyorum. Yüzü düşüyor ve elini geri çekerek bıçağı serbest bırakıp fırlatıyor. Mide bulandırıcı bir gümbürtüyle göğsüne saplanıyor ve kalbini deliyor.

Duvara yaslanıp yere düşene kadar yavaşça alçalırken sırtıyorum. Şimdi bir müşteriyi kızdırdığımı biliyorum ama buna değdi. Dolly'ye bakıyorum, sonra yanaklarından tutup onu vahşi gözlerime bakmaya zorluyorum. Onunkiler şokla irileşmişti ve başımı eğip dilimi ağzına sokmadan önce dudaklarına baktım. Bunu memnuniyetle karşılıyor, vücudu anında benimkine karşı eriyor.

Aletim tekrar içinde sertleşene kadar bir süre birbirimizin ağzını yalayıp yutuyoruz. Saçlarından tutarak onu tekrar masaya yatırıyorum. Nefesim kesiliyor, içimdeki canavar kuduruyor.

"Kal," diye homurdanıyorum.

Sağ tarafımdaki küçük alet arabasına uzanıp onu kendime doğru çekiyorum. Bölmelerden birini açarak dikenli teli alıyorum, metal loş ışıktaki parlıyor. Kolunu tutup teli sıkıca etrafına sardıktan sonra diğer koluna bağlayıp her ikisini de arkasından sabitliyorum. Tel derisini ısırdığında irkiliyor, taze yaralardan anında kan sızıyor ama beni durdurmuyor elbette. Noir tam bir mazoşist, sadistinin verdiği acıdan zevk alıyor.

"Acı ve mutluluğun tüm gücünü hissetmeni sağlayacağım Dolly," diye söz veriyorum. "Bu geceden sonra asla eskisi gibi bir kız olmayacaksın. Sadizmimi arzulayacaksın, bedenini ya da zihnini ne zaman ihtiyaç duysa seni akıl almaz şekillerde incitmem için yalvaracaksın ve ben de her seferinde bunu memnuniyetle yerine getireceğim."

İşim biter bitmez sırlıslık olmuştuk sikimi amından çıkarıp onu sırt üstü çeviriyordum. Boğazından bir çığlık kopuyor, ama onu ellemeye devam ediyordum, acısından, acı veren çığlıklarından zevk alıyordum, her geçen saniye onu daha fazla incitmek istiyordum. Kıçını kenardan sarkana kadar onu kalçalarının üst kısımlarından tutarak daha da yaklaşıtırdım. Yukarı uzanıp zincirleri tutuyordum ve aşağı çekiyordum, onları tekrar bağlamadan önce her bir dizinin arkasına sarıyordum, bacaklarını benim için yüksek ve geniş oturmaya zorluyordum.

Açgözlü gözlerim onun üzerinde geziniyor, kan şimdi cerrah masasının soğuk metaline dökülüyor. Vücudu, tereddüt etmeden ve direnişe çok az yer bırakarak istediğimi yapabilmem için mükemmel bir şekilde yerleştirilmiş. Son derece tehlikeli bir pozisyonda, bana onun üzerinde tam güç veriyor. Hastalıklı zihnim olasılıklar ve senaryolarla dönüp duruyor, beni çılgına çeviriyor.

Ellerimi açılmış iç bacaklarından aşağıya doğru hareket ettiriyorum ve o da ağırlaşmış gözleriyle bana bakıyor. Kendimi çömelmiş bir şekilde aşağı indirirken, bakışlarım onun parlayan amcığına sabitleniyor. Dilimi göt deliğine bastırıyorum, klitorisini ısırmadan önce amının deliğine kadar yalıyorum. Çığlık atıyor, bacakları geriliyor ama ben rahatlamıyorum. Kabaca emiyorum ve kemiriyorum, küçük bedeninden her türlü sesi çıkarıyorum.

Aynı anda parmaklarımı amına bastırıyorum, kıkına sokmadan önce ıslatıyorum. Sıkışıyor ama parmaklarım boğum boğum olana kadar devam ediyorum. Onları içeri ve dışarı iterek, onu yiyorum, sonra iki parmağımı amına kaydırıyorum. Beni orgazm edene kadar her iki deliğini de aynı anda beceriyorum, ama durmuyorum. Benim için her boşaldığında, amına iki parmağımı daha sokuyorum. Şişmiş klitorisine hiç ara vermediğim için sıvıları elimden ve bileğimden aşağı damlıyor.

Vücudu dokunuşuma karşılık veriyor, tam olarak ona verdiğim şeyi arzuluyor. Dört parmağım amına gömülüyken, diğer ikisini kıkından çıkarıp dilimi indiriyorum. Keskin bir tükürük atmadan önce nabız gibi atan, büzülmüş deliğinin üzerinde geziniyor. Yavaşça ayağa kalkıyorum, gözlerim terden nemlenmiş vücudunda geziniyor. Göğüsleri kabarıyor, yüzü memnuniyetin mükemmel bir resmi, gözleri mutlulukla kapalı.

Uzanıp yanaklarını tutuyorum ve gözlerini açmaya zorluyorum.

"Gözlerini benden ayırma, Küçük Dolly. Sana ne yaptığımı ve beni ne kadar tahrik ettiğini izle." Talep ediyorum.

Bana baktığında, bakışlarında karanlık kıpırdanıyor, avucum boğazından aşağı, göğüslerinin arasından ve karnının üzerinden geçiyor. Zonklayan sikime uzanırken gözlerim onun her santimini içine çekiyor. Ucunu göt deliğine odaklayarak ileri doğru bastırıyorum ve hemen ardından vücudu beni içine almak için geriliyor. Yavaş yavaş boğazından bir çığlık kaçıyor ama bu sadece sadist zihnimi körüklüyor. Bir saniye bile durmuyorum, dar pembe halkası sikimin tabanını kavrayana kadar küçük göt deliğini sonuna kadar açıyorum.

Etrafımdaki sıcaklığı ve hissi o kadar iyi ki hiç vakit kaybetmiyorum. Alışmasına izin vermiyorum; sadece geri çekiliyorum ve tüm gücümle içine dalıyorum. O acı içinde çığlık attıkça ben daha da sertleşiyor, daha da derine iniyorum. Parmaklarım aynı anda onun özensiz amına dalıyor. Çığlıklarının senfonisi, kıkına çarpan horozum ve ıslaklığının utanç verici sesleri, sonsuza dek aklımda yanacak bir melodi gibi odada yankılanıyor.

"Kahretsin, parmaklarımla sikimi kıkında hissedebiliyorum," diye homurdanıyorum, harekete bakarak.

Vahşı bir dürtü beni ele geçiriyor ve elimi yavaşça tekrar içine sokmadan önce başparmağımı sırlıklam amına sokarak kıkında yavaşlıyorum. Gözlerim yukarı doğru kayıyor ve sırtının beklendiği gibi kamburlaştığını, titrediğini ve mücadele ettiğini görüyorum. Ama zaman ve ısrarla, elim bir kez daha tamamen içine kayıyor.

"Aferin Dolly," diye memnuniyetle ürperiyorum çünkü o kadar itaatkâr davranıyor ki.

Onun sıkılığının görüntüsü ve hissi beni deliliğin eşiğine getiriyor ve hemen amını kabaca yumruklarken aynı zamanda kıkını sikimle beceriyorum. İçindeki parmaklarım piercinglerimin üzerinde geziniyor ve aynı anda sikimi kaldırmaya çalışıyorum.

"Bunu hissediyor musun Noir? Elim hevesli amının içindeyken sikimi kıkına nasıl soktuğumu?"

Benimle bu kadar dolu olması onu dakikalar içinde doruğa itiyor. Delikleri etrafımda sarsılıyor, boğazından bir çığlık kopuyor ve ben eğilip sert penetrasyonlarıma devam ederken, ağzım ve dişlerimle sallanan göğüslerine saldırıyorum, bunalmış vücudundaki tüm hisleri çekiyorum.

"Aman Tanrım! Evet!" diye coşkuyla haykırıyor ve bana bunun her aşağılayıcı saniyesinden zevk aldığını bildiriyor.

Hareketlerim hiç durmuyor. Tekrar ve tekrar, elim gevşemiş amına batıyor, tüm uzunluğum kıkını şiddetle yok ederken bükülüyor ve itiyor. Suları elimi ve shaftımı kaplıyor ve oda rahatsız edici sikişme yöntemlerimizin çiğ, ilkel sesleriyle doluyor.

Bir süre onu kesinlikle ihlal ettikten sonra, pozisyon değiştirmeye karar verdim. Elim amından dışarı kaydırıyorum, aletim aynı anda yavaşça kıkından çekiliyor. Yukarı uzanarak, kolumu sırtının alt kısmına dolamadan önce bacaklarını zincirlerden kurtarıyorum. Gevşek bedenini yukarı doğru çekerken dikenli teller tenime batıyor ve ağır ağır nefes alırken alnı göğsüme çarpıyor. Yüzünü kavrayıp başını geriye yatırıyorum ve sersemlemiş gözleri benimkilerle buluşuyor. Boynunu kabaca kavrayarak aşağı eğiliyor ve dilimi boğazından aşağıya doğru itiyorum. Bana doğru eğiliyor, inliyor, bacakları belime dolanıyor, daha fazlası için çaresiz.

Parmaklarımı terli saçlarında onu cerrahın masasından uzaklaştırmadan önce bir avuç tutuyorum. Ayağa kalktığında bacakları bükülüyor ve ben de onu hızla yakalayıp arkasını dönerek tekrar eğilmeye zorluyorum. Biraz koli bandı alıyorum, iki parçasını dişlerimle koparıp kık yanaklarına yapıştırıyorum, yarığını benim için açık tutmak için onları birbirinden ayırıyorum. Diz çöküyorum, ellerim yanaklarında, her yerini ortaya çıkarmak için yukarı doğru itiyorum, kıkını ve amını tekrar yemeye başlamadan önce, delinmiş dilimi her bir açıklığının derinliklerine daldırıyorum, iç duvarlarını keşfediyor ve tadıyorum. Dilimle onu acımasızca yatıştırırken vücudu titreyerek inliyor.

Homurdanıyorum, dimdik dururken sikim sızıyor ve gümbürdüyor, boşalmaya hazır. Gözlerim onun kanlı halini, dikenli tellerin kollarını ve sırtını nasıl deldiğini görüyor. Sonra yukarı bakıyorum, üstündeki ağır zinciri fark ediyorum. Onu kaldırıp cerrah masasının üzerine doğru itiyorum, ta ki tüm ön kısmı masanın üzerine gelene kadar, bacakları iki yana açılıp sarkıyor, sadece kıkı ve amı kenardan sarkıyor. Yukarı uzanıp zinciri tutuyorum ve saçlarından bir avuç alıp başını kaldırıyorum.

Boğazına dolamaya başladığım anda panik içinde inliyor ama şimdilik nefes alabiliyor. Zincir boynuna sıkıca dolandıktan sonra yumruğumun etrafında sıkıyorum ve sırtını kavislendirerek çekiyorum.

Şimdi istediğim pozisyonda, her iki deliği de açıkta ve bana karşı savunmasız, aletimin tabanını tutuyorum ve kık deliğini hedeflemekten önce ucunu damlayan amının üzerinde gezdiriyorum. Ağır bir şekilde nefes alırken, şiddetli, şeytani düşüncelerimin devreye girdiğini duyuyorum, akıl sağlığım tamamen kayıyor.

Güçlü bir itişle kıkına giriyorum ve acı içinde çığlık attığında, zinciri çekip çığlığını kesmeden önce rahatsız edici bir zevkle gözlerim kapanıyor. Agresif bir şekilde göt deliğini mahvetmeye başladığımda, çığlıkları zincir tarafından sınırlandırılıyor. Onun mücadelesinden ne kadar tatmin olursam, zinciri o kadar çok çekiyorum ve acımasızca ona vuruyorum, Küçük Dolly'ne kesinlikle merhamet göstermiyorum.

Homurdanıyorum ve başımı geriye atıyorum, tüm vücudunun kontrolüm altında sertleşmesi hissini tadını çıkarıyorum. Bacakları kaskatı kesiliyor, parmakları geriliyor ve ben zinciri maksimum kısıtlamasına kadar düzeltirken nefes alması tamamen kesiliyor. Onu yok etmeye devam ediyorum, vücudu oksijensizlikten kasılıyor, yüzü koyu bir mora dönüyor, teni soluyor. Yine de sempati duymuyorum - arzuladığım şey bu, bu benim.

Beni uçurumun kenarına itmek için tam olarak ihtiyacım olan şeyi vermesini bekliyorum, "Benim için gel, güzel kızım. Ölümün kıyısında dans ederken zevke ve acıya teslim ol. Seni unutulmaya terk ederken hayatını ellerinde tutan adam için gel." Homurdanıyorum.

Vücudu gevşemeye başlıyor, neredeyse bilincini kaybediyor, ama sonra hissediyorum: göt deliği etrafında zonkluyor, döllerini altımızdaki zemine damlıyor ve sonunda zinciri bırakıyorum.

Gürültülü bir gümbürtüyle metal masanın üzerine düşüyor, büyük bir nefes alıyor, vücudu şok ve coşku içinde, sert bir şekilde boşalırken yaşam ve ölüm sınırında sallanıyor. İki elimle kabaca belini sıkıyorum, parmak uçlarımı etine giriyor ve son bir acımasız itiş yapıyorum, dölüm onun derinliklerinde patlıyor. Başımı geriye atıyorum, tamamen boşalana kadar onun cansız bedenine vurmaya devam ederken ezici his beni tam bir deliliğe sürüklüyor.

Ağırlaşan başımı kaldırıp, aletime sarılmış, duvarlarında hâlâ hafif bir ritim atan kıza bakıyorum. Gözlerim ona kayıyor, kendi gözlerinin kapalı olduğunu fark ediyorum, nefesini geri kazanmaya çalışırken saçları yüzünü kısmen örtüyor.

Yavaşça sikimi içinden çıkarıyorum, tekrar arkasına diz çöktüğümde ellerim şeftali gibi kıcının kıvrımları üzerinde kayıyor. Yanaklarını daha yukarı itiyorum, öne eğilmeden önce göt deliğinden sızan döllerime hayranlıkla bakıyorum. Dilim şişmiş amcıyla buluşuyor ve ona saldırıyorum, amcığını emiyorum ve bu süreçte onu neredeyse öldürmeme rağmen benim için az önce serbest bıraktığı tatlı uyarılmanın her parçasını içiyorum. Nefes nefese kalıyor, bacakları titriyor ve başparmağımı döl dolu göt deliğine sokarak gecenin onun için henüz bitmediğini hatırlatıyorum. Bizim için.

NOIR

Sabah uyandığımda vücudum sanki spor salonunda on raunt geçirmiş gibi hissediyorum. Yavaşça açmadan önce gözlerimi ovuşturarak inliyorum. Görüşüm netleştğinde, Cehennem'in bana baktığını görüyorum ve onun karanlık yatak odasında olduğumu, yatağında yattığımı, buraya nasıl geldiğimi bilmediğimi, zihnimin hala bulanık olduğunu fark ettiğimde bakışlarım genişliyor. Hızla doğrulup çıplak bedenimi çarşafların altında hissederken ondan kaçıyorum ve dışarı çıkmaya çalışırken eli beni tekrar aşağı çekmeden önce saçlarıma dolanıyor.

"Gel lan buraya," diye homurdanıyor, sesi tehditkâr bir gümbürtüye dönüşüyor. Kafa derimdeki ani acıdan tıslıyorum, kalbim çarpıyor ve o dirseğinin üzerinde doğrulup bana bakıyor, gözleri merakla yüzümü tarıyor.

Burnumdan ağır ağır nefes alıyorum, hipnotize edici gözlerine bakarken dün gecenin anıları zihnimde sel gibi akıyor. Beni kovalayışı, beni becerme şekli, benimle konuşma tarzı - hepsi canlı ayrıntılarla geri geliyor.

Hellion dün gece beni elinden gelen her şekilde mahvetti. Bir noktada, onun ellerinde öleceğimi sandım. Ama hayal kırıklığına uğratmadı - çoğu zaman hayatım için korkuyor olsam bile, vücuduma tam olarak ihtiyacı olanı verdi.

Doruktan sonra doruk.

Garip bir şekilde, her saniyesinden zevk aldım. Korku, acı, şehvet, tutku, her şey zihnimi mümkün olduğunu hiç bilmediğim şekillerde patlattı. Bir noktada yarı ölü gibi hissetsem de o anda beni hayata döndürdü.

Kendime bakıyorum, dikenli telin derimi kestiği yeri görüyor ve tam etkisini hissediyorum, o bana istediğini yaparken beni bağlı tutuyordu. Yutkundüğümde boğazımın etrafındaki morarma belirginleşiyor, nefesim zincir tarafından daraltılmıştı. Küçük dilimler kollarıma dağılıyor ama temiz olduklarını fark ediyorum. Neredeyse tamamen temizlenmişim.

Gözlerim bir kez daha üstümdeki Cehennem'le buluşuyor. "Nasıl temizim? Duşa girdiğimi hatırlamıyorum," diye soruyorum, sesim kısık.

Sessiz kalarak bir kaşını kaldırıyor, ama sıcak elini karnımda gezdirdiğini hissediyorum, içimde kelekler uçuşuyor ve kalçama ulaştığında duruyor. Kalçamı sıkıca kavrayarak beni yan yatmaya zorluyor ve kendisine yaklaştırıyor.

İlk başta onun dokunuşuyla kaskatı kesiliyorum ama çıplak bedeninin benimkine değmesi, sıcaklığı ve güçlü kaslarıyla bedenimin ona karşı eridiğini fark ediyorum. Yanağım yavaş yavaş çenesinin altında göğsüne yaslanırken o arkasına yaslanıyor, kolu tembelce omuzlarıma dolanıyor.

"Seni temizledim. Yaralarının enfeksiyon kapmasını istemedim," diyor kayıtsızca. Gözlerim hafifliyor, sonra başımı kaldırıp çenemi onun göğsüne dayıyorum ve lensleri hemen benimkilerle çarpışıyor.

Elini kaldırıyor, boynumun kenarına dolamadan önce saçlarımı omzumun üzerinden hafifçe savuruyor. "Bazı lanet cevaplara ihtiyacım var."

"Öyle mi? Ne hakkında cevap istiyorsunuz?" Ben soruyorum.

Başını yana eğiyor, gözleri merakla yüzümü tarıyor. "Neden tüm bunlar senin için hiçbir şey ifade etmiyor?" Sıcak başparmağı çenemde gezinirken devam ediyor: "Dün gece gördüklerinin hepsi. Düşündüğüm kadar korkmadın, lanet oyunu oynadın ve iyi oynadın. Bu bok seni korkutmuyor mu?"

Cevap vermeden önce sorularını dikkatlice düşünüyorum. ". Elbette öyle, ama boşluktan başka bir şey hissetmek hoşuma gidiyor sanırım." Gerçekçi cevabım başparmağının çenemde duraklamasına neden oluyor, sözlerimi dikkatle düşünüyor ama devam ediyorum. "Benim de sorularım var Hell ve Karanlık Gece'yi atlattığıma göre artık cevaplara ihtiyacım var."

Başını karyolaya yaslayıp elini omzuma doğru kaydırırken dişleri sıkılıyor. "Sorun, Madam," diye açık açık talimat verdikten sonra yüzünü yana çeviriyor.

Vücudumu onunkine doğru ilerletiyorum, memelerim teninde kayıyor ve dudaklarım onunkine yaklaştığında birbirimizin gözlerine bakıyoruz. "Sormuyorum, Madam. Size soruyorum." Bakışlarını araştırırken sessizce itiyorum. "Tüm bunlar size neden normal geliyor? Ve o insanlar kimdi? Masum muydular?"

Nefes alıyor, doğrulmaya başlıyor ve sırtını yatak başlığına yasladığında ben de doğruluyorum, vücudumu ona bakacak şekilde döndürüyorum ve çarşafı önüme sıkıca sarıyorum. Gözleri benimkilerle buluşmadan önce kısa bir süre nasıl cevap vereceğini düşünüyor.

"Biz lanet olası sorular sormayız; sadece sorarız," diye soğuk bir şekilde cevap veriyor ve kaşlarım şaşkınlıkla çatılıyor. "Biz gizli bir topluluğuz. Ağ genelinde var. Burada sadece biz yokuz. Biz sadece topluluğun temizlikçilerinden biriyiz," diye açıklıyor, sesi düz ve duygusuz.

Başımı iki yana sallıyorum, öğrendiklerim karşısında şoke oluyorum, içimi bir ürperti kaplıyor. "Ne?" Ürperiyorum, farkındalık soğuk bir battaniye gibi üzerime çöküyor.

Omuzlarını umursamazca silkiyor, "Birileri için masum olduklarını söyleyebilirsiniz, ama lanet toplum için değiller. Onlar hainler, tanıklar ya da yeminlerine ihanet ettikleri için hayatlarını kaybetmeleri için buraya çekilmiş rakipler."

Konuşmak için ağzım açık kalıyor ama o devam ediyor. "Buraya gelmenin, kendilerini kandıranlardan intikam almak anlamına geldiğini düşünüyorlar ve öyle de yapıyorlar, ama gecenin sonunda kendi kaderleriyle de karşılaşılıyorlar

Hayal edilebilecek en kötü şekillerde. Toplumda kendi yanlışlarının acısını hissediyorlar," diye bitiriyor, gözleri benimkilere kilitleniyor. Başımı eğiyorum, çarşafı oynuyorum, sözlerini dikkatle dinliyorum ama onun karanlık bakışlarını üzerimde hissediyorum, tepkimi gözlemliyor.

"Burada bile olmamalısın, Noir. Topluma hiçbir şey borçlu değilsin," diyor ve ben başımı kaldırıyorum.

"Yine de ," diye cevap veriyorum sessizce. "Burada olmak istiyor musun ki, Cehennem?"

Sorum üzerine kaşlarını kaldırdı, "Tek bildiğim bu. Çocukluğumdan beri buradayım."

Başımı salladım. "Peki ya şu yeraltındaki yer?"

Derin bir nefes aldıktan sonra kenara çekilip sırtıyor: "Beni kandırdın Küçük Dolly, hakkını vereyim."

Hafifçe gülümsüyorum ama sonra yüzü düşüyor. "Beni öldürmeden boynuma hangi ilaçları saplayacağını nasıl bildin?"

Sorduğunda benim de yüzüm düşüyor ve göz temasından kaçınıyorum. "Bir ya da iki kez tıp okudum," diye yalan söylüyorum.

"Peki ailen nerede, Noir? Tüm bu kargaşadan önce hayatın nasıldı?" Sesi sessizliği kesiyor, cevaplar için bastırıyor, görünüşe göre beni tanımaya çalışıyor ve zihnim çılgınca koşuyor.

Gözlerim onunkilerle buluştuğunda nihayet konuşuyorum. "Onlar öldü. Bir yerlerde bir kız kardeşim var ama..." Omzumu silkiyorum, fazla ayrıntıya girmek istemiyorum. Çenesini kaldırıp beni inceledikten sonra başıyla küçük bir anlayış işareti yapıyor.

"Ya sen?"

"Öldüler," diye cevaplıyor tereddüt etmeden, herhangi bir duygudan yoksun. "Hepsi mi?"

Bakışlarını önce gözlerini kısıyor, "Önemli olanlar."

Onunla bu şekilde konuşmak, aslında birbirimizden çok da farklı olmadığımızı fark etmemi sağlıyor. Belki de bu yüzden birbirimize uyuyoruz. Belli ki ikimiz de berbat bir çocukluk geçirmişiz ve şu anda bile dış dünyanın asla anlayamayacağı şekilde karanlığa saplanmış durumdayız. Ama içten içe burada kalamayacağımı biliyorum. Bu sirkin bir suç örgütüyle bağlantılı olduğunu söyledikten sonra Kyro'nun beni bulup götürmesi an meselesi. Düşünmekten korkuyorum.

Sonunda beni ele geçirdiğinde ne yapabileceğini. İkinci kez canlı çıkabileceğimden şüpheliyim.

Buradan ve cehennemden ayrılma düşüncesi beni daha önce hiç yaşamadığım bir kederle dolduruyor çünkü yerimi bulduğumu hissediyorum ama onun bu korkunç ağa takılmasını istemiyorum.

Eğer Cehennem bu toplum üzerinde söz sahibi değilse, Kyro üzerinde de söz sahibi olmayacaktır. Kyro güçlüdür; Birleşik Devletler'in yeraltı suç dünyasında tanınmış bir adamdır. Hiç kimse, Cehennem bile beni onun zalim pençelerinden kurtaramaz, acı gerçek bu.

Cehennem'in sadakati her zaman bu yere, bu topluma olacaktır, çünkü bu işler böyledir ve ben buradaki herkes için işleri daha da zorlaştıracak bir davetsiz misafirden başka bir şey değilim. Gidebileceğim ve kalabileceğim onca yer varken nasıl oldu da buraya geldim? Yeraltındaki gizli bir toplumu temizleyen bir ölüm karnavalı.

"Gitmeliyim," diyorum, yataktan kalkmak için arkamı dönüyorum, ama ensemdaki sıkı tutuşu beni durduruyor. Beni tekrar aşağı çekiyor ve yüzüstü çeviriyor. Göğsü çıplak sırtıma bastırırken derin bir nefes alıyorum ve ağzını kulağıma yaklaştırıyor.

"Artık güzel Dolly'min tadına baktığıma göre, onu bırakmayacağım. Şu andan itibaren burada benimle kalacaksın," diye mırıldanıyor ve içimi bir panik dalgası kaplıyor. Saçlarımın arkasından tutup başımı kaldırıyor ve avucunu morarmış boğazımın ön kısmına koyup bana bakıyor.

"Beni burada tutamazsın, Cehennem. Fırsatını bulduğum ilk anda senden kaçacağım," diye fısıldıyorum nefes nefese.

Dudaklarını dudaklarıma ve dişlerini dudaklarıma gösteriyor. "Ve seni her seferinde yakalayacağım," diye tıslıyor.

Ona meydan okuyorum, "Ama ya seni tekrar bayıltırsam?"

Dudaklarının benimkilere karşı hınzır bir gülümsemeye dönüştüğünü hissediyorum. "O zaman seni bulacağım ve uyandıktan sonra vücuduna dün gece yaptığım gibi kutsal olmayan şeyler yapacağım, ama bir dahaki sefere çok kötü olacak. Öyle ki bir daha benden asla kaçamayacaksın. Gerekirse bacaklarını keserim. Mükemmel amcığın, ateşli göğüslerin ve güzel yüzün elimde olduğu sürece tatmin olurum. Sen benim küçük külçem olacaksın."

"Sen hastasın," diyorum hafifçe sırıtarak.

"Biliyorum," diye homurdanıyor, arkamdan bacaklarımın arasına giriyor. "Bana söylemek zorunda değilsin, güzel kız. Kendine bunun neden amını bu kadar ıslattığını sormalısın."

Avucu hâlâ boğazıma sıkıca sarılıyken başımı arkaya eğik tutuyor, nefeslerimiz birbirine karışıyor, dudaklarımız birbirine sürtünüyor. Diğer eli kalçalarımın arasına giriyor ve amıma dokunur dokunmaz irkiliyorum, dün geceki vahşetin acısı keskin ve belirgin. Rahatsızlığımı görmezden gelerek uzun parmaklarını hızla içime sokuyor ve tam çığlık atacakken dudakları dudaklarıma çarparak çığlığımı bastırıyor.

Parmaklarıyla bana birkaç sert itiş verirken dili ağzıma giriyor, keşfediyor ve hükmediyor. Bu his vücuduma şok dalgaları gönderiyor ve sert ve ağır aleti yaptığı her hareketle kık yanağıma çarpıyor.

Ağzına doğru inliyorum, vücudum devam eden acıya rağmen tepki veriyor. Parmakları içimde kıvrılıyor, o mükemmel noktaya vuruyor ve kıcımı kaldırıyorum, böylece daha derine inmesi için ona daha iyi erişim sağlıyorum.

Sırılsıklam olmuş giriş yerimden parmaklarının üzerine boşalmaya başlar başlamaz, öpüşmeyi keserek parmaklarını . Sonra arkasına yaslanıp saçlarını çekerek beni takip etmeye zorladı. Sırtımı önüne yaslayıp, ikimiz de dizlerimizin üzerinde dururken, kolunu boynuma doluyor, beni kendine yakın tutuyor ve sikini arkadan amıma doğru yönlendiriyor. Delici aletin kaygan kıvrımlarımdan aşağı kaydığını hissediyorum, sonra aniden güçlü bir hamleyle içime giriyor. Gözlerim açılıyor, amım acıdan onun etrafında kenetlenirken benden bir çığlık kaçıyor.

Benim acı dolu çığlığım karşısında zevkle inliyor, sert bir tokat atmadan önce bir eliyle göğsümü acımasızca sıkıyor.

"Kahretsin, benim için çığlık atmana bayılıyorum. Bir daha yap," diyor, alnını başımın yan tarafına bastırırken sesi gırtlaktan gelen bir hırıltıya dönüşüyor.

İçime girmeye başladı, her hamlesi derin ve güçlüydü, piercingleri iç duvarlarıma karşı lezzetli bir sürtünme yaratıyordu. Hareketleri vahşi ve evcilleştirilemez, her biri beni kenara yaklaştırıyor, kıcım zıplıyor ve kalçalarına tokat atıyor. Kolu boynuma dolandığında, tırnaklarım ön kolunun derisini kazıyor ve kızgın kırmızı çizikler bırakıyor.

O sertleştikçe çığlıklarım daha da yükseliyor, aletini acımasız bir güçle içime sokuyor, ama ikimiz de doruk noktasına ulaşır ulaşmaz beni serbest bırakıyor ve ellerim yatakla buluşacak şekilde öne doğru yığılıyorum. Beni sertçe aşağı bastırıyor, kıcıımı havada kalmaya zorluyor, bu pozisyon beni tamamen açıkta ve savunmasız hissettiriyor. Eli kıcıımın üst kısmına bastırarak kalçalarımı iyice açıyor, diğer eli ise başımın arkasında duruyor, beni yerimde tutarak hakimiyetini gösteriyor.

Aleti hâlâ içimde gömülüken elini başımdan çekip terli sırtımın kıvrımlarından aşağı doğru kaydırarak kıcıma yerleştiriyor. Yanaklarımı ayırıyor ve dilinden bir tükürük izinin kaymasına izin veriyor, ılık sıvı büzülmüş deliğime iniyor. Beni daha fazla istila etmeye hazırlanırken bu his hem aşağılayıcı hem de tahrik edici.

İki parmağını kıcıma sokmaya başladığında, bir elimle geri uzanıyorum, dün gecedan kalan acı belirginleştikçe iniltim çarşafı tarafından boğuluyor.

Başımı yana çeviriyorum, ağır ağır nefes alıyorum ve göz ucuyla beni dikkatle izlediğini görebiliyorum, bakışları sadistçe bir zevkle parlıyor, her acı dolu ifadeyi ve çıkardığım sesi alıyor. Parmaklarını içime sokmaya devam ediyor, yalvarışlarımı görmezden , serbest eliyle bileğimi yakalıyor ve sıkıca kavrayarak kolumu geriyor, sonra da kıcıma sıkıştırarak beni kısıtlıyor.

"Kapa çenenin Dolly. Sana yaptığım her şeye katlanacaksın, yoksa seni yine zincire vururum," diye tehdit ediyor, sesi ürpertici bir sakinlikte ama nefessiz.

Tekrar tükürüyor, ılık sıvı parmaklarına damlıyor ve parmaklarını içime sokarak çığlık atmama neden oluyor.

"Ne kadar dar küçük delikler, ne kadar gerilirsan geril ve benim tarafımdan harap edilirsan edil." Hayal kırıklığıyla homurdanıyor.

Aletin ağırlığını hâlâ içimde hissediyorum ve parmaklarının her itişinde seğiriyor ama henüz beni amımdan sikmeye kalkışmıyor. Göt deliğime odaklanıyor, parmakları kıvrılıyor ve onları alabildiği kadar derine acımasızca büküyor, muazzam bir zevk ve keskin bir acı karışımı getiriyor.

Parmaklarım geriliyor ve sıkılıyor, bana hiç hoşgörü göstermediği için parmak eklemlerim beyazlaşıyor ve çığlıklarım sürekli inlemelerle karışıyor gibi görünüyor. Buna rağmen

Duyguların karışımı, bir kez daha beni güzel bir şeye doğru inşa ediyor.

"Hissedebiliyorum, güzel kız. Hadi, patla üzerimde. Tekrar nabzını hissetmeme izin ver."

Orgazmım beni paramparça ettiğinde, yüzümü çarşafırlara gömüyorum, tüm vücudum titriyor. Bacaklarım titrerken o kıpırdamadan duruyor, kasılmakta olan kaslarımın onu sıkıca kavramasının tadını çıkarıyor. Parmaklarını çekmeden önce yoğunluğundan, ilkel bir tatmin sesiyle homurdanıyor.

Bileğimi bıraktıktan sonra iki işaret parmağını içimde kaydırarak beni geriyor. Doruk noktam yavaşça uzaklaşırken çarşafırlara sıkıca tutunarak ırkiliyorum. Göğsünde bir zevk gümbürtüsüyle parmaklarını tekrar içeri kaydırmadan önce doğrudan açık kık deliğime tükürüyor.

"Benim için ne kadar itaatkâr bir , değil mi Dolly?"

Çok fazla coşku içinde olduğum için cevap vermediğimde, serbest eliyle agresif bir şekilde kıcımı daha da aşağı itiyor, bacaklarım yanımda olabildiğince açılana kadar beni indiriyor, amım çarşafırlara değiyor.

Sikinin sadece ucu içimdeyken, eğilirken parmaklarını yukarı doğru büküyor ve titrememe neden oluyor. Ağzını kulağıma yaklaştırıyor ve ben yan gözle ona bakıyorum. Ağır ağır nefes alırken, sıcak nefesi tenimde gezinirken, sikini tekrar içime kaydırıyor ve ben inleyerek gözlerimi kapatıyorum.

"Bana ne olduğunu söyle, güzel kız." Kulağıma hırlıyor.

İtiş gücü.

"Söyle amına koyayım."

Bir itiş daha, ama çok daha sert.

Yavaşlar, ama her vuruşta daha da derinleşiyorlar ve cevap vermeme zorlaştırıyorlar, çünkü sadece acı verici değiller, aynı zamanda çok iyi hissettiriyorlar.

"Bu sana son kez soruşum Noir ve eğer duymazsam, sikimi lanet kıcına sokacağım ve bütün gün çıkmayacak."

Lanet olsun. İnatçı olduğumu biliyor ve tam da bu yüzden bunu yapıyor. İtirafırları dile getirerek beni sadece ve sadece onun olmak için yıkmak istiyor, ama o canavar horozun bütün gün kıcımda kalmasına imkan yok.

"Ben senin için itaatkâr küçük bir sürtüğüm, Cehennem." Utançla haykırdım.

Sahiplenici bir hırıltıyla dilini yavaşça yüzümün yan tarafına doğru kaydırıyor, deliciliği tenimde geziniyor.

"Ne kadar iyi bir kız." Mırıldanıyor, ses tonu teslimiyetimden duyduğu memnuniyeti taşıyor.

Sonra iki deliğimi de tekrar sikmeye başladı. Homurtuları ve ağır nefesleri, en dik pozisyonda içime girerken çığlıklarına karışıyor.

İkimiz de zevke teslim olduğumuzda, sikini son bir kez içime sokuyor, içime itiyor ve bırakırken kendini orada tutuyor. Vücudum onun altında titrerken, parmaklarını kıcımdan kaydırıyor ve elini saçlarımın arkasına götürüyor, diğer eli çenemi tutarken bir avuç alıyor. Vücudu benimkinin üzerinde ağırlaşırken alnını yanağıma yaslıyor, ikimiz de düzensiz nefes alış verişlerimizi kontrol etmeye çalışıyoruz.

"Ciddiyim, Dolly'ciğim," diye bağırdı. "O karavandan eşyalarını topla, benimle kalıyorsun."

O devam ederken ben sessiz kalıyorum, "Ona hiçbir şey borçlu değilsin. Onu benim yerime gerçekten isteseydin, burada benim tarafımdan bu kadar sert sikiliyor olmazdın." Sözleri kasıtlı ve güçlü bir hamleyle noktalanıyor ve ben nefes nefese kalıyorum, itirazlarım o anın sıcaklığıyla eriyip gidiyor.

"Senin yerine iğneleri seçiyor," diyor sesi kulağıma sert bir fısıltıyla. "Benim tek yüksekliğim sensin ve hiçbir zaman senin lanet olası karanlık coşkun kadar mutluluk verici bir şey hissetmedim."

Donup kalıyorum, sözlerini dikkatle düşünüyorum. "Az önce ne dedin sen?" Konuşmasının ikinci yarısının ne kadar güzel olduğunu tamamen görmezden gelerek nefes veriyorum.

Duraklıyor ve farkındalık beni vuruyor. "Bırak beni, Cehennem."

Hareket etmediğinde, hayal kırıklığıyla dişlerimi ısırıyorum. "Yemin ederim, eğer üzerimden siktir olup gitmezsen, bir daha asla huzuruna çıkmayacağım."

Homurdanıyor ama sonunda dinliyor ve kendini benden uzaklaştırıyor. O dizlerinin üzerine oturur oturmaz, ben de dönüp oturuyorum, çarşafı toplayıp kendi etrafıma sarıyorum.

"O boku ona sen verdin, değil mi?" Bakışlarım daralarak söylüyorum. Sadece bir kaşını kaldırıyor, ifadesiz, suçlamamı reddetmiyor. İçimde öfke kabarıyor ve yataktan kalkmaya başlıyorum.

"Göt herif," diye tükürdüm.

Ayağa kalkıp onu geçiyorum ve odada kıyafetlerimi arıyorum ama dün gece buraya nasıl geldiğimi bile hatırlamıyorum. Bir sandalyenin üzerinde siyah kapüşonlarından birini gördüğümde, çarşafı bırakıp hızla vücuduma geçiriyorum ve gitmeye hazırlanıyorum. Kapüşonu başıma geçirip dönüyorum ama tam dikildiğini görünce irkiliyorum, gözlerinin parlıyor. Öne doğru bir adım attığında, onun gözdağı karşısında zayıflamayarak yerimde duruyorum.

"Ne yapmamı bekliyordun Dolly? Senin etrafında olmasına izin vermemi mi?"

Ona ters ters bakıyorum, "Sana bu işi bana bırakmanı söylemiştim, Hell. Bu yaptığın çok yanlış," diye cevap veriyorum, sesimi yükselterek.

Kapıya gitmek için onu geçmeye çalıştığımda önüme geçiyor ve sabrım tükenerek iç çekiyorum.

"Yine de o boku aldı. Bu ne anlama geliyor? Ben sadece seni korumaya çalışıyorum Noir. Bu adamda bir gariplik var."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturup savunma pozisyonu alıyorum, çenemi kaldırıyorum. "Ve sen de Bay Mükemmel'sin, öyle mi?"

Nefesini hissedecek kadar yaklaşıp kadar yüzünü benimkine yaklaştırıyor. "Ne olmamı istiyorsan o olacağım, güzel kız. Senin zayıf küçük orospun olacağım. Topuklu ayakkabılarını giy, sikimin üzerine bas, sakin hâlâ yerindeyken beni çamurda sürükle ve ben yine de üzerinde yürüdüğün toprağa tapayım."

Eli boynumun yan tarafına kayıyor ve yüzümü yana çeviriyorum, içimdeki çelişkili duyguların girdabına karşı gözlerimi kapatıyorum çünkü o her zaman garip bir şekilde tatlı olabiliyor.

"Bunlar seni benim yapmak için katlanacağım mesafeler, Noir. O orospu çocuğu kolunda bir iğneyle ölse bile umurumda olmaz. Hâlâ nefes aldığı için şanslı. İçten içe onu istemediğini bildiğim için şanslı. Beni istiyorsun."

Gözlerim hızla açılıp onunkilerle buluşuyor. "Ben ne olmanı istersem o olacaksın, unuttun mu? O yüzden bu işe karışma." Kesin bir şekilde iddia ediyorum.

Çenesi sinirlenerek geriliyor. "Ve bir şeyi açıklığa kavuşturmama izin ver," diye devam ediyorum, sesim sabit ve inatçı, "senin olduğumu düşünsen düşünmesen de, horozun içimdeyken sana teslim olup olmamam, cinsel fantezilerimizin dışında benden bekleyebileceğinin tam tersi, Cehennem.

Bir daha kimse bana sahip olamayacak ve eğer bana zerre kadar saygınız varsa..."

"Yine mi?" diye sorarak sözümü kesti.

Kaydığımı anında fark ediyorum, bakışlarım panik içinde genişliyor. Birbirimizin gözlerinin içine bakarken kalbim göğsümde güm güm atıyor. Dik duruyor, eli enseme kayıyor ve sıkıca kavlıyor.

"Yine ne demek istiyorsun?"

Gözlerimi kaçırıyorum, onun yoğun bakışlarından kaçınmaya çalışıyorum ve ona yalan söylemenin bir yolunu düşünüyorum.

"Noir!" Güçlü sesiyle bedenim sarsılıyor ve gözlerim kapanıyor. "Hiçbir şey," diye nefes alıyorum, gözyaşlarım neredeyse kabarıyor.

Gözlerini onunkilere kaldırdığında benimkilere bakıyor, gizli bir şey arıyor.

"Gitmeme izin verir misin, sonra görüşürüz?" Yumuşakça yalvarıyorum.

Yavaşça ve isteksizce elini boynumdan çekerek yanına düşüyorum. Avuçlarımı nazikçe güçlü, çıplak göğsüne koyuyorum ve parmak uçlarıma basarak dudaklarımı mümkün olduğunca onunkilere yaklaştırıyorum.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum, bakışlarım onun girdap bakışlarına kilitleniyor, ama o sessiz kalıyor, çenesi gergin.

Eğilip dudağına nazik bir öpücük kondurduktan sonra kendimi aşağıya bırakıp etraftan dolaşarak kapıya doğru yürüyorum. Kolu çevirip dışarı çıkıyorum, kapı arkamdan sessizce kapanıyor ve aramızda söylenmemiş kelimeleri yankılayan bir sessizlik bırakıyor.

HOLLOW HELLION

The Hollow'un karavanından çıktığımda doğrudan kendi karavanıma yöneliyorum, kafam çatışan duygularla çalkalanıyor. Hell beni kendine ait kılmaya kararlı ama bu durumda bunu nasıl yaptığı onun için bile belden aşağı. Keşke bunu halletmek için bana güvenmiş olsaydı. Şimdi, bir kez daha düşüşe geçme potansiyeli olan Eli ile uğraşmak zorundayım. Çıplak ayakla ve sadece kapüşonlu bir tişörtle karavan parkında utanç verici bir şekilde dolaşırken soğuk rüzgârlar beni sarıyor. Blush'ın karavanının yanından geçerken birden bana seslendiğini duyuyorum ve duruyorum. O görünene kadar geriye doğru birkaç adım attım ve o da bana doğru yürüdü.

Yüzünde kocaman bir gülümsemeyle bana doğru geliyor ama durduğunda ifadesi değişiyor.

"Vay canına, bok gibi görünüyorsun," diyor açık açık.

Gözlerimi deviriyorum ve kenara bakıyorum. "İltifatın için teşekkürler, Blush."

"Sanırım sonunda Hellion'la yüzleştin?" diye soruyor, ses tonuna eğlence karışmış.

Anında ona bakıyorum ve o da kıkırdıyor. Etrafta dikilip Hellion'un dün gece beni nasıl yok ettiği hakkında sohbet edecek havada değilim, uzaklaşmaya başlıyorum. "Özür dilerim, gitmem gerek."

"Bekle!" diye bağılıyor.

Bana doğru koştuğunu duyunca derin bir iç çekerek duruyorum ve yüzümü ona dönüyorum, gözlerindeki endişeyi fark ediyorum.

"İyi misin?" diye soruyor, sesi yumuşuyor.

Yanıt olarak küçük bir baş sallama hareketi yapıyorum. "Ben iyiyim, sadece geri dönmem gerek." "Emin değilim..." Dudakları ince bir çizgi oluşturarak sözünü kesiyor. "Emin değil misin?" Bir kaşımı kaldırarak onun sözlerini taklit ediyorum.

Kollarını karıştırıyor ve benimle Eli'nin karavanına doğru bakıyor. "Dün gece yanından geçtim ve duyduğuma eminim..." Kafamı şaşkınlıkla devam etmesini istedim. "Dün gece pisliği yapan tek kişinin sen olduğunu sanmıyorum."

Derin nefes alırken dudaklarım birbirine yapışıyor ve birkaç kez başımı sallayarak başımı eğiyorum. "Sadece seni uyarmak istedim, Noir. Sanırım geçen haftaki karnavaldaki piliç bu. Onu gizlice içeri sokmuş olmalı."

Sözleri gözlerimi onunkilere dikmeme neden oldu, "Ne?" Isırarak söylüyorum, içimde öfke birikiyor.

Ona cevap verme şansı tanımıyorum, arkamı dönüyorum ve Blush'ı da yanıma alarak doğruca karavana gidiyorum. Karavana ulaştığımda kapıyı açmaya çalıştım ama kilitliydi. Yumruğumu cama vuruyorum.

"Eli! Aç şu lanet kapıyı!" Bağıriyorum, sesimde öfke kaynıyor.

İçeriden kadın ve erkek sesleri duymaya başlıyorum ve sonunda kapı açılana kadar vurmaya devam ediyorum. İkisi de önümde duruyor ve kadın birkaç adım atarken gözlerim onu takip ediyor. Beni geçmeye çalıştığında üst kolunu tutuyorum.

"Kaç yaşındasın sen?" Neredeyse agresif bir şekilde soruyorum.

Kahverengi gözleri arkamdaki E'ye kayıyor ve kolunu serbest bırakarak onun görüş alanında duruyorum. Bakışları benimkilerle buluşuyor ve sırtını dikleştiriyor. "On sekiz yaşına yeni girdim," diyor kendinden emin bir şekilde, neredeyse gururla.

"Otuzlu yaşlarında olduğunu biliyorsun, değil mi? Ailen burada olduğunu biliyor mu?" Ona sakince sordum.

"Noir, bu da ne..." E bağılıyor.

Onunla yüzleşmek için dönüyorum. "Kapa çeneni lan!" diye bağııyorum.

Bana kaşlarını çatıyor ve ben onunla yoğun bir göz teması kurarken onun gizlice uzaklaştığını duyuyorum, ama o kadar kızgınım ki, ona izin veriyorum.

Parmağımla Eli'ı işaret ediyorum. "Buradan gidiyorsun. Bugün," diye sertçe iddia ediyorum.

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor. "Madam'a göre burada hâlâ bir haftam var ama ondan sonra bu çöplüğü terk etmekten memnun olacağım."

Öfkeden kuduruyorum, tavrı neredeyse onu öldürmek istememe neden oluyor. Yeşil gözleri yargılayarak bedenimde bir aşağı bir yukarı geziniyor. "Bütün gece o lanet olası palyaçoyla birlikte olduğun apaçık ortadayken ben am buluyorum diye sinirleniyorsun."

Blush arkamdan alay ediyor. "Kimden bahsettiğine çok dikkat et, çünkü benim sadakatim tamamen Hollow'lara. O 'Palyaço'ya az önce söylediklerinden bahsettiğini söylersem, bırak bir haftayı, bir saat bile dayanamazsın."

"Senin zavallı aletin neredede olduğu umurumda değil, E," diyorum acı acı dişlerimin arasından, dikkatini tekrar bana çekiyor ve gözleri kısılıyor.

"İçimde zerre kadar kıskançlık yok, inan bana, ilgisi bile yok," diyorum yavaşça öne doğru adım atarak. "Ama seni onun yaşı konusunda uyarmıştım."

Kenara bakarak kıs kıs gülüyor. "O bir kadın."

"BARELY!" diye bağııyorum ve gözleri benimkilere kayıyor. "Kaç yaşındasın? Otuz dört mü?" Başımı tiksintiyle sallıyorum.

"Siktir git Noir, onun yaşından çok da uzak değilsin," diye haklı çıkarmaya çalışıyor. "On sekiz yaşında olmadığımı adım gibi eminim!"

Onun saçmalıklarından bıkmış gibi hissederek bir adım öne çıktım ve onu iterek karavana girdim ve bazı şeyleri toplamak için yatak odasına ilerledim.

"Noir..." Odaya girdiğimde Eli'nin uyarı sesi beni takip ediyor, Blush da yavaşça arkamdan geliyor.

Doğruca gardıroba gidip bir çanta alıyorum. Çantayı alır almaz elimden çekip alıyor. Hızla arkamı döndüğümde Blush'ın onun önünde durduğunu ve sertçe baktığını görüyorum. "Ellerini ondan uzak tut, orospu çocuğu, yoksa yemin ederim."

Çantayı almaya çalışıyor ama adam çantayı geri çekip onu kenara itiyor ve bana doğru adım atıyor, gözlerinde öfke parlıyor. İçgüdüsel olarak elimi kaldırdım ve öfkeyle yüzüne sert bir darbe indirdim.

Yüzünü yana çevirdiğinde, nefes nefese kalarak aramızdaki mesafeyi kapatıyorum. "Bir hafta sonra seni bir daha görmek istemiyorum, E."

Gözleri benimkilerle buluşuyor, yumuşuyor. "Noir, lütfen."

Başımı sertçe sallıyorum. "Hayır. Pek çok şeyi kabul edebilirim - uyuşturucu, alışkanlıklar, tuhaf davranışlar- ama reşit olmayanların sevişmesini kabul edemem. Bu beni hasta ediyor."

"Reşit değil," diye ısrar ediyor, meydan okurcasına sırtını dikleştiriyor, yanağındaki kırmızı iz belirginleşiyor.

Gözlerim onun arkasından görüş alanıma giren, pembe bakışları öfkeyle dolu Blush'a kayıyor. Birden boş bir cam şişeyi kaldırıyor.

"Allık! Hayır!" Bağırıyorum ama artık çok geç. Kafasına vuruyor, camlar etrafa saçılıyor ve adam yere düşüp bayılıyor.

Ağzım açık kaldı, gözlerim Blush'ınkilerle buluştu ve o sadece omuzlarını silkti, "Bunu hak etmişti."

Titreyerek nefes alıyorum ve eğilip adamın elinden çantayı almasını izliyorum. Bana doğru fırlatıyor, ben de yakalıyorum. "İhtiyacın olanı al. O pislikten daha iyisini hak ediyorsun."

Eli'ye bakarken gözlerim doluyor, kafam karışıyor. Hayatımın dört ayı ve iş bu noktaya geldi. Geçmişimin beni bu şekilde etkilemesine izin verdiğim için sorun ben miyim? Yoksa o gerçekten çok mu ileri gitti? Tek bildiğim, ne onu ne de kendimi bu boktan duruma sokmayacak kadar akıllı olduğum. İlaçlarım olmadan, geçmişimi bu şekilde tetikleyen birinin etrafında olamam. Bir ilişki ve hatta bir arkadaşlık için uyumlu olmadığımız acı verici bir uyanış, ama acı gerçek bu. Yanağımdan bir damla yaş süzülüyor ve Blush bir adım öne çıkarak eliyle omzumu bulup güven verici bir şekilde sıkıyor.

"Noir," diyor usulca ve benim sulu gözlerim onunkilere kayıyor. "Üzülme. Bu konudaki duruşun geçerli. Seni iyi tanımıyorum ama bu konunun seni rahatsız ettiği çok açık. Duyguların önemli."

Burnumu çekip küçük bir baş selamı verdikten sonra mini bebeğim de dahil olmak üzere bazı eşyalarımı toplamak için dolaba yöneliyorum. Hazır olduğumda Eli'nin yanından geçiyorum, hâlâ nefes aldığını fark ediyorum ama boğazımda bir hıçkırık birikiyor, yanından geçerken suçluluk duygusu içime işliyor. Blush kolunu omuzlarıma doluyor ve beni karavandan çıkarıyor.

HELL

Duştan çıktıktan sonra aynanın önünde duruyorum, her gün yaptığım gibi yüz boyamı dikkatlice sürüyorum, dönen lenslerim hala yerinde. Düşüncelerim Noir'a ve ağzından kaçırdığı şeye geri dönüyor.

"Yine mi kendi?" Kendi kendime mırıldanıyorum. "Bu da ne demek oluyor?"

Benim Küçük Dolly'min belli ki gizli sırları var. Belki başka erkeklerle birlikte olmuştur. Tabii ki olmuştur ve bu düşünceden nefret ediyorum ama olan oldu. Beni bu kadar rahatsız eden başkaları fikri değildi; bunu söylerken sesindeki acıydı. Bunu o güzel mavi gözlerinde gördüm ve bu içimde berbat bir his uyandırdı.

şimdi, her zamankinden daha fazla, onunla ilgili her şeyi çözmeyi arzuluyorum. Tüm bunlardan önce kim olduğunu bilmek istiyorum. Bana güvenmesini istiyorum. Bana güvenmesi gerekiyor.

Benimle birlikte, güvenebileceği birine sahip olacağını biliyor. Artık sadece onu becermek için kovalamıyorum; onu anlamak için kovalıyorum.

İşim bittiğinde parmaklarımı nemli, kıvrıkcık saçlarımda gezdiriyorum ve arkamı dönüp banyodan çıkmadan önce gözlerimin üzerine düşmesine izin veriyorum. Siyah havlumu belime daha sıkı sararak girdiğimde kapının açıldığını fark ediyorum. Noir içeri giriyor ve gözlerim onunkilerle buluşmadan önce elindeki çantaya kilitleniyor. Kapıyı arkasından kapatıyor ve kapıya yaslanıyor, yoğun bakışları benimkileri hiç terk etmiyor.

Kapüşonunu indiriyor ve kapıdan uzaklaşıyor, geçerken çantasını bir sandalyeye atıyor. Önümde durdu ve ona baktım, zihnim zaten yatak odamın sahibi gibi yürüdüğü için onu kedi almak için çılgılık atıyor. Ama öyle. Her yerime sahip olabilir ve ben de buna isteyerek izin veririm. Bu kız taşaklarını mengene almış.

"Özür dilerim," diyor ve gözlerim onunkileri tarıyor. "Başından beri haklıydın."

Kaşlarımla çatılıyor, neden bahsettiğini sormaya hazırım ama önce o konuşuyor. "Düşunuzu kullanabilir miyim?"

Hafifçe başımı sallayıp ebeveyn banyosunu işaret ediyorum ama yanımdan geçerken kolunun üstünden yakalayıp onu durduruyorum ve yavaşça arkasını dönüyor.

"Sana elini sürmedi, değil mi?" Bakışlarımı onunkilere dikerek soruyorum.

Bir kaşını kaldırıyor. "Tam tersi, Hell."

Kaşlarımla birbirine çarpıyor, başım şaşkınlıkla hafifçe eğiliyor. Yaklaşıyor ve havluma uzanıyor ve hızlı bir çekişle sikimi ortaya çıkarıyor, sonra taşaklarını tutuyor ve beni sarsıyor.

"Bana gerçek bir erkeğin duşta nasıl sikiştiğini gösterecek misin?" diye alay ediyor, sesi meydan okumayla dolup taşıyor.

Alt dudağını ısırırken gözlerinde hınzır bir parıltı beliriyor ve hiç uyardırmadan ellerimi boğazına dolayarak sıkıca kavriyorum. Ben eğilirken başını geriye atıyor ve dudaklarında meydan okuyan bir sırıtış beliriyor.

"Umarım buradayken seni öldürmek zorunda kalmam. Senden çok hoşlanıyorum."

Gülümsemesi genişliyor, gözleri korku ve heyecanla parlıyor. "Göster bana o zaman," diye fısıldıyor, sesi nefes nefese bir cüret. Bir hırıltıyla onu itiyorum

Banyoya geri döndüm, dudaklarını dudaklarımla yakaladım, aramızdaki sıcaklık bir cehenneme dönüştü.

NOİR

Buraya gelmeyeli birkaç gün oldu ve Hell'in odasında yalnızım. İlgilenmesi gereken bazı şeyler olduğunu söyledi, bunu anlıyorum ama zihnim bu gece beni strese sokuyor. Aptalca bir şekilde E'yi ve onun iyi olup olmadığını düşünmeye başladım. Onunla yüzleşmemek için bu karavanın içinde saklanıyordum. Neden bilmiyorum ama bu uyandırma çağrısına ihtiyacı varmış gibi hissediyorum. Sırf istediğini alamadığı için tehditkâr davranışlarına devam edemez. Bu genç kızları becermeye devam edemez. Bu iğrenç bir şey. Sanırım Blush'a ellerini sürmesi, aşılın son çizgiydi. Kız esir tutmuyor ve dürüst olmak gerekirse, düşündüğümde, adam şanslı. Yaşamak için öldürüyor ve kafaya bir şişe onun ve benim endişelerimin en küçüğüydü.

Kendimi ve onu hayal kırıklığına uğramış hissediyorum. Bu gece beni gerçekten aşağı çekiyor ve sorunun bende olup olmadığını merak etmeme neden oluyor. Hell ile yaptıklarım yüzünden mi onu bu çılgın ruh haline sürükledim? İçimde bir savaş hissediyorum çünkü kendimi tam olarak onun kız arkadaşı gibi hissetmiyordum, yine de belki de şeyi yapmadan önce onunla bazı şeyleri daha açık bir şekilde konuşmalıydım. En azından bir arkadaş olarak.

"*Ya da belki de sorun o değildi.*" Bir ses kulağıma fısıldıyor ve başım sağa dönüyor.

"Ne?" Mırıldanıyorum.

"*Belki de cehennemdir. Belki de yanlış adamı seçtin.*" Fısıltı cevap verir.

"Hayır, ben..."

"Yani, Cehennem de Kyro'dan çok farklı değil, değil mi?" Gözlerim doluyor ve başımı sallıyorum.

"Vücudunu suiistimal etme şekli de sana yaptıkları kadar kötü." "Hayır, yanılıyorsun." Alt dudağım titreyerek mırıldandım.

"Hayır, yanılıyorsun. İstismarı kabul etmeye şartlandırıldınız ve şimdi bunu bir zevk biçimi olarak gizleyerek kabul ediyorsunuz çünkü tek bildiğiniz bu..."

Ağlamaya devam ederken boğazımdan bir hıçkırık yükseliyor.

"O, istemediğiniz ya da ihtiyaç duymadığınız her şeydir. Seni zayıflatıyor. Öldür onu."

Ellerimi kulaklarıma kapatıp gözlerimi sıkıyorum, "Hayır." "O seni öldürmeden sen onu öldür."

"Hayır, o onlar gibi değil."

"Hayır, o daha kötü. Öldür onu ve defol git." "Öldürün onu!"

Başımı çılgınca sallıyorum, "Hayır!" Bağırıyorum.

"Öldürün onu!"

Fısıltı tekrar tekrar devam ediyor, aynı iki kelimeyi tekrarlıyor, kulaklarımda daha da yükseliyor ve tiz bir çığlık atıp ayağa fırlayana kadar beni çıldırtıyor. Çıldırmış bir halde kapüşonumu kaptığım gibi kapıya yöneliyorum. Duvara çarpana kadar sallıyorum ve karavandan hışımla çıkıyorum.

HOLLOW HELLION

Çakılların üzerinde hızlı adımlarla ilerlerken kapüşonumu üzerime geçiriyorum, geniş bakışlarım önümdeki sirke sabitlenmiş, içten içe parlıyor. Arka kapıdan girdiğimde yüzümdeki yaşları siliyor ve orada olmasını umarak Madam'ın odasına yöneliyorum.

İçeri girdiğimde, şans eseri onu masasının arkasında otururken görüyorum, elinde bir kadeh şarap, başı arkaya eğik bir şekilde sigara içiyor. Odanın ortasında duruyorum ve yavaşça başını kaldırıyor, gözleri benimkilerle buluşuyor.

"Noir," diyor yumuşak bir gülümsemeye, karşısındaki koltuğu işaret etmeden önce. "Oturun."

Her zaman olduğu gibi, her nasılsa, Madam'ın huzurunda kendimi garip bir şekilde sakın hissediyorum ve kollarımı kollarımdan aşağı doğru çekerek ilerliyorum. Dik oturuyor, bardağını masanın üzerine koyuyor ve ben de sandalyeye oturuyorum.

"Sana nasıl yardımcı olabilirim hayatım?" diye soruyor, neredeyse gözyaşlarına boğulmama neden olacak bir annelik tonuyla.

Düşünceleri uzaklaştırmaya çalışarak başımı eğiyorum ve parmaklarımla oynuyorum.

"Ağlıyor muydun, Noir? Cehennem değil, değil mi?"

Başımı sallıyorum, "Hayır," diyorum ve sulu gözlerimi onunkilere kaldırdığımda, gerçek bir endişeyle onları tarıyor. "Sadece zor bir gece geçiriyorum. Kabullenmesi çok zor, biliyor musun? Karanlık Gece'den sonra."

Küçük bir anlayışla başını sallıyor. "Anlıyorum, ama buna alışacaksın."

Yavaş yavaş ayağa kalkıyor, önümde durup masaya yaslanmadan önce masanın etrafında amaçlı adımlarla yürüyor.

"Eli bugün bana karavanının anahtarlarını verdi," diyor ve kaşlarını şaşkınlıkla çatılıyor. "Sana gideceğini söylemedi mi?" diye soruyor.

Burnumu kolumla silmeden önce başımı bir kez sallıyorum. "Hayır, yapmadı."

Kalbim göğsümde ağrıyor ve nedenini bilmiyorum. Duygularım şu anda her yerde ve bana buraya neden geldiğimi hatırlatıyor.

"Bir doktora erişiminiz var mı?"

Kafa sallamadan önce başını şaşkınlıkla yana yatırıyor. "Neye ihtiyacınız var?"

"Anti-depresanlar," diye cevap veriyorum, sesim değişmeden.

Gözleri beni uzun uzun tarıyor, yargılayıcı bir şekilde değil, ama bakışları benimkine döndüğünde bir kez daha başını sallıyor. "Elbette, ona biraz bıraktırırm."

Gözlerimi indirirken omuzlarımla bugün ilk kez rahatladığımı hissediyorum.

"Buradaki çoğu insan durumlarını evcilleştirmeye çalışmıyor, Noir. Biz sadece çılgınlığı kucaklayın," diye neredeyse gururla itiraf ediyor ve gözlerim kayıyor onunkine kadar.

"Benimle buradaki diğer herkes arasındaki fark, Madam, benim deliliğim yerine akli başında deliliğimin sizin için daha iyi olması, inanın bana. Halüsinasyon görmek ve kız kardeşinizin aslında burada olmadığı halde karnavalda koşturduğunu görmek pek eğlenceli değil," diye kesin bir dille itiraf ediyorum.

Derin bir nefes alıp masadan uzaklaşmadan önce beni kısaca analiz ediyor. Kafamın içindeki seslerin de bana Cehennem'i öldürmemi söylediğini ona tam olarak söyleyemem. Buradaki hiç kimseye zayıf noktalarımı görmelerine izin verecek kadar güvenmiyorum.

"Nerelisin, Noir?" Sandalyesine yavaşça otururken soruyor.

Endişenin göğsümü sıktığını hissediyorum ve "Vegas" diye yalan söylüyorum.

Yalan söylediğimi biliyormuş gibi çenesini kaldırıyor, sonra gözlerini kırmızı şarap şişesine dikeyyor, şişeyi kaldırıp bir bardağa biraz dolduruyor.

İşini bitirdiğinde kaldırıp bana uzattı, "İşte antidepresanımdan biraz."

Dudaklarında küçük bir gülümseme beliriyor ve eğilip elinden alırken hafifçe sırtımama neden oluyor. Sandalyeye geri oturup büyük bir yudum alırken dudaklarıma götürüyorum. Alkol midemin çukuruna ulaştığında, getirdiği sıcaklığın tadını çıkararak iç çekiyorum.

"Artık Hell ile mi kalıyorsun?" Merakla soruyor ve cevap olarak küçük bir baş sallamadan önce ona bakıyorum. "Şimdilik."

Şarabından uzun bir yudum alırken dudaklarında başka bir gülümseme görüyorum. "Onu mutlu görmek güzel," diyor kadehini indirirken.

"Mutlu musun?" Merakımı uyandırarak sordum.

Genişçe gülümsemeden önce gözleri benimkilere kayıyor. "Bu muhtemelen yanlış kelime," diye itiraf ediyor yumuşak bir kıkırdamayla. "Ne demek istediğimi biliyorsun."

Sandalyeden kalkmadan önce ona yavaşça başımı sallıyorum ve yarısı boş şarap bardağımı masanın üzerine koymak için eğiliyorum. "Gitsem iyi olacak," diyorum ve gitmek için dönüyorum.

"Noir..." Adımı söylediğinde adımlarımı durduruyorum ve omzumun üzerinden ona bakıyorum.

Ayağa kalkıp bana doğru yürüyor ve gerçek bir endişeyle konuşuyor. "Seni işe aldım çünkü sadece harika bir dansçı değilsin, aynı zamanda buraya mükemmel uyum sağlayan bir karanlık yayıyorsun. Bunun bir avantajdan ziyade bir lanet gibi hissettirebileceğini biliyorum.

Ama burada öyle değil. Sizi olduğunuz gibi kabul ediyoruz. İçiniz ve dışınızla."

Sözleri arkamı dönmeme ve yüzümü tamamen ona dönmeme sağlıyor ve devam ediyor: "Birbirimizi henüz çok iyi tanımıyor olabiliriz ama biz büyük, çılgın bir aileyiz. Hepimiz. Ve eğer bana ihtiyacınız olursa, ben buradayım. Burada yaptıklarımıza rağmen her birinizi önemsiyorum."

Gözlerimi indiriyorum, düşünüyorum çünkü söyledikleri ruhumun derinliklerinde bir akor oluşturuyor. Sözlerini işlemeyi bitirdiğimde başımı kaldırıyorum, gözlerim onunkileri buluyor.

"Teşekkür ederim," diyorum nazıkçe, minnettarlığımı göstererek.

O da başıyla küçük bir selam veriyor ve ben de uzun zamandır hissetmediğim garip bir aidiyet duygusuyla ayrılmak için dönüyorum. Uzaklaşırken sözleri zihnimde yankılanıyor ve en karanlık yerlerde bile ışığın ve kabullenmenin olabileceğini fark etmemi sağlıyor.

HOLLOW HELLION

Karavana geri dönmeye hazır hissetmediğim için sessiz karnavala gidiyorum. Bu korkunç yerin loş çevresi kaotik zihnime garip bir sakinlik duygusu getiriyor. Ürkütücü sessizlik, bir şeylerin üzerime atlama ihtimaline odaklandığım için tüm rahatsız edici düşünceleri bulanıklaştırıyor. Uçsuz bucaksız, ıssız alanda bir süre amaçsızca dolaştıktan sonra, kendimi üzerinde "Ride closed" yazan atlıkarıncadan kısa bir mesafe uzakta dururken buluyorum. Hafif adımlarla ilerlemeden önce başımı yana eğip tabelaya bakıyorum.

Platforma çıkıyorum, elim iskelet bir ata bağlı soğuk direklerden birini kavırıyor. Parmaklarımı kemiklerin üzerinde hafifçe gezdiriyorum, düşünceler içinde kayboluyorum. Annemin beni böyle yerlere götürdüğüne dair belirsiz anılar yüzeye çıkıyor, tabii ki korku temalı değillerdi.

Hayattayken, bana her şeyi vermek onun en büyük hedefiydi. Kafamı güzel anılarla doldurmak ve üzerinde düşünüp gülümseyebileceğim bir çocukluk geçirmeme sağlamak istiyordu. En iyisine sahip olmamı isterdi. Yeteneklerimi hayata geçirmem için beni zorladı, beni yarışmalara soktu ve kazandığımda beni sevgi yağmuruna tutar ve ne kadar gurur duyduğunu söylerdi. O mükemmel bir anneydi.

Kahkahaları, cesaretlendirmesi, bana dünyayı fethedebileceğimi hissettirmesi, sevgisinin iliklerime kadar işlemesi - bu anılar şimdi acı tatlı ve hem bu karnavalda hem de hayatımda beni saran karanlığın tam tersi.

Annemle birlikte trafik kazası geçirdiğimizde onu kaybettim ve hayatım tam bir kâbusa dönüştü. Üvey babamın kölesi olmaktan başka bir şey olamadım. Annem hayattayken, o kadar da zalim bir adam değildi, en azından benim bildiğim kadarıyla. Tam olarak bir baba-kız ilişkimiz yoktu, ama bana onun olmadığı zamanlardaki gibi de davranmıyordu. Her kelimesi, her dokunuşu nefret doluydu ve ben bunun nedenini anlayamıyordum. Bu kadar yanlışı olan ne yapmıştım? O kazaya ben sebep olmadım ve o bunun için beni hiç suçlamadı. Ona bağıırdım, cevaplar için yalvarırdım ama o sadece kafamı karıştıran anlamsız cümlelerle cevap verirdi. Benim masum zihnime hiçbir şey açıklamıyorlardı. Sözlerinden anladığım tek şey beni ve annemi bir anda hor gördüğüydü. Mükemmel bir küçük fahişe olmak için eğitileceğimi ve hayatımın geri kalanında acı çekebilmem için kendisi acımasız bir adama ya da adamlara satılacağımı söyledi.

Yıllar geçtikçe beni tanıyan herkesin ve annemin benim de o kazada öldüğümü düşündüğünü fark ettim. Dünyayı ikimizin de öldüğüne ikna etmek için bir şeyler yaptı, ama gölgelerde beni kendisi öldürüyordu - fiziksel ve zihinsel olarak. Ayrılmadan önce, bir sonraki tacizcim için "mükemmel" olmama aylar kalmıştı. Kaçmadan yaklaşık bir yıl önce, yanımdaki odada birinin, başka bir kızın olduğunu fark ettim ve ince duvarların arasından onunla konuşuyordum. Bana baba tarafından üvey kardeşim olduğunu ve bunu hiç bilmediğimi söyledi. Başlangıçta şok olmuştum çünkü babamı hiç tanımamıştım ama içten içe bu beni şaşırtmamıştı. Annem vefat ettiği andan itibaren çok fazla sırrın saklandığını fark ettim; öldüğüm varsayılıyordu, gizli bir kız kardeşim vardı ve eminim çok daha fazlası vardır.

O kaza tüm dünyamı yerle bir etmişti ama beni asıl yıkan kazadan sonraki süreç oldu. Üvey babamın şeytani bir piç kurusuna dönüşümü hızlı ve acımasızdı. Tanımadığım bir adama dönüşmüştü. Zalimliği sonsuzdu, fiziksel istismarı korkunçtu ama en derin yaraları bırakan zihinsel acıydı. Kulağıma iğrenç şeyler fısıldar, ruhumu parça parça ederdi. İzole edildim, dünyadan koparıldım ve onun çarpık "eğitim" biçimini kabul etmeye zorlandım.

Üvey kardeşimin keşfi karanlığın içinde bir ışık kıvılcımıydı. O benim çektiğim acıların bir aynasıydı ve duvarların arasından yaptığımız konuşmalar bir can simidi oldu.

Keşke onu bulabilseydim. Beni oradan çıkardığı gün tamamen bulanık. Sadece yatak odasının kapısının açıldığını, yıllar sonra ilk kez temiz havanın tenime değmesiyle yaşadığım ani özgürlük hissini hatırlıyorum. Karanlık ormanda koştuğumu, dalların kıyafetlerimi ve tenimi tırmaladığını, köpeklerinin arka planda havladığını hatırlıyorum. Uzaktan bana diğer tarafa gitmem için bağıırıyordu ve onu dinlediğim için pişmanım çünkü o gece kaçtım ama kaçtı mı bilmiyorum.

Ona sarılma, dokunma, hayatımı kurtardığı için teşekkür etme şansım hiç olmadı. Her şey çok hızlı gelişti. Bir an tutsaktık ve bir an sonra hayatlarımız için kaçıyorduk. Hala kulaklarımda onun sesini duyabiliyorum, acil ve çaresiz, beni devam etmeye, arkama bakmamaya çağırıyordu. Ama arkama baktım ve onun gecenin içinde kayboluşunun görüntüsü hala aklımdan çıkmıyor.

Keşke onu hâlâ elinde tutup tutmadığını, hâlâ onun kontrolü altında acı çekip çekmediğini öğrenmenin bir yolu olsaydı. Ona özgürlüğümü borçluyum ve onu geride bırakmanın suçluluğunu taşımak çok ağır bir yük.

Yeterince güçlü olsaydım ve sadece ben olmasaydım, onunla savaşırdım. Onu alt etmek için elimden gelen her şeyi yapardım ama o güce sahip değilim. O her zaman benden üstün olacak, kaçamayacağım biri. O her zaman benden daha güçlüydü, hem fiziksel hem de zihinsel olarak. Kıyaslanamaz bile. Onunla yüzleşme düşüncesi beni öfke ve çaresizlik karışımıyla dolduruyor. Kaçtığımı öğrendiğinde ne kadar öfkелendiğini hayal edebiliyorum.

Atlıkarıncanın etrafında dolaşırken, eski görünümlü boyalı dekoru, soyulma ve çatlama şekillerini, attığım her yavaş adımda alttaki eskimiş ahşabı ortaya çıkarmalarını izliyorum. Birdenbire, sanki biri üzerine basmış gibi diğer tarafa doğru eğildiğini hissediyorum ve donup kalıyorum. Her şey hareketsizleşirken kalbim göğsümde çarpıyor. Parmak uçlarımda sürünerek köşelere bakmaya başlıyorum ama bir şey bulamayınca durup gergin bir nefes alıyorum.

Döndüğüm anda bir figür önümde duruyor ve çığlık atıyorum. Eliyle ağzımı kapatıp beni atlıkarıncaya yapıştırıyor ve gözlerim yukarı doğru dönerek Cehennem'in sarmal kürelerini görüyor. Bedenim anında gevşiyor ve elini çekip boğazımı sıkıca kavırıyor.

Başımı geriye yatırıyor ve dudaklarını dudaklarıma yaklaştırmak için eğiliyor. "Merhaba benim güzel kızım. Burada tek başına ne yapıyorsun?" diye soruyor derin bir mırıltıyla.

Gözlerim gevşiyor, midem bulanıyor ve fısıltıyla "Sadece kafamı boşaltmam gerekiyordu" diye cevap veriyorum.

Gözleri bir an benimkileri taradıktan sonra başıyla küçük bir selam veriyor ve beni yavaşça bırakıyor. Ben atlıkarıncaya yaslanırken, onun bana sırtını döndüğünü ve iki atın arasında dolaştığını görüyorum. "Bu şeyin perili olduğunu biliyorsun, değil mi?" diyor sakince.

Gözlerimi deviriyorum, "Hayalet diye bir şey yoktur, Cehennem."

Durdu ve yan gözle bana baktı, "Ben olsam bundan o kadar emin olmazdım, Dolly." Ben sessiz kaldıkça, o biraz daha etrafta dolaşüyor. "Bu atlıkarınca yüzyılı aşkın bir süredir var. Savaşlardan geçti, yangınlardan geçti, insanlar bu lanet şeyin üzerinde acımasızca öldüler. Yıllar önce, dönerken insanları ona bağlarlar ve son nefeslerine kadar çürümeye bırakırlardı" diye açıklıyor ve gözlerim açılıyor.

Dönüp bana bakıyor ve elini uzatıyor. Kendimi tahtadan uzaklaştırıp temkinli adımlarla ilerliyorum ve elimi onun elinin içine kaydırıyorum. Beni kendine doğru çekiyor, önüm onunkine çarpıyor ve belimden tutup beni atlardan birinin üzerine kaldırıyor.

Arkamdan arkaya biniyor ve ellerimi direğin etrafına sararken yan gözle onu izliyorum. Rahatladığında, sıcak ellerini kalçalarımın altına gezdirerek içimi ürpertiyor, ardından güçlü kollarıyla orta bölgemi sarıyor. Ona karşı eriyorum, kendimi güvende hissediyorum, başım göğsüne yaslanıyor ve o da başını çevirip bana bakıyor.

"Yaklaşık on yıl önce kapattılar çünkü garip şeyler olmaya başladı" diye devam ediyor.

Sırıtiyorum, "Garip şeyler mi? Ne gibi?" Tek kelimesine bile inanmadan sorguluyorum.

"İnsanlar etrafta hareket eden figürler gördüklerini, orada olmayan fısıltılar duyduklarını bildirdiler. Hatta bazıları etrafta kimse yokken soğuk parmakların kendilerine dokunduğunu hissettiklerini söyledi. Çocuklar atlardan itilmiş, kemikleri kırılmış. Ve sonra ortadan kaybolanlar oldu. Birkaç işçi bir daha görülmemek üzere kayboldu. Bardağı taşıran son damla ise bir çocuğun atlıkarıncaya binerken kaybolması oldu. Ondan sonra da temelli kapattılar."

Kollarımı onun kollarına dolayarak derin bir nefes alıyorum, "Bu bana tipik hayalet hikâyeleri gibi geliyor, Cehennem."

Kulağıma doğru cevap vermeden önce burnunu nazıkçe kulağımda gezdiriyor, "Tüm hikâyelerin arkasında her zaman bir gerçek vardır, Küçük Dolly."

"Bu doğru, ama hiçbir şey gerçek kadar korkutucu değil," diye itiraf ediyorum, sesim ancak fısıltı kadar çıkıyor. Kıpırdamadan duruyor, sözlerimin ağırlığı aramızdaki havada asılı kalıyor.

Bir anlık sessizlikten sonra nihayet tekrar konuşuyor. "Aklında ne var, güzel kız?"

Ona her şeyi anlatma arzusu içimi acıtıyor ve ona biraz olsun açılmayı düşünüyorum. "Kız kardeşim," diye fısıldıyorum, gözlerim sulanmakla tehdit ediyor. "Burada olmak bana zor geliyor. Yerleşemiyorum çünkü onu bulmam gerektiğini biliyorum."

"Peki, nerede o?" diye soruyor ve ben burnumu çekerek omuzlarımı silkiyorum. "Bilmiyorum."

Kafasının karıştığını hissedebiliyorum. "Onu bulmamı ister misin?"

Kaşlarım çatılıyor ve gözlerimiz buluşana kadar başımı çeviriyorum. Bakışlarım boyalı yüzünde gezinirken, ona vereceğim herhangi bir bilginin onu Kyro'ya götürebileceğinden endişeleniyorum.

"Nerede olduğunu bile bilmezken bunu nasıl yaparsın?" Yalan söylüyorum. Onu hâlâ o aşağılık adamın elinde olan birini aramaya gönderebilirdim ama neredeyse ona izin verecektim çünkü çok çaresizim.

"Tek ihtiyacım olan bir isim, Dolly." Kelimeler ondan kaçarken sıcak nefesi dudaklarımı öpüyor.

"Arabella," diyorum doğru düzgün düşünmeden, ama o sadece başını sallıyor. "Başka bir şey var mı?"

Ne yazık ki, başka bir şey yok. Benimle aynı soyadına sahip olup olmadığını bile bilmiyorum. Nereli olduğunu da bilmiyorum. Fikrimi değiştirip susuyorum ve küçük bir kafa sallama hareketi yapıyorum. "Yok. Bu konuda endişelenme, Hell. Eminim bir gün onu bulacağım," diyorum uzaklara bakarken. "Ya da belki de onu sonsuza dek kaybettiğimi kabullenmeliyim."

"Senin için elimden geleni yapacağım Noir," diye söz veriyor ve ben de usulca gülümsüyorum. "Yakın zamanda bir yakınını kaybettin, değil mi?"

Vücudunun arkamda sıkılaştığını hissettiğimde, tekrar ona bakana kadar başımı ihtiyatla çeviriyorum ve gözleri benimkilerle parlıyor.

"Ne oldu?" diye sordum.

Cevap vermeden önce nefes alıyor, "Öldürüldü."

Yüzünü yana çevirdiğinde, onu hala rahatsız eden bir şey olduğunu, iyileşmemiş bir yara olduğunu söyleyebilirim.

"Kimin yaptığını buldun mu?" Soruyorum ve o da başını sallıyor, gözleri benimkilerle buluşmuyor. "Hayır."

Kendisinden bir şey alan birinden intikam alamamanın onu nasıl yiyip bitirdiğini ancak hayal edebilirim. Cehennem kontrolü sever. Cevapları sever. O kadar açık sözlü ve olmadığı bir şeymiş gibi davranmıyor ki muhtemelen karşılığında da aynısını bekliyor. Kuzeninin cinayetini benim sır sakladığımı bilmesiyle karıştırmak; bunun onu delirttiğini hayal edebiliyorum ve bunun için kendimi çok suçlu hissediyorum.

Buradan ayrılmazsam ve onunla kalmayı seçersem, bir gün ona açılacak güveni bulacağımı umabilirim. Elimi kaldırıp yanağına götürüyorum ve yüzünü bana çeviriyorum. Dudaklarına baktığımda, aşağı doğru eğilip dudaklarını dudaklarıma çarpıyor. Ağzımı yutarken eli boğazımı buluyor ve dilinin her darbesiyle ona olan hislerim daha da güçleniyor. Tadı günah gibi, karşı koyamadığım zehirli bir zevk. O bir uyuşturucu, güçlü ve bağımlılık yapıcı. Yeterince alamıyorum.

Diğer eli vücudumun ön kısmında gezindiğinde ağzına doğru inliyorum, sesim vahşi öpücüğü tarafından yutuluyor. Kot pantolonuma ulaşır ulaşmaz düğmeyi açıyor ve fermuarı aşağı çekiyor. Hiç tereddüt etmeden büyük, sıcak elini külotumun içine doğru kaydırıyor. Parmakları amımın dudakları arasına sıkıca bastırıp, giriş yerimden klitorisime kadar defalarca ve kabaca sürtünürken, midem bu hissin etkisiyle takla atıyor. Parmakları o kadar becerikli ki, beni nasıl çılgına çevireceğini çok iyi biliyor.

Aniden durduğunda dudaklarını dudaklarımdan ayırıyor ve beni nefessiz ve ürpertici bir halde bırakıyor. "Seni bilmem ama benim şiddetli bir sikişe ihtiyacım var. O mükemmel amcığı hak ettiği şekilde paramparça etmek için seni eve götürüyorum," diye dudaklarıma karşı homurdanıyor.

Hızlı bir hareketle elini külotumdan çıkarıyor, dokunuşunun ani yokluğu beni daha fazlası için ağrıtıyor, ama itiraz etmiyorum. İzin veriyorum

beni attan uzaklaştırmak için, bacaklarım hala titriyor ve beni eve geri sürüklerken elimi sıkıca ve sahiplenici bir şekilde tutuyor.

Bir Yıl Önce

Duvara yaslanıp oturuyorum; çıplak bedenim kana bulanmış. Sulanmış gözlerimi kapatarak başımı arkaya yaslıyorum, kollarımı bacaklarıma dolayıp çıplak göğsüme yakın tutuyorum. Burnumu çekerken kanın metalik tadı ağzıma doluyor; on yıl boyunca maruz kaldığım şiddetli tacizden sonra alıştığım bir tat. Muhtemelen kırılmış burnumu elimin tersiyle siliyorum, zihnim bulanıklaşıyor, muhtemelen bir sarsıntı daha geçiriyorum.

Birden uzaktan gelen bir fısıltı kulaklarıma ulaşıyor ve yavaşça gözlerimi açıyorum. "Sen iyi misin? Sana ne yaptıklarını duydum." Çenemi başparmağıma dayadım.

o devam ederken sessizce diz çöküyor. "Buradan çıkmamız gerek. İstedğini aldığında her şey daha da kötüleşecek."

Çoğu zaman olduğu gibi ayak bileğime takılı olan kelepçeye bakıyorum. "Faydası yok, Ara. Aylardır deniyoruz ve artık ondan kaçış olmadığını kabul etmemiz gerekiyor." Ben de mırıldanıyorum.

"Zinciri çek. Bunu son bir haftadır yapıyorum ve duvardaki braket gevşiyor." Kararlılıkla söylüyor ve gözlerim kalın, gümüş zinciri takip ederek sağlam duvara sıkıca vidalanmış ağır metal ulaşıyor. Gözlerim doluyor, çoktan pes etmiş gibi hissediyorum ve başımı arkaya atıp gözlerimi kapatıyorum. "Ölmeye hazırım Ara. Özür dilerim."

Birdenbire kulaklarımın dibine kadar giren ve beynimi zonklatan şeytani bir sesle bana bağıyor. "Siktir et onu! Buradan çıkıyoruz!"

Şimdiki zaman

Yarın gece bir başka Sirk gösterisi var ve Cehennem, Hollow'un kızı olarak ilk kez sahneye çıkabilmem için beni sıkı bir eğitime tabi tuttu. Onunla birlikte ölüm çarkında dans edip performans sergileyeceğim ve diğer korkunç hareketleri yapacağım. Gergin olmadığımı söylemek hafif kalır ama bir bakıma onun etrafında bu kadar çok olmak ve eğitim aklımı başımdan aldı. Hell ile birlikteyken, çılgın düşüncelerimi sakinleştiriyor gibi görünüyor. O yanımda değilken korkunç şeyler yapmam için bana bağırımlarına rağmen, o yanımdayken sessizleşiyorlar.

Onu tanıdıkça, kendimi içimde var olduğunu hiç bilmediğim duygularla sarmalanmış buluyorum. Bu nefesimi kesen bir yoğunluk, ama sadece en güçlü şekilde. Beni dünyanın en güzel kadını gibi hissettiriyor. Dokunuşu bir muamma, hem sert hem yumuşak, bağımlılık yapan bir uyuşturucu gibi damarlarımı ateşliyor. Ama artan merakını fark ettim, sanki bir şeyler sakladığımı hissediyormuş ve göstermediğim karanlığı deşifre etmek istiyormuş gibi giderek daha fazla soru soruyor. Kafasını karıştırdığım çok açık.

Her zamanki gibi isteksizlik devreye giriyor ve kendimi kapatıyorum. Olan biten her şeyi ona anlatmanın ne anlamı var? Ne yapabilir ki? Karanlıkta kalmasını tercih ederim, böylece her şeyi yeniden yaşamak zorunda kalmam. Bana bakış açısının değişebileceğinden, bana kırılğan bir oyuncak bebek gibi davranacağından endişeleniyorum.

kadınım. Kendine sadık kalmasını, takıntı haline getirdiğim acımasız adam olmaya devam etmesini istiyorum.

Evet, onunla konuşmak, dertlerimi paylaşmak güzel olurdu ama bu aramızdaki pek çok şeyi değiştirirdi. Sahip olduğumuz dinamik değişecek ve ben bunu istemiyorum. Beni güçlü ve dirençli görmesine ihtiyacım var. Ona her şeyi anlatmak bunu ortadan kaldırabilir ve ben bunun düşüncesine bile katlanamıyorum.

Ölüm çarkında taklalar atıp dans ederken, aşağıdan, ön sırada oturmuş, elinde birası, ara sıra emirler yağdıran ateşli bakışlarını üzerimde hissediyorum. Bu sirk korkaklara göre değil ve buna alışmanın zaman alacağını biliyorum ama şu anda gölgelerin arasına karışmayı umarak kalmak ya da tamamen ayrılmak arasında kalıyorum ve bu karar beni sakatlıyor.

"Sırtını dik tut!" diye bağılıyor uzaktan.

Duruyorum, direksiyonu yavaşlatıyorum, ağır nefes alıyorum, ciğerlerim oksijen açlığı çekiyor. Hell çok sıkı bir antrenör; tam bir mükemmeliyetçi. Terli alnımı kolumun tersiyle sildikten sonra ellerimi kalçalarımaya koyup ona bakıyorum. Başını arkaya yatırıp birasından büyük bir yudum alıyor, gözleri benimkilere kilitleniyor, sonra şişeyi indiriyor. Öne doğru eğilerek parmağıyla aşağı inmeme işaret ediyor. Derin bir nefes alıyorum, beni rahatlatmış için biraz rahatlıyorum.

Tekerlek inerken zıplıyorum, kaslarım ağrıyor ve sonra boş çadırın içinden ona doğru yürüyorum. Sadece biz varız. Saat geç, ortalık sessiz ve ışıklar loş. Bileklerimden saç bağımı çıkarıyorum ve terli saçlarımı toplayıp başımın üstünde dağınık bir topuz yapıyorum.

Arkasına yaslanmış, bacaklarını iki yana açmış ve gömleksiz bir halde otururken önünde, bariyerin arkasında duruyorum. Dolambaçlı gözleri hınzır bir yoğunlukla vücudumu tarıyor, kalçalarımaya oturan, kıcımı sıkıştıran ipeksi, siyah bodysuit'i ve bacaklarımı diz boyu, platformlu botlarımaya kadar kaplayan siyah balık ağlarını alıyor. Bakışları benimkilerle buluştuğunda dudakları şeytani bir alaycılığa dönüşüyor.

"Benim için dans et, güzel kız."

Başımı yana eğiyorum ve sabırla bekliyor, göz temasını hiç kesmiyor. "Müzik yok," diyorum.

Kaşlarını kaldırdı, "Hayal gücünü kullan ve güzel vücudunun akmasına izin ver."

Ön kollarını dayayarak bacaklarının arasındaki zemini işaret ediyor. Sıkı dişlerinin arasından "İşte," diyor.

Özel bir gösteri istiyor ve bunun orada bitmeyeceğine dair bir his var içimde. Tüm tavırları bana bir çeşit baskınlık arayışında olduğunu söylüyor. Hell'i henüz çok iyi tanımıyorum ama organlarımı yeniden düzenlemeye hevesli olduğunu hissedecek kadar iyi tanıyorum ki bu sık sık oluyor. Bariyerin etrafından dolaşmadan önce gergin bir nefes alıyorum ve saçlarımı serbest bırakırken tüm ön sıradaki koltukları geçiyorum. O tembelce arkasına yaslanırken bacaklarının arasında duruyorum.

Kafamda bir melodi düşündüğümde, bedenimin müzikle hareket etmesine izin veriyorum. Yavaşça, şehvetli bir şekilde dans ediyorum, kalçalarımın sallanmasına ve kollarımın havada desenler çizmesine izin veriyorum. Gözleri her hareketi takip ediyor, içlerinde yırtıcı bir parıltı var ve aramızdaki cinsel gerilim artıyor.

Sırtımı eğiyorum, saçlarımın aşağı dökülmesine izin veriyorum, vücudum ritme göre eğiliyor ve bükülüyor. Birasını içerken her kıvrımı ve hareketi içiyor, her parçamı yutuyor.

Hayali müzik beni tamamen ele geçiriyor ve hızla dönerek kendimi onun kucağına bırakıyorum. Sırtımı onun güçlü göğsüne dayamadan önce boynumu döndürüyorum. Kalçalarımı döndürüyorum, kıkırmı sikine bastırıyorum, ellerim kalçalarında sıkıca duruyor. Yavaş yavaş kontrolünü kaybederek derin nefes aldığını hissediyor ve duyuyorum. Avuç dövmeli boynunun yan tarafına yerleştiriyorum ve ona karşı sürtünmeye devam ediyorum. Hareket eden bedenime bakıyor, avuçlarını önümde gezdiriyor ama yüzümü yana çevirdiğimde beni takip ediyor, dudaklarımızı o kadar yaklaştırıyor ki hafifçe sürtünerek içime elektrik gönderiyor.

Göz temasını koruyarak dudaklarımı onunkilere yaklaştırıyorum, alt dudağını dişlerimin arasına alıp emmeden ve geri çekmeden önce batırıyorum. Ondaki derin bir hırıltı çıkıyor ve bıraktığımda kendimi onun üzerinden iterek dönüyorum.

Öne doğru eğiliyorum, ellerimi geniş omuzlarına koyuyorum ve bir bacağımla, sonra diğerini kaldırarak amımı giyinik sikinin üzerine indiriyorum. Vücudumu bir dalgaya biner gibi ileri geri esnetirken altımda güçlendiğini hissediyorum. Kalçalarımı savurmaya devam ederken gözleri kararıyor, kollarımı gevşekçe boynunun arkasına doluyor ve başımı geriye atıyorum.

Uzanıp saçlarımı omuzlarımın üzerinden gelişigüzel savurduktan sonra tulumumun önündeki fermuarı indiriyor. Geriyor ve beklediği gibi göğüslerimi serbest bırakıyor. Boğazımı sıkmadan önce avucunu göğüslerimin arasında gezdiriyor, başımı arkaya doğru eğik tutarken diğer eliyle kıkırmı sıkıyor.

Sert uzunluğunu aşığı doğru çekmeye devam ediyorum, aramızdaki sürtünme ve ısı artıyor ve tutuşı sıkılaşıyor, dokunuşunda ilkel bir ihtiyaç beliriyor. Oda dolmuş gibi hissediyor; her his güçleniyor.

Alay etmekten bıktığı anda, her ne kadar sorduğı için kendi hatası olsa da, aniden saçımın arkasından tutup geri çekiyor. Sonra öne doğru eğiliyor ve o ayağı kalkarken ben de içgüdüsel olarak bacaklarımı beline doluyorum.

HOLLOW HELLION

Kısa süre sonra sirkin içinde bir odaya girdik ve kıım bir masanın üzerine düştü. Saçlarımı serbest bırakıyor, çenemi sıkıca kavıyor ve dudakları benimkilerle çarpışıyor. Vahşice pşyoruz, ellerim onun sert gövdesinde ilerliyor ve kıımı sıkarak beni zorla ona yaklaştıyor. Üstümdeki tulumu omuzlarımın üzerinden geçiriyor ve kalçalarımın kadar kabaca yırtarak vücudumdan aşığı indiriyor. İri elleri memelerimi buluyor, morartıcı bir şekilde okşuyor ve vücudumu ateşe veriyor. Dudaklarına karşı soluk soluğı kalıyorum, kolum kaslı omuzlarına dolanıyor ve ona daha da yaklaşıyorum.

Hareketlerimiz çılgınca, bedenlerimiz birbirinin dokunuşunu arzularken kendimizi durduramıyoruz. Sırtını penelerken, güçlü kasların parmak uçlarımın altında esnediğini hissederken nefesi dudaklarımda düzensizleşiyor.

"Lanet olsun, sana doyamıyorum. Tam deliliğimin doruklarına ulaştığımı düşünürken, sen ortaya çıktın ve beni daha da deliliğı srkledin." Beni tekrar masadan tamamen uzaklaştırmadan önce hırlıyor.

Beni ayaklarımın üzerine indirmeden önce birkaç adım yürüyor, dudaklarımız birbirininkinden hiç ayrılmıyor. Aniden boğazımı yakalıyor ve beni hafif bir açıyla bir şeye çarpana kadar geri itiyor. Sert vücudu benimkine baskı yapıyor ve kalçalarım bana sürtünmesine izin vermek için daha geniş açılıyor. Bileğimi kavıyor, metal bir şeyin üzerine kilitlendiğini hissedene kadar kaldırıyor. Vahşi pckten aniden kopuyorum, kolumun gerilmiş ve zincirlenmiş olduğunu görmek için yukarı bakıyorum. Onunla yüzleşmeden diğeri de alıp aynı şeyi yapıyor ve gözlerim şaşkınlıkla ona kayıyor.

Beni dönen arka bağıladığını fark edince şaşkınlıkla ona bakıyorum. Dudaklarında küçük bir gülümseme beliriyor. "Bana güveniyor musun, Küçük Dolly?" diye mırıldanıyor, kaşlarını kaldırarak.

Heyecandan hâlâ nefesimi tutmaya çalışırken küçük bir baş sallama hareketi yapıyorum. "Evet," diyebildim.

Tereddüt etmeden geri adım atıyor, üzerimdeki tulumun geri kalanını yırtıp bir kenara atıyor ve beni sadece file çoraplarım, külotum ve botlarımla bırakıyor. Tekerleğin alt kısmını kaldırarak beni daha da geriye yatırdı. Sonra her bir bacağımı tutup ayırıyor ve deri kayışlar geçirerek beni yerime kilitliyor.

Hell geri adım atıyor, gözleri şehvet ve sahiplenme karışımıyla vücudumda geziniyor. Sırıtsı derinleşiyor ve parmaklarının açıkta kalan tenimde hafifçe gezinmesine izin vererek içime ürperti gönderiyor. "Her zaman böyle çok güzel görünüyorsun," diye mırıldanıyor, sesinden karanlık bir memnuniyet damlıyor. "Bağlı, çaresiz ve tamamen bana aitsin."

Yüzü ciddileştikçe bıçağını çıkarıyor ve elini uzatarak boğazıma dayıyor. Çenemi kaldırıyorum, gözlerimiz kesintisiz bir bakışla kilitleniyor. Bıçağı yavaşça boynumdan, göğsümden, göğsümün kıvrımından ve karnımdan aşağı kaydırıyor, tenimde karıncalanmalar yaratıyor ve meme uçlarımı sertleştiriyor.

Bıçağı amıma bastırdığında nefesim kesiliyor ve aşağıya bakarak bıçağı file çoraplarımdan ipleri arasına sokuyor. Boşlukları teker teker keserek daha büyük bir delik açıyor.

Erişebildiği anda bıçağı külotumun altından belli bir açıyla geçiriyor, soğuk metal hassas dudaklarımı kesmekle tehdit ediyor. Hızlı bir hareketle kumaşı tereyağı gibi kesiyor ama tatmin olmayınca uzanıp kalıntıları bedenimden söküyor. Gözleri benimkilere kilitleniyor ve nazikçe bıçağı kaygan kıvrımlarımın arasında kaydırıyor. Nefesim boğazımda düğümleniyor, gözlerim açılıyor.

Geri çektiğinde, bıçak ıslaklıkla parlıyor ve onu dudaklarına götürüyor, dilini metal boyunca sürüklüyor, gözleri kapalı ve yumuşak bir inilti kaçıyor, sanki tat tomurcuklarını süsleyen en lezzetli şeymişim gibi tadımın tadını çıkarıyor. Vücudum onun tehlikesine karşılık veriyor, göbeğim açıklıkla geriliyor, beni unutulana kadar becermesi için duyduğum acı dayanılmaz.

"Lanet olsun, lütfen..." Yalvarıyorum, sesim çaresizlikten titriyor.

Karanlık ve girdaplı gözleri ürkütücü bir şekilde açılarak anında benimkilerle çarpışıyor.

Beni inceliyor, sonra başını yavaşça sallıyor, dudaklarında hınzır bir gülümseme oynuyor. "Sadece benim için iyi bir kız olursan."

Arkasını dönüyor, dövmele derisinin altında kasları dalgalanırken sirk dekorlarının yanından geçiyor, düşünürken parmakları hafifçe üzerlerinde . Duruyor ve üç küçük, pırıl pırıl balta topluyor. Her kalp atışım bir öncekinden daha yüksek sesle atmaya başlıyor.

Birdenbire bana doğru fırlıyor, çarkı kavıyor ve kuvvetle döndürüyor. Çığlık atıyorum, dünya bir renk cümbüşüne dönüşüyor ve şaşkın bakışlarım arasında onun geri çekilip bir balta kaldırdığını görüyorum.

"Cehennem!" Bağırıyorum, sesim panikten çatlıyor.

Yalvarışımı duymazdan geliyor, kolunu güçle sallıyor. Balta bacaklarımın arasındaki tahtaya sert bir vuruşla saplanıyor, hava akımı açıkta kalan amımı öpüyor. Kalçalarım istemsizce sıkılıyor, içimde dehşet dolaşıyor.

Bir balta daha fırlatırken dudaklarından uğursuz bir kıkırdama kaçıyor, bıçak başımın yanından ıslık çalarak geçiyor. Tekrar çığlık atıyorum, histerim küçük odada yankılanıyor. Son balta ölümcül bir isabetle sağ göğsümün yanına iniyor ve ben rahatlayarak sarkıyorum, nefesim kesiliyor. Yaklaşıyor ve direksiyonu aniden durduruyor. Dik durduğumda görüşüm açılıyor ve ona sert bir bakış fırlatıyorum, zihnim hala sersemlemiş durumda.

"Seni lanet olası pislik!" Öfkeyle bağırıyorum.

Alt dudağını ısırıyor, gözleri karanlık bir eğlenceyle parlıyor, "Bana güvendiğini sanıyordum?" diyor başını yana eğerken.

"Bana bir sonraki adımda ne yapacağını söylemediğinde sana güvenmem zor. Hazırlıklı olmalıyım," diye cevap veriyorum, hâlâ nefes nefese.

Uzanıp kirpiklerimden bir tutam saçı usulca fırçalıyor. "Oh, benim küçük Dolly'm. Sana ne zaman bir sonraki adımda ne yapacağımı söyledim ki? Bunun neresi eğlenceli?" Ağzı benimkine yaklaşıyor. "Seni ne kadar korkutursam, değerli amcığın benim için o kadar ıslanıyor."

Aniden dizlerinin üzerine çöküyor ve yırtıcı bir açlıkla eğiliyor. Dilinin amımın yarığında yavaş ve sert bir yol izleyerek yılan gibi dışarı çıkışını izliyorum. Sonra sanki bir şalter atmış gibi vahşileşiyor, açgözlü bir açlıkla beni yutuyor. Ağzı o kadar umutsuzca çalışıyor ki bu his kaslarımın gerilmesine neden oluyor ve ben gözlerimi kapatıp ezici zevkin içinde kaybolurken inlemelerim havayı dolduruyor.

Birden bıçağının keskin kenarını kasık bölgemde hissediyorum ve gözlerim fal taşı gibi açılarak ona bakıyorum. Deliliğe varan bir güçle klitorisimi emerken, bıçak derime derinlemesine saplanıyor. Tıslıyorum, başımı geriye atarken gözlerim sıkıca kapanıyor. Acı ve zevkin karışımı çok güzel ve o yavaşça derimi oyarken ben nefes nefese kalıyorum.

İşi bitmiş gibi görüldüğünde, şaşkınlıkla ona bir kez daha bakıyorum, kanımın boyalı yüzüne aktığını görüyorum, bir yandan da amımı şiddetle okşuyor. "CEHENNEM" kelimesi derime kazınmış, bir sahiplik iddiası. Bir şey söylemek, beni damgaladığı için ona bağışlamak istiyorum ama yapamıyorum. Boşalmamı ve kanımı yeme şekli, lanet olası boğazımdan sürekli çığlıklar koparıyor. Onun iğrenç, ahlaksız hareketleri beni her zaman mümkün olmaması gereken şekillerde tahrik ediyor. Tam şu anda, aslında tamamen onunum ve bunu gururla kabul ediyorum.

Hiçbir uyarıda bulunmadan geri çekiliyor, tekerleğin altından tutuyor ve baş aşağı asılı kalana kadar beni döndürüyor. Kemerini çözdüğünde, metalik şingirtı odada yankılanırken dünya eğiliyor, nabzım çarpıyor. Fermuarını indiriyor ve ağır, zonklayan sikini serbest bırakmadan önce eli boxerının içinde kayboluyor. Delikli ucunu dudaklarıma sürüyor ve ben de hevesle dudaklarımı ayırıyorum, hırlayarak boğazımın derinliklerine sokulduğunda nefesim kesiliyor.

Ağzımı yavaş ve acımasız bir ritimle sismeye başladığında, başını arasına indiriyor, dili aynı vahşilikle amımı yemek için dışarı fırlıyor. İticileri güçlendikçe kafama basınç hücum ediyor, kendini içeri sokuyor ve tekrar tekrar öğürmeme neden oluyor. Klitorisimi kemirirken ılık kanımın yavaşça yaradan karnıma doğru aktığını hissediyorum, ta ki geri çekilip beni şişmiş ve rahatlamak için zonklayan bir halde bırakana kadar.

Yanımdaki hokkabazlık iğnesine uzandığını ve sonra onu kaldırdığını fark ediyorum. Islak girişime bastırıldığında bacaklarım geriliyor ve sikinin etrafında konuşmaya çalışıyorum, ama elbette durmuyor. Ağzıma yaptığı itişler sertleşiyor, her biri cezalandırıcı bir vuruş, kaygan amımın içindeki hokkabazlık iğnesini hafifletirken beni susturuyor. Gerilme yoğun, lezzetli bir ıstırap ve o hırlıyor, yavaş ve derin itiyor, her seferinde pimi içimde daha da bastırıyor. Yüzümü sikiyor ve iğneyle amımı beceriyor, "Ne kadar açgözlü lanet delikler," diye hayal kırıklığıyla ısıırıyor ve ahlaksızlığından ne kadar zevk aldığını gösteriyor.

Tükürük, kan ve boşalma benden damlıyor, kaygan bir karmaşa içinde birbirine karışıyor ve hareketleri vahşileşiyor. İğnenin etrafında doruğa ulaştığımda, vücudum sarsılıyor ve ağzımda yavaşlıyor, yüksek sesli çığlığım horozunun etrafında titreşiyor ve ona titreme gönderiyor.

Pimi çekip çıkarıyor, bu his beni ağırlı ve boş bırakıyor, sonra aletini ağzımdan çıkarıyor, piercinglerinin her biri karıncalanan dilimin üzerinde geziniyor. Ani bir dönüşle beni dik konuma getiriyor. Aklımı başıma topladığımda, bacaklarımı çözdüğünü ve beni kollarımdan asılı bıraktığını hissediyorum. Ayağa kalkıyor, tehditkâr bakışları vücudumda hararetli bir yol izliyor, üzerimde belirene kadar her santimi ıslatıyor. Eğilip vahşi bir öpücükle ağzımı yakalıyor, dillerimiz şiddetli bir açlıkla savaşıyor.

Birdenbire beni kalçalarımın arkasından kavırıyor, kolaylıkla kaldırıyor ve bacaklarımı beline doluyor. Öpüşmeyi kesmeden sikini damlayan amıma batırıyor, bu his dudaklarına karşı yüksek sesle inlememe neden oluyor. Beni sert bir tempoyla sikmeye başlıyor, güçlü, yırtık kolları daha fazla kaldıraç için direksiyonu kavramak üzere üzerimize yükseliyor.

Her hamlesi güçlü ve derin, bacaklarımı onun yanında daha geniş açıyor. Göğüslerim göğsünde zıplıyor, nefesi dudaklarımı ısıtıyor, ara sıra öpücüklerle kesiliyor. Beni tahtaya vurmaya başladığında, her vuruş beni kenara yaklaştırıyor ve ecstasy içinde çılgılık atmamı sağlıyor.

Son ve güçlü bir hamleyle içime boşalıyor, bu his aynı anda benim de boşalmamı sağlıyor. Ortak doruk noktamızın dalgalarını sürerken vücudum şiddetle titriyor, horozu içimin derinliklerinde titreşiyor.

Alnımı omzuna yaslıyorum, onunki yavaşlarken bedenim tükeniyor. Uzanıp her bir bileğimi serbest bırakıyor, bağlar küçük bir çınlamayla çözülüyor.

"Seni sikmem söz konusu olduğunda bana asla güvenme, ama başka her şeyde, güzel kız, sen varsın." Başımın yan tarafına sert bir öpücük kondurmadan önce ağır nefesler alarak mırıldanıyor.

Beni zahmetsizce vücudunun daha da yukarısına kaldırıyor, bacaklarım hala beline sarılı ve beni çıkışa doğru götürürken ona yapışıyorum. Odadan çıkarken neredeyse çıplak olan bedenimin üzerine kalın bir battaniye atıyor ve ben de ona sarılıyorum.

NOIR

Sirk gösterisinin yapılacağı gece, soyunma odalarında Blush'ın yanında hazırlanıyorum, ikimiz de makyajımızı yapıyoruz.

"Yani, küçük sansar hiçbir şey söylemeden çekip gitti mi?" diye Eli hakkında sorular soruyor, sesi şok tonunda. Yan gözle ona bakıyorum, dudaklarım alaycı bir gülümsemeyle kıvrılırken öne doğru eğilip gözlerimin etrafındaki çatlakları dikkatle çiziyorum.

"Bu doğru."

"Artık Cehennem'de kalıyorsun, öyle mi?" diye .

Arkama yaslanıyorum, sorusunu düşünürken fırçayı boyaya daldırıyorum. "Evet, öyleyim," diye itiraf ediyorum, kelimeler olması gerekenden daha ağır geliyor.

"Ve iyi davranıyor mu?"

Duraksıyorum, bakışlarıyla buluşuyorum ve ikimiz de kahkahayı patlatıyoruz, ses duvarlarda yankılanıyor. "Evet, gerçekten çok güzeldi. Amım o zamandan beri aynı değil," diyorum kıkırdayarak.

Kahkahalar dindiğinde kendimi Cehennem hakkında düşünürken buluyorum. Deliliğine rağmen bana davranışında garip bir nezaket var ve bana karşı davranışları için onu suçlayamam. Kaba ve tamamen dengesiz olabilir, ama neredeyse umursuyor gibi görünüyor.

"Biliyor musun, aslında bana iyi davranıyor," diyorum, konuşurken gözlerim kısılıyor. Blush gülümsüyor ve benimkiyle onun üst kolunu dürtüyor.

"Noir aşık mı?" diye alay ediyor, gözleri muziplikle parlıyor.

Başımı çevirip ona bakıyorum, yüzüm ifadesiz. "Aşkın nasıl bir his olduğunu bile bilmezdim," diye cevap veriyorum, kelimenin tadı dilime yabancı geliyor.

Anlayışla başını sallıyor, bakışları yansımasına kayıyor. "Daha önce hiç hissetmediğiniz şeyleri hissettiğinizi duymuştum, yoğun bir çekim, sanki o kişiyi tüm hayatınız boyunca tanıyormuşsunuz ve her şey aranızda zahmetsizce akıyormuş gibi."

Onun sözlerini düşünüyorum, önüme bakarken dudaklarımdan bir iç çekiş kaçıyor. Bu tanımlama neden hissettiğim her şeyle örtüşüyor?

"Ayrıca, onları kaybetme düşüncesi kalbinizi milyonlarca parçaya ayırıyor. Bu büyük bir şey," diye devam ediyor, sesi yumuşayarak.

Derin nefes alıyorum, aynaya yaklaşıyorum, nefesim camı buğulandırıyor. "Onu uzun zamandır tanımıyorum," diye mırıldanıyorum.

"Ne olmuş yani? Bildiğin zaman, bilirsin. Karşı koyamazsın, öylece oluverir. Zaman bir bok ifade etmez," diye sertçe cevap veriyor.

Birden omzuma bir dokunuş oldu ve kalbim küt küt atarak durakladım. Döndüğümde Madam ve Soul'un orada durduğunu, varlıklarıyla odaya hükmettiklerini görüyorum. Madam konuşana kadar şaşkınlığımı belli eden bakışlarımı onların arasında gezdiriyorum.

"Bu akşamki gösteride ufak bir değişiklik var Noir," diyor, sesi sakın ama kararlı. Kaşlarımı çatıyorum, kafam karışıyor ve devam ediyor, "Hell önemli bir iş için çağrıldı, bu yüzden gösteri için burada olmayacak."

Keskin bir nefes alıyorum, sözlerinin ağırlığı içime çöküyor ve performansımın iptal edilebileceğini düşünerek fırçayı bırakıyorum.

"Yani, bunun yerine Soul ile sahne alacaksın," diye anons ediyor, gözleri ona kayıyor. Bakışlarını karşılıyorum, yeşil dönen gözleri benimkilere kilitlenirken bana kocaman, hınzır bir gülümseme veriyor. Bir süredir Cehennem'le birlikteyim ama Soul'u ya da Gazap'ı neredeyse hiç görmüyorum. İkisinin de kim ya da ne olduğundan hâlâ emin değilim ama zamanla öğreneceğime eminim.

"Her şey yine aynı olacak. Soul rutini biliyor," diye açıklıyor. "Yani ölüm çarkındaki dans ve final öpücüğü planlandığı gibi devam edecek."

Gitmek için döndüğünde aniden ayağa kalkıyorum, sesim panikle karışıyor. "Hell için sorun olur mu?" Ne kadar sahiplenici olabileceğini bildiğim için soruyorum.

Yüzünü bana dönüyor, dudaklarında bir gülümseme oynuyor. "Noir, sen benim için çalışıyorsun," diyerek otoritesini açıkça ortaya koyuyor.

Soul kıkırdadığında ona bakıyorum, kahkahası derin ve korkutucu. "Sorun değil Noir, ben ısırمام," diyor ve aniden dilini çıkarıyor. İki tarafında da iki piercing olan dilini çıkarınca başım geriye düşüyor, gözlerim şokla irileşiyor.

"Yalıyorum amına koyayım." Kocaman bir sırtısla göz kırpmıyor ve ben başımı bir kez sallıyorum, bakışlarım Madam'ınkilerle buluşuyor.

"Bu da ne böyle?" Ses tonum inançsızlık ve merakla karışık bir şekilde haykırıyorum.

"Bebeğim, o benim lanet olası silahım," diye cevap veriyor.

Madam dudaklarını içe doğru kıvrarak bir gülümsemeyi bastırıyor ve arkasını dönüp beni sersemlemiş bir halde bırakıyor, Soul da onun peşinden gidiyor.

Onlar gittikten sonra ağır bir iç çekişle koltuğuma geri yığılıyorum. "Cehennem bundan hoşlanmayacak," diyorum yanımdaki Blush'a, sesim korku dolu.

HELL

Şehrin dış mahallelerindeki gece kulübüne girerken, sessiz bir hareketle çenemi kaldırıyorum ve fedailer ikinci bir bakış atmadan geçmeme izin veriyor. Dudaklarımdan bir sigara sarkıyor, deri ceketimin kapüşonu yukarı çekilmiş, kalabalıkta ilerlerken yüzüme gölgeler düşürüyor. Damarlarımda bir heves dolaşüyor; kuzenimin ölümünden beri elime geçen ilk ipucu bu, nerede olabileceğini söyleyen ilk telefon.

Görünüşe göre, burada lanet bir adamla birlikte. Planım basit: Gerekirse onu öldürmek ve kızı kaçırmak. Onu amcama götürmek zorundayım ama içgüdülerim boğazını kesip bu işi bitirmek için çılgık atıyor. Geçtiğimiz yıl onu bulmaya çalışmakla geçti. Her kim olursa olsun, nasıl saklanacağını biliyor, bu da mücadele edecek bir kiralık katille karşı karşıya olabileceğim şüphesini uyandırıyor. Genelde kadınlarla dövüşmem ya da onları öldürmem.

Bu seferki farklı. Aile ailedir ve o yaptığı şey için ölecek.

Bara doğru ilerlerken müziğin bas sesi kulaklarımda çınlıyor, göğsümdeki öfkeyle eşleşen amansız bir gümbürtü. Haftanın çoğu günü oldukça yoğun olan bir sirk ve karnavalda çalışıyor ve yaşıyor olsam da, evim dediğim o topraklardan çıkıp böyle boktan yerlere gelmek kadar nefret ettiğim bir şey yok.

İçimi sipariş ederken telefonum cebimde titriyor. Elime alıyorum ve yanan ekrana bakıyorum. Arayanın amcam olduğunu görünce cevap veriyorum ve telefonu kulağıma yaklaştırıyorum. "Evet?"

"O VIP bölümünde," diyor sakince.

Arkamı dönüyorum, gözlerim devasa alanın diğer tarafındaki loş bir köşeye gelene kadar insan denizini tarıyor. Küçük bir alan köşeye sıkıştırılmış ve orada oturan birkaç kişiyi görmek için gözlerimi kısıyorum. İçlerinden biri uzun, düz siyah saçları kalçalarına kadar dökülen genç bir kadın. Minyon bedenini saran kısa beyaz bir elbise giymiş ve bir adamın kucağına oturmuş, içkisini yudumluyor. Buradan, resimdeki kızın o olup olmadığını doğrulayamıyorum.

"O olduğuna emin misin?" Yanlış kızı kaçırmak istemediğim için soruyorum. "Evet, o. Bu Harley," diye cevap veriyor tereddütsüz.

"Emin misin lan?"

"Evet, Cehennem. Şimdi onu bana getir." Kaba bir orospu çocuğu gibi telefonu kapatır.

Bardaki birayı kapıp uzun, acı bir yudum alırken öfkeli gözlerimi ona kilitliyorum. Amcamdan nefret ediyorum. Ailemden biri olmasaydı çoktan kafasını omuzlarından koparmıştım ama neyse ki öyle. Dünyanın ona bir iyilik borcu olduğunu düşünen, malikanesinde lüks bir hayat sürerken ondan en az benim kadar nefret eden suçlulara emir veren iğrenç bir amcık. Bugün olduğum canavarın sebebi o ve hayır; bunun için minnettar değilim.

Kalktığını görene kadar bakışlarım onun üzerinde sabit kalıyor. Doğruluyorum, biramı barın üzerine indiriyorum, tuvaletlere doğru giderken her hareketini izliyorum. Bu benim için bir fırsat.

Kalabalığın arasından sürünerek geçiyorum ve kapıya ulaştığımda, sallanmasına neden olacak bir güçle iterek açıyorum. Onu çok değil, başka biriyle konuşurken görüyorum.

Kız. Hızımı yavaşlatıyorum, başımı eğiyorum, kalabalık koridordaki insanların arkasına gizleniyorum. Konuşmasını bitirdiğinde ilerlemeye devam ediyor. Ben yaklaştıkça aniden omzunun üzerinden bakıyor ve mavi gözleri benimkilerle buluşur buluşmaz o olduğundan emin oluyorum. Daha hızlı yürümeye başlamadan önce bakışları tanıyarak genişliyor. Adımlarımı hızlandırıyorum, ona ulaşmak için insanları iterek yolumdan çekiliyorum. Bıçağımı çıkarıyorum, metalik tıkırtı bazı kadınların çığlık atmasına neden oluyor ama ben etkilenmiyorum. Elimdeki bıçağı fark ederek tekrar arkasına bakıyor ve uzun topuklu ayakkabılarıyla koşmaya çalışıyor. Kadınlar tuvaletine girene kadar mesafeyi kapatıyorum.

Yeterince yaklaşıp yaklaşmaz hiç tereddüt etmeden kapıyı kırıp açıyorum. İçerideki kızlar rahatsız edici varlığım karşısında çığlık atıyor, feryatları fayanslı duvarlarda yankılanıyor. Onlar kaçmak için yanımdan geçerken bakışlarım odanın içinde geziniyor. Onu göremediğimde, kabinlerden birinde saklandığını anlıyorum. Oda boşalırken, kapıları teker teker açmak için ayağımı kullanıyorum, her çarpma tuvalette yankılanıyor.

Birkaç kapı ötede bir ses duyar duymaz, ayağımı kapıya çarpmadan önce dikkatli adımlarla oraya doğru yürüyorum. Kapı büyük bir gürültüyle açılıyor ve onu klozetin üzerine tünemiş, korkudan titrerken görüyorum. Mavi gözleri kocaman ve yaşlarla dolup taşıyor.

"Lütfen bana zarar vermeyin bayım," diye yalvarıyor, sesi titriyor.

Sabrim tükenmiş bir halde ileri atılırken içimden bir öfke hırıltısı yükseliyor. Bir saniye bile tereddüt etmeden onu kabaca kavrayıp tek bir hamlede omzuma atıyorum. Küçük bedeni benim sağlam bedenime karşı kırılğan hissettiriyor ama içimde kabarmaya çalışan suçluluk duygusunu görmezden geliyorum.

Onunla birlikte koridorda ilerlerken, yardım için çığlık atıyor, bana karşı çılgınca ve çaresizce mücadele ediyor. Ama çığlıkları gece kulübünün arka plan gürültüsünde bulanıklaşıyor. Dikkatim dağılmıyor, onu sıkıca kavriyorum. Yumrukları sırtıma çarpıyor, tırnakları ceketimi tırmalıyor, ama her adım beni çıkışa yaklaştıırken ben yılmıyorum.

HOLLOW HELLION

Onu arabamın bagajına attıktan sonra nihayet varış noktasına varıyorum ve motoru kapatıyorum. O çığlık atarken ben derin bir nefes alıyorum.

Neyim var benim, yap gitsin. Şüphelerimi bir kenara itip kapıyı açıyorum ve dışarı çıkıp arabanın arkasına doğru ilerliyorum. Bagajı açmadan önce bıçağımı çıkarıyorum ve o şimdi hareketsiz yatıyor, bakışları geniş ve taşlaşmış.

Bir adım geri atıyorum ve sakince parmaklarımı kaldırıyorum, "Defol git." Sakince emrediyorum.

"Bana tecavüz mü edeceksin? Lütfen bana tecavüz etme." Hıçkırıklar arasında fisıldıyor.

Çenem geriliyor ama ona bir cevap vermiyorum, başka bir el hareketi yapıyorum. "Defol git yoksa ben seni dışarı çıkarırım."

Kendini toparladıktan sonra tereddütle yavaşça doğruluyor ve sonunda sandıktan dışarı atlıyor. Kaçmaya çalıştığında, üst kolunu yakalıyorum ve bıçağımı göstererek onu zorla kendime doğru sürüklüyorum.

"Benimle taşak geçmeyi bırak, Harley." Öfkeyle bağırdım ve bana , "Harley? Ben Harley değilim, ben Star'ım."

Hırlayarak kaşlarımı kaldırdım ve onu ileri doğru ittim, "Evet, haklısın." "Ciddiyim bayım. Yanlış kızı aldınız!"

"Kapat. Kapa çeneni. Siktir. Kapa çeneni." Hızla arkamı dönüp bıçağı yüzüne doğrultmadan önce acımasızca ısırdım. "Seni öldüreceğim!"

Uğursuz tehdidim karşısında sertçe yutkunuyor, rimeli yanaklarından aşağı süzülürken dudakları kenetleniyor. Bunu ciddiye aldığından emin olduktan sonra onu amcamın malikânesine doğru çekmeye devam ediyorum, artık direnci kırılmış durumda.

İçeri girerken onu da yanımda sürüklüyorum ve hemen arkası bize dönük, tanımadığım bir adamla sohbet eden amcamı görüyorum. Giriş sesimizi duyunca dönüyor, gözleri anında yanımda inleyen kıza kilitleniyor. Her zamanki gri dar pantolonunu, cilalı ayakkabılarını ve kolları kıvrılmış yarım düğmeli beyaz gömleğini giymiş olan amcamı bir an için süzüyorum. Amcam bana hiç benzemiyor; çok daha kısa ama daha geniş. Tek benzerliğimiz siyah saçlarımız.

Büyük, pırıl pırıl beyaz fuayenin ortasında durduğumuzda hesaplı adımlarla ilerliyor. Durduğunda gözleri onu hiç bırakmıyor. Başını eğmiş, onun yoğun bakışlarından kaçınıyor ama üst kolunu kavrayışımın altında vücudunun titrediğini hissedebiliyorum. Elini uzatıp kızın yüzünü tutuyor ve onu kendisine bakmaya zorluyor. Gözleri buluşuyor ve adam sadece ona bakıyor.

sessiz gerilim havada çatırdıyor. Aralarına bakıyorum, sabırsızlık içimi kemiriyor.

"Peki, onu beceriyor mu?" Soruyorum, içimde bir sıkıntı uğulduyor.

Adam bir hırıltıyla kızın yüzünü sertçe itiyor ve kız hıçkırarak başını eğiyor.

"Hayır, değil," diye cevap veriyor sonunda, hayal kırıklığı içinde.

Derin bir nefes alıyorum, bu rastgele hatunu iyice taşlaştırdıktan sonra onu bulduğum yere geri götürmek zorunda olduğumu fark edince sinirleniyorum. Gitmek için döndüğümde eli omzuma yapıyor ve beni olduğum yerde durduruyor. Bakışlarıyla buluşmadan önce gözlerim ona kayıyor. Bir adım geri çekilirken gözleri kızın vücudunda bir aşağı bir yukarı geziniyor, ifadesinde hınzır bir açlık var.

"Onu benimle bırak," diyor, ses tonundan kötülük damlıyor.

Gözlerimi ona dikiyorum, sesim kısık bir hırıltıya dönüşüyor. "Siktir git." Kaşları cevap olarak kalkıyor, sessiz bir meydan okuma.

"Bu hatunu bana kaçırttın çünkü onunla oğlunu öldüren amcık arasındaki farkı bilmiyorsun, öyle mi?" Tükürdüm, öfkem zar zor kontrol altına alınmıştı. Çenesi geriliyor, kollarını göğsünde kavuştururken yanağındaki kaslar esniyor.

"Onu geri alıyorum," diyorum kararlı bir şekilde, sesim tartışmaya yer bırakmıyor. "Onu daha da travmatize etmen için seninle bırakmayacağım, orospu çocuğu."

Çenesini kaldırıyor, gözleri soğuk ve hesapçı bakışlarla benimkileri tarıyor. "Ben olsam kiminle konuştuğuna çok dikkat ederdim, Cehennem," diyor, tehdidini tüyler ürpertici bir sakinlikle dile getirmesi bir anlam ifade etmeli, ama bu beni korkutmuyor.

Öne doğru bir adım atarak onu gölgede bıraktım ve yüzümü onunkine yaklaştırdım. "Benimle taşak geçmeyi bırak, seni yaşlı pislik. Kim olduğun umurumda değil ve bunu sen de biliyorsun." Her kelimedede dişlerim sıkılıyor.

Orada durmuş, sessiz bir hâkimiyet savaşına kilitlenmiştik, ikimizin de gözlerinde cinayet parlıyordu. "Benim üzerimde hiçbir otoriten yok, bunu unutma. Haze'i umursuyor ve bunu bu yüzden yapıyorum, ama sen..." Gözlerim tiksintiyle onun formunu tarıyor. "Yanıyor olsaydın bile üzerine işemezdim amca," diye hırlıyorum.

Bununla birlikte bakışlarımı kaçırıyorum, arkamı dönüyorum ve kızı beni takip etmeye zorluyorum. Gözlerinin sırtımı yaktığını hissedebiliyorum ama bakmıyorum. Şimdi odak noktam kızı buradan ve onun sapkın pençesinden kurtarmak.

HELL

Eve döndüğümde, hala bu geceki olayların etkisindeyken, içimde kaynayan öfkeden kurtulamıyorum. O amcık aptal olmalı, neden o olduğunu bilmediğin bir yere beni gönderiyorsun? Tüm pervasızlık içimi kemiriyor. Ben böyle çalışmam. Bu çok yanlış gidebilirdi. Kontrolden çıkmış olsaydım, onu öldürebilirdim.

Doğru kızı bulduğumuz anda, onun yüzünü bir daha görmediğime sevineceğim. Sirkin arka geçidine girerken yumruklarım sıkılıp gevşiyor, bir şeye yumruk atma dürtüsü neredeyse bastırıyor. Dehşete düşmüş gözlerinin anısı, titreyişi, hepsi zihnimde dönüp duruyor. Onun aptallığı yüzünden bu gece masum bir hayatı sona erdirebilirdim.

Gösteriler tüm hızıyla devam ederken ana çadıra doğru ilerliyorum. Işıklar ringin etrafında yoğun bir şekilde yanıp sönüyor ama bakışlarım ölüm çarkına takıldığında

eşikte duruyorum. Soul ve Noir'ın, Pearl ve benim eskiden yaptığımız gibi, dönen halkalardan birinde birlikte performans sergilediklerini gözlemliyorum. Başımı yana eğip vücutlarının mükemmel bir senkronizasyon içinde hareket edişini izliyorum. Bunun bir final olduğunu bildiğimden, gözlerimi onlara kilitliyorum. Çark durduğunda Noir sıçırıyor, bacaklarını Soul'un beline doluyor ve onu yakaladığında parmakları kalçalarının arkasına giriyor.

Aniden öpüşene kadar kaşlarım kalkıyor ve çenem anında geriliyor. İçimde bir sahiplenme dalgası kabarıyor, kaosu serbest bırakmaya hazırım. Kalabalık kükrüyor ve yumruklarım sıkılaşıırken Soul onun ensesini kavıyor, ağzını vahşice yutuyor. Öfkemi içimde tutuyor, işleri bitene kadar bekliyorum.

Sonunda ayrıldıklarında, gözlerinin şokla açıldığını görüyorum - sanırım dilinin nasıl hissettirdiğini beklemiyordu. Bu bana sadece hoşuna gitmediği için büyük bir zevk veriyor, çünkü şimdi ikisini de sikecek bir şey yapacağım.

Arkamı dönüp dışarı çıkıyorum ve çadırın arka gölgelerde bekliyorum. Sonunda her zamanki grubun yanımdan geçip gittiğini duyduğumda, saldırmadan önce Noir'a yoğun bir bakışla sabitleniyorum. Arkasından sürünerek yaklaştığımda bir şekilde beni hissediyor ve etrafında dönüyor ama artık çok geç. Onu zahmetsizce belinden tutup kaldırıyorum ve omzumun üzerinden fırlatıyorum. Nefes alış veriş hızlanmadan önce bir çığlık atıyor.

Karavanımıza doğru ilerlerken Soul'a öfkeli bir bakış fırlatıyorum ve beni takip etmesi için başımla bir işaret yapıyorum. İkisinin de canına okuyacağımı bildiği için gözlerini deviriyor ama yine de söyleneni yapıyor.

HOLLOW HELLION

İçeri girdiğimde, Noir bana karşı mücadele etmeye başladı, açıkça sinirli tavrımı anladı. Kıçına sert bir şaplak attım ve çığlık atmasına neden oldum.

"Kapa çeneni, seni küçük sürtük," diye feryat ediyorum sıkılmış dişlerimin arasından.

Onu masanın üzerine bırakıyorum, sırtı sert bir gümbürtüyle masaya çarpıyor. Belinin küçük bir kısmını tutarak onu kabaca kenara doğru çekiyorum, bacakları beni aralarına almak için genişçe ayrılıyor. "Kardeşimi böyle öpmek mi istiyorsun, ha?" Öfkeyle homurdandım.

Başını çılgınca sallıyor, gözleri büyüyor. "Hayır, Madam bunun oyunun bir parçası olduğunu söyledi, ben-." Nefes nefese itiraz ediyor, "Hiçbir anlamı yoktu, Hell."

Tabii ki olmadı, ama ben onun gözlerinde korku görmekten hoşlanan iğrenç, hasta bir orospu çocuğuyum, ama onun aşağılanmasıyla daha çok görmekten hoşlandığım bir şey yok.

Soul'un arkamdan bir sandalye çektiğini duyduğumda, omzumun üzerinden yan gözle bakıyorum, tembel bir koltukta oturuyor, küçük mutfakın karşısından bizi izlerken sırtını duvara yaslıyor.

Gözlerim ürkütücü bir şekilde altımdaki Noir'a kayıyor, göğsünün hızlı ve panik nefeslerle kabarışını ve parmaklarımın korsesinin önündeki kancaları bulmasını izliyorum.

Beni durdurmak için elini uzattığında, hiç uyardırmadan boğazını sıkıyorum, nefesi kesilene kadar sıkıyorum.

"Lanet bir sürtük gibi mi davranmak istiyorsun? Sana öyle davranılacak," diye homurdanıyorum, ses tonum baskınlıkla sırılsıklam.

Siyah sivri tırnakları elime batıyor, serbest kalmak için umutsuzca pençeliyor, ama ben rahatsız olmuyorum. Korsesini dikkatlice, her seferinde bir kopçasını açıyorum, hareketlerim telaşsız. Yüzü morumsu bir renk alıyor ama elimi bırakmadan önce son kancanın da çözülmesini bekliyorum.

Nefes nefese kalıyor, yanaklarına yeniden renk gelirken vücudu titriyor. Savunmasız olduğu anı yakalayarak korsesini nazıkçe açıyorum ve mükemmel göğüslerinin her birini ortaya çıkarıyorum. Yakınına eğilerek nefesimin dudaklarında gezinmesine izin veriyorum. "Benimle taşak geçmeyi bırak, Noir. Benim ne bok olduğumu biliyorsun. İkinizi de öldüreceğim," diye tıslıyorum.

Ben geri çekilip bacaklarının arasına uzanırken o sessiz kalıyor, çenesi gergin, hâlâ nefes almak için mücadele ediyor. Parmaklarımı boşluklara kaydırıp sert bir çekişle file çoraplarını yırtarak tek bir delik açıyorum. Parmaklarım dantel külotunun altına giriyor ve hızlı bir çekişle külotu yırtıp güzel amını bana gösteriyor. Gözlerimi onunkilere , yüzünde titreşen sayısız duyguyu izliyorum.

Başını bir kez sallıyor ve arkamdaki Soul'a bakıyor. "Ama-"

Başımı kalçalarının arasına daldırarak ona devam etme şansı vermiyorum. Tenine kazınmış isminin üzerine yumuşak bir öpücük konduruyorum, delinmiş dilimi ona doğru düzleştirmeden ve yukarı doğru yavaş bir yol izlemeden önce ona kimin sahip olduğunu hatırlatıyorum

amının yarığını. Yüksek sesle nefes alıyor, bacakları başımı kavrarken başı geriye doğru eğiliyor. Avuçlarım iç uyluklarının üzerinde kayıyor, sonra onları masaya bastırana kadar şiddetle birbirinden ayırıyorum ve agresif bir şekilde onu yemeye başlıyorum, ağzım onu vahşi bir yoğunlukla yutuyor.

Amının deliğine girip çıkarken bacakları titriyor, sonra klitorisini kemirmek ve ısırarak için yukarı kayıyor. Ona dokunduğumda inlemelerini asla tutamıyor, çıkardığı her ses içimde bir ateşi tutuşturuyor, sikim zaten şişiyor ve pantolonumun içine damlıyor.

Sahiplenici bir hırıltıyla parmaklarımı kalçalarının derinliklerine gömerken, aşağı uzanıp kıvrıkcık saçlarımı avuçluyor, her zamanki gibi duruma tamamen teslim oluyor ve devam etmem için beni cesaretlendiriyor.

En sevdiğim yemekmiş gibi amcıyla ziyafet çekiyorum çünkü öyle ve serbest kalmak için zonklamaya başladığında geri çekiliyorum, bakışlarım sırlıklam olmuş, şişmiş oyalanıyor, sonra da doğrudan sızıntı yapan küçük deliğine tükürüyorum.

Yavaş yavaş ayağa kalkıyor, kararmış gözlerim vücudunun ortasından yukarı doğru ilerliyor, her tadını çıkarıyor. Kendini toparlamaya çalışırken bileğinden yakalayıp onu dikleştiriyorum. Saçlarının arkasından tutarak onu zorla döndürüyorum ve masanın üzerine eğiyorum, yüzü bir gümbürtüyle tahtaya çarpıyor.

"Cehennem!" diye bağıyor ve ardından inliyor.

Saçlarını yumruğumun etrafına sıkıca sarıyorum, kemer tokamı hızla serbest bırakırken başını aşağıda tutmasını sağlıyorum.

"Cidden beni onun önünde becermeyeceksin, değil mi?" diye soluk soluğa bağıyor, sesi korku ve tahrik karışımıyla titrerken altımda kıvranıyor.

İtirazına aldırmadan elimi boxerımın içine daldırdım ve sert aletimin titreşen sıcaklığını hissettim. Sert bir hareketle çekip çıkarıyorum ve kendimi gösteriyorum. Ucunu amına doğru kaydırduğimde, vücudundan geçen istemsiz titremeyi hissediyorum.

"Kahretsin, ben-" diye yalvarıyor, ben başını daha da aşağı bastırıp agresif bir hırıltıyla sözünü kesmeden önce. "Yemin ederim Dolly, kapa çeneni."

Kendimi sırlıklam olmuş deliğine yerleştirerek, hızlı ve acımasız bir hareketle içine kayıyorum, anında rahim ağzına çarpıyorum ve amı kenetlenirken dudaklarından bir çığlık yükseliyor. Bu hisle inliyorum, gözlerim büyüyor

saçlarını geriye çekip başını kaldırmaya zorlamadan önce ağırlaştırıyorum. Diğer elim kalçasının altından geçerek onu kaldırıyor ve masanın üzerine koyarak yerinde tutuyor.

Hiç vakit kaybetmeden amına giriyorum, her sert girişte kendimi olabildiğince derine sokuyorum, ona lanet bir ders vermeye kararlıyım. Çılgınlıklarına rağmen, birkaç saniye içinde mutluluğa yenik düşüyor, amı beni mengene benzeri bir sıkılıkta kavıyor.

Ama durmuyorum; sikimi daha derine sokuyorum, daha fazla dayanamayana kadar agresif bir şekilde ona vuruyorum, şeftali gibi kıcı dalgalanıyor ve pelvisime karşı zıplıyor, her güçlü itme ile taşaklarını boğuyor.

Acımasız bir sikiş seansından sonra, sonunda onun içinde serbest bırakıyorum, doruk noktam beni çekirdeğime kadar sarsıyor. Sıcak dölleri kontrolsüz bir güçle amına akıtıyorum, her bir coşku nabızı vücudumda yankılanıyor. Bacaklarım neredeyse çözülüyor ve saçlarını tutuşumu gevşettiğimde başı aşağı düşüyor, yanağı yorgunluktan masaya çarpıyor.

Nefes nefese, alnımı onun terli sırtına bastırıyorum, kalbim davul gibi çarpıyor. O anın ilkel yoğunluğu içinde kaybolmuş bir halde tenini hararetle öpüyor ve ısıtıyorum. Her seferinde kendimi onun içine boşaltma hissinin tadını çıkarıyor, aramızdaki bağın saplantısıyla tükeniyorum.

Zirveden inerken farkındalığım keskinleşiyor ve dilimi omurgasında gezdirerek tatlı ve tuzlu teninin tadını çıkarıyorum. Omzunu öpüyorum, arzum azalmıyor.

Kulağına ulaştığımda, alçak sesle ve nefes nefese konuşuyorum, "Benim için ne kadar iyi bir kızsın."

Kendimi kaldırıyorum ama gözlerinin kapalı olduğunu fark ederek aşağı bakarken bacağına yerinde tutuyorum, nefes almasını engellemeye çalışıyorum.

Omzumun üzerinden geriye baktığımda Soul'un hâlâ orada oturduğunu görüyorum, gözleri Noir'a benimkilerle eşleşen bir karanlıkla sabitlenmiş. Bakışlarımız nihayet buluştuğunda, meraklı bir şekilde kaşlarını kaldırıyor.

"Bu benim cezam mıydı, onu delmeni izlemek mi?" diye soruyor sesinde bir parça eğlenceyle. "Bunun pek de kötü bir şey olduğunu söyleyemem, Hell."

Dişlerim onun bu umursamazlığına sinirlenerek gıcırıyor, sonra bir adım geriye ve yana çekilip aletimin artık döl dolu amcığından çıkmasına izin veriyorum, sonra da kendimi boxer'ıma geri sokuyorum.

"Hayır, Soul," diye sakince cevap veriyorum. "Bu gece benim emrimle sen de aşağılanacaksın."

Kötücül gözlerimi onunkilerden ayırıp, ortak nemimizle parlayan amına bakıyorum. Yavaşça ama sertçe avucumu kışının yarığından aşağıya, onu kaplayana kadar hareket ettiriyorum ve amına hızlı bir tokat atmadan önce geri çekiyorum. Acıdan ciyaklıyor, gerçekliğe geri dönerken vücudu sarsılıyor ama hala tam olarak iyileşmiş değil.

İki parmağımı dudaklarının arasından geçirdikten sonra parmaklarımı açıyorum ve hem bana hem de Soul'a açıkta kalan amcık deliğini gösteriyorum.

Sularım ondan sızarken derin bir nefes aldığını duyduğumda, bakışlarım onunkilere kalkıyor ve anında benimkilere dalıyorlar.

"Onun amından benim döllerimi yiyeceksin." Acıyla haykırdım.

Soul'un ifadesi değişiyor, tamamen düşüyor, her ikisinin de aşağılanmasıyla tam olarak ne demek istediğimi anlıyor.

"Sana ondan uzak durmanı söylediğim halde kızıma dokunmak mı istiyorsun?" Ayağa kalktım, ıslak amını avucumla tekrar kapattım. "Bu tatlı amcığın tadına bakma lüksüne ancak döllerimle dolduğunda sahip olacaksın."

Bunu onun cinselliği yüzünden yaptığımı bildiği için çenesi sinirlenerek esniyor. Dürüst olmak gerekirse, benim ilgilendiğim şey bu değil, ben heteroseksüel bir erkeğim ve bana ait paylaşmam, ama hoşuma giden şey, her ikisinin de burada yaptığım şeyden rahatsız hissetmeleri, tıpkı dilini onun lanet boğazına soktuğunda rahatsız hissettiğim gibi.

Şu anda dengesiz saçmalıklarımla uğraşıyorum ve ikisi de yaptıklarının sonuçlarıyla yüzleşecekler. Ama böyle bir şeyi sadece Soul'la, sadece bir kez yaparım. Başka kimse Dolly'ye böyle dokunamaz. Onunla aramdaki bağ derin olduğu için şanslı yoksa çoktan ölmüş, bıçağım kafatasına saplanmış olurdu.

Orada öylece oturmuş bana bakıyor, ben bir baş hareketi yapana kadar kıpırdamadan duruyor. "İyi bir çocuk ol ve kızımın amından döllerimi ye, Soul."

Gözleri kısılır. "Siktir , Cehennem," diye karşılık veriyor.

Cevap olarak çenemi kaldırıyorum, tartışmak istemiyorum. Bu kadar aptalca bir şey yaptığı için bana borçlu olduğunun farkında olarak isteksizce, derin bir iç çekerek ayağa kalkıyor.

Bize doğru yaklaşırken her hareketini izliyorum. Yeterince yaklaştığında, onun arkasında dizlerinin çöküyor ve elimi çekerek onu ona gösteriyorum. Gözlerimi hala gözleri kapalı olan Noir'e çeviriyorum, onu çok şiddetli bir şekilde becermemden dolayı tamamen paramparça olmuştu. Uzanarak sarı saçlarını terli yüzünden dikkatlice , bu sapkın hareketin ortasında garip bir şefkat var.

Soul dilini kızın amına soktuğunda, kızın gözleri fal taşı gibi açılır ve dudaklarından yüksek sesli bir nefes kaçar: "Vay anasını!"

Hırlayarak elimi boynuna bastırdım ve morartıcı bir şekilde kavradım. "Amını yalayan kardeşimden duyduğum lanet bir inilti miydi o?" Kelimeleri ısıarak söylüyorum, ses tonum öfkeyle keskinleşiyor.

Gözleri geri döner, göz kapakları titreyerek kapanır ve kekeleyerek yalan söyler: "Hayır.

Asla. I-"

Eğildim, sesim kulağına ürpertici, zehirli bir fısıltı gibi geliyordu. "Gelmesen iyi edersin, seni sürtük, yoksa yemin ederim seni parçalarım."

Sessiz kalıyor ama önemli değil. Onu boşaltmak için elimden gelen her şeyi yapacağım. Ona kendini kirli hissettirmek, ağzını benden başka birine dayadığı gerçeğinden nefret etmesini sağlamak istiyorum. İşim bittiğinde bunu bir daha asla yapmayacak.

Elimi boynunda tutarak tekrar dik duruyorum, delikli kertenkele dilini Noir'in amında gezdirirken gözlerim Soul'a kilitlenmiş durumda. Kıskançlığımı tutmaya ve onu öldürmemeye çalışıyorum, çünkü gerçekçi olalım, bu benim kendi lanet olası işim, ama kanıtlamaya çalıştığım nokta tatmin edici olacak.

Klitorisini dilinin yarığı arasına sıkıştırıp yoğurmadan önce onu ve benim döllerimi yiyip emerek içinde dönüyor ve dalıyor.

Dilinin neler yapabileceğini duymuştum ve Noir'in titreyen bacakları aldığı zevki ele veriyor. Tüm çabalarına rağmen, normalde çıkaracağı sesleri tüm gücüyle bastırdığı açık.

Bu manzara öfke ve kararlılığımı körüklüyor. "Karşı koyabileceğini mi sanıyorsun, güzel kız?" Boynuna daha sert bastırıyorum. "Bunun ne kadar süreceğini göreceğiz."

Bıçağımlı çıkardım, emdim ve sapına tükürdüm, sonra indirip yavaşça göt deliğine soktum. Anında inliyor, dar duvarlarının içinden aşağı doğru kayarken vücudu geriliyor, tamamen gömülene kadar santim santim, tabana çarpıyor.

Soul'un amını yaladığı aynı ritimle göt deliğini sikmeye başladığımda nefes alış veriş hızlanıyor, ama boşalmamak için hâlâ hayata tutunduğunu söyleyebilirim.

"Seni piç, seni lanet olası piç," diye soluk soluğa bağıyor.

Elimi bir kez daha saçlarına dolayıp sertçe çekerken dudaklarım sinsi bir sırıtışa dönüşüyor. Sapı çevirip içine sokup çıkarırken yumrukları sıkılıyor ama yine de direniyor. Hayal kırıklığım artıyor ve göğsümde bir gümbürtüyle bıçağımı kışından çekip çıkarıyorum, büzülmüş deliğine tükürmeden ve bacağına aşağıya doğru zorlamadan önce yanaklarını ayırıyorum.

Aletim yeniden sertleşince masanın üzerine çıktım ve dizlerimi onun kışının iki yanına koyarak kendimi alçalttım.

Arkama bakıp Soul'la göz göze geliyorum ve çenemi kaldırarak bir işaret veriyorum. Anlayışla başını sallıyor ve alttan klitorisi üzerinde çalışmak için vücudunu çeviriyor.

Küçük deliğiyle hizalayarak sikimi dışarı çıkarıyorum ve içine bastırmaya başladığımda, onu sınırlarına kadar zorladığımı bilerek hızla bana geri uzanıyor. Her iki bileğini de kapıyorum, bir elimle arkasından sıkıca kilitliyorum ve başının yanındaki dirseğime yaslanarak eğiliyorum.

Aletimi içine sokmaya devam ederken, her bir delici yavaş yavaş birer girerken, bir çılgılığı bastırıyor. Kulağına alaycı bir fısıltıyla ağır ağır nefes alıyorum. "Boşalmayacaksın, değil mi Küçük Dolly?"

Dudakları içe doğru kıvrılıyor, gözleri kapalı, ama başını hafifçe sallayışını yakalıyorum. "İşte benim iyi kızım," diye övüyorum. "Kardeşimin yüzüne gelmemen gerektiğini çok iyi biliyorsun."

Onun değerli açıklığını sikmeye başladığımda, vücudunun altımda sertleştiğini hissediyorum. Gözlerim onun yan profilinde kilitli kalıyor, bana ihanet etmemeye çalışırken her ifadeyi tarıyor. Ama onu çok daha sert sikmeye başladığımda, neredeyse omurgasına vurduğumda, inlemeleri yüksek sesle ve evcilleşmeden büyüyor.

"Kahretsin, bilmiyorum-" diye bağıyor, sesi kırılıyor.

Bir elimle kendimi kaldırıyorum, dar deliğine vurmaya devam ederken onu hâlâ bağlı tutuyorum. "Dur bakalım," diye hırlıyorum uyarıcı bir edayla.

Tüm vücudu titriyor, çılgınlıkları çaresiz, çılgınca haykırıışlara dönüşüyor. Yaklaştığını hissedebiliyorum, her itişte direnci zayıflıyor.

"Sakin buna cüret etme," diye tıslıyorum, hızımı artırıyorum, tüm gücümle ona çarpıyorum, her hareket onu eşiğe kadar itmek için hesaplanmış ama ötesine geçmiyor.

"Lütfen," diye inliyor, zar zor nefes alabiliyor.

"Tut şunu," diye tekrar emrediyorum, bileklerini sıkıca kavıyorum, vuruşlarım insanlık dışı. Elinde kalan her şeyle savaştığını biliyorum ve gerilim artıyor, çaresizliği hasta, sadist zihnimi besliyor.

Eğildim, dudaklarım kulağına değdi, "Sen benimsin, Noir. Bunu asla unutma." Sertçe fısıldıyorum, vücudunun hakimiyetim altında gerildiğini hissediyorum, teslimiyetin ve serbest bırakmanın kenarında sallanıyor.

Bana yalvarmaya devam ediyor ve kendi doruk noktamın yükseldiğini, taşaklarımın sıkılaştığını hissederken, duyması gereken kelimeyi agresif bir şekilde ağzımdan çıkarıyorum. "Gel."

Orgazmı anında bir gelgit dalgası gibi üzerine çöküyor, Soul'un yüzüne fişkirirken karavanı yırtan çığ çığlığı, fişkırması karo zemine çarpıyor.

Göt deliği etrafımda titreşiyor, hissedebilmek için yavaşlamamı istiyor. Küçük bedeninin yoğun doruk noktasıyla sarsıldığını, altımda spazm geçirdiğini gözlemliyorum ve gözlerimi ona kilitleyerek arkama yaslanıyorum.

"Soul, çık dışarı," diye emrediyorum, ayağa kalkıp yüzündeki ıslaklığı silerken yan gözle ona bakıyorum. Bakışlarına karşılık vermeden, Dolly ve beni yalnız bırakarak dışarı çıktı.

Masadan kalkıyorum, onu sırt üstü çevirmeden önce içinden çıkıyorum, belinden tutuyorum ve kenara doğru sürüklüyorum.

Hızlı bir vuruşla sikimi tekrar kıcının derinliklerine soktuğumda acı içinde çığlık atıyor ama ben sadece bacaklarını kaldırıp omuzlarımın üzerine koyuyorum ve eğilip ağzımı onunkine yaklaştırıyorum.

Sırılsıklam olmuş gözleri benimkilere kilitleniyor ve onları tarıyor. Kıcını tekrar sikmeye başladığımda, artık seslerini tutmuyor, ama ben sadece sürekli olarak ayrılmış dudaklarını öpüyorum, çığlıklarının nefesime karışmasına izin veriyorum.

"Söyle Noir," diye fısıldıyorum öpücüklerimin arasında, "Bana her parçana sahip olduğumu söyle."

Kalçalarım odanın içinde yankılanan ısrarlı bir ritimle kıcına çarpıyor. "Evet! Seninim, Cehennem," diye haykırıyor, sesi bir teslimiyet senfonisi.

Dilimi ağzına sokmadan önce hırlıyorum ve o da sertçe emerek karşılık veriyor, aramızdaki anın içinde kayboluyor.

Son bir sert hamleyle, tüm vücudum karıncalanarak içine girene kadar ona şiddetle vuruyorum. Aletimin şişmesi ve seğirmesi boğazından son bir tatmin edici inilti çıkarıyor.

Dilimi bıraktığında, terli alnımı onunkine yaslıyorum, gözlerim kapalı, nefesimi tutmaya ve hareketlerimi yavaşlatmaya çalışıyorum.

Göz kapaklarımı araladığımda mavi gözleri benimkilere bakmaya başlamıştı bile. Bacaklarını omuzlarımdan indirip kollarımı başının yanında dinlendirirken yüzünü inceliyorum. Üzerine çıkıp dudaklarına yumuşak bir öpücük konduruyorum ama karşılık vermiyor.

Kaşlarımı çatıyorum, "Ne söylemen gerekiyorsa söyle Noir," diye mırıldanıyorum, kendimi onun saçmalıklarına hazırlıyorum.

Başını yana eğiyor, gözleri kısıyor. "Senin her zaman sahiplenici bir tip olduğunu düşünmüştüm, ama işte buradasın, beni lanet olası arkadaşlarınla paylaşıyorsun," diyor şaşkınlıkla. "Söyle bana, Hell, bundan gerçekten ne elde ettin?"

"Sen." Hiç tereddüt etmeden homurdanıyorum, bir kolumu sırtına doluyorum, diğer elimi de kalçasının altından geçiriyorum. Onu en az çabayla kaldırıp üst kattaki yatak odama taşıırken bana yapışıyor.

HELLW HELLŦN

İçeri girdiğimde kapıyı arkamdan tekmeleyerek kapatıyorum ve onu yatağıma götürüyorum. Onu yatırırken, ben de yanına geçip bir dirseğimin üzerine eğilerek siyah ipek çarşafa uzanıyorum. Çarşafı üzerimize çekiyorum, sonra avucumu kalçasının arkasına doğru kaydırarak bacağını bana dolmasını sağlıyorum.

Yavaşça parmaklarımın ucuyla teninde aşağı yukarı geziniyor, dokunuşumun altında tüylerimin diken diken olduğunu hissediyorum. Gözlerini ona dikmiş, konuşmanın devamını bekler bir şekilde bana bakıyor.

"Sanırım tam olarak akli başında olmadığımı tespit ettik," diye açıklıyorum devam etmeden önce. "Normal bir insanın düşüneceği gibi düşünmüyorum. Aşağılama benim olayım. Bundan zevk alıyorum. Buna bayılıyorum. Ahlaksız ve hastalıklı olan her şey beni memnun eder."

Derin nefes alırken gözleri açılıyor. "Yani şimdi de üçlü seks mi yapıyorsun?" diye soruyor.

Başımı geri çekip bir kez salladım. "Hayır. Sadece ikinizi de rahatsız görmek hoşuma gitti, tıpkı sizi öpüşürken gördüğümde olduğu gibi. Tuhaf zihnim böyle çalışıyor. Ben hesaplı bir orospu çocuğuyum ve yaptığım her şeyin bir nedeni var, ister dengesiz olsun ister olmasın, bana çok mantıklı geliyor."

Avucunu göğsümün üzerinde gezdirirken ağırlaşmış gözleri yakıcı bir yol izliyor. "Hmm, nasıl?"

Bakışları benimkine döndüğünde, yüzümü onunkine yaklaştırıyorum.

"Tekrar yapar mısın, Küçük Dolly'm?" Nefesim dolgun dudaklarında gezinirken soruyorum.

Küçük bir gülümseme ve başını sallamadan önce dönen gözlerimi inceliyor. Çenem sıkıştı ve kıcının yanağını tutarak onu kendime doğru daha sert çektim, "Kesinlikle."

"Sadece bunu alışkanlık haline getirme," diye nefes veriyor, mavi gözleri ağzıma kayıyor, "Sadece seni istiyorum, Cehennem."

Dudaklarım seğiriyor, sırtımla savaşıyorum, "Kanıtlanmış bir nokta."

Parmaklarını saçlarımla arkasına bastırırken bakışları yumuşuyor, "Bazen senin sandığın gibi bir canavar olduğumu düşünmüyorum, Hell." Ona öylece bakıyorum, yüz ifadem okunmuyor. "Evet, toplumun standartlarına göre biraz anormalsin, ama 'normal' olanların gerçek deliler olmadığını kim söyleyebilir?" diye itiraz ediyor, ses tonu samimiyet taşıyor.

Yere bakmadan önce hafifçe sırtıyorum, "Keşke sana bir canavar olmadığımı söyleyebilseydim Noir, ama öyleyim. Bunu biliyorsun ve benim için bahaneler bulmaya çalışmana gerek yok."

Gözlerim onunkilerle buluştuğunda, yüzümün her bir özelliğini şefkatli bir yoğunlukla analiz ediyor. "Ama bana karşı çok nazik olabiliyorsun," diye mırıldanıyor.

Kaşlarımı kaldırıp soruyorum, "Yapabilir miyim?" Elimi tekrar kıcında gezdirip sıkıyorum.

Merakla devam ediyor, "Olabilirsin. Senin gibi değişebilen bir canavarla hiç karşılaşmadım. Kafamı karıştırıyorsun. Tüm canavarların herkese ve her şeye karşı saf kötü olduğunu sanırdım."

Sözlerini düşünüyorum, bakışlarının derinliklerine dalıyorum. "yleyiz, ama görünen o ki canavarlar her zaman çok istedikleri şeylerin canavarı olmuyor Noir," diye cevap veriyorum dürüstçe, "Neden gerçekten sahip olmak istediğim tek şeyi elimin tersiyle iteyim ki? İsteme duygusunu daha önce hiç tatmadım." Eli saçımın arkasında duraklıyor, ortak anlayışımızın sessiz bir kabul ve avucumu vücudunun kıvrımlarında gezdiriyorum.

"Bazen olduğum şeyin seni korkuttuğunu biliyorum, ama en karanlık derinliklerde bile, her zaman yalnızca sana ait olan bir ışık parıltısı vardır. İşte bu yüzden sana bu kadar takıntılıyım, güzel kız. İçimde karanlıktan başka bir şey uyandıran tek kişi sensin. Ve ben buna bağımlıyım." İtiraf ediyorum, kelimeler yasaklanmış bir sır gibi ağzımdan kaçıyor.

Nazikçe gülümseyerek beni dudaklarına çekti, "Kanıtlanmış bir nokta."

HELL

Yatağımın başucuna yaslanmış, göğsümde uyuyan, yumuşak ve sabit nefes alan Dolly'ye bakıyorum. Düşüncelerimde kaybolurken saçlarını okşuyorum, ipeksi teller dövmele parmaklarımın arasından kayıyor. Kapı aniden açıldığında sessizlik bozuluyor ve gözlerim kapıyı çalmadan eşikte duran Wrath'a kayıyor. Bakışları bir an Noir'ın üzerinde kaldıktan sonra bana bakıyor ve onu takip etmem için sessiz bir baş hareketi yapıyor.

O giderken derin bir nefes alıyorum ve öne doğru oturduğumda Dolly kıpırdanıyor, gözleri fal taşı gibi açılıyor. Eğilip dudaklarına bir öpücük konduruyorum. "Geri döneceğim," diye mırıldanıyorum. Gözleri zar zor açılıyor ama yastığıma daha sıkı sarılmadan önce başını sallıyor.

Yatak odamın kapısını arkamdan kapatıp merdivenlerden inerken mutfakta Soul ve Wrath'ı görüyorum. Wrath'ın karşısına oturmak için bir sandalye çekerek ilerlerken ikisine de şüpheyile bakıyorum.

"Burada birlikte olduğu o lanet herifin nesi olduğunu öğrendim. Bunu dün gece e-postayla aldım," diyor Soul, sesi kızgınlık dolu. Derin bir iç çekip tezgahtan bir dosya alıyor ve önümdeki masaya fırlatıyor.

"Eli Simmons, otuz dört yaşında, Florida'dan," diye devam ediyor Soul. Dosyayı açınca sabıka fotoğrafı ortaya çıkıyor, gözleri sayfadan bana bakıyor. Ayrıntıları okurken, Soul'un sesi sessizliği bir kez daha kesiyor.

"Dangalak," diye tiksintiyle söylüyor kelimeyi ve benim çenem tepki olarak geriliyor, sertçe ona bakıyorum.

"Ne?"

"O lanet olası bir pedofil, Hell. Kefaletle serbest bırakıldı ama kaçtı. Şimdi kaçıyor," diye açıklıyor Soul, sözleri içimde biriken öfkeyi körüklüyor. Aniden ayağa kalkıyorum, dosya parmaklarımdan kayıp masaya çarpıyor.

"Onu öldüreceğim," diye homurdanıyorum dişlerimi sıkarak, ellerim iki yanımda yumruk oluyor.

"Kimi öldüreceksin?" Dolly'nin nazik, uykulu sesi gerginliğimi bölüyor ve başımı eğerken gözlerim kısa süreliğine kapanıyor. Arkamdan yaklaşıyor ve önümde durmadan önce gergin çerçevemin etrafında yürüyor, gözleri masanın üzerine yayılmış evraklara çekiliyor.

Bakışlarım, vücudundaki tüm yara izlerini takip etmeden önce, bir elimle sıkıca tuttuğum ve çıplak vücudunu gizleyen siyah çarşafa takılmadan edemiyor. Gözlerim yan profiline kayınca dosyaya uzanıyor ama bileğini hızla tutup onu durduruyorum ve mavi bakışları sorgulayan bir ifadeyle benimkilerle buluşuyor.

"Hiç kimse," diye yalan söylüyorum, gözlerim onunkilere dikilmiş, bunu nasıl karşılayacağı konusunda endişeleniyorum. Bileğini elimden çekiyor, yüzünde şaşkınlık ifadesi beliriyor.

"Eğer kimse değilse, o zaman neden ben bilemiyorum?" diye soruyor, kaşlarını kaldırıyor, sesine şüphe karışıyor. "Sanki hepimiz katil değiliz, değil mi?"

Dişlerim birbirine çarpıyor ve yüzümü yana çeviriyorum. "Wrath, Soul, siz..." Sözümlü yarım bırakıyorum ama cümlemi tamamlamama gerek kalmadan beni ve Dolly'yi yalnız bırakıyorlar.

Dosyalara bakıyor, bir kâğıt parçasını yavaşça kaldırırken parmakları hafifçe titriyor. Okurken yüz ifadesini inceliyor, herhangi bir tanıma ya da şok belirtisi arıyorum.

Vardiya olmadığında konuşuyorum. "Bu Eli. Ruh ona baktı." Gözleri benimkilere kayıyor, derinliklerinde bir karışıklık ve endişe titreşimi var. "Başından beri tuhaf biri olduğunu sezmiştim. Yani, kim senin kadar güzel bir kadın için sertleşmez ki?"

Ben devam etmeden önce başını yana eğdi, "Şu anda bir suçtan dolayı kaçıyor, Noir. Çok kötü bir suçtan."

"Ne?" diye soluk soluğa soruyor, gözleri önündeki evraklara kayıyor.

"O lanet olası bir pedofil."

O kelimeyi söyler söylemez yüzünün tüm rengi soluyor, gözleri dehşetle açılıyor. Elini ağzına götürüyor ve aniden dönerek lavaboya doğru koşuyor. Lavabonun içine doğru şiddetle kustu, sesi sessiz odada yankılandı.

Kaşlarım birbirine çarpıyor, içimi bir endişe kaplıyor ve yavaş adımlarla ilerliyorum. sarı saçlarını topluyorum, cildinde ter boncukları oluşuyor, vücudu her öğürmede titriyor. Bitirmesini bekliyorum ve bitirdiğinde ağır ağır nefes alıyor, titreyen elinin tersiyle ağzını siliyor.

"O iğrenç parça..." diye sessizce hıçkırdı, başı öne eğikti.

Boynunun arkasına uzanıyorum, dokunuşum nazık ama sert. "Buraya gel."

Ayağa kalktığı anda yüzünü göğsüme gömüyor, çığlıkları kontrol edilemiyor ve ben de kollarımı ona doluyor, dudaklarımı başına koyarak içindekileri dökmesine izin veriyorum.

Tepkisi karıştırdı. Evet, bu iğrenç ama öfke benim ilk duygumdu, kusmak ve ağlamak değil, ama sonra tekrar, onu beceriyordu, bu yüzden belki de budur. Onu anlamaya çalışırken zihnim karmakarışık. Noir bir yapboz parçası gibi ve bu parçaların bazılarını bir araya getirmek zor. Onları yerleştirmeye çalışırken köşeleri kestiğiniz için son resim asla net değildir.

" yok," diye mırıldandım.

Hafıfçe geri çekiliyor, gözleri kızarmış ve şişmiş, yüzü bir sıkıntı maskesine dönüşmüş.

"Nasıl ?" diye fısıldıyor, sesi kırılıyor. "Nasıl bu kadar kör olabildim?"

"Bu senin suçun değil," diyorum kararlılıkla, kendimi onun boyuna indiriyorum, gözlerim kilitleniyor.

Başını sallıyor ama bakışlarındaki suçluluk ve utanç devam ediyor. Bunun ağırlığının üzerine çöktüğünü, ruhunu ezdiğini görebiliyorum. "Ben sadece... Kendimi çok kirli hissediyorum," diye itiraf ediyor.

"Sende kesinlikle kirli bir şey yok, Noir. Sen mükemmelsin," diye sertçe iddia ediyorum. "Bunu asla kendine çevirme. Asıl kirli olan o. Nereden bilebilirdin ki?"

"Karnavalda genç bir kızla flört ederken içime doğmuştu, Hell. Lanet içgüdülerimi dinlemeliydim. Yapmalıydım..." Yüzünü göğsüme bastırmadan önce boğazında tekrar bir hıçkırık oluşurken gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyor.

İç çekerek onu kendime yaklaşıtıyorum, artık her saniyesinin tadını çıkarırken o pis amcığı bulup öldürmem gerektiğini her zamankinden daha çok biliyorum. Görünüşe göre kendi kişisel ölüm listem her geçen gün büyüyor.

NOIR

Gece geç bir saat ve ben Cehennem'in duşunda yerde oturuyorum, ağılarken soğuk fayanslar sırtıma baskı yapıyor. Su üzerimden akıyor ama içimde hissettiğim pisliği temizlemek için hiçbir şey yapmıyor. Kendimi hasta hissediyorum, çok hasta. Bir çocuk istismarcısının bana bu şekilde tekrar yaklaşmasına izin vermem içimi kemiriyor. Hell beni aksi yönde ikna etmek için elinden geleni yaptı ama neden böyle hissettiğimi, neden kendimi yeniden bu kadar kirli hissettiğimi bilmiyor ve kontrolden çıktığımı hissedebiliyorum.

Gerçek, travmamı en üst seviyeye çıkardı, karanlık düşüncelerim sağır edici hale geldi. Ellerimi kulaklarıma bastırıyorum, savaşıyorum ve onlara fısıldıyorum, bunun benim ya da Cehennem'in suçu olmadığına kendimi ikna etmeye çalışıyorum. Bunların hiçbirisi değil, ama sesler durmuyor; acımasızlar. Akıl sağlığını peneleyerek beni uçurumun derinliklerine sürüklüyorlar.

Çılgılık atacak gibi hissediyorum, bastırılmış acıyı serbest bırakma dürtüsü neredeyse ezici. Bedenimi parçalara ayırma, acının içimden akıp gitmesine izin verme, acıyı dindirecek herhangi bir şey yapma düşüncesi aklımdan geçiyor.

Sesler yükseldikçe, çaresizce usturayı bulmaya çalışarak hızla uzanıyorum. Parmaklarım titreyerek plastiği yırtıyor. Tereddüt etmeden bıçağı koluma bastırıyorum ve hızlıca tekrar tekrar kesiyorum. Kanım suyla karışıyor, kıpkırmızı bir nehir kalçalarımın dökülüyor ve kanalizasyona doğru akıyor. Hıçkırıklarım daha da düzensizleşiyor, zihnimdeki fısıltılar bana işe yaramaz, zayıf olduğumu ve bu insanların bana davranışları yüzünden asla bir kurbandan fazlası olamayacağımı söylüyor.

Çılgınca diğer kolumu kesmeye devam ediyorum, ama acı işe yaramıyor; daha da kötüleşiyor, içimdeki azabı artırıyor gibi görünüyor.

Uyuşmuş hissederek bıçağı bırakıyorum, metalin fayansa çarpma sesi küçük alanda yankılanıyor. Başımı arkaya yaslıyorum, gözlerim kapalı ve derin nefes alıyorum. Kollarım yanıyor, yanımda durdukça sıcak kan damlıyor ve nihayet sakinleştiğimi hissetmeye başladığımda, içimi bir karıncalanma hissi kaplıyor.

Kısa bir baygınlıktan sonra gözlerim açılıyor ve ayağa kalkıyorum. Zihnim uyuşuyor, o kadar sessiz ki kendi düşüncelerimi bile duyamıyorum. Trans halinde kapıya doğru ilerliyorum, bedenim otomatik pilota hareket ediyor. Etrafımdaki dünya bulanıklaşıyor, sanki bir tür rüyadaymışım gibi ilerlerken görüşümün kenarları kararıyor.

HOLLOW HELLION

Yatak odasına girdiğimde yatağın ucunda duruyorum ve boş gözlerle uyuyan ona bakıyorum. Başımı yana eğiyorum ve sonra gözlerim yavaş yavaş onun sağ tarafına kayıyor ve orada komodinin üzerinde duran bıçağını görüyorum. Dalgınca ona doğru gidiyorum ve ulaştığımda yavaşça kaldırıyorum. İki elimle sapını sıkıca kavradıktan sonra yüzümü Cehennem'e dönüyorum ve bir bulanıklığın içinden ona bakıyorum.

"Öldürün onu." Sonunda kafamın içine bir ses girdi.

Bıçağı kaldırıyorum, aşağı doğru saplamadan önce gözyaşlarım yanaklarımı ıslatıyor. Neredeyse boğazına girecekken bileğimi tam zamanında yakalıyor ve gözleri fal taşı gibi açılıyor. Tüm gücümü bıçağı saplamak için kullanmaya devam ederken bana öfkeyle bakıyor.

Ama aniden beni etkisiz hale getiriyor, boğazımı yakalıyor, beni zahmetsizce kaldırıyor ve yatağa çarpıyor.

"Ne yapıyorsun lan, Noir!" diye bağılıyor agresif bir şekilde, "Ne yapıyorsun lan?"

"Seni öldürmek," diyorum duygusuzca.

Yüzünü benimkine yaklaştırıp gözlerime bakmadan önce kafasını şaşkınlıkla yana eğiyor.

"Neden?" yükselen öfkeyle homurdanıyor. "Çünkü sen de tıpkı onlar gibisin."

Gözleri aşağıya inmeden önce beni tanımıyormuş gibi bakıyor. Kesik kollarım.

"Ne yaptın lan sen?" bakışları benimkilerle buluşuyor ve ben sadece ona bakıyorum. Cevap vermem için beni boğazımdan tutup sarsıyor ve ben aniden ona bağıyorum.

"Onu bu hale sen getirdin! Onu becerirken ona bir hayvandan başka bir şeymiş gibi davranmıyorsun ve sonra da buna zevk diyorsun!"

Başını yavaşça geri çekiyor, eli boğazımda gevşiyor ve ben devam ediyorum, "Onu zincirliyorsun ve tıpkı onların yaptığı gibi kendi zevkin için kullanıyorsun, ardında bıraktığın hasarı umursamıyorsun!"

Başını iki yana sallıyor, "Noir..." "Sen de tıpkı onlar gibisin." Fısıldıyorum.

"Sen de tıpkı onlar gibisin."

"Sen sadece..."

Birden göz kapaklarım düşüyor, karanlık beni sarıyor ve parmaklarıyla yanağıma hafifçe dokunduğunu hissediyorum, "Noir?"

HELL

Bacaklarımın arasında yatarken, sırtı önüme dönük, uyurken ara sıra ona bakıyorum, kesik kollarını nazikçe bandajla sarıyorum. Dolly'min aklını kaçırmış olduğu çok açıktı. Onu tanıyamadım. Gözlerimin içine duygusuzca bakışı, konuşma şekli her zamanki sesini taşımıyordu. Sanki içinde bir iblis yaşıyordu.

Söylediği her şeyin içi boştu ama bir şekilde doğrudu. İçim içimi yedi. Birinin akıl sağlığını kaybettiğinin işaretlerini bilecek kadar uzun yıllardır deliliğin içindeyim ve o anda o da kendininkini kaybetti. Her şey onu en yüksek zirvesine kadar tetikliyor; o tehlikeli ve kırık. Ve onunla ne kadar çok vakit geçirirsem, bunu o kadar çok açığa vuruyor. Her geçen gün bana maskelemeye çalıştığı karanlığı gösteriyor. Tıpkı onlar gibi mi? Kimi kastediyor? Tek bildiğim bunu söylediğinde beni mahvettiği. Uzaklaşmak, ona dokunmamak ya da onu daha fazla incitmemek istedim.

Aniden kıpırdanıyor ve gözlerini yavaşça açtığında kollarını saran bana odaklanıyor.

"Ne oldu lan?" diye mırıldanıyor uyukulu bir şekilde, hareket etmeye çalışıyor. Onu tekrar aşağı çekiyorum. "Neredeyse bitti."

Sessizliğe gömüldüğümüzde benimle göz teması kurmaktan kaçınıyor, duyguları açıkça çelişkili. "Ne olduğunu hatırlamıyor musun?" Merakla soruyorum.

Başını sallıyor. "Hayır, duşta olduğumu hatırlıyorum ve sonra her şey karardı."

Derin bir nefes alıyorum, sözlerinin ağırlığı omuzlarıma çöküyor. İşim biter bitmez onu kaldırıp yanıma yatırıyorum.

Yüzünü başka yöne çeviriyor ve ben de yan dönüp yavaş yavaş uykuya dalana kadar ona bakıyorum. Oda sağır edici bir sesle doldu.

sessizlik, boğucu. Onu dikkatle izliyorum ve zihnim bir türlü çözemediğim düşüncelerle dolup taşıyor.

NOIR

Hollow'un karavanındaki mutfak masasında otururken, ellerimi sardığım ılık kahve fincanına bakıyorum. Blush sağımdaki köşeye yaslanmış duruyor ve beni bu gece onunla çıkmaya ikna etmeye çalışıyor.

"Hadi, Noir. Eğlenceli olacak. Buradan çok uzakta olmayan sakın bir bar," diye beni rahatlatıyor, ses tonu ikna edici.

Derin bir nefes alıp bardağı dudaklarıma götürüyorum. "Emin değilim, Blush.

Neden burada takılmıyoruz?"

"Çünkü boktan bir şey," diye açık açık cevap veriyor ve bir yudum aldıktan sonra bardağı indirirken gülümsemekten kendimi alamıyorum, ama gülümseme yabancı, neredeyse zorla yapılmış gibi geliyor.

Kollarımdaki kesiklerin kapüşonumun kumaşına sürtündüğünü hissediyorum, bu da sadece birkaç gece önce yaşadığım her şeyi, geçirdiğim bilinç kaybını sürekli hatırlatıyor. O geceden beri Hell'in davranışlarında bir değişim hissediyorum. Her zamankinden daha sessiz ve elini kullanmıyor; sevişmedik bile. Ona iyi olup olmadığını sordum ama sanki benimle konuşmak istemiyormuş gibi sadece başını sallayarak cevap verdi. Atmosfer beni huzursuz ediyor, üzerimden atamadığım ve kaçmak istediğim bir gerilim. Belki de ihtiyacım olan şey Blush ile çıkmaktır.

"Sadece birkaç saat sürecek," diye ekliyor, gözleri yalvarıyor.

Ona bakıyorum, arkama yaslanırken iç çekiyorum. "Bunu bırakmayacaksın, değil mi?"

Büyük, geniş bir gülümsemeyle başını sallıyor. "Sikeyim hayır."

Aniden, Wrath yatak odasının olduğu yönden gömleksiz bir şekilde içeri giriyor ve ikimiz de sessizliğe gömülüyoruz. Gözleri benimkilerle kısa bir süre buluşuyor ama her zamanki gibi hiçbir şey söylemiyor. İlerlemeye devam ediyor ve bakışlarım Blush'ın ona baktığını görmek için kayıyor, güzel pembe gözlerinde şehvet belirgin, yanakları kelimenin tam anlamıyla kızarıyor.

Önünde durduğunda, uzun, geniş gövdesi onu gölgede bırakıyor ve yanındaki buzdolabına uzanırken çok cesurca onunkine bastırıyor. Kız keskin bir nefes alıyor, adamın kırmızı gözleri kızınkilere sabitlenince başı geriye doğru eğiliyor. Göz temasını kesmeden bir şişe su almak için içeri uzanıyor, sakızını her çiğneyişinde çenesi esniyor. İfadesi boş ama sanki gözeneklerinden karanlık sızıyor ve odayı boğuyormuş gibi yoğunluğu akıyor. Belli ki kızın gözünü korkutuyor olmaktan hiç rahatsız değil ve ben de bu manzara karşısında sırtıtmaktan kendimi alamıyorum.

Şişeyi aldığı anda gözleri yavaş yavaş kızın göğüslerinin kabarıklığına kayıyor ve sonra geri çekilip yatak odasına dönüyor. Hava söylenmemiş bir gerginlikle dolu ve Blush'ın nefesi titrek bir şekilde dışarı çıkıyor, sonra bana genişlemiş gözlerle bakıyor.

"Sanırım külotumu değiştirmem gerekiyor." Çok ciddi bir tonda söylüyor ve ben gülmekten kendimi alamıyorum.

"Lütfen, Noir." Bir kez daha yalvarıyor ve küçük bir baş sallamadan önce düşünüyorum. "Peki. Ama uzun süre kalmayacağım."

"Akşam sekizde hazır olun." diye bağılıyor.

Onunla birlikte adımlarında bir sıçrama ile dışarı çıktı ve ben sandalyeme geri döndüm, hareketsizlik içinde kayboldum. Kapı açıldığında, Soul görünene kadar bakmadım.

masaya küçük bir kutu fırlattı, "Madam bunları size vermemi söyledi."

Öne doğru eğilip ona uzanıyorum, istediğim antidepresanlar olduğunu fark ediyorum ve içimi bir rahatlama dalgası kaplıyor.

"Teşekkürler," diyorum gözlerim onunkilere ulaştığında. Başıyla küçük bir selam verip uzaklaşıyor ve beni kutuya boş boş bakarken bırakıyor.

HELL

Akşamın erken saatleri ve bir müşterim için yeni bir hit planladığım uzun bir günün ardından yatak odama giriyorum. Müzik bangır bangır çalıyor ve Dolly'nin parfümü duyularıma saldırıyor, tatlılık ve tehlikenin baş döndürücü bir karışımı. Kapısı açık bırakılmış banyodan çalan melodiye eşlik ettiğini duyuyorum. Deri ceketimi çıkarıp yatağın üzerine atıyorum ve kapüşonumu başıma geçiriyorum. İşim bittiğinde banyo kapısına doğru yürüyorum, tek gözümle çerçevenin etrafından bakıyorum.

Lavabonun üzerine eğilmiş, makyajını yaparken aynadaki yansımasını incelerken bakışlarım onun sırtında geziniyor. Omuzlarında ince askıları olan siyah, daracık mini bir elbise giymiş ve her zamanki siyah platform çizmeleriyle eşleştirmiş. Sarı saçları, bu gece kalın ve gevşek bir şekilde kıvrılmış, sırtından kıkına doğru dökülüyor.

Ayağa kalktığımda, kollarının üst kısmına kadar uzanan uzun, siyah, ipek eldivenleri olduğunu fark ediyorum, geçen geceki acısını örtüyor. Arkasını dönene kadar neyin peşinde olduğunu merak etmeye başlıyorum ve geri çekilip duvara yaslanarak onunla nasıl yüzleşeceğimi düşünüyorum.

Yanımdaki çekmecenin üzerinde küçük beyaz bir kutu görüyorum ve yavaşça uzanıyorum. Önüme getirmeden önce kaldırıyorum, gözlerim yazıyı tarıyor ve anti-depresan olduklarını fark ediyorum. Kutuyu açıyorum, onun zaten iki tane aldığını görüyorum ve sonra tekrar yerine koyuyorum.

Son birkaç günün ağırlığını hissederken dudaklarımdan ağır bir iç çekiş dökülüyor. Geçen gecedan beri, kendimi

onları oldukları gibi değerlendirmek için. Bana söylediği sözler, açıkça aklını kaçırmış ve onları söylediğini hatırlamıyor olsa bile, beni sarstı. Onun benim diğer parçam olduğunu hissetsem bile, onun için doğru kişi olmayabileceğimi düşünmeme neden oldular. Söylenen o sözlerin hala onun içinde bir yerlerden ve doğruluk payı olduğuna inanmamı sağladı.

Ben şiddet yanlısı bir pisliğim, bunu biliyorum, ama Küçük Dolly'min başına benimle tanışmadan önce bir şey geldiyse, onun travmasına katkıda mı bulunuyorum? Onun dediği gibi "onlar" gibi miyim? Sanırım içime bir çeşit suçluluk duygusu giriyor. Daha önce hiç hissetmediğim bir şey, ama bu sadece bu kızın bana ne yaptığını gösteriyor. İçimde bir savaş var çünkü birlikte olduğumuzda kim ve ne olduğumdan hoşlanıyor gibi görünüyor ve bu da beni çelişkiye düşürüyor. Biliyorum, yakında onunla bu konuda konuşmak zorunda kalacağım, ama sadece kendini hissettiğinde. Başka bir psikotik atak geçirmesini istemiyorum.

O içten içe bu kadar kırılmışken benim ona karşı bu kadar sert olmam beni ürpertiyor. Korkunç şeyler yaptım ve insanları bir saniye bile düşünmeden incittim, ama onunla durum farklı. Beni korkutan bir şekilde ona değer veriyorum. Evet, ben, hayatında hiçbir şeyden korkmayan adam. Yaşamak için insanları en korkunç şekillerde öldüren ve zerre kadar pişmanlık duymayan adam.

Bir elimi siyah, kıvrık saçlarımda gezdiriyorum, hayal kırıklığım yüzeye çıkıyor. Aniden içeri girdiğinde beni görmüyor ve yatağın üzerine eğilip omuz zincirli küçük siyah çantasına uzanırken her hareketini izliyorum. Gözlerim yine onun üzerinde geziniyor, bu kadar kapalı olmakla haksızlık ettiğimi biliyorum.

"Bir yere mi gidiyorsun?" Sesim alçak ve derinden geliyor.

Bana doğru dönmeden önce vücudu sarsılıyor. Kaşlarını meydan okurcasına kaldırdı, halimden rahatsız olduğu belliydi.

"Blush'la birkaç saatliğine dışarı çıkıyorum," diye cevap veriyor, çantasının zincirini kolundan yukarı kaydırarak.

Kendimi duvardan uzaklaştırıyorum ve ona doğru yavaş, korkutucu adımlar atıyorum, nefes alışının nasıl hızlandığını fark ediyorum, ama çenesi güvenle kalkmış. Önünde durduğumda güzel yüzüne bakıyorum, siyah makyaj mavi gözlerini süslüyor, irislerini ortaya çıkarıyor. Dolgun dudaklarına,

Parlatılmış, dikkatimi çekiyor ve kendimi bu kadar güzel gördükleri için sikimi aralarına sokmak isterken buluyorum. Beni geçmeye çalışıyor ama ben üst kolundan tutup onu önüme çekiyorum.

"Şimdi de benimle uğraşmak mı istiyorsun, Cehennem?" diye soruyor, belli etmemeye çalışsa da yüz hatlarında incinmiş bir ifade belirliyor.

Elimi ensesine kadar sırtının kıvrımlarında gezdiriyorum ve ben dudaklarının üzerinden konuşurken başını iki yana sallıyor. "Söyle bana Dolly, seni sikmemden hoşlanıyor musun?" diye soruyorum, sesim hırıltılı.

Gözlerimi arıyor, "Evet," diye fısıldıyor tereddüt etmeden.

"Neden?"

Bir an düşünüyor, gözleri benimkileri tarıyor. "Çünkü sen hayatım boyunca tanıştığım ve tamamen güvendiğim ilk erkeksin," diye dürüstçe nefes alıyor. "Sen bana sadece arzuladığım acıyı değil, onunla birlikte gelen güzel mutluluğu da veren ilk erkeksin. Senin varlığında, kalbimdeki acının yerini senin acı veren zevkin alıyor. Güvendeyim, her ne kadar güvende olmak canımı çok yaksa da."

Alnımı onunkine yaslayıp devam etmesine izin verirken gözlerim kapanıyor. "İlk başta şüpheciydim. Bunun doğru olmadığını, bunu bu kadar çok istediğim için hatalı olduğumu hissettim." Gözlerimi açıp onunkilere bakıyorum, sözlerinin yoğunluğu beni çarpıyor. "Ama sonra anladım ki, güvendiğin adam için karanlık arzuna boyun eğmenin bir sakıncası yoktu ve..." Bir an duraklıyor, derin bir nefes alıyor, "Bana, kimseye göstermediğin halde içinde çarpık bir iyilik olduğunu gösteriyorsun. Bu beni hissettiriyor..."

Başımı kaldırıyorum, bakışlarım yüzünü tarıyor, bunun gerçek olup olmadığını merak ediyorum ve ellerini göğsümden yukarı kaydırıyor. "Soğuk içimin hiç hissetmediği şeyleri hissettiriyorsun bana, Cehennem. *Ateşi*. Kendimi ölü hissettiğimde, bana her zaman yeniden yaşadığımı hissettirdin. Birlikte olduğumuz her an ve bana dokunduğunda ruhuma yeniden hayat veriyorsun."

Bana ağır gelen başka bir şey sormadan önce sözlerini dikkatle dinliyorum. "Neden acı çekmekten hoşlanıyorsun Noir?" Gözlerim onunkilere takılıyor ve yüzünü yana çevirmeden önce keskin bir nefes alıyor.

"Bir nedeni olduğunu düşündüren nedir?" diye , sesi fısıltıyı ancak geçiyor. Hemen cevap vermiyorum, o göz temasından kaçınmaya çalışırken bakışlarım onun güzel yan profiline sabitleniyor.

"Her zaman lanet olası bir sebep vardır," diyorum sonunda. "Olduğum kişi olmam için yüzlerce nedenim var ama hiçbir başkalarına acı çektirmek için kendimi kontrol edemeyişimi haklı çıkarmıyor."

Sonunda gözlerimin içine bakıyor, yüz ifadesi kırılganlık ve meydan okumayla dolu. "Sanırım sen ve ben o kadar da farklı değiliz."

İleriye doğru bir adım daha atarken gözlerim sertleşiyor, sesim şiddetli bir hırıltıya dönüşüyor. "Sen benim gibi değilsin. Asla da olamayacaksın." Kolumu sırtının ortasına dolayarak onu kendime doğru çekiyorum, yüzüm onunkinden birkaç santim uzakta. "Son on beş yıldır, muazzam acı ve ıstırap vermek için yaratıldım, Dolly. Ve bunun nasıl hissettirdiğini çok seviyorum."

Sessiz ve boş kalıyor, gözleri benimkileri arıyor. "Neden acı çekmekten hoşlanıyorsun? Neden benimle tanışmadan önce saf tenini işaretledin ve neden şimdi bunu tekrar yapıyorsun?"

İçten içe nedenini bildiğimi düşünsem de, bana güvendiğini iddia edip gerçeği söylemediği için hayal kırıklığım artmaya devam ediyor. Yüzünü başka tarafa çevirmeden önce gözlerinin yaşlarla dolduğunu fark ediyorum, sesi titriyor. "Önemli değil," diye mırıldanıyor alçak bir tonda.

Birden yüzünü tutup yanaklarını sıkıyorum ve onu bir kez daha yoğun gözlerime bakmaya zorluyorum. "Bu benim için çok önemli," diyorum sıkılmış dişlerimin arasından. "Sana benimsin dediğimde ciddiydim Noir. Bu sadece güzel yüzün ve güzel vücudun demek değil, ruhun da demek. Hepsini istiyorum. Acını, gözyaşlarını, kahkahalarını. Sana sadece acı vermek istemiyorum; sana daha fazlasını vermek istiyorum. Daha fazlasını hissetmeye ihtiyacın var."

Gözyaşları yanaklarında izler bırakarak dökülüyor. "Yapabilir miyim bilmiyorum," diye fısıldıyor, sesi kırılıyor. "Acı yardımcı oluyor."

İşte o zaman kafama dank etti. Bu lanet olası travma olayı. Noir, tıpkı benim gibi, alışık olduğu şeylerin dışında hiçbir şey yaşamamış. Bu kabarık boku hiç deneyimlemedi ve beni o kadar rahatsız etmese de, açıkça onu rahatsız ediyor.

Hiçbir uyarıda bulunmadan, kalçalarının arkasından tutup onu hızla kaldırıyorum ve yatağa geri bırakıyorum. Ani baskınlığımdan bir gıcırta kaçıyor, ama bir şey söyleyemeden, üstüne uzanırken dilimi ağzına sokuyorum.

Vücudu bir an için geriliyor, sonra benimkinin karşısında eriyor, elleri sırtımı kavlıyor. İnce elbisesinin askılarını omuzlarından aşağı çekiyorum, kumaş parmaklarımın altından kolayca kayıyor. Hızlı bir çekişle göğüslerini serbest bırakana kadar aşağı çekiyorum, soğuk hava göğüs uçlarının anında sertleşmesine neden oluyor. Elbisesini kalçalarına doğru itiyorum, ellerim sert ve aceleci.

Ellerim açıkta kalan etinin üzerinde dolaşırken, kıvrımlarının yumuşaklığını hissederken, içime doğru eğilirken, daha fazlasını arzularken, inlemeleri dilime karşı titreşiyor.

Külotunun iplerini yakalıyorum, sadece kalçalarının yarısına kadar sürüklüyorum, tamamen koparmak için tenimi onunkinden ayırmak istemiyorum. Kemerimi çözüp fermuarımı aşağı indirirken, elimi saçlarının arkasına atıp bir avuç alıyorum ve boynunu bana göstermek için geri çekiyorum. Sert sikimi dışarı fırlatıp ucunu ıslak girişine bastırıyorum, ayrık dudaklarının üzerinden nefes alıp veriyorum, sonra içine gömülüyorum.

Onu gerdiğimde sürükleyici bir nefes veriyor, gözleri geri dönüyor, ama normalde yaptığım gibi ona çarpmıyorum. Yavaş yavaş duvarlarından aşağı kayarken aletimin ve piercinglerimin her santimini hissetmesini sağlıyorum. Duygu yoğun, sıcak amcığı beni sarıyor ve her anının tadını çıkarıyorum. Taşaklarımın derinliklerine iner inmez başımı eğiyorum ve daha önce hiç yapmadığım bir şey yapıyorum

-Narin boynunu dilimle ve dudaklarımla boğuyorum.

Duygudan titrediğini hissediyorum ve yavaşça onu bana kesinlikle yabancı olan ama ona yabancı olmayan bir şekilde becermeye başlıyorum. Ama bu sefer Topal Dick'le değil, benimle ve onun benim için boşalmasını sağlayacağım.

Ona tekrar tekrar dalarken hiç acı çekmiyorum ve şaşırtıcı bir şekilde, düşündüğüm kadar boktan değil, ama şüphesiz onunla olduğu için. Onunla hiçbir şey boktan olamaz. Tırnaklarını sırtıma geçiriyor, meme ucu piercingleri her darbede göğsümde aşağı yukarı kayıyor, biri benimkiyle çarpışıyor. İnlemelerinin yanı sıra taşaklarımdan aşağı sızan boşalması da ona yaptığım şeyden zevk aldığını gösteriyor.

"Biz ahlaksızlıktan ve acıdan çok daha fazlasıyız, güzel kızım. Bizi birleştiren şey aramızdaki bağıdır, çarpık zihniyetlerimiz değil," diye mırıldanıyorum kulağına ağır nefesler alarak.

Başımı kaldırıp dolgun dudaklarını tekrar dudaklarıma götürüyorum ve o da beni hevesle öpüyor, ben de kalçalarımı ona doğru savurarak ve bacaklarını açarak sürekli, derin bir ritimle sikimi sıırılsıklam amına sokmaya devam ediyorum.

daha da ayırdım. Kollarımdan birini dizinin altından geçirip kaldırıyorum, böylece daha fazla sürebiliyorum ve bir süre sonra ikimiz de zevke teslim oluyoruz.

Vücudu ve amcığı etrafımda sıkılaşıyor, orgazmı onu çekirdeğine kadar sarsıyor. Derinlere bastırıyorum, dölleri en uzak derinliklere fişkırıyor ve bu his yüzünden dudaklarına karşı hırıltılı bir inilti çıkarıyorum. İkimizin de işi bitene kadar onu yavaşça becermeye devam ediyorum ve sonra yüzümü boynunun kıvrımına yaslayıp nefessiz birkaç öpücük veriyorum.

Ama sonra aniden hıçkırdığını duyuyorum ve hızla başımı kaldırıyorum. Sulu gözlerine baktığımda, dudağı titreyerek bana bakıyor. Kolunu omuzlarıma dolayarak beni dudaklarına doğru çekerken başımı yana eğiyorum.

"Çok teşekkür ederim," diye fısıldar, sesi çatallaşmıştır.

Gözlerim hafifliyor ve alnımı onunkine yaslayıp başparmağımı çenesinde gezdiriyorum.

Gözlerini kapatıyor, bir damla gözyaşı gözünden saçlarına doğru süzülüyor. "Böyle hissedebileceğimi hiç düşünmemiştim."

Eğer gerçekten bir kalbim varsa, bunu söylediğinde içindeki acıyı hissettim. Dolly'm neler yaşadı böyle? Bunu ona kim yaptı? Onları öldüreceğim. Onlara korkunç acılar çektireceğim. Onun için tüm dünyayı yakıp yıkacağım. Bilmem gerek ama bu konuda onunla yüzleşmek için beklemem gerektiğini de biliyorum. Şu an o kadar kırılgan ki.

"Bunu bir daha kendine yapmanı istemiyorum, güzel kız." Dudaklarına doğru mırıldanıyorum, "Eğer her şeyin darmadağın olduğunu hissediyorsan, bana gelmelisin. Erkeklerin en iyisi olmayabilirim ama senin için en iyisi olmaya çalışacağım."

Başıyla onaylamadan önce derin bir nefes alıyor. Bir anlık sessizlikten sonra kendimi onun üzerinden itiyorum, kolumu sırtının ortasına doluyorum ve onu da yanımda sürüklüyorum. Ayaktayken kemerimi bağlıyorum ve o da elbisesini ayarlamadan önce külotunu kalçalarından yukarı çekiyor.

Beni geçip, bozduğum makyajını düzeltmek için banyoya girmesini izliyorum, görünüşe göre şimdi çok daha mutlu. Döndüğünde doğrucu bana yöneliyor. Kollarını omuzlarıma doluyor, beni dudaklarına çekiyor ve bir iniltiyle ağzımı öyle bir yalıyor ki, onu yatağıma bağlayıp bütün gece o güzel göt deliğini mahvedecekmişim gibi hissediyorum.

Elbisesini kaldırıyorum, yumuşak, şeftali gibi yanağını sertçe sıkıyorum, bu onun ciyaklamasına ve dudaklarıma gülümsemesine yetiyor. Şimdi çıkardığı sersemlik sesi kulaklarıma müzik gibi geliyor.

Konuşmadan önce yüzünün her ayrıntısına, her ifadesine bakıyorum. "Sonra, bu kadar nazik olacağıma söz veremem, Noir."

Gözleri muziplikle parlayarak sinsice sırtıyor. "Söz mü?" alt dudağını ısıtarak bir kaşını kaldırıyor.

Hırlıyorum, ona olan açlığım yeniden alevleniyor. Kıçına sert bir tokat atıyorum, ses odada yankılanıyor. "Seni lanet yatağıma zincirlemeden önce, taze döllerim amına bulaşmış halde defol git buradan," diye homurdanıyorum, sesim hayal kırıklığıyla dolu.

Kıkırdıyor, tüylerim diken diken oluyor ve hızla yanımdan geçiyor. Her hareketini izliyorum, karanlık gözlerim kalçalarının ve kıçının salınımını takip ediyor, ta ki kapıdan çıkmadan önce bana gülümseyene kadar.

HELL

Karavanın dışında Soul ve Wrath ile birlikte bisikletlerimizin yanında oturmuş sigara içerken telefonum cebimde titriyor. Çıkarıp ekrana bakıyorum ve yine amcamın aradığını görüyorum. Dişlerim sıkıntıyla birbirine çarpıyor ve telefonu kulağıma götürerek düğmeye basıyorum.

"Ne istiyorsun lan sen?" Şak diye söyledim.

"Sana bir adres mesaj atacağım, dışarı çıktığında beni ara." Telefonu kapatmadan önce söylüyor.

"İyi misin?" Soul arkamdan konuşuyor ve ben de küçük bir baş sallama hareketi yapıyorum.

Mesajı neredeyse anında aldığımda, telefonumu cebime geri koymadan önce ona bakıyorum ve sonra bisikletime biniyorum.

Ayağı tekmeledim, motoru çalıştırdım ve söylediği yere doğru ilerledim.

HOLLOW HELLION

Varış noktasına vardığımda, Oddity'den çok uzak olmayan bir barın karşısındaki caddede motoru durduruyorum. İçeriye bakıyorum, etrafın aşağı yukarı boş olduğunu fark ediyorum ama içeriden gelen müzik sesini duyabiliyor ve içeride dolaşan insanları görebiliyorum. Cebimden telefonumu çıkarıp numarasını kaydırıyorum ve arıyorum. Birkaç kez çaldıktan sonra cevap veriyor.

"Orada mısın?" diye soruyor, sesi derin ve hırçın.

"Evet, buradayım ama neden buradayım? Umarım bu yine bir tür sikişme değildir."

"Oh, değil. O içeride," diye tehditkâr bir tonda cevap veriyor. "Bana inanmıyorsan pencereden bak."

İç çekiyorum, bisikletimden inip bara doğru yürüyorum. Bir pencerenin önünde durup karelerden birine bakıyorum, gözlerim herkesi tarıyor.

"En sağda, arkada."

O tarafa bakıyorum ama Harley değil.

"Bu da ne böyle Kyro?" Dişlerimi sıkarak söylüyorum, gözlerim Blush'ın yanındaki Noir'a odaklanmış.

"Sarışın kız Harley," diye cevaplıyor sakince.

"Hayır, değil. O Noir."

Yumuşak bir kıkırdama çıkardığını duyuyorum ve kaşlarım öfkeyle çatılıyor.

"Burnunun dibindeydi ve sen onu öldürmek yerine kendi kuzeninin katiliyle mi yattın?" diyor ciddiyetle.

Ona bakarken kanım donuyor, midem bulanıyor. "Yalan söylüyorsun."

"Ben , Hell. Bu Harley. Bana inanmıyorsan ona sor." "Bana siyah saçlı olduğunu söylemiştin," diye itiraz ediyorum.

"Benden saklamak için boyayana kadar öyleydi.

" dedi kararlı bir şekilde. "Şimdi onu bana getir."

Nabzım kulaklarımda atıyor, avuçlarım terliyor, etrafımdaki her şey bulanıklaşıyor.

"Bu yumuşak duyguları bir kenara bırak, Hell. O söylediği kişi ya da şey değil, bu konuda bana güven. Kai'yi o öldürdü."

"Sana güveniyor muyum?" Telefonda acıyla bağıyorum. "Ne zamandır Oddity'de olduğunu biliyorsun?"

O sustuğunda, sinirim beni ele geçiriyor ve etrafımda dönüyorum, "Ne kadar sürecek?" Bağıyorum.

"Başından nerede olduğunu biliyordum," diye itiraf ediyor.

Vücudum geriliyor ve o devam ederken gözlerimi ileriye dikiyorum, "Sen ve ben çok farklı değiliz, Cehennem. Sen avınla oyun oynamayı seviyorsun, ben de öyle. Bu bizim kanımızda olmalı."

Gerçekler yüzüme vurmaya başladı. "Onu kollarıma bilerek ittin. Birlikte olduğu o küçük sersem senin işin miydi?"

"Ahhh, Eli, evet. İyi iş çıkardı."

Öfke neredeyse içimde patlıyor ve dişlerimi sıkıyorum. "Seni öldüreceğim, seni amcık."

"Onu sadece öldürmen gerekiyordu, Hell. Onu senin ellerine ben ittim. Taahhütlerin yerine aletini seçtiğinde, biraz daha sürmesine izin verdim. Beni suçlayabilir misin? Bu kadar kör olmamalıydın."

Gözlerimi kapatıyorum, delirmiş zihnimin içinde dönen boktan şeylere rağmen nefes almaya çalışıyorum.

"Şimdi onu bana getir."

"Siktir git," diye
bağıyorum.

"Onu koruyamazsın, Hell; Gölge'nin bir üyesini öldürdü ve vuruşu gerçekleştireceksin. Kural kuraldır."

Kükrüyorum ve telefonumu kaldırıma fırlatarak paramparça ediyorum. Hızla dönüp pencereden tekrar bakıyorum ve Noir'in Blush'ın dansına güldüğünü görüyorum, o kadar kaygısız ve güzel ki.

Benim Küçük Dolly'm.

Ahlakımı, ona karşı hislerimi, kim olduğumu, kim olacağımı ve buradan nereye gideceğimi sorgularken çenem sıkılıyor, düşüncelerim karmakarışık oluyor. Gerçekten umursadığım tek kadın, beni tamamen saplantılı hale getiren kadın, öldürmem gereken kadınla aynı kadın.

Doğru ve yanlış arasındaki çizgiler bulanıklaşıyor ve Shadow'lara olan sadakatim ile Noir'a olan bağımlılığım arasında ortada kalıyorum. Ne yapacağımı bilemeden arkamı dönüp motoruma yöneliyorum. Bir süre Gölgeler'de bekliyorum ve onun Blush'la birlikte bir taksiye bindiğini görünce Oddity'ye geri dönüyorum.

NOIR

Sabah uyandığımda kollarımı başımın üzerinde esneyerek uzatıyorum. Cehennem'in hâlâ burada olmadığını görmek için karanlık odaya bakıyorum. Dün gece döndüğümde kayıptı. Elimden geldiğince uyanık kalmaya çalıştım ama alkol çok güçlüydü ve kazandı. Kalkmadan önce yorganı üzerimden atıp dolu mesanemi boşaltmak için banyoya doğru yürüdüm.

İşim bittiğinde yatak odasına dönüp üzerime birkaç kıyafet ve ayakkabı geçiriyorum. Hazır olduktan sonra kapıya gidip açıyorum ve Soul ile Wrath'ı masada otururken görene kadar aşağıya iniyorum.

Gözleri benimkilerle buluştuğunda durup ikisinin arasına bakıyorum. "Cehennem nerede?" Merakla soruyorum.

Wrath'ın çenesi gergin bir şekilde uzaklara bakarken Soul, "Sanırım ormanda," diye cevap veriyor.

Ona şüpheyle baktıktan sonra küçük bir baş selamı veriyorum ve karavandan çıkıyorum.

HOLLOW HELLTON

Sık ormanda ilerlerken hava erken ve sisli. Gökyüzü kasvetli bir gri ve hava soğuk. Düşüncelerim dün geceye, Cehennem'in beni tüm varlığımı ateşe verecek şekilde nasıl becerdiğine kayıyor. O kadar tutkuluydu ki zorlukla nefes alabiliyordum. O yumuşak darbelerin anısı, içime ne kadar derinden gömüldüğü, ağır vücudunun benimkinin üzerindeki ağırlığı ve o sarhoş edici boyun öpücükleri aklımdan çıkmıyor.

Hay sikeyim. Ona çok fena aşık oluyorum. O anda benim için bunu sağlamlaştırdı. Yardım edemedim ama ağladım. Hiç bu kadar aşkla sevişmemiştim. Boşaldığımda beni farklı bir evrene götürdü.

Cehennem'in yeraltı odasına yaklaştığımda kapıların ardına kadar açık olduğunu fark ediyorum. Onu görmek için sabırsızlanarak ama aynı zamanda dün gece neden geri gelmediğini merak ederek alan boyunca ilerliyorum. Sonunda yavaşça basamakları inmeden önce yerdeki karanlık deliğe bakıyorum. Aşağıya ulaştığımda, geçidin en ucundaki kapının ardına kadar açık olduğunu hemen görüyorum

-Daha önce hiç girmediğim bir oda. Eşiği geçene kadar temkinli adımlarla ilerliyorum.

Loş alana girer girmez, önümde dikkatimi çeken farklı insanların fotoğraflarıyla dolu büyük bir pano var. Durana kadar kademeli adımlarla devam ediyorum, gözlerim tüm yüzleri tarıyor, hiçbirini tanımıyorum, ta ki aniden ortadaki bir tanesine çekilene kadar. Geniş gözlerle bakarken nefesim boğazımda düğümleniyor.

Elim titreyerek uzanıyor, ta ki parmaklarım usulca üzerine değene kadar. Kısıtıp panodan çekiyorum ve bulanık bir görüşle, kafam karışmış bir halde kendime bakıyorum.

"Onu tanıyor musun?"

Bedenim öyle bir sıcıyor ki, arkamdan gelen Cehennem'in sesiyle neredeyse yerimden sıçrayacağım. Onunla yüzleşmek için döndüğümde, odanın köşesindeki bir sandalyede oturduğunu, karanlıkta örtüldüğünü, sadece tehditkâr dış hatlarının ve spiral parlayan kürelerinin görüldüğünü görüyorum. Gözlerimden yaşlar akıyor, elimde değil ve sertçe yutkunuyorum.

"Hayır, kim o?" Vücudum titriyor ve kalbim çarpıyor olmasına rağmen kendimden emin bir şekilde söylemeye çalışıyorum.

Yavaşça ayağa kalkıyor ve bana doğru yaklaşırken her hareketini izliyorum, tamamen benim alanıma girene kadar yavaş yavaş gölgelerden çıkıyor. Fotoğrafı elimden almadan önce gözleriyle yüz hatlarımı inceliyor.

"Kuzenimi öldürdü," diye cevap veriyor ürkütücü bir sakinlikle.

Gözlerim büyüyor ve başımı bir kez sallıyorum. "Ne?" Endişemin zirve yaptığını hissederek fısıldamayı başarıyorum.

Etrafımda dolaşp beni ölçüp biçiyor ama ben onun tehditkâr aurası karşısında soğukkanlılığımı korumaya çalışıyorum. "Kuzenim Haze'i öldürdü, Noir."

Göğsüm daha önce hiç hissetmediğim kadar sıkışıyor ve gözlerim kapanıyor, yanaklarımdan daha fazla yaş süzülüyor.

"Ne oldu?" Olacakları geciktirmek için elimden geleni yapmaya çalışarak mırıldanıyorum.

"Yaklaşık bir yıl önce, Kai babasının malikanesinin mutfak zemininde ölü bulundu," diye sertçe açıklıyor. "Boğazı kesildikten sonra, siki ve taşakları boğazına tıkılmış."

Kaşlarıım şaşkınlıktan çatılıyor, neredeyse onunla yüzleşmeye hazırım, ta ki aniden zihnime bir flashback girene kadar. Kyro'nun mutfağında durmuş, yerde yatan Kai'ye bakıyorum, beyaz geceliğim ve ellerim kan içinde.

Başımı sallıyorum, adını söylediğinde gözlerimi sıkarak kapatıyorum. "Hayır," diye fısıldıyorum başka bir rüya benzeri sekans düşüncelerimden geçmeden önce.

"*Seni buradan çıkarmalıyız...*" Arabella yalvarıyor, sözleri arkamdan kulaklarımda çınlıyor.

Gözlerim pırıldayarak açıldığında gerçeklik yüzüme çarpıyor ve dönüp kapıdan dışarı koşuyorum. Cehennem'in peşimde olduğunu duyarak dik merdivenleri hızla çıkıyorum ve ıslak çimlerin üzerinde tökezlerken, kaçmak için çaresizce ağlıyorum.

"HARLEY!" Gerçek adıımı haykırıyor, öfkeli sesi açık alanda yankılanıyor ve ben aniden duruyorum.

Bu isim bana bir balyoz gibi çarpıyor, onun dilinden dökülür dökülmez zihnimde yankılanıyor.

Harley. İsim şimdi yabancı geliyor, geçmişten gelen bir hayalet gibi. Nefes almakta zorlanıyorum, kaçtığımız günün görüntüleri netleşiyor, bıraktığımız cinayet

Arkamda, Cehennem'le yüzleşmek için dönüyorum, gözlerim dehşetle büyüyor.

Çimlerin üzerinde birkaç yavaş adım atarken bedenim kaskatı kesiliyor. "Sen Harley misin?" diye soruyor, parmağıyla beni işaret ederek.

KontROLSÜZCE hıçkırıyorum ve başımı sallıyorum. "Özür dilerim, bilmiyordum. Hatırlayamıyorum. Ben..."

Beklenmedik bir şekilde gözlerinde cinayetle bana doğru fırlıyor ve ben ondan kaçmak için dönüyorum. Bana o kadar çabuk yetişiyor ki, sanki hiçbir ağırlığım yokmuş gibi beni kucağına alıp omzuna attığında tiz bir çığlık atıyorum. Beni ormana doğru taşırken tek yapabildiğim ağlamak ve yenilgiyle sarkarken beni öldürmemesi için yalvarmak. Her adımda ondan yayılan öfke ve acıyı hissedebiliyorum ama gitmeme izin vermiyor.

Harley ismi zihnimde yankılanıyor, unutmaya çalıştığım bir geçmiş hatırlatıyor. Ne halt ettim ben? Cehennemin pençesi sıkılaştıkça sorular etrafımda dönüyor, beni boğuyor. Her şeyin sonunda beni yakaladığımı fark ediyorum, hem de olabilecek en kötü şekilde. Bu kadar derinden aşık olduğum adam Kyro'yla akraba.

Amcası. Bunun için beni affetmeyecek.

THE HOLLOW HELLION

The Hollow'un karavanına girdiğimizde, saçlarımın arkasında hâlâ mutfakta olan Soul ve Wrath'i görüyorum. Hell yatak odasına girene kadar benimle birlikte merdivenleri koşarak çıkıyor ve kapıyı arkamızdan tekmeleyip kilitliyor. Ne olduğunu anlamadan yatağın üzerine fırlatılıyorum ama ondan uzaklaşmak için ayaklarımı yatağın üzerinde tekmeleyerek geri çekiliyorum. Gözlerinde hiçbir duygu olmadan, üzerine diz çöküyor, bacağımla tutuyor ve beni kuvvetle altına çekiyor. Avuçlarımla göğsüne bastırıyorum, vücudum titriyor, biraz mesafe yaratmaya çalışıyorum.

"Söyle bana," diye hırlıyor, ama normalde içimi gümbürdetecek bir şekilde değil. Bu hırıltı vahşi. Sessiz kalıyorum, gözlerim irileşiyor, nefesim kesilirken göğsüm genişliyor.

"SÖYLE BANA!" diye bağılıyor yüzüme ve bedenim geriliyor. "Hatırlayamıyorum..." Hıçkırıklar arasında fısıldıyorum.

"Tıpkı geçen gece kollarını kestiğinde bana tacizci dediğın gerçeğinden tamamen habersiz olduğın gibi."

Başımı salladım. "Ne?"

"Benim de onlar gibi olduğumu söylemiştin," diyor çenesi gerilmeden önce. "Tıpkı bana bir daha asla sahiplenilmeyeceğini söylediğın gibi!"

Gözlerimden yaşlar süzölüyor ve yüzümü başka tarafa çeviriyorum, ama o yüzümü yakalıyor ve beni onun girdaplı, öfkeli derinliklerine bakmaya zorluyor.

"Bana yalan söylemeyi kes. Bana neden ve ne olduğunu söylemek için tek bir şansın var, yoksa seni bir daha asla dinlemeyeceğim."

"Ne bilmek istiyorsun?" . "Her şeyi."

"Ben... Nereden başlayacağımı bile bilmiyorum."

"Kyro." Bu isim Cehennem'in dilinden zehirli bir nehir gibi yuvarlanıyor ve midem bulanıyor.

"Üvey babam," diye fısıldadım.

"Ne?" Yüzümü yavaşça bırakırken ses tonundaki şaşkınlığı ve şoku hissediyorum.

"Annem ölmeden önce onunla evliydi."

Sessiz kalır, yüzü şaşkınlıkla boyanmıştır ve sonunda cevap verir. "Ama ben seni tanımıyorum. Seni neden tanımayayım ki?"

Ağlamaklı gözlerim onunkilerle buluştu. "Çünkü kimse hayatta olduğumu bilmiyordu. Beni kilit altında tuttu. Herkes o araba kazasında annemle birlikte öldüğümü sanıyordu."

"Sen benim üvey kuzenim misin?" diye cevap vermeden önce dudakları neredeyse şaşkınlıkla aralanıyor.

Kaskatı omuzlarımı silkiyorum, gerekliğē geri dönmeden ve yüzü tekrar ifadesizleşmeden önce şok olmuş gözlerine bakıyorum.

"O zaman seni neden kilitlesin ki?" diye acı acı nefes alıyor, sanki bana inanmıyormuş gibi ve ben de kendimi savunmaya geçiyorum.

"Neden amcana sormuyorsun?"

Yüzünü benimkine yaklaştırmadan önce çenesi geriliyor. "Sana soruyorum lan. Benimle taşak geçme Noir, geri bunun senin gerçek adın bile olmadığını anlamıştık. Kuzenimi öldürdün."

Gözlerimi kısıyorum, başımı kaldırıyorum, dudaklarım onunkilere değiyor. "Eğer onu öldürdüysem, sanırım kimseyi öldürmekten korkmadığımı anlamışsızdır. Seni bile." Öfkeyle haykırıyorum, tehdit ağır nefes alış verişlerimize karışıyor.

Boğazımı sıkmadan önce gözlerinde parlayan öfkeyi görüyorum ve çenemi kaldırıyorum. "Bu narin küçük boynunu lanet bir buzlu şeker gibi kırabilirim. İstedğin kadar belalı kız gibi davranabilirsin ama kimin altına yattığını unutma."

Eline karşı sertçe yutkunuyorum, gözlerimin daha fazla yaş akıyor.

"SÖYLE LAN BANA!" Yüzüme doğru tekrar bağırıyor, öfkesi dışarı taşıyor ve elimde olmadan irkiliyorum. Kelimeleri çıkarmakta zorlanıyorum. Daha önce hiç yüksek sesle söylemediğim kelimeleri.

"NOIR!"

"BANA TECAVÜZ ETTİLER!" Avazım çıktığı kadar bağırıyorum ve yüzü düşüyor. "BEN BİR HIÇ OLANA KADAR DEFALARCA!"

Kelimeler hem ikimizi hem de odayı titretiyor. Yalanı tespit etmek için gözlerimi tarıyor ama asla bir yalan bulamayacak.

"On iki yaşımdan beri," diye mırıldanıyorum, sesimdeki acı açıkça belli oluyor. "Zincirliydim ve onlar için eğlenceden başka bir şey değildim, Cehennem."

Gözleri kapanıyor, sözlerimi anladığında duruşunda hafif bir dalgalanma oluyor, sonra başını eğip boğazımı hafifçe serbest bırakıyor.

"O gece sadece küçük anlarda aklıma geliyor ama tam olarak değil. Ne olduğunu bilmiyorum" diye hıçkırıyorum, "Kız kardeşimi de diğer odada tutuyordu ama nerede olduğunu bilmiyorum. Birlikte kaçmıştık."

Başını kaldırıyor, bakışları benimkilerle buluşuyor, "Kyro bir kız kardeşten hiç bahsetmedi." İslanmış, acıyan gözlerimi kapatıyorum ve o devam ederken kenara bakıyorum, "Sadece senden bahsetti."

"O zaman kız hâlâ onda olmalı." Mırıldanıyorum, kalbim acıyor.

Yan profilime bakıyor, "Seni öldürmem emredildi Dolly. Gölge Cemiyeti üyelerinden birini öldürdüğün için bu benim görevim. Lanet olası darbeyi ben aldım." "Ve eğer ben yapmazsam, başkası yapacak." diye devam ederken gözlerim onunla buluşmuyor.

Gözlerimi hafifçe kırıştırıyorum, gerçeklik iliklerime kadar işliyor ama sadece doğru söylediğini biliyorum. "Öyleyse öldür beni. Artık kaçmıyorum. Uzun zaman önce ölmüş olmalıydım. Bunu onun yerine senin yapmanı tercih ederim."

Aniden bir hırıltıyla kendini benden uzaklaştırıyor ve kapıya doğru yönelirken dirseklerimin üzerine tünüyorum, "Cehennem mi? Nereye gidiyorsun?"

"Bazı lanet cevaplar almak için." .

"Ama-" Ben daha bir şey söyleyemeden kapının kilidini açtı, içeri girdi ve arkasından kapıyı çarptı.

HELL

Soul'a Noir'e göz kulak olmasını, ne kendini öldürmeye kalkıştığından ne de kaçtığından emin olmasını söyledikten sonra, zihnim bir karmaşa ve öfke kasırgasına dönüşmüş bir halde doğruca Madam'ın odasına gidiyorum. Perdeyi geri çektim ve içeri girdiğimde masasının arkasında oturduğunu gördüm, gözlerimdeki öfkeyi görünce ilk gülümsemesi soldu.

Ayağa kalkıyor, ses tonunu endişe kaplıyor. "Ne oldu?"

İleri geri adım atıyorum, saçlarımı çekiştiriyorum, yumruklarımı sıkıyorum. "Kahretsin, konuş benimle," diye ısrar ediyor usulca.

Yüzümü ona dönüyorum. "Kyro, Noir'in Kai'yi öldüren kız olduğunu ve başından beri benimle birlikte olduğunu bildiğini söylüyor."

Yüzünde şaşkınlık ifadesi beliriyor, başı bir kez titriyor. "Ne?"

Hızla bir sandalye çekip oturuyorum ve dirseklerimi titreyen kalçalarımaya dayıyorum. "Onun adı Harley ve Haze'i o öldürdü."

Eli açık ağzıyla buluşuyor ve yavaşça yerine oturuyor. "Bu mümkün değil," diye soluk soluğa bağılıyor.

Ona bakarken kaşlarım çatıldı. "Ne?"

"Az önce Harley mi dedin?" Başımın küçük bir selam veriyorum ve gözleri yavaş yavaş kapanıyor. "Harley öldü, Hell. Annesiyle birlikte bir araba kazasında öldü. Ne söylediğini bilmiyorum ama..."

"O lanet olası değil. Noir bana Harley olduğunu söyledi ama Kyo'nun onu bunca yıldır kilit altında tuttuğunu ve tecavüz ettiğini iddia ediyor."

Yavaşça ayağa kalkmadan önce yüzü soluyor, durana kadar odada volta atıyor, gözleri benimkileri arıyor. "İkisi de 'ölmeden' kısa bir süre önce Kyo, Harley'nin annesi Hana'nın bir ilişkisi olduğunu öğrendi," diyor. "Babanla."

Gözlerim açılıyor ve ayağa kalkıyorum. "Ne?" Bağılıyorum.

"Sana söylemedim Hell, çünkü ikisi de ölmüştü. Önemli değildi," diye açıklamaya çalışıyor.

"Ama değil," diye ısırıyorum. "O tam burada ve ben ona tamamen takıntılıyım."

Gözleri yumuşuyor ve önümde durana kadar masanın etrafında dönüyor. "Onun nasıl biri olduğunu biliyorsun. O aşâğılık biri. Lütfen ona zarar verme," diye titriyor ve titrek bir elini koluna koyuyor.

"Ama onu öldürdü anne. Ben emrediyorum... O-"

İç çekerek elini bırakıyor. "Sana söyleyeceğim şey benden sonsuza dek nefret etmene neden olabilir ama yine de söyleyeceğim."

Derin bir nefes alıp yanından geçiyorum ve dinlemek için başka bir yere oturuyorum. "Oyun oynuyor, Hell. Ona aşık olacağını biliyordu ve garip bir şekilde bu mantıklı geliyor," diyor ve tekrar masasının arkasına otururken her hareketini izliyorum.

"Baban ve Harley'nin annesi de birbirlerinden uzak kalamazlardı. En azından yıllar önce duyduğum kadarıyla. Baban Harley'e abayı yakmıştı ve Kyo da bunu biliyordu."

Tekrar doğruldum, daha fazlasını duymaya hazırdım. "O kazaya onun sebep olduğuna dair söylentiler dolaşıyordu."

Babanın ölümüyle de ilgili, ama bu dünyada insanların ne kadar boş konuştuğunu biliyorsun" diyerek şarabından bir yudum alırken elini sallıyor ve beynim cevapsız sorularla dolup taşıyor.

"Bunun lanet bir intikam olduğunu mu söylüyorsun?"

Düşünürken bardağını yavaşça yere bırakıyor ve sonra bana bakıp başıyla onaylıyor. "İntikam bir erkeğe çılgınca şeyler yaptırabilir, özellikle de Kyro gibi bir erkeğe," diyor. "Dediğim gibi, oyun oynuyor ve bu artık çok açık. Sadece Noir'ı cezalandırmakla kalmıyor, aynı zamanda ikinizin de suçu olmayan bir şey için sizi de cezalandırmaya çalışıyor. Kardeşinin karısına aşık olduğu gibi senin de Noir'a aşık olmanı istedi. Sonra da onu öldürmeni ve senden tamamen koparmanı istiyor. Bunu bir düşünün."

Orada sessizce otururken, başım öne eğik, beynim her şeyi gözden geçiriyor. Her şey çok mantıklı geliyor ve öfkem artıyor, bu orospu çocuğundan her zamankinden daha fazla nefret ediyorum.

"Tekrar söylüyorum, bunun için benden nefret edebilirsin, Hell." Madam'ın sesi düşüncelerimi böldü ve ona bakmak için gözlerimi kaldırdım. "Eğer onu yıllarca kilit altında tutup tecavüz ettilerse, onu gerçekten suçlayabilir misin? İnsanın kendini kaybetmeden önce dayanabileceği çok şey vardır."

Çenem geriliyor, başımı tekrar eğdiğimde ruhum sızlıyor, onun haklı olduğunu biliyorum. Dolly'me böyle korkunç bir şekilde zarar verdikleri, onu bu hale getirdikleri düşüncesi, onu öldürmek istememden çok daha fazla onu öldürmek istememe neden oluyor.

Bana haykırırken ağlamaklı gözlerine baktığımda, bunun bir yalan olmadığını duyabiliyor ve görebiliyordum. İçimi parçalayan saf acı ve gerçektir. Onu incitmişler, çok kötü incitmişler. Amcamın tam olarak ne olduğunu biliyorum, ama Kai'nin de bunu yapmasına daha çok öfkelenim. Buna inanmak istemedim ama sanırım armut dibine düşermiş.

Aklıma yeni bir düşünce geliyor ve sertçe Madam'a bakıyorum. "Harley'nin Arabella adında bir kız kardeşi var mı?"

Başını yavaşça sallıyor. "Hayır, o Hana'nın ve babasının tek çocuğuydu."

O tekrar konuşana kadar içimde her şeyi bir araya getirmeye çalışıyorum, sesi nazik ama kararlı. "Geçen gün bana geldi, antidepresan istedi."

Halüsinasyonlar gördüğünü ve kız kardeşini burada gördüğünü söyledi. Akli durumu çok kırılgan, Hell."

Noir bir şeyler görüp duyuyor ve gerçekten bir kız kardeşi olduğuna inanıyor olabilir mi? Sanırım bunu öğrenmenin tek bir yolu var.

HALLOW HELLION

Madamla bir süre konuştuktan sonra bir süre atlıkarıncanın üzerinde oturdum, çılgın zihnimi temizlemeye ve buradan nereye gideceğimi anlamaya çalıştım, ancak hangi yöne bakarsam bakayım, cevap her zaman kristal berraklığında ve hatasızdı. Şimdi her şey mantıklı geliyor. Karanlık Gece'yi neden kontrol etmek istediğini. Beni bayıltmak için hangi ilacı kullanacağını nasıl bildiğini. Gerçek bir anlamı olmayan ama şimdi olan tüm o küçük hatalar.

Karavana döner dönmez koşarak yukarı çıkıyorum, Soul'u kapıda görüyorum ve yatak odama girmeden önce ona başımla selam veriyorum. Onu hemen fark ediyorum ve kendini yatak başlığına doğru itiyor, dizleri yukarıda, mini bebeğe sarılıyor.

Ağlamaktan gözleri şişmiş ve bana bakmamaya çalışıyor. Onun benden bu şekilde korktuğunu görmekten nefret ediyorum. Bektan oyunlarımızı oynadığımızı biliyorum ama bu ondan aldığım tamamen farklı bir korku seviyesi ve bundan hiç hoşlanmıyorum.

Kapıyı kilitledikten sonra ona bakarken ceketimi çıkarıyorum. Kapüşonumu da çıkardıktan sonra yatağın üzerine diz çöküyorum ve onun kırmızı gözleri benimkilerle parlıyor. Ona doğru sürünüyorum ve ben yaklaştıkça o daha çok içine kapanıyor.

Uzandığımda bacağını tutuyorum ve göz temasını kesmeden çekiyorum. İlk başta gergin, uzatmama izin verene kadar bana dikkatle bakıyor. Elim bileğine ulaşana kadar baldırının arkasında ilerliyor, bakışlarım hareketi takip ediyor. Ayak bileğindeki yara izlerini inceliyorum, şimdi M'ye karşı neden bu kadar endişeli ve şefkatli olduğunu anlıyorum. Onda kendi yaşadıklarını temsil eden bir şey görmüştü.

"Bu zincirlendiğin yerden mi?" Hâlâ işaretlere bakarak soruyorum.

"Evet," diye fısıldıyor sonunda.

Başparmağımla lekelerin izini sürüyorum, dokunuşum nazik ve bir koruma dalgası hissediyorum. Gözlerimi onunkilere dikiyorum ve belinden tutup aşağı çekene kadar tekrar ona doğru sürünüyorum. Altımda yatarken paniklemiş ve kafası karışmış görünüyor, hala bebeğini kucaklıyor.

"Beni öldürecek misin, Cehennem?" diye soruyor, kelimeleri titreyerek. "Yapmak zorundayım."

Başını sallıyor, kaderini sulu gözlerle kabullenmiş gibi görünüyor, ta ki ben Yüzümü onunkine yaklaştırdım, dudaklarımız neredeyse birbirine değiyordu. "Ama yapmayacağım." Kaşları şaşkınlıkla birbirine çarptı. "Ne?"

Uzanıyorum, parmak uçlarım sarı saçlarını tarıyor, onu net bir şekilde görmek istiyorum. Gözlerim sonunda onunkilere kilitlenmeden önce yüzünün etrafında dönüyor.

"Seni seçiyorum, Noir. Her zaman seni seçeceğim."

Başını sallıyor, gözyaşları kabarıyor ve dökülmekle tehdit ediyor. "Bunu nasıl söylersin? Yaptığım onca şeyden sonra?"

İç çekiyorum, alnımı onunkine yaslıyorum. "Çünkü sen benim Küçük Dolly'msin ve Dolly'mi benden başka kimse incitemez."

Boğazından bir hırıltı yükseliyor ve ben devam ediyorum: "Bu hayatta senden daha çok arzuladığım hiçbir şey yok. Kaotik dünyama adım attığın andan itibaren, birden fazla şekilde aklımı başımdan aldın ve içimde bir saplantıyı ateşledin. Seni bırakmamın hiçbir yolu yok. İçimdeki boşluğu bir şeylerle dolduran tek kişi sensin... İyi."

Devam etmeden önce durup kelimelerin aklımda yer etmesine izin veriyorum, "Kyro'ya olan sadakatim yok, sana bunu yaptığı için şimdi daha da fazla; onu öldüreceğim. Kai'ye gelince, o tam olarak hak ettiğini aldı. Olanları değiştiremem ve o zamanlar seni kurtaramamış olabilirim ama şimdi kurtaracağım."

Gözlerimi arıyor, çaresizce güvence istiyor. "Peki ya toplum?"

Düşünmek için gözlerimi indiriyorum. Bakışlarımı tekrar kaldırmadan önce "Onlarla konuşmam gerek," diye cevap veriyorum. "Ne olursa olsun, ne olursa olsun, yemin ederim bir daha kimse seni böyle incitmeyecek. Benimleyken her zaman güvende olacaksın."

Bakışlarındaki suçluluk duygusunu görüyorum ve başımı bir kez sallıyorum. "Sakın bunu yapma. Yanlış bir şey yaptığını düşünme. Bundan hoşlanmıyorum."

"Ama benim için tüm bunları yaşamak zorunda olmamalısın, Cehennem," diye mırıldanıyor, gözyaşları dökülüyor.

Başımı kaldırıp yüz hatlarını inceliyorum, "Sakin suçluluk duyma, çünkü seni alevlerden korumak için buranın tamamen yanmasına izin verebilirim. Sen, benim güzel kızım, çekeceğim her yanığa değersin. Ben senin kalkanın olduğum sürece dokunulmazsın."

"Bunu mu demek istiyorsun?" diye soruyor, titreyen avucunu yanağıma götürerek. "Her zaman. Lanet olsun. Kelime," diyorum gergin dişlerimin arasından.

Gözyaşlarını parmaklarımın tersiyle sildiğimde gözleri yumuşuyor. "Gücünü toparlamanın zamanı geldi Dolly. Ne kadar dayanıklı olduğunu gördüm, şimdi seni kırmasına izin verme."

Küçük bir baş sallamadan önce keskin bir nefes alıyor, gözlerinde meydan okuma var ve ben sırtıyorum, "İşte benim kızım."

Dudaklarımı onunkilere indiriyorum, aramızdaki bağ karanlık ruhumu ateşliyor ve dillerimiz çarpıştığında homurdanıyorum. Kolumu sırtının küçük kısmına dolayarak belini kavıyorum ve yanındaki yatağa düştüğümde onu hızla çekerek benimle birlikte yuvarlanmasını sağlıyorum.

Üstüme uzandığında, öpüşmemiz kesintisiz devam ediyor, ihtiyaç ve açlığın yakıcı bir çarpışması. Ellerim yumuşak kıcının kıvrımlarında geziniyor, parmaklarımın altında teninin sıcaklığını hissederek avuçluyorum. Bir elimle uzun tişörtünü sırtına doğru itiyorum, dokunuşuma daha fazla maruz bırakıyorum, diğeri külotunun ipine sarılıyor ve am dudaklarının arasına sıkışana kadar yukarı doğru çekiyorum.

Bir süre ona dokunduktan, zihninin ve bedeninin gevşediğini hissettikten sonra, alt dudağını emiyorum ve bırakana kadar geri çekiyorum. "Sana dokunmama izin verdiğin an, sıçıp batırdığın andı güzel kız. Artık benden kurtulamayacaksın." "Zaten senden kurtulamayacağıma dair bir his vardı içimde. Çok az seçeneğim vardı. Siktiğimin sapığı."

Avucumu kıcına vurarak homurdandım, "Kapa çenenini ve bana sapığının sikini ne kadar iyi yaladığını göster."

Yavaş yavaş bedenimden aşağı inmeden önce gülümsüyor. Beni serbest bırakırken her hareketini izliyorum ve beni içine aldığı anda, sıcak ağız ve dili uzunluğumdan aşağı kayarken, keskin bir nefes alıyorum, ikimizin de zihnini temizlerken bu hissin tadını çıkarıyorum.

HELL

Sabahın erken saatleri ve ben yatağımın ortasında oturmuş, Noir belime sarılmış, sikime biniyor. Kolları yukarıya doğru asılı, zincirlerle bağlanmış, gölgeliğe bağlı. Ellerimle kıcını sıkarken, etinin avuçlarıma değen dalgalanmalarını hissediyorum. Başını geriye atmış, inliyor, kendinden geçmiş durumda. Bir elimi vücudunun ön kısmında gezdirerek zıplayan memelerini avuçluyorum.

Üçüncü orgazmına doğru ilerliyor ve ben de ona mümkün olan en iyi şekilde işkence ediyorum, durup kalkmasını sağlıyorum, bacak kasları . Ortak nemimiz kalçalarımın ve taşaklarımın üzerinde lanet bir su birikintisi gibi, sulu amının içine bir kez boşaldığımdan beri zonklayan sikim sırılsıklam. değildi; çalıştım ama amcığı o kadar iyi ki

Bu hisle savaşmak. Onun içine girer girmez, aletimden fışkıran karıncalanma her seferinde bir saniye içinde beni neredeyse uçurumun kenarına getiriyor.

"Tanrım, çok yaklaştım," diye inliyor nefes nefese.

Bronz teni terden boncuk boncuk, ipek gibi parlıyor, solukları düzensiz çıkıyor. Ağır memesini kaldırırken başımı eğiyorum, delikli meme ucunu ağızıma alıp sertçe emiyorum. Açgözlü amcığı etrafımda kenetleniyor, dudaklarından yüksek sesli bir inilti kaçıyor ve bana daha sert, daha istekli binmeye başlıyor, ağır zincirler hareketleriyle tıngırıyor.

Kıçına sert bir şaplak attım ve çığlık atmasına neden oldum,

Sonra bir tane

daha, sonra

bir tane daha,

Ve bir başkası. Kıçının yanmasını, içindeki kavurucu sıcaklık kadar şiddetli hale getiriyordu.

Sıkılaşan taşaklarımı.

"Daha sert, sürtük küçük bebek. Bana hayatımın gezintisini yaşat ve zincire vurulmuş kuklamdan başka bir şey değilken içimdeki karanlık ruhu sik," diye hırlıyorum tenine karşı, her hece ihtiyaçla kalınlaşıyor.

Kolumu kaldırıyorum, parmağımı dudaklarının arasından geçiriyorum, o da emiyor ve sikim içinde seğiriyor. Islak bir patlamayla dışarı çekerken, etrafına uzanıyorum. Diğer elimle yanağını sıkıca kavırıyorum, yana doğru çekiyorum, böylece küçük kıı ortaya çıkıyor ve sonra içeri kaydırıyorum. Kıçını zıplamalarıyla aynı ritimde parmaklamaya başladığımda, başını ne eğiyor, ağızı açık ve gözleri şehvetle parlıyor.

Manzara mkemmek.

Cinsel bir saldırganlık dalgasıyla boştaki elimle uzanıp boğazını kavırıyorum, dişlerim gıcırıyor. O kadar sert tutuyorum ki nefesi daralıyor, parmaklarım derisini kazıyor.

Boynunu üzerime bastırmak için kullanıyorum, yüzü kızarıyor, yavaş yavaş mor bir gölgeye dönüşüyor ve boğulma nedeniyle hayatının neredeyse solduğunu görmek kendi doruk noktası oluşurmaya başlıyor.

"Ya ikimizi de boşaltırsın ya da benim elimde ölürsün güzel kız," diye uyarıyorum, sözlerim alçak, tehlikeli bir gümbürtü.

Piercingli dilimi ısırmadan önce meme ucunun üzerinde gezdirirken yüzünü gözlemliyorum ve duvarlarının sikimin etrafında sıkışmasını sağlıyorum. Her keskin ısırıkta onu aletimin üzerinde nabız atmaya zorlayarak eylemi tekrarlıyorum. Gözleri yuvarlanmaya başlıyor,

Sonunda onun geldiğini hissedene kadar patlamak üzereydi. Vücudu kasılıyor ve onun serbest bırakılmasının acelesini hissediyorum.

Birkaç saniye daha bekliyorum, bayılmak üzere kadar göt deliğini parmaklıyorum, sonra boğazını serbest bırakıyorum. Hareketleri duruyor, başı öne düşüyor ve vücudu cansız bir şekilde asılı kalıyor. Kalçalarını kavriyorum, kaldırıyorum ve spazm geçiren, damlayan amını tekrar tekrar üzerime çarpıyorum, ta ki sonunda döllerimi içine fışkırtana kadar. Başımı onunkine bastırırken boğazımdan canavarca bir hırıltı kaçıyor, ikimiz de ağır nefes alıyoruz.

Bir anlık sessizlikten sonra yanağına bir öpücük konduruyorum. Bileğini saran kelepçeyi çözmeden önce elimi kesiklerinin üzerinde gezdiriyorum.

"Her zaman iyi bir kızsın." Nefes nefese övüyorum.

Diğerini bıraktığımda bana doğru yığılıyor, yüzü çenemin altına gömülüyor. Saçlarını okşayarak terli yüzünden uzaklaştırıyorum, nefesinin sıcaklığını tenimde hissediyorum ve avucunu göğüs kaslarımın üzerinde gezdiriyor.

"Bana kırılğan küçük bir oyuncakmışım gibi davranmadığın için çok mutluyum," diye mırıldanıyor, sesi yumuşak ama kararlı. Gözleri benimkilerle buluşana kadar başımı eğiyorum. "Bana karşı farklı davranabileceğini, bana bir kurbanmışım gibi davranabileceğini düşünmüştüm."

Başını kaldırıyor, buz gibi bakışları benimkileri arıyor, "Kurban olmak istemiyorum, Hell. Boktan da olsa bu halimizi seviyorum. Sana güveniyorum. Söylediğin ve yaptığın her şeye güveniyorum çünkü hiçbir zaman olduğundan başka bir şeymiş gibi davranmadın."

Kollarını omuzlarıma doluyor, göğüslerini bana bastırıyor ve ellerimi sırtının kıvrımlarında gezdiriyorum.

"Ve hayatım senin ellerindeyse, beni her seferinde kurtaracağını biliyorum," diye mırıldanıyor, sesi kırılğanlıkla dolu.

Bir kaşımı kaldırıyorum, gözlerim kararıyor. "Sen ölüyken seni becermeyi sayamayacağım kadar çok düşündüm, o yüzden bu konuda bahse girme güzel kız," diye açık açık cevap veriyorum.

Dürüstlüğüme karşısında gülmemeye çalışarak dudakları içe doğru kıvrılıyor. "Sen delisin," diyor, sesinde bir parça eğlence var.

"Neden seni hep uyurken izlediğimi sanıyorsun? Evet, orada yatarken çok güzelsin ama bu bana bir şeyler hissettiriyor. Ne kadar huzurlusun, ne kadar cansızsın, ne kadar savunmasızsın ve sen bile kıpırdatmadan vücudundan nasıl faydalanabilirim," diye homurdanıyorum,

Vahşı gözlerim onun diri göğüslerine kayıyordu. "Duyacağım tek şey ıslak aletimin soğuk, ölü amına batışı ve kendi hırıltılı nefes alışım olurdu. Kahretsin, sahip olduğun her deliği döllerimle dolup taşana kadar doldurur, sonra da seni döllerimle gömerdim."

Dönen gözlerime bakıyor, ne kadar korkunç olduğumdan hiç etkilenmiyor, çünkü belki de o da benim kadar tuhaftır.

"Ayrıca, ölüm sınırında sallanırken on kat daha sert boşalıyorsun. Amin beni daha sıkı kavırıyor. Bu yüzden seni sınırlarına kadar test ediyorum."

Derin bir nefes alıyor, dudaklarında küçük bir gülümseme. "Fark ettim," diye nefes veriyor. "Bu beni öldüreceğin anlamına mı geliyor?"

Kaşlarım çatılıyor, dudaklarım kıvrılıyor. "Hayır. Asla böyle bir şey yapmam çünkü bir kerelik bir şey seni bir daha burada görmememe değmez. Bu sadece ara sıra aklıma gelen hastalıklı bir fantezi." Saçının bir tutamını parmak uçlarımla usulca yüzünden uzaklaştırıyorum. "Endişelenmene gerek yok, benim Küçük Dolly'm. Kimse, ben bile seni öldürmeyeceğim." Gözleri merakla yüz hatlarımda geziniyor, sonra küçük bir baş sallama hareketi yapıyor.

"Madam dün gece bana ailelerimizle ilgili bir şey söyledi," diye itiraf ediyorum ve başını yana eğiyor. "Ailelerimiz mi? Ne gibi?"

Küçük bir baş sallama hareketi yaptım. "Annenin babamla bir ilişkisi olduğunu biliyor muydun?"

Gözleri büyüyor, ağzı açık kalıyor, sonra başını sallıyor. "Hayır, olamaz..."

"Öyle, Noir," diyorum kesin bir dille. "Madam yalan söylemez. Onun sadakati bana ve şimdi de size."

Sessiz kalırken gözleri doluyor, farkına varıyor. "Bunu bana bu yüzden yaptı. Sözleri şimdi anlam kazanıyor," diye fısıldıyor.

O bir kenara bakıp düşünürken avuçlarımı sırtına doğru kaydırıyorum. "Görünüşe göre o da benden intikam almak istiyor. Bu yüzden buradasın." Gözleri şaşkınlıkla benimkilere kayıyor ve devam ediyorum: "Topal Dick'i o tuttu. Senin nerede olduğunu hep biliyordu. Karşılığında ona bir şey vaat etmiş olmalı. Muhtemelen özgürlüğünü."

Sessizce bana bakarken mavi gözlerinde acı belli oluyor. "Oyun oynuyordu. Tıpkı ailelerimiz gibi birbirimize aşık olacağımızı umuyor, sonra da seni öldürmemi bekliyor."

Başını eğmeden önce burnunu çekiyor. "Eli buraya gelmemiz için bizi zorladı. Kyro'nun beni bir pedofilin kucağına itmesi beni şaşırtmadı. Kafası böyle çalışıyor." Gözlerini benimkilere dikeyor ve devam ediyor: "Ama bunu yaptığına memnunum."

Çenemi kaldırıyorum, olumsuzlu olumluya çevirdiğini fark ediyorum. Ellerini dövmele boynuma koyuyor. "Yapabileceği en kötü şey seninle tanışmama izin vermektir, Hell. Ve ne olursa olsun, bu asla pişman olacağım bir şey değil," diye fısıldıyor dudaklarımın arasından, gözlerimin içine derin derin bakarak. "Sen, Oddity ve aramızdaki her şey beni daha da güçlendirdi ve güçlendirmeye devam edecek."

Hiç uyarmadan ensesini kavıyorum, bu kadar cesur olduğu için onu öpmek üzereyken birden kapı açılıyor. İkimiz de o tarafa bakıyoruz, Dolly kendini korumak için önünü benimkine bastırıyor, Wrath ise orada durmuş boş boş ikimizin arasına bakıyor. Avucumla Noir'in kışının üst kısmına bastırarak onu daha da yaklaşıtıyorum.

"Wrath, yemin ederim, eğer bu kadar kaba olmaya devam edersen..." Öfkeyle bağııyorum.

Arkasını dönüp uzaklaşmadan önce sessiz bir baş hareketi yapıyor. Benim ve Dolly'nin gözleri birleşirken dişlerim birbirine çarpıyor.

"Onun için endişelenme. Hayatı boyunca yetecek kadar amcık ve meme gördü, satyriasis." Alay ediyorum.

Üzerimden kalkmaya başlamadan önce bana küçük bir sırtış atıyor ama saçlarından tutup başını yana yatırıyorum. "Terbiyeli ol, benim küçük Dolly'm. Yaptığın pisliği temizle. Yalayarak temizle beni."

Eğilmeden önce gülümsüyor ve ağzını ve dilini üzerimde çalıştırırken saçlarını sıkı bir at kuyruğı haline getiriyorum, tükürüğünden başka bir şey kalmayana kadar horozumu ve taşaklarımı yalıyor. Yarı sert horozumu boğazından aşağı ittiğinde, saçlarını geri çekip onu yanımdaki yatağı çekiyorum. Dirseğimin üzerinde ona doğru eğildiğimde, amına hızlı bir tokat atmadan önce elimle uyluklarını agresif bir şekilde itiyorum. Ben daha iyi ovup dudaklarımı onunkilere değdirene kadar ciyaklıyor, altımda kıvranıyor. "Açgözlü Küçük Dolly," diye ısııyorum.

Parmaklarım döllerimizle kaplandıktan sonra, onları ağzına sokup diline bastırıyorum. Dudakları yeterince ayrılır ayrılmaz, tükürüyorum

Sonra parmaklarımı geri çektim. "Merak etme, Noir. Eğer açsan, bütün gece seni sikimle beslerim."

Yüzünü tutuyorum, dudaklarımı sertçe dudaklarına bastırıyorum ve ayrıldığımızda gözlerindeki eğlenceyi görebiliyorum. Yataktan yuvarlanıp pantolonumu bacaklarımdan yukarı sıyırıyorum. Hazır olduğumda, ona son bir kez bakıyorum, hala bıraktığım yerde olduğunu görüyorum, sonra kapıdan çıkıyorum.

HOLLOW HELLION

Aşağı indiğimde Wrath'ın oturduğunu görüyorum ve telefonunu masanın kenarına doğru kaydırıyor. Telefona baktığımda Kyro'nun aramanın diğer ucunda olduğunu görüyorum. Sinirle telefonu masadan alıp kulağıma götürüyorum.

"Ne?"

"Onu hâlâ bana getirmedi, Hell," diyor, sesi neredeyse tedirgin.

"Ve ne?" Sakince cevap veriyorum.

"Ve bunu yapman gerekiyordu."

Alay ediyorum. "Siktir git Kyro. Gerçekten bu kadar aptal bir amcık olamazsın değil mi?" Sessizliğini koruyor ama hayal kırıklığının telefonda arttığını hissedebiliyorum. "İntikam almak için onu kollarıma itecek kadar aptaldın ve şimdi bunun sonuçlarına katlanacaksın. Harley artık benim ve bir daha senin yanında sadece senin mezarına işerken olacak."

"Onu bana getirmekten başka seçeneğin yok. Sen..."

"Neyim ben, orospu çocuğu? Gölge'nin bir üyesi mi? Sizin için çalışmıyorum ve hiçbir zaman da çalışmadım."

"Yine de lanet oğlumu öldürdü, Hell. Her halükarda öleceğini biliyorsun ve eğer itaat etmezsen sen de ölürsün."

Başımı geri çekiyorum. "Kim diyor? Sen benim patronum musun?" Ben devam ederken sessizleşiyor. "O zavallı masum kıza yıllarca kötü davranıp, onu dünyadan tecrit etmenin düşünmeyecekleri bir şey olduğunu mu sanıyorsun?"

"Neden bahsettiğini bilmiyorum. O lanet olası bir yalancı, tıpkı fahişe annesi gibi," diye karşılık veriyor.

Çenemi kaldırıyorum, çenem geriliyor, şimdi onun yaptığını her zamankinden daha iyi biliyorum. "Her şeyi biliyorum Kyro. Babamın karını becerdiğini biliyorum ve eğer benim gibi biriyse, onu iyi becerdiğine hiç şüphe yok."

Telefonu çok sert sıkıyormuş gibi bir hışırtı duyuyorum ve yüzüm düşmeden önce sırtıyorum. "Sen iğrenç, yaşlı, kinci, lanet olası bir pisliksin ve seni vahşice öldüreceğim. O çirkin kafanı çıplak ellerimle omuzlarından koparacağım," diye söz veriyorum uğursuz bir tavırla.

"Evet, peki seni durduran ne?"

Dudaklarıma yayılan şeytani bir sırıtışla alay ediyorum. "Kesinlikle hiçbir şey. Çok yakında görüşürüz."

"Zahmet etme, onun için geleceğim. O benim," diye bağılıyor öfkeyle ve bu benim kanımı kaynatıyor.

"Senin mi?" Kıs kıs gülüyorum.

"Ailen yerine bir yalancıyı mı seçiyorsun? Kai'yi mi?"

Gözlerimi deviriyorum. "Ağla lan nehir gibi. Ama güvenceye ihtiyacın varsa, evet, evet öyleyim. Tıpkı oğlun gibi senin de uyutulman gerek Kyro. Planın geri tepti, onu bana verdiğin için aptal küçük bir adamsın, çünkü artık bu lanet dünyada onu benden alabilecek hiçbir şey ya da hiç kimse yok."

Telefonu Wrath'a vermeden önce kapatıyorum. "Soul'a onları aramasını ve benim oraya gitmemi ayarlamasını söyle."

NOIR

Her şey ortaya çkalı birkaç gün oldu ve tüm karmaşaya rağmen omuzlarımdan bir yük kalktığını hissediyorum. Gerçeği bilmek gürültülü zihnimi önemli ölçüde sakinleştirdi. İlaçlarım işe yarıyor gibi görünüyor ve kendimi daha sakin hissediyorum. Yine de, Cehennem'in bana verdiği tüm güvencenin ve hapların altında, çok daha fazlasının geleceğine dair rahatsız edici bir his devam ediyor. Suçluluk duygusu içimi kemiriyor ve kendimi tüm bu kaostan sorumlu hissetmeme neden oluyor.

Bazen tekrar kaçma isteği duyuyorum. Bu bir dürtü, Kyro'nun nerede olduğumu bilme korkusundan doğan doğal bir içgüdü. Üzerinde uzun süre durduğumda bu düşünce beni dehşete düşürüyor ama Cehennem'e güveniyorum. Bana bir şey olmasına izin vermeyeceğini biliyorum. Onun gerçekte kim olduğunu görmeye başlıyorum. O sadece Tuhaflık Karnavalı'nda çalışan bir adam değil; yeraltı dünyasında, hatta Kyro üzerinde bile otoritesi olan acımasız bir katil, ki bunu hiç beklemiyordum.

Beni seçtiğini söylediğinde, neredeyse yatağın içinde eriyordum. Beni seçti, küçük yaşlı beni, ailesine ve hatta belki de ahlakına tercih etti. Yaptığım şeyi yaptığımda akıl sağlığımı kaybetmiş olmam gerektiğini anlıyor ve bunu anlıyor. O tam da ihtiyacım olan şey. Ruhumu asla tam olarak anlayamayacağı bir şekilde özgür bıraktı.

Ayrıldığıım gece hâlâ puslu. Her şeyi bir araya getirmeye ve Arabella'nın hâlâ Kyro'nun elinde olup olmadığını anlamaya çalışıyorum. Hell'e çok fazla yük olmak istemiyorum, bu yüzden henüz bahsetmedim, ama yakında düşünmem gereken bir şey.

Kyro'nun sadece benden değil, kendi yeğeninden de intikam aldığını öğrenmek delilik ama garip bir şekilde cevaplar için minnettarım. Ellerini üzerime ilk koyduğu ve masumiyetimi aldığı günden beri ihtiyacım olan cevaplar bunlar. Annemin ölümünün yasını tutmam için bana hiç zaman vermedi; o kadar sürekliydi ki onun yasını hiçbir zaman tam anlamıyla tutamadım. Hell bana babasının annemle ilişkisi olduğunu söylediğinde şok olmuştum ama bana mantıklı gelmişti. Annemin bunu yapması da bana mantıklı geliyordu. Kyro şeytani bir piç kurusu ve anneme kapalı kapılar ardında böyle davrandıysa, daha iyi birine aşık olduğu için onu suçlamıyorum. Eğer Hell'in babası da onun gibiyse, o zaman bu çekimin karşı konulmaz olacağını biliyorum ve gerçek bu.

Her şeyin bu şekilde olması çok yazık. Annem muhtemelen aşık olmasının bir sonucu olarak öldü. Onu tanıyordum ve biliyorum ki o da benim gibi kendini kapana kısılmış hissetmiş olmalı ve çaresizlik içinde teselliyi Cehennem'in babasında buldu. Ona küçük bir mutluluk anı getiren şeyin aynı zamanda ölümüne yol açması trajik bir ironi.

Tüm bunları bilmek acıyı hafifletmiyor, muhtemelen hiç hafifletmeyecek, bu bana bağlı, ama biraz anlayış sağlıyor.

Annemin ölümü ve yaşadığım acıların her ikisi de Kyro'nun kini tarafından düzenlenmişti. Ama Cehennem'de nihayet karanlık koruyucumu buldum, bir zamanlar benden çalınan gücümü yeniden kazanmamı isteyen birini ve geçmiş karanlıkla dolu olsa da, belki, sadece belki, gelecek her şeye rağmen bir ışık parıltısı barındırıyor.

Sabahın erken saatlerinde karavan parkında gezinirken, mini bebeğimi göğsümde sıkıca tutuyorum, bir süreliğine Hollow'un karavanından çıkıp Blush'ı görmeyi umuyorum. Birkaç gün oldu ve biraz nefes almaya, kız kıza vakit geçirmeye ihtiyacım var. Ön kapıya geldiğimde kapıyı çaldım ama

cevabı alamadım. Ağır bir iç çekiyorum ve kısa bir süre etrafıma bakıyorum.

Geride bıraktığım eşyalarımı almak için eski karavanıma gitmeyi düşünmeye başlıyorum. Kararımı verdiğimde, nihayet oraya varana kadar o yöne doğru ilerliyorum. Kahretsin, anahtarım yok. Eminim Madam Eli'nin ona bıraktığını söylemiştir. Merakımdan kapı koluna basıyorum ve sürpriz bir şekilde kilitli olmadığını görüyorum. Ayrılmadan önce kilitlememiş olmalı.

Kapıyı açtıktan sonra içeri girip etrafa bakıyorum ve içerisinin ne kadar soğuk olduğunu fark ediyorum. Her şey tam olarak bıraktığım gibi ve doğruca yatak odasına gidiyorum, böylece burada uzun süre kalmam gerekmiyor. Yatağın yanından geçip mini arabayı yavaşça üzerine yerleştiriyorum, ardından gardıroba doğru gidip bir çanta alıyorum ve kıyafetlerimi içine doldurmaya başlıyorum. Birden arkamdan bir ses duyuyorum ve donup kalıyorum, içim daralıyor. Arkamı döndüğümde Eli'nin orada durduğunu ve bana şeytani bir bakış attığını görüyorum.

Onunla tamamen yüzleşmek için döndüğümde çenem geriliyor. Onu görmek beni iğrendiriyor. "Seni öldürmeden önce buradan gitmeni öneririm," diye ısııyorum, öfke her santimimi dolduruyor ve vücudumu titretiyor.

Dudaklarında bir sırıtış seğiriyor. "Sensiz olmaz, Noir. Biri seni görmek istiyor."

O sakın bir adım atıp ilerlerken ifadesiz kalıyorum ve onu işaret ediyorum. "Kal. Kal. Siktir. Uzak dur."

"Yapamam. Benimle geliyorsun. Bundan kurtulmak için can simidimsin."

"Neyden kurtulacaksın? Çocukları istismar etmekten mi?" Gözyaşlarım görüşümü bulanıklaştırırken karşılık veriyorum. Durdu, gözleri büyüdü ve ben devam ettim. "Senin pis bir pedofili olduğunu biliyordum. Bunu hissettiğim anda seni öldürmeliydim."

"Yine de yapmadın. Bana aptal küçük bir kız gibi güvendin," diyor sakince.

"Ben çılgılık atmadan siktir git buradan Eli. Ben ve Cehennem memnuniyetle Seni küçük küçük parçalara ayırıp domuzlara yedirecekler. Bu senin son lanet olası uyarı!"

Gözlerinde öfke parlıyor ve aniden mini bebeğime doğru atılarak onu yataktan kapıyor ve ben içgüdüsel olarak panik içinde bir adım öne çıkıyorum.

"Bunu senin için mi yaptı? Bu boktan küçük şeyi mi? Ne kadar tatlı."

"Onu bana ver, E, yoksa yemin ederim sikerim." "Ne yapacaksın? Beni öldürecek misin? Yap o zaman."

Dolly'nin kafasını tutup koparıyor.

"HAYIR!" Nefesim kesiliyor, gözyaşlarım yanaklarımdan süzülüyor ve akıl sağlığımın tamamen kaybolduğunu hissediyorum. Kollarından birini koparmaya gittiğinde, kendimi kaybediyorum, ona doğru hışımla koşuyorum, içimde öfke yanıyor.

Ona doğru savruluyorum, o geriye doğru hareket ederken yumruklarım iniyor ve ön kollarıyla onları engelliyor. Birden saçlarımın yanından tutup çekiyor ama acıya ve sertliğe o kadar alışkınım ki, umursamıyorum. Kolumu kaldırıp taşaklarına vuruyorum ve inleyerek beni serbest bırakıyor. Dizleri bükülmüş halde onları tutarken gözlerine tükürüyorum ve sonra kapıya doğru koşuyorum. Ayağa kalktığını duyunca ön kapının kolunu itmeye çalışıyorum ama kapı bir şekilde kilitli.

"Ondan bir daha kaçamayacaksın, Noir!" diye bağıyor bana doğru atılmadan önce.

Bir çeşit silah bulmak için çaresizce mutfığa koşuyorum. Mutfak çekmecesini açtığımda saçımdan yakalıyor ve bıçağa uzanamadan beni geri çekiyor. Uyarıda bulunmadan elimi kaldırıyorum, gözlerini dürtüyorum ve sonra ayağına sertçe vurarak beni tekrar serbest bırakmasına neden oluyorum. En yakın silaha uzanıyorum ve elime kocaman, keskin bir bıçak geçer geçmez vücudumu hızla döndürürken kolumu sallıyorum. Karnına saplanıyor, karnında kocaman bir kesik oluşuyor.

Bağırsakları neredeyse dışarı dökülürken gözleri açılıyor ve onları kavırıyor ama ben orada durmuyorum. İçimden bir cehennem gibi sızan öfkeyle bir çığlık atarak bıçağı tekrar kaldırıyorum ve boğazını kesiyorum, yüzüme ve vücuduma kan sıcıyor, sonra da büyük bir gürültüyle yere düşüyor. Dişlerimi sıkarak ağır ağır nefes alıyorum, gözlerim yaşlarla doluyor.

Nefes nefese kalmış, boynundan fişkırان kanı durdurmaya çalışırken, tüm zemine fişkırırken, çılgına dönüyorum. Aşağı uzanarak üzerine çıktım ve ellerimi karnına sokarak bağırsaklarını avuçladım. Çekmeye ve çekmeye başladım, sanki lanet bir ipi çekiyormuşum gibi bağırsaklarını söküyordum.

Hayatının, sarsılan bedenini yavaş yavaş terk edişini izliyorum. "Pis amcık!" "Bir daha asla bir çocuğa dokunamayacaksın!" diye hıçkırmadan önce çığlık atıyorum.

Aniden ön kapı çarparak açılıyor, çevresel görüşümde karmakarışık bir bulanıklık var ama çılgınlığımın içinde kaybolmuş bir halde çekmeye devam ediyorum. Hell hemen arkasında Wrath ile köşeyi dönüyor ama onlara bakmıyorum. Eli'nin bedeni sonunda gevşeyene, gözleri ölümle parlayana kadar sadece ağlıyor ve çekiyorum. Kanın üzerinde kayıyorum ve kıcımın üzerine yığılıyorum, tezgâha yaslanıyorum, dizlerimi göğsüme çekip Eli'nin cansız bedenine bakıyorum.

"Dolly?" Hell'in sesi dingin, benim sayıklamalarımın tam tersi. Eli'ı görmemi engellemek için çömelmeden önce bana doğru bir adım atıyor. Elini uzatıp saçlarımı okşayarak gözlerimden uzaklaştırırken bulanık bakışlarım onunkilerle buluşuyor.

"Ne oldu?"

"Mini bebeğin kafasını kopardı ve ben de onu kaybettim," diye ağlıyorum.

Gözleri hafifliyor. "Merak etme, onu iyileştireceğim," diye

beni sakinleştiriyor. "Beni Kyro'ya götürmeye çalışıyordun."

Cehennem'in gözleri sinirli bir şekilde parlıyor ve sonra tekrar Gazap'a bakıyor.

omuz. "Bu lanet kilitleyin," diye emrediyor.

Wrath'ın uzaklaştığını duyuyorum, sonra Hell bana dönüyor. "Hadi, seni eve götürelim," diyor ve başıyla küçük bir işaret yapıyor.

Ellerimi tutuyor, titrek bacaklarımın üzerinde durmama yardım ediyor.

Eli'nin cesedinin yanından geçerken son bir kez aşağıya bakıyorum, içimi bir ürperti kaplıyor.

HOLLOW HELLION

Duş aldıktan sonra, çok sakinleştiğimi ve hayatımın getirdiği çılgınlığa alıştığımı hissediyorum. Nemli vücuduma siyah bir havlu sararak Hell'in yatak odasına giriyorum. Onu gömleksiz, yatak başlığına yaslanmış, mini bebeğin kafasını dikerken görüyorum. Hayretler içinde, üzerine tırmanmadan ve kasıklarına binmeden önce yatağa sürünüyorum. Dikişe devam etmeden önce karanlık bakışları kısa bir süre üzerimde geziniyor ve ben de hayranlıkla izliyorum.

"Bunu yapmayı nasıl öğrendin?" Ses tonumda merakla soruyorum.

"Eğitimde zanaat dahil her türlü şeyi öğrendim." Gözleri benimkilere kayarak cevap veriyor. "Çoğunlukla cesetleri dikmeyi."

Bakışlarım genişliyor ve tekrar yere bakmadan önce Hell'in dudaklarında bir sırıtiş seğiriyor. "Nasıl şok olabilirsin, benim güzel kızım? Az önce bir adamın

bağırsaklarını çıkaracağım." Haklı olduğunu bildiğim için sessiz kalıyorum.

"Beni şaşırttın, biliyor musun?" diyor, gözleri benimkilerle buluşuyor, "Sen küçük bir vahşisin."

Kaşlarımı kaldırdım, "Bunu hak etti." Kararlı bir şekilde iddia ediyorum. Hafifçe başını salladı, "Evet, hak etti."

İşini bitirdiğinde bana mini bebeğimi uzatıyor. Küçük bir gülümsemeyle onu yavaşça alıyorum, ona bakıyorum ve yeni gibi olduğunu görüyorum. Hell yatağın başucuna uzanıyor ve dikiş setini bir kenara bırakıyor. Odağı bana döndüğünde, sıcak ellerini havlunun altından çıplak kalçalarımın doğru kaydırarak kalçalarımı morartıcı bir şekilde kavrayana kadar beni izliyor. Elimde olmadan kalçalarımı oynatıyorum ve nefes nefese kalıyorum, gözlerim onunkilere kayıyor.

"Yarın derneği görmeye gideceğim," diyor ve başımı tamamen kaldırıyorum. "Ben de gelebilir miyim?"

Başını bir kez salladı ve ben fısıldadım, "Neden?"

"Çünkü ben öyle dedim, Dolly."

"Ama beni kaçan korkmuş küçük bir kız olarak görmeseler daha iyi olmaz mıydı?" İtiraz ediyorum.

İç çekerek kenara bakıyor. "Bunu riske atamam." "Lütfen." Yalvarıyorum.

"Dolly..." Beni uyaran bir ses tonuyla konuşuyor.

"Lütfen, Cehennem. Sadece beni al ve benimle konuşmak isterlerse her şeyi benden duysunlar. Oraya girip yaptıklarıyla yüzleştiğim için bana daha çok saygı duyacaklar."

Gözlerimi arıyor, isteksizlikle dikkatlice düşünüyor ve sonunda başını hafifçe sallıyor. Bu sistemde, saklanmak ve onlarla yüzleşmemek yerine bunu benden duymayı tercih edeceklerini biliyor.

"Senin için merhamet dileyeceğim, ama şüphesiz karşılığında onlara bir şey vermemi isteyecekler."

"Ne gibi?" Başımı yana eğerek soruyorum.

Umursamaz bir tavırla omuzlarını silkiyor. "Kartların çektiği her şey olabilir."

"Kartlar mı?"

Başını sallıyor. "Evet, kafatası kartları. Yarın göreceksin."

Boyalı yüzünü tararken, tekrar konuşana kadar bir süre düşüncelerimin içinde kayboluyorum.

"Seni boyasız görmeme ne zaman izin vereceksin? Soruyorum ama cevap vermiyor.

Yakınına eğilerek uzanıyorum ve iki parmağımı nazikçe yanağından aşağı kaydırarak yakışıklı yüz hatlarını gizleyen siyah boyaları lekeliyorum.

"Gerçek seni görmek istiyorum, Hell."

Ben merakla ona bakıp tepkisini incelerken, o hareketsiz kalıyor, dönen lensleri gözlerimin derinliklerine bakıyor. Başparmağımı alt dudağının üzerinde hafifçe kaydırarak daha fazla boya sürüyorum, yağlı dokunun parmak uçlarıma yapıştığını hissediyorum.

"Dış görünüşünün ve herkes için oynadığın kişiliğin altında. Bana kimsenin görmediği bir parçanı ver."

Sonunda komodine doğru eliyle işaret edene kadar sessiz kalıyor. Şaşkınlıkla uzanıp çekmeceyi açıyorum ve birkaç makyaj mendili buluyorum. Onları kaldırırken dudaklarımda bir gülümseme beliriyor.

Arkama yaslanıyorum, bir çiftini çekip kurtarıyorum ve ona bakıyorum. Mendili yüzüne doğru kaldırıyorum, onu her zaman maskeleyen karanlığı nazikçe kaldırıyorum.

Son boyayı silmeyi bitirdiğimde başını eğiyor, lenslerini kıştırıp tek tek çıkarıyor. Nefes nefese bekliyorum, kalbim göğsümde güm güm atıyor. Sonunda gözlerini benimkilere diyor ve ben istemsizce keskin bir nefes alıyorum.

Ona bakıyorum, her ayrıntıyı kavradıkça bakışlarım genişliyor. Keskin, yontulmuş yüz hatları. Kirli sakallarıyla bronzlaşmış teni. Gevşek kıvrılmış siyah saçlarının alına dökülüğü. Koyu, kalın kaşları. Buz mavisi gözleri, neredeyse gri, delici ve güzel, siyah kirpiklerle çerçevelenmiş. Sağ alt dudağındaki piercing ve yumuşak dudakları daha belirgin. Hafifçe sırttığında ağzının köşesinde küçük bir gamze beliriyor, bu da onu hem tehlikeli hem de inkar edilemez derecede büyüleyici gösteriyor.

"Çok farklı görünüyorsun," diye mırıldanmayı başarıyorum.

Sözlerimin ne anlama geldiğinden emin olmadığı belli olan bir kaşını kaldırıyor ve ben de hemen onu rahatlatıyorum. "İyi anlamda tabii ki. Sadece beklemiyordum..." Ürperiyorum,

Devam etmeden önce sonunu getirdim, ses tonum hayranlık ve arzuyla doluydu. "Kahretsin, çok ateşlisin. Gözlerinin bu renk olmasını beklemiyordum."

Şimdi yüzü çıplak, dişlerini gıcırdatırken çenesinin büküldüğünü açıkça görebiliyorum, esrarengiz gözleri önümü tarıyor, içime yayılan yakıcı bir ihtiyacı ateşliyor.

"Tanrım, beni böyle mahvetmek zorundasın, boyaların ve bağlantıların olmadan. Hepsini al. Umurumda değil. İstersen kıcıımı hiçbir şey kalmayana kadar sik ve bunu derin yap."

Bakışları hızla benimkilere kayıyor, pis ağzım karşısında afallıyor ama ben ciddiğim. Bu adamı her yerimde hissetmeliyim, bunun için çıldırıyorum.

Hiçbir uyarıda bulunmadan boğazımı sertçe sıkıyor ve beni yumuşak şiltenin üzerine yatırıyor. O bacaklarımın arasındayken, kalçaları benimkilere sürtünüyor, dudaklarımı çalarken sert uzunluğu çıplak amıma dikey olarak kayıyor, ağzımı hayvani bir açıklıkla yutuyor. Altında kıvraniyorum, tırnaklarımı sırtında gezdiriyorum, kaslarındaki gerginliği hissediyorum. Bir hüsrân hırıltısıyla havluyu bedenimden çekip alıyor ve ikimiz de o anın yoğunluğunda kayboluyoruz.

NOIR

Akşamın geç saatleri ve deri ceketimi kollarıma geçirmiş, cehennemle yüzleşmeye hazırlanıyorum. Gerginlik nasıl hissettiğimi anlatmaya yetmez ama kendimi her şeye hazırlamam gerektiğini biliyorum. Dar siyah yüksek bel kot pantolonumu daha da yukarı çekiyorum, sonra dönüp ön kapıya yöneliyorum.

Dışarıda hava kararıyor ve Hell benim ona katılmamı beklerken Wrath ve Soul'un çoktan bisikletlerine bindiğini görüyorum. Arka planda, Madam'ın emriyle tekrar halka açılan karnavalın uğultusunu duyabiliyorum. Hell'in önünde duruyorum, siyah, mat kaskını kafama geçiriyor, sonra belimden tutup beni motorunun arkasına kaldırıyor. Ön tarafa bindiğinde kollarımı sıkıca ona doluyorum. Motoru gümbür gümbür bir kükremeyeyle çalıştırıyor, sonra hızla ilerleyerek karnaval alanını arkamızda bırakıyor.

Yolda giderken soğuk gece rüzgârı etrafımızı sarıyor ve ben daha sıkı tutunarak Hell'in kaslarını elimin altında, karın kaslarında hissediyorum. Olacakların gerginliği her geçen dakika göğsümde daha da sıkışıyor.

HOLLOW HELLTON

Bir süre sonra, devasa demir, çivili kapılardan geçiyoruz ve Hell'in omzunun üzerinden, aşağıdan gelen parlak ışıkların aydınlatığı bir kaleyi andıran devasa siyah bir köşkün görüldüğünü görene kadar bakıyorum. Yanaştığımızda, Hell sehpayı tekmeliyor ve attan iniyor. Başımdaki kaskı kaldırıp çevreyi inceliyorum ve her köşede silahlı adamların nöbet tuttuğunu fark ediyorum. Hell dikkatimi ona çekerek kaskı alıyor, sonra kolunu sırtımın ortasına dolayarak beni motosikletten kaldırıyor.

Ayağa kalktığımda yüzünü yüzüme yaklaştırıyor. "Beni çok dikkatli dinle Dolly," diye ciddi ciddi mırıldanıyor, ben de zorlukla yutkunarak başımı sallıyorum. "Sadece seninle konuşulduğunda konuş. İhtiyacın olandan fazlasını söyleme ve ne olursa olsun benden yapmamı istedikleri şeye asla itiraz etme."

Gözlerinin içine bakıyorum, nabzım hızla atıyor. Elimi tutup beni bilinmeyene doğru çekmeden önce dudaklarıma sert bir öpücük konduruyor. Büyük kapılar açılıyor ve Soul ile Wrath arkamızdan geliyor. Karanlık, kale benzeri dekorun etrafına bakıyorum, sadece mumların ışık sağladığını fark ediyorum. Görünüşe göre Hell nereye gittiğini tam olarak biliyor, aurası güven yayıyor. Sonunda büyük bir kapıya ulaşıyoruz ve Hell duraklıyor, itmeden önce elimi son kez güven verici bir şekilde sıkarak bana bakıyor.

Kapı gıcırdayarak açıldığında, odanın ne kadar geniş olduğunu hemen fark ediyorum, sütunlar boylu boyunca ayakta duruyor. En uçta, uzun, uzatılmış ahşap bir masa mekâna hâkim, arkasında üç adam yan yana oturuyor.

Durduğumuzda, Hell elimi bırakıyor, sıcaklığı dağılıyor, beni açıkta ve savunmasız bırakıyor, ama içimden çılgılık atıyor olsam da korkumu göstermemeye çalışıyorum.

Hell, üçü de korkutucu, güçlü ve siyah takım elbise giymiş olan adamların önünde durmadan önce birkaç adım ilerliyor. Varlıkları ezici ve gözlerinin beni delip geçtiğini, değerlendirdiklerini, yargıladıklarını hissedebiliyorum.

"Buraya birinden merhamet dilemeye geldim," diyor Cehennem, derin sesi kavernöz boşlukta yankılanarak.

Adamlar eğilmiş, ortadaki konuşana kadar birbirlerine fısıldaşıyorlar: "Devam edin."

Hell bana bakıyor, bakışları sabit. "Bu geçen yıl Hollow Haze'i öldüren kız."

"Sadece Gölge'nin bir üyesini değil, senin aileni de öldüren bir kız için merhamet mi istiyorsun?" Sağdaki adam soruyor, karanlık gözleri beni delip geçiyor.

Cehennem onun bakışlarıyla buluşur. "Evet," diye yanıtlıyor, sesi değişmiyor. "Neden?"

"Kyro tarafından esir tutuldu..."

"Senden değil, Hell, ondan." Sağdaki adam öne çıkmamı işaret etti ve ben de çıktım, Hell'in yanında durmak için hareket ederken bacaklarım kurşun gibi hissediyordum.

"İsim?" Ortadaki adam soruyor.

"Harley Miller."

Birden sağdaki adam yavaşça ayağa kalkıyor ve sandalyesini kasıtlı bir hareketle geriye itiyor. Masanın etrafında dönerken gözlerini benden ayırmıyor ve hepimiz onun hareketlerini izliyoruz. Önümde durup masaya yaslanıyor, ellerini önünde kavuşturuyor.

"Harley Miller?" diye soruyor, ben de küçük bir baş sallama hareketi yapıyorum. "ölmüş olman gerekiyordu, değil mi?" diyor, kaşlarını şüpheyle kaldırarak ve ben kendime güvenmeye çalışarak doğruluyorum.

"Öyleydim ama Kyro beni sakladı." "Peki bunu neden yapsın ki?"

Üstümdeki Cehennem'e bir bakış attıktan sonra tekrar adama bakıyorum. "Annemin ölmeden önce bir ilişkisi vardı. On iki yaşımdan itibaren intikam için bana tecavüz etti. Satılmak için şartlandırılıyordum. Kai de işin içindeydi," diye mırıldanıyorum.

Diğer iki adam birbirlerine fısıldıyor, yüz ifadeleri okunmuyor. Önümdeki adam, sanki onun için her şey normalmiş gibi, en ufak bir duygu titreşimi olmadan bakıyor.

"Annen karımın çok sevdiği bir arkadaşıydı," diye itiraf ediyor.

Kaşlarım şaşkınlıkla çatılıyor. "Öyle miydi?"

Başıyla küçük bir selam veriyor ve annemin bu topluluk hakkında her şeyi bilip bilmediğini merak etmeye başlıyorum; acaba yeraltı dünyasıyla ilk başta düşündüğümünden daha fazla mı ilgiliydi?

"Hollow Haze'i sen mi öldürdün?" Sesi sakın, neredeyse fazla sakın ve omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor. Soğukkanlılığımı korumaya çalışarak tekrar başımı sallıyorum.

"Konuş," diyor, sesi soğuklaşıyor ve güçlü sesi odaya yayılırken sarsılmamaya çalışıyorum. "Sana neden merhamet edelim?"

Sertçe yutkunuyorum, cevap verecek cesareti toplarken ağzım kuruyor. "O noktaya kadar akıl sağlığımı kaybetmiştim ve onca şeyden sonra kaçmak için çaresizdim."

Gözleri yanımdaki Cehennem'e kayıyor. "Bu ani değişiklik neden? Bu darbeyi almakta kararlıydın," diye sertçe soruyor.

Yan gözle bakıyorum ve Hell konuştuğunda ona bakıyorum. "Çünkü kuzenimin ya da amcamın yaptıklarının doğru olduğuna inanmıyorum. Kyro, Harley kaçtığında onunla arkadaş olması için lanet bir sübyancıyı kullanarak onu Oddity'ye çekti. Harley'nin kim olduğunu bilmediğim halde onunla yakın bir ilişki kurmama izin verdi. Bunu intikam için yaptı çünkü Harley'nin annesinin babamla ilişkisi vardı. Kyro için masum bir kadını öldürmeyeceğim. Ona karşı hiçbir sadakatim yok."

Adama bakıyorum, Hell'e şüpheyle bakıyor. "Ama senin sadakatin bize ve o bir Gölge üyesini öldürdü."

"Öyle yaptı," diye cevap veriyor Hell dürüstçe ve ben gözlerimi indiriyorum.

Adam diğer ikisinin yanına oturana kadar masanın etrafında tekrar yürüyor ve Hell benim yanıma gelene kadar öne doğru adım atıyor. Onlar birbirlerinin kulaklarına fısıldarken, ben gergin bir şekilde bekliyorum, nabzım kulaklarımda atıyor ve bundan sonra ne olacağını merak ediyorum.

İşleri bittiğinde ortadaki konuşur: "Eğer Cehennem üç kart çekerse Harley Miller'a merhamet gösterilecektir. Bunu isteyen o olduğuna göre, bedeli de onun ödemesi gerekecek." Hell'e bakıyorum ama tereddüt etmeden başıyla onaylıyor ve içim burkuluyor. İçime korkunç bir şey yerleşiyor ve bunu üzerimden atamıyorum.

Sağdaki adam kartları karıştırmaya başlar, sonra da onları masanın üzerine kavisli bir şekilde yayar. "Bir adım öne çık, Hell. Üç kart al ve yüzleri aşağı bakacak şekilde önüne koy."

Kendinden emin bir şekilde onlara doğru yürürken her hareketini izliyorum ve bir an bile düşünmeden üç kart seçip her birini yüzleri aşağı bakacak şekilde yerleştiriyor. Kart destesini topladıktan sonra ortadaki adam eğilip ilk kartı çeviriyor ve ışığa karşı parlayan altın bir kafatası olduğunu görüyorum.

"Sadakatinizin bir parçası - Öldüğünüz güne kadar Gölgele Cemiyeti'ne borçlusunuz. Yeniden yargılama olmayacak."

Hell'in sanki istemediği bir şeymiş gibi daha dik durduğunu fark ediyorum ve o anda kendimi çok kötü hissediyorum.

İkinci kartı çevirir ve sağ gözünün üzerinde siyah bir çarpı işareti olan bir kafatası ortaya çıkar.

"Gücünüzün bir parçası - Sağ gözünüzün kesilmesi."

Elimde olmadan hızlı bir nefes çekiyorum. Gözyaşlarım görüşümü bulanıklaştırmaya başlıyor ve yumruklarım sıkılıyor. Cehennem tamamen sessiz kalıyor, artık hiçbir şey ele vermiyor.

Sonunda üçüncü kart çevrilir ve ortada kırmızı güllerle çevrili iki büyük ve bir küçük kafatası görülür.

"Mirasınızın bir parçası - Çocuk sahibi olma hakkınız. Kalıcı bir vazektomi."

Bir adım öne çıkıyorum çünkü bu tamamen delilik ama Hell bana sertçe bakıyor ve ben de olduğum yerde duruyorum. Küçük bir kafa sallama hareketi yapıyorum, gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülüyor ama adamlara bakmadan önce sessiz yalvarışımı duymazdan geliyor. "Hadi şu işi bitirelim."

"Hayır," diye konuşuyorum, sesim çatlıyor.

"Harley..." Cehennem beni uyarmak için gerçek adımı kullanıyor.

"Lütfen," diye fısıldıyorum, benim hayatımı kurtarmak için kendi hayatındaki pek çok güzel şeyi kaybetmek zorunda kalmasının haksızlık olduğunu biliyorum.

"Yeter!" Bana bağılıyor ve bedenim geriliyor. "Çıkarın onu buradan." Soul aniden kolunu arkadan göbeğime doluyor, bana rehberlik ediyor. "O kararını verdi, Noir. Bırak onu," diye mırıldandı kulağım ve ağlıyorum.

Odadan çıkarken kalbim parçalanıyormuş gibi hissediyor ve elimde olmadan büyük bir sorumluluk ve üzüntü duyuyorum. Kapı

Arkamızdan kapanıyor ve cezaları uygulamaya hazırlanan adamların boğuk seslerini duyuyorum.

HOLLOW HELLION

Soul ve Wrath ile fuayede geçirdiğim sonsuzluk gibi gelen ardından, parmaklarımla oynayarak bir aşağı bir yukarı volta atıyor, bu ıstırap dolu bekleyişin her saniyesinden nefret ediyorum. Gerilim dayanılmaz ve zihnim en kötü senaryolarla dolup taşıyor. Birden kapılar açılıyor ve ben donakalıyorum, Cehennem'in yavaşça ortaya çıkışını izliyorum. Tek gözünü kanlı bir bezle kapatmış ve topallıyor.

Bu manzara karşısında kalbim sıkışıyor. Ona doğru koşuyorum ve yeterince yaklaşır yaklaşmaz başını eğip kolunu omzuma doluyor. Çıkışa doğru attığımız her adımda midemdeki korkunç hissi atamıyorum.

"Bekleyen bir kamyonumuz var," diyor Soul. "Bisikletini arkadaki römorka yüklediler, böylece binmek zorunda değilsin." Hell sessiz kalıyor, biz dışarı çıkıp kamyona binene kadar başı hâlâ eğik.

Yerleştikten sonra Hell inliyor ve başını kucağıma yaslayarak arkasına yaslanıyor. "Kahretsin, hayalarım acıyor," diye mırıldanıyor, sesi gergin. Onu yatıştırmak için parmaklarımı saçlarında gezdiriyorum ve burnumu çekiyorum, bu da onun iyi gözleriyle bana bakmasına neden oluyor.

"Sana ağlamanla ilgili ne dedim ben, Küçük Dolly?" diye sertçe çıkışır.

Gözlerim yumuşuyor, yaşlar görüşümü bulandırıyor. "Özür dilerim, elimde değil." Ben devam ederken yüz hatlarımı inceliyor. "Keşke..."

"Ne diliyorsun? Bunu yapmamış olmayı mı? O zaman seni hemen orada öldürmemi isterlerdi."

"Biliyorum," diye ağlıyorum, duygularımı kontrol edemediğim için sesim titriyor. "Artık çocuk sahibi olamazsın, bir hayatın olamaz ve bunların hepsi benim hatam."

Uzanıp elini enseme gezdiriyor, dokunuşu hem rahatlatıcı hem de topraklayıcı. "Benim canımı alamadılar. Sen hâlâ buradasın," diyor, dönen gözleri benimkileri delip geçiyor ve sözleri içime bir sıcaklık üflüyor.

"Ben hiç çocuk istemedim. Bu deliliğe bir çocuk getirmeyeceğimi bilecek kadar büyüdüm, Noir. Asla baba olamam."

O bana güven verirken, her ne kadar kendimi daha iyi hissetmemi sağlamasa da, alnımı onunkine yaslayıp kendimi toparlamaya çalışıyorum. "Bu çok berbat bir durum," diye fısıldıyorum, sesim titreyerek.

"Bu benim gerçekliğim, güzel kız. Hiçbir şey normal değil."

Başımı kaldırıp ona bakıyorum. "Ve şimdi bu benim normalim."

Başıyla küçük bir selam veriyor. "Şimdi Kyro'yu dışarı çıkarıyorum. Bana orada onun resmi olarak Gölge'nin bir parçası olmadığını söylediler; o sadece bir ortak." Başımı yana eğiyorum, sözlerini sindirmeye ve ne söylemeye çalıştığını anlamaya çalışıyorum. "Cinayetin için merhamet görüyorsun Noir ama Kyro'nun seni tekrar öldürmesini ya da kaçırmasını engelleyemeyecekler çünkü onların koruması altında değilsin ve asla da olmayacaksın."

Derin bir nefes alıyorum, o devam edene kadar içimde öfke ve hayal kırıklığı kabarıyor. "Ama sen benim korumam altındasın. Her zaman da olacaksın. Kyro beni öldüremez, yoksa Shadow'un üyesini öldürdüğü için ceza alır. O yüzden şimdilik, ben onu bulana kadar Oddity'de kalacaksın." Başımı sallayarak onaylıyorum, kalbim onun tüm fedakârlıkları yüzünden ağırlaşıyor.

HELL

Gözümün kesilmesinin ve taşaklarımın koparılmasının üzerinden bir hafta geçti. Aynanın önünde durmuş, yansımama bakıyorum. Derin kesik sağ gözümün üzerinden geçiyor ve ödediğim bedeli hatırlatıyor. Kör olup olmadığımı hâlâ değilim.

Dikişler Wrath tarafından kötü bir şekilde yapıldı; yemin ederim beni bilerek olduğumdan daha da lanet bir canavar gibi göstermeye karar verdi. En azından M etkilenecek. Pürüzlü, düzensiz çizgiler yüzüme daha tehditkâr bir görünüm veriyor, sanki bu konuda daha fazla yardıma ihtiyacım varmış gibi.

Siyah bir göz bandı takıyorum ama yeterince iyileşir iyileşmez üzerini boyayacağım. Dolly suçluluk hissediyor ve bu onu canlı canlı yiyor, ancak tüm bunların benim için hiçbir anlamı olmadığını anlayacak.

yaşıyor. Gözüm iyileşecek, gururum iyileşecek ama onu öldürmek zorunda kalsaydım asla iyileşemezdim. Bu, onun için derinliklerle kıyaslanamaz bile.

Arkamdan banyoya girdiğini duyuyorum ve omzumun üzerinden yan gözle bakıyorum. Kollarını ortama doluyor ve sırtıma bir öpücük konduruyor. Bileğinden tutup onu önüme doğru çekiyorum. Bana bakıyor, odağı gözlerime sabitlenmiş, ben de eğiliyorum.

"Onu açacağım ve sen de bana ne gördüğünü söyleyeceksin."

Keskin bir baş hareketiyle onaylamadan önce nefesini tutuyor.

Yanağımdan ve kaşımdan çekerken, acıdan dişlerimi sıkarak gözümü açıyorum. Işık hemen gözüme vuruyor ve sonra Noir'in silüetini bulanık bir pus içinde görüyorum ki bu her zaman iyiye işarettir.

"Kanlı ve üzerinde küçük bir çizgi var ama düşündüğüm kadar derin değil. İyileşebilir, Cehennem," diye mırıldanıyor. "Dışarıyı görebiliyor musun?"

Yavaşça bırakıyorum, dudaklarımdan bir tıslama kaçıyor. ". "

Yüzünde kocaman bir gülümseme beliriyor, "Bunu duyduğuma çok sevindim."

Sonra bana ciddi bir şekilde baktı, "Bak, bir plan düşünüyordum..."

Birden Soul yatak odamdan bağırdı, "Cehennem mi?"

Hızla arkamı döndüm ve o da banyo kapısına geldi, "Oddity saldırı altında. Karnavalı paramparça ediyorlar."

Hızla ona baktım, "Seni buradan çıkarmalıyız." Bileğinden tutup onu arkamdan sürüklüyorum.

HOLLOW HELLTON

Dışarı çıktığımızda, yağmur üzerimize yağıyor ve onu kaldırıyorum, ben arkaya binerken onu bisikletin önüne atıyorum.

"Ne... Ne yapıyorsun?" diye . "Ata biniyorsun."

"Ne? Ben bisiklet sürmeyi bilmiyorum ki!" diye soluk soluğa bağılıyor.

"Şimdi yapacaksın. Arkada olursam mantıklı olur; beni vuramazlar..." Ellerin gidona koymasını sağlayarak homurdandım. "Şimdi sür amına koyayım."

"Kahretsin, emin değilim..."

Sirkin arkasından silah sesleri yükseliyor, çığlıklar peşi sıra geliyor ve arkama dönüp baktığımda motorların köşeyi dönerek bize doğru geldiğini görüyorum.

Ellerimi Dolly'ninkilerin üzerine koyup motoru hızlandırıyorum. "Bu iş sende, Noir. Bu konuda bana güven."

Ona gazı açtırıyorum ve Soul ve Wrath'ı da yanımıza alarak hızla ilerlerken çığlık atıyor.

Çocuklar Kyro'nun adamlarına ateş ederken ona ormanda rehberlik ediyorum. Onu öldürene kadar bilmediği bir yere götürmeliyim. Bu orospu çocuğunun, adamlarının Oddity'ye baskın yapmasına izin verecek kadar aptal olduğuna inanamıyorum. Onu ben öldürmezsem, Gölge öldürecek.

Tekrar arkama bakıyorum, çoğunun kazandığını fark ediyorum. "Ayrılın!" diye bağırmadan önce Soul ve Wrath'a bakıyorum.

Kyro'nun adamlarından bazılarını saptırmayı umarak ayrı rotalara girmeden önce başlarını sallıyorlar. Ağaçların arasından hızla geçiyoruz, karanlık ormandaki tek ışık bisikletin farından geliyor ve yolumuzu aydınlatıyor. Çamurlu zemin engebeli ama bisiklet üstesinden geliyor. Dolly'nin ellerinden birini bırakıyorum, pantolonumun arkasından silahımı alıyorum, nişan alıyorum ve bir kurşun yakınlardaki bir sürücüye isabet edip onu bisikletinden düşürene kadar ateş ediyorum. Ama çok uzakta olmayan en az altı tane daha var.

Öfkeyle ileriye bakıyorum ve Dolly'nin keskin bir sola dönmesini sağlayarak yüksek bir çığlık atmasına ve ardından gülmesine neden oluyorum. Yol aldıkça tehlike onu daha da heyecanlandırıyor gibi görünüyor ve ben de sırtıtmaktan kendimi alamıyorum.

Kısa süre sonra okyanusa yakın açık bir patikadayız ve arkama baktığımda hala takip ettiklerini görüyorum. Ateş açıp birkaçını daha öldürdüm.

"Lanet olsun, eğer ölmüş olsaydım, bu şekilde olmazdı; onu hazırlıksız yakalayıp öldürebilirdin." Bağırarak söylediği sözler yan profiline bakmama neden oldu.

"Ne?" Motorun sesinden bağırarak soruyorum.

Omuzlarını silkiyor. "Beni ele geçirene kadar durmayacak."

"Ölmüyorsun, Noir!"

"Hayır, demek istemedim..."

Başımı kaldırdığımda bir çıkmaz sokak, bir uçurum kenarı görüyorum.

"Noir, sağ freni sık," diye emrediyorum çünkü hâlâ elimde. Dediğimi yapıyor ve aniden duruyoruz, ileri doğru sarsılıyor. I

Soul ve Wrath'ın motorlarının ormanda bir yerlerde yakınlarda olduğunu duydum.

"Bu herifleri haklayabilirim," diyorum arkama dönüp yaklaştıklarını gördüğümde, silahımı doğrultmuş hazırlanırken, Noir'in elinin geriye uzandığını ve yanağıma dokunduğunu hissedene kadar. Başını eğerek ona bakıyorum. Güzel, ıslak yüz hatlarını tararken sol kabzayı bırakıyorum, avucumu boynunun yanına getiriyorum, başparmağım çenesinden aşağı kayıyor.

"Duygularımızı kabaca ifade etmediğimizi ya da sıkıcı çiftlerin ruhlarını açığa vurmak için kullandıkları sözcükleri kullanmadığımızı biliyorum. Ama bilmeni isterim ki her zaman bizim yolumuzdan, bizim şartlarımızdan hoşlandım. Benim de sana takıntılı olduğumu bilmeni istiyorum, Hell," diye mırıldanıyor. Arkamızdan yaklaşan tehlikeye rağmen, mavi bakışlarındaki samimiyetten dolayı dinlemekten kendimi alamıyorum. "Normal olmayabiliriz ama kırık parçalarımız birbirine uyuyor. Her yaralanma, her leke, her kovalamaca ve gecenin içinde fısıldanan her korkutucu kelime bizi bir araya getirdi. Bana kusurlarımı kabul etmeyi, onları kusur olarak değil, her zaman değer verdiğin hikâyemin parçaları olarak görmeyi öğrettin. Ve benim için yaptıkların için sana ne kadar teşekkür etsem azdır. Bana hissettirdiklerin için."

Gözyaşlarıyla dolu gözlerine bakıyorum, "Bana bir söz verir misin?" Mırıldanıyor ve kaşlarım şaşkınlıkla çatılıyor ama hafifçe başımı sallıyorum. "Her birini tek tek dışarı çıkaracağına ve yaptıklarının bedelini ödeteceğine söz ver."

"Dolly..." Fısıldıyorum, dilimi boğazına sokmak üzereydim ki bir silah sesi duyuldu, başımın yanından vızıldayarak geçti ve içimdeki öfke kabararak sertçe arkama baktım.

Motosiklet aniden öne doğru fırladı ve ben hızla Noir'a baktım. "Ne yapıyorsun lan sen?" diye bağıryorum.

Tamamen sessiz kalıyor, gözlerinde kararlılık var.

"Noir! Hayır!"

Doğruca uçuşumun kenarına nişan alıyor ve endişemin arttığını hissediyorum. Tam gaz verdiğinde silahımı bırakıyorum ve ön frene uzanıyorum. Sıktığım anda çoktan uçuşumun kenarındayız, ikimiz de gidonun üzerinden fırlıyoruz ve uçuşumdan aşağı iniyoruz, motorum da peşimden geliyor.

Aşağıdaki siyah, fırtınalı denize dalana kadar Noir'in çığlığını duyuyorum. Akıntı üzerime çarpıyor, ciğerlerimi suyla dolduruyor, yüzeye yüzmeye çalışıyorum, umutsuzca Noir'ı bulmak istiyorum ama tek gözle bu neredeyse imkansız. Sonunda vücudumu yüzeye doğru ittiğimde

büyük bir alıyorum. Çılgınca etrafıma bakıyorum, üzerime çarpmaya devam eden çalkantılı dalgaları tarıyorum.

"NOIR?!" Kükrüyorum, sesim panikten boğuklaşıyor.

Yüzerken hiçbir şey göremiyorum ya da duyamıyorum. Su karanlık, çalkantılı bir uçurum, her sesi, her yaşam belirtisini yutuyor. Akıntılar beni lanet bir bez bebek gibi savuruyor ve kalbim göğsümde çarpıyor. Onu bulmak için umutsuzca etrafta yüzmeye başlıyorum, bulanık derinliklerde siluetini görüp göremeyeceğimi görmek için başımı suyun altına daldırıyorum.

"DOLLY!" Bağırmaya devam ediyorum, tuzlu su boğazımı ve gözlerimi yakıyor. Sesimdeki endişe bana geri yankılanıyor ve kaslarım amansız denizle savaşmanın gücüyle ağrıyor, ama durmayı reddediyorum. Duramıyorum.

Her saniye sonsuzluk gibi geliyor, her geçen dakika benden uzaklaşıyor ve soğuk kemiklerime işliyor ama adrenalin devam etmemi sağlıyor. Rahatsızlığı, yorgunluğu ve korkuyu aşmaya çalışıyorum. Kyro'nun adamlarının uçurumun kenarından aşağıya meşaleler tuttuğunu duyuyorum ama zihnim onu, onu kaybetmeyi, yokluğunun hayatımda yaratacağı boşluğu düşünmekle dolup taşıyor.

HELL

Uçurumun kenarında oturmuş, aşağıdaki karanlığa bakıyorum. Hava durgun, yıldızlar ışıltılı parlıyor, güzel ve sakin, içimde kopan kasırganın tam tersi. mini oyuncağına bakıyorum, kaybettiklerimin acımasız bir hatırlatıcısı gibi hissettiren küçücük bir şey. Bu uçurumdan atlayalı bir hafta oldu ve Küçük Dolly'nin varlığından hâlâ bir iz yok. İçimdeki donuk sızı neredeyse dayanılmaz bir hal aldı, son sözleri günün her anı peşimi bırakmıyor, bana işkence ediyor.

"Hepsini teker teker dışarı çıkaracağına söz ver."

Bunu yapacağım. Yapmak zorundayım. Yapmak istiyorum. Kyro'nun nerede olduğunu çoktan buldum ve onu ele geçirmem an meselesi. Sadece mükemmel fırsatı bekliyorum. Dolly'nin öldüğünü sanıyor, o yüzden yaşıyor.

Sanki yaptıklarının hiçbir yansıması yokmuş gibi, sanki dokunulmazmış gibi, sanki bu iş artık bitmiş gibi, ama o kadar yanılıyor ki.

Dikkati dağıldı ama bunu ona ödetmeyeceğimi sanıyorsa çok yanılıyor. Dolly'nin benim için ne kadar önemli olduğuna dair en ufak bir fikri bile yok. Ona ne kadar takıntılıydım. Keşke bana güvenmiş olsaydı; ona gösterdiğim sözlerle ve davranışlara güvenmiş olsaydı. Keşke o kadar aptalca bir şey yapmasaydı. Şimdi her şey bir hiç uğruna olmuş gibi geliyor. Bir yerlerde hâlâ burada olduğunu ve gerçekten hayatta kaldığını umuyorum. Saklanıyor olmasını umuyorum ama umutlarımı daha fazla koruyamıyorum; bu beni öldürüyor.

Dalgalar aşağıdaki kayalara çarpıyor, o uğursuz gecenin sürekli bir anısı ve ben yumruklarımı sıkıyorum, mini bebek avuçlarıma batıyor. Bu acıyı, bu lanet öfkeyi anlamlı bir şeye kanalize etmeliyim. Kyro'ya yaptığı her şeyin bedelini ödetmeliyim. Onun bedeninde ve ruhunda bıraktığı her yara için. Yaşadığı her korku ve işkence anı için. Birlikte sahip olabileceğimiz geleceği çaldığı için.

Gözlerimi kapatıyorum, sesinin, dokunuşunun, kokusunun, gülümsemesinin anısı geçici olarak içimdeki boşluğu dolduruyor, ama yeterli değil. Asla yeterli olmayacak. Onun fedakârlığının boşa gitmesine izin vermeyeceğim. Her birini teker teker ortadan kaldıracam ve sonunda Kyro'nun kanlı bedeninin üzerinde durduğumda, intikamın gerçek anlamını öğrenecek.

Cebimdeki telefonum titrediğinde, onu çıkarıyorum ve özel bir arama olduğunu görmek için yanan ekrana bakıyorum. Cevap veriyorum ve kulağıma bastırarak sessiz kalıyorum.

"Cehennem, bir karar verdik ve devam önce size bir fırsat sunmak istiyoruz," diyor bir ses, sakın ve kendinden emin.

Soğuk çimlerin üzerine uzanıp yıldızlara bakıyorum. "Ne?"

"Kyro, halka açık olduğu sırada Oddity'ye terör yağdırmaya izin verdiğinden beri, kafasına bir darbe indirmeye karar verdik. Bildiğiniz gibi, kendi ortaklarımızın bile bize karşı gelmesi ya da topraklarımızda tahribat yaratması hoş görebileceğimiz ya da hafife alabileceğimiz bir şey değildir."

Hızla doğruluyorum ve o devam ederken dikkatle dinliyorum. "Oddity toplumdaki en iyi temizlikçilerimizden biri ve bu kadar pervasız davranarak bizi açığa çıkarabilirdi. Oddity'nin ne olduğunu ortaya çıkarmadan önce öldürülmeli."

"Katılıyorum," diyorum denize bakarak.

"Vuruşu gerçekleştirme şansını size veriyoruz ya da başkasına ," diye teklif ediyor.

"Lanet olsun, hayır. Ben alırım," diyorum, Kyro'nun ölmüş olduğunu biliyordum ama toplumun bunu benden önce yapmasını istemiyordum.

"Yaptığının yanlış olduğunu bildiği için, yarın gece merhamet dilemek umuduyla bizimle temasa geçti."

Doğrudum, ilgim arttı. "Ve?"

"Ve biz buna sahte bahanelerle izin verdik."

"Ona tuzak mı kurdun?" Sesime karanlık bir memnuniyet karışarak soruyorum. "Aynen öyle. O yoldayken, yakalamak için iyi bir zaman olacaktı.

sen..." diye devam ediyor.

"Sorun değil. Hazır olacağım." diye cevap veriyorum.

"Ayrıca size merhamet ricasına kadar beklemenizi söylediğimize inanıyor, bu yüzden geldiğini görmeyecek."

Doğal olarak kuşkularım arttı. "Bütün bunlar yıllardır ortağınız olan bir adam için mi?"

"Evet. O kadar uzun zamandır buralarda ki, Hell, bu kadar aptal olmaması gerektiğini daha iyi biliyor olmalı," diye sakince karşılık veriyor.

Beni görememesine rağmen başımı sallıyorum. Telefonu kapatmadan önce "Seni ," diyor.

Telefonuma bakarak birkaç saniye daha bekliyorum. Sonunda buna bir son verebilirim ama Küçük Dolly'm onun düşüşüne ve ölümüne tanıklık etmek için yanımda olmazsa bunun hiçbir anlamı yok. Kıyafetlerimdeki çimleri fırçalayarak ayağa kalkıyorum ve derin bir nefes alıyorum. Telefonumu cebime geri koyuyorum ve bisikletime geri dönüyorum, zihnim acele ediyor ve hain planlarımı yürütüyor.

HOLLOW HELLION

Tarlada ilerliyorum, rüzgâr yanımdan geçip gidiyor, neredeyse yeraltı odama varacak. Yeterince yaklaştığımda motoru durdurup atlıyorum, botlarım güm diye yere çarpıyor. Kapılara doğru yürüyorum, onları açıyorum ve merdivenlerden iniyorum. İçeri girdiğimde, bir benzin bidonu kapmak niyetiyle doğruca boş işkence odama yöneliyorum.

Cerrahin masasının üzerinde narince yatan bir şeyi fark ettiğim anda olduğum yerde duruyorum. Tek bir siyah, dikenli gül. Kalp atışlarım hızlanıyor, davul gibi kaburgalarımın çarpıyor. İleri atılıyorum, her adımda nefesim hızlanıyor. Ona uzanıyorum, dikenlerin parmak uçlarıma batmasına izin veriyorum ve dudaklarımda küçük bir sırıtış belirliyor.

"O yaşıyor," diye fısıldıyorum, içimden bir rahatlama ve şaşkınlık geçiyor. Gül bir mesaj, onun orada olduğuna dair bir işaret. Koyu renkli yaprakları ve keskin dikenleri her zaman onun mükemmel bir sembolü olmuştur; karanlık, tehlikeli ve çok güzel.

NOIR

Bir çılgınlık ve çaresizlik anında kendimi ve Cehennem'i o uçurumdan aşağı fırlatmamın üzerinden bir hafta geçti. Öldüğümü düşündüğünü biliyorum. Bana kızgın olduğunu biliyorum ve onu suçlamıyorum. Onun için hiçbir anlam ifade etmese de, o anda ve şimdi bile mükemmel bir anlam ifade ediyordu. Hell benim için her şeyi riske atmaya hazırdı ama ben hayatta olduğum ya da Kyro'yla birlikte olduğum sürece bu işin bitmeyeceği gerçeğini hesaba katmıyordu. Bu yüzden ben de risk aldım. Adil olan bu. Kyro adamlarını peşime takıp masumları öldürmeye devam edecek. Bu kalbimin kaldıramayacağı bir şey.

Bu iş çok ileri gitti. Asla gerçekten özgür olamayacağım. Ama Kyro benim öldüğümü düşünürse, adamın hayatını yeniden normal bir şekilde yaşayabileceğini, toplumdan af dileyip kurtarabileceğini düşünme ihtimali var. Bir yerlerde gardını indirecek kadar aptal olacaktır,

ve gardını düşürür düşürmez, Cehennem'in hamlesini yapabileceğini biliyorum. Sanırım kendimi bir yük gibi hissetmeye başladım.

Uzaktan, Kyro'nun malikânesinin arka tarafındaki karanlık ormanda durup kasvetli yapıya bakıyorum. Işıklar üç gündür kapalı ve hiçbir yaşam belirtisi yok, bu da bana Gölge'yi kazanmaya çalışmak ya da belki de apaçık cinayetini durdurmak için Cehennem'i bir şekilde ortadan kaldırmayı planlamak için bir süreliğine evini terk ettiğini söylüyor.

Buradayım çünkü cevaplara ihtiyacım var. Arabella'nın hâlâ burada olup olmadığını bilmem gerek. Eğer buradaysa, ve eğer buradaysa, hangi cehennemde olabilir. Büyük bir risk aldığımı biliyorum ama bu yüzden üç gündür burayı takip ediyorum. Buraya gelmeden önce, Cehennem'in yeraltı odasına girdim, ona siyah dikenli bir gül bıraktım, ona hala burada olduğunu ve gölgelerde gizlenerek tekrar yanında olmak için mükemmel zamanı beklediğime dair bir ipucu verdim. halde öldüğümü düşünebileceği düşüncesi içimi kemiriyordu.

Eski yatak odamın penceresine bakarak bir süre düşündükten sonra, hiç tereddüt etmeden ayağa fırlıyorum, metal çiti yakalayıp kendimi yukarı çekiyorum ve üzerinden atlıyorum. Hafif bir gümbürtüyle ayaklarımın üzerine inip bahçede ilerlemeye başlıyorum, arka kapıya gelene kadar havuzun kenarından dolanırken adımlarım yumuşak. Kapı kolunu çekince kilitli olduğunu görüyorum, bu yüzden açık pencere var mı diye bakmaya devam ediyorum. Sonunda mutfığa açılan bir pencere bulduğumda, tırmanıp içeri giriyorum.

HOLLOW HELLION

Oda karanlık ve ürkütücü bir sessizlik içinde. Etrafıma bakarken unutulmaz anılar canlanıyor ama onları bir kenara itip neden burada olduğuma odaklanıyorum. Sinsice hareket ediyorum, duyularım yüksek alarmda, herhangi bir yaşam belirtisi için dinliyorum.

Büyük fuayeye doğru ilerlerken karanlıkla yıkanıyor, o kadar loş ki ay ışığında parlayan pencereler ve mobilyaların dış hatları dışında hiçbir şey göremiyorum. Durduğumda dönüyorum ve ikinci kata çıkan büyük merdivene tırmanıyorum. En tepeye ulaşır ulaşmaz, tüm kapıları fark ediyorum, uzakta esir tutulduğum kapıyı görene kadar tek tek tarıyorum.

Birden aşığıdan gelen bir ses duyuyorum ve eğilip tırabzanın arkasına saklanıyorum. Elimi ağızıma götürmeden önce nefesim hızlanıyor, göğsüm kabarıyor, sessiz kalmaya ve çarpan kalbimi sakinleştirmeye çalışıyorum. Titrek bir el ile deri ceketimin cebine uzanıyorum ve içinde saklı çakıyı kavriyorum.

Tahta parmaklıkların arasından bakarken sessizce bıçağı çıkarıyorum ve oturma odasında bir ışık yanıyor. Etrafta dolaşan gölgeler ve mırıldanan birkaç adam görüyorum ama ikisi de Kyro'ya benzemiyor. Hiçbir uyarı olmadan, içlerinden birinin bağırdığını duyuyorum ve bunu her türlü çarpışma, soğuk havada metal gibi görünen şeylerin sesleri ve yere düşen sıvı takip ediyor. Sonra her şey sessizleşiyor ve ışıklar sönüyor. Bir figürün yavaşça ortaya çıktığını ve siluetin eşikte hareketsiz durduğunu gördüğümde gözlerim açılıyor. Beklenmedik bir şekilde merdivenlere, bana doğru yürümeye karar verene kadar hareket etmemeye çalışıyorum.

Yavaşça ayağı kalkıyorum, kendimi duvara yaslıyorum ve duvar boyunca ilerleyerek açık bir kapı arıyorum. Parmaklarım sonunda bir kapı tokmağını kavriyor ve yavaşça çevirerek içeri girecek kadar açıyorum. Kapıyı mümkün olduğunca sessizce arkamdan kapatıyorum ve duvara yaslanıp dikkatle dinliyorum. Ağır ayak sesleri artıyor, her adım konağın ürkütücü sessizliğinde yankılanıyor ve endişe göğsümde sıkılaşıyor.

Bıçağımı daha sıkı kavrarken kalp atışlarım kulaklarımda çınlıyor, kapıdan gelebilecek her şeye karşı hazırım. Ayak sesleri hemen dışarıda duruyor ve nefesimi tutuyorum, vücudumdaki her kas gergin. Kapı kolu dönmeye başlıyor ve kendimi destekliyorum. Ama sonra geri çekiliyorlar, saklandığım yerden uzaklaşıyorlar. Yavaş, sessiz bir rahatlama nefesi veriyorum ve başımı kapıya yaslayıp bir an için gözlerimi kapatıyorum.

Kapüşonumu başıma geçiriyorum ve sonsuza dek sürecekmış gibi gelen bir süre bekliyorum. Sonunda buradan çıkıp muhtemelen başka bir zaman geri dönmek için cesaretimi topladığımda, kapıyı yavaşça açıyorum ve eşığın etrafından soldan sağa bakıyorum. Bir şey görmediğimde ya da duymadığımda, koridorda sürünmeye başlıyorum, ta ki aniden arkamda yumuşak bir ses duyana kadar ve donup kalıyorum. Geriye dönüp baktığımda sahanlığın diğer ucunda aynı silueti görüyorum ama bu sefer tam bana bakıyorlar.

Kahretsin.

Aniden ileri atıldılar ve ben de can havliyle kaçmaya başladım. Boğazımdan kopmak üzere olan çığılığı tutmaya çalışıyorum, bacaklarım

Ayak sesleri arkamdan yaklaştıkça ele vereceklermiş gibi.

Gidecek başka yerim olmadığı için bir odaya dalıp kapıyı arkamdan kapatmaya çalışıyorum ama bir ayak bunu yapmamı engelliyor. Geri sıçrayıp elimdeki bıçağı kaldırıyorum ve kapı açılır açılmaz kolumu sallayarak bıçağı serbest bırakıyorum. Bıçak bir gümbürtüyle koluna saplanıyor ve inliyor, ama bu inleme çok tanıdık.

Gözlerim açılıyor ve bir homurtuyla bıçağı kolundan çıkarıyor, kan fışkırıyor ve aşağıdaki ahşap zemine düşüyor. Cehennem bana doğru fırlıyor, öfkeden kuduruyor ve kendimi duvara yaslıyorum, önümde durup eldivenli iki eliyle boğazımı tutana kadar gözlerim kapanıyor.

Beni kaldırıyor, dudakları dudaklarımla çarpışmadan önce bir hayal kırıklığı eylemiyle beni duvara çarpıyor. İçimdeki lanet yaşamı boğuyor olmasına rağmen, dilinin ağzıma girmesine izin veriyorum ve bacaklarımı beline doluyorum.

İri bedenini benimkine bastırıyor, boynumu serbest bırakıyor ve beni kıcımdan tutup yukarı kaldırıyor. Ellerimi boynunun yan tarafına koyuyorum, başım eğik, öpüşmemiz çılgınca ve ateşli. Aramızdaki kaybın ruhlarımızdan aktığını hissediyorum ve kaybedilen zaman bizi birbirimize daha sıkı kenetliyor. Ayrıldığımızda, nefes alış verişlerimiz çılgınca ve parmaklarının arkası yanağımanın üzerinde kayıyor, alnı benimkine yaslanıyor.

"Bu kadar aptalca bir şey yaptığın için seni asla affetmeyebilirim," diye homurdanıyor.

"Evet, yapacaksın," fısıldıyorum.

"Neden, Noir, bunu neden yaptın? Düşündüm ki..."

Bakışlarını indirdiğinde gözlerim doluyor ve kırılganlığı canımı acıtıyor. "Özür dilerim, sadece sana biraz nefes aldırma istedim. Öldüğümü düşünseydi, dikkatsiz davranacağını biliyordum."

Eli enseme kayıyor ve enseme iterek başımı yatırıyor. Dudaklarıma doğru ağır ağır nefes alıyor, "Ölebilirdin, küçük aptal Dolly."

Elimi yüzüne doğru kaldırırken gülümsememeye çalışıyorum. "O şekilde gitmiyordum, Hell. Her zaman sana geri dönüyordum ve her zaman da döneceğim." Alnını tekrar benimkine bastırıyor ve ben devam ediyorum. "Onu yakaladın mı?"

Tek gözünü benimkine kaldırıyor ve muhtemelen daha az fark edilmek için lenslerini takmadığını fark ediyorum. Kısa bir sessizlikten ve başparmağını çenemden aşağı kaydırıdıktan sonra küçük bir kafa sallıyor.

"Peki burada ne yapıyorsun?" Ben soruyorum, o da kaşlarını çatıyor. "Asıl soru, senin burada ne işin var?"

Derin bir nefes alıyorum, kalbimin çarpıntısına rağmen sesim sabit. "Arabella'yı bulmak için buradayım. Cevaplara ve hâlâ hayatta olup olmadığını öğrenmeye ihtiyacım var."

"Dolly..." Beni ayağa kaldırmadan önce sırtını bana göstererek eliyle ağzını ovuşturuyor.

"Ne oldu, Cehennem?"

Yüzüme dönmeden önce sorum karşısında duraksıyor, "Onun gerçek olup olmadığından emin değilim." Dürüstçe söylüyor ve kaşlarım çatılıyor, "Ne?"

Bana doğru bir adım attı. "Onun hakkında bulabildiğim her şeyi bulmaya çalıştım ve kimse onun kim olduğunu bilmiyor, Noir. O var olmayan biri." Başımı bir kez sallıyorum ve o da benim boyuma inerek devam ediyor. "Travma geçirdiğin için hayal görmediğine emin misin? Her zaman böyle bir ihtimal vardır..."

"Hayır." Sıkı dişlerimin arasından gözyaşlarımı tutamayarak söylüyorum. "Onun gerçek olduğunu biliyorum."

Saçlarımı okşayarak iç geçirdi, "Onu gerçekten hiç gördün mü? Ona dokundun mu?"

Bunu düşünürken ona boş boş bakıyorum. Sesini sadece kulağımın dibinde ya da çok uzaklarda duyduğumu, onu sadece deliliğin bulanıklığında ya da aynada tam olarak görebildiğimi. Ama o kadar gerçekçiydi ki, o kadar gerçekçiydi ki. Beni oradan çıkardı, bundan eminim. Ona dokunmamış olabilirim ama sanki yanımdaymış gibi hissettim. Bundan şüphe duymama neden olan tek şey, onu ölüm odalarında gördüğüm ve beni neredeyse bir tuzakla öldürttüğü zamandı.

"Belki bir sunağınız vardır ya da halüsinasyon görüyorsunuzdur diye düşünüyordum ama..."

"Senin gibi mi?" Soruyorum.

Başını bir kez sallıyor, "Hellion sadece benim karakterim Dolly. Kafamın içinde değil ve onu duyamıyorum. O sadece Karanlık Gece'de serbest bıraktığım bir parçam. Bastırdığım bir parçam. O bir bozukluk değil ve beni hiçbir şekilde kontrol edemez. Aynı şey değil." İtiraf ediyor

Dürüstçe. O devam ederken ben sessizliğimi koruyorum. "Ben doktor değilim ama."

Başımı sallıyorum ve başımı eğiyorum. "Hangi oda güzel kız?" diye soruyor ayağa kalkarken.

Burnumu çekerek yaşları siliyorum ve onun yanından geçip sıcak eldivenli elini tutuyorum. Cehennem'i loş ışıklı malikâneye doğru götürürken, sözleri ve şüpheleri aklımdan çıkmıyor. Döşeme tahtalarının her gıcırtısı ve dışarıdaki rüzgârın her fısıltısı, içimde çalkalanan belirsizliği patlatıyor gibi görünüyor.

Arabella'yı duyduğum, onun olduğuna inandığım odanın kapısına ulaştık. Benimkinin yanına. Kapıma bir göz atıyorum, Hell'in ellerini omuzlarımda ve öpücüğünü başımın tepesinde hissedene kadar her bir anı zihnimden geçerken içimi bir ürperti kaplıyor. Hazır olduğumda kapının tokmağını çeviriyorum ve içeri giriyoruz.

Karanlık boş alana şöyle bir bakıyorum ve burada şömineden başka hiçbir şey olmadığını fark ediyorum. Yatak yok. Pencere yok. Hiçbir şey yok. Bakışlarım duvarlarda dolaşıyor, benimkiler gibi takılmış olabilecekleri herhangi bir zincir ya da destek olup olmadığını görmeye çalışıyorum, ama yine hiçbir şey yok.

Üzüntü üzerime çöküyor, gerçeklik bir ton tuğla gibi yüzüme çarpıyor. Bu doğru muydu? O gerçekten sadece bir sunak ya da hayal gücümün bir figürü olabilir mi? Resmi olarak hiç ailem yok mu?

Gözlerimden yaşlar dökülürken Hell'in büyük kolları arkamdan göbeğimi sarıyor ve beni kendine çekiyor. Ben ilerleyene ve o beni bırakana kadar bir süre sessizlik içinde kalıyoruz. Uzun boylu gövdesinin etrafından dolaşarak kapıya doğru ilerliyorum ve kendi evimin dışına çıktığımda başımı kapıya yaslayıp endişeyle nefes almaya çalışıyorum, ta ki sonunda düğmeyi çevirene kadar.

İçeri girer girmez, sulu ve geniş gözlerim etrafta geziniyor, köşedeki derme çatma yatağı, kovayı, tahtayla kapatılmış pencereyi ve köşede yerde duran zincirimin dirseğini fark ediyorum. Ellerimi yüzüme vuruyorum, her şey çok fazla geliyor ve ağlıyorum. Hell içeri girdiğinde, kolunu omuzlarıma dolayarak beni göğsüne çekmeden önce yere bir şey koyduğunu duyuyorum.

"Seni burada mı tutuyordu?" Etrafına bakınırken soruyor.

Kokluyorum ve başımı sallıyorum, sonra benden uzaklaştığını hissediyorum. Uzaktan bir sıvının yere döküldüğünü duyduğumda başımı kaldırıyorum ve ellerimi yavaşça yüzümden çekiyorum. Hell'in elinde bir benzin bidonu var, her şeyi yakıta boğuyor ve zehirli dumanlar duyularıma saldırıyor.

"Sen ne..." Kutuyu yankılanan bir gümbürtüyle sert zemine bıraktığında sözümü kesiyorum.

Tekrar arkamda durup cebinden bir şey çıkarana kadar her hareketini gözlemliyorum. Bir kutu kibrit çıkarıyor ve birini ateşlediğinde alev karanlık odada parlıyor.

"Bırak , benim küçük Dolly'm. Yak şu lanet şeyi ve bırak hepsi yansın."

Titrek bir el ile kibriti ondan alıyorum ve dudaklarını başımın yan tarafına yerleştiriyor. Tereddüt etmeden kibriti yere fırlatıyorum.

Alevler bir cehenneme dönüşüyor, bir öfke dalgası, burada yaşanmış tüm korkunç anıları yok ediyor ve ben bir tatmin duygusu hissediyorum. Beni kapıya doğru yönlendirmeden önce birkaç saniye daha bekliyoruz. Çocukluğuma, eski hayatıma son bir kez bakıyorum, tam da olması gerektiği gibi yanıyor, sonra gergin bir nefesle onu takip ediyorum, her şeyi arkamda bırakıyorum.

HOLLOW HELLION

Malikanenin arka tarafındaki çitin yanında dururken, kül ve unutulmaz vedalardan başka bir şeye dönüşmemesini izliyoruz. Alevler kükrüyor ve yangının kuru havayı dolduruyor. Kollarım ve bacaklarım Hell'e sarılmış halde yüzümü omzuna koyuyorum ve ateşin tenimizi ısıtan sıcaklığını hissediyorum.

"Teşekkür ," diye fısıldıyorum, sesim ham duygularla dolu.

Bana bakıyor, gözleri hafifliyor. "Bana teşekkür etmene gerek yok, Dolly. Beni bir daha asla böyle bırakma, yoksa seni kendim zincire vurmak zorunda kalırım," diye cevap veriyor, sesi ciddi ama eğleniyor.

Nazıkçe gülümsüyorum ve iç çekiyorum, son birkaç haftanın ağırlığı hafifçe kalkıyor. "Merak etme, yapmayacağım," diye söz veriyorum.

Tekrar yanan malikaneye bakar, alevler yollarına çıkan her şeyi tüketmektedir. Adrenalin kaybolur, yerini garip bir his alır.

sakinlik ve ateşin çitirtısı arka plana sürükleniyor. Cehennem'e bakıyorum, boyalı yüzü alevlerin uzak parıltısıyla aydınlanıyor.

"Oddity'de olduğumu bilecek mi? Tüm bunların boşa gitmesini istemiyorum," diye mırıldanıyorum.

Eldivenli eliyle sırtımı yatıştırıcı bir şekilde okşuyor, sonra dudaklarını başıma bastırıyor. "Seni gizlice içeri sokacağım. Her şey yoluna girecek." Bana güvence veriyor, "Yarın gece bu orospu çocuğunu öldürene kadar kimse orada olduğunu bilmeyecek."

Şok içinde başımı kaldırdım, "Yarın gece mi?" Nefes nefese kaldım.

"Evet, yarın gece. Gölge, Oddity'ye baskın yaptığından beri ona tuzak kurmama yardım ediyor."

Beni bisikletine götürürken dudaklarıma kocaman bir gülümseme yayılıyor, küçük bir kapanış duygusu hissediyorum.

Yüzümü omzuna yasladığımda, "Dediğim gibi, güzel kızım, bunların hepsi yakında bitecek ve bunda ciddiym," diye beni rahatlatıyor.

HELL

Sabahın erken saatlerinde, loş mutfakta kendime bir bardak su hazırlıyorum ve birkaç buz küpü ekliyorum. Soul içeri girip kocaman bir esnemeyle arkamdaki sandalyeye çöktüğünde şafağın ilk ışıkları pencerelerden zar zor sızıyor.

"Dün gece hangi cehennemdeydin?" diye sorar, sesi yorgunluktan hırıltılıdır.

Ona yan gözle bakıyorum, yüzünü ona dönmeden önce suyumdan bir yudum alıyorum. "Noir ile birlikteydim," diye cevap veriyorum sonunda.

Kolları havada donmuş, yüzüne inançsızlığı kazınmıştı. "Sen neden bahsediyorsun, Cehennem?"

"Üst katta uyuyor."

Başını bir kez sallıyor, neredeyse şok olmuş gibi. " olmaz."

Başımı sallıyorum, yüz ifadem son derece ciddi. "Yalan söylemiyorum."

"Nasıl olur lan?"

Omuz silkip tezgâha yaslanıyorum. "Kyro onun öldüğüne inanırsa daha kolay olacağını düşündü."

Bir kaşını kaldırıyor, sandalyesinde arkasına yaslanıp bilgiyi işlemeye çalışıyor. "Peki sen neye inanıyorsun?"

"Sanırım öyle oldu. Bulunduğu yerlerde daha dikkatsiz davranıyor, paçayı kurtardığını düşünüyor," diye cevap veriyorum, sözlerim tedirginlikle karışık. Başını sallıyor ve devam ediyorum: "Gölgeler, Oddity'ye baskın yaptığı için onun ölmesini istiyor ve bu gece ona tuzak kuruyorlar."

"Nasıl?" diye sorar, sesi artık entrika doludur.

Öne doğru eğildim, gözlerim onunkilere kilitlendi. "Bu gece merhamet dilemek için onları görmeye gidecek, ama oraya giderken onu pusuya düşüreceğiz. Karanlık Gece ekibini tüm acımasız silahlarıyla bir araya getirin. Akşam sekizde savaşağız."

Soul'un yeşil gözleri cinayetle parlıyor, sözlerimi özümserken yüzüne şeytani bir gülümseme yayılıyor. Kardeşlerime Noir'ın Haze'i öldürdüğünü söylediğim zamanı ve onu nasıl seçtiğimi düşünmeye başladım. Tepkileri tam olarak beklediğim gibiydi. Hiçbir şey. Ne olursa olsun her zaman birbirimizin arkasındayız. Aramızdaki bağ kopmaz. Ben, Soul ve Wrath -gerçek Hollow'lar- gücümüzü defalarca kanıtladık. Onların sadakatine ve kararlarına sorgusuz sualsiz güveniyorum, tıpkı onların da benimkine güvendiği gibi. Kimse aramıza giremez. Kimse giremeyecek. Birlikte bir gücüz.

Bakışlarımı Soul'unkilere sabitleyerek ayağa kalkıyorum. "Bu gece Kyro mümkün olan en insanlık dışı şekilde ölecek," diye söz veriyorum. Su bardağımı masadan kaldırıyorum, buz hafifçe şıngırdıyor ve yukarı çıkıyorum.

HOLLOW HELLION

Yatak odama girdiğimde, Dolly'yi görmek için duraklıyorum, hala sırt üstü huzurlu bir şekilde uyuyor, kollarından biri başının üzerine sarkmış, yüzü hafifçe yana dönmüş. Onu uyandırmamaya çalışarak kapıyı yavaşça kapatıyorum, çünkü uyurken çok güzel oluyor. Yatak odasının sonunda duruyorum.

Yatakta bir yudum su içerken gözlerim onun üzerinde geziniyor, ipek çarşafın altından çıplak vücudunun hatları görünüyordu.

Kaşlarım kalkıyor, zihnim o bu kadar savunmasızken her zaman olduğu gibi kötü düşüncelerle dolup taşıyor. Onun cansız bedenini altımda ezme dürtüsü çılgın zihnime giriyor. Buzlu su bardağını yere koymadan önce yavaşça yatağın etrafında dolaşıyorum, sonra olduğum yere geri dönüyorum ve aşağı uzanıp çarşaftan bir avuç alarak yumuşak dokusunu hissediyorum. Yavaş yavaş vücudundan aşağı doğru çekmeye başlıyorum, her yavaş çekiş bana onun mükemmel şeklini gösteriyor.

Saten kumaş, delikli meme uçları ve karnı görünene kadar göğüslerinin üzerinde yumuşak bir şekilde kayıyor. Amcığı ortaya çıktığında onu vahşi gözlerle yutuyorum, bacağı dışarı doğru döndü ve bana güzel bir manzara verdi.

Aletim boxerımın içinde sertleşiyor ve acı verici bir şekilde ağırlaşıyor, içinden bir zonklama geliyor. Elimi içine sokuyorum, iyice kavriyorum, prekumum tenimi kaplıyor. Çarşafı yavaşça bırakıp dik durduğumda yumuşak bir iniltiyle kıpırdanıyor, başını diğer tarafa çeviriyor ama pozisyonu değişmiyor. Boxerımı bacaklarımdan aşağıya indiriyorum, sonra kendimi okşuyorum, o uyurken onu becermek için içimdeki açlık artıyor.

Dikkatlice yatağın üzerine diz çöküyorum, başımı eğiyorum ve uyluğunun iç kısmına doğru ilerlerken ağzımı etinin üzerinde gezdiriyorum. Dudaklarım amının üzerinde gezinene kadar yükseldikçe teninin tüyleri diken diken oluyor. Onun tatlı, sarhoş edici kokusunu içime çekiyorum, shaftımdaki kavramam güçleniyor ve gözlerim geri dönüyor. Başımı daha da aşağı indiriyorum, nefesim tenine değişiyor ve kalçasındaki yara izlerine yumuşak bir öpücük konduruyorum ama uyanmıyor, belli ki derin bir uykuda.

Elim aletimin üzerinde daha hızlı hareket ediyor, şimdi onun içinde olma ihtiyacı ezici. Kendimi bacaklarının arasında, bir elimi başının yanında konumlandırıyorum ve bir buz küpü çıkarmak için uzanıyorum. Parmak uçlarıma yerleştiriyorum, sonra da parmak uçlarımı ve buzı hiç uyarmadan amının içine kaydırıyorum. Keskin bir nefes alır almaz, bacakları geriliyor, tek bir yumuşak vuruşla sikimi doğrudan içeri sokuyorum. Piercinglerim boyunca onun sıkılmış duvarlarını hissediyorum ve o büyük bir nefes veriyor.

Soğuk amcığının uzunluğumu sardığı hissi beni anında altımda ölebileceği gibi çarpık bir yanılsamayla dolduruyor ve gözlerim yavaşça kapanıyor, bu hissin tadını çıkarıyorum.

Ona bir kez daha baktığımda, şimdi ağır ağır nefes alıyor, göz kapakları çırpınıyor, hala sersemlemiş ve yarı uykuluyken neler olduğunu anlamaya çalışıyor. Ağzımı kulağına doğru indirdiğimde, ucuna kadar geri çekiliyorum ve bir iniltiyle tekrar içine sokuyorum, taşaklarım geriliyor.

"Benim için ölü taklidi yap, Dolly," diyorum nefes nefese, uyarılmışlığım gergin ses tonumdan belli oluyor.

Gevşemeden önce alt dudağını ısırıldığını fark ediyorum, bana tam olarak arzuladığım şeyi veriyor, tıpkı dengesiz iyi kız gibi. Kollarını tutup yanına yatırıyorum ve onu uygun gördüğüm şekilde konumlandırıyorum. Yüzü yana dönükken, ona bakmadan önce bir hırıltıyla dilimi yanağından yukarı yalıyorum ve onu becermeye başlıyorum. Şaftımı kendimi alabildiğim kadar gömüyorum ve uzun sürmeyeceğimi biliyorum, o acınası karıncalanmanın içimden geçtiğini hissedebiliyorum, her itişte bir zevk dalgası oluşuyor. Altımdaki cansız formu, her hareketinde zıplayan göğüsleri beni çılgına çeviriyor.

Kendimi ritme kaptırıyorum, acımasızca amını sikiyorum, kalçalarım onunkilere çarpıyor, o ise sırt üstü yatıyor. Oda çarpışan bedenlerimizin sesleriyle doluyor, buzlu su kaya gibi sert uzunluğumu yukarı ve aşağı hüpürdetiyor ve kendi düzensiz nefeslerim.

Dişlerimi boynuna geçirdiğimde doruğa yaklaştığımı hissediyorum ve doruğa ulaştığımda bu his tüm vücudumu sarsıyor, yüksek sesli bir hırıltı çıkarırken gözlerim geri kayıyor. İçinin derinliklerine boşalıyorum, sıcak suyum amındaki buz gibi sıvıyla karışıyor.

Aklımı kaybederek hızla çekiyorum, onu ön tarafına çeviriyorum ve bir bez bebek gibi yuvarlanıyor. Saçlarının arkasından tutup kaldırıyorum ve yüzünü yastığa bastırıyorum. Elimi başının arkasına koyup iterek dizlerimle bacaklarını iki yana açıyorum. Tatmin olduğumda tekrar uzanıp bir buz küpü daha çıkarıyorum ve göt deliğine sokuyorum.

Parmağımla sonuna kadar zorluyorum, sonra vücudundan aşağı iniyorum. Yeterince alçalır alçalmaz, ellerimle kıcını iyice açıyorum, küçük pembe halkasına hayranlıkla bakıyorum, sonra aşağı dalıyorum ve onu yemeye başlıyorum. Onu şiddetle yutuyorum, içindeki soğuk suyu emiyorum ve dişlerimi acımasızca kemirmek için kullanıyorum, delicesine içine gömülmek, içinde yaşamak istiyorum. Vücudunun durgunluğu, ben ona tecavüz ederken hareketsiz kalması ve ses çıkarmaması beni deliliğin eşiğine getiriyor ve kıcının yanaklarını kavriyorum

Daha sıkı, ben ziyafet çekerken parmaklarım etini kazıyor. Dilim içeri dalıyor, dönüyor ve keşfediyor, tadına bakıyor ve duvarlarına doğru kayıyor. Kasları gevşedikçe tenine karşı homurdanıyorum, her hamlede daha derin yalamama izin veriyor.

Geri çekiliyorum, dilimi son bir kez daha derinlere sokmadan önce keskin bir tükürük atıyorum, sonra yükseliyorum. Vücudunda yukarı doğru hareket ediyorum, saçlarından bir avuç alıp başını geriye doğru çekiyorum. Yüzüne baktığımda gözleri kapalı, dudakları ayrılmıştı ve sert sikimi alıp göt deliğine yönlendirdim.

Sikimi sert bir hamleyle içine sokuyorum, kaşlarının hafifçe kıvrıldığını, dudaklarından bir nefes kaçtığını fark ediyorum, ama o benim için ölü oyunu oynamaya devam ediyor, rahatsız edici uyarılmamı artırıyor. Saçlarını at kuyruğu toplayıp yumruğumun etrafına sarıyorum, çekip sırtına bastırıyorum. Diğer elim üstümüzdeki yatak başlığını buluyor, soğuk deliğini derin, yavaş itişlerle sikmeye başladığımda sıkıca kavıyor. Gözlerim onun yüzünden ayrılmıyor, onu altımda ölü olarak hayal ediyorum ve vücuduna kutsal olmayan şeyler yapıyorum.

İtişlerim zamanla hızla artıyor ve kısa süre sonra ona o kadar derinden çarpıyorum ki yanakları kalçalarımın çarpıyor. Sonunda boşaldığımda, dudaklarına karşı nefes almadan önce dudaklarına karşı homurdanıyorum.

"İyi ölümler, Küçük Dolly," diye fısıldıyorum nefes nefese.

Durmuyorum, yakınlarda olduğunu ve benim hastalıklı zevkim için tutunduğunu biliyorum.

"Gözlerini aç," diye emrediyorum.

Gözleri açılıyor ve doğrudan benimkilere bakıyor. Dilimi ağzına sokmadan önce gülümsüyorum ve o da dilimi emerken inliyor. Döl dolu göt deliğini patlayana kadar acımasızca sikiyorum, boğazından bir çığlık kopuyor. Etrafımda nabız gibi atarken yavaşlıyorum, sonra kendimi daha fazla tutamayarak üzerine yığılıyorum, ağırlığının gücü ciğerlerindeki rüzgârı söküp atıyor.

Yanında yatağa yuvarlanırken onu da kendime çekiyorum ve yanıma sokuluyor.

"Bu gece o gece, Noir." Hala nefesimi toplamaya çalışarak .

Gülümseyerek başını kaldırıyor ve gözlerindeki mutluluğu görebiliyorum. Sonunda geçmişinden kurtulduğunu hissediyor ve onu böyle görmek, bu şekilde kalması için elimden gelen her şeyi yapmak istememe neden oluyor. O sadece her zaman

Benim kontrolüm altındayken zincirlerin soğuk metalini tekrar hissediyor, güvende olduğunu ve istediği zaman serbest kalabileceğini biliyor. Tabii öncesinde amını iyice siktikten sonra.

NOIR

Nihayet tüm hayatımı sonsuza dek değiştirecek günün ilk akşamı. Artık onun kötülüklerine bağlı olmayacağım. Artık bu dünyada kapana kısılmış gibi hissetmeyeceğim. Çok yaklaştım. Sonunda özgür olabilmek için her şeyi bitirmeye çok yakınım. Onun artık bu dünyada olmayacağını, benimle aynı havayı solumayacağını bilmek beni tarif edemeyeceğim bir duyguyla dolduruyor. Sonunda geleceğimi dört gözle bekliyorum. Kyro geçmişimin büyük bir bölümünü çalmış olabilir ama artık benden başka bir şey çalamaz ve bunun için gerçekten teşekkür etmem gereken tek bir kişi var. O da cehennem. Her şeyimi ona borçluyum ve ona her şeyimi vereceğim.

"Sanırım burada kalman daha iyi olur, küçük bebeğim. Yanına birini vereceğim."

Göz bandını gözünün üzerine yerleştirirken içim daralıyor ve dönüp bakıyorum. "Hayır," diyorum sertçe, "Kahretsin, orada olmam gerekiyor."

Kapüşonunu başının üzerinden kaldırarak bana bakıyor ve o konuşana kadar ikimiz de sessizce bakışıyoruz, "Bırak ben halledeyim, Noir."

Uzaklaşmaya başladı ve ben sinirlendim. "Sana daha kaç kez masum bir bebek olmadığımı göstermem gerekiyor, Hell." Diye bağırdım.

Durdu, dövmeli eli kapının kolundaydı ve ben devam ettim, "Yaptığımı gördüğün şeyler. Seni, Oddity'yi ve diğer her şeyi bunca zaman nasıl idare ettim ve sen ne düşünüyorsun? Tacizcimi görünce yıkılacağımı mı?"

Başını eğiyor, "Sorun o değil, güzel kız." "O zaman ne sikiim?"

Sonunda bana döndü, "Bu iş o kadar çok ters gidebilir ki. ve kafadaki tek bir saç bile incinmesini istemiyorum."

Daha dik duruyorum, "Ve ben her şeye hazırım. Lütfen bana güvenin."

Yüzündeki isteksizliği görebiliyorum, beni kaybetmekten endişeleniyor ama buna ihtiyacım var. Bunu onunla bitirmem gerek.

"Benim için, sadece nasıl hissettiğinizi bir kenara bırakın ve benim bakış açımdan bakın, tacizcinizin öldüğünü görmek istemez miydiniz?"

Bana daha önce hiç görmediğim bir şekilde bakıyor ve bu durum kafamı karıştırıyor. "Bekle..." Bir adım öne çıkıyorum ve o başka tarafa bakıyor, "Yapma Noir." Başını bir kez sallarken gözleri benimkilere kayıyor.

Keskin bir nefes alıyorum, gerçeklik yüzüme çarpıyor. "Neden bana söylemedin?" "Çünkü bunun konuyla alakası yok."

"Alakasız mı?" Kafamı şaşkınlıkla geri çekiyorum. "O zaman yaşadıklarımın önemsiz olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Tabii ki hayır!" diye sertçe karşılık verdi.

Buna inanmakta güçlük çekerek kocaman gözlerle ona bakarak sessiz kalıyorum. "Tamamen farklı koşullardı; hepimiz bunu yaşadık ve ben üstünden."

Bana doğru yürüyor ve durduğunda uzun boyuna bakmak için başımı arkaya eğmek zorunda kalıyorum.

"Bunun yanlış olmadığını söylemiyorum Dolly. Senin yaşadıklarının da önemli olmadığını söylemiyorum," diyerek çenemi kavırıyor ve dudaklarını dudaklarıma değdiriyor. "Ben bununla farklı şekilde başa çıktım, yıllar içinde öfkemi dışa vurdum. Bir gün, umarım sen de bunu başaracaksın."

Yüz hatlarını tarıyorum, "Onları hiç öldürdün mü?" Fısıldıyorum.

Başını bir kez sallıyor, "Kim olduklarını bilmiyorum, kimse bilmiyor. Yıllar önce ben gençken oldu. Bu sistemde çoğumuzun başına geldi."

Yüzüm , "Ne?" "Noir, bırak onu."

"Bırakayım mı?" Tekrar ediyorum, gözlerini arıyorum.

Dik durup çenemi serbest bırakıyor. "Bu gerçek, güzel kız. Bunu anlamalısın."

"Bu onu doğru yapmaz!" Bağıríyorum, sesim titriyor. Kendini göz hizama kadar indiriyor. "Biliyorum," diye kararlı bir şekilde iddia ediyor.

Derin bir nefes alıyorum, kendimi sabitlemeye çalışıyorum, bakışlarının beni delip geçtiğini hissediyorum. tepkimi değerlendirirken içimden geçiyor.

"Haklısın," diye devam ediyor. "İntikam almak isterdim ama böyle bir seçeneğim yok. Hiç olmadı."

Kapıya doğru başını sallıyor. "Her zaman kamyonun arkasında kal."

Gözlerim yumuşuyor, öfkem yavaş yavaş azalıyor. "Teşekkür ederim."

Eğiliyor, dönüp kapıdan çıkmadan önce dudaklarıma sert ve güven verici bir öpücük konduruyor. Orada durup bir saniye boş boş bakıyorum, itirafının ağırlığı üzerime çöküyor, sonra arkasından gidiyorum.

HOLLOW HELLION

Hell, Karanlık Gece ekibini topladıktan sonra hepsi bisikletlerine biniyor ya da araçlarına tırmanıyor. Hell beni karartılmış bir kamyonun arkasına oturtmadan önce başıma bir öpücük konduruyor. Yanımızda sadece şoför varken, Kyro'nun bulunacağı yere doğru hızla ilerlerken renkli camlardan onları izliyorum. Kucağımda ellerimle oynuyorum, içimde sinirler, beklenti ve garip bir heyecan kabarıyor.

Kamyon karanlık, boş bir yolda gümbür gümbür ilerliyor ve ben camlardan bakıyorum, arkamızda bisikletiyle Cehennem'i ve yanında diğ r Karanlık Gece üyelerini görüyorum. Yüzümü ileriye döndüğümde diğ r arabaların farlarını fark ediyorum ve içime bir tedirginlik yerleşiyor. Aniden, silah sesleri geceyi paramparça ediyor. Kafamı çevirdiğimde arkadan yaklaşan başka arabalar görüyorum; belli ki Oddity'den değıller.

"Kahretsin, ona haber mi verildi?" Mırıldanıyorum, kalbim hızla çarpıyor.

Her Şey çok hızlı gelişiyor ve Kyro'nun adamları önümüzdeki yolu kapatmaya çalışırken içinde bulunduğum araba yavaşlıyor. Soul ve Wrath hızla yanımızdan geçip doğruca barikata yöneliyor. Terden sıırılsıklam olmuş ve gözleri faltaŐı gibi Őof r m aniden gaza basıyor. Arka camı patlatan bir silah duyuldu. Etrafıma camlar yağarken eğılerek çığlık atıyorum. Şoför panikliyor, ayağıını gazdan çekmiyor ve  ndeki arabaların etrafından  ılınca dolaşıyor.

"Ne yapıyorsun lan sen?" Bağııyorum.

Beni görmezden geliyor, sadece önündeki yola odaklanmış durumda. Barikatı hızla geçiyoruz ve Hell'in bize yetişmeye çalıştığını görmek için başımı hızla çeviriyorum, ama o hala çok geride. Kamyonun lastikleri gıcırıyor ve ben canımı kurtarmak için tutunuyorum.

"Yavaşla lan!" Talep ediyorum.

Her sarsıntı ve savrulma kalbimin kaburgalarıma çarpmasına neden oluyor. Yan aynadan Hell'i bir an için görebiliyorum ama tanımadığım bir araba onun hızına uyup camlarını indirince rahatlamam kısa sürüyor. Hell bir mermi yağdırıyor, bir tanesi omzuna isabet edene ve motosikleti Şiddetle savrulana kadar hedefini ŐaŐırmıyor.

"HAYIR!"  ığlık atıyorum, panik boğazımı tırmalıyor.

Düşman arabası Hell'i motorundan düŐürmeye çalışıyor ve Hell hafifçe yavaşlar yavaşlamaz fırsatı değıerlendirip hızla ilerleyerek doğrudan kamyonetime yöneliyorlar. Arkadan  arpına kadar aradaki mesafeyi kapattıklarında gözlerim açılıyor. Çarpmanın Őiddetiyle kamyonetimiz baş döndürücü bir girdaba giriyor ve tekrar tekrar takla atıyoruz, çığlıklarım kırılan cam ve gıcırdayan metal sesleriyle boğuluyor. Kafamı sert bir Şeye  arptığimde dünya kaotik bir bulanıklık içinde dönüyor, bilincim gidip geliyor.

Kendimi toparlayamadan kaba eller beni enkazdan sürüklüyor ve kaldırılıp bir omzun üzerine atıldığimde vücudumun her yeri ağııyor.

Beni taşıyanın Cehennem olmadığını anlayınca karşı koymaya, çırpınmaya ve tekmelemeye başlıyorum.

"Bırak beni, orospu çocuğu!"

Başımı kaldırıyorum ve bir sisin içinden The Hollow'un motorlarının gürültüsünün giderek arttığını duyuyorum, ses deliliği kesiyor.

"Cehennem!" Başka bir arabanın arkasına fırlatıldığımda çığlık atıyorum, vücudum sert bir şekilde koltuğa çarpıyor.

Arabanın kapısı çarparak kapanıyor ve pencereye doğru koşuyorum, yüzümü cama bastırıyorum, kolu çılgınca çekmeye çalışıyorum ama kilitli. Düşman arabası enkazdan hızla uzaklaşarak ilerliyor ve ben cama vururken kalbim hızla çarpıyor.

Şoför alaycı bir ifadeyle bana bakıyor ve içimi bir öfke dalgası kaplıyor. Aklıma bir fikir gelene kadar çılgınca etrafıma bakınmaya başlıyorum, beni öldürebilecek bir fikir ama yine de bir fikir. Kot pantolonumun kemerini çözüp ilmeklerinden sıyrıyorum ve tereddüt etmeden adamın boğazına dolayıp aşağı çekerek onu boğmaya çalışıyorum. Tüm vücut ağırlığımı kullanarak çekebildiğim kadar sert çekiyorum ve arabanın şiddetle savrulduğunu hissediyorum. Beni durdurmak için umutsuz bir çabayla saçlarımı tutup kopararak geri uzanıyor, ama ben tüm gücümü kemere odaklayarak vazgeçmiyorum.

Hareketleri yavaşladığında, tutuşu zayıfladığında, araba kontrolsüz bir şekilde hızlanıyor, aniden başka bir büyük çarpışma oluyor ve ben onun koltuğunun arkasına çarpıyorum, tüm vücudum güçten çatırıyor. İnliyorum, kemeri bırakıyorum, nefesimi tutmaya çalışırken gözlerim kapanıyor.

Keskin benzin kokusu havayı dolduruyor ve yakındaki bir yangından gelen yoğun bir ısı hissediyorum. Panik içimde dalgalanıyor, ama tepki veremediğim yanındaki pencere kırılıyor. Cam parçaları üzerimi kaplarken irkiliyorum ve yüzümü kapatıyorum. Güçlü kollar içeri uzanıyor, beni tutuyor ve pencereden dışarı çekiyor. Sallanan bacaklarımın üzerinde duruyorum, bir kolum sırtımın alt kısmına sarılmış, ta ki Hell yüzümü tutana kadar, gözleri yoğun ve endişe dolu. "Dolly?"

Sesini duyduğumda gözlerim açılıyor ve yüzünü görüyorum, her ne kadar çift formda olsa da. Dikkatimi toplamak için bir an duruyorum, görüşüm netleşene kadar hızla gözlerimi kırıştırıyorum ve hazır olduğumda, alnımı onun güçlü göğsüne bastırarak küçük bir baş selamı veriyorum.

Saçımın arkasını okşuyor. "Benimle bisikletime binmek ister misin? Nerede olduğunu biliyorum."

Beni motoruna götürüp arkasına kaldırmadan önce birkaç kez başımı sallıyorum. Sürerken, motorun sabit gürültüsünün yönümü yeniden bulmama yardımcı olmasına izin vererek sırtına sokulma fırsatını değerlendiriyorum. Çok geçmeden görüşüm düzeliyor ve ormanlık bir alana giriyoruz, Soul ve Wrath arkamızdan motorlarıyla geliyorlar.

İleride bir kargaşa duyuyorum ve Hell'in omzunun üzerinden bakınca Karanlık Gece ekibinin hareket halindeki bir arabaya her türlü silahla saldırıp etrafını sardığını görüyorum. Hell hızlanıyor, öfkesi içinden taşıyor. Yeterince yaklaşıp yaklaşmaz bıçağını çıkarıyor, kaldırıyor ve kolunu savuruyor, bıçak arabanın arka tekerleğine saplanıyor.

Araba çamurlu zeminde kontrolden çıkıyor ve hepimiz yavaşlıyoruz, büyük bir gürültüyle bir ağaca çarpışını izliyoruz. Hell bir saniye bile kaybetmiyor ve ikimiz de hızla iniyoruz.

Karanlık Gece üyeleri arabaya yaklaşıyor, silahlarını çekmişler ve her an olabileceklere hazır bekliyorlar. Birlikte enkaza doğru ilerlerken Hell elimi tutuyor ve arabanın içindeki hareketi gördüğümde nabzım hızlanıyor.

Hell arabaya ilk ulaşan olur ve kapıyı çekerek açar. İçeride Kyro kanlar içinde ve sersemlemiş, şoförü de yanında yığılıp kalmış. Kyro aniden silahını çeker, ama Wrath daha hızlıdır, arkamızdan ateş eder ve Kyro'nun parmaklarını koparır. Kyro acı dolu bir kükreme ve ardından bir inilti çıkararak silahını bırakıyor.

Ekibin onu arabadan sürükleyerek çıkarışını iri gözlerle izliyorum. Hell elimi sıkıca tutuyor ve beni Kyro'nun yere atıldığı yere doğru götürüyor. Kyro görünür görünmez Hell beni serbest bırakıyor ve her gözeneğinden öfke sızarak ona doğru fırlıyor. Kyro'nun göğsüne yükleniyor ve yüzüne darbe üstüne darbe indiriyor, her yumruk bir öncekinden daha güçlü, tüm öfkesini dışarı çıkarıyor. Kyro'nun yüzü tanınmaz hale gelene kadar kanlar içinde kalırken, kaskatı kesilmiş ve kıpırdamadan izliyorum.

Hell işini bitirdiğinde bana dönüp bakıyor, ağır ağır nefes alıyor. İlerlememi işaret ediyor ve yavaşça, her adımım ağırlaşarak ona doğru ilerliyorum. Elimi onunkinin içine sokuyorum ve Kyro'nun üzerinde duruyorum, gözleri benimkilerle boş ama neredeyse çaresiz bir bakışla buluşuyor.

"Sana hep söyledim; hak ettiğini alacaksın Kyro," diyorum duygusuzca.

O daha cevap vermeye yeltenemeden Hell başparmaklarını Kyro'nun gözlerine sokuyor. O içeri doğru iterken geriliyorum, Kyro'nun çılgılığı etrafımızdaki ormanı dolduruyor.

"Bu ona son bakışındı, seni amcık." Cehennem .

Kyro'nun çıkardığı ses daha önce duyduğum hiçbir şeye benzemiyor ama bana muazzam bir tatmin veriyor. Acı çekiyor ve bu acı beni çıldırtan adam tarafından veriliyor. Her yerinden kan fışkırıyor, gözlerinden fışkırıyor ve Hell'in yüzü intikam ve nefretin bir resmi.

Hell başparmaklarını Kyro'nun neredeyse boş olan göz çukurlarından çıkardığında Kyro'nun yüzünde kan izleri beliriyor ve Soul bir adım öne çıkarak Hell'e bir pala uzatıyor. Parmak eklemleri bembeyaz olan Hell palanın sapını sıkıca kavrarken sertçe yutkunuyorum, boğazım kuruyor.

Hell Kyro'nun terli, kanlı saçlarını sıkıca kavırıyor, sonra palayı kaldırıyor, boynunun yan tarafına bir darbe indirmeden önce bıçak ışıktaki parlıyor. Her darbe bedenimi geriyor ama gözlerimi olaydan ayırmıyorum, ölümünün her saniyesini görmek istiyorum çünkü bunu hak ediyor. Kendi kanıyla boğulmaya başlıyor, vücudu kasılıyor, ta ki Hell palayı yarı yolda bırakıp onu acı çekmeye ve boğulmaya terk edene kadar.

Ayağa kalkıyor, elimden tutup beni Kyro'nun neredeyse cansız bedeninin arkasına çekiyor ve arkamda dururken nefesi sıcak bir şekilde kulağıma değiyor. "Parmaklarını lanet olası göz çukurlarına sok ve o çirkin kafasını omuzlarından ayır," diye mırıldanıyor ürpertiyle.

Tereddüt etmeden , Kyro'nun yuvalarına soktum, kanının sıcaklığı onları kapladı. İyi kavramak için parmaklarımı kemiğin altına sokuyorum ve tüm gücümle çekmeye başlıyorum, her çekişte boğazındaki kaslar biraz daha parçalanıyor. Hell eğildi, elleri benimkileri buldu ve bana yardım etti. Güçlü bir çekişle sonunda kafası tamamen kopuyor, ben ve Hell kış üstü çamura düşüyoruz.

Kyro'nun kafası yere yuvarlandığında, ölü yüz hatları bana bakıyor ve ben Cehennem'in göğsüne yığılıyorum, her şeyin ağırlığı beni benden alıyor. Bir bulanıklık içinde gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı süzülürken, Karanlık Gece üyelerinin bu vahşi cinayete karşı zafer tezahüratlarının belli belirsiz sesi duyuluyor. Ruh ve Gazap

Aniden yanımızdan geçiyor, Kyro'nun kafasını futbol topu gibi tekmeliyor, Soul bir tehdit gibi kıkırdıyor.

Hell kocaman kollarıyla beni sarıyor ve yanağıma bir öpücük konduruyor. "Her şey bitti güzel kızım," diye fısıldıyor kulağıma. Derin sesi etrafımızdaki kargaşayı yatıştırıyor ve adrenalin azalmaya başlıyor, yerini garip bir rahatlama ve yorgunluk karışımı alıyor. *Sonunda her şey bitti. Sonunda ondan kurtuldum.*

NOIR

Kyro'yu öldürmemizin üzerinden bir hafta geçti ve Hell ve ben kalabalık karnavalda yürüyor, oyunlar oynuyor ve geceyi herkesle birlikte geçiriyoruz. Kolunu omuzlarıma doladığında, elimi onunkinin içine sokuyorum ve başımı arkaya yatırıyorum. Ben genişçe gülümserken bana bakıyor ve ağzını benimkine götürmeden önce hafifçe sırtıyor. "Seni gülümserken görmek güzel, güzel kızım," diye mırıldanıyor, sesi alçak bir gümbürtüye dönüşüyor.

Bana sert bir öpücük veriyor ve ayrılırken başımı kaldırıp, herkesin yolumuzdan çekildiği kalabalıkta ileriye doğru bakıyorum. Karnavalın canlı ışıkları ve sesleri etrafımızı sarıyor, ruhumu canlandıran gerçeküstü bir atmosfer yaratıyor.

Birden uzakta birini fark ediyorum ve aniden duruyorum, bu da Hell'in de aynı şeyi yapmasına neden oluyor. Geniş gözlerim ona sabitlendi, sırtı

Sırtından aşığı dökülen koyu renk saçlarına bakıyorum. Hell'in elinin sarı bukellerimin altından kaydığını ve enseml nazıkçe kavradığını hissediyorum.

Arkamdan eğilirken ağızını kulağıma doğru indiriyor. "Düşündüğüm kadar deli değilmişsin Dolly," diye fısıldıyor.

Gözlerim sulanıyor, nabzım hızla atıyor ve yüzümü tamamen bana döndüğünde nefesim kesiliyor. Mavi gözleri anında benimkileri buluyor ve dünya durmuş gibi oluyor.

"Benim gördüğümü sen de görüyor musun, Cehennem?" Sesim titreyerek, akıl sağlığını tekrar kaybedip kaybetmediğini merak ederek soruyorum.

"Biliyorum," diye cevaplıyor sonunda. "Onu başka bir şehirdeki mülklerinden birinde buldum." Başını çevirip yan profilime bakıyor. "Arabella senin hayal gücünün bir ürünü değilmiş. Senden şüphe etmemeliydim."

Dudaklarımdan bir hıçkırık kaçıyor ve ben ona ulaşmak için sabırsızlanarak ileri atılırken beni serbest bırakıyor. Çılgına dönüyorum, insanları yolumdan itiyorum ve yeterince yaklaşıp yaklaşmaz ona çarpıyorum, kollarımı boynuna doluyorum. Ben ağlarken o da bana sıkıca sarılıyor. Yumuşak siyah saçlarının arkasını okşuyorum, sesim kırılıyor. "Çok üzgünüm Ara," diye fısıldıyorum.

Geri çekiliyor, yanaklarımı avuçluyor, buz gibi gözleri benimkileri arıyor, benimkilerin bir yansıması. "Özür dileme. Yanlış bir şey yapmadın."

Şimdi yakınımda olduğu için yüzünün her bir özelliğine bakıyorum ve bazı yönlerden bana ne kadar benzediğini fark ediyorum. Elimi yanağına koyuyorum, parmaklarım titriyor.

"Ne oldu lan?" Burnumu çekiyorum, sesim duygusallıktan boğuluyor.

Arabella'nın gözleri yumuşar ve derin bir nefes alır. "Uzun hikâye ama Artık buradayım. Birlikteyiz ve önemli olan tek şey de bu."

Başımı sallıyorum, gözyaşlarım yanaklarımdan aşığı süzülüyor. "Seni sonsuza dek kaybettiğini düşündüm. Gerçek olmadığını ve hayal gördüğümü bile düşünmeye başlamıştım."

Kolunu omuzlarıma dolamadan önce usulca gülümsüyor ve beni yakındaki bir banka yönlendiriyor. Uzakta Soul ve Wrath'ın yanında duran Hell'e bir bakış fırlatıyorum ve o da bana göz kırıp başka tarafa bakıyor.

Oturduğumuzda birbirimize bakıyoruz. "Kaçtığımızda ayrıldık ama ben yakalandım ve başka bir yere götürüldüm," diye anlatıyor ve gözlerim kapanıyor, suçluluk duygusu içimi kemiriyor.

"Merak etme, Harley." Bana güvence verdi.

"Seni bırakmamalıydım." Başımı eğdim.

"Neden? Sen özgürlüğü hak ediyordun. Bir yıl boyunca her gün o canavarların sana yaptıklarını dinlemek zorunda kaldım. Bundan nefret ediyordum ve seni oradan çıkarmaya kararlıydım."

"Sana zarar verdi mi?" Yumuşakça sordum.

Gözlerini indirmeden önce omuzlarını silkiyor. "Normalde yapmayacağı bir şey değildi. Beni biraz hırpaladı ama sana yaptığı gibi değildi."

Yanıt olarak küçük bir baş sallama hareketi yapıyorum. "O hiç..."

Başını iki yana sallıyor. "Hayır. Dürüst olmak gerekirse neden orada olduğumu anlamıyorum. Belki sana biraz sahte umut vermek için? Kafadan çatlaktı."

Derin nefes alıyorum. "O artık öldü."

Uzaktan ikimizi izleyen Hell'e bakmadan önce hafifçe gülümsüyor. "Biliyorum, erkek arkadaşın söyledi."

"O bir erkek arkadaştan çok daha fazlası, o benim her şeyim" diye itiraf ediyorum şaşkınlıkla, benim ve Hell'in bakışları kilitlenirken.

"Seni böyle mutlu görmek çok güzel, Harley."

Hell ile göz temasını kesip ona bakıyorum. "Neden senden hiç haberim olmadı? Babamı ölmeden önce pek tanımıyordum ama annem senden hiç bahsetmedi."

"Doğduğum anda koruyucu aileye yerleştirildim. Kyro beni yirmi bir yaşındayken bir barınakta yaşarken buldu ve yanına aldı" diye anlatıyor.

Kaşlarım çatıldı. "Benden daha mı gençsin?"

"Bu konuşmayı duvarın arkasından yaptığımızı hatırlamıyor musun? Ben sadece on bir ay küçüğüm," diyor başını yana eğerek.

Başımı yavaşça sallıyorum. "Orada bulunduğum son iki yılda pek bir şey hatırlamıyorum. Her şey bulanıklaşmaya başlamıştı."

Anlayışla başını sallıyor ve ben de ona her zaman bilmek istediğim bir şeyi soruyorum. "Kai'yi kim öldürdü?"

Dürüstçe cevap verirken gözleri benimkilere sabitleniyor. "Zincirimi kurtardıktan sonra senin için geldim. Seni oradan çıkardım ama çok zayıftın. Bizi gizlice kaçmaya çalışırken yakaladı ve bana vurdu. o zaman..." İz sürüyor.

devam etmeden önce. "Ama sanırım ikimiz de sakatlama konusunda biraz fazla ileri gittik."

Keskin bir nefes alıyorum, kız kardeşimin de bir şekilde benim kadar kafasının karışık olduğunu ve konuşacak çok şeyimiz olduğunu biliyorum. Aniden ayağa kalkıyor ve içgüdüsel olarak ben de ayağa kalkıp bileğini tutuyorum. Bakışları benimkine ulaşmadan önce bileğine bir göz atıyor.

"Lütfen gitme," diye yalvarıyorum, sesim çaresiz. "Seni tekrar kaybedemem. Burada, bizimle kal."

Karnavalın etrafına bakıyor. "Burası mı?"

"Yani, burada yaşadıktan sonra burası oldukça berbat bir yer ve dış dünya için normal olmayabilir ama aslında çok rahatlatıcı. Buradaki insanlar birbirlerine destek oluyor ve birbirlerini kolluyorlar."

Sertçe yutkunuyor, isteksiz görünüyor ama onu baştan çıkarmaya devam ediyorum. "Bir süreliğine bile olsa, eğer istediğin buysa sana yerleşecek bir yer bulana kadar. Küçük kız kardeşimin gitmesine ve tüm hayatı boyunca yaşadığı gibi yaşamasına izin veremem, değil mi? Artık sorumluluklarım var ve biz bir aileyiz. Aslında, sahip olduğum tek aile sizsiniz."

Kaşlarımı kaldırıyorum ve o da sırtıyor. "Tamam," diye sessizce kabul ediyor ve omuzlarımın gevşediğini hissediyorum.

Kolumu onunkine doladım. "Seni birkaç kişiyle tanıştırayım."

Eğlence kabinlerinden birinde oyun oynayan Hollow'ların yanında durduğumuzda duraksayıp bize bakıyorlar.

Soul ve Wrath'e "Bu benim küçük kız kardeşim Arabella," diye sesleniyorum.

Soul oyununa devam etmeden önce onaylarcasına çenesini ona doğru kaldırıyor ama ben onun ve Gazap'ın sessiz bir bakış savaşına kilitlendiğini fark ediyorum, aralarında karanlık ve uğursuz bir şeyler kıvılcımlanıyor. Gözlerim Cehennem'e kayıyor ve o da benim hissettiklerimi hissederek sırtıyor. *Kahretsin*

NOIR

Karanlık bir gece ve ben Cehennem'in etrafını sarmış, bisikletinin ön tarafındayım. Kolum güvenli bir şekilde omzundayken, karnavalın içinden hızla geçiyor ve can havliyle kaçışan insanlardan kaçıyor. Yanlarından geçerken gülüyorum ve boştaki elimle bir çivi tabancası ateşliyorum. Her vuruş içimde bir coşku dalgası yaratıyor, kan donduran çığlıkları havayı dolduruyor ve ben bu hissin tadını çıkarıyorum.

Kalçalarımı külotsuz Hellion'un sikine doğru sallıyorum, boynunu dilimle ve dudaklarımla boğarak ondan bir hırıltı çıkarıyorum. Motoru yavaşlatıyor, ellerinden biri kıcıma kayıyor ve hayal kırıklığıyla taytımnda bir delik açıyor.

"Amımı parmakla; bisikletine ve eline boşalana kadar kaç kişiyi öldürebileceğimi görelim," diye baştan çıkarıcı bir şekilde kulağına mırıldanıyorum, dehşetin heyecanı

beni tahrik ediyor.

Aniden frene basıyor ve ben de uçmamak için bacaklarımı onun etrafında sıkıyorum. Hiç vakit kaybetmeden elini kalçalarımın arasına daldırıyor. Boğazımın önünden tutup beni gidonun üzerinden geriye itiyor ve göğüslerimden biri serbest kalana kadar korsemi aşağı çekiyor, ikimiz de kimin izleyebileceğini .

Parmaklarını ıslak amıma sokup hemen sokmaya başladığında etrafımızdaki kargaşa bulanıklaşıyor. Mememi yakalıyor, ağzıyla acımasızca saldırıyor ve kimsenin bizi öldürmeye çalışmadığından emin olmak için etrafa bakmaya çalışıyorum.

"Sikeyim evet, daha sert, bebeğim," diye yüksek sesle inliyorum, sırtım kamburlaşıyor.

Sürekli olarak doğru noktaya vuruyor, gözlerim geri dönüyor ve hiperventilasyona başlıyorum. Korku hissi, uyarılma ve onun lezzetli hareketleri beni hızla geliştiriyor.

Ağırlaşan gözlerimi açtığımda daha fazla insan fark ediyorum ve kafamı ters çevirerek ateş edip onları vuruyorum.

"Bir."

"İki."

"Üç..."

"Oh, lanet olsun. Oh, siktir. Oh, fuckkkk..." Yere düştüklerinde acı çığlıklarına karışan bir çığlık atıyorum.

Cehennem'in arkasından yaklaşan birini duyunca şaşkınlıkla başımı kaldırıyorum. Sinsice saldırmaya çalışan bir kadın gördüğümde içimde bir hüsrana dalgası oluşuyor. Hızlı hareketlerle çivi tabancasını ve bir dizi çivi kadının suratına çakıyorum.

"DÖRT!" Başımı gidonun üzerinden geriye atıyorum, amım koltuğunun her tarafına damlıyor ve korsemın diğer tarafını aşağı çekerek diğer delinmiş meme ucumu yok etmeye devam ediyor.

Elimi saçlarının arasından geçirip bir avuç alıyorum ve parmakları acımasızlaşıyor. Karnavalda yankılanan, utanç verici derecede evcilleşmemiş bir inilti çıkarıyorum. Çivi tabancasını aldığını hissediyorum ve beni uçurumun kenarına itmek için parmaklarını içime sokmaya devam ederken, birkaç mermi bırakıyor.

"Beş, altı, yedi, sekiz, dokuz, on, on bir..." diyor her atışta hızla.

Etrafımızdaki kaos yoğunlaşıyor, çığlık sesleri ve serbest bırakılan silahlar bir yıkım senfonisine dönüşüyor. Doruk noktam üzerime çöküyor, zevk dalgaları damarlarımda dolaşan adrenalinle birleşiyor. Cehennem'in parmakları ben titreyen bir karmaşaya dönüşene kadar daha da derine iniyor.

İşim biter bitmez parmaklarını içimden çekip çıkarıyor, boğazımı tutuyor ve beni doğrulmaya zorluyor. Orgazm halimde, arzu ve yoğunlukla karanlık, dönen gözlerine odaklanmaya çalışıyorum.

"Şimdi koş, koş, koş, benim sürtük Dolly'm. Koşabildiğin kadar hızlı koş, çünkü seni elime geçirdiğimde, sahip olduğun her deliği becermeyi bırakmayacağım," diye hırlıyor vahşi kafiyesini.

Sırıtarak alt dudağımı ısırıyorum, sözlerinin heyecanı omurgamdan aşağı bir ürperti gönderiyor. Bisikletten indiğimde, her hareketimi izleyen bakışlarının beni yaktığını hissediyorum. Koşmaya başlıyorum, kalbim korku ve heyecanın karışımıyla çarpıyor. Yüzümde kocaman bir gülümsemeyle arkama bakıyorum ve motorunu devirdiğini, bana doğru hızlanmadan önce spiral gözlerinde karanlığın kıpırdadığını duyuyorum.

Gece vakti ve bir grup karavan parkında bir ateşin etrafında oturuyoruz. Akşam gökyüzü Oddity'nin üzerindeki havai fişeklerle parıldıyor, ısıltılı patlamalar atmosferi aydınlatıyor. Hell'in göğsüne yaslanıyorum, çimlerin üzerinde bacaklarının arasına sokuluyorum ve sıcaklığının içime sızdığını hissediyorum. Aşağı bakınca elinde bir şey olduğunu fark ediyorum. Onu kaldırıyor ve ışıpta parıldayan tılsımlı gümüş bir mücevher parçası ortaya çıkıyor.

Yavaşça bacağımı yukarı doğru çekiyor, ben de bacağımı kaldırıp kalçamın üzerinden geçiriyorum. Dar kot pantolonumu yukarı itiyor ve mücevheri bileğimin etrafına sarmaya başlıyor.

"Bu da ne, Hell?" Ses tonum şaşkınlıkla karışık bir şekilde soruyorum. "Bu bir özgürlük işareti," diye yanıtlıyor.

Ona bakıyorum, boyalı yan profiline hayranlıkla bakıyorum. İşini bitirdiğinde, narin parçaya bakıyorum. Küçük tılsımı parmağının ucuna yerleştiriyor - içinde siyah bir elmas bulunan gümüş bir güvercin ve onu yaralı ayak bileğime yerleştirdiğini fark ediyorum.

"Bir daha ayak bileğine takılacak tek zincir bu Dolly. Özgürlük; her zaman hak ettiğin ve her zaman burada, benimle sahip olacağın özgürlük." diye ilan ediyor.

Tılsıma dokunurken gözlerim doluyor, anlamının önemini hissediyorum, ruhum onun karanlık aşkıyla doluyor. Başımı çeviriyorum ve o bana bakıyor. Boyalı yüz hatlarına, iyileşmiş gözlerine bakıyorum, sonra dudaklarımı dudaklarına bastırıyorum.

"Teşekkür , bayıldım," diye fısıldıyorum, ses tonum duygu yüklü.

Beni kendine çekiyor ve havai fişekleri izlemeye devam ederken başıma şefkatli bir öpücük konduruyor. Gözlerim grubun içinde dolaşüyor, her biri başka biriyle ilgileniyor, ta ki zincirsiz bir şekilde gösteriyi izleyen M'ye gelene kadar. Onu birlikte eğittik ve şimdi yaşıyor, tıpkı biraz anlayış ve özenle yapabileceğini bildiğim gibi. Gözlerim Arabella'ya, Blush'a ve buradaki diğer herkese kayıyor.

Buraya geldiğimden beri olan her şeyi, Hell ne kadar yol kat ettiğimi düşünüyorum. Birbirimizde nadir bulunan şey bulduk. Oddity'ye ilk adım attığımda, buranın bir yuva olacağını hiç düşünmemiştim. Ve Hell ile tanıştığımda, bunun aşka dönüşeceğini düşünmemiştim. Yine de buradayım - mutlu, memnun, özgür ve ilaçları yavaş yavaş bırakıyorum. Deliliğin kabul gördüğü bir yerde kim olduğumu kucaklıyorum.

Hell'in kollarına daha da sokuluyorum, kalp atışlarını sırtımda hissediyorum. Havai fişekler geceyi aydınlatıyor, içimdeki kıvılcımı yansıtıyor. Bu yer, bu insanlar ve özellikle de Cehennem her şeyi değiştirdi. Deliliğin içinde huzur bulacağımı hiç düşünmemiştim ama buldum. Tam burada, Oddity Carnival & Cirque'de.

Hollow Hellion'un Sonu.

Daha fazla *Oddity Carnival & Cirque* için 2025'te bizi izlemeye devam edin.
Sırada **Hollow Wrath** ve **Hollow Soul** var.

Bilgi ve kültüre açılan kapınız. Herkes için erişilebilir.

z-library.sk

z-lib.gs

z-lib.fm

go-to-library.sk

[Resmi Telegram kanalı](#)

[Z-Erişim](#)

<https://wikipedia.org/wiki/Z-Library>

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

